

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

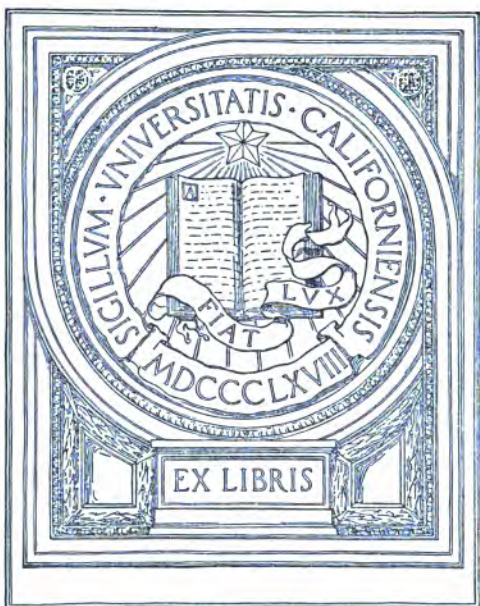
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

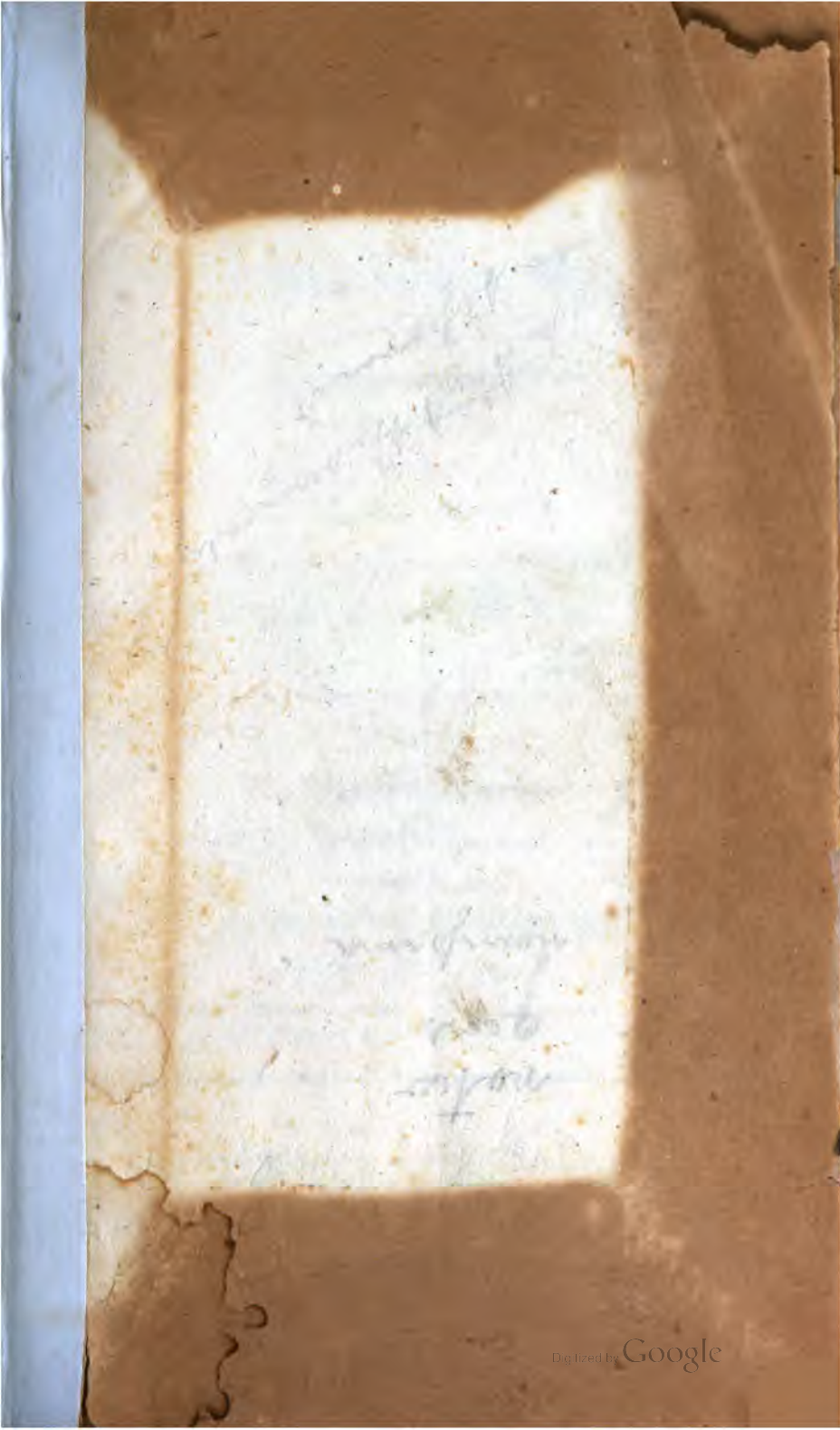
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

ἈΝΑΛΕΚΤΑ ἙΛΛΗΝΙΚΑ ΜΕΙΖΟΝΑ·

SIVE

Collectanea Græca Majora :

AD USUM

ACADEMICÆ JUVENTUTIS

ACCOMMODATA.

CUM

NOTIS PHILOLOGICIS;

QUAS PARTIM COLLEGIT, PARTIM SCRIPSIT

ANDREAS DALZEL, A. M.

SOCIUS REGIÆ SOCIETATIS EDINENSIS, ET IN ACADEMIA JACONI 77.

SCOTORUM REGIS LITT. GR. PROF. EIDEMQUE A

SECRETIS BIBLIOTHECARIUS.

TOMUS I.

COMPLECTENS EXCERPTA

EX

VARIIS ORATIONIS SOLUTÆ SCRIPTORIBUS.

EDITIO SECUNDA AMERICANA,

EX EDIT. QUARTA EDIN.

CUI ACCEDIT APPENDIX, IN QUÀ INDICANTUR SUBSIDIA QUEDAM
SELECTA, LINGUÆ GRÆCÆ STUDIO SIS UTILISSIMA.

CANTABRIGIÆ, NOV : ANG :

SUMTIBUS W. WELLS ET W. HILLIARD.

MDCCCXI.

Hilliard et Metcalf, typographis.

AD LECTOREM

PRÆFATIO

PRIMÆ EDITIONIS.

EX iis qui Literarum Græcarum studio, seu discentes sive docentes, operam dederint, multi conquesti sunt se ab usu atque lectione principum Auctorum Græcorum quodammodò arceri, cum propter sumptus, non omnibus accommodatos, quibus eorum scripta comparantur, tum ob molem et multitudinem ipsorum librorum, quos totos evolvere neque tempus, quod huic studio impendi solet, discipulos sinit, neque ipsius studii ratio atque consilium postulat.

QUONIAM autem non modò decet sed etiam oportet omnes, qui nobilissimæ Linguæ Græcæ vel mediocrem cognitionem habere cupiunt, Auctorum variorum vario generi scribendi maturè assuescere; et hujusmodi COLLECTANEA, in aliis regionibus hactenus edita, neque comparatu facilia sunt, neque nostratibus satis arrident; idcirco hæc nova demùm ANALECTA, ad usum Studiosæ Juventutis, edere visum est. In quibus contexendis pauca non solum ex Historicis, verum etiam ex Oratoribus, Philosophis, Criticis, aliisque desumpta sunt; haud ita tamen ut quis putet ea ad Græcas Literas penitus cognoscendas sufficere, sed ut Discipuli Ingenui, horum exemplarium venustate

state allecti, hortos illos amcenos, undè flores tam pulchri provenerint, ingrediendi ac perlustrandi cupidine incenduntur.

Quod ad versiones, ut vocant, Latinas attinet, quæ Græcos libros comitari solent, eas, tanquam à nostro proposito prorsus alienas, abjiciendas duximus; quippe optimi jamdudum Magistri consenserunt eas inter præcipuas causas esse, cur tam pauci Græcè eruditissimi evadant. Nam si discentes in singularum vocum ac locutionum Græcarum vero sensu eliciendo plus temporis ac studii, præferente facem perito Præceptore, initio ponere vellent, neque ad talia auxilia, quæ semper præstò sunt, noxia tamen ac fallacia, perpetuò confugerent, sponderet quis eos multò citiùs ad veram Græcæ Linguae cognitionem perventuros; nec fore ut tam multi ex iis etiam qui nomen Eruditorum præ se ferunt, inveteratâ jam cui juvenes indulsissent consuetudine, ad interpretationum opem identidem recurrere cogerentur.

NE tamen, etiam post Præceptoris prælectionem, omni alienâ ope destituatur Discipulus, accedunt breves aliquot ANNOTATIONES PHILOLOGICÆ, ubi quodcunque difficultatis, seu ex singulis vocibus, sive ex linguae idiomatis, sive denique ex sermonis structurâ occurrit, id ita expeditur, nunc Latinè, nunc autem Anglicè, ut Studiosus sedulus vix inveniatur quod suum progressum impedire possit.

HÆ autem Annotationes partim selectæ sunt ex variis Interpretibus ac Scholiastis, partim recens conscriptæ; minime tamen eo consilio, ut doctis solummodò se commendent, neque ut, prolatis acervatim sententiis undique petitis,

titis, summæ eruditionis speciem præ se ferant, sed ut studiosæ Juventuti auxilium, qualecunque id demùm sit, quam paucissimis, præbeant. Labor quidem humilis, laus verò non item, si modò hoc opusculum vel tantulum conferre valuerit ad studium promovendum Græcarum Litterarum, quibus apud nos deficientibus, citò deficiet omnis doctrina politior; iisdem vigentibus, omnes etiam artes, quæ ad humanitatem pertinent, unà vigeant.

FORSITAN et hæc Notulæ cognitionem Græcæ Linguae, casu aliquo amissam, recuperare volentibus non nihili sunt futuræ. Quin et præceptoribus quibusdam junioribus è re esse possint, præsertim quùm nomina auctorum, qui plenius de hujusmodi rebus commentati sunt, non rarò indicent, quos, si plura velint, adire licet.

TIRONES autem, qui hæc Collectanea proprio Marte perlegere cupiant, monere oportet, ut initium sumant ab iis quæ minus sunt difficilia, quæ scilicet decerpta sunt ex operibus Xenophontis: deinde Herodotum, Polyænum, Ælianum, Thucydidem adeant; denique Philosophos, Oratores, Criticos aggrediantur.

CÆTERUM, nihil ex Poëtis hic exhibetur: non ideo tamen quòd eos à republicâ nostrâ, uti olim suadebat Plato, relegandos censuimus, sed ut alterum Volumen seorsùm occupent. Id autem, si hoc minus displicere compertum fuerit, pari modo instructum, quam maturrimè prelo subicietur. Vale.

PRÆFATIO

SECUNDÆ EDITIONIS.

TRIENNIIUM nondum exactum fuit, ex quo prior horum COLLECTANEORUM tomi prioris editio lucem aspexisset, quùm Bibliopolæ me commonefacere coeperint jam tempus esse, ut ad novam expoliendam edendamque me accingerem. Consilio igitur tomi alterius, qui EXCERPTA EX VARIIS POETIS complecteretur, publici juris faciendi in aliud tempus dilato, ad hunc iterum edendum animum applicui, ne, non solum propriis discipulis, verùm etiam aliis alibi, quibus hoc quaecunque operis non displicuisse compereram, ejus exemplaria interim decessent. Ante id tempus aliquandiu quidem impeditus fueram quo minùs alterum illud volumen ederem, tùm aliis perpetuis ferè negotiis quibus eram districtus, tùm labore quem impendere necesse fuit illis, nuper editis, COLLECTANIS MINORIBUS concinnandis, quæ junioribus discipulis ad usum hujus libri majoris viam faciliorem patefacerent.

INTERBA occasionem non invitus arripui, tam citò oblatam, qua grati animi sensum, ob librum hunc adeò humaniter à doctis præceptoribus exceptum, publicè exprimerem; atque errores, qui in prior editione, sive operarum
inscitia,

inſcitiâ ſeu meâ ipſius ſcribendarum Annotationum et preli corrigendi novitate, fuerant admiſſi, ſecundis curis pro virili parte tollerem. Quibus autem modis hoc efficere, adeoque totum hoc volumen publico favore minùs indignum reddere, conatus ſim, nunc paucis exponam.

1. TOTUM Contextum, ut vocant, Græcum diligenter recensui, et non ſolùm errata typographica, quantam potui, tollenda, ſed interpunctionem, in locis innumeris, rectius, ni multùm fallor, conſtituendam, curavi; in cæteris, Editiones illas, quarum, ad ſingula Excerpta, facta eſt mentio, ferè ſequutus. Sed quia multis in locis Annotationes ampliare viſum eſt, pauca Excerptorum ex Herodoto, et Xenophontis de Agesilao Rege Orationem, ne moles libri nimis excresceret, omittenda duxi. Quo autem faciliùs diſcentium oculi ad ſingulas Annotationes dirigantur, parvula numerorum ſigna Arabica, ubique per Contextum, ſuo quodque loco, inſeruntur, quorum uſum lector, primo intuitu, nequeat non ſentire.

2. ANNOTATIONIBUS in ſingula Excerpta præfigitur, uti in Analectis Minoribus, Scriptoris Vitæ brevis notiſſima, ejusque Operum Editionum enumeratio, quæ ſint tanquam rudimenta ejus generis eruditionis, ſine quo nemo vir doctus meritò haberi poſteſt. Annotationes ipſæ, quas omnes diligenter retractavi, emendatiores, et pluribus in locis auctiores, ut jam innui, hæc exhibentur. Namque, inter docendum, earum quasdam mendosas, plurimas nimis breves deprehenderam: erant ſcilicet initio corrente calamo exarata, ut deſiderio Juventutis ingenuæ, librum manibus ſuis tractandum (quod ejus fuit erga me ſtudio) aſſiduis vocibus poſtulantis, ſatiſfieret.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ ἙΛΛΗΝΙΚΑ ΜΕΙΖΟΝΑ

SIVE

Collectanea Græca Majora :

AD USUM

ACADEMICÆ JUVENTUTIS

ACCOMMODATA.

CUM

NOTIS PHILOLOGICIS;

QUAS PARTIM COLLEGIT, PARTIM SCRIPSIT

ANDREAS DALZEL, A. M.

SOCIUS REGIÆ SOCIETATIS EDINENSIS, ET IN ACADEMIA JACOBI VI.

SCOTORUM REGIS LITT. GR. PROF. EIDEMQUE A

SECRETIS BIBLIOTHECARIUS.

TOMUS I.

COMPLECTENS EXCERPTA

EX

VARIIS ORATIONIS SOLUTÆ SCRIPTORIBUS.

EDITIO SECUNDA AMERICANA,

EX EDIT. QUARTA EDIN.

CUI ACCEDIT APPENDIX, IN QUÀ INDICANTUR SUBSIDIA QUÆDAM
SELECTA, LINGUÆ GRÆCÆ STUDIO SIS UTILISSIMA.

CANTABRIGIÆ, NOV : ANG :

SUMTIBUS W. WELLS ET W. HILLIARD.

MDCCCXI.

Hilliard et Metcalf, typographis.

1946. November 20-21

0576 725 999

2017.03.14 星期一

Countdown

[The page contains faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side.]

Digitized by Google

AD LECTOREM

PRÆFATIO

PRIMÆ EDITIONIS.

EX iis qui Literarum Græcarum studio, seu discentes sive docentes, operam dederint, multi conquesti sunt se ab usu atque lectione principum Auctorum Græcorum quodammodò arceri, cùm propter sumptus, non omnibus accommodatos, quibus eorum scripta comparantur, tùm ob molem et multitudinem ipsorum librorum, quos totos evolvere neque tempus, quod huic studio impendi solet, discipulos sinit, neque ipsius studii ratio atque consilium postulat.

QUONIAM autem non modò decet sed etiam oportet omnes, qui nobilissimæ Linguae Græcæ vel mediocrem cognitionem habere cupiunt, Auctorum variorum vario generi scribendi maturè assuescere; et huiusmodi COLLECTANEA, in aliis regionibus hactenus edita, neque comparatu facilia sunt, neque nostratibus satis arrident; idcirco hæc nova demùm ANALECTA, ad usum Studiosæ Juventutis, edere visum est. In quibus contexendis pauca non solùm ex Historicis, verùm etiam ex Oratoribus, Philosophis, Criticis, aliisque desumpta sunt; haud ita tamen ut quis putet ea ad Græcas Literas penitùs cognoscendas sufficere, sed ut Discipuli Ingenui, horum exemplarium venustate

state allecti, hortos illos amcenos, undè flores tam pulchri provenierint, ingrediendi ac perlustrandi cupidine incenduntur.

Quod ad versiones, ut vocant, Latinas attinet, quæ Græcos libros comitari solent, eas, tanquam à nostro proposito prorsus alienas, abjiciendas duximus; quippe optimi jamdudum Magistri consenserunt eas inter præcipuas causas esse, cur tam pauci Græcè eruditissimi evadant. Nam si discentes in singularum vocum ac locutionum Græcarum vero sensu eliciendo plus temporis ac studii, præferente facem perito Præceptore, initio ponere vellent, neque ad talia auxilia, quæ semper præstò sunt, noxia tamen ac fallacia, perpetuò confugerent, sponderet quis eos multò citiùs ad veram Græcæ Linguae cognitionem perventuros; nec fore ut tam multi ex iis etiam qui nomen Eruditorum præ se ferunt, inveteratâ jam cui juvenes indulsissent consuetudine, ad interpretationum opem identidem recurrere cogerentur.

Ne tamen, etiam post Præceptoris prælectionem, omni alienâ ope destituatur Discipulus, accedunt breves aliquot ANNOTATIONES PHILOLOGICÆ, ubi quodcunque difficultatis, seu ex singulis vocibus, sive ex linguae idiomatis, sive denique ex sermonis structurâ occurrit, id ita expeditur, nunc Latinè, nunc autem Anglicè, ut Studiosus sedulus vix inveniat quod suum progressum impedire possit.

Hæ autem Annotationes partim selectæ sunt ex variis Interpretibus ac Scholiastis, partim recens conscriptæ; minimè tamen eo consilio, ut doctis solummodò se commendent, neque ut, prolatis acervatim sentiis undique petitis,

titis, summæ eruditionis speciem præ se ferant, sed ut studiosæ Juventuti auxilium, qualecunque id demùm sit, quam paucissimis, præbeant. Labor quidem humilis, laus verò non item, si modò hoc opusculum vel tantulum conferre valuerit ad studium promovendum Græcarum Literarum, quibus apud nos deficientibus, citò deficiet omnis doctrina politior; iisdem vigentibus, omnes etiam artes, quæ ad humanitatem pertinent, unà vigeant.

FORSITAN et hæ Notulæ cognitionem Græcæ Linguae, casu aliquo amissam, recuperare volentibus non nihili sunt futuræ. Quin et præceptoribus quibusdam junioribus è re esse possint, præsertim quùm nomina auctorum, qui plenius de hujusmodi rebus commentati sunt, non rarò indicent, quos, si plura velint, adire licet.

TIRONES autem, qui hæc Collectanea proprio Marte perlegere cupiant, monere oportet, ut initium sumant ab iis quæ minùs sunt difficilia, quæ scilicet decerpta sunt ex operibus Xenophontis: deinde Herodotum, Polyænum, Ælianum, Thucydidem adeant; deaique Philosophos, Oratores, Criticos aggrediantur.

CÆTERUM, nihil ex Poëtis hic exhibetur: non ideo tamen quòd eos à republicâ nostrâ, uti olim suadebat Plato, relegandos censuimus, sed ut alterum Volumen seorsùm occupent. Id autem, si hoc minus displicere compertum fuerit, pari modo instructum, quam maturrimè prelo subijciatur. Vale.

PRÆFATIO

SECUNDÆ EDITIONIS.

TRIENNIUM nondum exactum fuit, ex quo prior horum COLLECTANEORUM tomi prioris editio lucem aspexisset, quàm Bibliopolæ me commonefacere cœperint jam tempus esse, ut ad novam expoliencam edendamque me accingerem. Consilio igitur tomi alterius, qui EXCERPTA EX VARIIS POETIS complecteretur, publici juris faciendi in aliud tempus dilato, ad hunc iterum edendum animum applicui, ne, non solum propriis discipulis, verum etiam aliis alibi, quibus hoc quaecunque operis non displicuisse compereram, ejus exemplaria interim decessent. Ante id tempus aliquandiu quidem impeditus fueram quo minùs alterum illud volumen ederem, tùm aliis perpetuis ferè negotiis quibus eram districtus, tùm labore quem impendere necesse fuit illis, nuper editis, COLLECTANIS MINORIBUS concinnandis, quæ junioribus discipulis ad usum hujus libri majoris viam faciliorem patefacerent.

INTERBA occasionem non invitus arripui, tam citò oblatam, qua grati animi sensum, ob librum hunc adeò humaniter à doctis præceptoribus exceptum, publicè exprimerem; atque errores, qui in prior editione, siue operarum
inscitia,

inſcitia ſeu meâ ipſius ſcribendarum Annotationum et præli corrigendi novitate, fuerant admiſſi, ſecundis curis pro virili parte tollerem. Quibus autem modis hoc efficere, adeoque totum hoc volumen publico favore minùs indignum reddere, conatus ſim, nunc paucis exponam.

1. TOTUM Contextum, ut vocant, Græcum diligenter recensui, et non ſolùm errata typographica, quantam potui, tollenda, ſed interpunctionem, in locis innumeris, rectiùs, ni multùm fallor, conſtituendam, curavi; in cæteris, Editiones illas, quarum, ad ſingula Excerpta, facta eſt mentio, ferè ſequutus. Sed quia multis in locis Annotationes ampliare viſum eſt, pauca Excerptorum ex Herodoto, et Xenophontis de Agesilao Rege Orationem, ne moles libri nimis excresceret, omittenda duxi. Quo autem faciliùs diſcentium oculi ad ſingulas Annotationes dirigantur, parvula numerorum ſigna Arabica, ubique per Contextum, ſuo quodque loco, inſeruntur, quorum uſum lector, primo intuitu, nequeat non ſentire.

2. ANNOTATIONIBUS in ſingula Excerpta præfigitur, uti in Analectis Minoribus, Scriptoris Vitæ brevis notiſſima, ejusque Operum Editionum enumeratio, quæ ſint tanquam rudimenta ejus generis eruditionis, ſine quo nemo vir doctus meritò haberi poſteſt. Annotationes ipſæ, quas omnes diligenter retractavi, emendatiores, et pluribus in locis auctiores, ut jam innui, hic exhibentur. Namque, inter docendum, earum quasdam mendosas, plurimas nimis breves deprehenderam: erant ſcilicet initio corrente calamo exaratae, ut deſiderio Juventutis ingenuæ, librum manibus ſuis tractandum (quod ejus fuit erga me ſtudio) aſſiduïs vocibus poſtulantis, ſatisficeret.

VERUM, tametsi hæc editio priore sit planè multò emendatior, venustior ac melior, eam ab omni labe immunem spondere nequimus. Restant etiamnum, sine dubio, multa corrigenda. Sed quam sit difficile, vel potiùs quam sit impossibile, in hisce rebus minutis tractandis, omni vitio caruisse, eruditissimi homines optimè nôrunt.

ATQUE hæc sunt, Lector benevole, quæ tecum in antecessum communicanda habui. Iterum vale! Scr. Edinburgi, in Acad. Jac. VI. Scotorum Regis, Kalend. Jan. M,DCC,LXXXIX.

IN hac quartâ hujus voluminis editione totum contentum Græcum ad examen ipse denud revocavi, et non paucas maculas typographicas, quibus tertiam, præter spem, passim inquinatam deprehenderam, delendas curavi. Annotationes quoque, in quibusdam locis, emendatiores quàm antehac dedi; studium semper adhibens ne laudes, quibus complures spectati præceptores, alique viri docti me, propter labores istos humiles, ornatum voluerunt, omnino non mereri viderer; simul illud gaudens, quod mihi tam felici esse contigerit, ut inter eos numerarer, qui, in hisce literis omnium elegantissimis Juventuti ingenue commendandis, aliquid præstitisse judicentur,

Prodiit nuper primùm, mox iterùm emendatius proditurum, hujus operis Volumen alterum, quod *Excerpta Pœtica*, uberimis annotationibus instructa, complectitur; undè, una cum hoc, atque *ANALECTIS MINORIBUS*, (hîc loci ter, Lipsiæ semel, jam editis) discipuli, ducente perito præceptore, habere possint, quibus ædificii, à seipsis postea continuandi, fundamenta feliciter jacent.

Ceterùm, ut non solum discipuli, sed etiam juniores magistri, uno intuitu aspiciant ex quibus fontibus plura auxilia, in linguâ Græcâ descendâ, derivari possint, huic editioni adjicere visum est *APPENDICEM*, in qua selecta quedam Subsidiâ Lingue Græcæ Studiosis utilissima indicantur.

A. D.

Dabam è Museo meo
in Acad Edinensi.
Idibus Feb. mcccc. }

— *Vos Exemplaria Græca*
Nocturnâ versate manu, versate diurnâ.

HOR. IN ARTE POET. 268.

INDEX eorum quæ in hoc primo Volumine
continentur.

PARS PRIMA.

EXCERPTA EX HISTORICIS.

I. Ex HERODOTO.

<i>Arion,</i>	- - - - -	<i>Pag. 3</i>
<i>Cræsus et Solon,</i>	- - - - -	<i>5</i>
<i>Atys et Adrastus,</i>	- - - - -	<i>6</i>
<i>Pisistratus.</i>	- - - - -	<i>11</i>
<i>Cyrus,</i>	- - - - -	<i>13</i>
<i>Psammetichus,</i>	- - - - -	<i>17</i>
<i>Crocodilus,</i>	- - - - -	<i>18</i>
<i>Pugna Marathonica,</i>	- - - - -	<i>19</i>
<i>Artabanus et Xerxes,</i>	- - - - -	<i>22</i>
<i>Xerxes et Artabanus in Abydo,</i>	- - - - -	<i>26</i>

II. Ex THUCYDIDE.

<i>De priscis Græcis,</i>	- - - - -	<i>31</i>
<i>Pausaniæ Lacedæmonii crimen et mors,</i>	- - - - -	<i>33</i>
<i>Pestis Atheniensium,</i>	- - - - -	<i>39</i>

III. Ex XENOPHONTE.

E CYROPÆDIA.

<i>Cyri genus,</i>	- - - - -	<i>45</i>
<i>Persarum Leges,</i>	- - - - -	<i>46</i>
<i>Cyri Pueritia,</i>	- - - - -	<i>51.</i>
<i>Panthea,</i>		

<i>Panthea,</i>	-	-	-	-	-	Pag. 65
<i>Cyrus moriens,</i>	-	-	-	-	-	78
EX ANABASI.						
<i>Xenophontis de Cyri Expeditione Lib. I.</i>	-	-	-	-	-	85
<i>Ex ejusdem Lib. II.</i>	-	-	-	-	-	122

PARS SECUNDA.

EXCERPTA EX ORATORIBUS.

I. EX LYSIA.

<i>Oratio contra Eratosthenem,</i>	-	-	-	-	-	129
------------------------------------	---	---	---	---	---	-----

II. EX ISOCRATE.

<i>Ad Demonicum Oratio,</i>	-	-	-	-	-	151
-----------------------------	---	---	---	---	---	-----

III. EX DEMOSTHENE.

<i>Philippica I.</i>	-	-	-	-	-	165
<i>Olynthiaca I.</i>	-	-	-	-	-	170
<i>Olynthiaca II.</i>	-	-	-	-	-	179
<i>Ex Oratione de Corona</i>	-	-	-	-	-	180

PARS TERTIA.

EXCERPTA EX PHILOSOPHIS

I. EX XENOPHONTE,

<i>Ex Memorabilibus Socratis,</i>	-	-	-	-	-	197
-----------------------------------	---	---	---	---	---	-----

II.

II. Ex PLATONE.

<i>Crito, sive de eo quod agendum est,</i>	-	Pag. 235
<i>Secratis vitæ finis è Phædone,</i>	-	252

III. Ex ARISTOTELE.

<i>Ex libro quarto de moribus ad Nicomachum,</i>	-	257
<i>Ex libro secundo Artis Rhetoricæ,</i>	-	265

PARS QUARTA.

EXCERPTA EX CRITICIS.

I. Ex ARISTOTELE.

<i>E Libro de Arte Poetica,</i>	-	277
---------------------------------	---	-----

II. Ex DIONYSIO HALICARNASSENSI.

<i>De Herodoto, Thucydide, et Xenophonte, ex epistola ad Cn. Pompeium,</i>	-	296
--	---	-----

III. Ex LONGINO.

<i>Commentario de Sublimitate,</i>	-	308
------------------------------------	---	-----

PARS QUINTA.

EXCERPTA MISCELLANEA.

I. Ex THEOPHRASTO.

CHARACTERES ETHICI.

<i>Proæmium,</i>	-	321
		De

<i>De Dissimulatione insidiosa,</i>	- - -	<i>Pag.</i> 322
<i>De Adulatione,</i>	- - -	323
<i>De Garrulitate,</i>	- - -	325
<i>De Importunitate,</i>	- - -	325
<i>De Superstitione,</i>	- - -	326
<i>De Honoris aucupio e rebus frivolis,</i>	- - -	327

II. Ex POLYÆNO.

<i>E Libris de Stratagematis,</i>	- - -	329
-----------------------------------	-------	-----

III. Ex ÆLIANO.

<i>Ex Varia Historia,</i>	- - -	339
---------------------------	-------	-----

<i>NOTÆ PHILOLOGICÆ adjectæ sunt seorsum ad finem,</i>	- - -	1 ad 184
--	-------	----------

<i>APPENDIX, in qua indicantur Subsidia quædam Selecta Lingux Græcæ Studiosis utilissimæ,</i>	184 ad 192
---	------------

COLLECTANEA GRÆCA MAJORA.

TOMI PRIORIS

PARS PRIMA.

EXCERPTA ex HISTORICIS.

I.

EX HERODOTO.

[JUXTA EDIT. PET. WESSELINGII. AMSTEL. 1763. FOL.]

—*Dulcis et candidus et fusus HERODOTUS.* QUINCT. X. I.

Εκ της ΚΛΕΙΟΤΣ.

* * *

ΑΡΙΩΝ.

³ **Ε**Τυραννεὺς ὁ Περιανδρὸς Κορινθεῖς· ⁴ τῇ δὲ, λεγέσσι Κορινθιοί, (ὁμολογέσσι δὲ ⁵ σφι Λεσείοι,) ⁶ ἐν τῇ βίῳ, δῶμα μέγιστον ⁷ παραστήναι.—⁸ ΑΡΙΩΝΑ τοῦ Μηθυμναίου ἐπὶ δελφίνος ἐξενειχθέντα ἐπὶ Ταίναρον, ἐόντα κιβαρῆδον τῶν τότε ἑόντων ⁹ ἑδενός, δευτέρου, καὶ ¹⁰ διθυραμβόν, πρῶτον ἀνέβηκον ¹¹ τῶν ἡμῶν, ποιήσαντα τε καὶ ὀνομάσαντα καὶ διδάξαντα ἐν Κορίνθῳ.

Τέτον τοῦ Αῤῥιωνα λεγέσσι, ¹² τοῦ πολλοῦ τε χρόνου διατρίβοντα παρὰ Περιανδρῷ ἐπιθυμησάιν πλωσαί εἰς Ἰταλίην τε καὶ Σικελίην· ἐργασάμενον δὲ χρήματα μεγάλα, δελῆσαι ὀπίσω εἰς Κορίνθον ἀπικέσθαι· ¹³ ὀρεμάσθαι μὲν οὖν ἐκ Ταραντος, πιστεύοντα δὲ ἑδαμοῖσι μᾶλλον ἢ Κυρηνίοισι, ¹⁴ μισθώσασθαι πλοῖον ἀνδρῶν Κορινθίων. ¹⁵ Τοὺς δὲ, ἐν τῇ πελαγεί, ἐπιβελύειν, τοῦ Αῤῥιωνα ἐκβαλοντάς, ¹⁶ εἶχεν τὰ χρήματα. ¹⁷ Τὸν δὲ, συνέντα τέτο, λίσσεσθαι,
χρήματα

χρηματα μιν προϊέντα σφι, ψύχην δε παραιτεομενον. Ουκων δὴ πείθειν αὐτον τετοισι, ἀλλὰ κεύειν τες πορθμειας ¹ ἢ αὐτον διαχρασθαι μιν, ὥς ἀνταφης ἐν γῇ τυχῇ, ἢ ἐκπηδαν ἐς τὴν θαλασσαν, ² τὴν ταχιστην.

³ Ἀπέληφεντα δὲ τὸν Ἀριονα ἐς ἀπορίην, παραιτήσασθαι, ἐπεὶ δὲ σφι ἔτω δοκεοι, ⁴ περιῖδειν αὐτον, ⁵ ἐν τῇ σκευῇ πασῇ, στάντα ἐν τοισι ⁶ ἰδωλίοισι, αἰσσαι· αἰσας δὲ, ὑπέδεκετο ἑαυτον ⁷ κατεργασασθαι· ⁸ καί, -- τοισι ἐσελθεῖν γὰρ ἡδονὴν, εἰ μελλοῖεν ἀκυσσῆσθαι τὴν ἀρίστου ἀνθρώπων αἰδᾶ, -- ἀναχωρῆσαι ἐκ τῆς πρυμνης ἐς μέσσην νεά. Τον δὲ, ἐνδυντα τὴν πασαν τὴν σκευὴν, καὶ λαβόντα τὴν κιθάρην, στάντα ἐν τοισι ἰδωλίοισι, ⁹ διεξελθεῖν νομον ποιοῦν οὐρβιον. Τελευτῶντος δὲ τενομῶ· ῥίψαι μιν ἐς τὴν θαλασσαν ἑαυτον, ¹⁰ ὥς εἶχε, σὺν τῇ σκευῇ πασῇ· καὶ τες μὲν ἀποπλείν ἐς Κορινθον· τὸν δὲ, Δελφίνα, λεγουσι, ὑπολαβόντα, ἐξενεῖκαι ἐπὶ Ταίναρον.

Ἀποθάντα δὲ αὐτον, χωρεῖν ἐς Κορινθον, σὺν τῇ σκευῇ. Καὶ ἀπικομενον ἀπηγγεσθαι πάν το γεγονός. Περιανδρὸν δὲ, ὑπο ἀπιστίας, Ἀριονα μὲν ἐν φυλακῇ εἶχειν, ¹¹ ἑδάμῃ μετιέντα, ¹² ἀνακῶς δὲ εἶχειν τῶν πορθμειων. ¹³ Ὡς δὲ ἀρα παρῆναι αὐτοὺς κληθέντας, ἱστορεῖσθαι εἰ τί λεγοῖεν περὶ Ἀριονος. Φαμένων δὲ ἐκείνων ὥς εἴη τε σῶς περὶ Ἰταλίην, καὶ μιν εὖ πρῆσσοντα λιποῖεν ἐν Ταράντι, ἐπιφανῆναι σφι τὸν Ἀριονα, ¹⁴ ὥσπερ ἔχων ἐξεπηδήσε. Καὶ τες, ἐκπλαγέντας, ¹⁵ ἢ εἶναι ἐτι, ἐλεγχομένους, ἀρνεσθαι.

Ταῦτα μὲν νῦν Κορινθιοὶ τε καὶ Δεσβιοὶ λεγασι. Καὶ Ἀριονος ἐστὶ ἀναθήμα χαλκεον, ἢ μέγα, ¹⁶ ἐπὶ Ταίναρῳ, ¹⁷ ἐπὶ Δελφίνος ἐπεὶ ἀνθρώπος.

ΚΡΟΙΣΟΣ

* * *

ΚΡΟΙΣΟΣ και ΣΟΛΩΝ.

Χ Χρονος δε επιγινομενη, και κατεστραμμενων σχεδον παι-
των των εντος Ἀλυσ ποταμου οικημενων—(πλην γαρ
Κιλικων και Λυκιων, τες αλλους παντας ὑπ' ἐαυτῷ εἶχε,
καταστρεψαμενος, ὁ ΚΡΟΙΣΟΣ· εἰσι δε οἶδε, Λυδοι,
Φρυγες, Μυσοι, Μαριανδυνοι, Χαλυβες, Παφλαγονες,
² Θρηκες, οἱ Θυνοι τε και Βιθυνοι, Καρες, Ἴωνες, Δορι-
εις, Αἰολεις, Παμφυλοι·)—κατεστραμμενων δε τετων,
και ³προσπεκλωμενη Κροισὸν Λυδοισι, ἀπικνεοῖται ες Σαρ-
δεις, ἀκμαζουσας πλεον, αλλοι τε οἱ πάντες εκ της Ἑλ-
λαδος σοφισται, οἱ, τετον τὸν χρονον, ⁴ετυγχανον εοι-
τες, ⁵ὥς ἑκαστος αὐτεων ἀπικνεοιτο, και δη και ΣΟΛΩΝ,
ἀνηρ Ἀθηναιος, ὅς, Ἀθηναίοισι νομης κελευσασι ποι-
ησας, ἀπεδημήσεε εἴτα δεκα, κατα Δεωριης προφασιν
ἐκπλωσας, ἵνα δη μη τινα των νομων ἀναγκασθῇ λυσαι
των ἐθετο· ⁶αὐτοὶ γαρ εκ οἷοι τε ησαν αὐτο ποιησάι
Ἀθηναίοι· ὅρκίοισι γαρ μεγαλοῖσι κατειχοντο, δεκά ε-
τα χρῆσθαι νομοῖσι, τες αν σφισι Σολων δηται.

Αὐτων δη ὡν τετων και της Δεωριης, ἐκδημησας ὁ Σο-
λων, εἵνεκεν, ες Αἰγυπτον ἀπικετο παρα Ἀμασιν, και
δη και ες Σαρδεις, παρα Κροισον. Ἀπικομενος δε, ἐξει-
νιζετο εν τοῖσι βασιλεῖοισι ὑπο τε Κροισου. Μετα δε, ἡμερη
τρίτῃ, ἢ τεταρτῇ, κελευσαντός Κροίσου, τον Σολωνα
Δεραποντες περιηγον κατα τες Δησαυρους, και ἐπεδεικνυ-
σαν πάντα εοντα μεγαλα τε και ολβια. Θησαμενον δε
μιν τα πάντα, και σκεψαμενον, ὥς οἱ κατα καιρον ην,
εἶρετο ὁ Κροισος ταδε· “Ξεῖνε Ἀθηναιε, παρ' ἡμεας
“ γαρ περὶ σπο λογος ἀπικται πολλος, και σοφης εἵνεκεν
“ της σης και πλανης, ὥς φιλοσοφειαν, γην πολλην, Δεω-
“ ριης εἵνεκεν, ἐπεληλυθας· νυν ὡν ἡμερος, ⁷ἐπειρεσθαι,
“ με

“ με ἐπῆλθε, σε, εἰ τίνα ἤδη πάντων εἶδες ὀλβιωτάτον; ”
 Ὁ μὲν, ἐλπίζων εἶναι ἀνθρώπων ὀλβιωτάτος, ταῦτα ἐπῆρωτα. Σόλων δὲ, εὐδὲν ὑποβώπυσας, ἀλλὰ ¹ τῷ τότε χρησάμενος, λέγει. “ ὦ βασιλεῦ, Τέλλον Ἀθηναῖον. ”
 Ἀποβῶμασας δὲ Κροῖσος το λελχθέν, εἰρέτο ² ἐπιστρέφως, “ ³ Κοῖη δὴ κρίνεις Τέλλον εἶναι ὀλβιωτάτον; ” Ὁ δὲ εἶπε, “ Τέλλω, ⁴ τέτο μὲν, ⁵ τῆς πόλιος εὐ ἡκέσης, “
 “ παῖδες ἦσαν καλοὶ τε καγαθοὶ, καὶ σφί εἶδε ἅπασιν
 “ τέκνα ἐκγενομένα, καὶ πάντα παραμειναντα. τέτο δὲ,
 “ ⁶ τὸ βίου εὐ ἡκοντι, ὥς τὰ παρ’ ἡμῖν, τελευτῇ του
 “ βίῃ λαμπροτάτῃ ἐπεγενέτο. γενομένης γὰρ Ἀθηναί-
 “ οῖσι μάχης πρὸς τῆς ἀστυγείτονας ἐν Ἐλευσίνι, βοή-
 “ θησας, καὶ ⁷ τροπὴν ποιήσας τῶν πολεμίων, ἀπέθανε
 “ καλλίστα. καὶ μὲν Ἀθηναῖοι δημοσίῃ τε ἐθαψαν, ⁸ αὐ-
 “ τὴν τῆπερ ἐτίσε, καὶ ἐτίμησαν μεγάλας. ”

* * *

ΑΤΤΥΣ καὶ ΑΔΡΗΣΤΟΣ.

Μετὰ δὲ Σόλωνα οἰχομένον, ἐλάβε ἐκ θεοῦ νῆμεσις
 μεγάλη Κροῖσον, (⁹ ὥς εἰκασαί) ὅτι ἐνομίσει ἑαυτὸν εἶ-
 ναι ἀνθρώπων ἁπάντων ὀλβιωτάτον. Αὐτίκα δὲ, οἱ εὐ-
 δοντι ἐπεστῇ οὐεῖρος, ὅς οἱ τὴν ἀληθῆν ἐφαίνε τῶν μελ-
 λόντων γενεσθαι κακῶν κατὰ τὸν παῖδα. Ἦσαν δὲ τῷ
 Κροίσῳ δύο παῖδες. τῶν οὐτερος μὲν ¹⁰ διεφθαρτο. (ἦν
 γὰρ δὴ κωφός.) ὁ δὲ ἑτερος τῶν ἡλικίων μακρῶν, τὰ πάν-
 τα, πρῶτος. οὐνομα δὲ οἱ ἦν ΑΤΤΥΣ. Τέτον, δὲ ὦν, τὸν
 Ἀτὺν σημαίνει τῷ Κροίσῳ ὁ οὐεῖρος, ὥς ἀπολεῖ μὲν
 αἰχμὴ σιδήρεῃ βληθέντα. Ὁ δ’ ἐπεὶ τ’ ἐξηγερέθη, καὶ
¹¹ ἑαυτῷ λόγον ἰδῶκε, ¹² κατόρρωδῆσας τὸν οὐεῖρον, ¹³ ἀ-
 γεται μὲν τῷ παίδι γυναῖκα. ¹⁴ ἑωθὸτα δὲ στρατηγείην
 μὲν τῶν Λυδῶν, οὐδαμῇ ἐπὶ ἐπὶ τοιαύτῳ πρῆγμα ἐξεπέμπε
 ἀκοντία δὲ καὶ δορατία, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, τοῖσι
 χρεόνται

χρεονται ες πολέμοι ἀνθρώποι, ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἐκπομίσας, ες τοὺς θάλαμους ¹ συνήησε, μὴ τι ² οἱ πρέμα-
μενον τῷ παιδί ἐμπέσῃ.

Ἐχόντος δὲ οἱ ³ ἐν χερσὶ τῷ παιδὸς τὸν γάμον, ἀπ-
κνέσσεται ες τὰς Σαρδίς ἀνὴρ συμφορῇ ἐχόμενος, καὶ
⁴ καὶ καθάρως χεῖρας ἔων, Φρυγίᾳ μὲν γενεῇ, γένεος δὲ τῇ
Βασιλῆϊον· παρελθὼν δὲ ὕτος ες τὰ Κροίσου οἰκίαν,
κατὰ νόμους τῆς ἐπιχωρίου καθαρσίῃ ἐδίδετο κურῆσαι.
Κροῖσος δὲ μὴ ἐκάθρε. Ἔστι δὲ παραπλησίη ἡ καθαρσίς
τοῖσι Λυδοῖσι καὶ τοῖσι Ἕλλησι. Ἐπεὶ τε δὲ τὰ νομιζο-
μένα ἐποίησε ὁ Κροῖσος, ἐπυνθάνετο ὁκοῦν τε καὶ τίς εἴη;
λέγων ταδε, “Ὀνῶρπι, τίς τε ἔων, καὶ κοῦν τῆς Φρυ-
“ γίης ἦκων, ἐπιστίος ἐμοὶ ἐγένεο; τίνα τε ἀνδρῶν ἡ γυ-
“ ναικῶν φονεύσας;” Ὁ δὲ ἀμείβετο, “Ὀ βασιλεῦ,
“ Γορδίῳ μὲν τῷ Μίδεω εἰμι παῖς, ὀνομαζομαι δὲ
“ **ΑΔΡΗΣΤΟΣ**. φονεύσας δὲ ἀδελφοὶ ἐμευτοῦ ἀε-
“ κῶν, παρῆμι, ἐξέληλαμενος τε ὑπὸ τοῦ πατρὸς, καὶ
“ ἰστερημένοις πάντων.” Κροῖσος δὲ μὴ ἀμείβετο τοῖς-
δε, “Ἀνδρῶν τε φίλων ⁵ τυγχάνεις ἐχθροὺς ἔων, καὶ
“ ἐληλυθας ες φίλους, ἐνθα ⁶ ἀμνηχανῆσεις χρημάτων
“ οὐδένος, μένων ⁷ ἐν ἡμετέρῳ· συμφορῇ δὲ ταυτῇ, ὥς
“ κουφοτάτα, φέρων, κερδανεύεις πλείστον.” Ὁ μὲν δὴ
διαίταν εἶχε ⁸ ἐν Κροίσου.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τῷ τε, ἐν τῷ Μυσίῳ Οὐλυμπῷ,
⁹ σὺς χρημὰ γίνεται μέγα· ὀρμειώμενος δὲ ὕτος ἐκ τῆς
οὐρείας τῆς τε, τὰ τῶν Μυσῶν ἐργὰ διαφθείρεσκε. Πολλὰ
δὲ οἱ Μῦσοι ἐπ’ αὐτὸν ἐξελθόντες, ποιεσσκὸν μὲν οὐδὲν κα-
κόν, ἐπάσχοι δὲ πρὸς αὐτὸν. Τέλος δὲ, ἀπικομμένοι παρὰ
τοῖς Κροῖσοι τῶν Μυσῶν ἀγγελοὶ, εἰεγον ταδε, “Ὀ βα-
“ σίλει, ὅς σε χρημὰ μεγίστον ¹⁰ ἀνεφανῆ ἡμῖν ἐν τῇ χώ-
“ ρῃ, ὅς σε ἐργὰ διαφθείρει· τῷ τετον προθυμιομενοὶ ἔλπειν,
“ καὶ δυναμέθα· νῦν ὡν προσδεόμεθα σεῦ, τὸν παῖδα καὶ
“ ¹¹ λογαδάς νενηίας καὶ κυνάς συμπεμψαί ἡμῖν, ὥς ἀν
“ μιν

“ μιν ἐξελωμεν ἐκ τῆς χώρας.” Οἱ μὲν δὲ τούτων ἔδοντο. Κροίσος δὲ μνημονεύων τε οὐνεύου τα ἑπεα, εἰλεγε σφι ταῦδε, “ Παιδὸς μὲν περὶ τῆς ἐμῆς μὴ μνησθῆτε “ ἔστι· ἔ γάρ ἂν ὑμῖν συμπεμψαίμι· νεογάμος τε γάρ “ ἔστι, ¹ καὶ ταῦτα οἱ νῦν μέλει. Δυδάν, μέντοι, λογα- “ δας καὶ τὸ ἑκνηγεσίον παν συμπεμψά· καὶ διακελεύ- “ σομαι τοῖσι ἱεσὶ, εἶναι ὡς προθυμοτατοῖσι συνεξελεῖν “ ὑμῖν τὸ Δῆλλον ἐκ τῆς χώρας.” Ταῦτα ἀμειψάτα.

+ ³ Αποχρεώμενων δὲ τέτοισι τῶν Μυσῶν, ἐπεισερχέται ὅτε Κροίσου παῖς, ἀκηκῶς ⁴ τῶν ἔδοντο οἱ Μῦσοι· ⁵ οὐ φάμενον δὲ τῆς Κροίσου τὸν γὰρ παῖδα σφι συμπεμψείν, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ νεότης ταῦδε, “ ὦ πατέρ, ⁶ τὰ καλ- “ λίστα, πρότερον ποτὲ, καὶ γενναιοτάτα ἡμῖν ἦν, ἐς τὴ “ πολέμους καὶ ἐς ἀγρὰς φοιτεῖντας εὐδοκίμειν· νῦν δὲ “ ⁷ ἀμφοτέρων μὲ τούτων ἀποκληῖσας ἔχεις, ἔτε τίνα “ δειλίην ⁸ μοι παρίδων, ἔτε ἀθυμίην· νῦν τε ⁹ τέτοισι, “ μὲ χρῆν, ὁμμασί, ἐς τὴν ἀγορὴν καὶ ἐξ ἀγορῆς φοιτε- “ οντα, φαίνεσθαι; κοῖος μὲν τις τοῖσι πολιήτησι δοξῶ “ εἶναι; κοῖος δὲ τις τῇ νεογάμῳ γυναικὶ; ¹⁰ κοῖω δὲ “ ἐκείνη δοξεῖ ἀνδρὶ συνοικεῖν; ἐμε, ὦν, σὺ ἡ μέθες “ ἵεναι ἐπὶ τὴν Δῆρην, ἢ λογῶ ἀναπείσον, ὅπως μοι ἀ- “ μείνω ἔστι ταῦτα ἔγωγε ποιοῦμενα.” Ἀμειβεταὶ Κροί- σος τοῖσδε, “ ὦ παῖ, ἔτε δειλίην, ἔτε ἄλλο ἔδεν ἀ- “ χαρί, παρίδων τοι, ποιεῶ ταῦτα· ἄλλα μοι οὐκ ο- “ νείρου, ἐν τῷ ὑπῆρ, ἐπιστάσα, εἴη δὲ ὀλιγοχρόνιον ἐ- “ σέσθαι· ὑπὸ γὰρ αἰχμῆς σιδηρεῖς ἀπολεσθαι. Πρὸς “ ὦν τὴν οὐσίαν ταύτην, τὸν τε γάμον τοι τέτον ἐσπευ- “ σα, καὶ ¹¹ ἐπὶ τὰ παραλαμβανόμενα ἐκ ἀποπέμπτω, “ φυλακὴν ἔχων, εἰ κῶς δυνάιμην, ¹² ἐπὶ τῆς ἐμῆς, σε, “ ζῶης, ¹³ διακλέψαι, εἰς γὰρ μοι μένος ¹⁴ τυγχάνεις “ ἔων παῖς· τὸν γὰρ δὴ ἕτερον, ¹⁵ διεφθαρμένον τὴν ἀ- “ κοήν, οὐκ εἶναι μοι λογιζομαι.”

Ἀμειβεταὶ

Αμειβεται ὁ νενηις τοισδε, “ Σὺ γνῶμη μιν ὦ πα-
 “ τερ τοι, ἰδοντι γε ὧσιν τοιαυτην, περὶ ἐμῇ φυλακῇ
 “ εἶχειν ¹ το δὲ ἔμμανθάνεις, ἀλλὰ λελήθε σε το ονειρον,
 “ ἐμῇ τοι δίκαιον ἐστὶ φραζεῖν. Φῆς τοι το ονειρον, ὑπο
 “ αἰχμῆς σιδηρεῆς, φαναι, ἐμῇ τελευτησεῖν· ὅς δὲ
 “ κοῖαι μὲν εἰσι χεῖρες, κοῖη δὲ αἰχμῇ σιδηρεῇ, ἣν συ
 “ φοβεαι; εἰ μὲν γὰρ ὑπο ὀδοντος τοι εἶπε τελευτη-
 “ σεῖν με, ἢ ² ἀλλου τῷ ³ ὅ, τι τέτῳ εἰοικε, χρὴν δὴ σε
 “ ποιεῖν ⁴ τα ποιεῖς· νυν δὲ, ὑπο αἰχμῆς. Ἐπεὶ τε ὦν
 “ ἔμ πρὸς ἀνδρας ἡμῖν γίνεται ἡ μάχη, μέθες με.”

Αμειβεται Κροισος, “ ὦ πάι, ⁵ ἐστὶ τῇ με νίκης γνῶ-
 “ μῃν ἀποφαινων περὶ τῇ εὐνυκίᾳ. Ὡς ὦν νενικημένος
 “ ὑπο σέο, μεταγινώσκω, μετήμι τε σε ἵεναι ἐπὶ τὴν
 “ ἀγρην.”

Εἰπας δὲ ταῦτα ὁ Κροισος, μεταπεμπεται τὸν Φρυ-
 γα Ἀδρηστον· ἀπικομένου δὲ οἱ λέγει ταδε, “ Ἀδρηστε,
 “ ἐγὼ σε συμφορῇ πεπληγμένον ἀχαρίτι, ⁶ τῇ τοι ἔμ
 “ οναδίζω, ἐκαθήρα, καὶ οἰκίοισι ὑποδεξάμενος ἔχω,
 “ παρεχὼν πᾶσαν δαπάνην. Νυν ὦν (οφθαλμοὶ γὰρ ἐμῷ
 “ προκοιήσαντος χρῆσα ἐς σε, χρῆσοισι με ἀμειβεσθαι)
 “ φυλακὰ παῖδος, σε, τῇ ἐμῇ, χρῆζω γενεσθαι, ἐς
 “ ἀγρην ὀρμεωμένῃ, μὴ τινὲς, κατ’ ὁδόν, κλωτῆς κακ-
 “ ἐργοὶ ἐπὶ δέλῃσει, φανεωσι ὑμῖν. Πρὸς δὲ τέλο, καὶ σε
 “ τοι ⁷ χρεὼν ἐστὶ ἵεναι, ἐνθα ⁸ ἀπολαμπρυνεαι τοῖσι
 “ ἐργοῖσι· πατρώϊον τε γὰρ τοι ἐστὶ, ⁹ καὶ προσετι ῥῶμη
 “ ὑπαρχει.”

Αμειβεται ὁ Ἀδρηστος, “ ὦ βασιλεῦ, ¹⁰ ἀλλὰς μὲν
 “ ἐγὼ γε ἂν ἔμ ἢ ἄς ἐς ἀθλον τοιοῦδε· ¹¹ ἔτε γὰρ συμ-
 “ φορῇ τοιγάρδε κεχρημένον οἶκος ἐστὶ ἐς ὀμηλικὰς εὐ
 “ πρησσοντας ἵεναι, ἔτε το βελεσθαι ¹² παρὰ πολλὰ χη
 “ τε ἀνίσχον ἐμεωῦτον. Νυν δὲ, εἴπε τε συ σπενδεῖς,
 “ καὶ δεῖ τοι χαρίζεσθαι, (οφείλω γὰρ σε ἀμειβεσθαι
 “ χρῆστοισι,) ποιεῖν εἰμὶ ἑτοῖμος ταῦτα· παῖδα τε σον,

“Θεὸν καὶ τίς, ὅς μοι καὶ παλαι προσσημαίνει τὰ μάλ-
 “λонта εἶσθαι.” Κροισὸς μὲν νῦν ἰθαῦτε, ὡς εἰπὼς
 ἦν, τὸν ἑαυτὲ παιδα. Ἀδρηστός δὲ ὁ Γορδίου τε Μίδειν,
 ἕτος δὴ ὁ φόνους μὲν τε ἑαυτὲ ἀδελφεὶ γενόμενος, φo-
 νεύς τε καὶ θηράτορ, ἐπεὶ τε ἡσυχίῃ τῶν ἀνθρώπων
 ἐγένετο περὶ τὸ σῆμα, ¹ συγγινώσκομενος ἀνθρώπων εἰ-
 ναι, τὴν αὐτὸς ἡΐδι, βαρυσυμφορώτατος, ἑαυτοὶ ἐπικα-
 πασφαζέτω τῷ τυμβῷ.

* * *

ΠΕΙΣΙΣΤΡΑΤΟΣ.

² Τὸ μὲν Ἀττικὸν κατεχομένον τε καὶ διασπασμένον
 ἐπυθάνετο ὁ Κροισὸς ὑπὸ ΠΕΙΣΙΣΤΡΑΤΟΥ τε Ἴπ-
 ποκράτειος, τέτον τὸν χρόνον τυραννεύοντος Ἀθηναίων.
 Ἴπποκράτει γὰρ, ἐόντι ἰδιωτῇ καὶ θεωροῦντι τὰ Ολυμ-
 πια, τέρας ἐγένετο μέγα· θυσαντός γὰρ αὐτὲ τὰ ἱερά,
 οἱ λεβητές, ³ ἐπείσταντες, καὶ κρέων τε ἐόντες ἐμπλοὶ καὶ
 ὕδατος, ἀνευ πυρός ἐζέσαν καὶ ὑπερέβαλον. Χίλων δὲ ὁ
 Λακκεδαιμόνιος, παρατυχὼν, καὶ θεήσαντος το τέρας,
 συνεβούλευεν Ἴπποκράτει, πρῶτα μὲν, ⁴ γυναῖκα τεκνο-
 ποιοῖν μὴ ἀγεσθαι εἰς τὰ οἰκία· ⁵ εἰ δὲ τυγχάνει εἶχων,
 δευτέρᾳ, τὴν γυναῖκα ἐκπεμπεῖν· καὶ εἰ τίς οἱ τυγχάνει
 εὐνῶν, τέτον ἀπειτᾶσθαι. Οὐκ ἔν, ταῦτα παραινέσαν-
 τος Χίλωνος, πειθεσθαι δέλειν τὸν Ἴπποκράτεια. Γενεσθαι
 οἱ, μετὰ ταῦτα, τὸν Πείσιστράτον τέτον, ὅς, στασιαζόν-
 των τῶν παραλῶν καὶ τῶν ἐκ τῆ πεδίου Ἀθηναίων, ⁶ καὶ τῶν
 μὲν προστεωτός Μεγακλῆος τε Ἀλκμαίωνος, τῶν δὲ ἐκ
 τῆ πεδίου Δυκεργίου Ἀριστολαΐδην, καταφρονήσας τὴν
 τυραννίδα, ἠφείρε τρίτην στάσιν· συλλέξας δὲ στασιῶτας,
⁷ καὶ τῶν λόγων τῶν Ὑπερακρίων προσας, μηχανᾶται ἰο-
 ἰαδὲ· τραυματίσας ἑαυτὸν τε καὶ ἡμίονους, ἤλασεν εἰς τὴν
 ἀγορὴν τὸ ζεῦγος, ὡς ἐκπεφειγώς τῆς ἐχθρότης, οἱ μὲν,
 ἐλαυνόντα εἰς ἀγρὸν, ἠβέλῃσαν ἀπολεσθαι δεῖν· ἑδέετο

ΤΕ

τε τε δήμου φυλακῆς τίνος πρὸς αὐτὴ κυρῆσαι, ¹ πρῶτον
 εὐδοκιμήσας ἐν τῇ πρὸς Μεγαρίδας γενομένη στρατηγίῃ,
 Νισαίαν τε ἔλων, καὶ ἀλλὰ ἀποδεξάμενος μεγάλα ἔργα.
² Ὁ δὲ δῆμος, ὁ τῶν Ἀθηναίων, ἐξαπατηθεὶς, ἰδὼς ³ τῶν ὤ-
 αστων καταλέξας ἀνδρας τέλει, οἱ δορυφοροὶ μὲν ἐκ ἐγε-
 ροντο Πεισιστράτῃ, κορυνηφοροὶ δὲ· ξύλων γὰρ κορυνας
 ἔχοντες εἶποντο οἱ οπίσθεν· συνεπαναστάντες δὲ ἔτοι ἄμα
 Πεισιστράτῃ, ἐσχον τὴν ἀκροπολιν. Ἐνθα δὲ ὁ Πεισιστρά-
 τος ἦρχεν Ἀθηναίων, ἔτε τιμᾶς τὰς εἰσας συνταραξάς,
 ἔτε δεσμῖα μεταλλάξας· ³ ἐπὶ τε τοῖσι κατεστειωσι ἐνε-
 με τὴν πόλιν, κοσμεῶν κάλως τε καὶ εὖ. Μετὰ δὲ ἐκ πολλόν
 χρόνον, ⁴ ταῦτο φρονήσαντες οἱ τε τῇ Μεγακλῆος στα-
 σίῳ καὶ οἱ τῇ Λυκούργου, ἐξελαινουσί μιν.

Οὕτω μὲν Πεισιστράτος ἐσχέ, τοκρῶτον, Ἀθῆνας, καὶ
 τὴν τυραννίδα ἐκω κάρτα ἐρρίζωμεν ἔχων, ἀπέβαλεν.
 Οἱ δὲ ἐξελασάντες Πεισιστράτον, αὐτὶς, ἐκ νῆς, ἐπ' ἀλ-
 ληλοῖσιν ἐστασίασαν. ⁵ Περὶ ἐλαυνόμενος δὲ τῇ στασί
 ὁ Μεγακλῆς ἐπεκηρυκεύετο Πεισιστράτῃ, εἰ βελοῖτο
 οἱ τὴν θυγατέρα ἔχειν γυναῖκα ⁶ ἐπὶ τῇ τυραννίδι.
⁷ Ἐνδεξάμενος δὲ τὸν λόγον, καὶ ὁμολογήσαντος, ἐπὶ τε-
 τοῖσι, Πεισιστράτῃ, μηχανῶνται δὲ ⁸ ἐπὶ τῇ κατοδῇ,
 πρῆγμα εὐηθέστατον, ὥς ἐγώ· εὕρισκω, μακρῶ, ⁹ (εἴπε
 γὰρ ἀπεκρίθη, ἐκ παλαιότερου, τῇ βαρβαρικῇ ἔθνεος το
 Ἑλληνικῇ, εἰ καὶ δεξιώτερον καὶ εὐηθὲς ἡλίθις ἀπῆλ-
 λαγμένον μαλλον,) εἰ καὶ τότε γὰρ ἔτοι ἐν Ἀθηναίοισι
 τοῖσι πρῶτοις λεγομένοισιν εἶναι Ἑλλήνων σοφίην, μη-
 χανῶνται τοιαυτά. Ἐν τῷ δῆμῳ τῷ Παιανίῃ ἡ γυνή,
 τῇ ἐνομα ἡ Φυή, μέγεθος ἀπὸ τεσσάρων πήχεων ἀπολεί-
 πεσα τρεῖς δακτύλους, καὶ ἄλλως εὐεῖδης. Ταύτην τὴν γυ-
 ναικα σκευασάντες πανοπλίῃ, ἐς ἄρμα ἐσβίβασαντες καὶ
¹⁰ προδεδάντες σχῆμα, οἷον τι, ἐμειλλεν εὐπρεπέστατον
 φανείσθαι, ἔχουσα, ἡλαυνὸν ἐς τὸ ἀστὺ, προδρομὸς κη-
 ρυκᾶς προπεμφάντες, οἱ τὰ ἐντεταλμένα ἡγορεύον, ἐς

το

το αὐτῷ ἀπικομενοί, λεγοντες τοιαυτε, “ ὦ Ἀθηναίοι,
 “ δεκσθε, αγαθὴ νόμ, Παισιστρατον, τον αυτη ἡ Ἀθη-
 “ ναιη, τιμησασα ανθρωπων μαλιστα, καταγα ες την
 “ εὐῶτης ἀχροπολιν.” Οἱ μὲν δὴ ταυτα, διαφοιτεοντες,
 εἰλεγον· αυτικα δε ες τε τες δημους φατις απικετο, ὡς
 Ἀθηναίη Παισιστρατον καταγα· και εν τῇ ἀστέϊ παθο-
 μενοι την γυναικα ειναι αυτην την Δειον, προσευχοντο τε
 την ανθρωπον και εδεκοντο τον Παισιστρατον.

* * *

ΚΥΡΟΣ.

Ὁ Ἀστυαγης ἀδὲ ἀλληνοψιν. Ἐδοκεε δὲ οἱ ἐκ της
 θυγατρος φυναι ἀμπελον· ¹ την δὲ ἀμπελον επισχαν
 την Ἀσιην πασαν. Ἰδων δὲ τετο, και ² ὑπερθεμενος τοισι
 οναροπολοισι, ³ μετεπεμψατο ἐκ των Περσων την θυγα-
 τερα ⁴ ἐπιτεκα εἰσαν· ἀπικομενην δὲ ἐφυλασσε, βελο-
 μενος το γεννωμενον ἐξ αὐτης διαφθειραι· ἐκ γὰρ οἱ της
 οψιος οἱ των μαγων οναροπολοι ἐσημαινον, ὅτι μέλλοι ὁ
 της θυγατρος αυτε γονος βασιλευσαν αντι ἐκεινου.
 Ταυτα δὴ ὡν φυλασσομενος ὁ Ἀστυαγης, ὡς ἐγενετο ὁ
 Κυρος, καλεσας Ἀρπαγον, ἀνδρα σικηῖον και πισοταῖον
 τε Μηδων και παντων ἐπίτροπον των ἐωῶτε, εἰλεγε οἱ τοι-
 αδε· “ Ἀρπαγε, πρηγμα, ⁵ το αν τοι προσθεω, μηδα-
 “ μᾶ παραχρηση· μηδε ἐμε τε παραβαλη, και αλλες
 “ ἔλομενος, ἐξ ὕστερης ⁶ σοι ἐωῶτω περιπεσης. ⁷ Λαβε
 “ τον Μανδανη ετεκε παιδα· φερων δὲ ⁸ ες σιωῶτε, α-
 “ ποκτανον· μετα δε, Δαψον τροπῶν ὅτεω αυτος βου-
 “ λεαι.” Ὁ δὲ ἀμαβεσαι, “ ὦ βασιλευ, ετε αλλοτε
 “ πῶ παραδες ⁹ ανδρι τῷδε ἀχαρι εδεν, φυλασσομενθα
 “ δε ες σε, και ες τον μετεπατα χρονον, μηδεν ἐξαμαρ-
 “ ταν· ἀλλ’ ε τοι φιλον τετο ἔτω γινεσθαι, χρη δὴ,
 “ ¹⁰ τογθ εμιν, ὑπηρετισθαι ἐπιτηδεως.”

¹ Τετρισι

τε τε δημοῦ φυλακῆς τίνος πρὸς αὐτὴ κυρῆσαι, ¹ προτερον εὐδοκιμήσας ἐν τῇ πρὸς Μεγαρέας γενομένη στρατηγίῃ, Νισαίαν τε ἔλων, καὶ ἀλλὰ ἀποδεξάμενος μεγάλα ἔργα. ² Ὁ δὲ δῆμος, ὁ τῶν Ἀθηναίων, ἐξαπατηθεὶς, ἔδωκε μὲν τῶν ἄστων καταλεξάας ἀνδρας τέτρες, οἱ δορυφοροὶ μὲν ἐκ ἐγενοντο Πεισιστράτη, κορυνηφοροὶ δὲ· ξυλῶν γὰρ κορυνας ἔχοντες εἶποντο οἱ ὀπίσθεν· συνεπαναστάντες δὲ ἔτοίμα Πεισιστράτῃ, ἐσχον τὴν ἀκροπολιν. Ἐνθα δὲ ὁ Πεισιστράτος ἤρχεν Ἀθηναίων, ἔτε τιμας τὰς εὐσας συνταραξάας, ἔτε θυσία μεταλλάξας. ³ ἐπὶ τε τοῖσι κατεστειωσι ἐνεμε τὴν πόλιν, κοσμεῶν κάλως τε καὶ εὖ. Μετὰ δὲ πολλὸν χρόνον, ⁴ ταῦτο φρονήσαντες οἱ τε τε Μεγακλέως στασιώται καὶ οἱ τε Λυκούργου, ἐξέλαυνόντο μιν.

Οὕτω μὲν Πεισιστράτος ἐσχέ, τοκρῶτον, Ἀθηνας, καὶ τὴν τυραννίδα ἐκὼν καρτὰ ἐρρίζωμεν ἔχων, ἀπέβαλεν. Οἱ δὲ ἐξέλασαντες Πεισιστράτον, αὐτὸς, ἐκ νηὸς, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἐστασίασαν. ⁵ Περιελαυνόμενος δὲ τῇ στασει ὁ Μεγακλῆς ἐπεκηρυκεύετο Πεισιστράτῃ, εἰ βέλοιτο οἱ τὴν θυγατέρα ἔχειν γυναῖκα. ⁶ ἐπὶ τῇ τυραννίδι. ⁷ Ἐνδεξάμενος δὲ τὸν λόγον, καὶ ὁμολογήσαντος, ἐπὶ τε τοῖσι, Πεισιστράτῃ, μηχανῶνται δὲ ⁸ ἐπὶ τῇ κατοδῇ, πρῆγμα εὐθεστάτον, ὥς ἐγὼ εὗρισκω, μακρῷ, ⁹ (ἐπεὶ γὰρ ἀπεκρίθη, ἐκ παλαιτέρου, τὴ βαρβαρικῇ ἔθνεος τοῦ Ἑλληνικοῦ, εὐν καὶ δεξιωτέρον καὶ εὐθεῖης ἡλίδος ἀπηλλαγμένον μαλλόν,) εἰ καὶ τότε γὰρ ἔτοί ἐν Ἀθηναίοισι τοῖσι πρώτοισι λεγομένοισιν εἶναι Ἑλλήνων σοφίην, μηχανῶνται τοιαυτά. Ἐν τῷ δῆμῳ τῷ Παιανίῃ ἡν γυνὴ, τῇ ἐνομα ἡν Φυή, μέγεθος ἀπο τεσσέρων πηχεων ἀπολείπεται τρεῖς δακτύλους, καὶ ἄλλως εὐειδής. Ταυτὴν τὴν γυναῖκα σκευασάντες πανοπλίῃ, ἐς ἄρμα ἐσθίβασαντες καὶ ¹⁰ προδεξάντες σχῆμα, οἷον τι, ἐμελλεν εὐπρεπέστατον φανέσθαι, ἔχουσα, ἡλαυνὸν ἐς τὸ ἀστυ, προδρομὸς κηρυκῆς προπεμφάντες, οἱ τὰ ἐντεταλμένα ἡγορεύον, ἐς

το

το αστυ ἀπικορμενοι, λεγοντες τοιαδε, “ Ω Αθηναιοι,
 “ δεκασθε, αγαθα νοω, Παισιστρατον, τον αυτη ή Αθη-
 “ ναιη, τιμησασα ανθρωπων μαλιστα, καταγα εις την
 “ εωϋτης ακροπολιν.” Οί μιν δη ταυτα, διαφοιτεοντες,
 ελεγον· αυτικα δε εις τε τες δημους φατις απικετο, ως
 Αθηναιη Παισιστρατον καταγα· και εν τῇ αστει παθο-
 μνοι την γυναικα ειναι αυτην την Διον, προσευχοντο τε
 την ανθρωπον και εδεκοντο τον Παισιστρατον.

* * *

ΚΥΡΟΣ.

‘Ο Αστυαγης εδε αλλην οψιν. Εδοκει δε οί εκ της
 θυγατρος φυναι αμπελον· ¹ την δε αμπελον επισχαν
 την Ασιν πασαν. Ιδων δε τετο, και ² υπερθεμενος τοισι
 οναροπολοισι, ³ μετεπεμψατο εκ των Περσιων την θυγα-
 τερα ⁴ επιτεκα εσαν· απικορμενην δε εφυλασσε, βελο-
 μενος το γεννωμενον εξ αυτης διαφθειραι· εκ γαρ οί της
 οψιος οί των μαγων οναροπολοι ισημαινον, ότι μελλοι ο
 της θυγατρος αυτη γονος βασιλευσαν αντι εκεινου.
 Ταυτα δη ων φυλασσομενος ο Αστυαγης, ως εγενετο ο
 Κυρος, καλειςας Αρπαγον, ανδρα σπηϊον και πισοταλον
 τε Μηδων και παντων επιτροπον των εωϋτε, ελεγε οί τοι-
 αδε· “ Αρπαγε, πρηγμα, ⁵ το αν τοι προσθεω, μηδα-
 “ μᾶ παραχρηση· μηδε εμι τε παραβαλη, και αλλες
 “ ελομενος, εξ υστερης ⁶ σοι εωϋτα περιπησης. ⁷ Λαβε
 “ τον Μαιδανη ετεκε παιδα· φερων δε ⁸ εις σιωϋτα, α-
 “ ποκτανον· μετα δε, θαψον τροπῳ οτω αυτος βου-
 “ λει.” Ο δε αμαβεται, “ Ω βασιλεϋ, ετε αλλοτε
 “ κω παρειδες ⁹ ανδρι τῷδε αχαρι εδεν, φυλασσομεθα
 “ δε εις σε, και εις τον μετεπατα χρονον, μηδεν εξαμαρ-
 “ ταν· αλλ’ ει τοι φιλον τετο ετω γινεσθαι, χρη δη,
 “ ¹⁰ τογθ· εμιν, υπηρετεισθαι επιτηδεως.”

¹ Τετρισι

¹ Τετοισί αμαψαμενος ὁ Ἄρπαγος, ὥς οἱ παρεδόθη
το παιδίον κεκοσμημένον ² τὴν ἐπὶ θανάτῳ, ἡ κλαίων
ἐς τὰ οἰκία· παρελθὼν δὲ ἔφραζε τῇ ἑαυτῇ γυναικὶ τὸν
πάντα Ἀσυαγος ῥηθέντα λόγον· ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν λέγει,
“ Νυν ἂν τι σοὶ ἐν νόῳ ἐστὶ ποιεῖν; ” Ὁ δὲ ἀμαβεταί·
“ ³ Οὐκ ἢ ἐπιτελλετο Ἀσυαγῆς. Οὐδ’ αἰ παραφρονῆσαι
“ τε καὶ μανῆται κάποιον ἢ νυν μαινέται, καὶ οἱ ἐγώ γε
“ προσήσομαι τῇ γνώμῃ, ὅδε ἐς φόνον τοις τοῖσι ὑπηρετή-
“ σω. Πολλὰν δὲ ἔνεκα καὶ φονεύσω μιν· καὶ ὅτι αὐτῷ μοι
“ συγγενῆς ἐσὶν ὁ παῖς, καὶ ὅτι Ἀσυαγῆς μὲν ἐστὶ γέρον,
“ καὶ ἀπαις βρεῖνος γόνυ· ⁴ αἰ δὲ θύλησαι, τέττε τελευ-
“ τήσαντος, ἐς τὴν θυγατέρα ταυτὴν ἀναβῆναι ἢ τυ-
“ ραννίς, ἥς νυν τὸν υἱὸν κτανεὶ δι’ ἐμευ, ἄλλο τι, ἢ,
“ λαίπεται τὸ ἐνθευτεν ἐμοί, κινδυνὼν ὁ μεγίστος; Ἀλλὰ,
“ τε μὲν ἀσφαλὲς ἔνεκα ἐμοί, δὲ τέττον τελευτᾷ τὸν
“ παῖδα· δα, μὲν τοι, τὼν τίνα Ἀστυαγος, αὐτὴ φορεῖα
“ γενεσθαι, καὶ μὴ τὼν ἐμῶν.”

Ταῦτα εἰπε, καὶ αὐτίκα ἀγγέλον ἐπέμπε ἐπὶ τῶν βε-
κολῶν τῶν Ἀσυαγος, ⁵ τὸν ἠπίστατον νομας τε ἐπιτη-
δεωτάτας νεμόντα καὶ ἔρεα θηριώδεατα, τῇ ἐνομῇ τῇ
Μιτραδάτῃς. Συνοικεῖ δὲ ἑαυτῇ συνδελή· ἐνομῇ δὲ τῇ
γυναικὶ ἡ, τῇ συνοικεῖ, Κυνῶ, κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσ-
σαν· κατὰ δὲ τὴν Μηδικὴν, Σπακῶ· τὴν γὰρ κυνὰ κα-
λεῖσι σπακὰ Μηδοί. ⁶ Αἱ δὲ ὑπάρχει αἰσι τῶν ἐρεῶν,
ἐνθα τὰς νομας τῶν βοῶν εἴχε ἔτος δὴ ὁ βεκόλος, πρὸς
⁷ βορέῳ τε ἀνέμῳ τῶν Ἀγέαταιων, καὶ πρὸς τε ποτὶ τε
Εὐξάνῃ· ⁸ ταυτὴ μὲν γὰρ ἡ Μηδικὴ χώρα, πρὸς Σασ-
περών, ὁρατὴ ἐστὶ καρτὰ, καὶ ὑψηλὴ τε, καὶ ⁹ ἰδίῃσι συν-
ηρεφῆς· ¹⁰ ἡ δὲ ἄλλη Μηδικὴ χώρα ἐστὶ πᾶσα ἀπίετος.
Ἐπει ὡν ὁ βεκόλος σπεδὴ πολλὴ καλεσόμενος ἀπίετος,
εἰλεγε ὁ Ἄρπαγος ταδε, “ Κελεύει σε Ἀστυαγῆς, τὸ
“ παιδίον τέττο λαβόντα, θανατῇ ἐς τὸ ἐρημώτατον τῶν
“ ἐρεῶν ὅπως ἂν ταχίστα διαφθάρῃ· καὶ ταδε τοι ἐπε-
“ λευσε.

“λευσεσθαι, Ἦν μὴ ἀποκταῖναι αὐτό, ἀλλὰ τῷ τρω-
 “πῷ περιποίηση, οὐδὲν τῷ κακίστῳ σε διαχρησισθαι·
 “ἐπορᾶν δὲ ἐκκαμμενὸν διατεταγμαι ἐγώ.”

Ταῦτα ἀκυσας ὁ βυκολός, καὶ ἀναλαβὼν τὸ παιδίον,
 ἦε τὴν αὐτὴν ὀπίσω ὁδὸν, καὶ ἀπικνεύεται εἰς τὴν ἑπαυλιν.
 Ἐν δ' αὖτε καὶ αὐτῷ ἡ γυνή, ἐπιτεῖξεν αὖτα πασαν ἡμέρην,
 τότε κῶς ² κατὰ δαίμονα τίκτει, οἰχομένη τε βυκόλου
 εἰς πόλιν. ³ ἦσαν δὲ ἐν φροντίδι ἀμφοτέρω ἀλλήλων περι,
 ὁ μὲν, τὴν τοκῇ τῇ γυναικός, ⁴ ἀρρώδων· ἡ δὲ χυνὴ,
 ὅτι, ἐκ εὐθας, ὁ Ἄρκαγος μεταπεμψαίτο αὐτῆς τὸν
 ἀνδρα. Ἐπει τε καὶ ἀπονοσησας ⁵ ἐπεση, οἷα ἐξ αἰλπ-
 τε ἰδεῖσα ἡ γυνή, ἐρετο πρότερον, ὅτι μιν ἔτω προθυμῶς
 Ἄρκαγος μεταπεμψαίτο. Ὁ δὲ εἶπε, “ὦ γυναι, εἰδὼν
 “τε, εἰς πόλιν εἰλθὼν, καὶ ἦκυσα ⁶ το μῆτε ἰδεῖν ὀφείλον,
 “μῆτε κοτὴ γενεσθαι εἰς δεσποτεας τῆς ἡμετέρας! Οἱ-
 “κός μὲν παρ' Ἄρκαγος κλαυθμῷ καταχέτο· ἐγὼ δὲ
 “ἐκπλαγας, ἦα εἶω· ὥς δὲ ταχίστα ἐσηλθὼν, ὄρην
 “παιδίον προκαμμενὸν, ἀσπαιρὼν τε καὶ κραυγαομένην,
 “κεκοσμημένην ⁷ χρυσῷ τε καὶ ἐσθῇ τοικίλῃ. Ἄρκα-
 “γος δὲ ὥς εἶδε με, ἐκέλευε, τὴν ταχίστην, ἀναλα-
 “βόντα τὸ παιδίον, ⁸ οἰχεσθαι φέροντα, καὶ θανάτῳ ἐν-
 “θα ⁹ θηριώδεστατον αἰ τῶν κρέων, φας Ἀσναγέα εἶναι
 “τὸν ταῦτα ἐπιθεμένον μοι· πολλὰ ἀπειλήσας αἰ μὴ
 “σφῆα ποιησαίμιν. Καὶ ἐγὼ ἀναλαβὼν, ἐφέρων, δοκῶν
 “τῶν τίνος οἰκτερῶν εἶναι· εἰ γὰρ αὖ κοτὴ κατεδοῖα
 “ἐνθεν γέ ην· ἐθαμβέων δὲ ὄρην χρυσῷ τε καὶ εἰμασι
 “κεκοσμημένην· ¹⁰ πρὸς δὲ, καὶ κλαυθμῷ ¹¹ κατεστῶτα
 “ἐμφανέα ¹² ἐν Ἄρκαγος. Καὶ προκά τε δὴ, κατ' ὁδόν,
 “πυνθανομαι τὸν πάντα λόγον ¹³ θεραποντος, ὅς, ἐμὲ
 “πρότεμπαν· ἐξὼ πολίος, ἐνεχέρισε τὸ βρεφός—ὥς
 “ἀρὰ Μανδάνης τε αἰ καὶ τῆς Ἀσναγέος θυγατρὸς,
 “καὶ Καμβύσῃ τε Κυρῇ, καὶ μιν Ἀσναγέος ἐντελλε-
 “ται ἀποκταῖναι· ¹⁴ οὖν τε ὧδε ἐστίν.”

Ἄμα

Ἄμα δὲ ταῦτα εἶπε ὁ βεκόλος, καὶ ἐκκαλύψας ἀπέδεικνυε. Ἡ δὲ, ὡς εἶδε τὸ παιδίον, μίᾳ τε καὶ εὐαδὲς εἶον, δακρυρυσσάσα, καὶ λαβόμενη τῶν γενναίων τε ἀνδρῶν, ἐχρῆζε μηδεμίᾳ τέχνῃ ἐκθάναι μιν. Ὁ δὲ ¹ἐκ εἶπε οἷός τ' εἶναι, ἀλλὰ ταῦτα ποιεῖν· ἐπιφοιτήσαν γὰρ κατασκοπῆς ἐξ Ἀρπαγῆς ἐποψόμενες· ἀπολέεσθαι τε κακίστα, ἢ μὴ σφραῖ ποιήσῃ. Ὡς δὲ ἐκ ἐπαθε ἀρὰ τὸν ἀνδρα, δευτέρᾳ λέγει ἡ γυνὴ ταῦτα, “ Ἐπὶ τοίνυν καὶ δυνάμει “ σε παθεῖν μὴ ἐκθάναι, σὺ δὲ ὥδε ποιήτορ, ² αἰ δὴ πα- “ σα ἀνάγκη οφθῆναι ἐκκαμμένον· τέτοκα γὰρ καὶ ἐγώ “ τέτοκα δὲ ³ τεθνεός. Τέτο μὲν φέρων πρόβες· τὸν δὲ “ τῆς Ἀσυναγέως θυγατρός παιδά, ὡς ἐξ ἡμῶν εἶοντα, “ τρεφόμεν· καὶ ἔτα, ὅτε σὺ ⁴ ἄλωσαις ἀδικεῖν τοὺς “ δεσποτέας, ὅτε ἡμῖν κακῶς βεβηλευμένα εἶσαι· ὁ τε “ γὰρ τεθνεὺς βασιλῆϊς τάφῃς κυρήσῃ, καὶ ὁ περιεὼν “ οὐκ ἀπολεῖ τὴν ψυχὴν.”

Κάρτα τε ἰδοῦς τῷ βεκόλῳ, πρὸς τὰ παρῶντα, εὐ λέγειν ἡ γυνὴ, καὶ αὐτίκα ποιεῖ ταῦτα. Τὸν μὲν ἐφέρει θανάτωσαν παιδά, τέτον μὲν ⁵ παραδίδοι τῇ ἑωῦτε γυναικί· τὸν δὲ, ἑωῦτῃ εἶοντα, νεκρὸν λαβὼν, ἐθήκε ἐς τὸ αἶγος ἐν τῷ ἐφέρει τὸν ἑτέρον· κοσμησάς δὲ τῷ κοσμῷ παντὶ τε ἑτέρῳ παιδός, φέρων ἐς τὸ ἐρημοτάτον τῶν ἑρῶν, ⁶ τίθει. Ὡς δὲ τρίτῃ ἡμέρῃ τῷ παιδίῳ ἐκκαμμένῳ ἐγγενέσθῃ, ἥς ἐς πολὺν ὁ βεκόλος, τῶν τινὰ προδούσκων φυλακῶν αὐτὴ καταλιπὼν. Ἐλθὼν δὲ ⁷ ἐς τὴν Ἀρπαγῆς ἀποδείκνυται ⁸ ἐφ' ἑτοίμος εἶναι τε παιδίῳ τὸν νεκρὸν. Περμψας δὲ ὁ Ἀρπαγὸς τῶν ἑωῦτο δορυφόρων τοὺς πιστοτάτους, εἶδε τε διὰ τούτων, καὶ ἐθαψέ του βουκόλου τὸ παιδίον· καὶ τὸ μὲν ἐτεθάπτο. Τὸν δὲ ὑστερον τούτων ΚΥΡΟΝ ονομασθέντα, παραλαβούσα, ἐτρεφε ἡ γυνὴ τοῦ βουκόλου, ὄνομα αὐτοῦ ⁹ κου τι καὶ καὶ Κυρον θεμένη.

¹Εκ

Ἐκ τῆς ΕΥΤΕΡΠΗΣ.

* * *

ΨΑΜΜΗΤΙΧΟΣ.

Οἱ δὲ Αἰγυπτιοὶ, πρὶν μὲν ἢ ΨΑΜΜΗΤΙΧΟΝ ²σφε-
ων βασιλεύσαι, νομίζον ἑαυτοὺς πρῶτους γενέσθαι παλίων
ἀνθρώπων. Ἐπειδὴ δὲ Ψάμμητιχος, βασιλεύσας, ἠβέλησε
ἀδελφαὶ οἰτίνες ³γενεῖατό πρῶτοι, ἀπο τῆς νομίζουσι Φρυ-
γας προτέρως γενέσθαι ἑαυτῶν, τῶν δὲ ἀλλῶν ἑαυτοὺς.
Ψάμμητιχος δὲ ὥς ἐκ εὐνῆς, πυθανόμενος, πόρον εὐδ-
εῖα τῆς ἀνευρεῖν, οἱ γενεῖατό πρῶτοί ἀνθρώπων, ⁴ἐπιτεχ-
νῶνται τοιοῦδε· Παιδία δύο νεογνά ⁵ἀνθρώπων τῶν ἐπιτυ-
χόντων δίδωσι ποιμενὶ τρέφειν ἐς τὰ ποιμνία, ⁶τροφὴν τι-
να τοιοῦδε· ἐνταλαμμένος μὴδενά, ἀντίον αὐτῶν, μὴδεμὴν
φωνὴν ἰέναι, ἐν σέγῃ δὲ ἐρημῇ, ⁷ἐπ' ἑαυτῶν, κείσθαι αὐτά,
καὶ, ⁸τὴν ὥρην, φαγεῖν σφὶ αἰγας· ⁹πλησάντα δὲ τῇ
γαλακτοῦ, ¹⁰τάλλα διακρησσεσθαι. ¹¹Ταῦτα δ' ἐποιε-
ῖτο καὶ ἐνετέλλετο ὁ Ψάμμητιχος, θέλων ἀκῆσαι τῶν
παιδίων ¹²ἀπαλλαχθέντων τῶν ἀσθμῶν κυζήματων, ἥ-
τινα φωνὴν ῥήξουσι πρῶτην. Ταῦτα ὡν καὶ ἐγένετο· ὥς
γὰρ διετὴς χρόνος ἐγένοντο ταῦτα τῷ ποιμένι κρησσόντι,
ἀνοίγοντι τὴν θύρην, καὶ αἰσιοντι, τὰ παιδία ἀμφοτέρω,
προσπικτόντα, ¹³βέκος φανεόν, ἀρεγόντα τὰς χάρας. Τα-
μὲν δὴ πρῶτα ἀκῆσας, ἡσυχὸς ἦν ὁ ποιμὴν· ὥς δὲ πολ-
λὰκι φοιτεῖοντι καὶ ἐπιμελεμένῳ ¹⁴πολλὸν ἦν τὸ τοῦ
ἐκός, ἔτω δὲ σημήνας τῷ δεσποτῇ, ἡγάγε τα παιδία,
¹⁵πέλευσαντος, ἐς οὐσιν τὴν ἐκάνε. Ἀκῆσας δὲ καὶ ἀφ-
τός ὁ Ψάμμητιχος, ἐκύνθαντο ¹⁶οἰτίνες ἀνθρώπων βέκος
τι καλεῖσι· πυθανόμενος δὲ, εὗρισκε Φρυγας καλεῖοντας
¹⁷τὸν ἄρτον. Οὕτω συνεχώρεσαν Αἰγυπτιοὶ, καὶ τοιοῦτω
σαβμησαμένοι κρηγματι, τὰς Φρυγας πρεσβύτερας αἰναι
ἑαυτῶν.

VOL. I.

C

Ο

* * *

Ο ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ.

Των και προκοδελων φυσις εσι τοιηδε· Της χαμεριωτατης μηνιας τισσερας εσθιει υδεν· εον και τετραπην, χερσαιον και λιμναιον εσι· τιττει μεν γαρ ωα εν γη, και εκλεπα· και το πολλον της ημερης, διατριβει εν τῃ ξηρῃ· την δε νυκτα πασαν, εν τῷ ποταμῷ· θερμότερον γαρ δε εσι το υδωρ της τε αιθρις και της δροσυ. Παντων δε, ¹ των ημεις ιδμεν, θνητων, τετο εξ ελαχιστη μεγαισον γινεται· τα μεν γαρ ωα χηνειν ε πολλῃ μεζονα τιττει· και ο νεοστος κατα λογον τε ωα γινεται· αυξανομενος δε γινεται· και ες επτακαιδεκα πηχειας, και μεζων ετι· εχει δε οφθαλμους μεν υος, οδοντας δε μεγαλους και ² χαυλιοδοντας, κατα λογον τε σωματος· γλωσσαν δε, μενον θηριων, ³ εκ εφουσε· εδε την κατω κινει γναθον, αλλα και τετο, μενον θηριων, την ανω γναθον προσαγει τη κατω· εχει δε και ονυχας καρτερας, και ⁴ δερμα λεπιδωτον αρρηκτον επι τε νωτε· τυφλον δε εν υδατι, εν και τη αιθρι οξυδερκεσταιον· ⁵ ατε δη ων εν υδατι διαιταν ποιευμενον, το σωμα ενδοθεν φορει παν μεσον βδελλων. Τα μεν δη αλλα ορνεα και θηρια φευγει μιν· ο δε τροχιλος ειρηναιον οι εσι, ατε ωφελεσμενη προς αυτα· επειαν γαρ ες την γην ⁶ εκβη, εκ τε υδατος, ο προκοδειλος, και επειτα χανη, (εωθεε γαρ τετο, ως, επιπαν, ποιειν προς τον ζεφυρον,) ενθαυτα ο τροχιλος, εσδυνων ες το σωμα αυτε, καταπινει τας βδελλας· ο δε, ωφελευμενος, ηδεται, και υδεν σινεται τον τροχιλον.

Τοισι μεν δη των Αιγυπτιων ιροι εισι οι προκοδειλοι, τοισι δ' ε, αλλ' ατε πολεμικς περιεπυσι· ρι δε περι τε Θηβας και την Μοιριος λιμνην οικοντες και καρτα ηγνηται αυτες ειναι ιρες· εκ παντων δε ενα εκατεροι τρεφεσι προκοδειλον,

κοδεῖλον, δεῖδιδαγμένον εἶναι χειροθία· ¹ ὀρθηματα τε λίθινά χυτα καὶ χρυσέα ἐς τὰ ὤτα ἐνθέντες, καὶ ἀμφιδέας περὶ τὰς ἐμπροσθίας ποδάς, καὶ ² σιτία ἀποτακτά διδόντες, καὶ ἱρήϊα· ³ καὶ περιεπόντες ῥὲς καλλιῆς ζώντας, ἀποθανόντας δὲ ταριχεύοντες, θάπτουσι ἐν ἱρήσι θήκησι· οἱ δὲ περὶ Ἐλεφαντινὴν πόλιν οἰκοῦντες καὶ ἐσθίεισι αὐτοὺς, καὶ ἡγεομῆνοι ἴσως εἶναι· καλεῖνται δὲ π κροκοδεῖλοι, ἀλλὰ χαμψαί. Κροκοδεῖλος δὲ Ἴωνες ἀνομάσαν, εἰκαζόντες αὐτῶν τὰ εἶδεα τοῖσι παρὰ σφίσι γινομένοισι κροκοδεῖλοισι τοῖσι ἐν τῇσι αἵμασι τῇσι.

⁴ Ἀγραί δὲ σφείων πολλαὶ κατεξεάσι, καὶ παντοῖαι. Ἡ δ' ἂν ἐμοίγε δοκεῖ ἀξιώτατη ἀπηγησῆς εἶναι, ταύτην γράφω· ⁵ Ἐπείαν ἰωτὸν ὕος δέλεαση περὶ ἀγχεῖρον, μετῖε ἐς μέσον τοῦ ποταμοῦ· αὐτὸς δὲ, ἐπὶ τῷ χεῖλει τοῦ ποταμοῦ, ἔχων δελφάκα ζῶν, ταύτην τυττεῖ· ἐπακρούσας δὲ τῆς φωνῆς ὁ κροκοδεῖλος, ἵεται κατὰ τὴν φωνήν· ἐντυχὼν δὲ τῷ ἰωτῷ, καταπίνει· οἱ δὲ ἔλκεσι. Ἐπείαν δὲ ἐξελκυσθὴ ἐς γῆν, πρῶτον ἀπαντᾷ ὁ θηρευτῆς ⁶ πηλῷ κατ' ὡ ἐκλάσει αὐτὴ τὰς ὀφθαλμούς· τὸτο δὲ ποιήσας, καρτὰ ὠπτεῖ· ὡς τὰ λοιπὰ χεῖρεται· μὴ ποιήσας δὲ τὸτο, σὺν πόνῳ.

⁷ Ἐκ τῆς ΕΡΑΤΟΥΣ.

* * *

Ἡ ἐν ΜΑΡΑΘΩΝΙ μάχη.

Τοῖσι δὲ Ἀθηναίων στρατηγοῖσι ἐγίνοντο διχα αἱ γνώμαι· τῶν μὲν ἐκ ἐωτῶν συμβάλλειν· ὀλίγους γὰρ εἶναι στρατὸν τῇ Μήδων συμβάλλειν· ⁸ τῶν δὲ, καὶ Μιλτιάδεω, πέλειοντων. Ὡς δὲ διχα ἐγίνοντο, καὶ ⁹ ἐνῖκα ἡ χεῖρων τῶν γνώμων, ἐθαύτα, — (¹⁰ ἦν γὰρ Ἰνδικαῖος ψηφιδόφορος ὁ ἐν κυρτῷ λαχὼν Ἀθηναίων πολεμαρχεῖν· τοπικαίων γὰρ

γαρ Ἀθηναῖοι ὁμοψήφον τον πολεμαρχον ποιοειντο τοῖσι
 στρατηγοῖσι.) ἢν δὲ τότε πολεμαρχος Καλλιμαχος Ἀφιδ-
 ναιος—προς τετον ἐλθων Μιλτιάδης, ελεγε ταδε, “ Ἐν
 “ σοι νυν, Καλλιμαχε, ἐσὶ ἡ καταδελωσαι Ἀθηνas, ἡ,
 “ ἐλευθερας ποιησαντα, μνημοσυνον λιπεσθαι ἐς τον ἅπαν-
 “ τα ανθρωπων βιον, οἶον εἰδε Ἀρμοδιος τε και Ἀριστογι-
 “ των λειπασι· νυν γαρ δη, ¹ ἐξ ἧς ἐγενοντο Ἀθηναῖοι, ἐς
 “ κινδυνον ἦκας μεγαλον· και ἢν μεν γε ὑποκυψωσι τοι-
 “ σι Μηδοῖσι, ² δεδοκται τα πεισον̄ται παραδεδομενοι Ἰπ-
 “ πη· ἢν δὲ περιγενηται αὐτὴ ἡ πολις, ³ οἷη τε ἐσὶ πρῶ-
 “ τη των Ἑλληνιδων πολιων γενεσθαι. Κῶς ὦν δη ταυτα
 “ οἷα τε ἐσὶ γενεσθαι, ⁴ και κως ἐς σε τι τετεων ανηκει
 “ των πρηγματων το κυρος εχειν· νυν ερχομαι φρασων.
 “ Ἡμεων των στρατηγων εοντων δεκα, διχα γινονται αἱ
 “ γνωμαι, των μεν κελευοντων συμβαλλειν, των δὲ ου
 “ συμβαλλειν. Ἡν μεν νυν μη συμβαλωμεν, ελπομαι
 “ τινα στασιν μεγαλην ἐμπισσαν διασεισειν τα Ἀθη-
 “ ναίων φρονηματα, ὥς ⁵ μηδισαι· ἢν δὲ συμβαλωμεν
 “ πρην τι και σαβρον Ἀθηναίων ⁶ μετεξετεροῖσι ἐγενε-
 “ σθαι, δεων τα ἰσα νεμοντων, ⁷ οἷοι τε εἰμεν περιγε-
 “ νεσθαι τη συμβολῃ. Ταυτα ὦν παντα ἐς σε νυν τεινει,
 “ και ἐκ σοε ἀρτηται· ἢν γαρ συ γνωμῃ τη ἐμῃ ⁸ προσθῃ,
 “ ἐστι τοι πατρις τε ἐλευθερη, και πολις πρώτη των ἐν
 “ τη Ἑλλάδι· ⁹ ἢν δὲ των ἀποσπευδοντων την συμβολῃν
 “ ἔλῃ, ὑπαρξῇ τοι των ἐγῶ κατελεξα αγαθων τα
 “ ἐναντια.”

Ταυτα λεγων ὁ Μιλτιάδης, προσκτᾶται τον Καλλι-
 μαχον· προσγενομένης δὲ τῆς πολεμαρχε της γνωμης,
¹⁰ ἐκεκυρατο συμβαλλειν· μετα δὲ, οἱ στρατηγοι, των
 ἢ γνωμῃ ἐφερετο συμβαλλειν, ὥς ἑκαστου αὐτων ἐγινετο
 πρυτανιῇ της ἡμέρης, Μιλτιάδῃ παρεδιδουσαν· ὁ δὲ,
 δεκομενος, ουτι κω συμβολῃν ἐποιεετο, πρην γε δη αὐτου
 πρυτανιῇ ἐγενετο.

Ὡς

Ὡς δὲ ἐς ἐκεῖνον περιηλθεῖ, ἐνθάυτα δὴ ἐτασσοῦντο ὡς Ἀθηναῖοι ὡς συμβαλλέοντες. Τὰ μὲν δεξιὰ κερεὸς ἤγεετο ὁ πολεμαρχὸς Καλλιμαχὸς· ὁ γὰρ νόμος εἶχε οὕτω τοῖσι Ἀθηναίοισι, τὸν πολεμαρχὸν εἶναι κερὰς τὸ δεξιὸν ἡγεομένου δὲ τούτου, ἐξέδεκοντο ὡς ἀριθμεῖντο αἱ φυλαὶ, ἐχομέναι ἀλλήλων· τελευταῖοι δὲ ἐτασσοῦντο, ἐχόντες τὸ εὐωνυμὸν κερὰς, Πλαταιεῖς· ἀπὸ ταύτης γὰρ σφί τῆς μάχης, θυσίας Ἀθηναίων ἀναγόντων ἐς πανηγυρίας τὰς ἐν τῇσι πεντετηρίσι γινομένας, κατευχεται ὁ κηρυξ ὁ Ἀθηναῖος, ἅμα τε Ἀθηναίοισι λεγὼν γίνεσθαι ἀγαθὰ καὶ Πλαταιεῦσι. Ὅτε δὲ τασσομένην τῶν Ἀθηναίων, ἐν τῷ τῷ Μαραθῶνι, ἐγένετο τοιοῦδε τι· Τὸ στρατοπέδον ἐξιστῆμενον τῇ Μηδικῇ στρατοπέδῳ—τὸ μὲν αὐτὲ μέσον ἐγένετο ἐπὶ ταξίας ὀλίγας· καὶ ταύτῃ ἡν ἀσθνεύεσθαι τὸ στρατοπέδον· τὸ δὲ κερὰς ἑκάτερον ἐρῶτο πληθεῖ.

Ὡς δὲ σφί διετέτακτο, καὶ τὰ σφαγία ἐγένετο καλά, ἐνθάυτα ὡς ² ἀπειθήσαν οἱ Ἀθηναῖοι, δρομῶν ἵεντο ἐς τὰς βαρβαρὰς· ἦσαν δὲ σταδία ἕκ ἐλασσόνες τὸ μεταίχμιον αὐτῶν, ἡ ὀκτώ. Οἱ δὲ Πέρσαι, ὄρεωντες δρομῶν ἐπιούσας, παρεσκευάζοντο ὡς δεξόμενοι· ³ μανίην τε τοῖσι Ἀθηναίοισι ἐπεφύρον, καὶ παγχυ ὀλεθρίην, ὄρεωντες αὐτὰς· ὄντας ὀλίγας, καὶ τέτους δρομῶν ἐπείγομενας, ἕτε ἱππεὺς ὑπαρχέσης σφί, ἕτε τοξευμάτων. Ταῦτα μὲν νῦν οἱ βαρβαροὶ κατεῖκαζον. Ἀθηναῖοι δὲ, ἐπεὶ τε ἀθροοὶ προσέμιξαν τοῖσι βαρβαροῖσι, ἐμάχοντο ἀξίως λόγῳ· πρῶτοι μὲν γὰρ Ἑλλήνων πάντων, τῶν ἡμεῖς ἰδμεν, δρομῶν ἐς πολεμικὰς ἐχρησάντο, πρῶτοι δὲ ἀνεσχόντο, ἐσθῆτα τε Μηδικὴν ὄρεωντες, καὶ τὰς ἀνδράς ⁴ ταύτην ἐσθῆμενους· τῶς δὲ ἡν τοῖσι Ἑλλήσι καὶ τὸ ἄνομα τὸ Μήδων φόβος ἄρκεσαι.

Μαχομένων δὲ ἐν τῷ Μαραθῶνι, χρόνος ἐγένετο πολὺς· καὶ τὸ μὲν μέσον τε στρατοπέδῳ ἐνίκων οἱ βαρβαροί,

γαρ Ἀθηναῖοι ὁμοψῆφον τον πολεμαρχον ποιευντο τοῖσι
 στρατηγοῖσι.) ἤν δὲ τότε πολεμαρχος Καλλιμαχος Ἀφιδ-
 ναιος.—πρὸς τῆτον ἐλθὼν Μιλτιάδης, εἶλεγε ταδε, “ Ἐν
 “ σοι νυν, Καλλιμαχε, ἐστὶ ἡ καταδελῶσαι Ἀθῆνας, ἡ,
 “ ἐλευθερας ποιησαντα, μνημοσυνον λιπεσθαι ἐς τον ἅπαν-
 “ τα ἀνθρώπων βιον, οἷον ἐδὲ Ἀρμόδιος τε καὶ Ἀριστογεί-
 “ των λειπῶσι· νυν γὰρ δὴ, ¹ ἐξ ἧς ἐγένοντο Ἀθηναῖοι, ἐς
 “ κινδυνον ἤκασσι μεγίστον· καὶ ἡ μὲν γὰρ ὑποκυψῶσι τοῖ-
 “ σι Μηδοῖσι, ² δεδοκται τα πείσονται παραδεδόμενοι· Ἰπ-
 “ πῆ· ἡν δὲ περιγενηται αὕτη ἡ πόλις, ³ οἷα τε ἐστὶ πρῶ-
 “ τη των Ἑλληνίδων πολιων γενεσθαι. Κῶς ὦν δὴ ταυτα
 “ οἷα τε ἐστὶ γενεσθαι, ⁴ καὶ πῶς ἐς σε τι τέτων ἀνηκεῖ
 “ των πρηγμάτων το κυρος ἐχειν, νυν ἐρχομαι φρασῶν.
 “ Ἡμεῶν των στρατηγῶν εὐντων δεκα, διχα γίνονται αἱ
 “ γνώμαι, των μὲν κελευοντων συμβαλλειν, των δὲ οὐ
 “ συμβαλλειν. Ἡν μὲν νυν μὴ συμβαλωμεν, ἐλπομαι
 “ τίνα στασιν μεγαλήν ἐμπέσσεσθαι διασεισεῖν τα Ἀθη-
 “ ναίων φρονήματα, ὥς ⁵ μῆδισαι· ἡν δὲ συμβαλωμεν
 “ πρὶν τι καὶ σάθρον Ἀθηναίων ⁶ μετεξέτεροισι ἐγένε-
 “ σθαι, δεῶν τα ἰσα νέμοντων, ⁷ οἷοι τε εἶμεν περιγε-
 “ νεσθαι τῇ συμβόλῃ. Ταυτα ὦν πάντα ἐς σε νυν τεινεῖ,
 “ καὶ ἐκ σοῦ ἀρτῆται· ἡν γὰρ συ γνώμῃ τῇ ἐμῇ ⁸ προσθῇ,
 “ ἐστὶ τοι πατρίς τε ἐλευθερῇ, καὶ πόλις πρώτη των ἐν
 “ τῇ Ἑλλάδι· ⁹ ἡν δὲ των ἀποσπενδοντων τὴν συμβόλῃν
 “ ἔλῃ, ὑπαρξέει τοι των ἐγὼ κατελεῖξα ἀγαθὰν τα
 “ ἐναντία.”

Ταυτα λεγὼν ὁ Μιλτιάδης, προσκτᾶται τον Καλλι-
 μαχον· προσγενομένης δὲ τῆς πολεμαρχῆς τῆς γνώμης,
¹⁰ ἐκεκυρωτο συμβαλλειν· μετὰ δὲ, οἱ στρατηγοί, των
 ἡ γνώμῃ ἐφέρετο συμβαλλειν, ὥς ἑκάστου αὐτῶν ἐγένετο
 πρυτανίῃ τῆς ἡμέρης, Μιλτιάδῃ παρεδίδοσαν· ὁ δὲ,
 δικομενος, οὐτὶ πῶς συμβόλῃν ἐποίηετο, πρὶν γὰρ δὴ αὐτου
 πρυτανίῃ ἐγένετο.

Ὡς

Ὡς δὲ εἰς ἐκεῖνον περιήλθε, ἐνθαυτα δὴ ἐτασσοντο ὧδε Ἀθηναῖοι ὡς συμβαλεόντες. Τε μὲν δεξιὴ κερεὸς ἡγεῖτο ὁ πολεμαρχὸς Καλλιμαχός· ὁ γὰρ νόμος εἶχε οὕτω τοῖσι Ἀθηναίοισι, τὸν πολεμαρχὸν εἶχειν κερας τὸ δεξιὸν· ἡγεομένου δὲ τούτου, ἐξεδέκοντο ὡς ἀριθμεῖντο αἱ φυλαί, ἐχομέναι ἀλλήλων· τελευταῖοι δὲ ἐτασσοντο, ἔχοντες τὸ εὐανυμὸν κερας, Πλαταιεῖς· ἀπὸ ταύτης γὰρ σφί τῆς μάχης, Δυσίας Ἀθηναίων ἀναγόντων εἰς πανηγυρίας τὰς ἐν τῇσι πεντετηρίσι γινομένας, κατευχεταὶ ὁ κηρυξ ὁ Ἀθηναῖος, ἅμα τε Ἀθηναίοισι λεγὼν γίνεσθαι ἀγαθὰ καὶ Πλαταιεῦσι. Ὅτε δὲ τασσομένων τῶν Ἀθηναίων, ἐν τῷ τῷ Μαραθῶνι, ἐγένετο τοιοῦδε τι· Τὸ στρατοπέδον ἐξίστα-
μενον τῷ Μηδικῷ στρατοπέδῳ—τὸ μὲν αὐτὲς μέσον ἐγι-
νετο ἐπὶ ταξίας ὀλίγας· καὶ ταυτὴ ἦν ἀσθενέστατον τὸ
στρατοπέδον· τὸ δὲ κερας ἑκατέρων ἐρῶντο πληθεῖ.

Ὡς δὲ σφί διετετακτο, καὶ τὰ σφαγία ἐγένετο καλά, ἐνθαυτα ὡς ² ἀπειθήσαν οἱ Ἀθηναῖοι, δρομῶν ἵεντο εἰς τὰς βαρβαρὰς· ἦσαν δὲ σταδίαι ἑκ ἐλασσόνες τὸ μεταίχμιον αὐτῶν, ἡ ὀκτώ. Οἱ δὲ Περσῶν, ὄρεωντες δρομῶν ἐπιούσας, παρεσκευάζοντο ὡς δεξόμενοι· ³ μανίην τε τοῖσι Ἀθηναίοισι ἐπεφέρον, καὶ παγχυ ὀλεθρίην, ὄρεωντες αὐτὰς· εὐνο-
τας ὀλίγας, καὶ τέτους δρομῶν ἐπαιγόμενας, ἕτε ἵππες ὑπ-
αρχέσσης σφί, ἕτε τοξευμάτων. Ταῦτα μὲν νῦν οἱ βαρ-
βαροὶ κατεῖκαζον. Ἀθηναῖοι δὲ, ἐπεὶ τε ἀθροοὶ προσ-
εμίξαν τοῖσι βαρβαροῖσι, ἐμάχοντο ἀξίως λόγῳ· πρῶτοι
μὲν γὰρ Ἑλλήνων πάντων, τῶν ἡμεῖς ἰδμεν, δρομῶν εἰς
πολεμικῶν ἐχρήσαντο, πρῶτοι δὲ ἀνεσχοντο, ἐσθῆτα τε
Μηδικὴν ὄρεωντες, καὶ τὰς ἀνδράς ⁴ ταυτὴν ἐσθῆμινους·
τῶς δὲ ἦν τοῖσι Ἑλλήσι καὶ τὸ ὄνομα τὸ Μηδῶν φόβος
ἀκυσταί.

Μαχομένων δὲ ἐν τῷ Μαραθῶνι, χρόνος ἐγένετο πολ-
λός· καὶ τὸ μὲν μέσον τε στρατοπέδον ⁵ ἐνίκων οἱ βαρβα-
ροι,

ροί, τῇ Περσῶν τε αὐτοὶ καὶ Σακῶν ἐτεταχάτο. Κατὰ
 τὸ μὲν δὴ ἐπικὼν οἱ βαρβαροὶ, καὶ ῥήξαντες, ἐδιώκοντες
 τὴν μεσογαίαν. Τὸ δὲ πέρας ἑκάτερον ἐπικὼν Ἀθηναῖοι
 τε καὶ Πλαταιεῖς· νικῶντες δέ, ¹ τὸ μὲν τετραμμενὸν τῶν
 βαρβάρων φεύγοντες ἐὼν· τοῖσι δὲ το μῆσον ῥήξασιν αὐτῶν,
 συναγαγόντες τὰ πέρα ἀμφοτέρω, ἐμάχοντο, καὶ ἐπικὼν
 Ἀθηναῖοι· φεύγουσι δὲ τοῖσι Περσῶσι εἶποντο κοκτοντες,
 ἐς ὃ, ἐς τὴν θαλάσσαν ἀπικορμενοὶ, πυρὶ τε αἰτεῶν, καὶ
 ἐπιλαμβάνοντο τῶν νεῶν.

² Καὶ τὸ μὲν, ἐν τῇ τῷ ποταμῷ ὁ πολέμαρχος Καλ-
 λιμαχος διαφθείρεται, ἀπὲρ γενομένος ἀγαθός· ³ ἀπο-
 δ' ἔθανε τῶν στρατηγῶν Σησιλίας ὁ Θρασυλίων· τὸ δὲ,
 Κυναιγερὸς ὁ Εὐφοριῶτος, ἐνθάυτα, ἐπιλαβομένος τῶν
 ἀφλάσων νηὸς, ⁴ τὴν χεῖρα ἀποκοπὴς πελκεῖ, πίπτει·
 τὸ δὲ, ἄλλοι Ἀθηναίων πολλοὶ τε καὶ οἰνομαστοί, * †
 Ἐν ταύτῃ τῇ ἐν Μαραθῶνι μάχῃ ἀπέθανον τῶν βαρβα-
 ρῶν κατὰ ἑξακισχίλις καὶ τετρακοσίους ἀνδράς· Ἀθη-
 ναίων δὲ ἑκατὸν ἐννεήκοντα καὶ δύο. Ἐπεσον μὲν ἀμφο-
 τέρων τοσούτοι.

⁵ Ἐκ τῆς ΠΟΛΥΜΝΙΑΣ.

* * *

ΑΡΤΑΒΑΝΟΣ καὶ ΞΕΡΞΗΣ.

Μαρδανίος μὲν, τοσαῦτα ἐπιλεχίας τὴν Ξέρξῃ γυναι-
 μὴν, ἐπέπαυτο.—Σιωπῶντων δὲ τῶν ἄλλων Περσῶν, καὶ
 ἐ τολμῶντων ⁶ γυνμὴν ἀποδακνυσθαι αὐτὴν τῇ προκα-
 μεινῇ, Ἀρταβάνος ὁ Ὑσσασπεός, πατρὸς ἐὼν Ξέρξης, ⁷ τῇ
 δὴ καὶ πισυνός ἐων, εἰλεγε ταῦτα· “Ὁ βασιλεῦ, ⁸ μὴ ληχ-
 “ θῆσιν μὲν γινώμενων ἀντιστῆναι ἀλλήλησι, ἐκ ἐστὶ τὴν
 “ ἀμείνων, αἰρεομένων, εἰσεσθαι, ἀλλὰ δὲ τῇ ἀρημνῇ
 “ χρῆσθαι· ληχθῆσιν δὲ, ἐστὶ· ὥσπερ τὸν χρυσοὶ τοῦ
 “ ἀπὲρ αὐτοῦ,

“ ακηρατον, αυτον μιν επ’ ἑωῦτε ε διαγιγνωσκομεν, επε-
 “ αν δε παρατριψωμεν αλλω χρυσω διαγιγνωσκομεν τον
 “ αμεινω. Εγω δε και πατρι τῷ σφ, αδελφω δε εμῳ,
 “ Δαρειῳ, ηγορευουν μη στρατευεσθαι επι Σκυθας, αν-
 “ δρας εδαμοθι γης ασυ νεμοῖας. Ὁ δε, ελπιζων Σκυ-
 “ θας τους Νομαδας καταστρεψεσθαι, εμοι τε εκ επα-
 “ θετο· στρατευσαμενος τε, πολλας τε και αγαθους της
 “ στρατιης αποβαλων, απηλθε. Συ δε, ω βασιλευ, μελ-
 “ λας επ’ ανδρας στρατευεσθαι πολλον αμεινοτας ἢ Σκυ-
 “ θας· οἱ κατα θαλασσαν τε αριστοι και κατα γην λε-
 “ γονται ειναι. Το δε αυτοισι ενεσι δανον, εμε σοι δι-
 “ καιον εσι φραζεν. Ζευξας φης τον Ἑλλησποντον ελθον
 “ στρατον δια της Ευρωπης ες την Ἑλλαδα· ¹ και δη και
 “ συνηναικε, η και κατα γην, η και κατα θαλασσαν, ες-
 “ σωθηναι, η και κατ’ αμφοτερα· (οἱ γαρ ανδρες λεγον-
 “ ται ειναι αλκιμοι) παρеси δε και σαθρωσασθαι, εἰ
 “ στρατιην γε τοσαυτην· συν Δατι και Αρταφερειῇ, ελθε-
 “ σαν ες την Αττικην χωρην, μνηοι Αθηναιοι διεφθαραν,
 “ ² εκων αμφοτέρῃ σφι εχωρησε. Αλλ’ ην τησι κηυσι
 “ ³ εμβαλῶσι, και κικησαντες ναυμαχιη, πλεωσι ες τον
 “ Ἑλλησποντον, και επαιτα λυσωσι την γεφυραν, — τῷτο
 “ δη, βασιλευ, γινεται δανον. Εγω δε εδεμῖν ⁴ σοφίῃ
 “ οικηῖν αυτος συμβαλλομαι ταυτα· ⁵ αλλ’ οἷον κατε
 “ ἡμεας ολιγα εδεησε καταλαβαν παθος· οτε πατηρ σος,
 “ Ζευξας Βοσπορον τον Θρηικιον, γεφυρωσας δε ποταμον
 “ Ιστρον, διεβη επι Σκυθας· τοτε ⁶ πανῆοιοι εγενοντο Σκυ-
 “ θαι, ⁷ δεσμενοὶ Ἰωνων, λυσαι τον πορον, τοισι επετετ-
 “ ρακτο ἡ φυλακη των γεφυρων τε Ιστρο. Και τοτε γε
 “ Ἰστιάιος, ὁ Μιλητης τυραννος, εἰ ⁸ επεσπετο των αλλων
 “ τυραννων τη γνωμη, μηδε ηναντιωθη, ⁹ διεργαστο αν τα
 “ Περσιων πρηγματα! — και τοι και λογι ακεσαι δαι-
 “ μον, ¹⁰ επ’ ανδρι γε ἐνι παντα τα βασιλεος πρηγματα
 “ γεγενησθαι. Συ αν μη βελευεο ες κινδυνον μηδενα τει-
 ουτον

“ εἶπον ἀπικεῖσθαι, μηδεμίας ἀναγκῆς εἴσης, ἀλλ’ ἐμοὶ πει-
 “ θευ. Νυν μὲν τὸν συλλογὸν τοῦδε διαλύσον· αὐτὶς τε, ὁ-
 “ ταν τοὶ δοκεῖ, προσκείμενος ἐπὶ σιωπῇ, προαγορεύει
 “ τὰ τοὶ δοκεῖ εἶναι ἀριστα· τὸ γὰρ εὖ βεβλευῖσθαι, κέρδος
 “ μεγίστον εὕρισκω εἶναι. (Εἰ γὰρ καὶ ἐναντιωθῆναι τι δε-
 “ λα, βεβελευταὶ μὲν ἔδεν ἥσσαν εὖ, ¹ ἐσσωταὶ δὲ ὑπο-
 “ τῆς τύχης τὸ βεβλευμα· ὁ δὲ βεβλευσάμενος αἰσχροῦς,
 “ εἰ οἱ ἡ τύχη ἐπισποίπο, εὕρημα εὕρηκε, ἥσσαν δὲ ἔδεν οἱ
 “ κακῶς βεβελευταί.) Ὅρας τὰ ὑπὲρ ἔχοντα ζῶα ὡς πε-
 “ ραινοὶ ὁ θεός, ἔδε εἰ φανταζεσθαι, τὰ δὲ σμικρὰ ου-
 “ δὲν μὲν κνίζει· ὅρας δὲ ὡς ἐς οἰκηματα τὰ μεγίστα,
 “ αἶα, καὶ δένδρεα τὰ τοιαυτὰ ἀποσκηπτεῖ βέλεια· φιλεῖ
 “ γὰρ ὁ θεός τὰ ὑπὲρ ἔχοντα πάντα κολεῖν. Οὕτω δὲ
 “ καὶ στρατός πολλός, ὑπο ὀλίγῃ διαφθαίρεται, κατὰ τοι-
 “ οῦδε· ἐπεὶ σφί, ὁ θεός φθονήσας φόβον ἐμβαλεῖ, ἡ
 “ βροντὴν, ² δι’ ὧν ἐσφαλῇσαν ἀναξίως ἐαυτῶν. Οὐ γὰρ
 “ εἰ φρονεῖν ἄλλον μέγα ὁ θεός ἢ ἐαυτόν. ³ Ἐπαχθῇ-
 “ ναι μὲν νυν παν πῆγμα τικτεῖ σφαλματα, ἐκ τῶν ζῃ-
 “ μίαι μεγάλαι ⁴ φιλεῖσι γίνεσθαι· ἐν δὲ τῇ ἐπιπλύνῃ
 “ ἐνεστὶ ἀγαθὰ, εἰ μὴ παραυτικά δοκούντα εἶναι, ἀλλ’
 “ ἀνα χρόνον ἐξευροὶ τίς αὖν. Σοὶ μὲν δὲ ταῦτα, ὦ βα-
 “ σιλεῦ, συμβεβλεῦω. Σὺ δὲ, ὦ παῖ Γαβριεὺ Μαρδονίε,
 “ παῦσαι λεγὼν λόγους ματαιαίς περὶ Ἑλλήνων ἐκ ἐαυτῶν
 “ ἀξίων ⁵ φλαυρώς ἀκταν. Ἑλλήνας γὰρ διαβάλλων ἐ-
 “ παίρεις αὐτὸν βασιλῆα στρατεύεσθαι. Αὐτὸς δὲ τῆς ἐ-
 “ νεκα δοκεῖς μοι πασαν προθυμίην ἐκτείνειν. Μὴ νυν ἐ-
 “ τῷ γενῆται. Διαβολὴ γὰρ ἐστὶ δαινοτατόν· ἐν τῇ δυνά-
 “ μειν εἰσὶ οἱ ἀδικούντες, αἳ δὲ ὁ ἀδικεῖσθαι. Ὁ μὲν γὰρ
 “ διαβάλλων ἀδικεῖ, καὶ παρόντος κατηγορεῖν· ὁ δὲ ἀδι-
 “ κεί, ἀναπειβομένος πρὶν ἢ ἀτρεκέως ἐκμαθῇ· ὁ δὲ δὴ
 “ ἀπὸ τῶν λόγων ταῦδε ἐν αὐτοῖσι ἀδικεῖται, διαβληθείς
 “ τε ὑπο τῶν ἑτέρων, καὶ νομισθείς πρὸς τῶν ἑτέρων κακός
 “ εἶναι.

“ εἶναι. Ἀλλ’ εἰ δὴ δει γέ πάντως ἐπὶ τῆς ἀνδρᾶς τῆς
 “ στρατευσεσθαι, φέρε, βασιλεὺς μὲν αὐτὸς ἐν ἡβῇσι τοῖσι
 “ Περσέων μενεῖται· ἡμῶν δὲ ἀμφοτέρων παραβαλλομέ-
 “ νων τὰ τέκνα, στρατηλάτῃ αὐτὸς σὺ, ἐπιλεξαμένος τε
 “ ἀνδρᾶς τῆς ἐθέλεις, καὶ λαβὼν στρατιὴν ὅποσιν τινα βε-
 “ λῃσι. Καὶ ἢ μὲν, ¹ τῇ σὺ λέγῃς, ἀναβαίνει βασιλεῖ
 “ τὰ πρῆγματα, ² κτανέσθων οἱ ἐμοὶ παῖδες, πρὸς δὲ αὐ-
 “ τοῖσι καὶ ἐγώ· ἢ δὲ τῇ ἐγὼ προλέγω, οἱ σοὶ ταῦτα
 “ ³ πασχόντων, σὺν δὲ σφί καὶ σὺ, ἢ ἀπονοστήσης. Εἰ
 “ δὲ ταῦτα μὲν ὑποδύναι ἐκ ἐθέλῃς, σὺ δὲ πάντως
 “ στρατεύμα ἀναξᾶς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἀκυσσεσθαι εἶναι
 “ φημι τῶν αὐτῶν τῆδε ὑπολαίπομενον, Μαρδοκίον, μέγα
 “ τι κακὸν ἐξεργασμένον Πέρσας, ὑπὸ κύων· τί καὶ οὐ-
 “ νίθων διαφορεῦμενον, ἢ καὶ ἐν γῇ τῇ Ἀθηναίων, ⁴ ἢ σὲ
 “ γέ ἐν τῇ Λακεδαιμονίων· εἰ μὴ ἀρα καὶ πρότερον κατ’
 “ ὁδόν, γινόντα ἐπ’ οἷς ἀνδρᾶς ἀναγινώσκεις στρατεύε-
 “ θαι βασιλῆα.”

Ἀρταβανὸς μὲν ταῦτα εἰλεῖ. Ἐπὶ δὲ θυμῷ αὖτε
 κραιβέειαι τοιοῦτόν, “ Ἀρταβανὲ, πατὴρ αἰς τὴν ἐμὴν ἀδελ-
 “ φεὸς· τέτο σὲ ῥύσεται μὴδὲν αἰσίων μισθὸν λαβὼν
 “ ἐπεὶ μάταιον καὶ τοι ταύτην τὴν ἀτιμίην προσέθη-
 “ μεν, εὐντοὶ καὶ κῶκω τε καὶ αἰθῶρ, μὴτε συστρατεύεσθαι
 “ ἐμοὶ γέ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, αὐτὴν τε μένειν ἅμα τῇσι
 “ γυναῖξιν. Ἐγὼ δὲ, καὶ ἀνὲρ σὺ, ὅσα περ ἀπὸ ἐπιτε-
 “ λῆα ποιήσω· μὴ γὰρ εἴην ἐκ Δαρῶν τε Ὑστάσπεος,
 “ τε Ἀρσαμέος, τοῦ Ἀρμένω, τοῦ Τεῖσπεος, τοῦ Κυροῦ,
 “ τε Καρδύσειω, τοῦ Τεῖσπεος, τοῦ Ἀχαιμένεος γεγό-
 “ νας, μὴ τιμωρησάμενος Ἀθηναίους· εὐ ἐπιστάμενος ὅτι
 “ εἰ ἡμᾶς ἡσυχίην ἀξόμεν, ἀλλ’ οὐκ ἐκείνο· ἀλλὰ καὶ
 “ μάλα στρατεύονται ἐπὶ τὴν ⁵ ἡμετέραν, ⁶ εἰ χρὴ σταθ-
 “ μωσασθαι τοῖσι ὑπαργυμάνοσι ἐξ ἐκείνων, οἱ Σαρδῆς
 “ τε ἐνέπρησαν, καὶ ⁷ ἤλασαν ἐς τὴν Ἀσίην. Οὐκ ἔστι
 “ ἐξαναχωρεῖν οὐδετέροισι δυνατόν, εἴχα, ἀλλὰ ποιεῖν

“ ἡ καθίαν προκείται ἀγων· ἵνα ἡ ταδε πάντα ὑπο
 “ Ἑλλήσι ἡ ἑκατα πάντα ὑπο Περσησι γινηται· το
 “ γαρ μισον οὐδεν τῆς ἐχθρῆς ἐστι. Καλον ὡν προκί-
 “ ποιητοας ἡμεας τιμωρεαν ἤδη γινεται, ¹ ἵνα καὶ το
 “ δεινον, το πασομαι, τὸ το μαθω, ἐλασας ἐπ’ ἀνδρας
 “ τούτους, τες γε καὶ Πειλοψ ὁ Φρυξ, ἐων πατερων των
 “ ἐμων δελος, κατεστρεψατο ἔτω, ὡς, καὶ ² ἐς τοδε, αυ-
 “ τοι τε ὠνθρωποι, καὶ ἡ γῆ αὐτειν, ἐπανυμοι τε κα-
 “ ταστρεψαμενε καλισταται.” Ταυτα μιν ἐπὶ τοσσετο
 ελεγετο.

Μετα δὲ εὐφρονη τε ἐγινετο, καὶ Ξερξια ἐκνίζε ἡ
 Ἀρταβανς γνῶμη. ³ Νυκτι δὲ βουλην διδως, παγχυ
 εὔρισκε οἱ ἔ πρῆγμα εἶναι στρατευεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα.

* * *

ΞΕΡΞΗΣ καὶ ΑΡΤΑΒΑΝΟΣ ἐν ΑΒΥΔΩ.

Ἐτα δ’ ἐγενοντο ἐν Αβυδῳ, ἠβελησε Ξερξῆς ιδεσθαι
 πάντα τον στρατον, καὶ,—προεπειποιητο γαρ ἐπὶ κολωνε,
 ἐπιτηδες, αὐτω, ⁴ ταυτη προεξεδρη λιθῃ λευκῃ· ἐποιη-
 σαν δὲ Αβυδῆνοι, ἐνταλαμενε προτερον βασιλῆος.—ἐν-
 θαντα, ὡς ἴζετο κατορων ἐπὶ τῆς ἡϊονος ἐθῆετο καὶ τον
 πεζον καὶ τας νεας· θηευμενος δὲ, ἰμερθη των νεων ἀμιλλ-
 λαν γενομενην ιδεσθαι. Ἐτα δ’ ἐγινετο τε καὶ ἐνικων
 Φοινικες Σιδωνιοι, ἦσθη τε τῇ ἀμιλλῃ καὶ τῇ στρατῇ.

Ὡς δὲ ὥρα πάντα μιν τον Ἑλλησποντον ὑπο των
 νεων ἀποπεκρυμμανον, πασας δὲ τας ακτας καὶ τα Αβυ-
 δηνων πεδια ἐπιπλεα ἀνθρωπων, ἐνθαντα Ξερξῆς ἰωῦτον
 ἐμακαρισε.—μετα δὲ τὸ το, ἰδακρυσσε.

Μαθων δὲ μιν Ἀρταβανος ὁ πατρως,—ὅς τοπρωτον
 γνῶμην ἀπεδεξατο εὐεθερως, ἔ συμβελευων Ξερξῇ στρα-
 τευεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα,—ἔτος ὦ νηρ, ⁵ φρασθας Ξερ-
 ξια δακρυσαντα, εἰρετο ταδε, “ ὦ βασιλεϋ, ὡς πολυ
 “ ἀλληλων

“ αλληλων κειχωρισμενα εργασαι, νυν τε και ολιγη
 “ προτερον! μακαριστας γαρ σιωῶται, δακρυας.” Ὁ
 δε εἶπε, “ Ἐσηλθε γαρ με, λογισαμενον, κατοικταραι
 “ ὡς βραχυς εἴη ὁ πας ἀνθρωπινος βιος, αὐτῶν γε
 “ ἰοντων τοσέτων, ἔδας εἰς ἑκατοσόν εἶτος περισσῆται.” Ὁ
 δε ἀμειβετο λεγων, “ Ἐτέρα τετε, παρὰ τὴν ζοὴν, πε-
 “ πονθαμεν οἰκτροτέρα· ἐν γὰρ ἔτα βραχεὶ βίῃ¹ ἔδεις
 “ ἔτω, ἀνθρώπος ἰων, εὐδαιμων· πεφυκε, ἔτε τούτων,
 “ ἔτε τῶν ἀλλων,² τῇ κ παραστήσεται πολλακις, καὶ
 “ ἐκὶ ἀπαξ,³ τεθνῆναι βαλεῖσθαι μᾶλλον ἢ ζῶειν· αἱ
 “ τε γὰρ συμφορὰι προσπίπτουσαι, καὶ αἱ νεσοὶ συντα-
 “ ρασσῆσαι, καὶ βραχὺν ἰοντα, μακρὸν δοκεῖν εἶναι
 “ ποιεῦσι τὸν βίον. Οὕτω ὁ μὲν θάνατος, μοχθήρης
 “ ἐσθης τῆς ζοῆς, καταφυγὴ αἰρετατάτη τῷ ἀνθρώπῳ
 “⁴ γέγονε· ὁ δὲ θεός,⁵ γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα, φθo-
 “ νερὸς ἐν αὐτῷ εὐρίσκεται ἰων.”

Ἐερέξης δὲ ἀμειβετο λεγων, “ Ἀρταβαν, βιοτῆς μὲν
 “ νυν ἀνθρώπῃης περὶ, ἐσθης τοιαυτῆς οἷηται· συ⁶ δι-
 “ αἰρεῖσαι εἶναι, παύσασθαι, μὴδὲ πακῶν⁷ μεμνωμένα,
 “ χρῆσα ἔχοντες πρηγμάτων ἐν χερσὶ·—φράσον δὲ μοι
 “ τοδε, εἰ τοι ἡ ὄψις τοῦ ἐνπνίου μὴ ἐναργῆς ἔτω⁸ ἐφα-
 “ νη, εἴχες ἀν τὴν ἀρχαίην γνώμην, οὐκ ἰὼν μὴ στρα-
 “ τεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα,⁹ ἢ μετεσθῆς ἀν;¹⁰ φέρη,
 “ μοι τοῦτο ἀτρεκέως εἶπε.” Ὁ δὲ ἀμειβετο λεγων,
 “ Ω βασιλεῦ, ὄψις μὲν ἡ ἐπιφανείσα τοῦ οὐνεβρου, ὡς
 “ βυλομένοθα ἀμφοτέροι¹¹ τελευτήσῃς· ἐγὼ δ' ἐτι καὶ ἐς
 “ τοδε δειμάτος εἰμι ὑποπλεις, ἔδ' εἶτος μεμνωῖτε· ἀλ-
 “ λα τε πολλὰ ἐπιλεγόμενος, καὶ δὴ καὶ ὄρων τοὶ δύο
 “ τὰ μέγιστα πάντων ἰοντα πολέμιατατα.”

Ἐερέξης δὲ πρὸς ταῦτα ἀμειβετο τοισδε, “¹² Δαι-
 “ μονιε ἀνδρῶν, κοῖα ταῦτα λέγεις μοι εἶναι δύο πολέ-
 “ μιατατα; ποτέρα τοι ὁ πέζος μεμπτῆς κατὰ τὸ πλη-
 “ ρος

“ θος ἐστὶ, καὶ τὸ Ἑλληνικοὺν στρατεύμα φαίνεται πολλὰ-
 “ πλησίον εἶσθαι πρὸς ἡμετέρου; ἢ τὸ ναυτικοὺν τὸ ἡμε-
 “ τέρον λειψέσθαι τε ἐπεινῶν; ἢ καὶ συνάμφοτερά ταυ-
 “ τὰ; εἰ γὰρ τοὶ ταύτῃ ἐνδεέστερα φαίνονται εἶναι τὰ
 “ ἡμετέρεα πρῆγματα, ἔρατον αὖν ἀλλὰ τις τὴν ταχίστην
 “ ἀγέρσιν ποιοίτο.”

Ὁ δ' ἀμειβετο λέγων, “ ὦ βασιλεῦ, ¹ ἔτε στρατὸν
 “ τούτου, ὅστις γε συνέσιν ἐχει, μεμφοίτ' αὖ, οὔτε τῶν
 “ νέων τὸ πλῆθος· ἢ δὲ πλευνας συλλαβῆς, τὰ δύο, τοί,
 “ τὰ λέγω, πολλὰ ἐστὶ πολέμια τετρα γίνεσθαι· τὰ δὲ δύο
 “ ταῦτα ἐστὶ γῆ τε καὶ θάλασσα· ἔτε γὰρ τῆς θαλάσ-
 “ σης ἐστὶ λίμνη τοσούτος οὐδαμοδί (ὡς ἐγὼ εἰκαζώ)
 “ ὅστις, ἐγείρομενος χειμῶνος, δεξιόμενος αὖ τούτο τὸ
 “ ναυτικόν, φερέγγυος ἐστὶ διασωσάι τὰς νῆας. Καὶ
 “ τοὶ οὐκ ἔνα αὐτὸν δεῖ εἶναι τὸν λιμένα, ἀλλὰ παρὰ
 “ πᾶσαν τὴν ἡπειρόν, παρ' ἣν δὴ κομίζεσθαι. ² Οὐκὼν δὴ
 “ ἐόντων τοὶ λιμένων ὑποδεξίῳ, μάθε ὅτι αἱ συμφοραὶ
 “ ³ τῶν ἀνθρώπων ἀρχοῦσι, καὶ ἐκὶ ὧν ἄνθρωποι τῶν συμφο-
 “ ρῶν.—Καὶ δὴ τῶν δύο τοὶ τοῦ ἑτέρου εἰρημένε, τὸ ἑτε-
 “ ρον ἐρχομαι εἶρεν.—Γῆ δὲ πολέμια ⁴ τῆδε τοὶ κατι-
 “ σταται.—εἰ ⁵ ἐθέλει τοὶ μὴδὲν ἀντιζῆσαι καταστῆναι, το-
 “ σθῶ τοὶ γίνεσθαι πολέμια τετρα, ὅσῳ αὖν προβαίνοις ἐκα-
 “ στῶν, ⁶ τὸ πρὸς αἰεὶ κλεπτομένους· εὐπρηξίης γὰρ ἐκ
 “ ἐστὶ ἀνθρώποισι οὐδεμίᾳ πληθύνῃ. Καὶ δὴ τοὶ ὡς ἐδε-
 “ νος ἐναντιστευμένου, λέγω τὴν χερσὶν πλευνὰ ἐκ πλευνῆ
 “ χρόνῳ γινομένην, λίμνην τεξέσθαι. Ἀνὴρ δὴ ἐγὼ αὖ
 “ εἰ ἀριστος, εἰ βουλευόμενος μὲν, ἀρρώδεις, ⁷ παν ἐπι-
 “ λεγομένος πιστέσθαι χρήμα, ἐν δὲ τῷ ἔργῳ θρασυς
 “ εἴη.”

Ἀμειβεταὶ Ἐσθλὴς τοιοῦτε, “ Ἀρταβανί, εἰκοτὸς μὲν
 “ σὺ γε τέττων ἕκαστα διαιρεῖσαι· ἀταρ μὴτε πάντῃ
 “ φοβέο, μὴτε παν ὁμοίως ἐπιλέγω· ⁸ εἰ γὰρ δὴ βέλαιο,
 “ ἐπὶ τῷ αἰεὶ ἐπισφερόμενῳ πρῆγματι, τὸ παν ὁμοίως
 “ ἐπιλέγεσθαι,

“ επιλεγέσθαι, ¹ ποιησείας αὐτὰ ὑδάμα ἔδεν. Κρείσσον δὲ,
 “ παλαιὰ φαρσενίδα, ἥμισυ τῶν δεινῶν πασχέειν μάλλον ἢ,
 “ πᾶν χρημὰ προδευμαινέοντα, μηδαμὰ μηδὲν παθεῖν.
 “ ² Εἰ δὲ ἐρίζων πρὸς πᾶν το λεγόμενον, μήτε βεβαίον
 “ ἀποδεξῆς σφάλλεσθαι οφείλεις, εἰ αὐτοῖσι, ὁμοίως καὶ
 “ ὁ ὑπεραντία τέτοισι λέξας. Τὸτο μὲν νῦν ἐπίσης ἐχει·
 “ ἰδέναι δὲ ἀνθρώπων ἔοντα κῶς χρῆ το βεβαίον δοκεῖν
 “ μὲν ὑδάμας. ³ Τοῖσι τοῖνυν βελομένοισι ποιεῖν, ὥς τοσ-
 “ πικαν φιλεῖ γίνεσθαι τὰ περδεᾶ· τοῖσι δὲ ἐπιλεγο-
 “ μένοισι τε πάντα καὶ οὐνεύσι, ἡ μάλα ἐθέλει. Ὅρας
 “ τὰ Περσέων πρῆγματα ⁴ ἐς ὃ δυνάμιος προπεχωρήκει·
 “ εἰ τοῖνυν ἐκεῖνοι οἱ πρὸ ἐμοῦ γενομένοι βασιλεῖς γινώ-
 “ μῃσι ἐχρεώοντο ὁμοίησι καὶ σὺ, ἢ μὴ χρεώμενοι γινώ-
 “ μῃσι τοιαύτησι, ἀλλὰς συμβέλας εἶχον τοιούτους, ἔκ-
 “ αν ποτὲ εἶδες αὐτὰ ἐς τὸτο προσέλθοντα· νῦν δὲ, κινδύ-
 “ νος ἀναρρίπτειντες, ⁵ ἐς τὸτο σφῆα προηγαγοντο· με-
 “ γαλα γὰρ πρῆγματα μεγαλοῖσι κινδύνοισι ⁶ ἐθέλει
 “ κατακρεῖσθαι. Ἡμᾶς τοῖνυν, ὁμοιωμένοι πάντοισι, ὥρην
 “ τε τοῦ ἐτεος καλλιῆσιν, πορευομένα, καὶ καταστρεψά-
 “ μενοι πᾶσαν τὴν Εὐρώπην, νοστήσομεν ὀπίσω, οὔτε λι-
 “ μῶ ἐντυχόντες οὐδαμοῖ, οὔτε ἄλλοι ἀχαιὶ οὐδὲν πα-
 “ θόντες· ⁷ τὸτο μὲν γὰρ, αὐτοὶ πολλὴν φορβὴν φερο-
 “ μέθα πορευομένοι· τούτο δὲ, τῶν αὖ κοῦ ⁸ ἐπίβωμεν
 “ γῆν καὶ ἔθνος, τούτων τοῖν σιτοὶν ἔχομεν· ἐπ’ ἀροτρίας
 “ δὲ, καὶ οὐ νομάδας, στρατευομένα, ἀνδρας.” \

Λεγὰς Ἀρταβανὸς μετὰ ταῦτα, “ ὦ βασιλεῦ, ἐπε-
 “ τε ἀρρώδειαν οὐδὲν εἰς πρῆγμα, σὺ δὲ μὲν συμβου-
 “ λην ἐνδεξαι· ⁹ ἀναγκαιῶς γὰρ εἶχα, περὶ πολλῶν
 “ πρῆγματων, πλεονα λόγον ἔχονται. Κυρὸς ὁ Καμ-
 “ βύσιω Ἰωνὴν πᾶσαν, πλὴν Ἀθηναίων, κατεστρεψάτο
 “ δασμοφόροι αἶναι Περσῆσι. Τέτεις αὖ τες ἀνδρας συμ-
 “ βάλειω τοὶ μηδεμίῃ μηχανῇ ἀγὰν ἐπὶ τες πατερας.
 “ καὶ

“ και γαρ, ανευ τεττων, ¹ οίοι τε εμιν των εχθρων κατω-
 “ περτεροι γινεσθαι· η γαρ σφειας, ην ἱκωνται, δε
 “ αδικωτατους γινεσθαι, καταδεδεμενες την μητροπο-
 “ λιν, η δικαιοτατες, συνελευθευεντας. Αδικωτατοι
 “ μιν νυν γινόμενοι, εδεν κερδος μεγα ἡμιν προσβαλλε-
 “ σι· δικαιοτατοι δε γινόμενοι, οίοι τε δηλησασθαι με-
 “ γαλως την σην στρατιην γινοινται. ² Ες θυμονων βαλευ
 “ και το παλαιον επος, ως ευ αιρηται, το μη, ἄμα αρ-
 “ χη, παν τελος καταφαινεσθαι.”

Αμαρξεται προς ταυτα Εερξης, “ Αρταβανι, ³ των
 “ απεφηναιο γνωμειων σφαλλεαι κατα ταυτην δη μα-
 “ λιστα, ὅς Ιωνας φοβεσαι μη μεταβαλλωσι· ⁴ των εχο-
 “ μιν γνωμα μεγισον, των συ τε μαρτυς γινεαι, και οί
 “ συστρατευσαμενοι Δαρειω αλλοι επι Σκυθας, ὅτι ⁵ επι
 “ τετοισι ἡ πασα Περσικη στρατιη εγενετο διαφθεραι
 “ και περιποιησαι· οί δε δικαιοσυνην και πισοτητα ενεδω-
 “ καν, αχαρι δε εδεν. παρεξ δε τετε, εν τη ἡμετερη, κα-
 “ ταλιποντας τεκνα και γυναικας και χρηματα, ουδ’
 “ επιλεγεσθαι χρη νεωτερον τι ποιησαν· Οὕτω δε μηδε
 “ τουτο φοβεο, αλλα θυμον εχων αγαθον, σωζε οικον
 “ τε τον εμον, και τυραννίδα την εμην· σοι γαρ εγω
 “ μενω εκ παντων σκητήρια τα εμα επιτραπω.”

II.

¹ EX THUCYDIDE.

[JUXTA EDIT. CAR. AND. DUKERI. AMSTEL. 1731. FOL.]

Densus et brevis, et semper instans sibi THUCYDIDES.
QUINCT. X. I.

² Εκ τε της ΕΥΤΓΡΑΦΗΣ πρώτῃ.

* * *

³ Περὶ των παλαι ἙΛΛΗΝΩΝ.

Οἱ μὲν Ἕλληνες τοπαλαιο, ⁴καὶ των βαρβαρων οἱ τε
ἐν τῇ ἡπείρῳ παραβαλασσιοι καὶ ὅσοι νῆσους ἔχον,
ἐπειδὴ ἤρξαντο ⁵μαλλον περαισθῆναι ναυσιν ἐπ' ἀλλήλους,
⁶ἐτραποντο πρὸς ληστείαν, ἡγεμένων ἀνδρῶν ἔ των ἀδυ-
νατώτατων, ⁷κέρδους τε σφετέρου αὐτῶν ἐνεκα, καὶ τοῖς
ἀσθενέσι τροφῆς· καὶ προσπιπτόντες πόλεσιν ἀταιχίοις,
⁸καὶ κατὰ κωμῶν οἰκισμένοις, ἤρπαζον, καὶ ⁹τον πλοῦ-
τον τε βίην ἐντεύθεν ἐποίουντο·—οὐκ ἔχοντος τῷ αἰσχυρῇ
τετὲ τε ἐργῶν, φερόντος δὲ τι καὶ δοξῆς μαλλον·—ἤθε-
λοι δὲ των τε ἡπαιρωτῶν τινες ἐστὶ καὶ νυν, ¹⁰οἷς κόσμος πα-
λῶς τετο ὄραν, καὶ οἱ παλαιοὶ των ποιητῶν, ¹¹τας πυσ-
τας των καταπλεοντῶν πανταχὲ ὁμοίως ἐρωτῶντες, εἰ λη-
σαι εἰσιν· ¹²ὥς ἔτι ἂν πυθανοῖν ἀπαξίνεων το ἐργον,
οἷς τ' ἐπιμελὲς εἴη ἀδελφῶν, ἔκ οὐκ ἀδελφῶν. Ἑλπίζοντο δὲ
καὶ κατ' ἡπείρου ἀλλήλους· καὶ ¹³μέχρι τούδε πολλὰ της
Ἑλλάδος

Ἑλλάδος τῷ παλαιῷ νεμῆται, περὶ τε Λοκρὺς τῆς Οὔ-
ολας, καὶ Αἰτωλῆς, καὶ Ἀκαρνανίας, καὶ ¹ τὴν ταυτὴ
ἡκερον· ² το, τε σιδηροφορεσθαι τέτοις τοῖς ἡερωταῖς
ἀπο τῆς παλαιᾶς ληστίας ἐμμεμένηκε.

Πᾶσα γὰρ ἡ Ἑλλὰς σιδηροφορεῖ, διὰ τὰς ἀφρακ-
τὰς τε οἰκησας, καὶ ἐκ ἀσφαλὸς παρ' ἀλλήλους ἐφοδᾷ·
³ καὶ ζυνηθὴ τὴν διαίτην μεθ' ὅπλων ἐποίησαντο, ὥσπερ οἱ
βαρβαροὶ. Σημαῖον δ' ἐστὶ τὰντα τῆς Ἑλλάδος ἐστὶ. ἔτω
νεμομενα, τῶν ποτε καὶ ἐς πάντας ὁμοίων διαιτημάτων.
⁴ Ἐν τοῖς πρῶτοι δὲ Ἀθηναῖοι τὸν τε σιδηρὸν κατέθεντο,
καὶ, ⁵ ἀναμμένη τῇ διαίτῃ, ἐς τὸ τρυφερωτέρου μετετέστησαν·
⁶ καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τῶν εὐδαιμονῶν, διὰ τὸ ἄερο-
διαίτον, καὶ πολὺς χρόνος ἐπαθὴ χιτῶνας τε λινούς ἐπαυ-
σαντο φορεντες, καὶ χρυσῶν τετλίγων ἐν ἔρσει κρωβύ-
λον ἀναδεμνέον τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τρίχων· ⁷ ἀφ' ἧ καὶ
Ἰωνῶν τὰς πρεσβύτερας, κατὰ τὸ ζυγέινες, ἐπιτολὴ αὐτῇ
ἡ σκευὴ κατέσχε. Μίτριαν δ' αὖ ἐσθῆτι, ⁸ καὶ ἐς τὸν
νῦν τρόπον, πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι ἐχρησάντο, καὶ ἐς τὰ
ἄλλα, ⁹ πρὸς τὰς πολλὰς, οἱ τὰ μαζῶν κεκτημένοι, ἰσο-
διαίτοι μαλίστα κατέστησαν. Ἐγυμνωθήσαν τε πρῶτοι,
καὶ ἐς τὸ φανερόν ἀποδυντες, ¹⁰ λιπα, μετὰ τε γυμ-
ναζεσθαι, ἠλεψάντο. Τὸ δὲ παλαι, καὶ ἐν τῷ Ὀλυμ-
πικῷ ἀγωνί, διαζώματα ἔχοντες περὶ τὰ αἰδοῖα οἱ
ἀθληταὶ ἡγῶνίζοντο· καὶ καὶ πολλὰ ἐτὶ ἐπαθὴ πεκαυται.
Ἐτι δὲ, ¹¹ καὶ ἐν τοῖς βαρβαροῖς ἐστὶν οἷς νῦν, καὶ μα-
λίστα τοῖς Ἀσιανοῖς, πυγμῆς καὶ παλῆς ἀθλὰ τίθεται,
καὶ διέζωσμενοι τέτο δρῶσι. Πολλὰ δ' ἀν καὶ ἄλλα τίς
ἀποδαξεί το παλαιὸν Ἑλληνικὸν ὁμοιοτρόπον τῷ νῦν
βαρβαρικῷ διαιτωμένον.

Τῶν δὲ πολέων ὅσαι μὲν νεώτατα ᾤκισθησαν, ¹² καὶ πᾶσι
πλωϊμωτέρων ὄντων, περισσῆς μάλλον εἶχουσαι χρημάτων,
ἐκ' αὐτοῖς τοῖς αἰγιαλοῖς ταχέσιν ἐκτιζοῦσι, καὶ τὰς ἐσθ-
μὰς,

μας ἀπέλαμβανον, ¹ ἐμπορίας τε ἐνεκα καὶ τῆς πρὸς τὰς
προσοικας ἑκάστοι ισχυρός· αἱ δὲ παλαιαί, διὰ τὴν λη-
σαν ² ἐπιπολὺ ἀντισχεῖσαι, ἀπὸ θαλάσσης· μάλλον ᾤκι-
σθησαν, αἱ τε ἐν ταῖς νήσοις καὶ ἐν ταῖς ἡπείροις· (³ ἐφε-
ρον γὰρ ἀλλήλας τε καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι, ὅντες ἔθαλασ-
σιοι, κατὰ ᾤκουν·) καὶ μέχρι τοῦδε ἐτι ἀνέκτισμένοι εἰσι.

Καὶ ⁴ οὐχ ἥσσαν λῆσαι ἦσαν οἱ νησιῶται, Κάρες τε
ὄντες καὶ Φοινίκες· ἔτοι γὰρ ἤ τας πλείστας τῶν νήσων
ᾤκησαν. Μάρτυριον δὲ ⁵ Δῆλος γὰρ καθαιρομένης ὑπὸ
Ἀθηναίων, ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ, καὶ τῶν Δηίων ἀναιρεθε-
σων, ὅσαι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν τῇ νήσῳ, ὑπὲρ ἡμισυ,
Κάρες ἐφανήσαν, γνωσθέντες τῇ τε σκευῇ τῶν ὅπλων
ζυγθεθαμμένη, καὶ τῷ τρόπῳ ᾧ νῦν ἐτι διακτεῖσι. Κατα-
σαντος δὲ τε ⁶ Μίνω ναυτικῆς, ⁷ πλωϊώτερά γεγενέτο
παρ' ἀλλήλας· οἱ γὰρ ἐκ τῶν νήσων κακουργοὶ ἀνέστησαν
ὑπ' αὐτῆς, ὅσπερ καὶ τὰς πολλὰς αὐτῶν κατὰκίξει. Καὶ
οἱ παρὰ θαλάσσαν ἀνθρώποι μάλλον ἤδη τὴν κτήσιν τῶν
χρημάτων ποιεῖμενοι, βέλαιότερον ᾤκουν· καὶ τινες καὶ
ταχὺ περιεβαλλόντο, ὡς ⁸ πλεσιώτεροι ἑαυτῶν γιγνομένοι·
ἐφιέμενοι γὰρ τῶν κερδῶν, οἱ τε ἥσσαν ὑπέμενοι τὴν τῶν
πρῶτον δούλειαν, οἱ τε δυνατώτεροι, περισσείας εχόν-
τες προσεποιεῖντο ὑπὸ πλοῦς τὰς εἰλασσεύσας πολεῖς. Καὶ
ἐν τῷ τῷ τρόπῳ μάλλον ἤδη ὄντες, ὑστέρῳ χρόνῳ ἐπὶ
Τροίαν ἐστρατεύσαν.

* * *

Ἡ ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ τε Λακεδαιμονικὴ αἰτία καὶ δια-
νατός.

Ἐπειδὴ Πausanias ὁ Λακεδαιμόνιος, τοπρῶτον με-
ταπεμφθεὶς ὑπὸ Σπαρτιατῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐν
Ἑλλησπόντῳ, καὶ κριθεὶς ὑπ' αὐτῶν, ¹⁰ ἀπελυθὴ μὴ ἀδι-
καν, δημοσίᾳ μὲν ἐκεῖ ἐξεπεμφθῇ, ἰδίᾳ δὲ αὐτός ¹¹ τρι-
VOL. I. E ηρη

ηρη λαβων Ἑρμιονίδα, ἀνευ Λακεδαιμονίων, ἀφικνείται
 ες Ἑλλησπόντον, τῷ μὲν λόγῳ, ἐπὶ τὸν Ἑλληνικὸν πο-
 λεμόν, τῷ δὲ ἔργῳ, τὰ πρὸς βασιλεῖα πράγματα βελο-
 μένος πρᾶσσειν, — ὥσπερ καὶ τοπρωτὸν ἐπεχειρήσεν, ἐφιε-
 μένος τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς. ¹ Εὐεργεσίαν δὲ ἀπο-
 τδε πρῶτον ες βασιλεῖα κατέθετο, καὶ τοῦ πάντος πρᾶ-
 ματος ἀρχὴν ἐποιήσατο· Βυζαντίον γὰρ ἔλων, τῇ προ-
 τερα παρυσίᾳ, μετὰ τὴν ἐκ Κυπρὸς ἀναχωρήσιν, (ἔχον
 δὲ Μήδοι αὐτό, καὶ βασιλεὺς προσήκοντες τινες καὶ ζυγ-
 γενεας, ² οἱ ἑλάωσαν ἐν αὐτῷ,) τότε τοτούς εἰς ἐλάβεν
 ἀποπεμπὴ βασιλεῖα κρυφα τῶν ἀλλῶν ζυμμάχων. ³ τῇ
 δὲ λόγῳ, ἀπέδρασαν αὐτόν. Ἐπράσσει δὲ ταῦτα μετὰ
 Γογγυλὲ τῷ Ἐρετρίῳ, ὅπερ ἐπέτρεψε το, τὸ Βυζαντίον
 καὶ τὴν αἰχμαλωτῆς· ἐπέμψεν δὲ καὶ ἐπιστολὴν τὸν Γογ-
 γυλὸν φέροντα αὐτῷ· ἐνεγεγραπτό δὲ ταδε καὶ ἐν αὐτῇ,
 ὥς ὕστερον ἀνευρεθῇ.

“ Παισανίας ὁ ἡγεμὼν τῆς Σπάρτης ⁴ τῆςδε τε σοὶ
 “ χαρίζεσθαι βελομένο ἀποπεμπὴ, δορεῖ ἔλων· καὶ
 “ γνῶμην ποιεῖν, εἰ καὶ σοὶ δοκεῖ, θυγατέρα τε τὴν
 “ σὴν γῆμαι, καὶ σοὶ Σπάρτην τε καὶ τὴν ἀλλήν Ἑλ-
 “ λαδὰ υποχειρίον ποιῆσαι· δυνατὸς δὲ δοκῶ εἶναι ταυ-
 “ τὰ πράξαι, μετὰ σε βελευόμενος. Εἰ οὖν τι σε τε-
 “ τῶν ἀρεσκεί, πέμπει ἀνδρὰ πιστόν ἐπὶ θάλασσαν, δι-
 “ εἰ, τολοῖον, τὴν λόγους ποιήσομεθα.”

Τόσαυτα μὲν ἡ γράφη ἰδὴλε. Ξερξῆς δὲ ἦσθαι τε τὴν
 ἐπιστολὴν, καὶ ἀποστέλλει Ἀρταβάζον τὸν Φαρνακὲ ἐπὶ
 θάλασσαν, καὶ κελεύει αὐτόν τὴν τε ⁵ Δασκυλίτιν σα-
 τραπείαν παραλαβεῖν, Μεγαβάτην ἀπαλλάξαντα, ὃς
 πρότερον ἡρχε· καὶ παρὰ Παισανίαν, εἰς Βυζαντίον,
⁶ ἐπιστολὴν ἀντεπετίθει αὐτῷ, ὥς ταχίστα διαπεμψαί, καὶ
 τὴν σφραγίδα ἀποδεῖξαι· καὶ ἡν τι αὐτῷ Παισα-
 νίας παραγγέλλῃ περὶ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων, πρᾶσσειν
 ὥς

ὡς ἀριστα καὶ πιστοτάτα. Ὁ δὲ ἀφικομένος, τὰ τε ἀλλὰ ἐποίησεν ὥσπερ εἰρητό, καὶ τὴν ἐπιστολὴν διέπεμψεν· ἀντεγγεγραπτό δὲ ταδε.

“ Ὡδὲ λέγει βασιλεὺς Ἑρξῆς Πausανία, — Καὶ
 “ ¹ τῶν ἀνδρῶν, ἕς μοι πέραν θαλάσσης ἐκ Βυζαντίου
 “ διεσπασας, κείσεται σοι εὐεργεσία ἐν τῇ ἡμετέρῳ οἰκῇ
 “ εἶσαι ἀναγραφτός, καὶ τοῖς λόγοις τοῖς ἀπὸ σε ἀρ-
 “ σκομαί· καὶ σὲ μῆτε νυξ, μῆθ’ ἡμέρα ἐπισχέτω, ὥς
 “ ἀνείναι πρᾶσσειν τι ὃν ἐμοὶ ὑπισχῆν· μῆδὲ χρυσὴ καὶ
 “ ἀργυρὰ δαπάνη κεικωλυσθῶ, μῆδὲ στρατίας πληθεῖ,
 “ ² εἰποὶ δὲ παραγίγνεσθαι· ἀλλὰ μετ’ Ἀρταβάζε ἀν-
 “ δρὸς ἀγαθῶ, ὃν σοὶ ἐπέμψα, πρᾶσσε δαρσῶν, καὶ τὰ
 “ ἐμα καὶ τὰ σά, ὅτῃ καλλίστα καὶ ἀριστα ἔξει ἀμ-
 “ φοτεροῖς.”

Ταῦτα λαβὼν ὁ Πausανίας τὰ γράμματα, ὧν καὶ
 πρότερον ἐν μεγάλῳ ἀξίωματι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων δια-
 τὴν ³ Πλαταιαῖσιν ἡγεμονίαν, πολλὰ τότε μάλλον ἤτο,
 καὶ ἐκεῖτι ἡδυνάτο ⁴ ἐν τῇ καθεστῶτι τροπῇ βιοτεῦν·
 ἀλλὰ, σκευὰς τε Μηδικὰς ἐνδύομενος, ἐκ τε Βυζαντίου
 ἐξῆι, καὶ διὰ τῆς Θρακῆς πορεύομενοι αὐτὸν Μηδοὶ καὶ
 Αἰγυπτιοὶ ἐδορυφορεν· τραπεζᾶν τε Περσικὴν ⁵ παρει-
 θέτο, καὶ κατέχειν τὴν διανοίαν ἐκ ἡδυνάτο, ἀλλ’ ἐργοῖς
 βραχεῖσι πρεδὴλε ἅ τῇ γνώμῃ μείζοντος ἐπεκτετα ἐμελ-
 λε πρᾶζειν· δυσπρόσοδον τε αὐτὸν παρείχε, καὶ τῇ ὀργῇ
 ἐτῶ χαλεπὴ ἐχρητό ἐς πάντας ὁμοίως, ὥς μὴδενα δυ-
 νασθαι προσιέναι. Διόπερ καὶ πρὸς τὰς Ἀθηναίους ⁶ ἐχ-
 ῆπισα ἡ ξυμμαχία μετέστη.

Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι αἰσθομένοι, το, τε πρῶτον δι-
 αὐτὰ ταῦτα ἀνεκάλεσαν αὐτὸν, καὶ ἐπειδὴ τῇ Ἑρμιονίδι
 νῆϊ τοδεύτερον ἐκπλεύσας, ἔπελευσαντῶν αὐτῶν, τοι-
 αὐτὰ ἐφαίνετο ποίων· καὶ ἐκ τε Βυζαντίου βίᾳ ὑπ’ Ἀθη-
 ναίων ἐκπολιορκηθείς, ἐς μὲν τὴν Σπάρτην ἐκ ἐπανεχω-

ρει, ἐς δὲ Κολωνας τὰς Τρωϊάδας ἰδρυθεὶς, πρᾶσσαν τε ἐσηγγελλεῖο αὐτοῖς ἐς τὰς βαρβάρους, καὶ ἐπ' ¹ ἀγαθῇ τὴν μὴν ποιέμενος. Οὕτω δὲ ὄφκει ² ἐπισχόν, ἀλλὰ πεμψάντες κηρυκὰ οἱ Ἐφοροί, καὶ ³ σκυταλὴν, εἶπον τε κηρυκὸς μὴ λειπεῖσθαι· εἰ δὲ μὴ, πολέμον αὐτῷ Σπαρτιάτας προκαγορεύειν. Ὁ δὲ, βελομένοσ ὥς ἤκιστα ὑπόπτος εἶναι, καὶ πιστευὼν χρημασί διαλύσειν τὴν διαβολὴν, ἀνέχωρει τοδευτερόν ἐς Σπάρτην. Καὶ ἐς μὲν τὴν εἰρκτὴν ἐσπίπτει, τῷ πρώτῳ, ὑπὸ τῶν Ἐφορῶν· (ἐξέσι δὲ τοῖς Ἐφοροῖς τὸν βασιλεῖα δράσαι τοῦτο)· ἐπειτὰ διαπραξάμενος, ὕστερον ἐξηλθε, ⁴ καὶ καθίστησιν ἑαυτὸν ἐς κρίσιν τοῖς βελομένοις περὶ αὐτῶν ἐλέγχειν.

Καὶ φανερόν μιν εἶχον εἶδεν οἱ Σπαρτιάται σημεῖον, ὅτε οἱ ἐχθροί, ὅτε ἡ πᾶσα πόλις, ὅτῳ αὖν, πιστεύσαντες βεβαίως, ἐτιμῶρεντο ἀνδρὰ γένεας τε τε βασιλεῖς ὄντας, καὶ, ἐν τῷ παρόντι, τιμὴν ἐχόντας. Πλεισαρχὸν γὰρ τὸν Λεωνίδεα, ὄντα βασιλεῖα καὶ νεὸν ἐτι, ἀνεψίος ὢν, ἐπετροπεύειν. Ὑποψίας δὲ πολλὰς παρεῖχε, τῇ τε παρανομίᾳ, καὶ ζήλωσει τῶν βαρβάρων, ⁵ μὴ ἴσος βελεῖσθαι εἶναι τοῖς παρῶσι. Τὰ τε ἀλλὰ αὐτὸς ἀνεσκόπευεν, εἰτι πε ⁶ ἐξεδεδιγμένον τῶν καθεστῶτων νομιμῶν, καὶ ὅτι, ἐπὶ τὸν τριπόδα ποτε, τὸν ἐν Δελφοῖς, ὃν ἀνέθεσαν οἱ Ἕλληες ἀπὸ τῶν Μήδων ἀκροθίνιον, ⁷ ἠξίωσεν ἐπιγραφᾶσθαι αὐτός, ἰδίᾳ, τὸ ἐλεγείον τοδε,

Ἑλλήνων ἀρχηγός, ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων,

Παυσανίας, Φοῖβῳ μνήμ' ἀνέθηκε τοδε.

Τὸ μὲν ἐν ἐλεγείῳ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐξεκράψαν, εὐθύς τότε, ἀπὸ τοῦ τριπόδος, τετὸ· καὶ ἐπεγράψαν, ὀνομαστί, τὰς πόλεις, ὅσαι ζυγκαθελεσάιν τὸν βαρβάρων, ἐσησαντὸ ἀναθήμα. Τὰ μὲντοι Παυσανίης ἀδίκημα καὶ τετ' ἐδοκεῖ εἶναι, καὶ ἐπεὶ γὰρ δὴ ⁸ ἐν τετῷ καθίστησκει, πολλὰ μαλλὼν παρομοίον πράχθῃναι ἐφαίνετο τῇ παρασῇ διαφοίᾳ.

νοια. Επυνθανοντο δε και εις τας Είλωδας πρᾶσσειν τι αὐτον. Καὶ ἡν δὲ ἐτῶς—ἐλευθερωσιν τε γὰρ ὑπισχνετο αὐτοῖς καὶ πολιτεῖαν, ἡν ζυνεπανασῶσι, καὶ τὸ παν ζυψκατεργασωνται. Ἀλλ' ἐδε ὥς, ἐδε τῶν Εἰλωτῶν μνηνταις τισὶ πισφουσαντες, ἡξίωσαν νεωτερον τι ποιεῖν εἰς αὐτον· χρωμενοι τῷ τροπῷ ὥπερ εἰωθασιν εἰς σφας αὐτοὺς, μὴ ταχεῖς εἶναι περὶ ἀνδρὸς Σπαρτιατε, ἀνευ ἀναμφισβήτητων τεκμηριῶν, βελευσαι τι ἀνήκεσον· πρὶν γὰρ δὴ αὐτοῖς, ὥς λεγεται, ὁ μελλων τὰς τελευταίας βασιλεὶ ἐπισόλας πρὸς Ἀρπαδαζον κομῖειν, ἀνῆρ Ἀργιλίος, παιδικὰ ποτὲ ὦν αὐτῆ, καὶ πισοτατος ἐκείνῳ, μνηντης γίνετα· δεισας, κατὰ ἐνθυμησιν τινὰ, ὅτι εἴδεις πῶ τῶν πρὸ ἑαυτῆ ἀγγελῶν παλιν ἀφικετο· καὶ ¹ παραποησάμενος σφραγιδα, ἵνα, ἡν ψευσθῇ τῆς δοξῆς, ² ἡ καὶ ἐκεῖνος μεταγραφᾷ τι αἰτησῇ, μὴ ἐπιγνῶ, λυεὶ τὰς ἐπισόλας, ³ ἐν αἷς, ὑπονοήσας τι τοιῶτον προσεπεσεαλθαί, καὶ αὐτον εὖρεν ἐγγεγραμμενον κτείνειν.

Τότε δὴ οἱ Εφοροί, δείξαντος αὐτῆ τὰ γραμματα, μαλλοκ μὲν ἐπίστευσαν· αὐτηκοοὶ δὲ βεληθέντες ἐτι γενεσθαι αὐτου Πάυσανις τι λεγοντος, ἀπο παρασκευῆς τῆ ἀνθρώπῃ ἐπὶ Ταιναρον ἱκέει οἰχομενε, καὶ σκηνησάμενε διπλὴν διαφραγματι καλυβὴν, ἐς ἣν τῶν τε Εφορῶν ἐντος τινὰς ἐκρυψε, καὶ Πάυσανις ⁴ ὥς αὐτον ἐλθόντος, καὶ ἐρωτῶντος τὴν προφασιν τῆς ἱκετείας, ἡσθοντο πάντα σαφῶς, αἰτιῶμενε τῆ ἀνθρώπῃ τὰ τε περὶ αὐτου γραφεῖα, καὶ ταλλὰ ἀποφαινόντος ⁵ παθ' ἑκάσον, ⁶ ὥς εὐδεὶ πῶποτε αὐτον, ἐν ταῖς πρὸς βασιλεῖα διακοναῖς, παραβαλοῖτο, ⁷ προτιμηθεῖη δ', ἐν ἰσῶ τοῖς πολλοῖς τῶν διακονῶν, ἀποθάνειν· πακείνε αὐτὰ τε ταῦτα ζυνομολογέντος, καὶ περὶ τοῦ παρόντος οὐκ ὦντος οργίζεσθαι, ⁸ ἀλλὰ πιστίν, ἐκ τοῦ ἱερου, δίδοντος, τῆς ἀνασπασεως,

σεως, ¹ και αξιενός ως ταχιστα πορευεσθαι, και μη ² τα πρassoμενα διακωλυειν.

Ακυσαντες δε ακριβως, τοτε μεν απηλθον οί Εφοροι βεβαιως δε ήδη ειδότες, εν τη πολει ³ την ξυλληψιν εποι-
ντο. Λεγεται δ' αυτον μελλοντα ξυλληφθησεσθαι εν τη
ὄδῳ, ἵνος μὲν των Εφορων το προσωπον προσιοντος ως
ειδε, γιναι ⁴ ἐφ' ᾧ εχωρει· αλλα δε νευματι αφανει
χρησαμεν, και δηλωσαντος ευνοια, προς το ἱερὸν της
⁵ Χαλκιοικης χωρησαι δρομῳ, και τροκαταφυγειν· ην δε
εἴγυς το τεμενος· και ες οικημα ου μεγα, ⁶ ὃ ην του
ἱερου, εσελθων, ⁷ ἵνα μη ὑπαιθριος ταλαιπωροη, ἥσυ-
χαζεν. Οί δε, τοπαρευτικα μεν ὑπερῃσαν τη διωξει.
Μετα δε τετο, τε τε οικηματος τον οροφον αφειλον, και
τας θυρας, ενδον οντα τηρησαντες αυτον, και ⁸ απολα-
ξοντες εισω, ἀπακοδομησαν· προφκαβεζομενοι τε, εξε-
πολιορκησαν λιμῳ. Και μελλοντος αυτου αποφυγειν,
ὥσπερ ειχεν εν τῷ οικηματι, αισθομενοι, εξαγυσιν εκ
τε ἱερου ετι εμπνεν οντα· και εξαχθεις απεθανε παρα-
χρημα. Και αυτον εμελλησαν μεν ες τον Καιαδαν, ὅ-
περ τες κακουργες εμβαλλειν ειωθασαν. Επειτα εδοξε
πλησιον πε κατορυξαι. Ὁ δε θεος ὁ εν Δελφοις—“ τον
“ τε ταφον”—ὑστερον εχρησε τοις Δακεδαιμοιοις—
“ μετενεγκειν οὔπερ απεθανε,” (και νυν καται εν τῷ
προτεμενισματι, ὃ γραφη στηλαι δηλεσι,) “ ⁹ και ως
“ ἄγος αυτοις οἱ το πεπραγμενον, δυο σωματα ανθ·
“ ἵνος τη Χαλκιοικῃ αποδεναι.” Οί δε, ποιησαμενοι
χαλκῳς ανδριαντας δυο, ως αντι Πausανις ανεθσαν.

¹ Ex

¹ Εκ τε της ΕΥΓΓΡΑΦΗΣ δευτέρη.

* * *

² Ὁ τῶν ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΛΟΙΜΟΣ.

Τε δὲ θέρης εὐθὺς ἀρχομένῃ, Πελοποννησίοι καὶ οἱ
 ζυμμάχοι ³ τὰ δυο μέρη, ὥσπερ καὶ τοπρωτον, ⁴ ἐσεβα-
 λον ἐς τὴν Αἴτλην, (ἤγειτο δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξίδαμῃ,
 Λακεδαιμονίων βασιλεὺς,) καὶ καθέζομενοι ἐδῆεν τὴν
 γῆν. Καὶ οὐτῶν αὐτῶν ἔτι πολλὰς πῶ ἡμέρας ἐν τῇ Αἴτλῃ,
⁵ ἢ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, λεγο-
 μένον μὲν καὶ πρότερον πολλαχοσε ἐγκατασκηψαί, καὶ
 περὶ Λημνὸν καὶ ἐν ἀλλοῖς χωρίοις· οὐ μὲντοι τοσούτος
 γὰρ λοιμὸς, οὐδὲ φθόρα, οὕτως ἀνθρώπων οὐδαμῇ ἐμνη-
 μοινευτὸ γενέσθαι· οὐτε γὰρ ἰατροὶ ἤρκεν τοπρωτον θε-
 ραπεύοντες ἀγνοίᾳ, (ἀλλ' αὐτοὶ μαλίστα ἐθνήσκον ὅσῳ
 καὶ μαλίστα προσήεσαν,) οὐτε ἀλλή ἀνθρώπειά ⁶ τέχνη
 ἐδεμῖα. Ὅσα τε πρὸς ἱεροῖς ἵκετευσαν, ἡ μαντεῖσι καὶ
 τοῖς τοιςτοῖς ἐχρησάντο, πάντα ἀνωφελῆ ἦν. ⁷ Τελευ-
 τῶντες τε αὐτῶν ἀπέστησαν, ὑπὸ τῇ ⁸ κακῇ νικώμενοι.

Ἠρξατο δὲ το μὲν πρῶτον, ὡς λέγεται, ἐξ Αἰθιοπίας
 τῆς ὑπὲρ Αἰγύπτου, ἔπειτα δὲ καὶ ἐς Αἰγύπτον καὶ Λι-
 βύην κατέβη· καὶ ἐς τὴν βασιλείᾳ γῆν τὴν πολλήν. Ἐς
 δὲ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐξαπιναιῶς ἐνεπέσει· καὶ τοπρωτον
 ἐν τῇ Περαιᾷ ⁸ ἤψατο τῶν ἀνθρώπων, ὥστε καὶ ἐλεχθῇ
 ὑπ' αὐτῶν, ὡς οἱ Πελοποννησίοι φάρμακα ἐσβέβληκοιεν
 ἐς τὰ φρεατὰ· κρηναὶ γὰρ ἔπλησαν αὐτοῖσι. Ὑστερον δὲ,
 καὶ ἐς τὴν ἀνω πόλιν ἀφικέτο, καὶ ἐθνήσκον πολλὰ μαλ-
 λον ἤδη.—Λέγετω μὲν οὖν περὶ αὐτῆς, ὡς ἕκαστος γι-
 γνώσκει,—καὶ ἰατρός, καὶ ἰδιώτης,—⁹ ἀφ' ὅτε εἰκος ἦν
 γενέσθαι αὐτὸ, καὶ τὰς αἰτίας, ἅστινας νομίζει, τοσαύ-
 τῃς μεταβολῇ, ἱκανὰς εἶναι δύναμιν ἐς τὸ μεταστῆσαι
 σχῆν·

σχειν· ἐγὼ δὲ οἶον τε ἐγίγνετο λείψω, καὶ ἀφ' ὧν ἂν τις σκοπῶν, — ἀποτε καὶ αὐθις ἐπιπέσοι, — μαλὶς' ἂν εἶχοι, τι προειδώς, μὴ ἀγνοεῖν, ταῦτα ὀφθαλμοῖς, αὐτὸς τε νοήσας, καὶ αὐτὸς ἰδὼν ἀλλὰ πασχόντας.

¹ Το μὲν γὰρ ἔτος, ὡς ὁμολογεῖτο, ἐκ πάντων μάλιστα δὴ ἐκεῖνο ἀνοσον ἐς τὰς ἀλλὰς ἀσθενείας ἐτυγχάνειν οὐ· εἰ δὲ τις καὶ προεκαμνε τι, ἐς τὸτο πάντα ἀπεκρίθη. Τὰς δὲ ἀλλὰς ἀπ' οὐδεμίας προφασέως, ἀλλ' ἐξαιφνης, ὑγίαι οὐκ ὄντας, πρῶτον μὲν τῆς κεφαλῆς θέρμαισι, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἐρυθρήματα καὶ φλογώσις ἐλαμβάνει· καὶ ² τὰ ἐντός, ἢ τε φάρυγγ καὶ ἢ λασσα, εὐθὺς αἱματώδης ἦν, καὶ ³ πνεῦμα ἀποτοῦ καὶ ἰδυσσώδες ἦν· ἐπειτα, ἐξ αὐτῶν πταρμός καὶ βραγχός ἐπεκίγνετο. Καὶ, ἐν ἑπολλῶ χρόνῳ, κατεβαίνειν ἐς τὴν στήθεσσι πόθος, μετὰ βήχους ἰσχυροῦ· καὶ ὅποτε ⁴ ἐς τὴν καρδίαν στῆριζαι, ἀνέστρεφε τε αὐτήν, καὶ ἀποκαθαρσεὶ χολῆς, πασαι ὅσαι ὑπὸ ἰατρῶν ὀνομασμέναι εἰσιν, ἐπῆσαν, καὶ αὐταὶ μετὰ ταλαιπωρίας μεγάλης. ⁵ Ἀνὰ τὸ τοῖς πλείοσιν ἐνεπίπτε κενὴ, σπασμὸν ἐνδιδεσθαι ἰσχυρὸν, τοῖς μὲν, ⁶ μετὰ ταῦτα, λωφισθαι, τοῖς δὲ, καὶ πολλῶ ὕπερον. Καὶ το μὲν, ἐξώθεν ἀπτομένων, σωματικῶν ἀγὰν θέρμον ἦν, ἔτε χλωρόν, ἀλλ' ὑπερυθρόν, ⁷ πελιδνόν, φλυκταίναις μικραῖς καὶ ἐλκεσιν ἐξηθήκος· τὰ δὲ ἐντός ἔτιως ἐκείτο ὥστε μὴτε τῶν παντὶ λεπτῶν ἱματίων καὶ σινδονῶν τὰς ἐπιβόλας, ⁸ μὴτ' ἄλλο τι ἢ γυμνὸν ἀνεχέσθαι, ἢδιστα τε ἂν ἐς ὕδαρ ψυχρὸν σφαις αὐτὰς ῥίπτειν· καὶ πολλοί, τὸτο, τῶν ἡμελημένων (ἀνθρώπων) καὶ ἐδράσαν ἐς φρεατὰ, ἀπαύσει τῇ διψῇ ζυνεχομένοι. ⁹ Καὶ ἐν τῷ ὁμοίῳ καθέστηκε τὸ, τὸ πλέον καὶ ἐλασσὸν ποτόν· καὶ ¹⁰ ἢ ἀπορία τε μὴ ἡσυχάζειν καὶ ἢ ἀγρυπνία ἐπεκείτο διαπαντός· καὶ τὸ σῶμα, ὅσον περ χρόνον καὶ ἢ νόσος ἀκμαῖοι, οὐκ ἐμάραινετο, ἀλλ' ἀνταίχε, παρὰ δοξάν, τῇ

τη ταλαιπωρία· ὥστε ἡ διεφθάρωντο οἱ πλάστοι ἐνναταιοὶ
καὶ ἐβδωμαιοὶ ὑπο τοῦ ἐντος καυματος, ¹ ἐτι ἔχοντες τι
δυναμείας, ἢ, εἰ διαφυγοῖεν, ἐπικατιόντος τοῦ νοσηματος
εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ ἐλκώσεως τε ² αὐτῇ ἰσχυρὰς ἐγγιγνο-
μένης, καὶ διαρρόιας ἅμα ἀκρατὲς ἐπιπίπτεισης, οἱ πολ-
λοὶ, ὑπερὸν, διὰ τὴν ἀσθενείαν, διεφθαροῖσι· [καὶ—] δι-
εῖη γὰρ διὰ παντός τοῦ σώματος ἀνωθεν ἀρξάμενον το
ἐν τῇ κεφαλῇ πρῶτον ἰδρῦθεν· κακόν·—³ καὶ αἱ εἰς τῶν
μεγίστων περιγενοίτο, ⁴ τῶν γὰρ ἀκρωτηρίων ἀντίληψις αὐ-
τὲς ἐπεσημαίνε· κατεσκήπτε γὰρ καὶ εἰς τὰ αἰδοῖα, καὶ
εἰς ἀκρὰς χερσας, καὶ ποδας· καὶ πολλοὶ, σερίσκομενοὶ
τετῶν, διεφευγόν· ⁵ αἱ δ' οἱ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν· τὲς δὲ
καὶ ληθὴ ἐλαμβάνε, παραυτικά, ἀναστάντας, τῶν παιδῶν
ὁμοίως, καὶ ἤνοησαν σφας τε αὐτὰς καὶ τὲς ἐπιτηδεύς.

Γενομένων γὰρ πρᾶσσον λογέτο εἶδος τῆς νόσου, τὰ τε
ἀλλὰ χαλεπωτέρας ἢ κατὰ τὴν ἀνθρώπου φύσιν προσ-
επιπτεν· ἕκαστῳ, καὶ ἐν τῷδε ἐδήλωσε μάλιστα ⁶ ἄλλο τι
ὣν ἢ τῶν ζυντροφῶν τι· τὰ γὰρ ὀρεῖα καὶ τετραποδα,
ὅσα ἀνθρώπων ἀπτεται, πολλῶν ἀταφῶν γιγνομένων, ἢ
οὐ προσῆα, ἢ γευσάμενα διεφθάρετο· τεκμηρίον δὲ, τῶν
μὲν τοις τῶν ὀρεῖων ἐπιλαΐσις σαφὲς ἐγένετο, καὶ οὐχ
ἔαροντο ὅτε ἄλλως, ⁷ ὅτε περὶ τοις τῶν ὕδων· οἱ δὲ κύνες
μαλλὸν αἰσθήσιν παρὰ χον τε ἀποβαίνοντος, ⁸ διὰ το
ζυνδιαίτασθαι.

Τὸ μὲν ἐν νόσημα, —πολλὰ καὶ ἀλλὰ ⁹ παραλιποῖη
ἀτοπίας, ὥς ἕκαστῳ ἐτυχάνε τι διαφερόντως ἑτέρῳ πρὸς
ἑτέρον γιγνομένων, —τοις τῶν ἢ ἐπὶ τὴν ἰδέαν. Καὶ ἀλ-
λο παρελυπεῖ, κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον, ὅτε τῶν ἐκβοτῶν·
ὁ δὲ καὶ γενοίτο, εἰς τετὸ ἐτελεύτα. Ἐβήθησκον δὲ, οἱ μὲν,
ἀμελεῖα, οἱ δὲ, καὶ παννύθραπτοι· ἐν τε ὅτε κατ-
έστη ἰαμα, ὥς εἶπαν, ὅ, τι χρὴν προσφέροντας ὠφελεῖν·
το γὰρ τῷ ζυνεβέλον, ἄλλον τετὸ ἐβλάπτε, ¹⁰ Σῶμα τε
VOL. I. F αὐταρκές

αυταρκες ον εδεν διεφανη προς αυτο, ισχυος περι η ασθενειας, αλλα παντα ζυνηρει, και τα παση διαιτη θεραπευομενα. Δαινοτατον δε παντος ην τε κακη η τε αθυμια, οποτε τις ¹ αισθοιτο καμνων, (προς γαρ το ανελπιστον ευθυσ, τραπομενοι τη γνωμη, πολλω μαλλον προιεντο σφας αυτες και ουκ ανταχον) ² και οτι ετερος αφ' ετερου θεραπευας, αναπιμπλαμενοι ωσπερ τα προβατα, εθησκον. Και τον πλεον φθορον τετο ενεποιει· ατε γαρ μη θελοιεν, δεδιοτες, αλληλοις προσιεναι, απωλλυντο ερημοι, και οικiai πολλai επενοθησαν απορια τε θεραπευσοντος· ει τε προσιοιεν, διεφθειροντο· και μαλιστα ³ οι αρετης τι μεταποιεμενοι· ⁴ αισχυνη γαρ ηφαιδεν σφων αυτων, εσιοντες παρα τες φιλας, επει και τας ολοφυρσας των απογιγνομενων τελευτωντες και οι οικαιοι εξεκαμνον, υπο τε πολλε κακη νικωμενοι. Επιπλεον δε ομως οι διαπεφευγοτες τον τε θνησκοντα και τον πονεμενον ακτιζοντο, δια το προαιδεναι τε, και αυτοι ηδη εν τω θαρσαλει ειναι· δις γαρ τον αυτον, ωσε και πτανειν, εκ επελαμβανε. Και εμακαριζοντο τε υπο των αλλων, και αυτοι τω παραχρημα περιχαρες, και ες τον επετα χρονον ελπιδος τι εχον κεφης μηδ' αν υπ' αλλου νοσηματος ποτε ετι διαφθαρηται.

Επισε δ' αυτους μαλλον, προς τω υπαρχοντι ποτη, και η ζυγκομιδη εκ των αγρων ες το αστυ, και ⁵ εχ ησαν τους επελθοντας· οικιων γαρ ουχ υπαρχεσαν, αλλ' εν καλυβαις πνιγηραις ⁶ ωρα ετους διαιτωμενων, ο φθορος εγιγνετο ουδενι κοσμω, αλλα και νεκραι επ' αλληλοις αποθνησκοντες επαντο· και εν τοις οδοις εκალიδουντο, και περι τας κρηνας απασας, ημιβητες, τη του υδατος επιθυμια· τα τε ιερα, εν οις εσκηνηντο, νεκρων πλια ην, αυτου εναποθνησκοντων· υπερβιαζομενου γαρ του κακου, οι ανθρωποι ουκ εχοντες ο τι γενωνται, ες ολιγωριαν στραποντο και ιερων και οσιων ομοιωσ' νομοι

τε πάντες συνεταραχθησαν, οἷς ἐχρῶντο προτερον περι-
 τας ταφας· ἐθαπτον δὲ ὡς ἑκαστος ἡδυνατο· καὶ πολ-
 λοι ἐς ἀναισχυντους θηκας ἐτραποντο, σπᾶναι τῶν ἐπι-
 τηδῶν, ¹ διὰ τοῦ τυχνες ἡδὴ προτεθῆναι σφισιν· ² ἐπι-
 τυρας γὰρ ἀλλοτριάς, φθασάντες τες ἡσαντας, οἱ μὲν,
 ἐπιθέντες τὸν ἑαυτῶν νεκρὸν, ὕφηπτον, οἱ δὲ, καιομένου
 ἀλλου, ἀνῶθεν ἐπιβαλόντες ὃν φέροιεν, ἀπῆσαν.

³ Πρῶτον τε ἤρξε, καὶ ἐς ταῖα, τῇ πολᾷ ἐπιπλεον
 ἀνομίας τὸ νοσημα· ⁴ ῥᾶον γὰρ ἐτολμα τις ἂν προτερον
 ἀπεκρυπτετο μὴ καθ' ἡδονὴν ποιεῖν, ἀγχιστροφὸν τὴν
 μεταβολὴν ὄρωντες τῶν τ' εὐδαιμονῶν καὶ αἰφνιδίως θησ-
 κόντων, καὶ τῶν οὐδὲν προτερον κειτῆμενων, εὐθὺς δὲ
 τακάνων ἐχόντων· ὥστε ταχέας τας ἐπαυρεσεις, καὶ
 πρὸς τὸ τερπνόν, ἡξιοῦν ποιεῖσθαι, ἐφημέρα τὰ τε σω-
 ματα καὶ τὰ χρεῖματα ὁμοίως ἡγούμενοι. Καὶ τὸ μὲν
 προσταλαίπωρεν ⁵ τῷ δοξάντι καλῶ εὐδαίμωνος ἦν,
 ἀδελὸν νομίζων αἰ, πρὶν ἐπ' αὐτὸ εἰλθεῖν, διαφθαρεσε-
 τᾷ· ὅ τι δὲ ἦδεν τε ἡδὺ καὶ πανταχοθεν τὸ ἐς αὐτὸν κερ-
 δαλεόν, τετὸ καὶ καλὸν καὶ χρησίμον κατεῖπεν. ⁶ Θεῶν
 δὲ φόβος, ἡ ἀνθρώπων νόμος οὐδαίς ἀπειργε· τὸ μὲν, κρι-
 νόντες ἐν ὁμοίᾳ καὶ σέβειν καὶ μὴ, ἐκ τοῦ πάντας ὄραν
 ἐν ἰσῶ ἀπολλυμένους· τῶν δὲ ἀμαρτημάτων εὐδαίμων ἐλπι-
 ζὼν μεχρὶ τε δίκην γενεσθαι βίβας ἀν τὴν τιμωρίαν ἀπι-
 δεῖναι· πολὺ δὲ μείζων τὴν ἡδὴ κατεψήφισμένην, σφῶν
 ἐπιπρεμασθῆναι, ἢ πρὶν ἐμπίσειν, εἰκος εἶναι τοῦ βίου
 τὶ ἀπολαύσαι.

Τοιαῦτα μὲν παθεῖ οἱ Ἀθηναῖοι περιπέσοντες ἐπιέζοντο,
 ἀνθρώπων τε ἐνδόν θησκόντων, καὶ γῆς ἐξω θηουμένης.
 Ἐν δὲ τῷ κακῷ, οἷα εἰκος, ἀνεμνησθῆσαν καὶ τεδε τε
 ἐπες, φασκόντες οἱ πρεσβύτεροι παλαὶ ἀδεσθαι,

Ἦξε Δωριακὸς πόλεμος, καὶ λοιμὸς ἅμ' αὐτῷ.

Ἐγενετο μὲν οὖν ἐρὶς τοῖς ἀνθρώποις μὴ λοιμὸν ἀνομα-
 σθαι, ἐν τῷ ἐπεὶ, ὑπὸ τῶν παλαιῶν, ἀλλὰ ἄμῳ ἐνίκησε
 δε,

δε, ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἰκότως, λοιμὸν εἰρησθαι· οἱ γὰρ
 ἄνθρωποι πρὸς ἅ ἐπασχον, τὴν μνημὴν ἐποιοῦντο· ἣν δὲ
 γέ, οἶμαι, ποτὶ ἄλλος πόλεμος καταλάβῃ Δωρικός
 τεδὲ ὕστερος, καὶ ζυμῇ γινεσθαι λίμων, κατὰ τὸ εἶκος
 ἔτως ἄσονται. Μνημὴ δὲ ἐγένετο καὶ τὴ Λακεδαιμονίων
 χρησθεῖς τοῖς εἰδοσίν, ὅτε ἐπερωτῶσιν αὐτοῖς τὸν Διόν
 εἰ χρεὶ πόλεμιν, ἀνείλε—κατὰ κράτος πόλεμους νικῆν
 εἰσεσθαι, ¹ καὶ αὐτὸς ἐφῆ ξυλληψέσθαι· Περὶ μὲν οὖν
 τὴ χρησθεῖς, τὰ γιγνομένα εἰκάζον ὅμοια ἀναι· ² ἐσ-
 βεβληκότων δὲ τῶν Πελοποννησίων, ἡ νόσος ἤρξατο εὐ-
 θυς· καὶ ἐς μὲν Πελοπόννησον ἐκ ἐσηλθεν, ὃ, τί καὶ ἀξίων
 εἶπεν, ἐπειμματο δὲ Ἀθηνᾶς μὲν μαλιστα, ἐπεὶτα δὲ καὶ
 τῶν ἄλλων χωρίων τὰ πολυάνθρωπατά. Ταῦτα μὲν
 τὰ κατὰ τὴν νόσον γενομένα.

III.

II.

¹ E XENOPHONTE.

QUID ego commemorem XENOPHONTIS jucunditatem illam in affectatam, sed quam nulla possit affectatio consequi? ut ipsa finitissae sermonem Gratiae videantur.—QUINCT. X. I.

² Ἐκ τῆς ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ.

[Juxta Edit. Thomæ Hutchinson. Oxon. 1737. 4to.]

Ἐκ τῆ βιβλίου πρώτου.

* * *

³ Το τῆ ΚΥΡΟΥ γένος.

ΠΑΤΡΟΣ μὲν δὴ λέγεται ὁ Κυρος γενέσθαι Καμβύση, Περσῶν βασιλέως· (ὁ δὲ Καμβύσης οὗτος τῆ Περσίδων γένος ἦν· οἱ δὲ ⁴ Περσίδαι ἀπὸ Περσῶν ⁵ κληίζονται) μητρός δὲ ὁμολογεῖται Μανδάνης γενέσθαι· ἡ δὲ Μανδάνη αὕτη Ἀσσυγῆς ἦν θυγάτηρ, τοῦ Μηδῶν ⁶ γενομένου βασιλέως. ⁷ Φυναὶ δὲ ὁ Κυρος λέγεται, καὶ ἀδεται ἐτι καὶ νυν ὑπὸ τῶν βαρβαρῶν, εἶδος μὲν καλλίστος, ψυχὴν δὲ φιλάνθρωποτατος, καὶ φιλομαθεύστατος, καὶ φιλοτιμοτατος, ὥς τε πάντα μὲν ποιοῖ ἀνατλήναι, πάντα δὲ κινδυνὸν ὑπομῖναι τῆ εὐκαιρίας ἕνεκα. ⁸ Φύσιν μὲν δὴ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς μορφῆς τοιαύτην ἔχον διαμνημονεύεται, ἡ παιδευθὴ γέμῃ ἐν Περσῶν νόμοις.

Περσῶν

Περσων Νομοι.

¹ Οὗτοι δὲ δοκεσιν οἱ νομοὶ ἀρχεσθαι τε κοινῇ ἀγα-
θῇ ἐπιμελεσμένοι· ἐχ' ὁμοίως γὰρ ταῖς πλείσταις πόλεσιν
ἀρχονται. Αἱ μὲν γὰρ πλείσται πόλεις, ἀφείσται παι-
δεύειν ὅπως τις ἐβελιο τῆς ἑαυτῆ παιδῆς, καὶ αὐτῆς τῆς
πρεσβυτέρας ὅπως ἐβελισι διαγεῖν, ἐπιτατῆσιν αὐτοῖς
μὴ κλεπτεῖν, μὴ ἄρπαζειν, μὴ βιά εἰς οἰκίαν παρῖεναι,
² μὴ παιεῖν ὃν μὴ δίκαιον, μὴ μοιχεύειν, μὴ ἀπειθεῖν
ἀρχοντι, καὶ τὰλλα τὰ τοιαῦτα ὡσαύτως· ἦν δὲ τις τε-
των τι πᾶρβαίνει, ³ ζημίας αὐτοῖς ἐπέθεσαν. ⁴ Οἱ δὲ
Περσικοὶ νομοὶ, προλαβόντες, ἐπιμελονται ὅπως, ⁵ τὴν ἀρ-
χὴν, μὴ τοιοῦτοι εἰσὶν οἱ πολῖται, ὥς πονηρὸς τίνος ἐρ-
γῆ ἢ αἰσχρὰ ⁶ ἐφίεσθαι. Ἐπιμελονται δὲ ὧδε· Ἔσιν αὐ-
τοῖς ⁷ ἐλευθέρᾳ ἀγορᾷ καλεμένη, ἐνθα ⁸ τὰ τε βασιλεία
καὶ τὰ ἄλλα ἀρχεῖα πεποιήται. Ἐντευθεν τὰ μὲν ὠνια,
καὶ ⁹ οἱ ἀδῶροι, καὶ αἱ τέλων φωναὶ καὶ ¹⁰ ἀπεροκαλῖαι
ἀπεληλάνται εἰς ἄλλον τόπον· ὥς μὴ μίσηται ἡ τετῶν
τυρβὴ τῇ τῶν πεπαιδευμένων ευκοσμῖα, Διηρηται δὲ αὐ-
τῇ ἡ ἀγορὰ, ἡ περὶ τὰ ἀρχεῖα, εἰς τετάρτῃ μερῇ· τετῶν
¹¹ ἔσιν ἐν μὲν παισιν, ἐν δὲ ἐφηβοῖς, ἄλλο τελείοις ἀν-
δρασίν, ἄλλο τοῖς ¹² ὑπὲρ τὰ στρατεύσιμα ἐτῇ γεγενοσι.
Νομῷ δὲ εἰς τὰς ἐαυτῶν χώρας ἕκαστοι τούτων παρ-
είσιν, οἱ μὲν παῖδες, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, καὶ οἱ τελείοι ἀν-
δρες· οἱ δὲ γεραιτέροι, ἡνικ' ἀν' ἕκαστῳ προχωρῇ, πλὴν
ἐν ταῖς τεταμέναις ἡμέραις, ἐν αἷς δὲ αὐτοὺς παρῖεναι.
Οἱ δὲ ἐφηβοὶ καὶ κοιμῶνται περὶ τὰ ἀρχεῖα σὺν τοῖς γυμ-
νικοῖς ὅπλοις, πλὴν τῶν γεγαμηκότων· ἔτοι δὲ ὅτε ἐπι-
ζητενται, ἢ μὴ προῤῥῆθ' παρῖεναι· ὅτε πολλακίς ἀπ-
εῖναι καλόν. Ἀρχόντες δ' ἐφ' ἕκαστῳ τετῶν τῶν μερῶν
εἰσι δώδεκα· (δώδεκα γὰρ καὶ Περσων φυλαὶ διηρηταί.)
καὶ ἐπὶ μὲν τοῖς παισιν ἐκ τῶν γεραιτέρων ῥημένοι εἰσιν,
οἱ ἀν' ὁκῶσι τοὺς παῖδας βελτιστὲς ἀν' ἀποδείκνυνται·

ἐπὶ δὲ τοῖς ἐφηβοῖς, ἐκ τῶν τελείων ἀνδρῶν, οἱ ἂν αὐτὰς τὰς ἐφηβὰς βελτίστους δοκῶσι παρέχειν· ἐπὶ δὲ τοῖς τέλειοις ἀνδράσιν οἱ ἂν δοκῶσι παρέχειν αὐτὰς μαλίστα τα τεταγμένα ποιεῖντας, καὶ τὰ παραγέλλομενα ὑποτῆς μεγίστης ἀρχῆς· εἰσι δὲ καὶ τῶν γεραιτέρων πρῶσταται ἡρημένοι, οἱ προσατευουσιν, ὅπως καὶ αὐτοὶ τὰ καθηκόντα ἀποτελῶσιν. Ἄ δε ἐκαστῇ ἡλικίᾳ προσετακται ποιεῖν, διηγησομεθα, ὥς μαλλον δὴλον γενῆται, ¹ ἢ ἐπιμελοῖσθαι ὥς ἂν βελτίστοι εἶεν οἱ πολῖται.

Οἱ μὲν δὴ παῖδες εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶντες, ² διδάσκει μανθανόντες δικαιοσύνην· καὶ λεγῶσιν ὅτι ³ ἐπὶ τῷτο ἐρχονται, ὥσπερ παρ' ἡμῖν οἱ τὰ γράμματα μαθησομένοι. Οἱ δὲ ἀρχόντες αὐτῶν διατελεσι, τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας, δικάζοντες αὐτοῖς. Γίνεται γὰρ δὴ καὶ παῖσι πρὸς ἀλλήλους, ὥσπερ ἀνδράσιν, ἐκλήματα καὶ κλοπῆς, καὶ ἄρπαγης, καὶ βίας, καὶ ἀπατῆς, καὶ κακολογίας, ⁴ καὶ ἄλλων οἷων εἰκος. Οὓς δ' ἂν γνῶσι τῶντων τι ἀδικεῖντας, τιμωρενται. Κολάζουσι δὲ καὶ ἔς ἂν ἀδικῶς ἐκάλειντας εὖρισκῶσι. Δικάζουσι δὲ καὶ ἐκλήματος, ⁵ ἐνεκα ἀνθρώποι μισοσι μὲν ἀλλήλους μαλίστα, ⁶ δικάζονται δὲ ἡκιστα, — ἀχαριστίας· καὶ ὃν ἂν γνῶσι δύναμενον μὲν χάριν ἀποδίδοναι, μὴ ἀποδίδοντα δὲ, κολάζουσι καὶ τῷτον ἰσχυρῶς. Οἰοῦνται γὰρ τὰς ἀχαριστίας, καὶ περὶ θεῶς ⁶ ἂν μαλίστα ἀμελῶς εἶναι, καὶ περὶ γονεῶς, καὶ πατρὶδα, καὶ φίλους. Ἐπισθαι δὲ δοκεῖ μαλίστα τῇ ἀχαριστίας ἢ ἀναισχυντίας· καὶ γὰρ αὕτη μεγίστη δοκεῖ εἶναι ἐπὶ πάντα τὰ αἰσχρὰ ἡγεμῶν. Διδάσκουσι δὲ τὰς παῖδας καὶ σωφροσύνην· ⁷ μέγα δὲ συμβαλλεται εἰς τὸ μανθάνειν σωφρονεῖν αὐτὰς, ὅτι καὶ τὰς πρεσβύτερας ὁρῶσιν ἀναπάσαν ἡμέραν σωφρονῶς διαγοντάς. Διδάσκουσι δὲ αὐτὰς καὶ πείθεσθαι τοῖς ἀρχεσὶ· μέγα δὲ καὶ εἰς τῷτο συμβαλλεῖται, ὅτι ὁρῶσι τὰς πρεσβύτερας καὶ πείθομενας τοῖς ἀρχεσὶν ἰσχυρῶς. Διδάσκουσι δὲ καὶ ἐγκρατεῖς εἶναι γὰςρος

γαστρος και ποτε· μεγα δε και εις τουτο συμβαλλεται, οτι ορωσι και τες πρεσβυτερες ε προσθεν απιοντας γαστρος ενεκα, πριν αν αφωσιν οι αρχοντες· και οτι ε παρ εα μητρι σιτανται οι παιδες, αλλα παρα τω διδασκαλω, οταν οι αρχοντες σημηνωσι. Φερονται δε οικουθεν σιτον μεν, ¹ αρτον, οψον δε, καρδαμον· πειν δε, ην τις διψη, κωθωνα, ως απο τε ποταμω αρυσασθαι. Προς δε ττοις μανθανεσι τοξευαν και ακοντιζειν. Μεχρι μεν δη εξ η επτακαιδεκα ετων απο γενεας οι παιδες ταυτα πρατθισιν· εκ τετε δε ες τες εφηβες εξερχονται. Ουτοι δ αυ οι εφηβοι διαγασιν ωδε.

Δεκα ετη, αφ' ε αν εκ παιδων εξελθωσι, κοιμωνται μεν περι τα αρχεα, ωσπερ προαρηται, και φυλακης ενεκα της πολεω και σωφροσυνης· (δοκει γαρ αυτη η ηλιακια μαλις επιμελειας δεισθαι·) παρεχασι δε και την ημεραν εαυτες μαλις τοις αρχεσι χρσθαι, ην τι δεωλται υπερ τε κοινε· και οταν μεν δεη, παντες μινεσι περι τα αρχεα· οταν δε εξη βασιλευς επι θηραν, εξαγει την ημισειαν της φυλακης· ποια δε τουτο πολλακις τε μνηος. Εχαν δε δε τες εξιοντας τοξα παρα την φαρετραν, και εν κολεω κοπιδα η σαγαριν· ετι δε και γερρον, και παλτα δυο, ως το μεν αφιεναι, τω δ αν δεη, εκ χειρος χρσθαι· Δια τουτο δε δημοσια τε θηραν επιμελονται, και βασιλευς, ωσπερ και εν πολεμω, ηγεμων αυτοις εσι, και αυτος τε θηρα, και των αλλων επιμελεται οπως αν θηρωεν, οτι αληθεστατη δοκει αυτη η μελετη των προς τον πολεμον εναι. Και γαρ πρωι ανισασθαι εθιζα, και ψυχη και θαλπη ανεχεσθαι· γυμναζα δε εδοιποριας και δρομοις· αναγκη δε και τοξευσαι θηριον, και ακοντισαι οπε αν παραπιπτη. Και την ψυχην δε πολλακις αναγκη θηγεσθαι εν τη θηρα, οταν τι των αλκιμων θηριων ανθισηται· παιειν μεν γαρ δει τι ομοσε γιγνομενον, ² φυλαξασθαι δε το επιφερομενον· ως ε βα-

διον

διον εὔρειν τι ἐν τῇ θήρᾳ ἀπέσι των ἐν πολέμῳ παρόντων. Ἐξέρχονται δὲ ἐπὶ τὴν θήραν, ἀρίστον ἔχοντες πλάσιν μὲν, ὡς τὸ σκυῶν, τὰν παιδῶν, τὰλλα δὲ ὅμοιον. Καὶ θήρωντες μὲν, οὐκ ἀν ἀρίστησαιεν· ἢ δὲ τι δεῖθ θήρῃς ἵνεκα ἐπιπαταμῆναι, ἢ ἀλλῶς βεβληθῶσι διατριψαὶ περὶ τὴν θήραν, τὸ ἀρίστον τοῦτο δειπνήσαντες, τὴν ὑπεραίαν αὐθιγῶσι μετρίῳ δειπνῶν· καὶ μίαν ἀμφοῦ ταύτας τὰς ἡμέρας λογιζόμενοι, ὅτι μίας ἡμέρας σίλον δαπανῶσι. Τοῦτο δὲ ποιοῦσι τοῦ ἐπιζῆσθαι ἵνεκα, ἵνα καὶ εἴη τι ἐν πολέμῳ δεῖσθαι, δύναται τετοιοῦν. Καὶ οὖν δὲ τετοιοῦν ἔχουσιν οἱ τέλικοι οὐδὲ τι ἀν θήρῃσιν· ἀλλὰ δὲ μὴ, τὸ παρδαμον. Εἰ δὲ τις αὐτοῦ αἰετῶν ἢ ἐσθίων ἀγῶν, ὅταν παρδαμον μόνον ἔχουσιν ἐπὶ τῇ σιτῇ, ἢ τινῶν ἀγῶν ὅταν ὑδῶρ πινῶσιν, ἀναμνησθῆται, πῶς μὲν ἡδύ¹ μαζα καὶ ἀργὸς πεινῶντι φαγεῖν, πῶς δὲ ἡδύ ὑδῶρ διψῶντι πεινῶν. Αἱ δ' αὖ μινούσαι φυλαὶ² διατρίβουσι μελετᾶσαι τὰ τε ἀλλὰ, ἃ παῖδες ὄντες ἐμαθόν, καὶ τοξέυσαν καὶ ἀκοντίζουσιν· καὶ³ διαγωνιζόμενοι ταῦτα πρὸς ἀλλήλους διατελέουσιν. Εἰσι δὲ καὶ δημοσίοι τούτων ἀγῶν, καὶ ἀθλὰ προτίθεται· ἐν ᾗ δ' ἀν τῶν φυλῶν πλεῖστοι ἀπὸ δασημονεσάτοιο καὶ ἀνδρικατάτοιο καὶ εὐπιστοτάτοιο, ἐπαινεῖσιν οἱ πολλοὶ καὶ τιμῶσιν οὐ μόνον τοὶ νυν ἀρχόντα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ὅσους αὐτοὺς παῖδας ὄντας ἐκπαίδευσεν. Χρῶνται δὲ τοῖς μινούσι τῶν ἐφηβῶν αἱ ἀρχαί, ἢ τι ἢ φρενῆσαι δεῖσθαι, ἢ κακουργεῖν ἐρευνῆσαι, ἢ ληστὰς ὑποδραμεῖν, ἢ καὶ ἄλλο τι, ὅσα ἰσχυρὸς ἢ ταχὺς ἐργασίη. Ταῦτα μὲν δὴ οἱ ἐφηβοὶ πράττειν. Ἐκπαδεῖν δὲ τὰ δεῖκα ἐν τῇ διατελέουσιν, ἐξέρχονται εἰς τοὺς τέλικας ἀνδράς.

Ἀφ' οὗ δ' ἀν ἐξέλθωσι χρόνῳ ἐκ τῶν ἐφηβῶν, οὗτοι αὖ περὶ καὶ αἰκοῦσιν ἐν τῇ διαγῶνι ὥδε. Πρῶτον μὲν, ὅσπερ οἱ ἐφηβοὶ, παρεχέσθαι ἑαυτοὺς ταῖς ἀρχαῖς χρῆσθαι.

θαι, ¹ ἢν τι δεη περὶ τε κοινῶν, ὅσα φρονωντῶν τε ἤδη ἐργα ἐστὶ καὶ ἐστὶ δυναμένων. Ἦν δὲ περὶ δεησῆς στρατευέσθαι, τοῦτα μὲν οἱ ἔτι πεπαιδευμένοι ἐκεῖτις ἔχοντες, εὖδε παλτά, στρατευοῦνται· τὰ δ' ἀρχεμαχα ὅπλα καλεσμένα, θώρακα τε περὶ τοῖς στήθεσιν, καὶ γέρρον ἐν τῇ ἀριστερᾷ, οἷον περὶ γραφονται οἱ Πέρσαι ἔχοντες· ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ, μαχαιρὰν ἢ κοπίδα. Καὶ αἱ ἀρχαὶ δὲ πασαι ἐκ τῶν καθίστανται, πλὴν οἱ τῶν παιδῶν διδασκαλοὶ. Ἐπειδὴν δὲ τὰ πεντε καὶ εἰκοσὶν ἐτη διατελεσώσιν, εἰσὶν μὲν ἂν ἔτι πλεονεξία ἢ πεντηκοντα ἐτη γεγενησιν ἀπὸ γενεᾶς· ἐξέρχονται δὲ τῆνικαυτὰ εἰς τὰς γέρας οὐκ ὄντας τε καὶ καλεσμένους. Οἱ δ' αὖ γέρας οὐκ ὄντες ἐστὶν στρατευοῦνται μὲν οὐκέτι ² ἐξω τῆς ἑαυτῶν, οἰκοὶ δὲ μένοντες δικάζουσι τὰ τε κοινὰ πάντα καὶ τὰ ἴδια. Καὶ θάνατον δὲ οὗτοι κρινέσιν, καὶ τὰς ἀρχὰς ἐστὶν πασὰς αἰρεῖν· καὶ ἢν τις, ἢ ἐν ἐφηβοῖς, ἢ ἐν τελείοις ἀνδράσιν, ἐλλίπη τι τῶν νομίμων, ³ φαίνεται μὲν οἱ φυλάρχοι ἑκάστον, καὶ τῶν ἀλλῶν ὁ βελομένος. Οἱ δὲ γέρας οὐκ ὄντες ἀκυσσάντες, ⁴ ἐκκρινέσιν· ὁ δὲ ἐκκρίθεις, ἀτίμος τὸν λοιπὸν βίον διατελεῖ.

ἵνα δὲ σαφέστερον δηλώθῃ πᾶσα ἡ Περσῶν πολιτεία, ⁵ μικρὸν ἐκπαινεῖμι· νυν γὰρ ⁶ ἐν βραχυτάτῳ αὖ δηλωθῇ, διὰ τὰ προειρημένα. Λέγονται μὲν γὰρ Πέρσαι ἀμφὶ τὰς δώδεκα μυριάδας εἶναι· τῶν δ' εὖδε ἀτελεῖται νόμων τιμῶν καὶ ἀρχῶν, ἀλλ' ἐξέστι πασι Περσῶσι πεμπτεῖν τοὺς ἑαυτῶν παῖδας εἰς τὰ κοινὰ τῆς δικαιοσύνης διδασκαλεία. Ἀλλ' οἱ μὲν δυναμένοι τρεφεῖν τὰς παῖδας ἀργύρας, πεμπέσιν· οἱ δὲ μὴ δυναμένοι, οὐ πεμπέσιν. Οἱ δ' αὖ παιδευθῶσι παρὰ τοῖς δημοσίοις διδασκαλοῖς, ἐξέστιν αὐτοῖς ἐν τοῖς ἐφηβοῖς νεανισκευεσθῆναι· τοῖς δὲ μὴ διαπαιδευθεῖσιν ἔτι οὐκ ἐξέστιν. Οἱ δ' αὖ ἐν τοῖς ἐφηβοῖς διατελεσώσιν τὰ νόμιμα ποιοῦντες, ἐξέστιν τοῖς εἰς τὰς τελείους ἀνδράς συναυλιεσθῆναι, καὶ ἀρχῶν καὶ

και τιμων μετεχειν· οἱ δ' αν αυ εν τοις παισι μη διατε-
 λεωσιν, η εν τοις εφηβοις, εκ εισερχονται εις τας τελειας·
 οἱ δ' αν αυ εν τοις τελειοις διαγενωνται ανεπιληπτοι, ετοι-
 των γεραιτερων γινονται. Οὕτω μιν δη οἱ γεραιτεροι
 δια παντων των καλων εληλυθοις καθιστανται· ¹ και η πο-
 λιτεια αυτη, η, οιοιται, χρωμενοι, βελτιστοι αν ειναι. Και
 νυν δε ετι εμμενει μαρτυρια και της μετριας διαιτης αυ-
 των, και ² τε εκπονεισθαι την διαιταν. Αισχρον μιν γαρ
 ετι και νυν εστι Περσαις και το αποκτυειν, και το απομυλ-
 τεσθαι, και το φυσης μεσες φαινεσθαι· αισχρον δε ετι
 και ³ το ιοντα τε φανερον γενεσθαι, η τε κρησαι ενεκα, η
 και αλλε τινος ταιετς. Ταυτα δι εκ αν εδυнайτο ποι-
 ειν, ει μη και διαιτη μετρια εχρωντο, και το υγρον εκπο-
 ναντες ανηλiskon, ως αλλη ποι αποχαρειν. Ταυτα
 μιν δη κατα παντων Περσων εχομεν λεγειν· ε δε ενεκα
 ο λογος ωρμηθη, νυν λεξομεν τας Κυρε πραξεις, αξαμα-
 νοι απο παιδος.

4· Η τε ΚΥΡΟΥ παιδια.

Κυρος μιν γαρ μεχρι δωδεκα ετων, η αλιγω πλειον,
 ταυτη η παιδεια επαιδευθη, και παντων των ηλικων
⁵ διαφερων εφαινετο, και εις το ταχυ μανθανειν, α δοι,
 και εις το καλως και ανδρειως εκαστα ποιειν. Εκ δε
 ταυτε τε χρονε μετεπεμψατο Ασυαγης την εαυτε δυ-
 γατερα, και τον παιδα αυτης· ιδειν γαρ επεθυμει, οτι
 ηκει καλον καγαθον αυτον ειναι. Ερχεται δ' αυτη τε
 η Μανδανη προς τον πατερα, και τον Κυρον τον υιον
 εχεσα. Ως δε αφικετο ταχιστα, και εγνω ο Κυρος τον
 Ασυαγην της μητρος πατερα οντα, ευθυς, οια δη παις
 φιλοσοργος αν φυσει, ησπαζετο τε αυτον, ωσπερ αν ει-
 τις παλαι συντετραμμενος και παλαι φιλων ασπαζοιτο,
 και ορων δη αυτον κεκοσμημενον και ⁶ οφθαλμων υπογρα-
 φη, και χρωματος εντριψει, και κομαις προσθετοις, α
 δη

- δη νομίμα ην εν Μηδοις, — (ταυτα γαρ παντα Μηδικα
 εστι, και οι πορφυροι χιτωνες, και οι κανδυες, και οι σρεπ-
 τοι περι τη δερη, και τα ψελλια περι των χειρων εν
 Περσαις δε τοις οικoi, και νυν εστι πολυ και εσθητης φαν-
 λοτεραι, και διαιται ευτελεστεραι,) — ὅρῳν δὴ τὸν κοσμον
 τε παπτε, ἐμβλεπων αὐτῷ εἰλεγεν, — Ω μητερ, ὡς κα-
 λος μοι ὁ παππος! — Ἐρωτασης δὲ τῆς μητρὸς αὐτοῦ,
 ποτιερὸς δοκα καλλίων αὐτῷ εἶναι, ὁ πατήρ ἢ αὐτός;
 ἀπεκρίνατο ἀρα ὁ Κυρὸς, — Ω μητερ, Περσῶν μὲν
 πολυ καλλιστος ὁ ἐμὸς πατήρ, Μηδῶν μὲντοι, ὅσων ἐν-
 ρακα ἐγὼ και ἐν ταῖς ὁδοῖς και ἐπὶ θυραῖς, πολυ ἔσθῃς
 ὁ ἐμὸς παππος καλλιστος. — Ἀντασπαζόμενος δὲ αὐτοῦ
 ὁ Ἀστυαγῆς, και σολην καλὴν ἐνέδυσε, και σρεπτοῖς και
 ψελλίοις ἐτίμα και ἐκοσμεῖ· και ἐπὶ τῷ ἐξελαυνοί, ἐφ'
 ἵππῳ χρυσοχαλινῷ περιήγει, ὥσπερ και αὐτὸς εἰσθῆναι
 πορευέσθαι. Ὁ δὲ Κυρὸς, ἅτε παῖς ἦν και φιλοκα-
 λος και φιλοτιμος, ἤδετο τῇ στολῇ· και ἵππευσεν μακ-
 θανῶν, ὑπερῆχαιρεν· ἐν Περσαις γὰρ, διὰ τὸ χαλεποῦν
 εἶναι και τρεφῆναι ἵππους και ἵππευσεν, ἐν ὀρεινῇ γῇ τῇ
 χωρᾷ, και ἰδοὺ ἵππον πικρὸν ὅπαιον ἦν. Δειπνῶν δὲ ὁ
 Ἀστυαγῆς σὺν τῇ θυγατρὶ και τῷ Κυρῷ, βελομενος
 τὸν παῖδα ὡς ἡδιστα δαπνεῖν, ἵνα ἡσσοι τὰ οἰκαδὲ πο-
 δοῖη, προσήγαγεν αὐτῷ και παροψίδας, και παροδοα-
 πα² ἐμβάμματα και βρωματα. Τὸν δὲ Κυρὸν ἐφα-
 σαν λεγείν, — Ω παπτε, ὅσα πρᾶγματα εἰχῆς ἐν τῷ
 δειπνῷ, εἰ ἀνάγκη σοι ἐπὶ πάντα τὰ λεξάνια ταυτὰ
 διατείνειν τὰς χάρας, και ἀπογευσέσθαι τῶν τῶν παι-
 τοδαπνῶν βρωμάτων! — Τι δὲ; ³ Φάναι τὸν Ἀστυαγῆν,
⁴ Οὐ γὰρ πολυ σοι δοκα καλλίον τοῦτο τὸ δαπνῆν εἶναι
 τε ἐν Περσαις; Τὸν δὲ Κυρὸν πρὸς ταυτὰ ἀπαρξάμε-
 νος λεγεται, — Οὐχι, ὦ παπτε· ἀλλὰ πολυ ἀπλου-
 στερα και ευθυτερα παρ' ἡμῖν ἢ ὁδὸς ἐστὶν εἶναι τὸ ἐμ-
 πλησθῆναι, ἢ παρ' ὑμῖν. Ἡμῶς μὲν γὰρ πρὸς και
 κρείας

κρέας εἰς τούτο ἀγχι· ὑμεῖς δὲ εἰς μὲν τὸ αὐτὸ ἡμῖν
 σπευδετέ, ¹ πολλοὺς δὲ τινὰς ἐλιγμούς ἀνω καὶ κατω
 πλαναμένοι, μόλις ἀφικνεῖσθε ὅπου ἡμεῖς παλαὶ ἦκο-
 μεν.—Ἀλλ', ὦ παῖ, φαναι τὸν Ἀστναγῆν, οὐκ ἀχθο-
 μέναι ταῦτα περιπλαναμένα· γενομένος δ', εἶφη, καὶ
 σὺ γινώσῃ ὅτι ἦδεα ταῦτα ἐστίν.—Ἀλλὰ καὶ σὺ, φαναι
 τὸν Κυρον, ὦ παῖ, μυστατίζοντες ταῦτα τὰ βρομα-
 τα ὄρα.—Καὶ τὸν Ἀστναγῆν ἐπερσεῖται.—Καὶ τινὶ δὴ σὺ
 τεκμαιρόμενος, ὦ παῖ, ταῦτα λεγεις;—Ὅτι σὺ, φα-
 ναι, ὄρα, ὅταν μὲν τὸ ἀρτοῦ ἀψῇ, εἰς οὐδὲν τὴν χερὰ
 ἀποψόμενον· ὅταν δὲ τούτων τινὸς διγῆς, εὐθύς ἀποκα-
 θαιρῇς τὴν χερὰ εἰς τὰ χειρομακτρά, ὡς τανὺ ἀχθο-
 μένος ὅτι καταπλεῖα σοὶ ἀπ' αὐτῶν ἐγενετο.—Πρὸς
 ταῦτα δὴ τὸν Ἀστναγῆν εἰπὲν.—Εἰ τούτων οὕτω γίνω-
 σκῇς, ὦ παῖ, ἀλλὰ κρεῖα γὰρ εὐωχοῦ, ἵνα νεανίας οἰ-
 καδὲ ἀπελθῇ.—Ἀμὰ δὲ ταῦτα λεγόντα πολλὰ αὐ-
 τῷ παραφέρειν, καὶ θήρεα καὶ τῶν ἡμερῶν. Καὶ τὸν
 Κυρον, ἐπεὶ ἴδρα πολλὰ τὰ κρεῖα, εἰπὲν.—Ἡ καὶ δι-
 δως, φαναι, μοι, ὦ παῖ, ταῦτα πάντα τὰ κρεῖα,
² ὅ, τι ἀν βλάμμαι αὐτοῖς χρῆσθαι;—Νῆ Δία, φαναι,
 ἐγὼ σοι, ὦ παῖ, Ἐνταυθα δὲ τὸν Κυρον ³ λαβόντα
 τῶν κρέων, διαδίδοναι τοῖς ἀμφὶ τὸν παῖτα Δεξα-
 πνύταις, ἐπιλεγόντα ἑκάστῳ.—Σοὶ μὲν τούτο, ὅτι προ-
 θυμῶς με ἵπτευειν διδάσκεις.—Σοὶ δὲ, ὅτι μοι παλ-
 τὸν ἰδοῦκας· (τὴν γὰρ νῦν ἔχω).—Σοὶ δὲ, ὅτι τὸν παῖ-
 ταν καλῶς Δεξαπνύεις.—Σοὶ δὲ, ὅτι μοι τὴν μητέρα
 τιμῇ.—Τῶν αὐτῶν ποιεῖν, ὡς διδίδωκε πάντα ἃ ἐλάβες
 κρεῖα.—Σακά δὲ, φαναι τὸν Ἀστναγῆν, τῷ οἰνοχαρῇ, ὃν
 ἐγὼ μαλίστα τιμῶ, οὐδὲν δίδως; ⁴ Ὁ δὲ Σακάς ἀρα
 καλῶς τὸν ὄν ἐτυγχάνει, καὶ τιμὴν ἔχων προσαγεῖν τοὺς
 δαίμονας Ἀστναγῆς, καὶ ἀποκαλῶειν ὥς μὴ καιρὸς αὐτῷ
⁵ δοκοῖεν εἶναι προσαγεῖν.—Καὶ τὸν Κυρον ἐπερσεῖται ⁶ προ-
 πέτω, ὡς γὰρ ⁷ παῖς μῆδεσσι ὑποπλήσων.—Δία τι, ὦ
 παῖ,

παππε, τουτον οὕτω τιμας;—Και τον Αστυαγην σκω-
 ψαντα ειπειν,—Ουχ ὄρας, φαναι, ὡς καλως οиноχοοι
 και ευσχημονως;—Οἱ δε των βασιλεων τουτων οиноχοοι
 κομψως τε οиноχοοσι, και καθαριως εἵχεσι, ¹ και διδοασι
 τοις τρισι δακτυλοις, οχεντες την φιαλην, και προσφε-
 ρουσιν ὡς αν ² ενδοιεν το εκπωμα ³ ευληπτοτατα τῷ μελ-
 λοντι πινειν.—Κελευσον δη, φαναι, ω παππε, τῷ Σα-
 κα και εμοι δουναι το εκπωμα, ἵνα καγω καλως σοι
 πειν ⁴ εγχεας, / ανακτησωμαι σε, ην δυνωμαι—⁵ Και
 τον κελευσαι δουναι. Λαβοντα δε τον Κυρον, ⁶ ἔτω μεν
 ευ κλυσαι το εκπωμα ὡς περ τον Σακαν ἔωρα· ἔτω δε
⁷ στησαντα το προσωπον, σπουδαιως και ευσχημονως πως
 προσεγγειν και ενδεναι την φιαλην τῷ παππῳ, ὡς τε τῇ
 μητρει και τῷ Ασυαγῇ πολυν γελωτα παρασχειν. Και
 αυτον δε τον Κυρον εκγελασαντα αναπηδησαι προς τον
 παππον, και φιλεντα ἅμα ειπειν,—Ω Σακα, απολα-
 λας· εκβαλω σε της τιμης· τα τε γαρ αλλα, φαναι,
 σε καλλιον οиноχοοσω, και εκ εκπιομαι αυτος τον οινον.
 —Οἱ γαρ των βασιλεων οиноχοοι, επιδαν ενδιδωσι την
 φιαλην, αρουσαντες απ' αυτης ⁸ τῇ κυαθῳ, ⁹ εἰς την
 αριστεραν χειρα εγχεαμενοι καταρρόφουσι· του δε, ει
 φαρμακα εγχειοιν, μη λυσιτελειν αυτοις. Εκ τουτου
 δη ὁ Ασυαγης επισκωπῶν εφη,—Και τι δη, ω Κυρε,
 τα αλλα μιμημενος τον Σακαν, εκ απέρροφσας του
 οινου;—Οτι η Δι', εφη, ¹⁰ εδεδοικειν μη εν τῇ κρα-
 τηρι φαρμακα μεμιγμενα ειη. Και γαρ ¹¹ εἰς τας
 συ τους φιλους εν τοις γενεθλοις, σαφως ¹² κατεμαθεν
 φαρμακα αυτον ὑμιν εγχεαντα.—Και πως δη, εφη
 συ, ω παπ, τουτο κατεγνος;—Οτι η Δι', εφη, ὑμας
 ἔωρον και ταις γυναικας και τοις θυμασι σφαλλομενες.
 —Μει γαρ, ὡς οὐκ εἴτε ἡμας τους παιδας πειν,
 αυτοι ποιοιτε· παντες μεν γαρ ἅμα εκπερα-
 μαίνεσθε δε εδὲ εν αλληλων· ᾗδετε δε και μα-
 λα

λα γέλοιως· οὐκ ἀκροώμενοι δὲ τοῦ ἀδαντος, ἀμυνεῖτε
ἀδελφὴν ἀριστα. Λέγων δὲ ἕκαστος ὕμνων τὴν ἑαυτοῦ ῥώμην,
ἐπεὶ ἀνασαιήτε ορχησόμενοι, μὴ ὅπως ορχεῖσθαι ἐν ῥυθ-
μῳ, ἀλλ' ἐδ' ορθοῦσθαι, ἐδυνασθε. Ἐπιλελήσκει δὲ παν-
ταπασι, σὺ τε, ὅτι βασιλεὺς ἦσθα, οἱ τε ἄλλοι, ὅτι
σὺ ἀρχων. Τότε γὰρ δὴ ἐγῶγε καὶ πρῶτον κατεμαθόν,
ὅτι τοῦτ' ἀρα ἦν ἡ ἰσηγορία, ὃ ὕμεις τότε ποιεῖτε·
ἐδεκότε γοῦν ἐκπαττε. —Καὶ ὁ Ἀστναγῆς ἀπεν, —Ὁ
δὲ σὸς πατήρ, ὦ παῖ, πινὼν οὐ μεθύσκειται; —Οὐ, μα-
Δί, εἶφη. — Ἀλλὰ πῶς ποιεῖ; — Διψῶν παύεται, ἀλ-
λο δὲ κακὸν ἐδεν πάσχει· οὐ γὰρ, οἶμαι, ὦ παπτε, Σα-
κας αὐτῷ οἰνοχοεῖ. Καὶ ἡ μήτηρ εἶπεν, — Ἀλλὰ τι
ποτε σὺ, ὦ παῖ, οὕτω τῷ Σακᾷ πολεμεῖς; — Τὸν δὲ
Κυρὸν εἶπεν, — Ὅτι, νῆ Δία, φαναι, μισῶ αὐτὸν· πολ-
λακίς γὰρ με, πρὸς τὸν παπκὸν ἐπιθυμούντα προσδρα-
μειν, ἔτος ὃ μισαράτατος ἀποκάλυει. Ἀλλὰ ἵκετευν,
φαναι, ὦ παπτε, δὸς μοι τρεῖς ἡμέρας ἀρξαι αὐτοῦ.
—Καὶ τὸν Ἀστναγῆν ἀπεν, —Καὶ πῶς δὲ ἀν ἀρξαίς
αὐτοῦ; —Καὶ τὸν Κυρὸν φαναι, ³ Στας ἀν, ὥσπερ ἔ-
τος, ἐπὶ τῇ εἰσοδῇ, ἔπειτα, ὅποτε βουλοῖτο εἰσεῖναι
⁴ ἐπ' ἀριστον, λεγοίμ' ἀν, ὅτι οὐκ ἂν δυνατὸν τῷ ἀριστῷ
εὐτυχεῖν· σπουδαζεῖ γὰρ πρὸς τινὰς. Εἰθ' ὅποταν ἤκη
ἐπὶ τὸ δειπνόν, λεγοίμ' ἀν, ὅτι λουταί. Εἰ δὲ πανυ
σπουδαζοὶ φαγεῖν, εἰποιμ' ἀν, ὅτι παρὰ ταις γυναιξίν
ἐστίν. ⁵ ἕως παρατείναιμι τοῦτον, ὥσπερ οὗτος ἐμε πα-
ρατεινεί, ἀπὸ σου κώλυαν. —Τοιαύτας μὲν αὐτοῖς εὐ-
θυμίας παρεχεν ἐπὶ τῷ δειπνῷ· τὰς δὲ ἡμέρας, εἰ τι-
νος αἰσθοῖτο δεόμενον ἢ τὸν παπκόν, ἢ τὸν τῆς μητρός
ἀδελφόν, ⁶ χαλεπὸν ἢν ἄλλον φθασαὶ τοῦτο ποιήσαντα·
ἢ, τι γὰρ δύναίτο ὁ Κυρὸς, ὑπερεχαιρεῖν αὐτοῖς χαριζο-
μενός.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ Μανδανὴ παρὶσπευαζέτο ὥς ἀπιούσα
καλὴν πρὸς τὸν ἀνδρα, εἶδετο αὐτῆς ὁ Ἀστναγῆς κα-
ταλιπεῖν

παππε, τουτον οὕτω τιμας;—Και τον Αστυαγην σκω-
ψαντα ειπειν,—Ουχ ὄρας, φαναι, ὡς καλως οиноχοοι
και ευσχημονως;—Οἱ δε των βασιλεων τουτων οиноχοοι
κομψως τε οиноχοοσι, και καθαριως ^εεγχεσι, ¹και διδοασι
τοις τρισι δακτυλοις, οχεντες την φιαλην, και προσφε-
ρουν ὡς αν ²ενδοιεν το εκπωμα ³ευληπτοτατα τῷ μελ-
λοντι πινειν.—Κελευσον δη, φαναι, ω παππε, τῷ Σα-
κα και εμοι δουναι το εκπωμα, ἵνα παγω καλως σοι
πιειν ⁴εγχεας, / ανακτησῶμαι σε, ην δυναμαι.—⁵Και
τον κελευσαι δουναι. Λαβοντα δε τον Κυρον, ⁶ἔτω μεν
ευ κλυσαι το εκπωμα ὥσπερ τον Σακαν ἱωρα· ἔτω δε
⁷στησαντα το προσωπον, σπουδαιως και ευσχημονως πως
προσενεγκειν και ενδεναι την φιαλην τῷ παππῳ, ὥς τε τῇ
μητρι και τῷ Αστυαγῇ πόλυν γέλωτα παρασχειν. Και
αυτον δε τον Κυρον εκγελασαντα αναπηδησαι προς τον
παππον, και φιλεντα ἅμα ειπειν,—Ω Σακα, απολα-
λας· ἐβάλω σε της τιμης· τα τε γαρ αλλα, φαναι,
σε καλλιον οиноχοοσω, και εκ εκπιῶμαι αυτος τον οινον.
—Οἱ γαρ των βασιλεων οиноχοοι, επειδαν ενδιδωσι την
φιαλην, αρυσαντες ἀπ' αυτης ⁸τῷ κυαθῷ, ⁹εις την
αριστεραν χειρα εγχεαμενοι καταρρόφουσι· του δε, ει
φαρμακα εγχεοιεν, μη λωσιτελειν αυτοις. Εκ ταιου-
τον δη ὁ Αστυαγης επισκωπῶν εφη,—Και τι δη, ω Κυρε,
τα αλλα μιμεμενος τον Σακαν, εκ ἀπερρόφησης του
οινου;—Ὅτι νη Δί, εφη, ¹⁰εδεδοικειν μη εν τῷ κρα-
τηρι φαρμακα μεμιγμενα ειη. Και γαρ ¹¹εἰς εἰστίας
συ τους φιλους εν τοις γενεθλοις, σαφως ¹²κατεμαθεν
φαρμακα αυτον ὑμιν εγχεαντα.—Και πως δη, εφη
συ, ω παι, τουτο κατεγνας;—Ὅτι νη Δί, εφη, ὑμᾶς
ἱωρων και ταις γνωμαις και τοις σωμασι σφαλλομενες.
Πρωτον μεν γαρ, ἃ οὐκ εἴτε ἡμας τους παιδας ποιειν,
ταιαυτα αυτοι ποιεите· παντες μεν γαρ ἅμα ἐκκρα-
γεите, εμάνθαντε δε εὐδε εν αλληλων· ᾗδετε δε και μα-
λα

λαε γελοιως· ουκ ακρωμενοι δε του αδαντος, ωμνυστε
αδειν αρισα. Δεγων δε εικασος υμων την ιαυτη ρωμην,
επει ανασαιητε ορχησόμενοι, μη οπως ορχεισθαι εν ρυθ-
μω, αλλ' εδ' ορθεσθαι, εδυνασθε. Επιλελησθε δε παν-
τα πασι, συ τε, οτι βασιλευς ησθα, οι τε αλλοι, οτι
συ αρχων. Τότε γαρ δη εγωγε και πρωτον κατεμαθον,
οτι τουτ' αρα ην η ¹ ισηγορια, ο υμεις τοτε ποιεите·
εδεποτε γουν εωπατε.—Και ο Αστυαγης επειν,—Ο
δε σος πατηρ, ω παι, πιναν ου μεθυσκεται;—Ου, μα
Δι', εφη. † Αλλα πως ποιεи;—³ Διψων πανεται, αλ-
λο δε κακον εδεν πασχει· ου γαρ, οймаи, ω παπτε, Σα-
κας αυτω οиноχοει. Και η μητηρ επειν,—Αλλα τι
ποτε συ, ω παι, ουτω τω Σακα πολεμεις;—Τον δε
Κυρον επειν,—Οτι, ιη Δια, φαναι, μισω αυτον· πολ-
λακις γαρ με, προς τον παππον επιθυμουντα προσδρα-
μειν, ετος ο μιαρκατος αποκωλυει. Αλλα ικετευω,
φαναι, ω παπτε, δος μοι τρεις ημερας αρξαι αυτου.
—Και τον Αστυαγην επειν,—Και πως δε αν αρξαις
αυτου;—Και τον Κυρον φαναι, ³ Στας αν, ωσπερ ε-
τος, επι τη εισοδω, επειτα, οποτε βουλοιτο εισιεναι
⁴ επ' αριστον, λεγοιμ' αν, οτι ουτω δυνατον τω αριστω
εντυχειν· σπουδαζει γαρ προς τινας. Ειθ' οποταν ηκη
επι το δειπνον, λεγοιμ' αν, οτι λουται. Ει δε πανυ
σπουδαζοι φαγειν, ειποιμ' αν, οτι παρα ταις γυναιξιν
εστιν. ⁵ εως παρατειναιμι τουτον, ωσπερ ουτος εμε πα-
ρατεινει, απο σου κωλυων.—Τοιαντας μεν αυτοις ευ-
θυμιας παρεχεν επι τω δειπνω· τας δε ημερας, ει τι-
νος αισθοιτο δεομενον η τον παππον, η τον της μητρος
αδελφον, ⁶ χαλεπον ην αλλον φθασαι τουτο ποιησαντα·
ο, τι γαρ δυναιτο ο Κυρος, υπερεχαιρειν αυτοις χαριζο-
μενος.

Επειδη δε η Μανδανη παρυσκευαζετο ως απιουσα
παλιν προς τον ανδρα, ιδειτο αυτης ο Αστυαγης κα-
ταλιπειν

ταλιπιν τον Κυρον. Ἡ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι βουλοῖτο
 μὲν ἀν ἅπαντα τῷ πατρὶ χαριζέσθαι, ἀκοντα μὲντοι τον
 παῖδα χαλεπον νομιζειν εἶναι καταλιπιν. Ἐνθα δὴ ὁ
 Ἀστυαγης λέγει πρὸς τον Κυρον, — Ω παῖ, ἡ μνησ
 παρ' ἐμοι, πρῶτον μὲν, τῆς παρ' ἐμεῖς εισοδου σοι εἰ Σα-
 κας ἀρξει, ἀλλ' ὅποταν βουλη εἰσεῖναι ὡς ἐμε, ¹ ἐπὶ
 σοι εἶσται· καὶ ² χαριν σοι, εἴη, μαλλον εἰδομαι, ὅσῳ
 ἀν πλεονακίς εἰσις ὡς ἐμε. Ἐπαύει δὲ, ἱπποῖς τοῖς
 ἐμοῖς χρῆσθαι, καὶ ἀλλοῖς ὅποσοις ἀν βουλη· καὶ ὅταν
 ἀπίης, εἶχον ³ ἀπεί, οὓς ἀν αὐτος ἐβελῆς. Ἐπειτα δὲ,
 ἐν τῷ δειπνῷ, ⁴ ἐπὶ το μετρίως σοι δοκοῦν εἶναι, ὅποιαν
 βουλεῖ ὁδον πορεύσθαι. Ἐπειτα, τα τε νῦν ἐν τῷ παρα-
 δεισῷ θῆρια διδάμι σοι, καὶ ἀλλὰ παντοδαπα συλλεξῶ,
 ἃ σὺ, ἐπειδὴν ταχίστα ἱππεύειν μαθῆς, διώξῃ, καὶ το-
 ξευῶν καὶ ἀκοντίζων καταβαλεῖς, ὥσπερ οἱ μεγάλοι
 ἀνδρες. Καὶ παῖδες δὲ ⁵ σοι, ἐγώ, συμπαίκτηρας, παρ-
 εἶναι καὶ ἀλλὰ ὅσα ἀν βουλη, λέγων πρὸς ἐμε, οὐκ
 αὐτοχρησεῖς. — Ἐπεὶ δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Ἀστυαγης, ἡ μήτηρ
 διηρώτα τον Κυρον, ποτέρα βουλοῖτο μένειν, ἢ ἀπτεῖναι.
 Ὁ δὴ οὐκ ἐμελλήσεν, ἀλλὰ ταχὺ εἶπεν, ὅτι μένειν βε-
 λοῖτο. Ἐπερωτηθεὶς δὲ παλιν ὑπὸ τῆς μητρός, δια τι
 εἶπεν λέγεται, — Ὅτι οἶκον μὲν τῶν ἡλικίων καὶ εἰμι καὶ
 δοκῶ κρατιστος εἶναι, ὦ μήτηρ, καὶ τοξευῶν καὶ ἀκοντι-
 ζῶν· ἐνταυθα δὲ ἐγὼ οἶδα ὅτι ἱππεύων ἦτλιν εἰμι τῶν
 ἡλικίων· καὶ τοῦτο, ἐγὼ ἴσθι, εἴη, ὦ μήτηρ, ὅτι ἐμὴ πα-
 νν ἀνία. Ἦν δὲ με καταλιπῆς ἐνθαδὲ, καὶ μαθὼν ἱπ-
 πεύειν, ὅταν μὲν ἐν Περσῶν ὦ, οἰμαί σοι ἐκείνους τῶν
 ἀγαθῶν τὰ πεζικά ῥαδίως νικησείν· ὅταν δὲ εἰς Μῆδας
 εἰλθῶ ἐνθαδὲ, πειρασομαι τῷ πατρί, ἀγαθῶν ἱππῶν
 κρατιστος ὢν ἱππεύς, συμμαχεῖν ὁ αὐτῷ. — Τὴν δὲ μή-
 τερα εἶπεν, — Τὴν δὲ δικαιοσύνην, ὦ παῖ, πῶς μαθη-
 σῇ ἐνθαδὲ, ἐκεῖ οὐτῶν σοὶ τῶν διδασκαλῶν; — Καὶ τον
 Κυρον φαναι, — Ἀλλ', ὦ μήτηρ, ἀκριβῶς ταύτην γέ
 οἶδα. —

ἰδα.—Πῶς σὺ οἴσθα, —εἰπὲν τὴν Μανδάνην;—Ὅτι,
 φαναι, ὁ διδασκαλὸς μὲ, ὡς ἡδὴ ἀκριβοῦνται τὴν δι-
 καιοσύνην, καὶ ἀλλοῖς καθίστη δικαζέιν. Καὶ τοίνυν, φα-
 ναι, ἐπὶ μίᾳ ποτὲ δίκη πληγὰς ἐλάβον, ὥς οὐκ ὀρθῶς
 δικασάς. Ἦν δὲ ἡ δίκη τοιαυτή.—Παῖς μέγας μικρὸν
 ἔχων χιτῶνα, ἕτερον παῖδα μικρὸν, μέγαν ἔχοντα χι-
 τῶνα, ἐκδύσας αὐτὸν, ἔτον μὲν ἑαυτὸν ἐκείνῳ ἡμφίεσε,
 τὸν δὲ ἐκείνου αὐτὸς ἐνέδυ. Ἐγὼ γοῦν τούτοις δικάζων,
 ἐγὼν βελτίον εἶναι ἀμφοτέροισι τὸν ἄρμοζοντα ἑκάτερον
 ἔχειν χιτῶνα. Ἐν δὲ ταῦτά με ἐκείσιν ὁ διδασκαλός,
 λέγων ὅτι ὅποτε μὲν κατασταθῇ τὸ ἄρμοστοντος κρι-
 τῆς, οὕτω δεοὶ ποιεῖν ὅποτε δὲ κρίναι δεοὶ ὁποτέρου ὁ
 χιτῶν εἴη, τούτ' εἶπε σκέπτεσθαι εἶναι, τίς πῆσις δίκαια
 ἐστὶ. ¹ Ποτέρᾳ τὸν βίᾳ ἀφελόμενον ἔχειν, ἢ τὸν ποιησα-
 μένον, ἢ πρίαμενον κερτῆσθαι. Ἐπειτα δὲ εἶπε τὸ μὲν
 νομίμον, δίκαιον εἶναι· τὸ δὲ ἀνομον, βίαιον. Σὺν τῷ
 νόμῳ οὖν ἐκέλευε δεῖν τὴν δίκασιν ² τὴν ψήφῳ τίθεσθαι.
 Οὕτως ἔγω ³ σοι, εἶπε, ὦ μήτερ, τάγε δίκαια πάντα-
 πασιν οἶδα ἀκριβῶς· ἦν δὲ τί ἀγα προσδεῶμαι, ὁ
 παππὸς μὲ, εἶπε, οὗτος ἐπιδιδάξει.—Ἀλλ' οὐ ταῦτα,
 εἶπε, ὦ παῖ, παρὰ τὴν παππῶ δίκαια καὶ ἐν Περσῶν
 ὁμολογεῖται. Οὗτος μὲν γὰρ τῶν ἐν Μῆδοις πάντων
 δεσποτὴν ἑαυτὸν πεποίηκεν· ἐν Περσῶν δὲ τὸ ἴσον ἔχειν
 δίκαιον νομίζεται. Καὶ ὁ σὸς πρῶτος πατὴρ τεταγμένα
 μὲν ποιεῖ, ἃ ποιεῖ τῇ πόλει· τεταγμένα δὲ λαμβά-
 νει· μέτρον δὲ αὐτῶν οὐχ ἡ ψυχὴ, ἀλλ' ὁ νόμος ἐστίν.
⁴ Ὅπως ἐν μὴ ἀπολὴ μασιγούμενους, ἐπαδὰν οἰκοῖ αἰς,
 αἰ, παρὰ τούτου μάθων, ἡκῆς, ἀντὶ τοῦ βασιλικοῦ, τοῦ
 τυραννικοῦ, ⁵ ἐν ᾧ ἐστὶ τὸ πλέον οἰεσθαι χρεῖναι ἀπαν-
 τῶν ἔχειν. Ἀλλ' ὅγε σὸς πατὴρ, εἶπεν ὁ Κυρὸς, δει-
 νοτερός ἐστιν, ὦ μήτερ, διδάσκειν μέιον ἢ πλέον ἔχειν.
 Ἡ γὰρ ὄρας, εἶπε, ὅτι καὶ Μῆδες ἀπαντας δεδιδάχεν
 ἑαυτὸν μέιον ἔχειν; Ὡστε θάρσει, ὡς ὁ σὸς γὰρ πατὴρ
 οὗτος

οὔτε ἄλλον εὐδενά, ἔτ' ἐμὲ πλεονεκτεῖν μαθόντα ἀποτιμῶ-
ψεται.

Τοιαῦτα μὲν δὴ πολλὰ ἐλάλει ὁ Κυρός· τέλος δέ,
ἢ μὲν μητὴρ ἀπῆλθε, Κυρός δὲ κατεμενε, καὶ αὐτοῦ
ἐτρεφετο. Καὶ ταχύ μὲν τοῖς ἡλικιώταις ¹ συνῆκεν
το, ὥς οἰκείως διακείσθαι· ταχύ δὲ τοὺς πατέρας αὐ-
τῶν ² ἀνηρτήτο προσίων, καὶ ἐνδήλος ὦν ὅτι ἡσπαζέτο
αὐτὰς τὰς νύκτας· ὥς καὶ εἰ τι τὴ βασιλείᾳς δεοίητο, τὰς
παῖδας ἐκέλευον Κυροῦ δεῖσθαι διαπραξῆσθαι σφισιν.
Ὁ δὲ Κυρός, ὅ τι δεοίητο αὐτὸ οἱ παῖδες, διὰ τὴν
φιλανθρωπίαν καὶ φιλοτιμίαν, ³ περὶ πάντος ἐποιεῖτο
διαπρατῆσθαι. Καὶ ὁ Ἀστυαγῆς δέ, ο, τι δεοίητο αὐτὸ
ὁ Κυρός, εὐδὲν εὐδυνάτο ἀντιλεγεῖν, μὴ ἔχαιριζεσθαι.
Καὶ γὰρ ἀσθενήσαντος αὐτοῦ, οὐδέποτε ἀπειλῶν
τὸν παῖκα, οὐδὲ ⁴ κλαίων ποτὲ ἐπαυετο· δηλὸς τε ἦν πα-
σιν ὅτι ὑπερεφοβεῖτο, μὴ οἱ ὁ παῖς ἀποθάνοι. Καὶ
γὰρ ἐκ νυκτός, εἰ τινὸς δεοίητο Ἀστυαγῆς, πρῶτος ἡσθα-
νετο Κυρός, καὶ πάντων ἀοκνοτάτα ἀνέπνῃα, ὑπῆρξε-
σαν ὅ, τι ⁵ οἰοίτο χαρίεσθαι· ὥς πάντα πασιν ἀνεκτε-
σατο τὸν Ἀστυαγῆν.

Καὶ ἦν μὲν ἰσως ὁ Κυρός πολυλογώτερος, ἀλλὰ
μὲν διὰ τὴν παιδείαν, ὅτι ἠναγκαζέτο ὑπὸ τοῦ διδα-
σκαλοῦ καὶ δίδοναι λόγον ἂν ἐποιεῖ, καὶ λαμβάνειν παρ'
ἄλλων, ὅποτε δικάζοι· ἐτι δέ, καὶ διὰ τὸ φιλομαθὲς
εἶναι, πολλὰ μὲν αὐτὸς ἀπὸ τοῦ παρόντος ἀνῆρτων,
⁶ πῶς ἔχοντα τυγχάνοι· καὶ ὅσα αὐτὸς ὑπ' ἄλλων ἐρω-
τῶτο, διὰ τὸ ἀγχίνεσθαι, ταχύ ἀπεκρίνετο· ὥς ἐκ
πάντων τετῶν ἢ πολυλογία συνέλεγετο αὐτῷ. Ἀλλ'
ὥσπερ γὰρ ἐν σώμασιν, ὅσοι νεοὶ οὐτὲς μεγέθος ἐλαστοί,
ὅμως ἐμφαίνεται τι αὐτοῖς νεῖκρον, ὁ κατηγορεῖ τὴν
ὀλιγοετίαν· ἔτω καὶ Κυρὸς ἐκ τῆς πολυλογίας ἔξαρτος
διεφαινέτο, ἀλλ' ἀπλοῦς καὶ φιλοσοργία· ὥς ἐκίθη-
μαι

μίαν τις εἶχεν ἐπὶ πλείω ἀκκείν αὐτῇ, ἣ σὺν πάντι παρ-
 εῖναι. Ὡς δὲ προήγεν ὁ χρόνος αὐτὸν σὺν τῷ μεγε-
 θει, εἰς ὥραν τοῦ προσήβου γενεσθαι, εἰ τούτῳ δὴ, τοῖς
 μὲν λόγοις βραχυτέροις ἐχρήτο, καὶ τῇ φωνῇ ἡσυχαιτε-
 ρα· αἰδοῦς δὲ ἐνέπιμπλατο, ὥς καὶ ἐρυθραίνεσθαι, ὅπως
 συντυγχάνοι τοῖς πρεσβυτέροις· ¹ καὶ το σκυλακώδες, το
 πασὶν ὁμοίως προστιπτεῖν οὐκέτι ὁμοίως προπέτας εἰ-
 χεν. Οὕτω δὲ ἡσυχαιτέρος μὲν ἦν, εἰ δὲ ταῖς συν-
 σιαῖς πανμπαν ἐπιχαρὶς. Καὶ γὰρ ὅσα διαγωνίζονται,
 πολλακίς, ἡλικίς πρὸς ἀλλήλους, οὐχ, ἃ κρείσσων ἦδει
 ὦν, ταῦτα προυκαλεῖτο τοὺς συνόντας, ἀλλ' ἅπερ τυ
 ἦδει ἑαυτὸν ἡττώσας ὄντας, ² ταῦτα ἐξηρχε, φασκὼν καλ-
 λῖον αὐτῶν ποιήσειν. Καὶ κατήρχεν ἤδη ἀναπῆδων ἐπὶ
 τοὺς ἵππους, ἡ διακοντιέμενος, ἡ διατοξευόμενος ἀπο
 τῶν ἵππων, οὕτω πανυ ἐποχος ὦν· ἡττώμενος δὲ, αὐτὸς
 ἐφ' ἑαυτῇ μαλίστα ἐγείλα. ³ Ὡς δ' οὐκ ἀπεδιδράσκειν,
 ἐκ τοῦ ἡτῆσθαι, εἰς το μὴ ποιεῖν ἃ ἡτῆσθαι, ἀλλ' ἐκα-
 λινδεῖτο ἐν τῇ παρασθαι αὐτῇς βέλτιον ποιεῖν, ταχυ
 μὲν εἰς το ἴσον ἀφικέτο, τῇ ἱπτικῇ, τοῖς ἡλικιωταῖς·
 ταχυ δὲ παρήα, διὰ το ἔργον τοῦ ἐργα· ταχυ δὲ τα ἐν
 τῇ παραδείσῳ θῆρια ἀνηλώπει, διωκὼν καὶ βαλλὼν καὶ
 κατακαινῶν· ὥστε ὁ Ἀστυαγῆς οὐκέτ' εἶχεν αὐτῷ συλλε-
 γεῖν θῆρια. Καὶ ὁ Κυρὸς αἰσθομένος ὅτι βελομένοις
 οὐ δύνατο οἱ ζῶντα παρεχεῖν, πολλακίς ἐλεγε πρὸς αὐ-
 τόν, — ὦ παῖτε, ⁴ τί σε δεῖ θῆρια ζήτουντα τραῖματα
 εἶναι; Ἀλλ' ἦν ἐμὲ ἐκπέμπης ἐπὶ θῆραν σὺν τῷ δαίμῳ
 νομῶ, ὅσα ἀν ἰδῶ θῆρια, σὲ μοι ταῦτα τρεφείν.—
 Ἐπιθυμῶν δὲ σφοδρὰ ἐξίεναι ἐπὶ τὴν θῆραν, ἐκείν ὁμοίως
 λιπαρεῖν ἰδύνατο, ὥσπερ παῖς ὦν, ἀλλ' οὐκ ἡσυχότερον
⁵ προσήει. Καὶ ἃ προσθεν τῷ Σακῇ ἐμμεμφετο, ὅτι κα
⁶ παρὶα αὐτὸν πρὸς τὸν παῖπον, αὐτὸς ἤδη Σακῆς ἑαυ-
 τῷ ἐγγίγνέτο· οὐ γὰρ προσήει, εἰ μὴ προῖδοι, εἰ παῖρος
 εἴη·

ειη· και του Σακα εδειτο παντως σημαιναι αυτω, οποτε εν καιρω ειη εισιεναι, και οποτε εκ εν καιρω· ωσε ο Σακας ηδη υπερεφιλει αυτον, ωσπερ και οι αλλοι παντες. †

Επα δ' ουν εγνω ο Ασυαγης σφοδρα αυτον επιθυμειν της εξω θηρας, εκπεμπει αυτον συν τω θειω, και φυλακας συμπεμπει, εφ' ιππων, πρεσβυτερους, οπως απο των δυσχωριων φυλατθωσιν αυτον, και ει των αγριων τι φανειη θηριων. Ο ουν Κυρος των επομενων προθυμως επυνθανετο, οποιους ε χρη θηριοις πελαζειν, και οποια χρη θαρρουντα διωκειν. Οι δ' ελεγον οτι αρκτοι τε πολλες ηδη πλησιασαντας διεφθειραν, και λεοντες και καπροι και παρδαλεις· αι δε ελαφοι, και δορκαδες, και αγριοι οιες, και οι ονοι οι αγριοι, ασινεις εσιν. Ελεγον δε και τετο, τας δυσχωριας οτι δεοι φυλατθισθαι εδεν ητηον η τα θερια· πολλους γαρ ηδη ¹ αυτοις τοις ιπποις κατακρημνισθηναι. Και ο Κυρος ταυτα παντα εμανθανε προθυμως· ως δε ειδεν ελαφον εκπηδησασαν, παντων επιλαβομενος αν ηκουνεν, εδιωκεν, ουδεν αλλο ορων, η οποι εφωγε· ² και πως διαπηδων αυτω ο ιππος πιπτει εις γονατα, ³ και μικρυ κακεινον εξητραχειλισεν· ⁴ ου μην αλλ' επεμενεν ο Κυρος μολις πως, και ⁵ ο ιππος εξανεστη. Ως δε εις το πεδιον ηλθεν, ακοντισας καταβαλλει την ελαφον, ⁶ καλον τι χρημα και μεγα. Ο μεν δη υπερεχαιρεν οι δε φυλακες προσελασαντες, ⁷ ελοιδορεν αυτον, και ελεγον εις αλληλ κινδυνον ελθοι· και εφασαν ⁸ κατερειν αυτου τω παπρω. Ο ουν Κυρος ⁹ εισηκει, καταβεβηκως, και ακων ταυτα ¹⁰ ηνιατο. Ως δ' ησθητο κραυγης, απηδησεν επι τον ιππον, ωσπερ ενθεσιων· και ως ειδεν, εκ τε εναντις, καπρον ¹¹ προσφερομενον· αντιος ελαυνει· και ¹² διατειναμενος ευσοχως, βαλλει εις το μετωπον, και καλειςχε τον καπρον. Ενταυθα μεν τοι ηδη και ¹³ ο θειος αυτω ελοιδορετο, τη θρασυτητα ορων. Ο δ', αυτου λαιδορεμενε,

λοιδορευμεν, ὥς ἴδωτο, ὅσα αὐτος ἐλάβε, ταῦτα εἰ-
σαι αὐτον δέναι, εἰσκομισαντα, τῇ πατρί. Τον δὲ θεὸν
ἀπειν φασιν, — Ἀλλ' ἢ αἰσθηταί ὅτι ἐδωκας, εἰ σοὶ μο-
νον, ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ λοιδορεῖται, ὅτι σε εἰων. — Καὶ βε-
λῆται, — Φαναι αὐτοί, — μαστιγώσατό, ἐπειδὴν γὰρ ἐγὼ
δῶ αὐτῷ. Καὶ συ γὰρ εἰ βούλει, εἴη, ὡς δῶς, τιμωρη-
σάμενος ὁ, πῶς βέλῃ, τοῦτο θμῶς χάρισαι μοι. — Καὶ ὁ
Κυαξάρης, μὲντοι, τελευτῶν, ἀπε, — Ποιεὶ ὅπως βέλῃ·
συ γὰρ νυν γὰρ ἡμῶν εἰκας βασιλεὺς εἶναι. — Οὕτω δὲ
ὁ Κυρὸς εἰσκομισὰς τὰ θῆρια, εἰδὼν τε τῇ πατρί, καὶ
ἐλεγεν ὅτι αὐτὸς ταῦτα ἔδωκεν. Καὶ τὰ
ἀκοντία ἐδείκνυε μὲν οὐ, κατέθηκε δὲ ῥηματαμένα, οὐκ
ᾤοντο τὸν πατέρα ὀφείσθαι. Ὁ δὲ Ἀστναγῆς ἀπε, —
— Ἀλλ' ὡς καὶ, δεχομαι μὲν ἐγὼ γε ἡδυνά, ὅσα μοι δι-
δως· οὐ μείτοι δομαὶ γὰρ τούτων οὐδένος, ὥστε σε κινδυ-
νεύειν. — Καὶ ὁ Κυρὸς εἴη, — Εἰ τοίνυν μὴ συ δὲ, ἴκε-
τεω, ὡς πατὴρ, ἐμοὶ δὸς αὐτὰ, ὅπως ἐγὼ διὰ τοῖς
ἡλικιωταῖς. — Ἀλλ' ὡς καὶ, εἴη ὁ Ἀστναγῆς, καὶ ταῦτα
λαβὼν διαδίδε ὅτῳ συ βέλῃ, καὶ τῶν ἀλλῶν ὅποσα ἐβ-
λεις. — Καὶ ὁ Κυρὸς λαβὼν, εἰδὼν τε ἀπε τοῖς παῖσι,
καὶ ἀμὰ ἐλεγεν. —

Ὡς οὖν οἱ παῖδες, ὡς ἀπε ἐφλυαροῦμεν, ὅτε τὰ ἐν τῇ πα-
τρίδι θῆρια ἐθρῶμεν· ὁμοίον γὰρ ἐμοί γε δοκεῖ εἶναι,
οἷοντες εἰ τις δεδωκεν ζῶντα θῆρη. Πρῶτον μὲν γὰρ,
ἐν μικρῷ χωρίῳ ἢ· ἐπειτα, καὶ μικρὰ καὶ ψαράσια· καὶ
το μὲν αὐτῶν, χῶλον ἢ· το δὲ, κολοβόν. Τὰ δ' ἐν
τοῖς ὄρεσι καὶ λειμῶσι θῆρια, — ὡς μὲν καλά, ὡς δὲ με-
γάλα, ὡς δὲ λιπαρά φαίνεται! Καὶ αἱ μὲν εὐλαφοί,
ὥστερ πῆλαι, ἤλλοντο πρὸς τὸν οὐρανόν· οἱ δὲ κότεροι,
ὥστερ τοὺς ἀνδρας φασὶ τοὺς ἀνδρείους, ὁμοσε ἐφέροντο·
ὑπὸ δὲ τῆς πλατυτητος ἔδε ἀμαρτεῖν οἶοντες ἢ αὐτῶν·
καλλίω δὲ, εἴη, ἐμοί γε δοκεῖ καὶ τῶν ἄλλων ταῦτα εἶ-
ναι,

ναι, η ζωντα κεινα τα περιποδομημενα.—Αλλα αρα
 αν, εφη, αφειεν και υμας οι πατερες επι την θηραν;—
 Και ραδιως γ' αν, εφασαν, ει Αστυαγης κελυνοι.—
 Και ο Κυρος ειπε,—Τις αν ουν υμων προς Αστυαγην
 μνησθειη;—¹ Τις γαρ αν, εφασαν, σου γε ικανωτερος
 πεισαι;—Αλλα μα τον Δια, εφη, εγω μιν ουκ οιδ'
 ὅστις ανθρωπος γεγεννηται· ἔδε γαρ λεγειν ² οίος τ' αμι,
 εδ' αναβλεπειν προς τον παππον εκ τε ισου εστι δυναμαι.
³ Ην δε τοσοτον επιδιδω, δεδοικα, εφη, μη πανταπασι
 βλαξ τις και ηλιθιος γενομαι. Παιδαριον δε αν, δει-
 νοτατον λαλειν εδοκεν ειναι.—Και οι παιδες ειπον,—
 Ποτηρον λεγεις το πραγμα, ει μηδε ⁴ ὑπερ ἡμων, αν τι
 δεη, δυνηση πραττειν, αλλ' αλλε τινος ἡμας ⁵ το επι σοι
 αναγκη δεισθαι.—Απεσας δε ταυτα ο Κυρος, εδηχθη·
 και σιγη απελθων, διακιλευσασμενος ἑαυτην τολμαῖν,
 εισηλθεν, επιβουλευσας ὅπως αν κλυτοτατα ειποι προς
 τον παππον, και ⁶ διαπραξειν αὐτην τε και τοις παισιν ὧν
 εδεοτο. Ηρξατο ουν ὡδε·

Ειπε μοι, εφη, ω παππε, ην τις αποδραση των οικε-
 των και λαβης αυτον, τι αυτη χρηση;—Τι δη αλλο,
 εφη, η δησας εργαζεσθαι αναγκασω;—Ην δε αυτομα-
 τος σοι παλιν επιλθῃ, πως ποιησεις;—Τι δε, εφη, η
 μαστιγωσας αυτοι γε, ινα μη αυθις τουτο πριη, σπειτα
 εξαρχης παλιν αυτη χρησομαι;—⁷ Ὡρα ουν, εφη ο
 Κυρος,—παρασπειναι σοι αη ὅτῳ μαστιγωσεις με,
 ὡς βελενομενον γε ὅπως αποδρα, λαβων τεε εμεεσ ἡλι-
 κιωτας επι θηραν.—Και ο Αστυαγης,—Καλας, εφη,
 ποιησας προσιπων· ενδοθεν γαρ απαγορευω σοι μη κι-
 νησθαι. Χαριεν γαρ, εφη, ει ἱνεκα κρεαδιου τη θυ-
 γατρι τον παιδα αποβουπολησαιμι.—Απεσας ταυτα ο
 Κυρος, σπειθετο μιν και εμενεν· ανιαρος δε και σκυθρω-
 πος αν, σιωπη διηγεν. Ο μιντοι Αστυαγης, επι ἡμε-
 ραν αυτον

αὐτὸν λυτὸν ἰσχυρῶς, βυλόμενος αὐτῇ χάρισσασθαι, ἐξέρχεται ἐπὶ θῆραν· καὶ πῆλεις πολλὰς καὶ ἰππίας συναλίσσας, καὶ τοὺς παῖδας, καὶ συνελθὼν εἰς τὰ ἰππασίμα χάρις τὰ θῆρα, ἐποίησε μεγάλην θῆραν. Καὶ βασιλικῶς δὴ αὐτὸς παρῶν, ἀπηγορεύει μηδεὶνα βαλλεῖν, πρὶν Κυρὸς ἐμπλησθῇ βαλλῶν. Ὁ δὲ Κυρὸς οὐκ εἰς κωλύειν—Ἀλλ' εἰ βούλει, εἶπεν, ὦ παῖς, ἤδωκε μὲν θῆραν, ἀφ' ἧς πάντας τὰς κατ' ἐμὲ διακτεῖν καὶ διαγνῆζεσθαι, ὅπως ἕκαστος τὰ κρεττίστα δύναται.—Ἐνταῦθα δὲ ὁ Ἀστυαγὴς ἀφίησι· καὶ εἰς ἐθεάτο τοὺς ἀμιλλωμένους ἐπὶ τῇ θῆρᾳ, καὶ φιλονεικούντας, καὶ δυνάμενους, καὶ ἀκοντιζόντας. Καὶ τῷ Κυρῷ ἤδειτο, ὅτι δυνάμενός σιγᾷ ὑπὸ τῆς ἡδονῆς, ἀλλ', ὥσπερ σκυλακί γενναίῳ, ἀνακλαζόντι, ὅποτε πλησιαζοὶ θῆρᾳ, καὶ παρακαλεντι οἰομασι ἑκάστον. Καὶ ¹ τὸ μὲν καταγέλωντα αὐτὸν ὄραν εὐφραίνεται, τοῖς δὲ τῶν καὶ ἐπαινεῖντα αὐτὸν ἡσθάνετο, ² καὶ ὁ τῶν φθονερῶς. Τέλος δ' ἐν, πολλὰ θῆρα ἔχων ὁ Ἀστυαγὴς ³ ἀπῆει. Καὶ τοιοῦτον ἔως ἡσθῆ τῇ τότε θῆρᾳ, ὥς εἰς, ⁴ ὅποτε οἶον τὸ εἶναι, ⁵ συνέξῃ τῷ Κυρῷ, καὶ ἄλλας τὲ πολλὰς παρελαμβάνει, καὶ τὰς παῖδας, Κυροῦ ἵππων. Τὸν μὲν δὲ πλείους χρόνον ἔτι διηγείναι ὁ Κυρὸς, τῶν ἡδονῆς μὲν καὶ ἀγαθῶν τινος συναιτίος ὢν, κακῶς δὲ οὐδενί.

* * *

Καμύσης δὲ, ὁ τοῦ Κυροῦ πατήρ, ἤδειτο μὲν πυνθάνομαι ταῦτα· ἐπεὶ δὲ ἤκουσε ἀνδρὸς ἡδὴ ἔργα διαπραττόμενον τὸν Κυρὸν, ἀπεκαλεῖται, ὅπως ⁶ τὰ ἐν Περσῶν ἐπιχάρια ἀποτελεῖται. Καὶ τοὶ Κυροὶ δὲ ἐνταῦθα λέγεται εἶπεν, ὅτι ἀπίσται βούλοιντο, μὴ ὁ πατήρ τι ἀχθεῖτο, καὶ ἡ πόλις μὲμφοίτο. Τῶν οὖν Ἀστυαγῆϊ ἰδοὺς ἀναγκάσιον εἶναι ἀποκτενεῖν αὐτὸν. Ἐνθα δὲ ἵππους τὴν αὐτῇ δεῖς, ὥς αὐτὸς ἐπιθυμῇ λαβεῖν, καὶ ἄλλα συσκευάσας

ασας παντοδαπα, απειτεμπε, και δια το φιλειν αυτον,
 και αμα ελπιδας μεγαλας εχων εν αυτω, ανδρα εισεσθαι
 ικανον και φιλους ωφειλειν, και εχθρους ανιᾶν. Απιοῖτα
 δε τον Κυρον προυπέμπον ἀπαντες, και παιδες και ἡλικιες,
 και ανδρες, και γεροντες, εἰς ἵππων, και Ασυαγης αυλος·
 και ουδενα εφασαν οἷν' οὐ δακρυοντ' αποσρεφισθαι. Και
 Κυρον δε αυτον πολλοις δακρυοις λεγεται αποχωρη-
 σαι. Πολλα δε δωρα διαδουναι αυτον φασι τοις ἡλικιω-
 ταις, ὧν Ασυαγης αυτω εδεδωκε· τελος δε, και ἦν αχρε
 στολην την Μηδικην εκδυντα δυναι τινη, δηλων ὅτι ταυτον
 μαλιστα ησπαζετο. Τες μιντοι λαβοντας και δεξαμενους
 τα δωρα λεγεῖται Ασυαγει απειτεμπειν· Ασυαγην δε δεξα-
 μενον Κυρω αποπεμψαι· τον δε παλιν τε αποπεμψαι
 εις Μηδης και απειν,—Ω παππε, ει βεβα με και πα-
 λιν ιεναι ὡς σε μη αισχυνομενον, εα εχειν ¹ ει τῷ τι εγω
 δεδωκα.—Ασυαγην δε ταυτα ακουσαντα ποιησαι, ὥστερ
 ὁ Κυρος επιστειλειν.

* * *

Ὁ μιν δη Κυρος ἔτως απελθων εις Περσας, ενι αυ-
 τον μιν λεγεται ετι εν τοις παισι γενεσθαι. Και, το μιν
 πρωτον, οἱ παιδες εσκωπτον αυτον, ² ὡς ἡδυπαθειν με-
 μαθηκως εν Μηδοις ἥκοι. Επει δε και εσθιοντα αυτον
 ἴωρων, ὥστερ αυτοι, ἡδεως, και πινοντα, και ει ποτ' εν
 ἰορτῇ ευωχια προσγειοιτο, επιδιδοντα ³ μαλλον αυτον τε
 ἑαυτε μιντες ησθιανοντο, η προσδομειον· και προς ταυτοις
 δε, και ταλλα κρατισυοντα αυτον ἴωρων, περι ἀπαντα,
 ἑαυτων· ενταυθα δη παλιν ὑπεπητησον οἱ ἡλικιες αυτω.
 Επα δε, διελθων την παιδααν ταυτην, ηδη εισηλθεν εις
 τες εφοδες, εν τατοις αυ ⁴ εδοκει κρατιστευειν, και με-
 λετων ἁ χρη, και καρτερων ἁ εδει, και αιδεμετος τους
 πρεσβυτερους, και πειθομενος τοις αρχουσι.

Επ

* * *

Εκ τῆ βιβλίου πεμπτε.

ΠΑΝΘΕΙΑ.

Καλεσας δε ὁ Κυρος Αρασπην Μηδον, (ὅς ην αὐτῷ
 ἐκ παιδὸς ἑταῖρος, ¹ ὃς καὶ τὴν στολὴν ἐκδύς, ἔδωκε τὴν
 Μηδικήν, ὅτι παρὰ Ἀσυαγῆς εἰς Περσας ἀπῆει,) τὸν
 ἐκέλευσε διαφυλάξαι αὐτῷ ² τὴν τε γυναῖκα καὶ τὴν
 σκηνήν· ἣν δὲ αὐτῇ, ἣ γυνὴ Ἀβραδάτα τοῦ Σουσῶν βα-
 σιλεως· ὅτι δὲ ἤλιπκετο τοῦ τῶν Ἀσσυρίων στρατοπέδου,
 ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ³ οὐκ εὐτυχεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὡν, ἀλλὰ
 πρὸς τὸν Βακτριανῶν βασιλεῖα πρεσβέων ὤχετο· ἐπεμψεν
 δὲ αὐτὸν ὁ Ἀσσυρίος περὶ συμμαχίας· ξένος γὰρ ὡν εἰσ-
 χανε τῷ τῶν Βακτριανῶν βασιλεῖ·—ταυτὴν οὖν ἐκέλευ-
 σεν ὁ Κυρος διαφυλάττειν τὸν Αρασπην, ἕως ἂν αὐτὸς
 λαβῇ. Κελεύομενος δὲ ὁ Αρασπῆς ἐπῆρετο,—Ἐαρα-
 κας δ', εἶπεν, ὦ Κυρε, τὴν γυναῖκα, ἣν με κελεύεις φυ-
 λατῆν;—Μὰ Δί', εἶπεν ὁ Κυρος, οὐκ ἐγώ γε.—Ἀλλ'
 ἐγώ, εἶπεν, ἥνικα ἐξήρμεν σοὶ αὐτὴν· καὶ δήτα, ὅτε μὲν
 ἐσθλὸς εἴη εἰς τὴν σκηνὴν αὐτῆς τὸ πρῶτον, οὐ διεσθλόμεν
 αὐτὴν· (χαμαὶ τε γὰρ ἐκαθῆτο, καὶ αἱ θύραι αὐτῆς πα-
 νταί περὶ αὐτὴν· καὶ τοίνυν ὅμοιαι ταῖς δούλαις εἶχε τὴν
 ἐσθλότητα) ἐπεὶ δὲ, γινώσκοντες βεβηλωμένοι ποῖα εἴη ἡ δεσποινίς,
 πᾶσας περιέβλεψάμεν, ταχὺ πανυ καὶ πᾶσιν ⁴ ἐφαινετο
 διαφέρειν τῶν ἄλλων, καὶ περὶ καθήμενῃ, πεκαλυμμένη
 τε καὶ εἰς γῆν ὄρῳσα. Ὡς δὲ ⁵ ἀνίστηναι αὐτὴν ἐκέ-
 λυσάμεν, συνανέστησαν μὲν αὐτῇ πᾶσαι αἱ ἀμφ' αὐ-
 τήν· διηγήθη δὲ ἐνταυθα, πρῶτον μὲν, τῷ μεγεθεῖ, ἔπειτα
 δὲ, ⁶ τῇ ῥώμῃ, καὶ τῇ ἀρετῇ, καὶ τῇ εὐσχημοσύνῃ, καὶ περὶ
 ἐν ταπεινῷ σχήματι ⁷ ἔστηκυῖα. ⁸ Διὸ δ' ἦν αὐτῇ καὶ
 τὰ δακρυὰ κατασάζοντα—τὰ μὲν κατὰ τῶν πετλῶν,
 τὰ δὲ καὶ ἐπὶ τοὺς ποδας. Ὡς δ' ἤμων ὁ γεραιτέρος

VOL. I.

I

εἶπε, —

απε,—Θαῤῥρει, ὦ γυναῖ· καλον μιν γὰρ καὶ ἀγαθον
 ἀποκομειν καὶ τον σον ἀνδρα εἶναι, νυν μεντοι ἐξαιρεμεν
 ἀνδρι σε,—¹ εὐ ἰσθι ὅτι—ουτε το εἶδος ἐκεῖνε χαρῶνι,
 ουτε την γνῶμην, ουτε την δύναμιν· ἀλλ', ὡς ἡμεῖς γε
 νομιζομεν, εἰ τις καὶ ἄλλος ἀνὴρ, καὶ ὁ Κυρὸς ἀξίος
 εἰσι θαυμαζεσθαι, ² ἔσθ' ἐσθ' το ἀπο τρεῶν — Ὡς ἐν τῷ
 ἡκεσεν ἡ χυνη, ² περικατεῤῥήξατο τε τον ἀνώθεν πέπλον,
 καὶ ἀνώδρατο· συνανέκοησαν δὲ αὐτῇ καὶ αἱ δῖωαι. Ἐν
 ταῦτα δ' ἐφάνη μιν αὐτῆς το πλεῖστον μέρος του προσώπου,
 ἐφάνη δὲ ἡ δόρυ καὶ αἱ χεῖρες·—καὶ εὐ ἰσθί, ἐφη, ὦ Κυρε,
 ὡς ἐμοὶ τε εἰδοξε καὶ τοῖς ἄλλοις πασι τοῖς ἰδοῦσι, μητὰ
⁴ φυναι μὴδε γενεσθαι γυναῖκα, ἀπο θνητῶν, τοιαυτην
 ἐν τῇ Ἀσίᾳ—ἀλλὰ πάντως, ἐφη, καὶ σὺ θεάσῃ αὐτην.
 —Καὶ ὁ Κυρὸς ἐφῆ,—Ναὶ μά Δία, πολὺ γε ἤτιον,
 εἰ τοιαυτη ἐστὶν οἷαν σὺ λέγεις.—Γί δαι; ἐφη ὁ νεα-
 νισκος.—Ὅτι, ἐφη, καὶ νῦν ⁵ σε ἀκέσας ὅτι καλὴ ἐσθί,ν,
 εἰ πεισθησομαι ἐλθεῖν θεάπομενος, οὐ πάνυ μοι σχολῆς
 οὐσης, δεδοικα μὴ, πολὺ θάττον, ἐκεῖνη μὴ αὐτὴς ἀνα-
 πεισῇ καὶ παλιν ἐλθεῖν θεάσομενον· ἐκ δὲ τουτου ἴσως
 ἀν ἀμελήσας ἂν με δεῖ πράττειν, καθοίμην ἐκεῖνην θεώ-
 μενος.

Καὶ ὁ νεανισκος ἀναγελάσας εἶπεν.—⁶ Οἷε γὰρ, ἐφη,
 ὦ Κυρε, ἱκανὸν εἶναι καλλὸς ἀνθρώπου ἀναγκαζεῖν τον μὴ
 βελομενον ⁷ πράττειν παρὰ το βελτιστον; Εἰ μεντοι
 τετο, ἐφη, ⁸ ἔτις ἐπεφυκε, πάντας ἀνὴρας καζέει ὁμοίως.
 Ὅρα, ἐφη, το πυρ ὡς πάντας ὁμοίως καίει· (πεφυκε γὰρ
 τοῖστον) τῶν δὲ καλῶν, ⁹ τῶν μιν ἐρωσι, τῶν δ' ἔ· καὶ
 ἄλλος γε ἄλλε. Ἐθέλεσιον γὰρ, ἐφη, εἰσι, καὶ ἐρᾷ ἱκα-
 στος ἂν ἀν βεληται. Αὐτῖκα δὲ ἐκ ἐρᾷ ἀδελφὸς ἀδελ-
 φῆς, ἄλλος δὲ ταυτῆς· ἔδε πατὴρ θυγατρός, ἄλλος δὲ
 ταυτῆς. Καὶ γὰρ ¹⁰ φόβος καὶ νόμος ἱκανὸς ἐρωτα κα-
 λυειν. Εἰ δὲ γ', ἐφη, νόμος τεθεῖη μὴ ἐσθιοντας μὴ
 πεινῇ, καὶ μὴ πινοντας μὴ διψῇ, μὴδε ῥίγαν τε χειμῶ-
 νος,

νος, μηδε θαλπεσθαι του θερους, ουδεις αν νομος δυνήθεια διαπραξασθαι ανθρωπος ταυτα παθεσθαι· πεφυκασι γαρ ὑπο τετων κρατεισθαι. Το δ' εραν, εβελεσιον εστιν· ἱκασος ¹ γεν των καθ' αὐτον ερα, ὥσπερ ἱματιων και αποδηματων·—Πως ουν, εφη ὁ Κυρος, —² ε εβελεσιον εσι το ερασθηναι, ε και παυσασθαι εστιν ὅταν τις βεληται; Αλλ' εγω, εφη, ἑωρακα και κλαιοντας ὑπο λυπης δι ερωτα, και δελευοντας γε τοις ερωμενοις· και μαλα κακον νομιζοντας, πριν γε εραν, το δελευειν, και διδοντας γε πολλα, ὡν ε βελτιον αυτοις σερεσθαι· και ευχομεινες ³ ὥσπερ και τινος αλλης νοσε απαλλαγηναι, και ε δυναμεινες μεντοι απαλλαττεσθαι, αλλα δεδεμεινες ισχυροτερα τινι ἀνάγκη η ε σιδηρῳ εδεδεντο. Παριχεσι γεν ἑαυτους τοις ερωμενοις ⁴ πολλα και εικη ὑπηρετεντας· και μεντοι εδ' αποδιδρασκειν επιχειρουσι, τοιαυτα κακα εχοντες, αλλα και φυλαττεσι τες ερωμεινες, μη ποι αποδρωσι.

Και ὁ νεανισκος ειπε προς ταυτα· ⁵ Ποιεσι γαρ, εφη, ταυτα· εισι μεντοι οἱ τοιετοι, εφη, μοχθηροι· διοπερ, οιμαι, και ευχονται μεν αι, ὡς αθλιοι οντες, αποθανειν· ⁶ μυριων δ' εσων μηχανων απαλλαγης τε βιε, εκ απαλλαττονται. Οἱ αυτοι δε γε ετοι· και κλεπτειν επιχευρεσι, και εκ απεχονται των αλλοτριων· αλλ' επειδαν τι αρπασωσιν η κλεψωσιν, ὁρας, εφη, ὅτι συ πρωτος, ὡς εκ αναγκαιον το κλεπτειν, αἰλια τον κλεπτοντα και αρπαζοντα, και ου συγγινωσκες, αλλα κολαζεις; Οὕτω μεντοι, εφη, και οἱ καλοι ουκ αναγκαζεσιν εραν ἑαυτων, ουδε εφισθαι ανθρωπος ὡν μη δει· αλλα τα μοχθηρα ανθρωπια πασων, οιμαι, επιθυμιων ακρατη εστι, καπειτα ερωτα αιτιωντα· οἱ δε καλοι καγαθοι, επιθυμουντες και χρυσις και ἱππων αγαθων και γυναικων καλων· ὁμως ἀπαντων τετων ῥαδιως δυνατῆαι απεχεσθαι, ⁷ ὥςτε μη ἀπεισθαι αυτων, παρα το δικαιον. Εγωγ' εν, εφη, ταυτην

την ἰωρακῶς, καὶ πανυ μοι καλῆς δοξασῆς εἶναι, ὅμως παρα σοὶ εἰμι, καὶ ἵππευ, καὶ ταλλὰ τα ἐμοὶ προσήκοντα ἀποτελῶ.—Ναὶ μα Δί', εἴη ὁ Κυρὸς· ¹ ἴσως γὰρ θάττον ἀπηλθὲς ἢ ἐν ὅσῳ χρόνῳ ὁ ἐρὼς πεφύκε συσκευαζέσθαι ἀνθρώπον. ² Καὶ πυρὸς γὰρ τοι ἐστὶ θιγόντα μὴ εὐθὺς καίεσθαι, καὶ τὰ ξύλα ἐκ εὐθὺς ἀναλαμπεῖ· ὅμως δὲ ἐγώ γε ὅτε πυρὸς ³ ἔκων εἶναι ἀπτόμαι, ὅτε τῆς καλοῦς ἐσορῶ. Οὐδὲ γὰρ σοὶ συμβουλευσά, εἴη, ὦ Ἀρασκά, ἐν τοῖς καλοῖς εἴην τὴν ὀψιν ἐνδιατρίβειν· ὥς το μὲν πυρ τῆς ἀπτόμενης καίει, οἱ δὲ καλοὶ καὶ τῆς ἀποθῆν θειόμενης ὑφαπτεσθῶν, ὥς αἰθεσθαι τῷ ἐρωτί.—Θάρρει, εἴη, ὦ Κυρε, εἴδῃ μὴδε ποτε παύσωμαι θειόμενος, οὐ μὴ κρατηθῶ, ὥς ποιῶν τι ὧν μὴ χρῆ ποιῶν.—Καλλίστα, εἴη, λέγεις· φυλαττε τοίνυν, εἴη, ὥσπερ σε κελεύω, καὶ ⁴ ἐπιμελεσθῆς αὐτῆς· ἴσως γὰρ ἀν καὶ πανυ ἡμῖν ἐν καιρῷ τι γένοιτο αὕτη ἢ γυνή. Τότε μὲν δὴ ταῦτα εἰπόντες διελυθῆσαν.

Ὁ δὲ νεανίσκος, αἶμα μὲν ὅρων ὑπερκαλλῇ τὴν γυναικα, αἶμα δὲ αἰσθομένος τὴν καλοκαγαθίαν αὐτῆς, αἶμα δὲ θεραπεύων αὐτήν, καὶ οἰμένος χαρίζεσθαι αὐτῇ, αἶμα δὲ αἰσθανόμενος ἐκ ἀχαρίστων ἔσαν, ἀλλ' ἀντ' ἐπιμελεμένην, διὰ τῶν αὐτῆς οἰκετῶν, ὥς καὶ εἰσιόντι εἰη αὐτῷ τὰ δεόντα, καὶ, εἰ ποτε ἀσθενήσειεν, ὥς μὴδεὶνος ἀν δεοίτο.—ἐκ πάντων τῶν ἡλίσκετο ἐρωτί, καὶ ἴσως οὐδὲν θαύμαστον ἐπασχε· Καὶ ταῦτα μὲν δὴ οὕτως ἐπραττέτα.

* * *

Ἐκ τῆς βίβλιος ἑκτα.

⁵ Βελομένος δὲ τίνα κατασκοποῦν περιψάει ἐπὶ Λυδίας, καὶ μαθεῖν ὅ, τι πράσσει Ἀσσυρίως, ἐδοξέν αὐτῷ ἐπιτηδεῖος εἶναι Ἀρασκάς ἐλθεῖν ἐπὶ τὸτο, ὃ φυλαττῶν τῇ

την καλὴν γυναῖκα. Συνέβηκε γὰρ τῷ Ἀρασπᾷ τοιαυτὴ ληφθεὶς ἐρωτὶ τῆς γυναίκος, ἠναγκασθῆ προαινεῖν λόγους αὐτῇ περὶ συνουσίας. Ἡ δὲ ἀπεφθασε μὲν, καὶ ἦν πίσῃ τῷ ἀνδρὶ, καίπερ ἀποντί· (ἐφίλει γὰρ αὐτὸν ἰσχυρῶς)· ἔμειντοὶ κατηγοροῦσε τὴν Ἀρασπὴ πρὸς τὸν Κύρον, ἰκονοῦσα συμβάλλειν φίλους ἀνδρας. Ἐπεὶ δὲ ὁ Ἀρασπας, δοκῶν ὑπηρετῆσαι τῷ τυχεῖν ἃ ἐβλετο, ἠπειλῆσε τῇ γυναικί, ὅτι εἰ μὴ βελοῖτο ἑκαστα, ἀκυσσά ποιησοί ταῦτα· ἐκ τούτου ἡ γυνή, ὥς εἶδισε τὴν βίαν, ἔκτετι κρυπτεῖ, ἀλλὰ πέμπει τὸν εὐνεχὸν πρὸς τὸν Κύρον, καὶ κελεύει λέξαι ἅπαντα. Ὁ δ' ὥς ἤκουσεν, ἀναγελασας ἐπὶ τῷ κρείττονι τοῦ ἐρωτός φασκόντι εἶναι, πέμπει Ἀρταβαζὸν σὺν τῷ εὐνουχῷ, καὶ κελεύει αὐτὴν εἰπεῖν βιάζεσθαι μὲν μὴ τοιαυτὴν γυναῖκα, παθεῖν δὲ, εἰ δύναίτο, οὐκ εἴη κωλύειν. Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἀρταβαζὸς πρὸς τὸν Ἀρασπᾶν, εἰλοιδόρησεν αὐτὸν, παρακαταθήκην τε ονομαζὼν τὴν γυναῖκα, ἀσεβᾶν τε αὐτοῦ λεγόν, ἀδικίαν τε καὶ ἀκρατείαν· ὥστε τὸν Ἀρασπᾶν τῷ ἄλλῳ μὲν δακρυεῖν ὑπὸ λυπῆς, καταδυεσθαι δ' ὑπὸ τῇ χυρῆς, ἀπολωλεῖναι δὲ τῷ φόβῳ μὴ τι καὶ παθῇ ὑπὸ Κυροῦ.

Ὁ ἐν Κυρῷ καταμαθὼν ταῦτα, ἐκάλεσε τε αὐτὸν, καὶ μόνος μόνῳ ἐλεξέν.—Ὅρω σε, εἴη, ὦ Ἀρασπα, φοβεμένον τε ἐμὲ καὶ ἐν αἰσχυρῇ δεινῶς ἐχόντα. Πάυσαι ἐν τούτων· ἐγὼ γὰρ δεῖς τε ἀκῶ ἐρωτός ἡσθησθαι, ἄνθρωπος τε οἶδα, καὶ μάλα φρονίμους δοκούντας εἶναι, οἷα πεπονθασιν ὑπ' ἐρωτός· καὶ αὐτὸς δ' ἐμαυτοῦ κατεχνῶ μὴ ἀν κατεργῆσαι ὥστε συνὼν καλοῖς ἀμείλῃσαι αὐτῶν. Καὶ σοὶ δὲ τέττα τε πραγμάτων ἐγὼ αἰτίος εἰμι· ἐγὼ γὰρ σε συγκαθεῖρξα τέττω τῷ ἀμαχῷ πραγmati.—Καὶ ὁ Ἀρασπας ὑπολαβὼν εἶπεν,—Ἀλλὰ σὺ μὲν, ὦ Κύρε, καὶ ταῦτα ὅμοιος εἰ οἷός περ καὶ ταλ-
λα,

·λα, πρῶτος τε καὶ συγγνωμῶν τῶν ἀνθρώπων ἀμνησ-
 ματων· ἐμε δ', εφη, καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι καταδυ-
 εσι τῷ ἀχέϊ. Ὡς γὰρ ὁ Θρῆς διηλθε τῆς ἐμῆς συμ-
 φορας, οἱ μὲν ἐχθροὶ ἐφηδονταί μοι, οἱ δὲ φίλοι, προσ-
 ιοντες, συμβουλευουσιν ¹ ἐκποδῶν εἶναι ἐμαυτὸν, μὴ τι
 καὶ παθῶ ὑπὸ σε, ² ὥς ἡδίκηκοτος ἐμοῦ μεγάλα. — Καὶ
 ὁ Κυρὸς εἶπεν, — Εὐ τοίνυν ἴσθι, ὦ Ἀρασπα, ὅτι ταυτὴ
 τῇ δοξῇ ³ οἷός τ' εἰ ἐμοὶ τε ἰσχυρῶς χαρισασθαι, καὶ
 τες συμμαχῶς μεγάλα ὠφελησάι. — ⁴ Εἰ γὰρ γένοιτο,
 εφη ὁ Ἀρασπας, ὅ, τι ἐγὼ σοὶ ἐν καιρῷ ἀν' ἐγγοίμην
 αὐτοῦ χρησίμος. — Εἰ τοίνυν, εφη, προσποιήσασθαι ἐμε
 φεύγειν, ἐβελόις εἰς τες πολεμίους ἔλθαι, οἶμαι ἀν' σε
 πιστευθῆναι ὑπὸ τῶν πολεμίων. Ἐγὼ γε ναι μά Δι', εφη
 ὁ Ἀρασπας, ⁵ καὶ ὑπὸ τῶν φίλων οἶδα ὅτι, ὥς δὲ πεφύ-
 γας, λόγον ἀν' παρεχοίμην. — Ἐλθοὶς ἀν' τοίνυν, εφη, ἡ-
 μῖν, πάντα εἰδὼς τὰ τῶν πολεμίων· οἶμαι δὲ καὶ λόγων
 καὶ βελευματῶν κοινῶν ἀν' σε ποιοῖντο, διὰ τὸ πιστεῦναι
 ὡς ἐγὼ καὶ ἐν σε λελθῆναι ἀν' βελομέθῃ εἰδέναι. — ⁶ Ὡς
 εφη, οὐκ οἶμαι οὖν, εφη, ἡδὴ νυνὶ καὶ γὰρ τοῦτο, ἴσθι, ἐν
 τῶν πίεων ἐστὶ, ⁷ τὸ δοκεῖν με, ὑπὸ σου μελλήσοντα τι
 παθεῖν, ἐκπεφυγεναι. — Ἡ καὶ δύνησῃ, εφη, ἀπολιπεῖν
 τὴν καλὴν Πανθειαν; ⁸ Δυὸ γὰρ, εφη, ὦ Κυρὲ, σαφῶς
 ἐχὼ ψυχὰς. Νυνὶ τοῦτο πεφιλοσοφῆκα μετὰ τῇ ἀδικῇ
 σοφίᾳ τῇ ἑρῳτῇ. Οὐ γὰρ δὴ μία γε οὐσα, ἀλλὰ
 ἀγαθὴ τε ἐστὶ καὶ κακὴ, ἐδ' ἀλλὰ καλῶν τε καὶ αἰσχυρῶν
 ἐργῶν ἐστὶ, καὶ ταῦτα ἀλλὰ βελεται τε καὶ βελεται
 πράττειν· ἀλλὰ δηλὸν ὅτι δυὸ ἐσὼν ψυχὰ, καὶ ὅταν μὲν
 ἡ ἀγαθὴ κρατῇ, τὰ καλὰ πράττεται· ὅταν δὲ ἡ πονηρὰ,
 τὰ αἰσχυρὰ ἐπιχειρεται. Νυνὶ δὲ, ὥς σε συμμαχὸν
 ἐλάβε, κρατεῖ ἡ ἀγαθὴ, καὶ παύει πολὺ. — Εἰ τοίνυν καὶ
 σοὶ δοκεῖ πορευεσθαι, εφη ὁ Κυρὸς, ἄλλοι χρηστέον, ἵνα
 κακικοῖς πισυότερος ᾖ· ἐξαγγέλλε τε αὐτοῖς τὰ παρ'
 ἡμῶν,

ἡμῶν, οὕτω τε ἐξαγγέλλει, ¹ ὥς αν αὐτοῖς τα παρα σου λεγομενα εμποδῶν μαλίσ' αν εἴη ἄν βελονται πραττειν. Εἴη δ' αν εμποδῶν, εἰ ἡμᾶς φαίης παρασκευαζεσθαι ² ἐμβάλειν πε της ἐπειῶν χάρας· ταυτα γαρ ἀκοντες, ἦτον αν παντι σθενα ἀθροίζοιντο, ἕκαστος τις φοβεμενος και περί των οἰκοι. Και μενε, εφη, παρ' ἐκανοις· ὅτι- πλειστον χρονον· ἃ γαρ αν ποιῶσιν, ὅταν ἐγγυτατα ἡμῶν ᾶσι, ταυτα μαλιστα ἡμῖν καιρος εἶδεναι ἔσαι. Συμβε- λευε δ' αὐτοῖς και ἐκλαττεσθαι ὅπη αν δοκη κραλῖσον εἶναι· ὅταν γάρ συ ἀπελθης, εἶδεναι δοκῶν την ταξιν αὐτων, αναγκαιον ἔτω τεταχθαι αὐτοῖς· ⁴ μετατασσεσθαι γαρ οκησεσι· και ην πη αλλη μετατατλῶνται, ⁵ ἐξ ὑπογυου ταρᾶζονται — Ἀρασπας μεν δη ἔτως ἐξελθων, συλλαβων τες πιστοτατους δεραποντας, και ειπων προς τινας οἷα ᾤετο, συμφερεῖν τῷ πραγματι, ᾤχετο.

Ἡ δὲ Πανθεα, ὡς ᾤετο οἰχομενον τον Αρασπαν, πεμφασα προς τον Κυρον ειπε·—Μη λυτου, ὦ Κυρε, ὅτι Αρασπας οἰχεται εἰς τους πολεμεις· εαν γαρ εμε εασης πεμφαι προς τον εμον ἀνδρα, εγω σοι ἀνδρα μα- ³ μαι ἤξην πολυ Αρασπε πιστοτερον σοι φίλον· ⁶ και ού- ναμιν δε οἶδ' ὅτι ὀποσῃ αν δυνηται εχων παρεσται σοι. Και γαρ ὁ μεν πατηρ του νυν βασιλευοντος φίλος ην αὐτῷ· ὁ δε νυν βασιλευων και επεχειρησε ποτε εμε και τον ἀνδρα διασπασαι ἀπ' ἀλλήλων· ὕβριστην ουν ἰομι- ζων αὐτον, οἶδ' ὅτι ασμενως αν προς ἀνδρα οἷος συ α ἀπαλλαγειη.—Ἀκουσας ταυτα ὁ Κυρος κελευει πεμ- πειν προς τον ἀνδρα· ἡ δ' επεμψεν. Ὡς δ' ἐγνων ὁ Αβραδάτης τα παρα της γυναικος συμβολα, και ταλ- λα δε ᾤετο ὡς εἶχεν, ασμενος πορευεται προς Κυ- ρον, ἵππους εχων ἀμφι τες δισχιλιες. Ὡς δ' ην προς τοις των Περσων σκοποῖς, πεμπει προς τον Κυρον, ειπων ὅς ην. Ὁ δὲ Κυρος ευθυς ἀγειν κελευει αὐτον προς την

την γυναίκα. Ὡς δ' ἰδὲ τὴν ἀλλήλους ἡ γυνὴ καὶ ὁ Ἀβραδάτης, ἡσπασάντο ἀλλήλους ὡς ἄκος ἐκ δυσελπίστου. Ἐκ τούτου δὴ λέγει ἡ Πανθεῖα τὴν Κυρῷ τὴν ὁσιοτήλα καὶ τὴν σωφροσύνην, καὶ τὴν πρὸς αὐτὴν κατοικίτησιν. Ὁ δὲ Ἀβραδάτης ἀκέσας εἶπε, — Τί ἂν οὖν ἐγὼ ποιῶν, ὦ Πανθεῖα, χάριν Κυρῷ ὑπὲρ τοῦ σου καὶ ἑμαυτὸς ἀποδοίῃ; — Τί δὲ ἄλλο, εἶφη ἡ Πανθεῖα, ἡ πειρωμένος ὁμοίος περὶ ἐκείνον εἶναι, οἷός περ καὶ ἐκεῖνος περὶ σε;

Ἐκ τούτου δὴ ἐρχεται πρὸς τὸν Κυρὸν ὁ Ἀβραδάτης· καὶ ὡς εἶδεν αὐτὸν, λαβόμενος τῆς δεξιάς αὐτὴ εἶπε, — Ἀνθ' ὧν σὺ εὐπεποίηκας ἡμᾶς, ὦ Κυρε, ἐκ ἐγὼ τι μείζον εἶπω, ἡ ὅτι φίλον σοὶ ἑμαυτὸν δίδωμι καὶ θεραπεύοντα καὶ συμμάχον· καὶ, ὅσα ἂν ὄρω σε σπευδαζόντα, συνεργὸς σοὶ παρασσομαι γιγνεσθαι ὡς ἂν δυνάμει πράτις. — Καὶ ὁ Κυρὸς εἶπεν, — Ἐγὼ δὲ δεχομαι· καὶ νῦν μὲν σε ἀφίημι, εἶφη, σὺν τῇ γυναικὶ δακνείν· αὐτὴς δὲ καὶ παρ' ἐμοὶ δεήσει σε σκηνοῦν σὺν τοῖς σοῖς τε καὶ ἐμοῖς φίλοις.

Ἐκ τούτου ὄρων ὁ Ἀβραδάτης σπευδαζόντα τὸν Κυρὸν περὶ τὰ δρεπανηφόρα ἄρματα καὶ περὶ τοὺς τεθωρακισμένους ἵππους τε καὶ ἵππεας, ἐπείρατό συντελεῖν αὐτῷ εἰς τὰ ἑκατὸν ἄρματα ἐκ τοῦ ἵππικου τε ἑαυτῆ, ἡ ὁμοίᾳ ἐπεινῶ· αὐτὸς δὲ, ὡς ἡγήσομενος αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἄρματος, παρεσκευάζετο. ² Συνεζευζάτο δὲ τὸ ἑαυτοῦ ἄρμα τετραγυμνὸν τε καὶ ἐξ ἵππων οὐκτῶ· ἡ δὲ Πανθεῖα ἡ γυνὴ αὐτῆς, ἐκ τῶν ἑαυτῆς χρημάτων, χρυσῶν τε αὐτῷ θώρακα ἐποίησατο, καὶ χρυσὸν κράνος, ὥσαυτως δὲ καὶ περιβραχιονία· τὰς δ' ἵππους τε ἄρματος χαλκοῖς πασι προβλήμασι κατεσκευάσατο. Ἀβραδάτης μὲν ταῦτα ἐπραττε-

Ἀβραδάτης

* * *

Αβραδάτης δὲ ὁ Σουθῶν βασιλεὺς εἶπεν, — Ἐγὼ σοί, ὦ Κυρε, ¹ ἐβελουσιος ὑφίσταμαι τὴν κατὰ πρόσωπον τῆς ἀντίας φαλαγγος ταξίν εἶναι, εἰ μὴ τι σοὶ ἄλλο δοκεῖ. — Καὶ ὁ Κυρος ἀγαθὸν αὐτὸν καὶ δεξιωσάμενος, ἐπὶ ῥῆθρος ἐπὶ τοῖς ἄρμασι Πέρσας, — Ἡ καὶ ὑμεῖς, εἶπεν, ταῦτα συγχωρεῖτε; — Ἐπεὶ δὲ εἰκονοὶ ἀπεκρίναντο, ὅτι οὐ καλὸν εἴη ταῦτα ὑφίστασθαι, διεκλήρωσεν αὐτοὺς, ² καὶ ἐλαχεν Αβραδάτης ἥπερ ὑφίστατο, καὶ ἐγένετο κατὰ τὰς Αἰγυπτίους. Τότε μὲν δὴ ἀπιοντες, καὶ ἐπιμεληθέντες ὧν προεῖπον, ἐδεδεικνύοντο, καὶ, φυλακὰς καταστήσασθαι, ἐκοιμήθησαν. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ πρῶτῳ μὲν ὁ Κυρος ἐβύλετο· ὁ δ' ἄλλος στρατός, ἀριστήσας καὶ ³ σπονδὰς ποιήσασθαι, ⁴ ἐξωπλίζετο πολλοὶς μὲν καὶ καλοῖς χιτῶσι, πολλοῖς δὲ καὶ καλοῖς θώραξι καὶ κράνεσιν· ὡπλίζον δὲ καὶ ἵππους προμετωπίδιοις καὶ προσερνιδίοις· ⁵ καὶ τὰς μὲν μονίπλους παραμηνιδίοις, τὰς δ' ἐπὶ τοῖς ἄρμασι, παραπλευριδίοις· ὥςτε ἡστράπτει μὲν χάλκῳ, ἡθεὶ δὲ φοινικισὶ πᾶσα ἡ στρατία.

Καὶ τῷ Αβραδάτῃ δὲ τὸ τετραρῦμον ἄρμα καὶ ἵππων ὀκτὼ παγκαλῶς ἐκεκοσμητό. Ἐπεὶ δ' ἐμελλε τὸν λιπὲν θώρακα, ὅς ἐπιχωρεῖας ἦν αὐτοῖς, ἐνδύεσθαι, προσέφη αὐτῷ ἡ Πανθεῖα χρυσὸν κράνος, καὶ περιβραχιονία, καὶ ψέλλια πλατεῖα περὶ τοὺς καρπῶς τῶν χειρῶν, καὶ χιτῶνα πορφύρεον, ⁶ ποδῆρη, στολιδῶτον τὰ κατὰ, καὶ λοφὸν ὑακινθινοῦ βαφῆ. ⁷ Ταῦτα δὲ ἐποίησατο, λαβρά τοῦ ἀνδρός, ἐκμέτρησάμεναι τὰ ἐκείνῃ ὅπλα. Ὁ δὲ ἰδὼν ἐθαύμασε τε, καὶ ἐπῆρετο τὴν Πανθεῖαν, — Σὺ δὴ τέ, ὦ γυναι, συγκοψάσα τὸν σαυτῆς κόσμον, τὰ ὅπλα μοι ποιήσω; — Μα Δί', εἶπεν ἡ Πανθεῖα, τὸν γε πλάσσει ἄξιον· σὺ γὰρ ἐμοί γ', ἦν καὶ τοῖς ἄλλοις φανθῆς οἷος ἡμεῖς δοκεῖς εἶναι, μέγιστος κόσμος ἐστίν. — Ταῦτα δὲ λε-

VOL. I.

K

γῆσα

γυσα ἐνέδουε τε τα ὅπλα, καὶ λαμβάνειν μὲν ἐπείρατο, εἰλείβετο δὲ αὐτὴ τα δακρυα κατὰ τῶν παρειῶν.

Ἐπεὶ δὲ, καὶ προσθεὶν ὦν ἀξιοβέατος, ὁ Ἀβραδάτης ἀπλίσθη τοῖς ὅπλοις τέτοις, ἐφάνη μὲν καλλίστος καὶ ἐλευθεριώτατος, ἅτε καὶ τῆς φυσεως ὑπαρχούσης· λαβὼν δὲ παρὰ τε ὑψηλοῦς τὰς ἡνίας, παρεσκευαζέτο ὡς ἀναβησομένος ἤδη ἐπὶ τὸ ἄρμα. Ἐν δὲ τετῶ ἡ Πανθεία, ὑποχωρησάτι κελευσάσα τὰς παρόντας πάντας, ἐλεξεν, “¹ Ἀλλ’ ὅτι μὲν, ὦ Ἀβραδάτα, αἱ τίς καὶ ἀλλήτω-
“ ποτε γυνὴ τὸν αὐτῆς ἀνδρὰ μαῖζον τῆς ἑαυτῆς ψυχῆς
“ ἐτίμησεν, οἶμαι σε γινώσκων ὅτι καὶ ἐγὼ μίᾳ του-
“ τῶν ἐμῶν. Τί οὖν με· δὲ καθ’ ἑκάστον λέγων; τὰ
“ γὰρ ἐργα οἶμαι ² σοὶ πιθανώτερά παρεσχησθαι τῶν νυν
“ λεχθέντων λόγων. Ὅμως δ’ οὕτως ἐχούσα πρὸς σε,
“ ὥσπερ σὺ οἶσθα, ³ ἐπομνύω σοὶ, τὴν ἐμὴν καὶ σὴν φι-
“ λῖαν, ἢ μὴν ἐγὼ, βελεσθαι ἀν μετὰ σου ἀνδρὸς ἀγα-
“ θοῦ γενομένου κοινὴ γῆν ἐπιεσασθαι μάλλον ἢ ζῆν μετ’
“ αἰσχυνομένου αἰσχυνομένη· ἕτας ἐγὼ καὶ σὺ τῶν καλλι-
“ στῶν καὶ ἐμαυτὴν ἡξίωκα. Καὶ Κυρῶ δὲ δοκῶ μεγα-
“ λὴν τίνα ἡμᾶς χάριν οφείλαιν, ὅτι με αἰχμαλωτὸν
“ γεγενήμενὴν καὶ ἐξαιρεθείσαν ἑαυτῶ, ἔτε με ὡς δέλην
“ ἡξίωσε κεκτησθαι, ἔτε ὡς ἐλευθερᾶν—ἐν ἀτιμῶ ὀνο-
“ ματι· διεφυλάξε δὲ σοὶ ὥσπερ ἀδελφῆ γυναῖκα λα-
“ βῶν. ⁴ Πρὸς δὲ, καὶ ὅτε ὁ Ἀρσπας ἀπεστή αὐτῆ, ὁ
“ ἐμε φυλατῶν, ὑπεσχομένη αὐτῶ, εἰ με εἰσείῃ πρὸς σε
“ πεμψάτι, ἡξείν αὐτῶ σε πολὺ Ἀρσπας πιστοτέρων καὶ
“ ἀμεινονά.”

Ἡ μὲν ταῦτα εἶπεν· ὁ δὲ Ἀβραδάτης ἀγασθεὶς τοῖς λόγοις, καὶ θύγων αὐτῆς τῆς κεφαλῆς, ἀναβλεψάς εἰς τὸν ὕψαινον, ἐπεύξατο.—Ἀλλ’, ὦ Ζεῦ μεγίστε, δὸς μοὶ φανῆναι ἀξίῳ μὲν Πανθείας ἀνδρὶ, ἀξίῳ δὲ Κυροῦ φίλῳ τε ἡμᾶς τιμήσαντος.—Ταῦτα εἰπὼν, κατὰ τὰς θύρας
του

τε αρματείου διφρου ἀνέβαινεν ἐπὶ τὸ ἄρμα. Ἐπεὶ δὲ, ἀναβάντος αὐτοῦ, κατεκλῆσθε τὸν διφρον ὁ ὑφηνιοχός, ἐκ ἐχέσσα ἡ Πανθεία πῶς ἂν ἐτι ἀλλῶς ἀσπασαίτο αὐτόν, ¹ κατεφιλήσῃ τὸν διφρον· καὶ τῷ μὲν πρόηα ἤδη τὸ ἄρμα, ἡ δὲ λαβέσσα αὐτὸν συνεφέπειτο, ἕως ἐπιστραφείς καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Ἀβραδάτης εἶπε, —Θαῤῥε, Πανθεία! καὶ χαιρε, καὶ ἀπίθι ἤδη —Ἐκ τῆς δὲ οἱ εὐνεχοὶ καὶ αἱ θερακίαι, λαβέσαι αὐτὴν, ἀπηγόν εἰς τὴν αἰμαμαζάν, καὶ, κατακλινάντες, κατεκαλύψαν ² τὴν σκηνήν. Οἱ δὲ ἀνθρώποι, καλῶν οὐτος τὴν θείαματος τὴν Ἀβραδάτου καὶ τὴν αἰμαματος, εὐπροσθεν ἐδυνάοντο θείασασθαι αὐτόν, πρὶν ἢ Πανθεία ἀπηλθεν.

* * *

Ἐκ τῆς βίβλιος ἑξῆς.

Ὁ δὲ Κύρος καλεσας τινὰς τῶν παρόντων ὑπηρετῶν, —Εἰπατέ μοι, εἶπε, ἔωρακε τίς ὑμῶν Ἀβραδάτην; Δαυμαζῶ γάρ, εἶπε, ὅτι προσθεν θάμιζαν ἐφ' ἡμᾶς, νυν ἔδαμμε φαίνεται. —Τῶν ἐν ὑπηρετῶν τις ἀπεκρίνατο ὅτι, ὡς δεσποτα, εὐ ζῇ, ἀλλ' ἐν τῇ μάχῃ ἀπέθανεν, ἐμβάλαν τὸ ἄρμα εἰς τοὺς Αἰγυπτίους· οἱ δ' ἄλλοι, πλὴν τῶν ἑταίρων αὐτοῦ, ἐξεκλιναν, ὥς φασιν, ἐπεὶ τὸ στιφὸς εἶδον τὸ τῶν Αἰγυπτίων. Καὶ νυν γέ, εἶπε, λέγεται αὐτὴ ἡ γυνή, ἀνελόμενη τὸν νεκρόν, καὶ ἐνθεμένη εἰς τὴν αἰμαμαζάν, ἐν ἣ περ αὐτὴ ὤχετο, προσκειομένη αὐτόν, ἐνθάδε πῇ πρὸς τὸν Πακτωλὸν ποταμόν. Καὶ τῆς μὲν εὐνεχῆς καὶ τῆς θεραπονίδας αὐτῆς οὐστῆν φασιν ἐπὶ λοφῇ τινος θήκῃ τῷ τελευτήσαντι· τὴν δὲ γυναῖκα λέγουσιν ὥς καθῆται χαμαὶ, κεκοσμηκυῖα οἷς εἶχε τὸν ἀνδρα, τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐχέσσα ἐπὶ τοῖς γόνασι. —Ταῦτα ἀκούσας ὁ Κύρος ³ ἐπαισατο ἀεὶ τὸν μηρὸν, καὶ
εὐθύς

εὐθὺς ἀνακηδήσας ἐπὶ τὸν ἵππον, λαβὼν χίλις ἵππεας,
¹ ἤλαυνεν ἐπὶ τὸ παθος. Γαδάϊαν δὲ καὶ Γῶβρυαν ἐπέ-
 λεύσεν, ὅ, τι δυναιντο λαβόντας καλὸν ποσμημα ἀνδρὶ
 φίλῳ καὶ ἀγαθῷ τετελευτηκότι, μεταδιδῶκειν· καὶ ὅστις
 εἶχε τὰς ἱπομένας ἀγέλας καὶ βεῖς καὶ ἵππους, ἀπετε-
 τῶ, καὶ ἀλλὰ προβάτα πολλὰ, ἐλαυνεῖν ² ὅποι ἀν αὐτὸν
 κυνθάνηται ὄντα, ἐπισφαγεῖται τῷ Ἀβραδάτῃ.

Ἐπεὶ δὲ εἶδε τὴν γυναῖκα χαμαὶ καθήμενην καὶ τὸν
 νεκρὸν κείμενον, ἑδάκρυσεν τε ἐπὶ τῷ παθεί, καὶ εἶπε,—
 Φεὺ ὦ ἀγαθὴ καὶ πιστὴ ψυχὴ! οἰχῆ δὴ ἀπολιπὼν ἡμᾶς·
 —καὶ ἅμα ἐδεξίετο αὐτὸν, καὶ ἡ χεὶρ τῆς νεκρῆς ἐπηκο-
 λήθησεν· ἀπόκεκοπτο γὰρ κοπίδι ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων.
 Ὁ δὲ, ἰδὼν, πολὺ ἐτι μαλλὼν ἠλγήσῃ· καὶ ἡ γυνὴ δὲ
 ἀνωδύρατο, καὶ δεξάμενη δὴ παρὰ τῆς Κυρῆς ἐφίλησεν τε
 τὴν χεῖρα, καὶ πάλιν, ὥς οἶον τ' ἦν, προσηρμόσεν· καὶ εἶ-
 πε,—Καὶ ³ ταλλὰ τοι, ὦ Κυρῆ, ἔτῳς εἶχει.—Ἀλλὰ τι
 δεῖ σε ὄραν; Καὶ ταυτ', εἶφη, οἶδ' ὅτι δι' ἐμὲ οὐχ ἡκίστα
 ἐπαῖεν, ἰσῶς δὲ καὶ διὰ σε, ὦ Κυρῆ, οὐδὲν ἥττον. Ἐγὼ
 τε γὰρ ἡ μῶρα πολλὰ διεκελευομένη αὐτῷ ἔτω ποιεῖν,
 ὅπως σοὶ φίλος ἀξίος λόγου φανεῖ· αὐτὸς τε οἶδ' ὅτι
 ἔτος 8 τέτο ἐνενοεῖ ὅ, τι πείσοιτο, ἀλλὰ τι ἀν σοὶ ποιη-
 σᾶς χαρίσαιοτο. Καὶ γὰρ ἐν, εἶφη, αὐτὸς μὲν ἀμεμπ-
 τῶς τετελευτήκει, ⁴ ἐγὼ δ' ἡ παρακελευομένη, ζῶσα πα-
 ρακαθήμεναι.—Καὶ ὁ Κυρὸς, χρόνον μὲν τίνα, σιωπῇ κατ-
 ἑδάκρυσεν, ἐπεὶτα δὲ ἐφθειγξάτο,—Ἀλλ' ἔτος μὲν δὴ,
 ὦ γυναῖ, εἶχει τὸ καλλίστον τέλος· νῆκων γὰρ τετελευτή-
 κει· συ δὲ, λαβούσα, τοισδε ἐπικοσμεῖ αὐτὸν τοῖς παρ'
 ἐμῇ (παρὴν δὲ ὁ Γῶβρυας καὶ ὁ Γαδάϊας πολὺν καὶ κα-
 λὸν ποσμὸν φερόντας·) ἐπεὶτα δ' εἶφη,—Ἰσθὶ ὅτι οὐδὲ τὰ
 ἀλλὰ ἀτιμὸς εἶσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ μνημα πολλοὶ χῶσασιν
 ἀξίως ὑμῶν, καὶ ⁵ ἐπισφαγήσεται αὐτῷ ὅσα εἰκὸς ἀνδρὶ
 ἀγαθῷ. Καὶ συ δὲ, εἶφη, οὐκ ἐρημὸς ἐσθ', ἀλλ' ἐγὼ

σθ',

σε, και σωφροσύνης ἐνεκα και πασης ἀρετης, και ταλλα τιμῶσω, και συστήσω ὅστις ἀποκόμει σε ὅποι ἀν αὐτῇ ἐβέλῃς· μονον, ἔφη, δηλώσον πρὸς ὅτινα χρῆζαι κομισθῆναι.—Και ἡ Πανθεῖα εἶπεν,—Ἀλλὰ Δαρρῖε, εἶφη, ὦ Κυρε, εἴ μὴ σε κρυψῶ πρὸς ὅτινα βελομαι ἀφικεσθαι.

Ὁ μὲν δὲ ταῦτα εἰπων ἀπῆει, κατοικτεῖρων τὴν τε γυναῖκα, ¹ οἷς ἀνδρὸς στεροῖτο, και τὸν ἀνδρα, οἷαν γυναῖκα καταλιπὼν ἐκεῖ ὀψοῖτο. Ἡ δὲ γυνὴ τῆς μὲν εὐνεχῆς ἐκέλευσεν ² ἀποστηναί· (ἔως ἀν, εἶφη, τοῦδε ἐγὼ ὀδυρῶμαι ὥς βελομαι·) τῇ δὲ τροφῷ εἶπε παραμνεῖν, και ἐπεταξεν αὐτῇ, ἐπειδὴν ἀποθάνῃ, περικαλυψαί αὐτὴν τε και τὸν ἀνδρα ἐν ἐνὶ ἱματίῳ. Ἡ δὲ τροφὸς πολλὰ ἱκετεύουσα μὴ ποιεῖν τετο, εἶπε ὕδεν ἦνυε, και χαλεπαίνουσαν ἑώρα, ἐκαθῆτο κλαίονσα. Ἡ δὲ, ἀκίνακην παλαί ³ παρεσκευασμένη, σφατῇ ἐαυτὴν, και, ἐπιβείσα ἐπὶ τὰ στερεὰ τῆς ἀνδρὸς τὴν ἑαυτῆς κεφαλὴν, ἀπέθνησκεν. Ἡ δὲ τροφὸς ἀνωλοφυρατο τε και περιεκαλυπτειν ἑαυτῇ, ὥσπερ ἡ Πανθεῖα ἐπεστελλεν. Ὁ δὲ Κυρὸς, ὥς ᾔσθετο τὸ ἐργὸν τῆς γυναίκος, ἐκπλαγείς, ἵσταί ἐι τι δύναται βοηθησαί. Οἱ δὲ εὐνεχοί, ἰδόντες τὸ γεγενημένον, τρεῖς ὄντες, ⁴ σπασάμενοι κακείνοι τῆς ἀκίνακας, ἀποσφατῶνται, ἔπειτα ἐταξεν αὐτὰς ἱστήκοτες. ⁵ Καί νυν τὸ μνημα μεχρὶ [τῆς νυν] τῶν εὐνεχῶν κεχωσθαι λέγεται· και ἐπὶ μὲν τῇ ἀνω στήλῃ, τῆς ἀνδρὸς και τῆς γυναίκος ἐπιγεγραφθαι φασὶ τὰ ὀνόματα, Συρία γραμματα· κατὰ δὲ εἶναι τρεῖς λέγουσι στήλας, και ἐπιγεγραφθαι, ⁶ ΣΚΗΠΤΟΥΧΩΝ. Ὡς δὲ Κυρὸς, ὥς ἐπλησίασε τῷ παθεῖ, ἀγασθῆναι τε τὴν γυναῖκα και κατολοφυραμένος, ἀπῆει· ⁷ και τετῶν μὲν, ἡ ἀκὸς, ἐπεμελήθη, ὥς τυχοῖεν πάντων τῶν καλῶν, και τὸ μνημα ὑπερμεγεθὲς ἐχώσθη, ὥς φασιν.

Εἰ

* * *

Εκ τε βίβλις ογδοε.

Τα τε ΚΥΡΟΥ αποθνησκοντος.

Οὕτω δὲ τε αἰωνος προκεχωρηκotos, μαλα δὲ πρεσ-
 βυτης ὡν ὁ Κυρος ἀφικνεῖται εἰς Περσας ¹ το ἐβδόμον ἐπὶ
 τῆς αὐτῆς ἀρχῆς. Καὶ ὁ μὲν πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ πα-
 λαι δὴ, ὥσπερ εἰκος, ἐτετελευτηκῆσαν αὐτῶ· ὁ δὲ Κυ-
 ρος ἐθύσε τὰ νομιζόμενα ἱέρα, ² καὶ τοῦ χοροῦ ἡγήσατο
 Περσῶν κατὰ τὰ πατρίαν, καὶ τὰ δῶρα πασι διέδωκεν,
 ὥσπερ εἰώθει. Κοιμηθεὶς δ' ἐν τῇ βασιλείᾳ, ὡς εἶδε
 τοιοῦδε· ἐδοξεν αὐτῷ προσελθὼν κρείττων τις ἢ κατὰ ἀν-
 θρώπων, εἰπεῖν,—Συσκευάζου, ὦ Κυρε· ἤδη γὰρ εἰς θεὸς
 ἀπεί.—Τὸ τοῦτο δὲ ἰδὼν τὸ ὄναρ ἐξηγερέθη, καὶ σχεδὸν ἐδοκεῖ
 εἶδεναι ὅτι τε βίβλις ἡ τελευτὴ παρῆναι. Εὐθύς ἐν λαβὼν
 ἱέρα, ἐθύε Διὶ τε πατρίᾳ καὶ Ἡλίῳ καὶ τοῖς ἄλλοις
 θεοῖς ἐπὶ τῶν ἀκρῶν, ὡς Περσῶν θυεσιν, ὥδε ἐπευχο-
 μένος. “Ζεῦ πατρί, καὶ Ἡλίε, καὶ πάντες θεοί,
 “δεχέσθε ταῦτα. καὶ τελεσθήτω πολλὰ καὶ καλὰ πρά-
 “ξεων, καὶ χαριστήρια, ὅτι ἐσημνησάμενοι μοι, καὶ ἐν ἱε-
 “ροῖς καὶ ἐν οὐρανοῖς σημεῖοις καὶ ἐν οἰανοῖς καὶ ἐν
 “φημαῖς, ἃ τ' ἐχρην ποιεῖν καὶ ἃ οὐκ ἐχρην. Πολλὰ
 “δ' ὑμῖν χάρις ὅτι καὶ γὰρ ἐγὼ ἐγίνωσκον τὴν ὑμετέραν ἐπι-
 “μέλειαν, καὶ ὑπεκώποτα ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις ὑπὲρ ἀν-
 “θρώπων ἐφρονῆσα. Αἰτούμαι δ' ὑμᾶς δεῖναι καὶ νῦν
 “παῖσι μὲν καὶ γυναῖκεσι καὶ φίλοις καὶ πατρίδι εὐδαι-
 “μονίαν· ἐμοὶ δὲ, οἷον περ αἰῶνα δέδωκατε, τοιαύτην
 “καὶ τελευτὴν δεῖναι.” Ὁ μὲν δὴ, ταῦτα ποιήσας,
 καὶ οἰκαδὲ ἐλθὼν, ἐδοξεν ἡδῶς ἀναπαυσεσθαι, καὶ κατ-
 ἐκλήθη. Ἐπεὶ δὲ ὥρα ἦν, οἱ τεταγμένοι προσιοῦντες λη-
 σασθαι αὐτὸν ἐκέλευον. Ὁ δ' ἐλέγεν ὅτι ἡδῶς ἀνα-
 παυοίτο.

ταυτοῦτο. Οἱ δ' αὖ τεταγμένοι, ἐπεὶ ὥρα ἦν, δαίπνον
παρετίθεσαν· τῇ δὲ ἡ ψυχὴ σίτον μὲν ἔκ προσιέτο, διψῆν
δ' ἔδοκει, καὶ ἐπινεν ἡδεως. Ὡς δὲ καὶ τῇ ὑστεραίᾳ συν-
εβαίνειν αὐτῷ ταῦτα καὶ τῇ τρίτῃ, ἐκαλεσε τὰς παῖδας·
οἱ δ' ἐτυχὸν συνηκολαθηκοτὲς αὐτῷ, καὶ ὄντες ἐν Περ-
σαις. Ἐκαλεσε δὲ καὶ τοὺς φίλους, καὶ τὰς Περσῶν
ἀρχάς· παρόντων δὲ πάντων, ἤρχετο τοιοῦδε λόγῳ.

“ Παιδὲς ἐμοὶ, καὶ πάντες οἱ παρόντες φίλοι, ἐμοὶ
“ μὲν τε βίου το τέλος ἤδη παρεστίν· (ἐκ πολλῶν) τέτο·
“ σαφὲς γιγνώσκω) ὑμᾶς δὲ χρῆ, ὅταν τελευτήσω,
“ ὥστερ' εὐδαιμόνος ἐμὲ καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν πάντα.
“ Ἐγὼ γάρ παις τὴν ὥν, τὰ ἐν παῖσι νομιζόμενα καλά,
“ δοκῶ κεκαρπῶσθαι· ἐπεὶ τὴν ἡβήσῃ, τὰ ἐν νεανισκοῖς·
“ τέλειος τὴν ἀνὴρ γενομένος, τὰ ἐν ἀνδράσι. ² Σὺν
“ τῇ χρόνῳ τὰ προῖοντι αἰεὶ συναυξανόμενῃ ἐπιγίγνωσ-
“ καὶ ἔδοκῃν καὶ τὴν ἐμὴν δύναμιν, ὥστε καὶ τὸν γη-
“ ρὰς ἐδεσπώτοτε ἡσθόμην τῆς ἐμῆς νεότητος ἀσθένεστε-
“ ρον γιγνόμενον, καὶ ἔτ' ἐπιχειρήσας οὐτ' ἐπιθυμήσας
“ οἶδα ὅτου ἡτύχησα. Καὶ τὰς μὲν φίλους ἐπειδὸν δι'
“ ἐμοὶ εὐδαιμόνας γενομένους, τὰς δὲ πολεμίους ὑπ' ἐμῆ
“ δαλωθέντας· καὶ τὴν πατρίδα προσθεὶν ἰδιωτεύσαν ἐν
“ τῇ Ἀσίᾳ, νῦν προτέκμημενῃ καταλείπω ἂν· τ' ἐκτη-
“ σαμέν ἐδὲν οἶδα ὅ, τι ἔδισσαμην. Καὶ τὸν μὲν
“ παρελθόντα χρόνον ἐπραττον ὁμῶς, ὥστερ' ἡυχομένη·
“ φόβος δὲ μοι συμπαραμαρτῶν, μὴ τι ἐν τῇ ἐπιποτῇ
“ χρόνῳ ἡ ἰδοίμι ἡ ἀκουσάιμι ἡ παθοίμι χαλεπὸν,
“ οὐκ εἰς τέλος μέγα φρονεῖν, ³ ἐδ' εὐφραίνεσθαι ἐκ-
“ τεταμένως. Νῦν δ' ἡν τελευτήσω, καταλείπω μὲν
“ ὑμᾶς, ὦ παῖδες, ζῶντας, ὥστερ' ἔδοσαν μοι οἱ θεοὶ
“ γενέσθαι· καταλείπω δὲ πατρίδα καὶ φίλους εὐδαιμό-
“ νους· ⁴ ὥστε πᾶς ἐκ ἂν ἐγώ, δικαίως μακαρίζομενος,
“ τὸν αἰ χρόνον μνημὸς τυγχάνοιμι; Δαδὲ καὶ τὴν
“ βασιλείαν

“ βασιλεῖαν με ἤδη ¹ σαφηνίσαντα καταλιπεῖν, ὥς αν
 “ μη, ἀμφιλογος γενομένη, πράγματα ὑμῖν παρασχη.
 “ Ἐγὼ δὲ νῦν φιλῶ μὲν ἀμφοτέρους ὑμᾶς ὁμοίως, ὡ
 “ παιδὲς· το δὲ προέβλευεν καὶ προηγεσθαι ἐφ’ ὃ, τι
 “ αν κείρος δοκῇ εἶναι, τὸτο προστάτῳ τῷ προτέρῳ γε-
 “ νομένῳ, καὶ πλείονων, κατὰ το εἶπος, ἐμπείρω. Ἐπαι-
 “ δευθὴν δὲ καὶ αὐτὸς ἔτις ὑπο τησδε τῆς ἐμῆς τε καὶ
 “ ὑμετέρας πατρίδος, τοῖς πρεσβυτέροις, οὐ μόνον ἀδελ-
 “ φοῖς, ἀλλὰ καὶ πολίταις, ² καὶ ὁδῶν καὶ θάκων καὶ
 “ λογῶν ὑπαίκειν· καὶ ὑμᾶς δὲ, ὡ παιδὲς, ἔτις ἐξ ἀρ-
 “ χῆς ἐπαιδεύον, τοὺς μὲν γεραιτέρους προτιμᾶν, τῶν δὲ
 “ νεωτέρων προτετιμησθαι· ³ ὥς οὖν παλαιὰ καὶ εἰθισ-
 “ μενὰ καὶ ἐννομα λεγοντος ἐμε, ἔφας ἀποδεχέσθε.
 “ Καὶ σὺ μὲν, ὡ Καμβύση, τὴν βασιλείαν ἔχε, θεῶν
 “ τε διδόντων καὶ ἐμε, ὅσον ἐν ἐμοί· σοὶ δὲ, ὡ Ταναοζάρη,
 “ σατραπὴν εἶναι δίδωμι Μήδων τε καὶ Ἀρμενίων, καὶ
 “ τρίτων Καδυσίων· ταῦτα δὲ σοὶ δίδες, νομίζω ἀρχὴν
 “ μὲν μείζω καὶ τένομα τῆς βασιλείας τῷ πρεσβυτέρῳ
 “ καταλιπεῖν, εὐδαιμονίαν δὲ σοὶ αὐλυότεραν. Ὅποιας
 “ μὲν γὰρ ἀνθρωπίνης ευφροσύνης ἐπίδεῃς ἐσθ’ οὐχ ὄρω·
 “ ἀλλὰ πάντα σοὶ τὰ δοκούντα ἀνθρώπους ευφραίνειν
 “ παρίσται. ⁴ Τὸ δὲ δυσκαταπρακτοτέρων ἔραν, καὶ τὸ
 “ πολλὰ μεριμνᾶν, καὶ τὸ μὴ δύνασθαι ἡσυχίαν ἔχειν,
 “ κεντριζόμενον ὑπὸ τῆς πρὸς τὰμα ἔργα φιλονεικίας,
 “ καὶ τὸ ἐπιβλεῦεν καὶ τὸ ἐπιβουλευέσθαι, ταῦτα τῷ
 “ βασιλευοντι ἀνάγκη σου μάλλον συμπαραρομαρτεῖν· ἅ,
 “ σαφ’ ἴσθι, τῷ ευφραίνεσθαι πολλὰς ἀσχολίας παρεῖχα.
 “ ⁵ Οἶσθα μὲν οὖν καὶ σὺ, ὡ Καμβύση, ὅτι ἐ τοδε τῷ
 “ χρυσὸν σκήπτρον τὸ τὴν βασιλείαν διασωζόν ἐστίν,
 “ ἀλλ’ οἱ πιστοὶ φίλοι σκήπτρον βασιλευσιν ἀληθεύατον
 “ καὶ ἀσφαλεστάτον. Πιστὲς δὲ μὴ νομίζε φῦσει φῦσε-
 “ θαι ἀνθρώπους· (πάσι γὰρ αν οἱ αὐτοὶ πιστοὶ φαίνονται,
 “ ὥστε

« ὥσπερ καὶ ταλλὰ τὰ πεφυκότα πασι τὰ αὐτὰ φαίνε-
 « ται·) ἀλλὰ τοὺς πιστὺς τίθεσθαι δεῖ ἕκαστον ἑαυτῷ·
 « ἥ δὲ κτησίς αὐτῶν ἐστὶν οὐδαμῶς συν τῇ βίᾳ, ἀλλὰ
 « μαλλον συν τῇ εὐεργεσίᾳ. Εἰ οὖν καὶ ἄλλος τινὰς
 « πείρασθ'· συμφυλακὰς τῆς βασιλείας ποιεῖσθαι, ¹ μὴ-
 « δαίμονιν πρότερον ἀρχοῦ ἢ ἀπο τοῦ ὁμοῦν γενομένου.
 « Καὶ πολὺται τοὶ ἄνθρωποι ἀλλοδαπῶν οἰκφειότεροι, καὶ
 « συσσιτοὶ ἀποσκῆψιν· οἱ δὲ ἀπο τοῦ αὐτοῦ σπέρματος
 « φῦντες, καὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς μητρὸς τραφεῖντες, καὶ ἐν
 « τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ αὐξήθεντες, καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν γονεῶν
 « ἀγαπῶμενοι, καὶ τὴν αὐτὴν μητέρα καὶ τὸν αὐτὸν πα-
 « τέρα προσαγορεύοντες,—πῶς οὐ πάντων οὗτοι οἰκιοῦντα-
 « τοι; Μὴ οὖν ἃ οἱ θεοὶ ὑφηγῆνται ἀγαθὰ εἰς οἰκιο-
 « τητὰ ἀδελφοῖς, μάταια ποτὲ ποιήσητε, ἀλλ' ἐπὶ
 « ταῦτα εὐδὺς οἰκοδομεῖτε ἀλλὰ φίλικά ἐξέσθαι· καὶ ἔτι
 « καὶ ἀνυπερβλήτος ἄλλοις ἐστὶν ἢ ὑμετέρα φίλια.
 « Ἐαυτὲ τοι κηδεταὶ ὁ πρόνοος ἀδελφεῖ· τίτι γὰρ ἄλλω
 « ἀδελφῷ, μέγας ἢ, οὕτω καλόν, ὥς ἀδελφῷ; τίς
 « δ' ἄλλος τιμῆσεται δὴ ἄνδρα μέγα δυναμένον οὕτως,
 « ὥς ἀδελφῷ; τίνα δὲ φοβήσεται τίς ἀδικεῖν, ἀδελφοῦ
 « μεγάλου ὄντος, οὕτως ὥς τὸν ἀδελφόν; Μῆτε οὖν
 « Δασίῳ μὴδεις σοῦ τοῦτ' ὑπακούετω, μῆτε προθυμοτε-
 « ρον παρ' ἐστὼ· ἔδεν γὰρ οἰκειότερα τὰ τέττα ἔτε ἀγα-
 « θὰ, οὔτε δεινὰ, ἢ σοί. | Ἐννοεῖ δὲ καὶ ταῦτα, τίτι χαρι-
 « σαμένος ἐλπίσαις ἂν μείζονων τυχεῖν ἢ τοῦτ'· τίτι
 « δ' ἂν βοηθήσας ἰσχυροτέρου συμμάχον ἀντίλαβῷς;
 « τίνα δ' αἰσχίον μὴ φίλῳ ἢ τὸν ἀδελφόν; τίνα δὲ
 « ἅπαντων καλλίον προτιμᾶν ἢ τὸν ἀδελφόν; ² Μοῦνον
 « τοι, ὦ Καμβύση, πρώτου ὄντος ἀδελφοῦ παρ' ἀδελ-
 « φῷ, εἰδὲ φθόνος παρὰ τῶν ἄλλων ἐφικνεῖται.—Ἀλλὰ
 « πρὸς θεῶν πατρῶν, παῖδες, τιματὲ ἀλλήλους, εἰ τι
 « καὶ τὲ ἐμοὶ χαρίζεσθαι μέλει ὑμῖν· ἔ γὰρ δηρὰ τέλο
 « γέ σαφῶς δοκεῖτε εἶδεναι, ὥς ἔδεν ἐσομαι ἐγὼ ἐτι,
 VOL. I. L. « ἐπειδὴ

“ ἐπειδὴν τε ἀνθρώπων βίη τελευτήσῃ· ἔδε γὰρ νυνὶ τοὶ
 “ τὴν γ’ ἐμὴν ψυχὴν ἑώρατε, ἀλλ’ οἷς διεπραγμένῳ, τε-
 “ τοῖς αὐτὴν ὡς ἔσαν κατεφώρατε. Ἰ Τὰς δὲ τῶν ἀδικα-
 “ παθόντων ψυχὰς ἔγω κατενόησατε οἷς μὲν φόβους
 “ τοῖς μισαιφονοῖς ἐμβάλλουσιν ; οἷς δὲ παλαμναιῶς τοῖς
 “ ἀνοσίοις ἐπιπεμπέσι ; Τοῖς δὲ φθιμένοις τὰς τιμὰς
 “ διαμενεῖν ἐτι ἀν δοκεῖτε, εἰ, μὴδενος αὐτῶν αἱ ψυχαὶ
 “ κυρίαι ἦσαν ; Οὐλοὶ ἐγώ γε, ὦ παῖδες, ἔδε τοῦτο πα-
 “ ποτε ἐπεισθὴν, ὡς ἡ ψυχὴ, ἕως μὲν ἀν ἐν θνήτῳ
 “ σωματὶ ἦ, ζῇ· ὅταν δὲ τοῦτου ἀπαλλαγῇ, τεθῇκεν.
 “ Ὅρα γὰρ ὅτι καὶ τὰ θνήτα σώματα, ὅσον ἀν ἐν αὐ-
 “ τοῖς χρόνοις ἡ ἡ ψυχὴ, ζῶντα παρεσχεται. Οὐδὲ γὰρ
 “ ὅπως ἀφρων ἐστὶ ἡ ψυχὴ, ἐπειδὴν τε ἀφρονος σω-
 “ ματος διχα γενήται, ἔδε τετο πεπεισμαι· ἀλλ’ ὅταν
 “ ἀκράτος καὶ καθαρός ὁ νῆς ἐκκριθῇ, τότε καὶ προ-
 “ νιμωτάτον εἶκος αὐτὸν εἶναι. Διαλυομένῳ δὲ ἀν-
 “ θρώπῳ, δηλὰ ἐστὶν ἕκαστα ἀπιοῦντα πρὸς τὸ ὁμοφυλόν,
 “ πλὴν τῆς ψυχῆς· αὕτη δὲ μόνῃ οὔτε παρῆσα ἔτε
 “ ἀπίεσα ὄραται. Ἐνόησατε δὲ, εἴη, ὅτι ἐγγύτερον μὲν
 “ τῷ ἀνθρώπῳ θάνατῳ ἔδεν ἐστὶν ὕπνε· ἡ δὲ τοῦ ἀν-
 “ θρώπῳ ψυχὴ τότε δὴ πῶς θάνατῳ καταφαίνεται, καὶ
 “ τότε τι τῶν μελλόντων προορᾷ· τότε γὰρ, ὡς εἰπὲς,
 “ μαλιστα ἐλευθερεται. Εἰ μὲν οὖν οὕτως ἐχει ταῦτα,
 “ ὥσπερ ἐγὼ οἰομαι, καὶ ἡ ψυχὴ καταλείπει τὸ σῶμα,
 “ καὶ, τὴν ἐμὴν ψυχὴν καταιδεμένοι, ποιεῖτε ἅ ἐγὼ
 “ δεομαι· εἰ δὲ μὴ οὕτως, ἀλλὰ μένεσα ἢ ψυχὴ ἐν
 “ τῷ σωματὶ συναποθνήσκῃ, ἀλλὰ θῆες γὰρ τοὺς ἀσ-
 “ οντας, καὶ παντ’ ἐφορώντας, καὶ πάντα δυναμένους,
 “ οἱ καὶ τὴν τῶν ὅλων τὴνδε ταξίν συνεχέσιν ἀτρίβῃ
 “ καὶ ἀγῆρατον καὶ ἀναμαρτήτον, καὶ ὑπὸ καλλῆς
 “ καὶ μεγέθους ἀδιήγητον, τέτρε φοβεμένοι, μὴτε ἀσε-
 “ βες μὴδὲν, μὴδὲ ἀνοσίον, μὴτε ποιήσητε, μὴτε βουλευ-
 “ σῃτε.

“ σῆτε. Μετα μεντοι θεες, και ανθρωπων το παν γένος
 “ το αει επιγιγνομενον αιδεσθε· ου γαρ εν σκοτῳ ὑμας
 “ οἱ θεοι αποκρυπτονται, αλλ’ εμφανῆ πασιν αναΐκη
 “ αει ζην τα ὑμετερα εργα· ἃ, ην μεν καθαρα και εξω
 “ των αδικων φαινηται, δυνατες ὑμας εν πασιν ανθρω-
 “ ποις αναδαξαι· ει δε ες αλληλους αδικον τι φρονησετε,
 “ εκ παιτων ανθρωπων ¹ το αξιοπιστοι ειναι αποβαλείτε.
 “ Ουδεις γαρ αν ετι πιστευσαι δυναίτο ὑμιν, ουδ’ ει
 “ πανυ προθυμοίτο, ιδων αδικουμενον τον μαλιστα φιλια
 “ προσηκοντα. ² Ει μεν εν εγω ὑμας ἱκανως διδασκω
 “ οἷς χρη προς αλληλους ειναι·—ει δε μη, και παρα
 “ των προγεγενημενων μανθανετε· αὕτη γαρ αριστη δι-
 “ δασκαλία. Οἱ μεν γαρ πολλοι διαγεγενηνται φι-
 “ λοι μεν γονεις παισι, φιλοι δε ³ αδελφοι· ηδη δε τι-
 “ νες τετων και εναντια αλληλοις επραξαν· ὁποῖοις αν
 “ εν αισθανησθε τα πραχθεντα συνειγκοντα, ταυτα δη
 “ αιρουμενοι, ορθως αν βελευοισθε.—Και τουτων μεν
 “ ισως ηδη ἄλις.—Το δ’ εμον σωμα, ω παιδες, όταν
 “ τελευτησω, μητε εν χρυσῳ θῆτε, μητε εν αργυρῳ,
 “ μηδε εν αλλῳ μηδενι· αλλα τη γῇ ὡς ταχιςα απο-
 “ δοτε. Τι γαρ τυτε μακαριωτερον, τε γῇ μιχθη-
 “ ναι, ἢ παντα μεν τα καλα, παντα δε ταγαθα φυε-
 “ τε και τρεφει; Εγω και αλλως φιλανθρωπος εγενο-
 “ μην, και νυν ἡδεως αν μοι δοκῶ κοινωνησαι του ευερ-
 “ γετεντος ανθρωπους.—⁴ Αλλα γαρ ηδη, εφη, εκλι-
 “ πειν μοι φαινεται ἡ ψυχη ⁵ ὁθενπερ, ⁶ ὡς εοικε, πασιν
 “ αρχεται απολειπεσα. Ει τις ουν ὑμων η δεξιας βε-
 “ λεται της εμης ἄψασθαι, ἢ ορμῃα τούμον ζωντος ετι
 “ προσιδειν θελα, προσίτω· όταν δ’ εγω ἐκαλυψωμαι,
 “ αιτουμαι ὑμας, ω παιδες, μηδεις ετ’ ανθρωπων τέμον
 “ σωμα ιδετω, μηδ’ αυτοι ὑμεις. Περσας μεντοι παν-
 “ τας και τες συμμαχες επι το μνημα τέμον παρακα-
 “ λαιτε,

“ λαιτε, συνησθησομενους εμοι ὅτι εν τῷ ασφαλει ηδη
 “ εσομαι, ὡς μηδεν αν επι κακον παθειν, μητε ην μετα
 “ τε θειε γενωμαι, μητε ην μηδεν επι ὧ ὅποσοι δ’ αν
 “ ελθωσι, τετες ευ ποιησαντες ¹ ὅποσα επ’ ανδρὶ ευδαι-
 “ μονι νομιζεται, αποπεμπετε. Και τετο, εφη, ² με-
 “ μνησθε μου τελευταιον,—Τες φιλες ευεργετηεις, και
 “ τους εχθρους δυνησεσθε κολαζειν.—Και χαιρετε, ω φι-
 “ λοι παιδες, και τη μητρι ³ απαγγελλετε ὡς παρ’ εμε
 “ και παντες δε οἱ παροντες και οἱ αποντες φιλοι χαιρε-
 “ τε.” Ταυτ’ εβαν και παντας δεξιωσαμενος, συνεκα-
 λυψατο, και ἔτως ετελευτησεν.

ΞΕΝΟ-

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Α'.

[EX EDIT. THOMÆ HUTCHINSON. OXON. 1735. 4to.]

ΔΑΡΕΙΟΥ και Παρυσαιδος ² γίνονται παῖδες δυο· πρεσβύτερος μιν Αρταξερξης, νεώτερος δὲ Κυρος. Ἐπει δὲ ἦσθ' ἡ Δαρείος, καὶ ὑπώπτευε τελευτῇ τῇ βίῃ, ἐβόλετο τῶν παίδων ἀμφοτέρω παρῆναι. Ὁ μὲν κ' πρεσβύτερος ³ παρῶν ἐτυγχάνει· ⁴ Κυρον δὲ μετεπεμπίτο ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἧς αὐτὸν ⁵ σατραπὴν ἐποίησεν· καὶ στρατηγὸν δὲ αὐτὸν ἀπέδωκε πάντων, ὅσοι εἰς Κασωλὴ πεδίου ἀθροίζονται. Ἀναβαίνει οὖν ὁ Κυρος, λαβὼν Τισσαφέρνην ὡς φίλον· καὶ, τῶν Ἑλλήνων δὲ ἔχων ⁶ ὀπλίῃς, ἀνέβη, τριακοσίαις, ἀρχόντα δὲ αὐτῶν Ξενίαν Παρράσιον.

Ἐπαδὴ δὲ ἐτελευτήσῃ Δαρεῖος, καὶ ⁷ κατεστῆ εἰς τὴν βασιλείαν Αρταξερξης, Τισσαφέρνης διαβάλλει τὸν Κυρον πρὸς τὸν ἀδελφόν, ὡς ἐπιβέλουσι αὐτῷ. Ὁ δὲ παθεται τε καὶ συλλαμβάνει Κυρον, ὡς ἀποκτείνων· ἢ δὲ μητρὶς, ⁸ ἐξαιτησαμένη αὐτὸν, ἀποκτενέει καλὴν ἐπὶ τὴν ἀρχήν. Ὁ δ' ὡς ἀπῆλθε κινδυνεύσας καὶ ἀτιμασθῆς, ⁹ βεβουλευται ὅπως μηποτέ ἐτι εἶσαι ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ, ἀλλ', ἣν δύνηται, βασιλεύσας αὐτῷ ἐκείνου. Παρυσαιδὶς μὲν δὲ μητρὶς ¹⁰ ὑπῆρχε τῷ Κυρῷ, φίλεσα αὐτὸν μάλλον, ἢ τὸν βασιλεύοντα Αρταξερξην. Ὅστις δ' ἀφικναιτο τῶν παρὰ βασιλείῃς πρὸς αὐτὸν, πάντας ἔτιω διατίθεις ἀνεπίμπετο, ὥσθ' ἑαυτῷ μάλλον φίλους εἶναι, ἢ βασιλεῖ.

Καὶ

Και των παρ' ἑαυτῶν δε βαρβαρων επεμελεατο, ὡς πολεμειν τε ἱκανοι εἴησαν, ¹ και ευνοϊκῶς εχοιεν αὐτῶν. Την δε Ἑλληνικην δυναμιν ἡθροίζειν ² ὡς μαλιστα εδυνατο επι κρυπτομενος, ὅπως ³ ὅτι απαρσπευαστοτατον λαβοι βασιλεα. ⁴ Ὅτε εν εποιεατο την συλλογην, ὅποσους εἶχε φυλακας εν ταις πολεσι, παρηγγειλε τοις φρουραρχοις ἑκαστοις λαμβανειν ανδρας Πελοποννησις, ⁵ οτι πλειους και βελτιστας, ⁶ ὡς επιβλενοντος Τισσαφερνς ταις πολεσι. Και γαρ ησαν Ιωνικαι πολεις ⁷ Τισσαφερνς το αρχαιον, εκ βασιλεως δεδομεναι· τοτε δ' ⁸ απεστησαν προς Κυρον πασαι, πλην Μιλητης. Εν Μιλητῶ δ' ὁ Τισσαφερνς προαισθομενος τα αὐτα ταυτα βεβλενομενς, αποστηναι προς Κυρον, τους μεν απεκτεινε, τους δ' εξεβαλεν. (Ὁ δε Κυρος ὑπολαβων τους φευγοντας, συλλεξας στρατευμα, επολιορκει Μιλητον και κατα γην και κατα θαλατταν, και επαρατο καταγειν. ⁹ τς εκπετακotas.—Αὐτῇ οὖν αλλη προφασις ην αὐτε τε αθροιζαν στρατευμα. Προς δε βασιλεα πεμπων, ηξις, αδελφος ων αὐτε, δοθηναι οἱ ταυτας τας πολεις μαλλον, η Τισσαφερνην αρχειν αὐτων, και ἡ μητηρ συνεπραττειν αὐτῶν ταυτα, ὥστε βασιλευς της προς ἑαυτον επιβελης εκ ησθανετο, Τισσαφερνει δε ενομιζει πολεμικντα αὐτον αμφοι τα στρατευματα δαπανᾶν· ὥστε εδεν ηχθετο αὐτων πολεμικντων· και γαρ ὁ Κυρος απεπεμπε τους γιγνομενς δασμς βασιλεᾷ εκ των πολεων, ὧν ὁ Τισσαφερνης ¹⁰ ετυγχανεν εχων.

Αλλο δε στρατευμα συνελεγετο αὐτῶν, εν Χερρόνησῳ της καταντιπερας Αβυδς, ¹¹ τονδε τον τροπον.—Κλεαρχος ην Λακεδαιμονιος, φυγας· τετῶ συγγενομενος ὁ Κυρος, ηγασθη τε αὐτον, και διδωσιν αὐτῶ ¹² μυριους δαρεικς. Ὁ δε λαβων το χρυσιον, στρατευμα συνελεξεν απο τετων των χρηματων, και επολεμει, εκ Χερρόνησε ὀρμωμενος, τοις Θραξι τοις ὑπερ Ἑλλεσποντον οικεσι,

πρὸς, καὶ ὠφελεῖ τῆς Ἑλλήνας· ὥς τε καὶ χρήματα συν-
 βαλοντὴ αὐτῇ, εἰς τὴν τροφὴν τῶν στρατιωτῶν, αἱ Ἑλλη-
 σπορικαὶ πόλεις ἴκεσαι. ¹ Τὸ δ' αὖ ἐτὼ τρεφομένον
 ἐλάβανεν αὐτῇ τὸ στρατεύμα. Ἀριστίππος δὲ ὁ Θεττα-
 λὸς ἐτυλχανε ξένος ὢν αὐτῇ, καὶ πιεζόμενος ὑπὸ τῶν οἰ-
 κοὶ ἀντιστασιωτῶν, ἐρχεται πρὸς τὸν Κυρὸν, καὶ αἰτεῖται
 αὐτὸν εἰς δισχιλίους ξένους, καὶ τριῶν μηνῶν μισθόν, ² ὥς
 ἐτὼ περιγενομένος ἂν τῶν ἀντιστασιωτῶν· Ὁ δὲ Κυρὸς
 δίδωσιν αὐτῇ εἰς τετρακισχιλίους, καὶ ἐξ μηνῶν μισθόν·
 καὶ δαταὶ αὐτῇ ³ μὴ προσθὲν καταλυσαι πρὸς τῆς ἀντι-
 στασιώτας, πρὶν ἂν αὐτῇ συμβεβησῇται. Οὕτω δὲ
 αὐτὸ ἐν Θετταλίᾳ ⁴ ἐλάβανεν αὐτῇ τρεφομένον στρα-
 τεύμα. Προξένον δὲ τὸν Βοιωτῖον, φίλον ὄντα αὐτῇ,
 ἐκέλευσε, λαβόντα ἀνδράς ὀτιπλείστους, παραγενεσθαι
 ὥς ἐπὶ Πεισίδας βελομένοις στρατευσθαι, ὥς πρᾶγμα ἴα
 παρεχόντων Πεισίδων τῇ ἑαυτοῦ χωρᾷ. Σοφαινετὸν δὲ
 τὸν Στυμφαλίον, καὶ Σωκράτην τὸν Ἀχαιοῖον, ξένους ὄν-
 τας καὶ τουτούς, ἐκέλευσεν ἀνδράς λαβόντας εἰλθεῖν ὀτι-
 πλείστους, ὥς πολεμήσων Τισσαφέρνη συν τοῖς φυγασί-
 τω Μιλησίων. Καὶ ποιοῖεν οὕτως οὗτοι.

Ἐπεὶ δ' ἔδοκει αὐτῇ ἤδη ⁵ πορευεσθαι ἀνω, τὴν μὲν
 προφασιν ποιεῖτο, ὥς Πεισίδας βουλομένος ἐκβαλεῖν
 πανταπάσιν ἐκ τῆς χωρᾶς· καὶ ἀβροῖζει ὥς ἐπὶ τουτούς
 το, τὴν βαρβαρικὴν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἐνταυθα στρατεύμα·
 καὶ παραγγέλλει τῇ τε Κλεαρχῷ, λαβόντι, ἥκειν, ὅσον
 ἦν αὐτῇ στρατεύμα· καὶ τῇ Ἀριστίππῳ, ⁶ συναλλαξέντι
 πρὸς τῆς οἰκοὶ, ἀποπειμῆσαι πρὸς ἑαυτὸν ὁ ἔαχε στρατεύ-
 μα· καὶ Ξεῖνᾳ τῇ Ἀρκαδί, ὅς αὐτῇ προεῖσθηκε τοῦ ἐν
 ταῖς πόλεσι ⁷ ξένους, ἥκειν παραγγέλλει, λαβόντα τοὺς
 ἀνδράς, πλὴν ὅποσοι ἱκανοὶ εἴησαν τὰς ἀκροπόλεις φυ-
 λατῆιν. Ἐκαλεσε δὲ καὶ τῆς Μιλητῶν πολιτορχεῖας, καὶ
 τῆς φυγαδᾶς ἐκέλευσε συν αὐτῇ στρατευσθαι· ὑποσχο-
 μένος

μενος αυτοις, ει καλως ¹ καταπραΰσειν εφ' α' ιστρατευ-
το, μη προσθεν παυσασθαι, πριν αυτους καταγαγοι οι-
καδε. Οί δε ηδως επειβοντο· (επιστευον γαρ αυτω·)
και λαβοντες τα όπλα, προσησαν εις Σαρδεις. Ξενιας
μεν δη, τες εκ των πολειν λαβων, παρεγενετο εις Σαρ-
δεις, όπλιτας εις τετρακισχιλις· Προξενος δε παρην
εχων όπλιτας μεν εις πεντακοσις και χιλις, γυμνητας
δε πεντακοσις· Σοφαινετος δε ό Στυμφαλιος, όπλιτας
εχων χιλις· Σακρατης δε ό Αχαιος, όπλιτας εχων ως
πεντακοσις· Πασιων δε ό Μεγαρευς, εις έπτακοσις
εχων ανδρας, παρεγενέτο· ην δε και έτος και ό Σακρατης
² των αμφι Μιλητον στρατευομενων. Ούτοι μεν εις Σαρ-
δεις αυτω αφικοντο. Τισσαφερης δε κατανοησας ταυ-
τα, και μειζονα ήγησαμενος ειναι, η ως επι Πεισιδας,
την παρασκευην, πορευεται ³ ως βασιλεα ⁴ ή εδυνατο
ταχιστα, ίππεις εχων ως πεντακοσις. Και βασιλευς
μεν δη ειπεί ηκεσε παρα Τισσαφερης τον Κυρε στολον,
αντιπαρασκευαζέτο.

Κυρος δε εχων ές ειπον, ώρμᾶτο απο Σαρδειν· και
⁵ εξελαινει δια της Λυδίας, ⁶ σαθμυς τρεις ⁷ παρασαγ-
γας εικοσι και δυο, επι τον Μαιανδρον ποταμον. Τετ-
το ευρος δύο ⁸ πλεθρα· γεφυρα δε επην εξευγμενη πλοι-
οις έπτα. Τουτον διαβας, εξελαινει δια Φρυγίας
σταθμον ένα, παρασαγγας ολίω, εις Κολοσσας, πολιν
οικεμενην, ευδαιμονα και μεγαλην. Ενταυθα εμεινεν
ήμερας έπτα· και ήκει Μεναν ό Θετταλος, εχων όπλίας
χιλις, και ⁹ πελτασας πεντακοσις, Δολοπας και Αι-
νιανας και Ολυνθις. Εντευθεν εξελαινει σαθμυς τρεις,
παρασαγγας εικοσιν, εις Κελαινας, της Φρυγίας πο-
λιν οικεμενην, μεγαλην και ευδαιμονα. Ενταυθα Κυ-
ρω βασιλεια ην, και παραδεισος μεγας αγριων θη-
ριων πληρης, α' εκεινος εθηρευεν απο ίππυ, όποτε γυμ-
νασαι

πρὸς βέλονται ἑαυτὸν τε καὶ τὰς ἵππους. Διὰ μίσην δὲ
 τε παραδείσῃ ῥα ὁ Μαιανδρὸς ποταμὸς· αἱ δὲ πηγαί
 αὐτῆς εἰσὶν ἐκ τῶν βασιλείων· ῥαὶ δὲ καὶ διὰ τῆς Κελαι-
 νῶν πόλεως. Ἔστι δὲ καὶ μεγάλη βασιλείᾳ βασιλεῖα ἐν
 Κελαιναῖς ἐρυμνᾷ, ἐπὶ ταῖς πηγαῖς τοῦ Μαρσίου ποτα-
 μῶ, ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει· ῥαὶ δὲ καὶ ἔτος διὰ τῆς πόλεως,
 καὶ ¹ ἐμβαλλεῖ εἰς τὸν Μαιανδρὸν· τε δὲ Μαρσίῳ τοῦ εὐ-
 ρὸς εἰκοσι καὶ πέντε ποδῶν. Ἐνταυθα λέγεται Ἀπολ-
 λῶν ἐκδερᾶν Μαρσίαν, νικησας ἐριζόντα οἱ περὶ σο-
 φίας, καὶ τὸ δερμα κρέμασαι ἐν τῷ ἀντρώ, ὅθεν αἱ πη-
 γαί· διὰ δὲ τούτο ὁ ποταμὸς καλεῖται Μαρσίᾳς. Ἐν-
 ταυθα Ἐρεξῆς, ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἠτήθεις τῇ μάχῃ
 ἀπεχωρεῖ, λέγεται οἰκοδομησά τὰ τε τὰ βασιλείᾳ,
 καὶ τὴν Κελαινῶν ἀκροπόλιν. Ἐνταυθα ἔμεινε Κυρὸς
 ἡμέρας τριακοντα· καὶ ἦκε Κλεάρχος ὁ Λακεδαιμο-
 νίος, Φυγας, ἔχων ὅπλιτας χίλις, καὶ πελταστας Θρα-
 κίας οκτακοσίους, καὶ τοξότας Κρητὰς διακοσίους. Ἄ-
 μα δὲ καὶ Σωσίας παρὴν ὁ Συρακῆσιος, ἔχων ὅπλιτας
 χίλις· καὶ Σοφαινετὸς ὁ Ἀρκας, ἔχων ὅπλιτας χί-
 λιας. Ἐνταυθα Κυρὸς ἐξέτασιν καὶ ἀριθμὸν τῶν Ἑλ-
 λήνων ἐποίησεν ἐν τῷ παραδείσῳ, καὶ ἐγένοντο οἱ συμ-
 παντες, ὅπλιται μὲν μυριοὶ καὶ χίλιοι, πελτασταὶ δὲ
 ἀμφὶ τὰς δισχίλις.

Ἐντευθεν ἐξέλαυνε σταθμὸς δύο, παρασαύγας δεκά,
 εἰς Πέλτας, πόλιν οἰκωμένην. Ἐνταυθα ἔμεινε ἡμέρας
 τρεῖς· ἐν αἷς Ξένιος ὁ Ἀρκας ² τὰ Λυκαῖα ἐθύσε, καὶ
 ἀγῶνα ἐθήκε· τὰ δὲ ἀθλὰ ἦσαν, ³ στλεῖγγιδες χρυσαί·
 εἰσέωρε δὲ τὸν ἀγῶνα καὶ Κυρὸς. Ἐντευθεν ἐξέλαυνε
 σταθμὸς δύο, παρασαύγας δώδεκα, εἰς Κεραμῶν ἀγο-
 ράν, πόλιν οἰκουμένην, ἐσχατὴν ἐν τῇ Μυσίᾳ χώρᾳ.
 Ἐντευθεν ἐξέλαυνε σταθμοὺς τρεῖς, παρασαύγας τρια-
 κοντα, εἰς Καῦστρε πεδίον πόλιν οἰκωμένην. Ἐνταυθα

VOL. I.

M

ἐμείνεν

εμεινεν ἡμέρας πέντε· και τοις στρατιώταις ὠφείλετο μισ-
θος, πλέον η τριῶν μηνῶν· και πολλακις ἰοντες ἐπὶ τας
θύρας ἀπήτην. ¹ Ὁ δὲ ἐλπίδας λεγὼν διηγέ· και δη-
λος ἦν ἀνιωμένος· ² ἔ· γὰρ ἦν πρὸς τὴν Κυρὸν τροπὴν, ἐχόν-
τα μὴ ἀποδιδόναι. Ἐνταυθα ἀφικνείται Ἐπυαζα, ἡ
Συνεινσιος γυνὴ τῆς Κιλικιῶν βασιλεως, παρὰ Κυρον· και
ἐλεγέτο Κυρῷ δέναι χρήματα πολλὰ. Τῇ οὖν στρα-
τιᾷ τότε ἀπέδωκε Κυρὸς μισθὸν τετάρων μηνῶν. Εἰ-
χε δὲ ἡ Κιλισσα και φυλακὰς περὶ αὐτὴν Κιλικίαν και
Ἀσπενδίδας· ἐλεγέτο δὲ Κυρον και συγγινέσθαι τῇ Κι-
λισσῇ.

Ἐντευθεν ἐξελαννεὶ σταθμὸς δύο, παρασαῖγας δέκα,
ἐς Θυμβριον, πολὺν οἰκωμένην. Ἐνταυθα ἦν παρὰ τὴν
ὁδὸν κρήνη ἡ Μίδου καλεμένη, τοῦ Φρυγῶν βασιλεως·
ἐφ' ἣ λέγεται Μίδας τὸν Σατυρον θηρεύσαι, οἷον πε-
ρσας αὐτὴν. Ἐντευθεν ἐξελαννεὶ σταθμοὺς δύο, παρα-
σαῖγας δέκα, εἰς Ἰυρίαιον, πολὺν οἰκωμένην· ἐνταυθα
εἰμεινεν ἡμέρας τρεῖς. Καὶ λέγεται δεθῆναι ἡ Κιλισσα
Κυρῷ ἐπιδείξαι τὸ στρατευμα ἑαυτῇ· βελομένος ἐν ἐπι-
δείξαι, ἐξετάσιν ποιεῖται ἐν τῷ πεδίῳ, τῶν Ἑλλήνων και
τῶν βαρβάρων. ³ Ἐκέλευσε δὲ τοὺς Ἑλλήνας, ὥς νομὸς
αὐτοῖς, εἰς μάχην ἔτῳ ταχθῆναι και στήναι, συνταξά-
μενοι· ἐκαστὸν τῶν ἑαυτῶν. Ἐταχθησαν ἐν ⁴ ἐπὶ τετάρτων·
εἶχε δὲ τι μὲν δεξιὸν Μένων και οἱ σὺν αὐτῷ· τὸ δ' εὐα-
νυμὸν, Κλεάρχος και οἱ ἐκείνους· τὸ δὲ μέσον, οἱ ἄλλοι
στρατηγοί. Ἐθεώρει οὖν ὁ Κυρὸς πρῶτον μὲν τῶν βαρ-
βάρων, (οἱ δὲ παρηλαυνον τεταγμένοι κατ' ἰλίας και κα-
τατάξεις,) εἶτα δὲ τῶν Ἑλλήνων, παρελαυνῶν ἐφ' ἄρ-
ματος, και ἡ Κιλισσα ⁵ ἐφ' ἄρμαμαξίης. Εἶχον δὲ
πάντες κράνη χαλκὰ, και χιτῶνας φοινίκους, και κνη-
μίδας, και τὰς ἀσπίδας ἐκκεκαθαρμένας. ⁶ Ἐπεὶ δὲ παν-
τας παρηλασε, στήσας τὸ ἄρμα πρὸ τῆς φαλαγγος με-
σης,

σης, πεμφας Πιγρητα, τον ἑρμηνεα, παρα τας στρατηγους των Ἑλλήνων, ἐπέλευσε προβαλεῖσθαι τα ὄπλα, και ἐπιχωρησαι ολην την φαλαγγα. Οἱ δὲ ταυτα προειπον τοις στρατιωταις· και ἐπεῖ ἐσαλπιγξε, προβαλλομενοι τα ὄπλα ἐπηρεσαν. ¹ Ἐκ δὲ τῆς, Δατῆον προΐοντων συν κρᾶυγη, ² ἀπο τῆς αυτοματῆς δρομος ἐγένετο τοις στρατιωταις ἐπὶ τὰς σκηνας. Τῶν δὲ βαρβαρων φόβος πολλοῖς τε και ἀλλοῖς, και ἡ τε Κιλίσσα ἐφυγεν ἐκ τῆς ἄρμαμαξῆς· και ³ οἱ ἐκ τῆς ἀγορας, καταλιπόντες τὰ ὄπλα, ἐφυγον· οἱ δ' Ἕλληνες συν γέλῳ ἐπὶ τὰς σκηνὰς ἦλθον. Ἡ δὲ Κιλίσσα ἰδουσα τὴν λαμπρότητα και τὴν τάξιν τῆς στρατευματος, ἐθαυμάζει. Κυρος δὲ ἦσθη, τον ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς βαρβάρους φόβον ἰδὼν.

Ἐντευθεν ἐξέλαυνει σταθμὸς τρεῖς, παρασαγγας ἀκοσιν, εἰς Ἰκονιον, τῆς Φρυγίας πόλιν ἐσχατήν. Ἐνταυθα ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας. Ἐντευθεν ἐξέλαυνει διὰ τῆς Λυκαονίας, σταθμὸς πέντε, παρασαγγας τριακοντα. Ταύτην τὴν χώραν ἐπέτρεψε διαρπασαὶ τοῖς Ἕλλησιν, ὡς πολεμίαν οὖσαν. Ἐντευθεν ὁ Κυρος τὴν Κιλίσσαν εἰς Κιλικίαν ἀποπέμπει, τὴν ταχιστὴν ὁδὸν· και συνέπεμψεν αὐτὴν στρατιώτας, ἕς Μένων αἶχε, και αὐτὸν Μένωνα τον Θεσσαλόν. Κυρος δὲ, μετὰ τῶν ἄλλων, ἐξέλαυνει διὰ Καππαδοκίας, σταθμὸς τεσσαράς, παρασαγγας ἀκοσι και πέντε, πρὸς Δαναν, πόλιν οἰκωμένην, μεγάλην και εὐδαιμονα. Ἐνταυθα ἔμεινε ἡμέρας τρεῖς· ἐν αἷς Κυρος ἀπέκτεινε ἀνδρα Περσὴν, Μεγαφέρνην, ⁴ φοινικιστὴν βασιλεῖον, και ⁵ ἕτερον τινὰ τῶν ὑπαρχῶν δυναστὴν, αἰτιασάμενος ἐπιβουλεύειν αὐτῷ. Ἐντευθεν ἐπερῶντο ⁶ ἐσβαλλέν εἰς τὴν Κιλικίαν· ἡ δὲ εἰσβολὴ ἦν ὁδὸς ἀμαξίτος, ὀρθία ἰσχυρῶς, και ἀμυχανὸς εἰσελθεῖν στρατευματι, εἰ τις ἐκώλυεν. Ἐλέγετο δὲ και Συννε-
σιν

σιν ειναι επι των ακρων, φυλαττοσα την εισβολην, δι' ὃ εμεινεν ἡμεραν εν τη πεδιῳ. Τη δ' ὑστεραια ἤκει ἀγγελος λεγων, ὅτι λελοιπως εἰη Συεννεσις τα ακρα, ¹ ἐπει ησθετο το, τε Μενωνος στρατευμα ὅτι εν Κιλικια εἰη εισω των ορειων, και ὅτι τριηρεις ηκουε περιτλεισας απο Ιωνιας εις Κιλικιαν Ταρων εχοντα, τας Λακιδαιμονιων και αυτου Κυρου. Κυρος δε ανεβη επι τα ορη, ἔδενος κωλυοντος, και εἰλε τας σπηιας, ἃ εφυλαττον οἱ Κιλικες. Εντευθεν δε κατεβαινεν εις πιδιον μεγα, καλον και ἐπιρρύτοι, και δειδραν πανταδαπων ἐμπλεων, και ἀμπελων· πολυ δε και ² σσηαμον και μελινην και κέχρον και τυρους και κριβας φερει. Ορος δ' αυτο περιεχει οχυρον, και ὑψηλοι παντη εκ θαλαττης εις θαλατταν.

Καταβας δε δια τεττε του πιδις, ηλασε σταθμους τεσσαρας, παρασαργας πεντε και εικοσιν, εις Ταρσους πολιν της Κιλικιας μεγαλην και ευδαιμονα. Ενταυθα ησαν τα Συεννεσιος βασιλεια, του Κιλικων βασιλεως· δια μεσης δε της πολεως ρει ποταμος, Κυδνος ονομα, ευρος δυο πλεθρων. Ταυτην την πολιν εξελκον οἱ ενοικεντες, μετα Συεννεσιος, εις χωριον οχυρον επι τα ορη· πλην οἱ τα καπηλεια εχοντες· εμειναν δε και οἱ παρα την θαλατταν οικεντες εν Σολοις και εν Ισσοις. Επυαξα δε, ἡ Συεννεσιος γυνη, προτερα Κυρε πεντε ἡμερας, εις Ταρσους αφικετο· εν δε τη ὑπερβολη των ορων των εις το πεδιον, δυο λοχοι του Μενωνος στρατευματος απωλοντο· οἱ μεν εφασαν ἀρπαζοντας τι κατακοπηναι ὑπο των Κιλικων· οἱ δε, ὑπολειφθεντας, και ου δυναμενους εὔρειν το αλλο στρατευμα, ουδε τας ὁδους, ειτα πλαναμενους απολεισθαι ἦσαν δε οὔτοι ἱκατον ὄπλιται. Οἱ δ' αλλοι, επειδη ἦκον, την τε πολιν τους Ταρσους διηρπασαν, δια του ολεθρον

ολεθρον των συστρατιωτων οργιζομενοι, και τα βασιλεια τα εν αυτη. Κυρος δε, επει εισηλασεν εις την πολιν, μετεπεμπετο Συενησιν προς ιαυτον· ο δε ουτε προτερον εδενι πω κρειττονι ιαυτου εις χειρας ελθειν εφη, ουτε τοτε Κυρω ιεναι ηθελε, πριν η γυνη αυτον επεισε, και πιστεις ελαβε. Μετα δε ταυτα, επει συνεγενοντο αλληλοις, Συενησις μεν Κυρω εδωκε χρηματα πολλα εις την στρατιαν, Κυρος δ' εκεινω δαρα, α νομιζεται παρα βασιλευσι τιμια, ιππον χρυσοχαλινον, και σρεπτον χρυσουν, και ψελλια, και ακινακην χρυσουν, και σολην Περσικην,—¹ και την χωραν μηκετι αρπαζεσθαι· τα δε ηρπασμενα αιδραποδα, ην του εντυλχανωσιν, απολαμβανειν.

Ενταυθ' εμεινε Κυρος και η στρατια ημερας εικοσιν· οί γαρ στρατιωται ² εκ εφασαν ιεναι τε προσω· υπωπτευον γαρ ηδη επι βασιλεια ιεναι, μισθωθηναι δε εκ επι τυλω εφασαν. Πρωτος δε Κλειαρχος της αυτου στρατιωτας ³ εδιαζετο ιεναι· οί δε αυτον τε εβαλλον, και τα υποζυγια τα εκεινου, επει ηρξατο προιεναι. Κλειαρχος δε τοτε μεν μικρον εξεφυγε τε μη καταπετρωθηναι· υστερον δε, επει εγνω οτι ου δυνησεται ειασασθαι, συνηγαγεν εκπλησιαν των αυτη στρατιωτων· και πρωτον μεν εδακρυε πολυν χρονον ιστως· (οί δε ορωντες θαυμαζον και εσιωπων)—ατα ελεξε τοιαδε.

“ Ανδρες στρατιωται, μη θαυμαζετε, οτι ⁴ χαλεπως
 “ φερω τοις παρεσι πραγμασιν. Εμοι γαρ Κυρος ξενος
 “ εγενετο, και με φευγοντα εκ της πατριδος, τα τε
 “ αλλα ετιμησε, και μυριους εδωκε δαρεικας· ους εγω
 “ λαβων, εκ εις το ιδιον κατεθεμην εμοι, ⁵ αλλ' ουδε
 “ καθηδυπαθησα, αλλ' εις υμας εδαπανων. Και προ-
 “ τον μεν προς τους Θρακας επολεμησα, και υπερ της
 “ Ελλαδος ετιμωρεμην μεθ' υμων, εκ της Χερρόνησου
 “ αυτας

“ αὐτὰς ἐξελαυνῶν, ¹ βελομένους ἀφαιρῆσθαι τοὺς ἐνοί-
 “ κουντας Ἑλλήνας τὴν γῆν. Ἐπεὶ δὲ Κυρὸς ἐκάλει,
 “ λαβὼν ὑμᾶς ἐπορευομένην, ἵνα, εἰ τι δεοίτο, ² ὠφελοῖην
 “ αὐτὸν, ἀνθ’ ὧν εὐ ἐπαθὼν ὑπ’ ἐκείνου. † Ἐπεὶ δὲ ὑμεῖς
 “ ἔβλεσθε συμπορευέσθαι, ἀναγκὴ δὲ μοι ἡ, ὑμᾶς
 “ προδόντα, τῇ Κυροῦ Φιλίᾳ χρῆσθαι, ἡ, πρὸς ἐκείνον
 “ ψευσαμένον, μεθ’ ὑμῶν εἶναι.—εἰ μὲν δὴ δίκαια ποι-
 “ ῃσιν, ἔκ οἶδα, αἰρήσομαι δ’ οὐκ ὑμᾶς, καὶ σὺν ὑμῖν,
 “ ὅ, τι ἀν’ ἀνδρῶν, πείσομαι. Καὶ οὐποτ’ ἐρεῖ οὐδεὶς, ὥς
 “ ἐγὼ Ἑλλήνας ἀγαγὼν εἰς τοὺς βαρβάρους, προδούς
 “ τοὺς Ἑλλήνας, τὴν τῶν βαρβάρων φιλίαν εἰλομένην.
 “ Ἀλλὰ ἐπεὶ ὑμεῖς ἐμοὶ οὐκ ἐθέλετε πειθεσθαι, οὐδὲ
 “ ἔπεισθαι, ἐγὼ σὺν ὑμῖν ἔψομαι, καὶ ὅ, τι ἀν’ ἀνδρῶν πείσο-
 “ μαι. ³ Νομίζω γὰρ ὑμᾶς ἐμοὶ εἶναι πατρίδα, καὶ φι-
 “ λους, καὶ συμμαχούς, καὶ σὺν ὑμῖν μὲν ἀν’ εἶναι τιμίους,
 “ ὅπως εἰαν ὧν ὑμῶν δ’ ἐρημώθῃς, οὐκ ἀν’ ἱκανὸς εἶναι οἰ-
 “ μαι, ἔτ’ ἀν’ φίλον ὠφελῆσθαι, ἔτ’ ἀν’ ἐχθρὸν ἀλεξή-
 “ σασθαι. Ὡς ἐμὲ ἐν ἰόντος ὅπῃ ἀν’ καὶ ὑμεῖς, εἴω τὴν
 “ γνῶμην ἔχετε.” Ταῦτα εἶπεν· οἱ δὲ στρατιῶται οἱ τε
 αὐτὲς ἐκείνους, καὶ οἱ ἄλλοι, ταῦτα ἀκούσαντες, ὅτι ἔφαιεν
 παρὰ βασιλεῖαν πορεύεσθαι, ἐπῆνεσαν· παρὰ δὲ Ξένῳ καὶ
 Πασίωνος πλείους ἢ δισχιλίοι, λαβόντες τὰ ὅπλα καὶ τὰ
 σκευοφόρα, ἐστρατοπέδευσαντο παρὰ Κλεάρχῳ.

⁴ Κυρὸς δὲ τούτοις ἀπορῶν τε καὶ λυπεμένος, μετέπεμ-
 πέτο τὸν Κλεάρχον· ὁ δ’ ἰέναι μὲν οὐκ ᾔσχετο, λαβρὰ δὲ
 τῶν στρατιωτῶν πέμπων αὐτῷ ἀγγέλον, ἐλέγετο Δαρρῆϊν,
⁵ ὥς καταστήσομεν τῶν τετῶν εἰς τὸ δεῖον· μετὰπεμπέσθαι
 δ’ ἐκέλευεν αὐτόν· αὐτὸς δὲ ἐκ ἐφ’ ἰέναι. Μετὰ δὲ
 ταῦτα συναλῆσάν τες αὐτὲς στρατιῶτας,—καὶ τες προσ-
 ἐλθόντας αὐτῷ, καὶ τῶν ἄλλων τὸν βελομένον,—ἐλέξετο
 τοιαῦτα.

“ Ἄνδρες στρατιῶται, τὰ μὲν δὴ Κυροῦ, δηλονότι, ἔτως
 “ ἔχει

“ εχει προς ἡμας, ὥσπερ τα ἡμετερα προς εκεινον· ετε
 “ γαρ ἡμεις ετι εκεινους στρατιῳται, (επει γε ε συνεπομεθα
 “ αυτω,) ετε εκεινος ἡμιν ετι μισθοδοτης· Ὅτι μεντοι
 “ αδικεσθαι νομιζει ὑφ’ ἡμων, οἶδα· ὥς και μεταπεμ-
 “ πομενς αυτε, εκ εθειλῳ ελθειν, ¹ το μιν μεγιστον, αισ-
 “ χυνομενος, ἕτι συνοῖδα εμαυτῳ παντα εψευσμενος
 “ αυτον· επειτα δε και δεδιως, μη λαβῶν με, ² δικην
 “ επιθη ὧν νομιζει ὑπ’ εμου ἡδικησθαι. Εμοι ουν δοκει
 “ ουχ ὥρα ειναι ἡμιν καβευδειν, εδ’ αμελειν ἡμων αυ-
 “ των, αλλα βελευεσθαι ὅ, τι χρη ποιειν εκ τετων.
 “ και ετε μενομεν αυτε, σκεπτεον μοι δοκει ειναι,
 “ ὅπως ασφαλεστατα μενωμεν· ετε δη δοκει απιεναι,
 “ ὅπως ασφαλεστατα απιωμεν, και ὅπως τα επιτηδεια
 “ ἔξομεν· ανευ γαρ τετων, ετε στρατηγς ετε ιδιωτε οφε-
 “ λος εδεν· Ὁ δε ανηρ πολλε μεν αξιος φιλος, ὃ αν
 “ φιλος η· χαλεπωτατος δ’ εχθρος, ὃ αν πολεμιος η.
 “ Ετι δε δυναμιν εχει και πεζην και ἱππικην και ναυ-
 “ τικην, ἣν παντες ὁμοίῳς ὀρωμεν τε και επισταμεθα·
 “ και γαρ ουδε πόρρῳ δοκεμεν μοι αυτε καθεζεσθαι·
 “ ὥστε ὥρα λεγειν ὅ, τι τις γινωσκει αριστον ειναι.”
 Ταυτ’ ειπων, επαυσατο.

Εκ δε τετε ανισταντο, οἱ μιν εκ τε αυτοματε λεξον-
 τες ἃ εγινωσκον· οἱ δε, και ὑπ’ εκεινου εκελευσθαι, επι-
 δεικνυντες ³ οἷα ειη απορια, ανευ της Κυρς γνωμης, και
 μενειν και απιεναι. Εἰς δε δη ειπε, προσποιεμενος στευ-
 δειν ὥς ταχιστα πορευεσθαι εις την Ἑλλαδα, στρατηγς
 μεν ἔλεσθαι αλλες ὥς ταχιστα, ει μη βελεται Κλεαρ-
 χος απαγειν· τα δ’ επιτηδεια αγοραζεσθαι, (ἡ δ’ αγο-
 ρα ην εν τῳ βαρβαρικῳ στρατευματι,) και ⁴ συσκευ-
 αζεσθαι· ελθοντας δε Κυρον αιτειν πλοια ὥς αποπλειοειν·
 εαν δε μη διδῃ ταυτα, ἡγεμονα αιτειν Κυρον, ὅστις, ὥς
 δια φιλιας της χωρας, απαξει· εαν δε μηδε ἡγεμονα
 διδῃ,

διδῶ, σπονδαί τεσθαι ¹ τὴν ταχισθῆναι πεμψαί δὲ καὶ προκαταληφόμενες τὰ ἀκρὰ, ὅπως ² μὴ φθᾶσιν μητὲ ὁ Κυρὸς μητὲ οἱ Κιλικεῖς καταλαβόντες· ἂν πολλὰς καὶ πολλὰ χρημάτων ἔχομεν ἡρακοῦτες. Οὗτος μὲν δὴ τοιαῦτα εἶπε· μετὰ δὲ τόν Κλεάρχον εἶπε τοσέτων.

³ Ὡς μὲν στρατηγήσονται ἐμὲ ταύτην τὴν στρατηγίαν, μήδεις ὑμῶν λεγέτω· (πολλὰ γὰρ ἐνορῶ, δι' ἃ ἐροί τετό κ ποιητέον·) ⁴ ὥς δὲ—τῷ ἀνδρὶ, ὃν ἂν ἔληπθῃ, πείσομαι ἢ δυνατόν μαλίστα· ἵνα εἰδῇτε, ὅτι καὶ ἀρχεσθαι ἐπισαμῆναι, ὥς τις καὶ ἄλλος μαλίστα ἀνθρώπων. Μετὰ δὲ τόν ἄλλον ἀνέστη, ἐπιδεικνύς μὲν τὴν εὐθειαν τοῦ τα πλοῖα αἰτεῖν κελευόντος, ὥσπερ καλὴν στόλον Κυροῦ μὴ ποιοῦμεν· ἐπιδεικνύς δὲ ὡς εὐθὲς εἴη, ἡγεμόνα αἰτεῖν παρὰ τὰς, ⁵ ὃ λυμαινομεθα τὴν πράξιν· Εἰ δὲ τί καὶ τῷ ἡγεμονί πειστέσομεν, ὃ ἂν Κυρὸς δῶ, τί κώλυει καὶ τὰ ἀκρὰ ἡμῖν κελεύειν Κυρὸν προκαταλαμβάνειν; Ἐγὼ γὰρ ⁶ ὁκνοῖν μὲν ἂν εἰς τὰ πλοῖα ἐμβαινέιν, ἃ ἡμῖν δοῖη, μὴ ἡμᾶς αὐταῖς ταῖς τριήρεσι καταδύσῃ· φοβοίμην δ' ἂν τῷ ἡγεμονί, ὃ ἂν δοῖη, ἵππεσθαι, μὴ ἡμᾶς ἀγαγοί, ὅθεν ἔχ' οἷόν τε εἶναι ἐξελθεῖν· βουλοίμην δ' ἂν, ἀπόντος ἀπὶ τὸν Κυρὸν, λαβὼν αὐτὸν ἀπελθεῖν· ὃ οὐ δυνατόν ἐστιν.—Ἀλλ' ἐγὼ γε φημί ταῦτα μὲν φλυαρίας εἶναι· δοκεῖ δὲ μοι, ἀνδρᾶς ἐλθόντας πρὸς Κυρὸν, οἵτινες ἐπιτηδεῖοι, σὺν Κλεάρχῳ, ἐρωτᾶν ἐκείνους, τί βεβηλαί ἡμῖν χρῆσασθαι· καὶ μὲν ἢ ἡ πράξις παραπλησία οἷά περ καὶ πρότερον ἐχρηστο τοῖς ξένοις, ἵππεσθαι καὶ ἡμᾶς, καὶ μὴ κακίαις εἶναι τῶν προσθέν τετάρτῳ συναναβάντων· εἰ δὲ μείζων ἢ πράξις τῆς προσθέν φαινέται, καὶ ἐπιπικνωτέρα καὶ ἐπικινδυνωτέρα, ἀξίον ἢ παύσαντα ἡμᾶς ἀγεῖν, ἢ πεισθέντα ⁶ πρὸς Φίλιον ἀφίεναι· ἔγω γὰρ καὶ ἔπομενοι ἂν φίλοι αὐτῷ καὶ προθυμοὶ ἐποιεμεθα, καὶ ἀπιοῦτες, ἀσφαλῶς ἂν ἀπιοίμεν.—ὅ, τί δ' ἂν
πρὸς

προς ταυτα λεγει απαγγειλαι δευρο· ἡμας δ' απεστα-
τας προς ταυτα βουλευεσθαι. Εδοξε δε ταυτα.

Και ανδρας ελομενοι συν Κλεαρχῳ πεμπουσιν, οἱ ηρω-
των Κυρον τα δοξαντα τη στρατια. 'Ο δ' απειρινατο
οτι ακροι Αβροκομαι, εχθροι ανδρα, επι τη Ευφρατη
ποταμῳ ειναι, απεχοντα δωδεκα σταθμους· προς τυτον
ουν εφη βουλευεσθαι ελθειν· και μεν η εκα, την διπλην
εφη χρηζειν επιβαιναι αυτη· ην δε φυγη, ἡμεις εκει
προς ταυτα βουλευσομεθα. Ακουσαντες δε ταυτα οἱ
αιρετοι αναγγειλουσιν τοις στρατιωταις· τοις δε υποψια
μεν ην, ¹ οτι αγει προς βασιλεια, ομως δε εδοκει επι-
σθαι. ² Προσαιτουσι δε μισθον ο Κυρος υποσχειται ³ ἡμι-
ολιον πασι δασειν ου προτερον εφερει,—αντι δαρεικου,
τρια ἡμιδαρεικα, ⁴ του μηνος, τη στρατιωτη· οτι δ' επι
βασιλεια αγοι, ουδ' ενταυθ' ηκουεν ουδεις,—εν γε τη
Φανερῳ.

Εντευθεν εξελαυνει σταθμους δυο, παρασαγγας δεκα,
επι τον Σαρον ποταμον, ου ην το ευρος τρια πλεθρα.
Εντευθεν εξελαυνει σταθμον ενα, παρασαγγας πεντε, επι
τον Πυραμον ποταμον, ου το ευρος σταδιον. Εντευθεν
εξελαυνει σταθμους δυο, παρασαγγας πεντεκαιδεκα, εις
Ισους, της Κιλικιας εσχατην πολιν, επι τη Θαλαττη,
οικεμενην, μεγαλην και ευδαιμονα. Ενταυθα εμεινεν
ἡμερας τρεις· και Κυρῳ παρεσχεν εκ Πελοποννησου νηες
τριακοιτα και πεντε, και επι ταυταις ναυαρχος Πυθαγο-
ρας Λακεδαιμονιος. 'Ηγειτο δ' αυτων Ταμῳς Αιγυπ-
τιος εξ Εφεσου, εχων ναυς ετερας Κυρε πεντε και εικο-
σιν· αἰς επολιорκει Μιλητον, οτι Τισσαφερνη φιλη ην,
και συνεπολεμει Κυρῳ προς αυτον. Παρην δε και Χειρι-
σοφος ο Λακεδαιμονιος επι των νειων, μεταπεμπτος υπο
Κυρε, εptaκοσις εχων οπλατας, ὡν εστρατηγει παρα
Κυρῳ. Αἱ δε νηες ὤρμεν παρα την Κυρε σκηνην. Εν-

ταυθα και οἱ παρ' Αβροκομα μισθοφοροὶ Ἕλληνες ἁπο-
 ατάντες ἦλθον παρα Κυρον, τετρακοσιοὶ ὅπλιται, και συν-
 στρατευοντο ἐπὶ βασιλεα.

Εντευθεν ἐξέλαυνει σταθμον ἓνα, παρασαγγας πεντε,
 ἐπὶ πυλας της Κιλικιας και της Συριας. Ἦσαν δε ταυ-
 τα δυο τειχη· και το μιν ἐσθθεν, προ της Κιλικιας,
 Συενηςεις ειχε και Κιλικων φυλακη· το δ' ἐξω, το προ
 της Συριας, βασιλεως ελεγετο φυλακη φυλαττειν. Δια
 μεσε δε τετων ῥεὶ ποταμος, Κερσος ονομα, ευρος πλε-
 θρη. Ἀπαν δε το μεσον των τειχων, ἦσαν σταδιοι τρεῖς·
 και παρελθειν ουκ ἦν βια· ἦν γαρ ἡ παροδος σπη, και
 τα τειχη εἰς την θαλατταν καθηκοντα, ὑπερθεν δε ἦσαν
² πετραι ἠλιβατοι· ἐπὶ δε τοις τειχεσιν ἀμφοτέρους ³ ἐφει-
 στηκεσαν πυλαι. Ταυτης ἐνεκα της παροδος Κυρος τας
 ναυς μετεπεμψατο, ὅπως ὀπλίτας ⁴ ἀποβίβασειεν εἰσω
 και ἐξω των πυλων, και βιασαμενοι τους πολεμεις παρ-
 ελθοιεν, αὖ φυλαττοιεν ἐπὶ ταις Συριαῖς πυλαις· ὅπερ
 ᾤετο ποιησειν τον Αβροκομαν ὁ Κυρος, εχοντα πολυ
 στρατευμα. Αβροκομας δε ου ⁵ τετο ἐποίησατο, ἀλλ'
 ἐπεὶ ἦκε Κυρον ἐν Κιλικίᾳ οντα, ἀναστρεψας ἐκ Φοι-
 νικης παρα βασιλεα ἀπηλαυνεν, εχων, ὡς ελεγετο, τρια-
 κοντα μυριαδας στρατιας.

Εντευθεν ἐξέλαυνει, δια Συριας, σταθμον ἓνα, παρα-
 σαγγας πεντε, εἰς Μυριανδρον, πολιν οἰκουμένην ὑπὸ
 Φοινικων, ἐν τῇ θαλαττῇ· ἐμποριον δ' ἦν το χωριον, και
 ἄρμεν αὐτοῖσι ὀλκαδες πολλαι. Ενταυθ' ἐμειναν ἡμε-
 ρας ἑπτα· και Ξενιας ὁ Ἀρχας στρατηγος, και Πασίων
 ὁ Μεγαρευς, ἐμῶντες εἰς πλοιον, και τα πλείους ἀξια
 ἐνθήμενοι, ἀπεπλευσαν, ὡς μείντοι πλείστοις ἰδοκει, φι-
 λοτιμηθέντες· ὅτι τους στρατιώτας αὐτων παρα Κλεαρ-
 χον ἀπελθοντας, ὡς ἀπionτας εἰς την Ἑλλαδα παλιν,
 και ου πρὸς βασιλεα, εἰα Κυρος τον Κλεαρχον εχαν.
 Ἐπει

Ἐπεὶ δ' οὖν ἦσαν ἀφανείς, διηλθεν ὁ λόγος, ὅτι δὲ
ἄνθρωποι αὐτοὺς Κυρὸς τριηρεσί· καὶ οἱ μὲν εὐχόντο, ὥς
δόλικας ὄντας, αὐτοὺς ληφθῆναι· οἱ δ' ὥρτυλλον εἰ ἀλα-
σοῖντο.

Κυρὸς δὲ συγκαλέσας τοὺς στρατηγούς, εἶπεν, “ Ἀπο-
“ λειοῦνται ἡμᾶς Ἑσπίας καὶ Πασίων· ἀλλ' εὐ γε μὲν-
“ τοι ἐπιστάθωσαν, ὅτι ² εὐδὲ ἀποδεδρακάσιν, (οἶδα γὰρ
“ ὅτι οἰχόνται,) ὥστε ἀποτεφεύγασιν, ἐχὼ γὰρ τριηρεῖς,
“ ὥστε ἔλιν το ἐκείνων πλοῖον. Ἀλλὰ, μα τοὺς θεοὺς,
“ ἐκ ἐγὼ γε αὐτοὺς διαξῶ· οὐδὲ ἐρεῖ εὐδὲς ὥς ἐγὼ, ἵως
“ μὲν ἂν παρῇ τις, χρωμαί· ἐπειδὴν δὲ ἀπιέναι βου-
“ ληται, συλλαβὼν, καὶ αὐτοὺς κακῶς ποίω, καὶ τα
“ χρηματὰ ἀποσυλῶ. Ἀλλὰ ³ ἰόντων ἂν, εἰδοῖς ὅτι κα-
“ πῖους εἰσι περὶ ἡμᾶς, ἢ ἡμεῖς περὶ ἐκείνους. Καὶ τοι
“ ἐχὼ γε αὐτὰν καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας, ἐν Τραλλεσί
“ φερερέμενα· ⁴ ἀλλ' οὐδὲ τέτων στέρησονται· ἀλλ' ἀπο-
“ ληφόνται, τῆς προσθεν ἕνεκα περὶ ἐμὲ ἀρετῆς.” Καὶ
ὁ μὲν ταῦτα εἶπεν· οἱ δ' Ἕλληνες, εἰ τις καὶ ἀθυμοτε-
ρος ἦν πρὸς τὴν ἀναβάσιν, ἀπεσάντες τὴν Κυρὸς ἀρετὴν,
ἥδιον καὶ προθυμότερον συνεπορευόντο.

Μετὰ δὲ ταῦτα Κυρὸς ἐξέλαυνει σταθμούς τεσσαράς,
παρασαῖγας εἰκοσιν, ἐπὶ τὸν Χαλὸν ποταμὸν, ὅντα τὸ
εὐρὸς πλεῖρε, πληρὴ δ' ἰχθύων μεγάλων καὶ πρᾶων,
ἃς οἱ Σύροι θεοὺς ἐνομίζον, καὶ ἀδικεῖν ἐκ εἰῶν, εὐδὲ τὰς
περιστέρας. Αἱ δὲ καίμαί, ἐν αἷς ἐσκήνεν, Παρυσατι-
δος ἦσαν, ⁵ εἰς ζῶνὴν δεδομέναι. Ἐντευθεν ἐξέλαυνει
σταθμὸς πεντε, παρασαῖγας τριακοντα, ἐπὶ τὰς πηγὰς
τῆς Δαραδακὸς ποταμῆς, ἢ τὸ εὐρὸς πλεῖρε. Ἐνταυθα
ἦσαν τὰ Βελεσίου βασιλεία, τῆς Συρίας ἀρχάντος, καὶ
παραδείσος πανυ μέγας καὶ καλός, ἐχὼν πάντα, ὅσα
ἄραι φύεσι· Κυρὸς δὲ αὐτὸν ἐξεκοψέ, καὶ τὰ βασιλεία
κατέκαυσεν. Ἐντευθεν ἐξέλαυνει σταθμὸς τρεῖς, παρα-
σαῖγας

σαγγῆας πεντεκαίδεκα, ἐπὶ τὸν Εὐφρατὴν ποταμὸν, οὐτὰ
 τὸ εὖρος τεττάρων σταδίων· καὶ πολὺς αὐτοῖσι φέρετο με-
 γαλὴ καὶ εὐδαιμων, Θαψακος ὀνοματι. Ἐνταυθα ἐμει-
 ναν ἡμέρας πέντε· καὶ Κυρὸς, μέλαπεμφαμένος τῇ στρα-
 τηγῆς τῶν Ἑλλήνων, εἰλεγεν ὅτι ἡ ὁδὸς ἴσοιτο πρὸς βα-
 σιλεῖα μεγάλαν, ὥς Βαβυλῶνα· καὶ κέλευει αὐτὰς λεγαν
 ταῦτα τοῖς στρατιώταις, καὶ ἀναπειθεῖν ἐπισθαί. Οἱ δὲ
 ποιήσαντες ἐκκλησίαν, ἀπηγγέλλον ταῦτα· οἱ δὲ στρα-
 τιώται ἐχαλεπαῖνον τοῖς στρατηγοῖς, καὶ ἐφασαν αὐ-
 τὰς παλαιὰ ταῦτα εἰδοῖας κρυπτεῖν· καὶ ἐκ ἐφασαν ἰεναί,
 ἂν μὲν τις αὐτοῖς χρήματα δίδῃ, ὥσπερ καὶ τοῖς προτε-
 ροῖς μετὰ Κυρὸς ἀναβᾷσι παρὰ τὸν πατέρα τοῦ Κυροῦ·
 καὶ ταῦτα, ἐκ ἐπὶ μάχῃν ἰοντων, ἀλλὰ καλεντος τῆ πα-
 τρος Κυροῦ. Ταῦτα οἱ στρατηγοὶ ἀπηγγέλλον· ὁ δ' ὕ-
 πεσχετο ἀνδρὶ ἑκάστῳ δοσεῖν πέντε ἀργυρίᾳ μνας, ἔπει-
 εῖς Βαβυλῶνα ἦκασι, καὶ τὸν μισθὸν ἐντέλλη, μέχρις ἂν
 καταστήσῃ τὰς Ἑλλήνας εἰς Ἰωνίαν παλιν. Τὸ μὲν δὲ
 πολὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ οὕτως ἐπεισθῇ.—Μένων δὲ, πρὶν δη-
 λὸν εἶναι τι ποιήσῃσιν οἱ ἄλλοι στρατιῶται, ποτερον ἐψον-
 ται Κυρῷ, ἢ ἔ, συνελεξε τὸ αὐτὸ στρατεύμα χωρὶς τῶν
 ἄλλων, καὶ ἐλεξε ταῦτα.

“ Ἄνδρες, εἰάν μοι πεισθῇτε, οὐτε κινδυνεύσαντες,
 “ οὐτε πονήσαντες, τῶν ἄλλων πλέον προτιμησέσθε στρα-
 “ τιωτῶν ὑπὸ Κυρῷ.—Τί ἐν κέλευω ποιῆσαι;—Νῦν
 “ δεῖται Κυρὸς ἐπισθαί τὰς Ἑλλήνας ἐπὶ βασιλεῖα· ἐγώ
 “ ἐν φημι ἡμᾶς χρεῖναι διαβῆναι τὸν Εὐφρατὴν ποτα-
 “ μόν, πρὶν δὴλόν εἶναι, ὅ, τι οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἀπο-
 “ κρίνεσθαι Κυρῷ. Ἦν μὲν γὰρ ἡ ψήφισανται ἐπισθαί,
 “ ὑμεῖς δοξεῖτε αἰτιοὶ εἶναι, ἀρξάντες τὴν διαβαίνειν, καὶ
 “ ὥς προθυμοτατοῖς ὑμῖν εἶσι χάριν εἰσεται Κυρὸς, καὶ
 “ ἀποδώσει· (ἐπιστάται δ' εἰ τις καὶ ἄλλος) ἢ δ'
 “ ἀποψήφισανται

“ αποψηφισωνται· οἱ αλλοι, ¹ ἀπιμεν μὲν πάντες εἰς
 “ τοῦμπαλιν· ὑμῖν δ’, ὡς μονοῖς πειθομένοις, πιστοῖσιν
 “ χρῆσεται, καὶ εἰς Φρυγίαν καὶ εἰς λοχαγίας· καὶ αλ-
 “ λ’ οὐτίνος ἂν δεησθε, οἶδα ὅτι ² ὡς φίλου τευξέσθε
 “ Κυρῆ.” Ἀκυσαντες ταῦτα, ἐπειθόντο, καὶ διεβησαν
 πρὶν τὰς ἀλλοὺς ἀποκρίνασθαι. Κυρὸς δ’ ἐπεὶ ἦσθετο
 διαβεβηκotas, ἦσθη τε καὶ τῷ στρατευματι πεμψας
 Γλέν, εἶπεν· “ Ἐγὼ μὲν, ὦ ἄνδρες, ἤδη ὑμᾶς ἐπαινώ·
 “ ὅπως δὲ καὶ ὑμεῖς ἐμὲ ἐπαινέσητε, ἐμοὶ μελήσει· ἢ
 “ μῆκετι μὲ Κυρὸν νομίζετε.” Οἱ μὲν δὴ στρατιώται,
 ἐν ἐλπίσι μεγάλας ὄντες, εὐχόντο αὐτὸν εὐτυχεῖν.
 Μένωνι δὲ καὶ δῶρα ἐλεγέτο πέμψαι μεγαλοπρεπῆ.
 Ταῦτα δὲ ποιήσας διεβαινέ· συνειπτε δὲ καὶ ³ τὸ ἄλλο
 στρατεῦμα, αὐτῷ, ἅπαν· καὶ τῶν διαβαινοντῶν τὸν πο-
 ταμὸν ὑδάς ἐβρεχθῆ ἀνωτέρω τῶν μασθῶν ὑπὸ τῆ πο-
 ταμῆς. Οἱ δὲ Θαψακῆνοι ἐλεγον, ὅτι ἔκ ποταμὸν ἔτος
 ὁ ποταμὸς διαβάτος γένοιτο πέζῃ, εἰ μὴ τότε, ἀλλὰ
 πλοίοις· ἃ τότε Ἀβροκομάς προΐων κατεκαύσεν, ἵνα μὴ
 Κυρὸς διαβῇ. Ἐδοκεῖ δὲ δεῖον εἶναι, καὶ σαφῶς ὑποχω-
 ρῆσαι τὸν ποταμὸν Κυρῷ, ὡς βασιλευσόντι.

Ἐντευθεν ἐξέλαυνει διὰ τῆς Συρίας, σταθμούς ἐνεα,
 παρασαγγας πεντηκόντα, καὶ ἀφικνεῖται πρὸς τὸν Ἀρα-
 ξὴν ποταμὸν. Ἐνταυθα ἦσαν κώμαι πολλαί, μέσται
 σιτῆ καὶ οἶνου. Ἐνταυθα ἐμείναν ἡμέρας τρεῖς, καὶ ἐπε-
 σιτισάντο. Ἐντευθεν ἐξέλαυνει διὰ τῆς Ἀραβίας, τὸν
 Εὐφρατὴν ποταμὸν ἐν δεξιά ἔχων, σταθμούς ἐρημούς
 πεντε, παρασαγγας τριακόντα καὶ πεντε. Ἐν ταῖς δὲ
 τῷ τοπῷ ἢ μὲν ἢ γῇ πεδίον, ἅπαν ὁμαλὸν ὥσπερ θά-
 λαττα, ἀψιθῆς δὲ πληρεῖς· εἰ δὲ τι καὶ ἄλλο ἐνὶ ὕλης
 ἢ καλαμῆς, ἅπαντα ἦσαν εὐωδῆ, ὥσπερ ἀρώματα· δέν-
 δρον δ’ οὐδὲν ἐνὶ τῇ. Θηρία δὲ, πλείστοι μὲν οἱ ἀγριοὶ
 θοοὶ, ἐκ ὀλίγαι δὲ ⁴ στρεβοὶ αἱ μεγάλαι· ἐνῆσαν δὲ καὶ
 αὐτίδες

ωτιδες και δορκαδες· ταυτα δε τα θηρια οί ιππας
εδωκον ενιοτε. Και οί μεν ονοι, επει τις διωκοι προ-
δραμοντες ¹ ανριστηκεσαν· (πολυ γαρ του ιππου θαιτον
ετρεχον·) και παλιν επει πλησιαζοι ο ιππος ² ταυτα
εποιεν· ³ ωστε εκ ην λαβειν, ει μη διασταντες οί ιππας
θηρην διαδεχομενοι τοις ιπποις. Τα δε κρεα των
άλισκομενων ην παραπλησια τοις ελαφείοις, άπαλωτε-
ρα δε. Στρουθον δε εδεις ελαβεν· οί δε διωξαντες των
ιππων ταχυ επαυοντο· ⁴ πολυ γαρ απεπτα αποφυγε-
σα, τοις μεν ποσι δρομω, ταις δε πτερυξιν αρασα, ώς-
περ ιστιω χρωμένη. Τας δε ωτιδας, αν τις ταχυ αν-
ιστη, εστι λαμβανειν· πετονται γαρ βραχυ, ώσπερ περ-
δικες και ταχυ απαγορευουσι. Τα δε κρεα αυτων
ήδιστα ην.

Πορευομενοι δε δια ταυτης της χωρας, αφικνυνται
επι τον Μασκαν ποταμον, το ευρος πλεθριαιον· Εν-
ταυθα ην πολις ερημη, μεγαλη, ονομα δε αυτη Κορ-
σωτη· περιεῖρρετο δε αύτη ύπο του Μασκα κυκλω.
Ενταυθα εμεινεν ήμερας τρεις· και επεσιτισατο το σρα-
τευμα. Εντευθεν εξελανει σταθμους ερημους τρειςκαι-
δεκα, παρασαγγας εννηκοντα, τον Ευφρατην ποταμον
εν δεξια εχων, και αφικνεται επι Πυλας. Εν τετοις
τοις σταθμοις πολλα των ύποζυγιων απωλετο ύπο τε
λιμης· ε γαρ ην χορτος, εδε αλλο δενδρον εδεν, αλλα
ψιλη ην άπασα ή χωρα· οί δε ενοικεντες, ⁵ οντες αλε-
τας περι τον ποταμον ορυττοντες και ποιοντες, εις Βαβυ-
λωνα ηγον και επαλυν, και ανταγοραζοντες σιτον εζων.
Το δε σρατευμα ο σιτος επελιπε, και πριασθαι εκ ην, αι
μη εν τη Λυδια αγορα, ⁶ εν τω Κυρε βαρβαρικω, την
καπιθην ⁷ αλευρων η αλφιτων, τετταρων σιγλων. ⁸ Ο
δε σιγλος δυναται ιπτα οβολους και ήμιοβολιον Αττικας·
ή δε καπιθη δυο χοινικας Αττικας εχωρει. Κρεα εν εσ-
θιοντες

θιοντες οἱ στρατιῶται διεγίγνοντο. ¹ Ἦν δὲ τούτων τῶν σταθμῶν, ὡς πανυ μακρὰς ἠλαυνεν, ὅποτε ἡ πρὸς ὕδωρ βελοῖτο διατελεσαι ἡ πρὸς χίλον. Καὶ δὴ ποτε στενωχωρίας καὶ πῆλξ Φανέντος ταις ἀμαξαῖς δυσκορευτῶν, ² ἐπέστη ὁ Κυρὸς συν τοῖς περὶ αὐτὸν ἀρίστοις καὶ εὐδαιμονεσάτοισι, καὶ ἐταξέ Γλῆν καὶ Πίβρητα, ³ λαβόντας τε βαρβαρικῶν στρατῶν συνεκδίδωζεν τὰς ἀμαξάς. Ἐπεὶ δὲ ἔδοκεν αὐτῷ σχολαίως τοῖσιν, ὥσπερ οὐγγὴ ἐκέλευσε τὰς περὶ αὐτὸν Πέρσας τὰς κρατίστας, συνεπισπεύσαι τὰς ἀμαξάς. Ἐνθα δὴ μέρος τι τῆς εὐταξίας ἦν δεασασθαι. Ῥιψάντες γὰρ τὰς πορφύρας καινύς, ὅπως ἕκαστος ⁴ ἐτυχεν ἰσθηκῶς, ἰέντο, ὥσπερ αὖν δράμοι τίς περὶ νίκης, καὶ μάλα κατὰ πρᾶντος γηλοφου· ἔχοντες τεττοὺς τε τοὺς πολυτέλεις χιτῶνας, καὶ τὰς ποικίλλας ἀναξυρίδας· ἐνιοὶ δὲ καὶ στρεπτός περὶ τῷ τραχηλῷ, καὶ ψελλία ἐπὶ τῶν χειρῶν· εὐθύς δὲ συν τετοῖς· εἰσπηδήσαντες εἰς τὸν πῆλον, θάπτον ἡ ὡς τίς αὖν ᾤετο, μετῴρους ἐξεκομίσαν τὰς ἀμαξάς. Τοῦ δὲ συμπαῖν, δηλὸς ἦν Κυρὸς σπεύδων πασαν τὴν ὁδόν, καὶ ἔ· διατρίβων, ὅπου μὴ ἐπισιτισμὸς ἔνεκα, ἡ τίνος ἄλλης ἀναγκαιῆς ἐκαθεζέσθαι νομίζων, ὅσῳ μὲν αὖν θάπτον εἰλθοί, τοσούτῳ ἀπαρασκευαστοτέρῳ βασιλεὶ μαχεῖσθαι· ὅσῳ δὲ σχολαιότερον, τοσούτῳ πλέον βασιλεὶ συναγείρεσθαι στρατεύμα. ⁵ Καὶ συνιδεῖν δ' ἦν τῷ προσέχοντι τὸν νοῦν ἢ βασιλεὺς ἀρχῇ, πληθεῖ μὲν χώρας καὶ ἀνθρώπων, ἰσχυρὰ ἔσθαι, τῷ δὲ μηκέτι τῶν ὁδῶν, καὶ τῷ διεσπασθαι τὰς δυνάμεις, ἀσθενεῖς, εἰ τίς διὰ ταχέων τὸν πολέμον ποιοῖτο.

Περὰν δὲ τῆς Εὐφράτης, κατὰ τοὺς ἐρημικοὺς σταθμούς, ἦν πόλις εὐδαιμῶν καὶ μεγάλη, ὀνομαζομένη Καρμανδῆ· ἐκ ταύτης οἱ στρατιῶται ἠγοράζον τὰ ἐπιτηδεῖα, σχεδίασις διαβαίνοντες ὧδε· διφθέρας, ὡς εἶχον τεγάσματα, ἐπιμπλάσαντες χορτὰ κέφα· εἰτα ⁶ συνηγόν καὶ συνεσπών, ὡς
μη

μη απτεσθαι της καρφης το ὕδωρ· ἐπὶ τούτων διεβαινον, και ελαμβανον τα επιτηδεια, οἶνον τε ἐκ της βαλανου πεποιημενον της ἀπο τε φοινίκος, και σιτον μελινης· τε- το γὰρ ἦν ἐν τῇ χώρᾳ πλειστον. Ἀμφιλεξαντων δὲ τι ἐνταυθα των τε τε Μενωνος στρατιωτων και τε Κλεαρχου, ὁ Κλεαρχος κρινας ἀδικειν τον τε Μενωνος, πληγας ἐνεβαλεν· ὁ δ' ἐλθων πρὸς το ἑαυτε στρατευμα, ελεγεν· ἀκυσαντες δ' οἱ στρατιῶται, ἐχαλεπαινον, και ὠργιζοντο ἰσχυρως τῷ Κλεαρχῷ. Τῇ δ' αὐτῇ ἡμέρᾳ Κλεαρχος ἐλθων ἐπὶ τὴν διαβασιν τε ποταμου, και ἐκεῖ κατασπε- ψαμενος τὴν ἀγοραν, ἀφίππυει ἐπὶ τὴν αὐτου σπηνην δια τε Μενωνος στρατευματος, συν ὀλιγοῖς τοῖς περὶ αὐτον· (Κυρος δ' ἔπεω ἤκεν, ἀλλ' ἐστὶ ¹ προσηλαυνε-) των δὲ Μενωνος στρατιωτων ξυλα σχιζων τις, ὡς εἶδε τον Κλεαρχον διελαινοντα, ἰησι τῇ ἀξίῃ· και ἔτος μὲν αυ- τε ἡμαρτεν· ἄλλος δὲ λιθῷ, και ἄλλος· εἰτὰ πολλοι, κραιγγης γενομενης. Ὁ δὲ καταφευγει εἰς το ἑαυτου στραῖευμα, και εὐθὺς παραγγελλει εἰς τα ὅπλα· και τας μὲν ὀπλίτας ἐκέλευσεν αὐτῷ μειναι, τας ἀσπίδας πρὸς τα γονατα θειντας· αὐτὸς δὲ λαβὼν τοὺς Θρακας και τοὺς ἰππείας, οἱ ἦσαν αὐτῷ ἐν τῷ στρατευματι πλείους ἢ τετραρακοντα, (τούτων δ' οἱ πλείστοι Θρακες·) ἤλαυνεν ἐπὶ τοὺς Μενωνος, ὥστε ἐκείνους ἐκπεπληχθαι, και αὐτον Μενωνα, και τρεχειν ἐπὶ τα ὅπλα. Οἱ δὲ και ² ἔσασαν ἀποκυντες τῷ πραγματι. Ὁ δὲ Προξενος (³ εὐτυχῆ γὰρ ὕστερον προσιων, και τάξις αὐτῷ ἐπομένη των ὀπλιτων) εὐθὺς ἐν ⁴ εἰς το μέσον ἀμφοτέρων ἀγων, ἐβητο τα ὅ- πλα, και εἶδετο τε Κλεαρχου μὴ ποιεῖν ταυτα· Ὁ δὲ ἐχαλεπαινει, ὅτι, αὐτῷ ὀλίγῃ δεησαντος καταλευσθη- ναι, πρῶτος λεγοι το αὐτῷ παθος· ἐκέλευε τε αὐτον ἐπ τε μέσῃ ἐξιστασθαι. Ἐν τετῷ δὲ, ἐπεὶ ἤκε Κυρος και ἐκυβητο το πραγμα, εὐθὺς ἐλάβε τα ὅπλα εἰς τας χε- ρας.

ραις, και ουν τοις παρῶσι των Περσων, ἡκεν ελαυνων ας το μεσον, και λεγει ὡδε. “ Κλεαρχε και Προξενε, και “ οἱ αλλοι οἱ παροντες Ἕλληνες, ουκ ιστε ὅ, τι ποιαιτε. “ Εἰ γαρ τινα αλληλοις μαχην συναψετε, νομιζετε “ εν τηδε τη ἡμερᾳ εμε τε ² κατακεκοφεισθαι, και ὑμας “ ε πολυ εμε ὑπερον. ³ παρως γαρ των ἡμετερων εχον- “ των, παντες ετοι, ες ὁρατε, βαρβαροι πολεμιοτεροι “ ἡμιν εσονται των παρα βασιλει οντων.” Ακουσας ταυτα ὁ Κλεαρχος, εν ἑαυτῷ εγενετο· και παυσαρμενοι αμφοτεροι, κατα χωραν εθεντο τα ὄπλα.

Εντευθεν προιοντων, εφαινετο ιχνη ἱππων και κοπρος· εικαζετο δε εἶναι ὁ στίβος ὡς δισχιλιων ἱππων. Οὔτοι προιοντες εκαιον και χιλον, και εἰ τι αλλο χρησιμον ην. Οροντας δε Περσης αηρ, γενει τε προσηκων βασιλει, και ⁴ τα πολεμικα λεγομενος εν τοις αριστοις Περσων, επιβελει Κυρῳ, και προσθεν πολεμηςας. Καταλλα- γεις δε ετος Κυρῳ, ειπεν, εἰ αὐτῷ δοιη ἱππειας χιλιους, ὅτι τους προκατακαιοντας ἱππειας η κατακαινοι αν, εν- εδρευσας, η λωντας πολλας αυτων ἑλοι, και ⁵ καλυσει τε καιειν επιοντας, και ποιησειεν ὥστε μη ποτε δυνασθαι αυτες, ιδοντας το Κυρῳ στρατευμα, βασιλει διαγγει- λαι. Τῷ δε Κυρῳ ακεσαντι ταυτα εδοκει ωφελιμα εἶναι· και επειλευεν αυτον λαμβανειν μερος παρ’ ἐκαστε των ἡγεμονων.

Ὁ δε Οροντας, νομισας ετοιμες αὐτῷ εἶναι τους ἱππειας, γραφει επιστολην παρα βασιλεια, ὅτι ἥξοι εχων ἱππειας ὡς αν δυνηται πλεισες· αλλα φρασαι τοις εαυ- του ἱππευσιν εκειλευεν, ὡς φιλιον αυτον ὑποδεχεσθαι. Ενην δ’ εν τη επιστολῃ και της προσθεν φιλιας ὑπομνη- ματα και πιστεως. Ταυτην την επιστολην διδωσι πισῷ ανδρι, ὡς ᾤετο· ὁ δε λαβων, Κυρῳ δεικνυσιν. Ανα- γνης δε αυτην Κυρος, συλλαμβανει Οροντην, και συγ-

καλεῖ εἰς τὴν αὐτὴ σκηνὴν Περσῶν τὰς ἀριστὰς τῶν περὶ αὐτὸν ἔπτα· καὶ τοὺς τῶν Ἑλληνῶν στρατηγοὺς ἐκέλευεν ὀπλίτας ἀγαγεῖν, τετούς δὲ θεσθαὶ τὰ ὅπλα περὶ τὴν αὐτὴ σκηνὴν. Οἱ δὲ ταῦτα ἐποίησαν, ἀγαγοντες ὡς τρισχίλις ὀπλίτας. Κλεάρχον δὲ καὶ εἰσὼ παρεκάλεσε συμβέβηλον, ὅς γε καὶ αὐτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐδοκεῖ προτιμῆσθαι μάλιστα τῶν Ἑλλήνων. Ἐπεὶ δ' ἐξηλθεν, ἐξεγγεῖλε τοῖς φίλοις τὴν κρίσιν τοῦ Οὐροντα, ὡς ἐγενετο· οὐ γὰρ ἀπορρήτον ἦν. Ἐφη δὲ Κυρὸς ἀρχεῖν τὴν λόγῳ ἄδε.

“Παρακαλῶσα ὑμᾶς, ἄνδρες φίλοι, ὅπως σὺν ὑμῖν
 “βεβλημένος ὁ, τί δικαιοτάτον καὶ πρὸς θεῶν καὶ πρὸς
 “ἀνθρώπων, τὸτο πράξω περὶ Οὐροντα ἡ τεττί. Τέτον
 “γὰρ πρῶτον μὲν ὁ ἐμὸς πατήρ ἐδωκεν ὑπὸ ἡμῶν ἐμοὶ
 “εἶναι· ἐπεὶ δὲ ταχθεὶς, ὡς ἔφη αὐτός, ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ
 “ἀδελφοῦ, ἔτος ἐπολεμήσεν ἐμοὶ, ἔχων τὴν ἐν Σαρ-
 “δεσὶν ἀκροπόλιν, καὶ ἐγὼ αὐτὸν προσπολεμῶν ἐποίησα,
 “ὥστε δοῦναι τετῷ τῷ πρὸς ἐμὲ πολέμῳ παύσασθαι, καὶ
 “δεξίαν εἰλαῖον καὶ ἐδῶκα.” Μετὰ ταῦτα, ἔφη,—
 Ὁ Οὐροντα, ἐστὶν ὁ, τί σε ἠδικῆσα;—Ὁ δὲ ἀπεκρίνα-
 το, ὅτι· οὐκ. Πάλιν ὁ Κυρὸς ἠρώτα.—Οὐκ ἐν ὑστερον,
 ὡς αὐτὸς σὺ ὁμολογεῖς, οὐδὲ ὑπ’ ἐμοῦ ἀδικουμένος,
² ἀποστάς εἰς Μυσσοὺς, κάκως ἐποίησας τὴν ἐμὴν χώραν
 ὁ, τί ἐδύνα;—Ἐφη ὁ Οὐροντης.—Οὐκ ἐν, ἔφη ὁ Κυρὸς,
 ἔποτ’ αὐ ἐγνώσ τὴν σεαυτοῦ δύναμιν, ἐλθὼν ἐπὶ τὸν τῆς
 Ἀρτεμίδος βῶμον, μεταμεμνησθαι σοὶ ἐφησθα, καὶ
 πείσας ἐμὲ, πιστὰ πάλιν ἐδάκας μοι, καὶ εἰλαβες παρ’
 ἐμῆς;—Καὶ ταυτ’ ὁμολογεῖ ὁ Οὐροντης.—Τί οὖν, ἔφη ὁ
 Κυρὸς, ἀδικῆθεις ὑπ’ ἐμῆς, νῦν τοτρίτον ἐπιβέβηκας μοι
 φανεροὺς γεγῶτας;—Εἰπόντος δὲ τοῦ Οὐροντου ὅτι οὐδὲν
 ἀδικῆθεις, ἠρώτησεν ὁ Κυρὸς αὐτὸν,—Ὁμολογεῖς οὖν
 περὶ ἐμῆς ἀδικίας εἶναι;—³ Ἡ γὰρ ἀναγκή, ἔφη ὁ Οὐρον-
 της,—

της.—Εκ τούτου πάλιν ηρώτησεν ὁ Κυρὸς, —Ετι οὖν ἀν-
γενοιο τῷ ἐμῷ ἀδελφῷ πολεμῖος, ἐμοὶ δὲ καὶ φίλος καὶ
πίστος; —Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο ὅτι, —οὐδ' εἰ γενοίμην, ὦ
Κυρε, σοὶ γ' ἀν' ἐτι ποτὲ δοξάιμι.

Πρὸς ταῦτα ὁ Κυρὸς εἶπε τοῖς παρουσιν.—Ὁ μὲν
ἀνὴρ τοιαῦτα μὲν πεποίηκε, τοιαῦτα δὲ λέγει· ὅμων δὲ
σὺ πρῶτος, ἔ Κλειάρχε, ἀποφθῆναι γυνῶμην ὃ, τι σοὶ
δοκεῖ.—Κλειάρχος δὲ εἶπε ταῦδε.—Συμβέλευα ἐγὼ τὸν
ἀνδρὰ τέτον¹ ἐκποδῶν ποιεῖσθαι ὡς ταχίστα· ὡς μήκετι
δεοὶ τέτον φυλατῆσθαι, ἀλλὰ σχολὴ ἡμῖν, ²το κατὰ
τούτον εἶναι, τὰς ἐβελοντὰς φίλους τέττας εὖ ποιεῖν. Ταυ-
τῇ δὲ τῇ γυνῶμῃ ἐφῆ καὶ ³τὰς ἀλλοὺς προσθεσθαι. Με-
τὰ ταῦτα, κελύοντος Κυροῦ, ἐλάβοντο τῆς ζωνῆς τὸν
Ορόντην, ⁴ἐπὶ θανάτῳ, ἅπαντες ἀναστάντες, καὶ οἱ
συγγενεῖς· εἰτα δὲ ἐξηγὼν αὐτὸν οἷς προσεταχθῇ. Ἐπεὶ
δὲ εἶδον αὐτὸν οἷτερ προσθεὶ προσεκυνέειν, καὶ τότε προσ-
εκυνησαν, καί περ εἰδοτές ὅτι ἐπὶ θανάτῳ ἀγοῖτο. Ἐπὶ
δὲ εἰς τὴν Ἀρτατάτα σκηνὴν εἰσηχθῇ, τὸν πιστοτάτου
τῶν Κυρῶ ⁵σκηπτέχων, μετὰ ταῦτα αὐτὲς ζῶντα Ορόν-
την, οὐτε ⁶τεθνεῶτα οὐδεὶς πώποτε εἶδεν, ἐδ' ὅπως ἀπέ-
θανεν· οὐδεὶς εἰδὼς εἰλεγεν· ἀπαζόν δ' ἄλλοι ἀλλῶς· τα-
φος δ' οὐδὲς πώποτε αὐτῆς ⁷εἴφανη.

Ἐντεῦθεν ἐξελαυνεὶ διὰ τῆς Βαβυλωνίας σταθμούς
τρεῖς, παρασαγγὰς δωδεκά. Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ σταθμῷ
Κυρὸς ἐξετάσιν ποιεῖται τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβα-
ρῶν ἐν τῷ πεδίῳ, περὶ μέσας νυκτὰς· (ἐδοκα γὰρ εἰς
τὴν ἐπιεῖσαν ἔω ἥξει βασιλεὺς σὺν τῷ στρατευματι μα-
χημενον) καὶ ἐκέλευε Κλειάρχον μὲν ⁸τοῦ δεξιῆς κερῶς
ἡγεῖσθαι, Μενῶνα δὲ τὸν Θετταλόν, τὸν εὐανθυμένον· αὐτὸς
δὲ τὰς ἐαυτοῦ διετάττε. Μετὰ δὲ τὴν ἐξετάσιν, ἅμα
τῇ ἐπιεσῇ ἡμέρᾳ αὐτομόλοι παρὰ μεγάλου βασιλείως
ἦγοντες ἀπεγγέλλον Κυρῷ περὶ τῆς βασιλείας στρατίας.
Κυρὸς

Κυρος δὲ συγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς τῶν Ἑλλήνων, συνεβέβηκε τότε, πῶς αὖ τὴν μάχην ποιοίτο· καὶ αὐτὸς παρήγει δαῖρῦναι τοιαυτὰ· “Ὁ ἄνθρωπος Ἑλλήνης, οὐκ ἀνθρώπων ¹ ἀπορῶν βαρβαρῶν συμμαχοῦς ὑμᾶς ἀγῶ, ἀλλὰ νομίζων ἀμεινονας καὶ κρείττους πολλῶν βαρβαρῶν ὑμᾶς εἶναι, διὰ τοῦτο προσαλαβόν· ² Ὅπως οὖν εἰσεσθε ἄνδρες ἀξιοὶ τῆς ἐλευθερίας ἧς κτήσασθε, καὶ ὑπὲρ ἧς ὑμᾶς ἐγὼ εὐδαιμονίζω. Εὐ γὰρ ἴστε, ὅτι τὴν ἐλευθερίαν ἰλοίμην αὖ ἀντι ὧν ἔχω πάντων καὶ ἄλλων πολλαπλασιῶν. Ὅπως δὲ εἰδῆτε εἰς οἷον ἐρχεσθε ἀγῶνα, ἐγὼ ὑμᾶς διδάξω.—Τὸ μὲν πλῆθος, πολὺ, καὶ πολλὴ κραυγὴ ἐπιασιν· αὖ δὲ ταῦτα ἀνασχῆσθε, ³ ταλλὰ καὶ αἰσχυνεσθαι μοι δοκῶ οἷος ἡμῶν γινώσκεσθε τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ ὄντας ἀνθρώπους. Ἵμῶν δὲ ἀνδρῶν ὄντων, καὶ εὐτολμῶν γενομένων, ἐγὼ ὑμῶν τὸν μὲν οἶκαδε βουλομένον ἀπιναι τοῖς οἰκῶσι ζῆλωτόν ποιήσω ἀπελθεῖν· πολλοὺς δ’ οἶμαι ποιήσαντα παρ’ ἐμοὶ αἰρήσεσθαι ἀντι τῶν οἰκῶσι.”

Ἐνταῦθα Γαυλιτῆς παρῶν, Φυγας Σαμίος, πῖσος δὲ Κυρῶ, ἀπέ· “Καὶ μὴν, ὦ Κυρε, λέγουσι τινες ὅτι πολλὰ ὑπισχρῆν νυν, διὰ τὸ ἐν τοιαύτῃ εἶναι τὴν κινδύνου τοῦ προσιοντός· αὖ δ’ ἐν γενῇται τι, οὐ μεμνησθαι σε· ἐνιοὶ δὲ, εἰ ⁴ μεμνοιο τε καὶ βελοιο, δύνασθαι αὖ ἀποδοῦναι ὅσα ὑπισχρῆν.” Ἀκουσας ταῦτα ἐλεξεν ὁ Κυρῶς· “Ἀλλ’ ἐστὶ μὲν ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, ἡ ἀρχὴ ἡ πατρώα, πρὸς μὲν τὴν μεσημβρίαν, μετρηὶς οὐ διὰ καύμα οὐ δύνανται οἰκεῖν οἱ ἄνθρωποι· πρὸς δὲ ἀρκτόν, μετρηὶς ὅτε διὰ χειμῶνα· τα δ’ ἐν μεσῷ τέττων ἅπαντα ⁵ σατραπεύουσιν οἱ τε ἐμὲ ἀδελφεοὶ φίλοι. Ἡ δ’ ἡμεῖς νικῶμεν, ὑμᾶς δὲ τοὺς ἡμετέρους φίλους τέττων ἐκράτεις ποιῆσαι. Ὡστε καὶ τέτο δεδοικα, μὴ οὐκ ἔχω ὅ, τι δὴ ἑκάστη τῶν φίλων, αὖ ἐν γενῇται, ἀλλὰ

“ αλλα μη εκ εχω ικανες, οἷς δω. Ὑμων δε των
 “ Ἑλληνων και στεφανον εκαση χρυσεν δαση.” Οἱ δε[†]
 ταυτα ακουσαντες, αυθοι τε ησαν πολυ προθυμοι, και
 τοις αλλοις εξηγγελλον. Εισησαν δε παρ’ αυτον οἱ τε
 στρατηγοι και των αλλων Ἑλληνων τινες, αξιεντες ειδεναι
 τι σφισιν εσται, εαν κρατησωσιν. Ὁ δε, εμπιπλας απαν-
 των την γνωμην, απεπεμπε. Παρεκλεινοντο δ’ αυτω
 παντες, ὅσοιπερ διελεγοντο, μη μαχεσθαι, αλλ’ οπισθεν
 ιαυτων ταττεσθαι. Εν δε τῷ καιρῳ τουτω Κλεαρχος
 εἰπε πως ηρετο Κυρον· Ὅια γαρ σοι, ω Κυρε, μαχεσθαι
 τον αδελφον; Νη Δι’, εφη ὁ Κυρος, εἰπερ γε Δα-
 ρειε και Παρυσατιδος εστι παις, και εμος αδελφος, ουκ
 αμαχει ταυτα εγω ληψομαι.

✕ Εσταυθα δη, εν τη εξοκλιση, αριθμος εγενετο των
 μεν Ἑλληνων² ασπισ μυρια και τετρακοσια· πελτασαι
 δε δισχιλιοι και τετρακοσιοι· των δε μελα Κυρε βαρβα-
 ρων δεκα μυριαδες, και αρματα δρεπανηφορα αμφι τα
 εικοσι· των δε πολεμιων ελεγοντο ειναι εκατον και
 ακοσι μυριαδες, και αρματα δρεπανηφορα διακοσια.
 Αλλοι δε ησαν εξακισχιλιοι ιππεις, ὧν Αρταγεστης η-
 ρχεν· εἰτοι δε προ αυτε βασιλεως τεταγμενοι ησαν. Τε
 δε βασιλεως στρατευματος ησαν αρχοντες, και στρατη-
 γοι, και ηγεμονες τετταρες, τριακονθα μυριαδων εκατος,
 Αδροκομας, Τισσαφερνης, Γωδρυσας, Αρβακης. Τετων
 δε παρεγενοντο εν τη μαχη ενενηκοντα μυριαδες, και αρ-
 ματα δρεπανηφορα εκατον και πενητηκοντα· Αδροκομας
 γαρ³ ὑστερησε της μαχης ἡμερας πεντε, εκ Φοινικης
 ελαυνων. Ταυτα δε ηγγελλον φρος Κυρον οἱ αυτομολη-
 σαντες εκ των πολεμιων παρα μεγαλου βασιλεως προ
 της μαχης· και μετα την μαχην οἱ ὑστερον εληφθησαν
 των πολεμιων, ταυτα ηγγελλον. Εντευθεν δε Κυρος εξ-
 ελαυνει σταθμον ενα, παρασαγγας τρεις, συντεταγμενη
 τῷ

τῷ στρατεύματι παντὶ, καὶ τῷ Ἑλληνικῷ καὶ τῷ βαρβαρικῷ· ὥστε γὰρ ταυτὴ τῇ ἡμέρᾳ μαχεῖσθαι βασιλεὺς· κατὰ γὰρ μέσον τον σταθμὸν τέτον ταφρός ἦν οὐρυκτὴ, βαθεῖα, τὸ μὲν εὖρος οὐρύϊαι πείη, τὸ δὲ βάθος οὐρύϊαι τρεῖς. Παρετετάτο δὲ ἡ ταφρός ἀνω, διὰ τοῦ πεδίου, ἐπὶ δαδὲκα παρασαύγας, μέχρι τοῦ Μηδίας τειχοῦς. Ἐνθα δὲ εἰσὶν αἱ διαρυχες ἀπὸ τοῦ Τιγρητος ποταμοῦ ῥεῖνσαι· εἰσὶ δὲ τέτταρες, τὸ μὲν εὖρος πλεθρῖαιαι, βαθεῖαι δὲ ἰσχυρως, καὶ πλοῖα πλεῖ ἐν αὐταῖς σιταγωγὰ· εἰσβαλλουσι δὲ εἰς τὸν Εὐφρατην, διαλείπουσι δὲ ἑκάστη παρασαύγην, γειφυραὶ δὲ ἐκείσιν.

Ἦν δὲ παρ' αὐτὸν τὸν Εὐφρατην παροδὸς στενὴ, μεταξὺ τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς ταφρῆς, ὡς εἰκοσι ποδῶν τὸ εὖρος. Ταυτὴν δὲ τὴν ταφρὸν βασιλεὺς μέγας ποιεῖ ἀντὶ ἐρυματος, ἐπεὶ δὲ ἵκνυθαι Κυροὺς προσελαινονόη. Ταυτὴν δὲ τὴν παροδὸν Κυρὸς τε καὶ ἡ στρατία παρήλθε, καὶ ἐγενοντο εἰσὼ τῆς ταφρῆς. Ταυτὴ μὲν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκ ἐμαχέσθαι βασιλεὺς, ἀλλ' ὑποχωρέντων φανερὰ ἦσαν καὶ ἵππων καὶ ἀνθρώπων ἰχὴ πολλὰ. Ἐπὶ αὐτῷ Κυρὸς Σίλανον καλέσας, τὸν Ἀμβρακιωτὴν μάντιν, ἔδωκεν αὐτῷ ἄδαικας τρεῖς χίλιες, ὅτι τῇ ἑνδεκάτῃ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας πρότερον θύομενος, εἶπεν αὐτῷ, ὅτι βασιλεὺς ἐκ μαχεῖται δέκα ἡμερῶν· Κυρὸς δ' εἶπεν,— Οὐκ ἀρα ἐτι μαχεῖται, εἰ μὴ ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις μαχεῖται· ἐὰν δ' ἀληθεύσῃς ὑπισχνέμαι σοὶ δέκα τάλαντα.—Τοῦτο τὸ χρυσίον τότε ἀπέδωκεν, ἐπεὶ παρήλθοι αἱ δέκα ἡμέραι. Ἐπεὶ δ' ἐπὶ τῇ ταφρῷ ἐκ ἐκώλυε βασιλεὺς τὸν Κυρὸν στρατεύμα διαβαίνειν, ἔδοξε καὶ Κυρὶ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπεγνώσκειν τὴν μαχεῖσθαι· ὥς τε τῇ ὑστεραίᾳ Κυρὸς ἐπορεύετο ἡμελημένος μαλλόν. Τῇ δὲ τρίτῃ ἐπὶ τῇ τοῦ ἄρματος καθήμενος τὴν πορείαν ἐποίειτο, καὶ ὀλίγες ἐν τάξει ἔχων προ αὐτοῦ· τὸ δὲ πολὺ

λυ αὐτῷ ἀνατεταραχμένον ἐπορεύετο, καὶ τῶν ὀπλῶν τοῖς στρατιώταις πολλὰ ἐπὶ ἁμάξων καὶ ὑποζυγίων ἤγετο.

✕ Καὶ ἤδη τε ἡν ¹ ἀμφὶ ἀγορὰν πληθούσαν, καὶ πλησίον ἡν ὁ σταθμός ² ἐνθα ἐμέλλε καταλυσεῖν, ἥνκα Παταγυᾶς ἀνὴρ Περσῆς, τῶν ἀμφὶ Κυρον πιστῶν, προφαίνεται, ³ ἐλαυνὼν κατὰ κράτος ἰδρῶντι τῷ ἵππῳ· καὶ εὐθὺς πασιν, οἷς ἐνέβλυχανεν, ⁴ ἐβόα καὶ βαρβαρικῶς καὶ Ἑλληνικῶς, ὅτι βασιλεὺς συν σφρατευματὶ πολλῶν προσέρχεται, ὥς εἰς μάχην παρεσκευασμένος. Εὐθὰ δὴ πολὺς ταραχὸς ἐγένετο· αὐτῖκα γὰρ ἔδοκεν οἱ Ἕλληνες, καὶ πάντες δέ, ἀτακτοῖς σφισὶν ἐπιπέσειν. Καὶ Κυρὸς τε, καταπηδήσας ἐκ τοῦ ἄρματος, τὸν θώρακα ἐνέδυ, καὶ ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον, τὰ κάλυτα εἰς χεῖρας ἐλάβε, τοῖς τε ἄλλοις πασὶ παρηγγέλλεν ἐξοπλίζεσθαι, καὶ καθίστασθαι εἰς τὴν αὐτῆς τάξιν ἕκαστον. Εὐθὰ δὴ συν πολλῇ σπεδῇ καθίσταντο, Κλεάρχος μὲν τὰ δεξιά του κράτος ἔχων, πρὸς τῷ Εὐφρατῇ ποταμῷ, Προξένος δὲ ἐχόμενος· οἱ δ' ἄλλοι μετὰ τούτον. Μένων δέ, καὶ τὸ σφρατευμα, τὸ εὐωνυμὸν κράτος εἶχε τοῦ Ἑλληνικοῦ. Τε δὲ βαρβαρικῶς, ἵππεις μὲν Παφλαγονεὺς εἰς χίλιες παρὰ Κλεάρχον ἕστασαν ἐν τῷ δεξιῷ, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν πελταστικὸν· ἐν δὲ τῷ εὐωνυμῷ, Ἀριαῖος τε ὁ Κυροῦ ὑπάρχων, καὶ τὸ ἄλλο βαρβαρικόν. Κυρὸς δέ, καὶ ἵππεις μετ' αὐτοῦ ἑξακοσίοι, κατὰ τὰ μέσον, ὀπλισμένοι θώραξι μεγάλῃς, καὶ παραμυρῖδις, καὶ κράνεσι πάντες, πλὴν Κυρῶ· Κυρὸς δέ, ψιλὴν ἔχων τὴν κεφαλὴν, εἰς τὴν μάχην καθίστατο. Λέγεται δὲ καὶ τὰς ἄλλας Περσὰς ψίλλαις τὰς κεφαλαῖς ἐν τῷ πολέμῳ διακινδυνεύειν. Οἱ δ' ἵπποι ἅπαντες, οἱ μετὰ Κυρῶ, εἶχον καὶ προμετωπίδια καὶ προστερνίδια· εἶχον δὲ καὶ μάχαιρας οἱ ἵππεις Ἑλληνικὰς.

Καὶ

Και ἤδη τε ἡν¹ μεσον ἡμέρας, καὶ ἔτι καταφανείς ἦσαν οἱ πολεμιοί· ἤνικα δὲ δειλὴ ἐγένετο, ἐφάνε κοινότερος ὥσπερ νεφέλη λευκή, χρόνῳ δὲ ἔσυχνῳ ὑπεραν, ὥσπερ μελάνια τις ἐν τῇ πεδίῳ ἐπιτολῷ. Ὅτε δὲ ἐγγυτέρων ἐγίνοντο, ταχὺ δὴ καὶ χαλκός τις ἤσραπτε, καὶ αἱ λογχαί, καὶ αἱ ταξάς καταφανέες ἐγίνοντο. Καὶ ἦσαν ἵπκεις μὲν λευκοθώρακες ἐπὶ τοῦ εὐανυμῆ των πολεμίων· (Τίσσαφερης ἐλεγέτο τετῶν ἀρχάν·) ἐχομένοι δὲ τετῶν, γέρροφοροί· ἐχομένοι δὲ ὀπλῖται συν ποδῆρεσι ξυλιναῖς ἀσπίσιν· (Αἰγυπτιοὶ δὲ οὗτοι ἐλεγοντο ἀναι·) ἄλλοι δ' ἵπκεις, ἄλλοι τοξοταί. Πάντες δὲ ἔτοι καταῖθνη, ἐν πλαισίῳ πληρεὶ ἀνθρώπων ἕκαστον ἔθνος ἐπορεύετο. Πρὸ δ' αὐτῶν, ἄρματα διαλείποντα συχνοὶ ἀπ' ἀλλήλων, τὰ δρεπανηφόρα λεγόμενα· εἶχον δὲ τὰ δρεπανὰ ἐκ τῶν ἀξόνων εἰς πλαγίον ἀποτεταμένα, καὶ ὑπὸ τοῖς διφροῖς εἰς γῆν βλέποντα, ὥς διακοπτεῖν ὅτῳ ἐντυχοίεν. ² Ἡ δὲ γνώμη ἦν, ὥς εἰς τὰς ταξεῖς των Ἑλλήνων ἐλόντων καὶ διακοψόντων. Ὁ μὲντοι Κυρὸς εἶπεν, ὅτε καλίστας παρεκελεύετο τοῖς Ἑλλήσι τὴν κραυγὴν των βαρβαρῶν ἀνασχέσθαι, ἐψεύσθη τελοῦ· ἔσγαρ κραυγῇ, ³ ἀλλὰ σιγῇ ὥς ἀνυσθόν, καὶ ἡσυχῇ, ἐν ἰσῷ καὶ βραδείᾳ προσήεσαν. Καὶ ἐν τετῷ, Κυρὸς παρελαυνὼν αὐτὸς συν Πιγρητί τῷ ἑρμηνεῖ, καὶ ἄλλοις τρισὶν ἢ τετταρσί, τῷ Κλεαρχῷ ἐβόα, ἀγείν το σφραγεύμα κατὰ μέσον το των πολεμίων, ὅτι ἐκεῖ βασιλεὺς εἴη· κἂν τετο, ἐφη, νικώμεν, ⁴ κἂν ἡμῖν πεποιθῆται. Ὅρῶν δὲ ὁ Κλεαρχὸς τὸ μέσον στιφός, καὶ ἀκῶν ⁵ Κυρὸς ἐξῶ ὄντα τῷ Ἑλληνικῷ εὐανυμῇ βασιλεῖα, (τοσέτῳ γὰρ πληθεὶ περίῳν βασιλεὺς, ὥστε μέσον το ἑαυτῷ ἐχῶν, τῷ Κυρῷ εὐανυμῇ ἐξῶ ἦν,) ἀλλ' ὅμως ὁ Κλεαρχὸς ἐκ ἠθέλεν ἀποσπᾶσαι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ το δεξιὸν περάς, φοβούμενος μὴ κυκλωθεὶ ἑκτερωθεῖν· τῷ δὲ Κυρῷ ἀπεκρίνατο, ὅτι αὐτῷ μέλοι, ὅπως καλῶς ἐχοί. Καί,

Και, ἐν τετῇ τῇ καιρῷ, τὸ μὲν βαρβαρίκον στρα-
τευμα ὁμαλῶς προῆλ'· τὸ δ' Ἑλληνικὸν ¹ ἄτ' ἐτι ἐν τῇ
αὐτῇ μείνον, συνισταττέτο ἐκ τῶν ἐπὶ προσιόντων. Καί
ὁ Κυρὸς παρελαυνὼν οὐ πάνυ πρὸς αὐτῇ τῇ στρατευ-
ματι, κατεβέβητο ἱκατέρως ἀποθεῖν, τοὺς τε πολέμιους
ἀποβλέπων, τοὺς τε φίλους. ² Ἰδὼν δὲ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ
Ἑλληνικῆς Ξενοφῶν Ἀθηναῖος, ³ ὑπέλασας ὥς συναντη-
σαι, ἤρτο εἰ τι παραγγέλλοι· ⁴ ὁ δ' ἐπιστήσας εἶπε, καί
λεγειν ἐκέλευε πασίν, ὅτι ⁵ τὰ ἱέρα καὶ τὰ σφαγία κα-
λὰ εἴη. Ταῦτα δὲ λεγὼν, θορυβῶς ἤκασε διὰ τῶν τάξεων
ἰοῦτος, καὶ ἤρτο τις ὁ θορυβὸς. Ὁ δὲ Ξενοφῶν εἶπεν,
ὅτι ⁶ τὸ συνθήμα παρέρχεται δευτέρον ἤδη. Καὶ ⁷ ὅς
ἐθαύμασε, τίς παραγγέλλει, καὶ ἤρτο ὁ, τί καὶ εἴη τὸ
συνθήμα. Οὐδὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι ΖΕΥΣ ΣΩΤΗΡ καὶ
ΝΙΚΗ. Ὁ δὲ Κυρὸς ἀκέσας,—Ἀλλὰ δεχομαι τε,
εἶπεν, καὶ τὸτο ἐστίν.—Ταῦτα δὲ εἰπὼν, εἰς τὴν ἑαυτοῦ χω-
ρὰν ἀπηλάυνε· καὶ οὐκ ἐτι τρία ἢ τεττάρη σταδία ἀπέ-
χουσαν τῇ φαλαγγὶ ἀπ' ἀλλήλων, ἥνικα ἐπαιανίζον τε
οἱ Ἕλληνες, καὶ ἤρχοντο ἀντιοὶ ἰέναι τοῖς πολέμοις.
Ὡς δὲ πορεύομενων ⁸ ἐξεκυμαίνει τι τῆς φαλαγγος, τὸ
ἐπὶ λειπομένον ⁹ ἤρξατο δρομῷ θαν· καὶ ἅμα ἐφθεγγάντο
πάντες, οἷον περὶ τῇ Ἐνυαλίῳ ἐλελιζῆντι, καὶ πάντες δὲ
έθεον. Λέγουσι δὲ τινες, ὥς καὶ ταῖς ἀσπίσι πρὸς τὰ
δοράτα ἐδέκηνσαν, φόβον ποικντες τοῖς ἵπποις. Πρὶν
δὲ τοξέυμα ¹⁰ ἐξικνεῖσθαι, ἐκκλινέουσιν οἱ βαρβαροὶ τοῖς
ἵπποις καὶ φεύγουσι. Καὶ ἐνταυθα δὴ ἐδιώκον μὲν ¹¹ κα-
τὰ κράτος οἱ Ἕλληνες, ἐβῶν δὲ ἀλλήλοις, μὴ θείν
δρομῷ, ἀλλ' ἐν τάξει ἕπεσθαι. Τὰ δὲ ἄρματα ἐφέρετο,
—τὰ μὲν δι' αὐτῶν τῶν πολέμιων, τὰ δὲ καὶ διὰ τῶν
Ἑλλήνων, κερά ἡνιοχῶν. Οἱ δὲ, ἐπεὶ προῖδοιεν, ἴσαντο·
¹² ἐστὶ δ' ὅς τις καὶ κατεληφθῇ, ὥσπερ ἐν ἵπποδρομῷ,
ἐππλαγείς· καὶ ὕδεν μεντοὶ ὕδεν τέτον παθεῖν ἐφασαν·
οὐδὲ ἄλλος δὲ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ ἐπα-
VOL. I. P θεν

θεν οὐδεις 'οὔδεν, πλην ἐπὶ τῷ εὐωνυμῷ τοξευθῆναι τις ἐλεγετο.

Κυρος δὲ, ὄρων τοὺς Ἕλληνας νικῶντας ¹ το καθ' αὐ-
 τας καὶ διωκοντας, ἡδόμενος καὶ προσκυνεμένος ἤδη ὡς
 βασιλεὺς ὑπὸ τῶν ἀμφ' αὐτον, οὐδ' ὡς ἐξηχθῇ διωκέν
 ἀλλὰ συνεσπείραμεν ἔχων τὴν τῶν συν' αὐτῷ ἑξακο-
 σίων ἰππέων τάξιν, ἐπεμελεῖτο δ', τι ποιήσει βασιλεὺς.
² Καὶ γὰρ ἦδεν αὐτον, ὅτι μέσον ἔχοι τοῦ Περσικῆ στρα-
 τεύματος. Καὶ πάντες δὲ οἱ τῶν βαρβαρῶν ἀρχόντες,
 μέσον ἔχοντες τὸ αὐτῶν, ἡγούντο, νομιζόντες οὕτως ἐν
 ἀσφαλεσάτῃ εἶναι, ἣν ἡ ἰσχυς αὐτῶν ἐκατέρωθεν ἦ, καὶ
 εἰ τι παραγγεῖλαι χρῆζοιεν, ἡμίσει ἐν χρόνῳ αἰσθάνεσ-
 θαι τὸ στρατεῦμα. Καὶ βασιλεὺς δὴ τότε μέσον ἔχων
 τῆς αὐτῆς στρατίας, ὅμως ἐξῶ ἐγενετο τῷ Κυρὶ εὐωνυ-
 μῷ κέρατος. Ἐπεὶ δὲ ὤδεις αὐτῷ ἐμαχετο ἐκ τῆ ἐναν-
 τισ οὐδὲ τοῖς αὐτοῦ τεταγμένοις ἐμπροσθεν, ἐπεκαμπέν
 ὡς εἰς κυκλωσιν. Ἐνθα δὲ Κυρὸς δέισας, μὴ-οπισθεν
 γενομένος κατακοψῇ τὸ Ἑλληνικόν, ἐλαυνεὶ ἀντίος· καὶ
 ἐμβάλων ³ συν τοῖς ἑξακοσίοις, νικᾷ τοὺς προ βασιλείας
 τεταγμένους, καὶ εἰς φυγὴν ἐτρέψε τὰς ἑξακισχιλίους· καὶ
 ἀποκτείναι λεγεται αὐτὸς τῇ αὐτοῦ χειρὶ Ἀρταγερσῆν
 τὸν ἀρχόντα αὐτῶν.

Ὡς δὲ ἡ τροπὴ ἐγενετο, διασπείρονται καὶ οἱ Κυρὶ
 ἑξακοσιοὶ, εἰς τὸ διώκειν ὀρμησάντες· πλην πανυ ὀλιγοὶ
 ἀμφ' αὐτον κατελειφθήσαν, σχεδὸν οἱ ὁμοτραπεῖς κα-
 λήμενοι. Συν τε τοῖς δὲ ὡν, καθόρα βασιλεῖα καὶ τὸ
 ἀμφ' ἐκείνον στίφος· καὶ εὐθύς ἐκ ἠνέσχετο, ἀλλ' εἶπαν,
 —Ὄρω τὸν ἀνδρᾶ,—ἴστο ἐπ' αὐτον· καὶ παῖει κατὰ τὸ
 στερνόν, καὶ τιτρώσκει διὰ τῷ θώρακος, ὡς φησὶ Κτη-
 σίας ὁ ἰατρός, ⁴ καὶ ἰασθαι αὐτὸς τὸ τραῦμα φησὶ.
 Παιόντα δ' αὐτον ἀκοντίζει τὶς παλτῶ, ὑπὸ τὸν ὀφ-
 θαλμόν, βίαιως· καὶ ἐνταυθα μαχομένοι καὶ βασιλεὺς

καὶ

και Κυρος, και οἱ ἀμφ' αὐτοὺς ὑπὲρ ἑκατέρου, ὅσοι μιν τῶν ἀμφὶ βασιλεῖα ἀπέθανον, Κτησίας λεγείν¹ (παρ' ἐκείνου γὰρ ἦν).—Κυρὸς δὲ αὐτὸς τε ἀπέθανε, καὶ οὐκ οἱ ἀριστοὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἐκέντο ἐκ' αὐτῶ. Ἀρταπαλῆς δὲ, ὁ πιστοτάτος αὐτῶ τῶν σκηπτέχων Περσῶν, λεγέσθαι, ἐπειδὴ εἶδε πεττωκότα Κυρον, κατακτῆσθαι ἀπὸ τοῦ ἵππου, ¹ περιπίσειν αὐτῶ. Καὶ οἱ μὲν φασὶ βασιλεῖα κελύσαι τίνα ἐπισφάξαι αὐτὸν Κυρῶ· οἱ δὲ, ἑαυτὸν ἐπισφάξαι, σπασάμενον τὸν ἀκίνακην· εἶχε γὰρ χρυσούν. Καὶ στρεπτόν τε ἐφόρει, καὶ ψέλλια, καὶ τὰ ἄλλα, ὥσπερ οἱ ἀριστοὶ τῶν Περσῶν· ἐτετιμητό γὰρ ὑπὸ Κυρὸς δι' εὐνοίαν τε καὶ πιστότητα.

Κυρὸς μὲν οὖν οὕτως ἐτελεύτησεν, αὐτῶν τῶν Περσῶν, τῶν μετὰ Κυρον τὸν ἀρχαῖον γενομένων, βασιλικωτάτος τε καὶ ἀρχεῖν ἀξιώτατος, ὥς παρὰ πάντων ὁμολογεῖται ² τῶν Κυροῦ δοκούντων ἐν πείρᾳ γενέσθαι. Πρῶτον μὲν γὰρ παῖς ἐστὶν ὡς, ὅτε ἐκπαιδεύετο καὶ σὺν τῇ ἀδελφῇ καὶ τοῖς ἄλλοις παῖσι, πάντων πάντα κρατίστος ἐνομιζέτο. Πάντες γὰρ οἱ τῶν ἀρίστων Περσῶν παῖδες ἐν ταῖς βασιλείαις θυραῖς παιδεύονται· ἐνθα πολλὴν μὲν σωφροσύνην καταμαθεῖν οἱ τινες, αἰσχρὸν δ' εἶδεν ὅτε ἀκχεῖν ἔτ' ἰδεῖν ἐστὶ. Θεωρεῖται δ' οἱ παῖδες καὶ τὰς τιμωμένους ὑπὸ βασιλείας καὶ ἀκχεῖν, καὶ ἄλλας ἀτιμαζόμενας· ὥστ' εὐθύς παῖδες οἷες μακθάνουσιν ³ ἀρχεῖν καὶ ἀρχεσθαι. Ἐνθα Κυρὸς εὐμαθεστάτος μὲν πρῶτον τῶν ἡλικίων ἐδοκεῖ εἶναι, ⁴ τοῖς τε πρῶτον καὶ τῶν ἑαυτῶ ὑποδεεσέων μαλλὸν πεῖθεσθαι· ἐπεὶ δὲ φιλιπποτάτος, ⁵ καὶ τοῖς ἵπποις ἀρίστα χρῆσθαι. ⁶ Ἐκρίνον δ' αὐτὸν καὶ τῶν εἰς τὸν πολέμον ἐργῶν, τοξικῆς τε καὶ ἀκοντισέως, φιλομαθεστάτον εἶναι, καὶ μελετηροτάτον. Ἐπεὶ δὲ τῇ ἡλικίᾳ ἐπρέπε, καὶ φιλοθηροτάτος ἦν, καὶ πρὸς τὰ θηρία μέντοι φιλοκινδυνωτάτος. Καὶ ἀρχτὸν ποτὲ ⁶ ἐπιφερομένην ἐκ ἐστρέσειν, ἀλλὰ συμπίσσειν κατεσπασθῆ ἀπὸ τοῦ ἵππου· καὶ τὰ μὲν ἐπαθεῖν,

επαθεν, ἦν και τας ὠτειλας φανεραι εἶχε, τέλος δε καθ-
εκτανε· και τον πρωτον μειτοι βοηθησαντα πολλοις μα-
καριστον εἶναι ἐποιησεν.

Ἐπει δε κατεπεμψθη ὑπο τε πατρος σατραπης Λυ-
διας τε και Φρυγιας της μεγαλης, και Καππαδοκίας,
στρατηγός δε και πανῶν ἀπιδειχθη, οἷς καθηκει εἰς Κα-
στωλῃ πεδιον αἰροῦσθαι, πρωτον μιν ἐπιδειξεν αὐτον,
¹ ὅτι περι πλεισθε ποιοιτο, εἰ τῷ σπείσαιτο, και εἰ τῷ συν-
θειτο, και εἰ τῷ ὑποσχοιτο τι, μηδεν ψευδεσθαι. Και
γαρ ἐν ἐπιστευον μιν αὐτῷ αἱ πολεις ἐπιτρεπομεναι, ἐπι-
στευον δ' οἱ ἄνδρες· και εἰ τις πολεμιος ἐγενετο, στείσα-
μενε Κυρε, ἐπιστευε μηδεν ἀν παρὰ τας σπονδας πα-
θειν. Τοιγαρὲν ἐπει Τισσαφερνει ἐπολεμησε, πασαι αἱ
πολεις ἐκουςαι Κυρον εἶλοντο ἀντι Τισσαφερνε, πλην
Μιλησιων· ἔτοι δε, ὅτι ἐκ ἠελε τεσ φευγονίας προσεθαι,
ἐφοβοντο αὐτον. Και γαρ ἐργῶ ἐπιδεικνυε, και ἐλεγεν,
ὅτι ἐκ ἀν ποτε προειτο, ἐπει ἀπαξ αὐτοις φίλος ἐγενετο,
ἐδ' εἰ ἐτι μιν μεικτε γενοιντο, ἐτι δε και κακιον ² πρᾶξα-
αν. ³ Φανερὸς δ' ἦν, και εἰ τις ἀγαθον ἢ κακὸν ποιησαιεν
αὐτον, νικᾶν πειρωμενος· και ευχην δε τινεσ αὐτῷ ἐξέφε-
ρον, ὡς ευχοιτο τοσούτον χρόνον ζῆν, ⁴ ἐς τε νικῆν και
τεσ ευ και τους κακῶς ποιῶντας ⁵ ἀλεξομενος. Και γαρ
οὐν πλειστοι δὴ αὐτῷ ἐνι γε ἀνδρὶ ⁶ τῶν ἐφ' ἡμῶν, ἐπε-
θυμησαν και χρῆματα, και πολεις, και τὰ ἑαυτῶν σω-
ματα ⁷ προσεθαι.

Οὐ μιν δὴ εἰδε τουτ' ἀν τις εἰποι, ὡς τους κακῶς γε-
και ἀδικῶς εἰα καταγελαν, ἀλλ' ἀφειδεσάτα παντῶν ἐπι-
μωρεϊτο. Πολλακις δ' ⁸ ἦν ἰδεϊν παρὰ τας στεῖβομενας
ὁδους, και ποδῶν και χερῶν και ὀφθαλμῶν στερεμενους
ἀνθρώπους· ὥστε ἐν τε τῇ Κυρῇ ἀρχῇ ἐγενετο, και Ἑλ-
ληνι και βαρβαρῷ μηδεν ἀδικουντι ἀδίκως πορευεσθαι,
ἔποι τις ἠελεν, ⁹ ἐχογι ὅ, τι προχωροῖ. † Τους μιν-
τοιγε

τοιγυε αγαθὸς εἰς πόλεμον ὁμολογητὸς διαφορῶν τι-
μῶν. Καὶ πρῶτον μὲν ἡν αὐτῷ πόλεμος πρὸς Πεισι-
δάδην καὶ Μυσῶν· στρατευόμενος ἔν καὶ αὐτὸς εἰς ταύτας
τὰς χώρας, ὡς ἔωρα ἐβέλοντας κινδυνεύειν, τούτους καὶ
ἀρχοντας ποιεῖ ἥς κατεστρέφετο χώρας, καὶ ἀλλοῖς δω-
ροῖς ἐτιμα· ¹ ὥστε φαίνεσθαι τοὺς μὲν ἀγαθὸς, εὐδαιμονι-
σταῖους, τὰς δὲ κακὸς, δόλους τελεῖν ἀξίως εἶναι. Τοι-
γαρὲν πολλὴ ἡ ἀφθονία τῶν ἐβέλοντων κινδυνεύειν, ὅτε
τις οἰοίτο Κυρὸν αἰσθῆσεσθαι.

² Εἰς γέμῃν δικαιοσύνην, εἰ τις αὐτῷ φανερός γένοιτο
ἐπιδεικνύσθαι βελομένος, περὶ πάντος ποιεῖτο τούτους
πλεσιώτερες ποιεῖν τῶν ἐκ τοῦ ἀδικοῦ φιλοκέρδωντων.
Καὶ γὰρ ἔν ἀλλὰ τε πολλὰ δίκαιως αὐτῷ διεχειρίζετο,
καὶ στρατευματι ἀληθινῶν ἐχρήσατο. Καὶ γὰρ στρατῆροί
καὶ λοχαγοὶ καὶ χρημάτων ἕνεκα πρὸς ἐκείνους ἐπλευσαν,
ἀλλ' ἐπεὶ ἐγνώσαν κερδαλειώτερον εἶναι Κυρῷ καλῶς
πειθαρχεῖν, ἢ το κατὰ μῆνα κέρδος. Ἀλλὰ μὴν εἰ
τις γέ τι αὐτῷ προσταζάντι ³ καλῶς ὑπηρετήσῃεν, ἐδε-
νι πώποτε ἀχαριστοὶ εἶασε τὴν προθυμίαν. Τοιγαρὸν
κρατιστοὶ δὴ ὑπηρεταὶ πάντος ἐργοῦ Κυρῷ ἐλεχθήσαν
γενέσθαι. Εἰ δὲ τίνα ⁴ ὄρῳ δεινὸν ὄντα οἰκονομὸν ἐκ
τε δίκαιον, καὶ καλῶς πευαζόντα τε ἥς ἀρχοὶ χώρας, ⁵ καὶ
προσόδους ποιεῖν, οὐδὲνα ἂν πώποτε ἀφείλετο, ἀλλὰ καὶ
πλεῖον προσίδιδε· ὥστε καὶ ἡδέως ἐπονεν, καὶ θαρράλειως
ἐκταντο, καὶ ἂ ⁶ πεπατο αὐ τοῖς, ἥκιστα Κυρὸν ἐκρυπτεῖν
καὶ γὰρ φέρονται τοῖς φανερώς πλεονεσίαν εἰφαίνεται, ἀλλὰ πει-
ρωμένος χρῆσθαι τοῖς τῶν ὑποκρυπτομένων χρημασι. ⁷ Φί-
λος γέμῃν ὅσας ποιῆσαιτο, καὶ εὖνὴς γένοιτο ὄντας, καὶ
ἱκανὸς κρείνεις συνεργὸς εἶναι ὅ, τι τυγχάνει βελομένος
κατεργάζεσθαι, ὁμολογεῖται πρὸς πάντων κρατιστὸς δὴ
γενέσθαι θρασυτεύειν. ⁸ Καὶ γὰρ αὐτὸ τέτο, ἔπερ αὐτὸς
ἕνεκα φίλων ᾤετο δεῖσθαι, ὡς συνεργὸς ἐχὼι, καὶ αὐτὸς
ἐπείρατο

ἐπιειράτο συνεργός τοις φίλοις κρατίστος εἶναι τεττε, ὅτου ἱκαστοὶ αἰσθάνοιτο ἐπιθυμῶντα.

Δῶρα δὲ πλείστα μὲν, οἶμαι, εἰς γὰρ αἰὲρ ὧν, ἐλάβανεν διὰ πολλὰ· ταῦτα δὲ ἤδη πάντα μάλιστα τοῖς φίλοις ἐδίδε, ¹ πρὸς τοῖς τρόποις ἱκαστοῦ σπουδῶν, καὶ ὅτε μάλιστα ὄρεται ἱκαστοὶ δεικνύμενον. Καὶ ὅσα τῶ σώματι αὐτῷ κοσμοὶ πεμποὶ τίς, ἢ ὡς εἰς πόλεμον, ἢ ὡς εἰς καλλωπισμὸν, καὶ περὶ τούτων λέγειν αὐτοὺς ἐφασαν, ὅτι το μὲν ἑαυτοῦ σῶμα ἔκ αν δύναιτο τοῦτοῖς πασι κοσμηθῆναι, φίλος δὲ καλῶς κεκοσμημένους, μεγίστον κοσμοὺς ἀνδρὶ νομίζοι. ² Καὶ το μὲν τὰ μεγαλα νικᾷ τοὺς φίλους εὖ ποιοῦντα, ἔδει δαυμαστον, ἐπειδὴ γὰρ καὶ δυνατωτέρως ἢ· το δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ περιεῖναι τῶν φίλων, καὶ τῶ προθυμίσθαι χαρίζεσθαι, ταῦτα μάλλον ἐμοίγε δοκεῖ ἀγαστὰ εἶναι. Κυρὸς γὰρ ἐπέμπε βίβης οἶνε ἡμιδύεις πολλακίς, ὅποτε πανυ ἡδυν λαβοί, λεγῶν ὅτι ἔκω δὴ πολλοῦ χρόνου τούτου ἡδίωνι οἶνω ἐπιτυχοί.—³ τετο ἔν σοι ἐπέμψι, καὶ δεῖται σε τούτου ἐκπίειν τήμερον συν οἷς μάλιστα φίλεις. —Πολλακίς δὲ χηνᾶς ἡμιβρωτὲς ἐπέμπε, καὶ ἀρτῶν ἡμισα, καὶ ἀλλὰ τοιαῦτα, ἐπὶ λέγειν κελύων τὸν φέροντα,—Τετοῖς ἡσθη Κυρὸς· βουλεταὶ οὖν καὶ σε τούτων γευσασθαι.—Ὅπου δὲ χίλος στανίος πανυ εἶη, αὐτὸς δ' ἐδύνατο παρασκευασασθαι, διὰ το πολλοὺς εἶχειν ὑπηρετάς, καὶ διὰ τὴν ἐπιμελείαν, διατεμῶν ἐκείλει τοὺς φίλους τοῖς τὰ ἑαυτῶν σώματα ἀγούσιν ἵπποις ἐμβαλλέν τούτου τὸν χίλον, ⁴ ὡς μὴ πανωντὲς τοὺς ἑαυτοῦ φίλους ἀγώσιν. Εἰ δὲ ἤδη ποτε πορευοίτο, καὶ πλεστοὶ μείλλοιεν οἴεσθαι, προσκαλὼν τοὺς φίλους ἐσπεδασιολογᾶτο, ὡς δηλοῖ ἕς τιμα· ὥστε ἐγῶγε, ἐξ ἂν ἀκῶ, ἔδενά κρινά ὑπο πλεονῶν πεφιλησθαι, οὐτε Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων. Τεκμηρίον δὲ τεττε καὶ τοδε·
παρά

παρα μιν Κυρῆ, δούλου οντος, οὐδεις ἀπῆε προς Βασίλειαν· πλὴν Ορόντας ἐπεχειρήσας (καὶ οὗτος δέ, ὃν φησι πιστὸν οἱ εἶναι, ταχὺ αὐτὸν εὗρε Κυρῆ φιλαίτερον, ἢ ἑαυτῷ) παρα δὲ βασιλείας πολλοὶ προς Κυρὸν ἀπηλθον, ἐπεὶ πολεμιοὶ ἀλλήλοις ἐγένοντο· καὶ οὗται μὲντοι, οἱ μάλιστα ὑπ' αὐτῆ ἀγαπῶμενοι, νομίζοντες, παρα Κυρῇ οντες ἀγαθοὶ, ἀξιώτερας αὐτῇ τιμῆς τυγχάνειν, ἢ παρα Βασίλει. Μεγα δὲ τεκμηρίον καὶ τὸ, ἐν τῇ τελευτῇ τῆ βίου, αὐτῷ γενομένον, ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν ἀγαθὸς, καὶ κρινεῖν ορθῶς ἔδυνάτο τοὺς τισὲς καὶ εὖναι καὶ βέλαις. Αποθνήσκοντος γάρ αὐτῆ, πάντες οἱ παρ' αὐτὸν φίλοι καὶ συντραπέζοι μαχομένοι ἀπθανόντες ὑπὲρ Κυροῦ, πλὴν Ἀριαιῶν· οὗτος δὲ τεταγμένος ἐτυγχάνει ἐπὶ τῷ εὐωνυμῷ τῆ ἱππικῆς ἀρχῆς· ὥς δ' ἤσθαιτο Κυρὸν πεπτακότα, ἐφυγεν ἔχων καὶ τὸ στρατεύμαα, ἃ ἤγειτο.

Ἐνταυθα δὴ Κυρῆ ἀποτεμνεται ἡ κεφαλὴ καὶ χεὶρ ἡ δεξιὰ. Βασίλειος δέ, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, διακῶν εἰσπίπτει εἰς τὸ Κυρεῖον στρατοπέδον· καὶ οἱ μὲν μετὰ Ἀριαιῶν ἐκεῖ ¹ ἴστανται, ἀλλὰ φεύγουσιν διὰ τῆ αὐτῶν στρατοπέδου εἰς τὸν σταθμὸν, ἐνθὲν ὤρμητο· (τέτταρες δὲ ἐλεγοντο παρασάγγαι τῆς ὁδοῦ εἶναι) βασιλεὺς δέ, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, τὰ τε ἀλλὰ πολλὰ διαρπαζέουσι, καὶ τὴν Φωκαΐδα τὴν Κυρῆ παλλακίδα, τὴν σοφὴν καὶ καλὴν λεγομένην εἶναι, λαμβάνει. Ἡ δὲ Μιλησία ἡ νεώτερη, ληφθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀμφὶ Βασίλειαν, ἐκφεύγει γυμνὴ προς τῶν Ἑλλήνων, ² οἱ ἐτυχον ἐν τοῖς σκευοφόροις ὅπλα ἔχοντες· καὶ ἀντιταχθέντες, πολλὰς μὲν τῶν διαρπαζόντων ἀπεκτείναν, οἱ δὲ καὶ αὐτῶν ἀπέθανον· ἃ μὴ ἐφυγον γέ, ἀλλὰ καὶ ταυτὴν ἐσῶσαν, καὶ ταλλὰ ὅσα ἐντὸς αὐτῶν, καὶ χρήματα καὶ ἀνθρώποι, ἐγένοντο, πάντα ἐσῶσαν. Ἐνταυθα διέσχον ἀλλήλων Βασίλειος τε καὶ

και οἱ Ἕλληνες ὥς τριακοντα σταδια, οἱ μὲν διωκοντες τους καθ' ἑαυτές, ὥς παντας νικωντες· οἱ δὲ ἀρπαζοντες, ὥς ἤδη παντες νικωντες. Ὡς δὲ ἤσθοντο οἱ μὲν Ἕλληνες, ὅτι βασιλεὺς συν στρατευματι ἐν τοῖς σκευοφοροῖς εἶη, βασιλεὺς δ' αὖ ἤκουσε Τισσαφέρνης, ὅτι οἱ Ἕλληνες νικῶεν το καθ' ἑαυτούς, και εἰς το προσθεν οἰχοιντο διωκοντες, ἐνταυθα δὲ βασιλεὺς μὲν ἀθροίζει τὰς ἑαυτῶν, και συντάττεται· ὁ δὲ Κλεάρχος ἐβελευστο, Προξένον καλεσας, (πλησιαιτατος γὰρ ἦν,) εἰ πέμποιεν τινὰς, ἢ πάντες ἴοιεν ἐπὶ το στρατοπέδον ἀρῆζοντες.

Ἐν τούτῳ βασιλεὺς καλὴν δῆλος ἦν προσίαν, ὥς εἶδοκα, οπισθεν. ¹ Καὶ οἱ μὲν Ἕλληνες συστραφέντες παρασκευαζονται, ὥς ταυτὴ προσιοντες και δεχομενοι, ὁ δὲ βασιλεὺς ταυτὴ μὲν ἐκ ἦγεν, ἢ δὲ παρηλθεν ἐξω τῶ ἐυνυμῶ κερατος, ταυτὴ και ἀπηγαγεν, ἀναλαβὼν και τοὺς ἐν τῇ μάχῃ πρὸς τὰς Ἑλλήνας αὐτομολησαντας, και Τισσαφέρνην, και τὰς συν αὐτῷ. Ὁ γὰρ Τισσαφέρνης ἐν τῇ πρώτῃ συνοδῷ ἐκ ἐφυγεν, ἀλλὰ διήλασε και παρὰ τον ποταμον κατὰ τὰς Ἑλλήνας πελταστας· διελανων δὲ κατέκτανε μὲν οὐδέν, διαστάντες δὲ οἱ Ἕλληνες ἐπαιον και ἠκοντίζον αὐτούς. ² Ἐπισθίνης δὲ Ἀμφικολίτης ἤρχε των πελταστων, και ἐλεγετο φρονιμος γενεσθαι. Ὁ οὖν Τισσαφέρνης, ὥς μείον ἐχων, ἀπηλλαγὴ· εἰς δὲ το στρατοπέδον ἀφικομενος των Ἑλλήνων, ἐκεῖ συντυγχανει βασιλεῖ, και ὁμοῦ δὲ καλὴν συνταξάμενοι ἐπορευοντο. Ἐπεὶ δ' ἦσαν κατὰ το ἐυνυμον των Ἑλλήνων κερας, εἶδσαν οἱ Ἕλληνες μὴ ² προσαγοιεν πρὸς το κερας, και περιπτύξαντες ἀμφοτέρωθεν αὐτὰς διακοψαιαν· και εἶδοκει αὐτοῖς ἀναπτυσσαν το κερας, ³ και ποιησασθαι οπισθεν τον ποταμον. ⁴ Ἐν ᾧ δὲ ταυτὰ ἐβελευντο, και δὲ βασιλεὺς ⁵ παραμειψάμενος εἰς το αὐτο σχῆμα, κατέστησεν ἐναντίαν τὴν φαλαγγα,

φαλαγγα, ὥσπερ το πρῶτον μαχόμενος συνηα. Ὡς
 δε εἶδοι οἱ Ἕλληνες εἴγυς τε ὄντας καὶ παρατεταμένους,
 αὐθις, παύσαντες, ἐπῆσαν πολὺ ἐν προθυμοτέρῳ,
 ἢ τοπρὸςθεν. Οἱ δ' αὖ βαρβαροὶ οὐκ ἔδεχοντο, ¹ ἀλλ'
 ἐκ πλείονος, ἢ τοπρὸςθεν, ἐφευγον· οἱ δ' ἐπεδιώκον με-
 χρὶ κάμης τινός· ἐνταῦθα δὲ ἐστήσαν οἱ Ἕλληνες· ὑπὲρ
 γὰρ τῆς κάμης γηλοφός ἦν, ἐφ' ἧ ἀνεστράφησαν οἱ ἀμ-
 φι βασιλεῖα· πεζοὶ μὲν οὐκέτι, τῶν δὲ ἵππων ὁ λοφός
 ἐνεπλησθῆ· ὥστε το ποιοῦμενον μὴ γίγνωσκεν. Καὶ το
 βασιλείον σημεῖον ὅραν ἐφάσαν, αἶτον τίνα χρύσειν ἐπὶ
 πέλτης, ἐπὶ ζυστῇ ἀνατεταμένον.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐνταῦθα ἐχώρην οἱ Ἕλληνες, λείπῃσι δὴ
 καὶ τὸν λοφὸν οἱ ἵπποι· οὐ μὲντοι ἐν ἀβροοῖς, ἀλλ' ἀλ-
 λοὶ αλλοθεν· ἐψίλειτο δ' ὁ λοφός τῶν ἵππων· τέλος
 δὲ καὶ πάντες ἀπεχώρησαν. Ὁ ἐν Κλεάρχῳ οὐκ ἀνέ-
 βίβαζεν ἐπὶ τὸν λοφόν, ἀλλ' ὑπὸ αὐτὸν στήσας τὸ ξρα-
 τεῦμα, πέμπει Λυκίον τὸν Συρακυσίον καὶ ἄλλον ἐπὶ τὸν
 λοφόν, καὶ κίλυνει, κατιδόντας τὰ ὑπὲρ τοῦ λοφου, τί
 ἐστὶν ἀπαγγεῖλαι. Καὶ ὁ Λυκίος ἤλασε, καὶ ἰδὼν ἀπ-
 ἀγέειλε ὅτι φευγουσὶν ἀνα κράτος. Σχεδὸν δ' ὅτε
 ταῦτα ἦν, καὶ ἥλιος ἔδυετο. ² Ἐνταῦθα δ' ἐστήσαν οἱ
 Ἕλληνες, καὶ δεμένοι τὰ ὅπλα ἀνεπαύοντο· καὶ ἅμα
 μὲν ἐθαυμάζον, ὅτι ἐδάμεν· Κυρὸς φαίνοιτο, ἐδ' ἄλλος
 ἀπ' αὐτῆς ἐδάς παρῇ· ³ οὐ γὰρ ᾔδεισαν αὐτὸν τεθνηκότα,
 ἀλλ' ἐκάζον ἢ διώκοντα οἰχεσθαι, ἢ καταληψόμενον τί
 προεὶληλακέναι· καὶ αὐτοὶ ἐβέλυνοντο, οὐ αὐτῶς μανάντες
 τὰ σκευοφόρα ἐνταῦθα ἀγαγοῖντο, ἢ ἀπιοῖεν ἐπὶ τὸ
 στρατοπέδον. Ἐδοξεν οὖν αὐτοῖς ἀπέναι· καὶ ἀφικνεῖσθαι,
⁴ ἀμφὶ δόρυστον, ἐπὶ τὰς σκηνάς. Ταύτης μὲν τῆς
 ἡμέρας τέτο το τέλος ἐγένετο. Καταλαμβανούσι δὲ
 τῶν τε ἄλλων χρημάτων τὰ πλείστα διηρπασμένα, καὶ
 οὐ τί σιτίον ἢ ποτόν ἦν· καὶ τὰς ἁμαξὰς μεσῶς ἀλευρῶν
 VOL. I. Q καὶ

και οινε, ὡς παρεσκευασατο Κυρος, ἵνα εἰ ποτε σφοδρα λαβοι το στρατοπεδον ενδεια, διαδιδοιη τοις Ἑλλησιν· (ησαν δ' αὐται, ὡς ελεγοντο, τετραποσiai ἀμαξαι·) και ταυτας τει οἱ συν βασιλει διηρπασαν· ὥστε ἰαδαπνοι ησαν οἱ πλεισοι των Ἑλληνων· ησαν δε και αναρισοι· πριν γαρ δη καταλυσαι το στρατευμα προς αριστον, βασιλευς εφανη. Ταυτην μεν εν την νυκτα ἔτω διεγενοίτο.

² Εκ τῆς ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Β'.

* * *

Οἱ μεν δη στρατηγοι, ἔτω ληφθεντες, ανηχθησαν ³ ὡς βασιλεια, και αποτμηθεντες τας κεφαλας, ⁴ ετελευτησαν· εἰς μεν αυτων Κλεαρχος, ὁμολογεμενως εκ παντων ⁵ των εμπειρων αυτε εχοντων, δοξας γενεσθαι ανηρ και πολεμικος και φιλοπολεμος εσχατως. Και γαρ δη ἔως μεν πολεμος ην τοις Λακεδαιμονιοις προς τους Αθηναιοις, παρεμεινεν· επει δ' ερηνη εγενετο, πεισας την αὐτη πολιν ὡς οἱ Θρακες ⁶ αδικουσι τους Ἑλληνας, και διαπραξαμενος ὡς εδυνατο παρα των Εφορων, εξεπλει ὡς πολεμησων τοις ὑπερ Χερρόνους και Πειρινθου Θραξιν. Επει δε μεταβροντες πως ⁷ οἱ Εφοροι, ηδη εξω οντος αυτε, αποσρεφειν αυτον επειρωντο εξ Ισθμου, ενταυθα εκети πειθεται, αλλ' ⁸ ὤχετο πλεων εις Ἑλλησποντον. Εκ τε τε και θανατωθη ⁹ ὑπο των εν τη Σπαρτη τελων, ὡς απειθων. Ηδη δε, φυγας ων, ερχεται προς Κυρον, και ὁποιοις μεν λογοις επεισε Κυρον, αλλαχε γεγραπται· διδωσι δ' αυτω Κυρος ¹⁰ μυριας δαρειικες· ὁ δε λαβων, εκ επι ραθυμιαν ετραπετο, αλλ' απο τουτων των χρηματων συλλεξας στρατευμα, επολεμα τοις Θραξι· και μαχη τε ενικησε, και απο τετε ¹¹ εφερε, και ηγεν αυτες·

τες· και πολέμων διεγενετο, μεχρις ἑ Κυρος ἰδεσθῆ του στρατευματος· τοτε δ' ἀπῆλθεν, ὡς συν ἐκείνῳ αὐ πολέμῳ.

Ταυτα οὖν φιλοπολεμος δοκει ἀνδρος ἐργα εἶναι, ὅσις, ¹ ἐξὼν μὲν εἰρηνὴν ἔχειν ἀνευ αἰχμῆς καὶ βλάβης, αἵρεται πολεμεῖν· ἐξὼν δὲ ῥαθυμειν, βελεται πονεῖν ὥστε πολεμεῖν· ἐξὼν δὲ χρηματα ἔχειν ἀκινδύνως, αἵρεται πολέμων μείονα ταυτα ποιεῖν. Ἐκεῖνος δὲ, ὡς περ εἰς—τινα ἡδονὴν, ἠθέλε δαπανᾶν εἰς πόλεμον· οὕτω μὲν φιλοπολεμος ἦν. Πόλεμικος δὲ αὐ ταυτὴ εἶναι ἐδοκει, ὅτι φιλοκινδύνος τε ἦν, καὶ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀγων ἐπιτες πολεμίας, καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς φρονίμος, ὡς οἱ παρόντες πάνταχ' ἀπαντες ὁμολογῶν. Καὶ ἀρχικὸς δὲ ἐλεγετο εἶναι, ὡς δυνατόν, ἐκ τοῦ τοις αὐτοῦ τρόπου, οἷον καὶ ἐκεῖνος εἶχεν. Ἰκανὸς μὲν γὰρ, ὡς τις καὶ ἄλλος, φροντίζειν ἦν, ὅπως ἔξει ἡ στρατία αὐτὸς τα ἐπιτηδεῖα, καὶ παρασκευάζειν ταυτα· ἰκανὸς δὲ καὶ ἐμποιεῖσθαι τὰς παρῶν, ² ὡς ἐκ ἀπίστων εἰη Κλεαρχῷ. Τετο δὲ ποιεῖ ἐκ τῆ χαλεπότητος εἶναι. Καὶ γὰρ ὅραν συγγνὸς ἦν, καὶ τὴ φωνὴν τραχεύς· ἐκολάζε τε αἰεὶ ἰσχυρῶς, καὶ ὀργὴ ἐνιότε, ὥστε καὶ αὐτῷ μεταμελεῖν ἔσθ' ὅτε. Καὶ γνῶμη δὲ ἐκολάζεν ἀκολάστως γὰρ στρατευματος ἔδεν ἡεῖτο ὄφελος εἶναι. Ἀλλὰ καὶ λεγείν αὐτὸν ἐφασαν, ὡς δεοὶ τὸν στρατιωτὴν φοβεῖσθαι μᾶλλον τὸν ἀρχόντα ἢ τοὺς πολεμίας, εἰ μέλλοι ἢ ⁴ φυλακὰς φυλαξείν, ἢ φίλων ἀφεξέσθαι, ἢ ἀπροφασίστως ἵεναι πρὸς τοὺς πολεμίους. Ἐν μὲν οὖν τοῖς δεινοῖς ἠέλον αὐτοῦ ἀκουεῖν σφοδρὰ, καὶ οὐκ ἄλλον ἤρεντο οἱ στρατιῶται. Καὶ γὰρ τὸ συγγνὸς τοτε παῖδρον αὐτοῦ ἐν τοῖς πρὸς αὐτοὺς ἐφασαν φαίνεσθαι, καὶ τὸ χαλεπόν, ἐρῶμενον πρὸς τὰς πολεμίας ἐδοκε εἶναι· ὥστε σφτηρίον καὶ ἐκτε χαλεπόν ἐφαίνετο. Ὅτε δ' ἐξῶ τῆ δεινῆς γένωντο, καὶ ἔξει πρὸς ἄλλας ⁵ ἀρχομένους ἀπιέναι, πολλοί

πολλοὶ αὐτὸν ἀπελείπον· τό γὰρ ἐπιχαρὶ ἔκ εἰχεν, ἀλλὰ αἰεὶ χαλεπὸς καὶ ὤμος ἦν—καὶ γὰρ ἔν φιλία μὲν καὶ εὐνοίᾳ ἐπομένους ἔδεποτ' εἶχεν· οἵτινες δὲ ἡ ὑπὸ πολέως τεταγμένοι, ἡ ὑπὸ τῷ δεῖσθαι, ἡ ἀλλή τινι ἀναγκῇ κατεχομένοι παρείησαν αὐτῷ, σφοδρὰ πειθόμενοις ἐχρητο. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ᾗξαντο νικᾶν σὺν αὐτῷ τῆς πολέμους, μεγάλα ἤδη ἦν τὰ χρησίμους ποιεῖντα εἶναι τοὺς σὺν αὐτῷ στρατιώτας· ¹ το, τε γὰρ πρὸς τῆς πολέμους θάρραλεως εἶχεν παρῆν, καὶ το τὴν παρ' ἐκείνου τιμωρίαν φοβεῖσθαι, αὐτὸς εὐτακτὴς ἐποίει. Τοῖστος μὲν δὴ ἀρχῶν ἦν· ἀρχίσθαι δ' ὑπὸ ἀλλῶν ἔμαλα ἐβέλειν ἐλεγέτο. Ἦν δὲ, ὅτε ἐτελεύτα, ἀμφὶ τὰ πεντήκοντα ἔτη.

Προξένος δὲ ὁ Βοιωτὸς, εὐθύς μὲν μειρακιὸν ὢν, ἐπεθυμῆε γενεσθαι ἀνὴρ τὰ μεγάλα πράττειν ἱκανός· καὶ διὰ ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν ἔδωκε Γοργία ἀργυρίου ἑνὶ τῷ Λεοντίνῳ. Ἐπεὶ δὲ συνεγενέτο ἐκείνῳ, ἱκανὸς ἤδη νομισσας εἶναι καὶ ἀρχεῖν, καὶ φίλος ὢν τοῖς πρώτοις, μὴ ἡττασθαι εὐεργετῶν, ἦλθεν εἰς ταύτας τὰς σὺν Κυρῷ πράξεις· καὶ ὥστε κτῆσθαι ἐκ τούτων ὄνομα μέγα, καὶ δύναμιν μεγάλην, καὶ χρήματα πολλὰ· τέττων δ' ἐπιθυμῶν, σφοδρὰ ἐνδὸν αὐ καὶ τοῦτο εἶχεν, ὅτι τούτων οὐδεὶς αὖν δελοὶ κτᾶσθαι μετὰ ἀδικίας, ἀλλὰ σὺν τῷ δίκαιῳ καὶ καλῷ ὥστε δεῖν τέττων τυλῆσθαι, ἀνεὺ δὲ τέττων μὴ. Ἀρχεῖν δὲ καλῶν μὲν καὶ ἀγαθῶν ἱκανὸς ἦν· ἔμα μὲντοι ἔδ' αἰδῶ τοῖς στρατιώταις ἑαυτὸς οὐτε φόβον ἱκανὸς ἐμποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ ἡσχυνέτο μαλλὼν τῆς στρατιώτας, ἡ οἱ ἀρχόμενοι ἐκείνῳ· ² καὶ φοβούμενος μαλλὼν ἢ φανερός το ἀτεχθάνεσθαι τοῖς στρατιώταις, ἡ οἱ στρατιῶται το ἀπιστεῖν ἐκείνῳ. Ὡστε δὲ ἀρκεῖν πρὸς το ἀρχικόν εἶναι καὶ δοκεῖν, τὸν μὲν καλῶς ποιεῖντα ἐπαινεῖν, τὸν δὲ ἀδικεῖντα μὴ ἐπαινεῖν. Τοῖσθαρεν αὐτῷ οἱ μὲν καλοὶ καγαθοὶ τῶν συνόντων εὖνοι ἦσαν, οἱ δ' ἀδικοὶ

αδικοὶ ἐπεβέβησαν, ὡς εὐμεταχειρίζῃ οὐκ ἔστι. Ὅτι δὲ ἀπεβήθησαν, ἦν ἔτι ὡς τριακονταί.

Μένων δὲ ὁ Θέτταλος δηλὸς ἦν ἐπιθυμῶν μὲν πλεῖστα ἰσχυρῶς, ἐπιθυμῶν δὲ ἀρχεῖν, ὅπως πλεῖον λαμβάνοι· ἐπιθυμῶν δὲ τιμασθαι, ἵνα πλεῖον κερᾶνοι· φίλος τ' ἐβόλετο εἶναι τοῖς μεγίστοις δυναμένοις, ἵνα ἀδικῶν μὴ δίδωῃ, δίκην. Ἐπὶ δὲ τοῦ κατεργαζέσθαι αὐτῷ ἐπιθυμοῖν, συντομωτάτην ὁδὸν ᾤετο εἶναι διὰ τοῦ ἐπιόρκειν τε, καὶ ψευδεσθαι, καὶ ἐξαπατᾶν· τοῦ δὲ ἀπλῆν τε καὶ ἀληθεῖς, τοῦ αὐτοῦ τῷ πλείω εἶναι. Στεγῶν δὲ φανερός μὲν ἦν ἔδειναι, ὅτῳ δὲ φαίη φίλος εἶναι, τῷ δὲ ἐνδηλὸς ἦν ἐπιβέβησαν. Καὶ πολέμῳ μὲν ἔδεινος κατεγέλα, τῶν δὲ συνοῦντων πάντων ὡς καταγέλων αἰεὶ διελεγέτο. Καὶ τοῖς μὲν τῶν πολέμων κτήμασιν ἔκ ἐπιβέβησε. (χαλεπὸν γὰρ ᾤετο εἶναι τὰ τῶν φυλαττομένων λαμβάνειν)· τὰ δὲ τῶν φίλων μόνος ᾤετο εἶδεναι ὅτι ῥάστον ἀφυλακτὰ λαμβάνειν. Καὶ ὅσους μὲν ἠσθάνετο ἐπιόρκους καὶ ἀδικούς, ὡς εὐ ἀπλίσμενους ἐφοβέτο· τοῖς δ' ὅσοις καὶ ἀληθεῖαν ἀσχεσίην ὡς ἀνάνδροις ἐπειράτο χρῆσθαι. Ὡς περὶ δὲ τις ἀγαλλεταὶ ἐπὶ θεοσεβείᾳ, καὶ ἀληθείᾳ, καὶ δικαιοσυνῇ, ἔτι καὶ Μένων ἠγαλλετο τῷ ἐξαπατᾶν δύνασθαι, τῷ πλασασθαι ψευδῆ, τῷ φίλος διαγέλλαν· τὸν δὲ μὴ πανουργόν, ἀπαιδευτὸν ἐνομιζέειν εἶναι. ¹ Καὶ παρ' οἷς μὲν ἐπεχειρεῖ πρωτεύειν φιλίᾳ, διαβάλλων τοὺς πρῶτους, τοὺτους ᾤετο δεῖν κτήσασθαι. Τοῦ δὲ πειθομένου τῆς στρατιωτικῆς παρεχέσθαι, ἐκ τῆς συναδικεῖν αὐτοῖς ἐμνηχάνατο· Τιμασθαι δὲ καὶ δεραπευέσθαι ἤξις, ἐπιδεικνυμένος ὅτι πλεῖστα δύναίτο καὶ ἐβόλοι αὐτῷ ἀδικεῖν. Εὐεργεσίαν δὲ κατελέγειν, ὅποτε τις αὐτῷ ἀφίστατο, ὅτι χρωμένος αὐτῷ ἔκ ἀπώλεσεν αὐτόν.—Ἀποβήθησαν δὲ τῶν στρατηγῶν, ὅτι ἐστρατεύσαν ἐπὶ βασιλεῖαν σὺν Κυρῷ, τὰ αὐτὰ πεποιήκως οὐκ ἀπέθανε· μετὰ δὲ τὸν τῶν ἄλλων θάνατον στρατηγῶν, τιμωρήθη

μωρηθείς ὑπο βασιλείας ἀπέθανεν, ἔχ' ὥσπερ Κλεάρχος
καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλὰς·
(ὅσπερ καλλίστος θανάτων ἐδοκεῖ εἶναι) ἀλλὰ ζῶν αἰ-
κισθεὶς ἐν αὐτοῖς, ὥς πονηρὸς, λέγεται τελευτῆς τυχεῖν.

Ἀγίας δὲ ὁ Ἀρκάς, καὶ Σωκράτης ὁ Ἀχαιοὺς καὶ τε-
τῶ ἀπέθανετον· τετῶν δὲ οὐδ' ὥς ἐν πολέμῳ κακῶν
κατεγγελα, ἐτ' ἐς φίλιαν αὐτοῦς ἐμεμφετο. ἵ' Ἡστὴν τε
ἀμφὺ ἀμφὶ τετταρακοντα εἴη ἀπὸ γενεᾶς.

FINIS

EXCERPTORUM EX HISTORICIS.

ANALECTA GRÆCA MAJORA.

TOMI PRIORIS

PARS SECUNDA.

EXCERPTA EX ORATORIBUS.

I.

¹ Ex LYSIA.

[JUXTA EDIT. JOAN. JAC. REISKE. LIPS. 1772. 8vo.]

¹LYSIAS—*subtilis atque elegans, et quo nihil, si oratori satis sit docere, quæras perfectius. Nihil enim est inane, nihil arces-situm : puro iamen fonti quam magno flumini propior.*

QUINCT. X. I.

² ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ,

ΤΟΥ ΓΕΝΟΜΕΝΟΥ ΤΩΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ,

ὍΝ ΑΥΤΟΣ ΕΙΠΕ ΛΥΣΙΑΣ.

³ΟΥΚ ἀρξασθαι μοι δοκεῖ ἀπορον εἶναι, ὡ ἀνδρες δικασταί, τῆς κατηγορίας, ἀλλὰ παυσασθαι λέγοντι. Τοιαῦτα, ⁴αὐτοῖς, τὸ μέγεθος, καὶ τοσαῦτα πο πλῆθος, εἰργασαί, ⁵ὥστε μὴτ' ἂν ψευδομενον δεινότερα τῶν ὑπαρχόντων κατηγορησαί, μῆτε τάλῃθι βουλομενον εἰπεῖν, ἅπαντα δυνασθαι· ⁶ἀλλ' ἀναγκὴ ἡ τὸν κατηγοροῦν ἀπειπεῖν, ἡ τὸν χρόνον ἐπιλιπεῖν. Τὴναντίον δὲ μοι δοκεῖ μὲν πείσεσθαι ἡ ⁷ἐν τῷ πρώτῳ χρόνῳ. Πρωτοτεροι μὲν γὰρ εἶδεν, τὴν ἐχθρὰν, τοὺς κατεγορευτάς, ἐπιδειξάιναι, ἥτις εἰ ⁸πρὸς τοὺς φευγοντάς· νυνὶ δὲ παρὰ τῶν φευγοντῶν χρεὶ πυνθανεσθαι, ἥτις ἡν αὐτοῖς πρὸς τὴν το-

VOB. I.

R

λιν

λιν ἐχθρα, ¹ ἀνθ' ὅτε τοιαυτα ἐτολμησαν εἰς αὐτὴν ἐξ-
αμαρτανεῖν. Οὐ μὲντοι, ὥς ἐκ ἐχῶν οἰκείας ἐχθρας καὶ
συμφορας, τοὺς λόγους ποιοῦμαι, ² ἀλλ' ὥς ἅπασι πολ-
λης ἀφθονίας οὐσης, ὑπὲρ τῶν ἰδίων, ἢ ὑπὲρ τῶν δημο-
σίων, ὀργιζέσθαι.—Εἰ γὰρ μὲν ἐν, ὦ ἀνδρες δίκασται, ἐπ'
ἐμαυτὸν πῶποτε, ἐπεὶ ἀλλοτρία πράγματα πράξας, νυν
ἠναγκασμαὶ ὑπὸ τῶν γεγενημένων τετὶ κατηγορεῖν· ὥς τε
πολλὰκις εἰς πολλὴν ἀθυμίαν ³ κατέστην, μὴ, διὰ τὴν
ἀπειρίαν, ἀναξίως καὶ ἀδυνατῶς ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ
ἐμαυτοῦ ⁴ τὴν κατεγορίαν ποιησομαι· ὅμως δὲ πειρα-
σομαι ὑμᾶς, ἐξ ἀρχῆς, ὥς ἀνδραγαθῶς, ⁵ δι' ἐλαχίστων
διδάξαι.

Οὐμός πατήρ Κεφαλὸς ἐπεισθὴ μὲν ὑπὸ Περικλέους
εἰς ταύτην τὴν γῆν ἀφικέσθαι· ἐπὶ δὲ τριακόντα ἤρπασε
καὶ οὐδενὶ πῶποτε, ἐπεὶ ⁶ ἡμεῖς, οὔτε ἐκεῖνος, δίκην οὔτε
ἐδικασάμεθα ἐπεὶ ἐφυγομέν· ἀλλ' οὕτως ἤρκαμεν δημο-
κρατούμενοι, ὥστε μὴτε εἰς τοὺς ἄλλους ἐξαμαρτανεῖν,
μὴτε ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀδικεῖσθαι.—Ἐπειδὴ δ' οἱ τρι-
ακόντα, πονηροὶ μὲν καὶ συκοφανταὶ ὄντες, ⁷ εἰς τὴν ἀρ-
χὴν κατέστησαν, φασκόντες χρῆναι τῶν ἀδίκων καθαράν
ποιῆσαι τὴν πόλιν, καὶ τοὺς λοιποὺς πολίτας ἐπ' ἀρε-
τὴν καὶ δικαιοσύνην τραπέσθαι· καὶ τοιαυτὰ λεγόντες,
οὐ τοιαυτὰ ποιεῖν ἐτόλμων· ὥς ἐγώ, περὶ τῶν ἐμαυτοῦ
πρῶτον εἰπὼν, καὶ περὶ τῶν ὑμετέρων, ἀναμνησαὶ πει-
ρασομαι.

Θεογνὶς γὰρ καὶ Πείσων ἐλέγον, ἐν τοῖς τριακόντα,
περὶ τῶν μετρίων, ὥς εἶεν τινες τῇ πολιτείᾳ ἀχθομένοι·
καλλίστην ἐν εἶναι προφασίν—τιμωρεῖσθαι μὲν δοκεῖν, τῇ
δ' ἐργῷ χρηματίζεσθαι· ⁸ πάντως δὲ τὴν πόλιν γε-
νεσθαι τὴν ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. Καὶ τὰς ἀκουον-
τας ⁹ χαλεπῶς ἐπειθον. Αποκτινύναι μὲν γὰρ ἀνθρώ-
πους, ⁶ περὶ ὕδενος ἤγενο· λαμβάνειν δὲ χρημάτων, περὶ
πολλῶν ποιεῖντο. Ἐδοξεν οὖν αὐτοῖς δέκα συλλαβεῖν
τούτων

τούτων δὲ δύο πενήτας, ἵνα αὐτοῖς ἡ πρὸς τοὺς ἄλλους
 ἀπολογία, ὥς ἔ χρημάτων ἕνεκα ταῦτα πεπρακται,
 ἀλλὰ συμφέροντα τῇ πολιτείᾳ γεγενηται· ὥστερ τι τῶν
 ἄλλων εὐλογῶς ¹ πεποιηκοτες. Διαλαβόντες δὲ τὰς οἰ-
 κίας, ἐβαδίζον· καὶ ἐμὲ μὲν ξένους ἐς ἰωντα κατελαβον,
 ὡς ἐξελασαντες Πείσωνι με παραδίδοασιν· οἱ δὲ ἄλλοι
 εἰς τὸ ἐργαστήριον ἐλθόντες, τὰ ἀνδραποδα ἀπεγγραφοντο.
 Ἐγὼ δὲ Πείσωνα μὲν πρῶτων, εἰ βουλοῖτο με σῶσαι
 χρήματα λαβὼν· ὁ δ' ἐφασκεν, εἰ πολλὰ εἴη. Εἰπον
 ἡν, ὅτι ¹ ταλαντον ἀργυρεῖς ἑτοιμος εἴην θέναι. Ὁ δ'
 ὁμολογήσει ταῦτα ποιήσειν. Ἡπισταμην μὲν οὖν, ὅτι
 ἔτε δεῖς ἔτε ἀνθρώπους νομίζει, ὅμως δ' ἐκ τῶν παρόν-
 των ἐδοκεῖ μοι ἀναγκαιοτάτον εἶναι πιστὴν παρ' αὐτοῦ
 λαβεῖν· ἐπειδὴ δὲ ὡμοσέν, ἐξώλειαν ἑαυτῇ καὶ τοῖς παι-
 σιν ἐπαρωμένος, λαβὼν τὸ ταλαντον, με σῶσειν, εἰσελ-
 θὼν εἰς τὸ δαματίον τὴν κιβωτον ἀνοίγνυμι. Πείσων δ'
 αἰσθόμενος εἰσερχεται, καὶ ἰδὼν τὰ ἐνόντα, καλεῖ τῶν
 ὑπηρετῶν δύο, καὶ τὰ ἐν τῇ κιβωτῇ λαβεῖν ἐκέλευσεν.
³ Ἐπεὶ δὲ οὐχ ὅσον ὁμολογήκειν εἶχεν, ὡ ἀνδρὲς δικα-
 σται, ἀλλὰ τρεῖς ταλάντα ἀργυρεῖς καὶ τετράκοσιους
⁴ κυζικηνες, καὶ ἑκατον ⁵ δαρεικας, καὶ φιαλας ἀργυ-
 ρεῖς τέσσαρας, ἐδεομένη αὐτὴ ἐφοδία μοι δοῦναι· ⁶ ὁ δ'
 ἀγαπήσειν με ἐφασκεν, εἰ τὸ σῶμα σῶσω. Ἐξίσσι δὲ
 μοι καὶ Πείσωνι ἐπιτυχάνει Μηλοξίος τε καὶ Μνησιθει-
 δης ἐκ τῆς ἐρᾶς ἐρεῖς ἀπιοῦτες· καὶ καταλαμβάνουσι πρὸς
 αὐταῖς ταῖς θυραῖς καὶ ἐρωτῶσιν, ὅτῃ βαδίζοιμεν. Ὁ
 δ' ἐφασκεν, ⁷ εἰς τὰς τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐμῶν, ἵνα καὶ τὰ ἐν
 ἐκείνῃ τῇ οἰκίᾳ σκεψῇται. Ἐκείνον μὲν ἐν ἐκείνῳ βα-
 δίζειν, ἐμὲ δὲ μεθ' αὐτῶν ἀκολουθεῖν ⁸ εἰς Δαρμνίππου.
 Πείσων δὲ προσελθὼν σιγᾷ με παρεκέλευετο, καὶ θάρ-
 ρειν, ὥς ἤζων ἐκείσε. Καταλαμβανόμεν δὲ αὐτοῖσι Θεο-
 γγιν ἑτέρας φυλαττόντα, ὃ παραδόντες ἐμὲ πάλιν ἀχούῃο.
¹ Ε,

¹ Ἐν τοιαύτῳ δ' ὅτι μοι κινδυνεύειν ἔδοκει, ὥς τοσούτῳ γε ἀποθανεῖν ὑπαρχόντος ἤδη. Καλέσας δὲ Δαμνίππου, λέγω πρὸς αὐτὸν ταῦτα, “Ἐπιτηδεύεις μὲν μοι τυγχάνεις ὧν, ἤκω δ' εἰς τὴν σὴν οἰκίαν· ἀδίκω δ' οὐδέν·” χρημάτων δ' ἐνεκα ἀπολλυμαι· σὺ οὖν ταῦτα πείσχεις μοι προθυμὸν παρασχέ τὴν σεαυτὲ δύναμιν εἰς τὴν ἐμὴν σωτηρίαν.” Ὁ δ' ὑπέσχετο ταῦτα ποιήσειν. Ἔδοκει δ' αὐτῷ βελτίον εἶναι πρὸς Θεογνίᾳ μνησθῆναι· ἤγειτο γὰρ ἅπαν ποιήσειν αὐτὸν, καὶ τίς ἀργυρίον δίδοι. Ἐκείνῃ δὲ διαλεγόμενῃ Θεογνίδι, (ἐμπειρὸς γὰρ ὦν ἐτυχάνον τῆς οἰκίας, καὶ ᾔδειν ὅτι ἀμφιβυρὸς εἴη,) ἔδοκει μοι ταύτῃ πειρασθῆναι σάθηναι· ἐνθυμεινῶν, ὅτι, εἰ μὲν λάθω, σῶθησομαι· εἰ δὲ ληφθῶ, ἡγουμένη μὲν, εἰ Θεογνίς εἴη πειτρισμένος ὑπὸ τοῦ Δαμνίππου χρήματα λαβεῖν, οὐδὲν ἥττον ἀφεισθεσθῆναι· καὶ δὲ μὴ, ὁμοίως ἀποθανεῖσθαι. Ταῦτα διανοήσεις, ἐφευγόν, ἐκείνων ἐπὶ τῇ αὐλείᾳ θύρᾳ τὴν φυλακὴν ποιομένων· τριῶν δὲ θύραν ἔσαν, ὥς εἶδεν με διελθεῖν, ἀπάσαις ² ἀνεφθίμεναι ἐτυχόν. Ἀφικόμενος δὲ ³ εἰς Ἀρχιερεῶν τε καὶ Παικλήρεα, ἐκείνοι πεμπὼν εἰς ἀστυ, πευσόμενον περὶ τῶν ἀδελφῶν. Ἦκων δὲ εἰλεγεν, ὅτι Εὐρατοσθένης αὐτὸν ἐν τῇ ὁδῷ λαβὼν, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπαγαγόν. Καὶ ἐγὼ τοιαῦτα πεπυσμένος, τῆς ἐπιούσης νυκτὸς διέπλευσα Μεγαράδῃ. Πολεμαρχῶ δὲ ⁴ παρηγγείλαν οἱ τριακόντα τὸ ἐπ' ἐκείνων εἰθισμένοι παραγγέλμα, πίνειν κώνειον, πρὶν τὴν αἰτίαν εἰπεῖν, δι' ἣντινα ἐμελλεν ἀποθανεῖσθαι· ⁵ ἔτω πολλὰ ἔδεσσε κριθῆναι, καὶ ἀπολογησάσθαι. Καὶ ἐπειδὴ ἀπεφερέτο ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου τεθνεῶς, τριῶν ἡμῖν οἰκίων οὐσων, οὐδεμίας εἰσάν ἐξενεχθῆναι, ἀλλὰ κλισίον μισθώσαμενοι, ⁶ πρεθίνετο αὐτόν. Καὶ πολλῶν ὄντων ἱματίων, αἰτήσιν ἔδεν ἔδοσαν εἰς ταφὴν, ἀλλὰ τῶν φίλων ὁ μὲν ἱματίον, ὁ δὲ προσκεφαλαιον,

κεφαλαιον, ὁ δὲ ὅ, τι ἕκαστος εὐτυχεν, εἰδὼς εἰς τὴν
 ἐκείνην ταφὴν. Καὶ ἐχόντες μὲν ἑπτακοσίας ἀσπίδας
 τῶν ἡμετέρων, ἐχόντες δὲ ἀργυρίον καὶ χρυσίον τοσούτων,
 χαλκὸν δὲ καὶ κόσμον, καὶ ἐπιπλά, καὶ ἱματῖα γυναι-
 κεία, ὅσα εὐδὲ πωπότε ᾤοντο κτήσασθαι, καὶ ἀνδραποδά α-
 ποσι καὶ ἑκατόν, (ὧν τὰ μὲν βέλῃς ἐλαβόν, τὰ δὲ λοι-
 πὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀπέδωκαν,) εἰς τοσαύτην ἀπλησίαν
 καὶ αἰσχροπερδεῖαν ἀφικόντο, καὶ τὰ τροπὰ τὰ αὐτῶν ἀ-
 ποδείξιν ἐποίησαντο. Τῆς γὰρ Πολεμάρχῃς γυναικὸς χρυ-
 σὸς ἑλικτήρας, ὃς ἔχεσθαι εὐτυχάνειν, ὅτε τοπρωτὸν ἡλ-
 θεν εἰς τὴν οἰκίαν, Μηλοῦσιος ἐκ τῶν ὧτων ἐξείλετο.
 Καὶ εἶδε κατὰ τὸ ἐλαχιστὸν μέρος τῆς ὑσίας εἶλεν παρ'
 αὐτῶν εὐτυχανομένῃ, ἰ ἀλλ' ἔτις εἰς ἡμᾶς, διὰ τὰ
 χρήματα, ἐξημαρτάνον, ὥσπερ ἀν' ἑτέροις μεγαλῶν ἀδι-
 κημάτων ὀργὴν ἐχόντες· καὶ τούτων ἀξίως γε ὄντας τῇ
 πόλει· ἀλλὰ πασὰς τὰς ἡχορηγίας χορηγήσαντας,
 πολλὰς δ' εἰσφοράς εἰσενεγκόντας, κοσμίως δ' ἡμᾶς αὐ-
 τὰς παρέχοντας, καὶ πάντοτε προστάττομενον ποιεῖντας,
 ἐχθρὸν δ' οὐδεὶα κερτῃμενοὺς, πολλοὺς δ' Ἀθηναίων ἐκ
 τῶν πολεμίων λυσαμένους, τοιούτων ἡξίωσαν· ἐχ' ὁμοίως
³ μετοικέντας, ὥσπερ αὐτοὶ ἐπολιτεύοντο. Οὗτοι γὰρ
 πολλὰς μὲν τῶν πολιτῶν εἰς τοὺς πολεμικοὺς ἐξήλασαν,
 πολλοὺς δ' ἀδίκως ἀποκτείναντες, ἀταφὲς ἐποίησαν
 πολλὰς δ' ἐπιτίμους ὄντας, ἀτιμὰς τῆς πόλεως κατεστή-
 σαν· πολλῶν δὲ θυγατέρας μελλέσας ἐκδιδόσθαι, ἐκα-
 λυσαν· καὶ εἰς τοσούτων εἰσι τολμῆς ἀφίμμενοι, ὥσθ' ἡκε-
 σιν ἀπολογησομένοισι, καὶ λεγέσθαι ὡς εἶδεν κακὸν οὐδ'
 αἰσχρὸν εἰργασμένοι εἰσιν. Ἐγὼ δ' ἐβέλομην ἀν' αὐτὰς
 ἀληθὴ λέγειν· ⁴ μετὴν γὰρ ἀν' αὐτοὺς τοὺς τὰ γὰθου
 ἐκ ἐλαχιστοῦ μέρος. Νῦν δὲ εἴτε πρὸς τὴν πόλιν αὐ-
 τοῖς τοιαῦτα ὑπάρχει, οὔτε πρὸς ἐμὲ. Τὸν ἀδελφὸν
 γὰρ μου (ὥσπερ καὶ προτέρων εἶπον) Ἐρατοσθένους ἀπ-
 εκτείνεν,

εκτείνειν, ἥτε αὐτὸς ἰδίᾳ ἀδικήμενος, ἥτε εἰς τὴν πόλιν ὄρων ἐξαμαρτανόντα, ἀλλὰ τῇ ἑαυτοῦ παρανομίᾳ προθυμῶς ἐξυπηρετῶν.—¹ Ἀναβίβασαμενος δ' αὐτὸν βούλομαι εἶσθαι, ὦ ἄνδρες δίκασαι. Τοιαυτὴν γὰρ γνώμην ἔχων ἐπὶ μὲν τῇ τέτῃ ὠφελείᾳ καὶ πρὸς ἕτερον περὶ τέτῃ διαλεγέσθαι ἀσέβες εἶναι νομίζω, ἐπὶ δὲ τῇ τοῦτου βλάβῃ, καὶ πρὸς αὐτὸν τέτον, ὅσιον καὶ εὐσεβές. — Ἀναβῆθι οὖν μοι καὶ ἀποκρίναι, εἰ τι ἂν σε ἐρωτῶ. — Ἀπηγαγες Πόλεμαρχον ἢ ἔ; — Ταῦτο τῶν ἀρχόντων προσταχθέντα δέδωκας ποιεῖν. — Ἦσθα δ' ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, ὅτε οἱ λόγοι ἐγίνοντο περὶ ἡμῶν; — Ἦν. — Ποτέρον συνηγορεῖς τοῖς κτελευσὶν ἀποκτείναι, ἢ ἀντιλεῖγες; — Ἀντιλεῖδον. — Ἰνα ἀποθανώμεν; — Ἰνα μὴ ἀποθάνητε. — Ἦγε μένος ἡμᾶς ἀδικὰ πασχεῖν ἢ δίκαια; — Ἀδικᾶ. — Εἰτ', ὦ σχετλίωτάτε πάντων, ἀντιλεγες μὲν, ἵνα σώσῃας, συνελαμβάνες δὲ, ἵνα ἀποκτείνῃς; καὶ ὅτε μὲν τὸ πλῆθος τῶν ὑμῶν κυρίον τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας, ἀντιλεγείν φησὶ τοῖς βελομένοισι ἡμᾶς ἀπολέσθαι· ἐπειδὴ δὲ ² ἐπὶ σοὶ μόνῳ ἐγένετο καὶ σώσαι Πόλεμαρχον καὶ μὴ, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπηγαγες; ³ εἰ δ' ὅτι μὲν, ὥς φησὶ, ἀντεῖπών, εἶδεν ὠφελήσας, ἀξίους χρηστός νομίζεσθαι· ὅτι δὲ συλλαβὼν ἀπεκτείνας, οὐκ οἶει ἐμοὶ καὶ τέτοισι δέναι δίκην; Καὶ μὴν οὐδὲ τέτο εἶκος αὐτῷ πιστεύειν, (εἴπερ ἀληθὴ λέγει, φασκὼν ἀντεῖπειν,) ὥς αὐτῷ προσεταχθῇ· οὐ γὰρ δὴ πού ἐν τοῖς μετοικοῖς πίστιν παρ' αὐτοῦ ἐλαμβάνον. ⁴ Ἐπεὶ τῷ ἡσόν εἶκος ἦν προσταχθῆναι, ἢ ὅστις ἀντεῖπών γε εὐτυχάνεν, καὶ γνώμην ἀποδεδειγμένος; τίνα γὰρ εἶκος ἢ ἥττον ταῦτα ὑπηρετῆσαι, ἢ τὸν ἀντεῖπόντα οἷς ἐκεῖνοι ἐβέλοντο πρᾶχθῆναι; Ἐπὶ δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις Ἀθηναίοις ἰκανῇ μοι δοκεῖ προφασίς εἶναι τῶν γεγεννημένων, εἰς τοὺς τριακόντα

τριακοντα αναφερειν την αιτιαν· αυτους δε τες τριακον-
τα, αν εις σφας αυτους αναφερωσι, πως υμεις εικος
αποδεχισθαι; ε μιν γαρ τις εν τη πολει αρχη ισχυ-
ροτερα αυτης, υφ' ης αυτω προσεταττετο παρα το δι-
καιον ανθρωπος απολλυται, ισως αν εικοτως αυτω συγ-
γνωμην εχετε· νυν δε ¹ παρα τε ποτε και ληψεσθε δι-
κην, απερ εξεσται τοις τριακοντα λεγειν, οτι τα υπο
των τριακοντα προσταχθεντα εποιον;—* ² και μηδεν δη
ουκ εν τη οικια, αλλ' εν τη οδω σωζοντα αυτον, και τα
τουτοις εψηφισμενα, ον συλλαβων απηγαγει.—Υμεις
δε παντες οργιζεσθε, οσοι εις τας οικιας ηλθον τας
υμετερας, ζητησιν ποιουμενοι η υμων η των ημετερων τι-
νος. Καιτοι ε χρη τουτοις, δια την ιαυτων σωτηριαν
ιτερους απολειςασι, συγνωμην εχαν, εκατοις αν δικαιο-
τερον εχοιτε· κινδυνος γαρ ην πεμφθαισι, μη ελθαν, και
καταλαβασιν εξαροις γενεσθαι· τω δε Ερατοσθενει εξην
επειν, οτι εκ απηνητησεν· επειτα, οτι εκ οιδεν· ταυτα
γαρ ετε ελεγχον, ετε βασανον εχεν· ωστε μηδ' υπο των
εχθρων βουλομενων οιον τε ειναι εξελεγχθηναι.—Χρη
δε σε, ω Ερατοσθενης, απερ ησθα χρηστος, πολυ μαλ-
λον τοις μελλουσιν αδικως αποθαναισθαι μηνυτην γενεσθαι,
η τους αδικως απολουμενους συλλαμβανειν. Νυν δε σε
τα εργα φανερα γεγενηται ουχ ως ανιωμενα, αλλ' ως
ηδομενα τοις γιγνομενοις, ωστε τεσδε, εκ των εργαων, χρη
μαλλον, η εκ των λογων, την ψηφον φεραν, ε ισασι
γεγενημενα, των ποτε λεγομενων τεκμηρια λαμβανον-
τας, επειδη μαρτυρας περι αυτων ουχ οιον τε παρα-
σχεσθαι. Ου γαρ μονον ημιν παρειναι ουκ εξην, αλλ'
εδε παρ' αυτοις ειναι· ωστε ³ επι τετοις εστι, παντα τα
κακα

* Lege—και μιν δη εκ εν τη οικια, κατα τα τουτοις εψηφισμενα, αλλ'
εν τη οδω σωζοντα αυτον, συλλαβων απηγαγει.—Vide notam.

κακα εργασμενάς την πολιν, παντα τὰγαθα περι αὐ-
των λεγαν. Τετο μιντοι ε φευγω, αλλ' ὁμολογω σοι,
ε βουλα, αντειπαν. Θαυμαζω δε, τι αν ποτε ποιη-
σαις συναπων, ὁποτε ανταπειν φασκων, απεκτακας Πο-
λεμαρχον. Φερει δη, ¹ τι αν ε και αδελφοι οντες εγω-
χετε αυτα, η και υίαις, ² απειψηφισασθε; δει γαρ, ω
ανδρες δικασται, Ερατοσθενη δυοιν θαυτερον αποδαιξαι,
η ὡς εκ απηγαγεν αυτον, η ὡς δικαιως τετ' επραξεν.
Ουτος δε ὁμολογησεν αδικως συλλαβαν, ὡστε ραδιαν
ὑμιν ³ την διαψηφισιν περι αὐτου πεποιηκε. Και μεν
δη πολλοι και των ασων και των ξενων ἡκισιν, εσομενοι,
τινα γνωμην περι τετων ἔξετε· ὡν οί μεν ἡμετεροι οντες
πολιται, μαθοντες ⁴ απιασιν, ὅτι η δικην δωσουσιν, ὡν
αν εξαμαρτωσιν, η πραξαντες μεν ὡν εφισεται, τυραννοι
της πολειως επονται, δυσυχησαντες δε, το ισον ὑμιν ἔξου-
σιν. ⁵ Ὅσοι δε ξενοι επιδημεσιν, επονται, ποτερον αδι-
κως τες τριακοντα εκκληρυττεσιν εκ των πολειων, η δι-
καιως. ⁶ Ει γαρ δη αυτοι οί κακως πεποιδότες, λαβον-
τες αφησεσιν, ηπου σφας αυτες ἡγησονται περιεργας
ὑπερ ὑμων τερομενες. ⁷ Ουκην θανον, ε τες μεν ερα-
τηγες, οί ειπων ναυμαχευτες, ὅτι δια χαμωνα ουχ
οίοι τ' εφασαν ειναι τους εκ της θαλαττης ανελεσθαι,
θανατον ἐζημιωσατε, ἡγουμενοι χρεηται τη των τεθνεο-
των αρετη παρ' εκανων δικην λαβαν· τουτους δε δη, οί
ιδιωται μεν οντες, καθοσον εδυναντο, ⁸ εποιησαν ἡτληθηναι
ναυμαχευτας, επαδη δε εις την αρχην κατεστησαν, ὁμο-
λογεσιν. ἔκοντες πολλης των πολιτων ακριτους αποκτι-
νυναι—εκ αρα χρεη αυτους και τες παιδας ὑφ' ὑμων
ταις εσχάταις ζημιας πολαζεσθαι; Εγω τοιουν, ω αν-
δρες δικασται, ηξιουν ἱκανα ειναι ⁹ τα κατηγορημενα·
μεχρι γαρ τετε νομιζω χρεηται κατηγορεαν, εως αν θα-
νατε δοξη ¹⁰ τῷ φευγοντι αξια εργασθαι· ταυτην γαρ
εσχατην

εσχάτην δίκην δυναμέθα παρ' αὐτῶν λαβάν· ὥστ' οὐκ οἶδ', ὅ, τι δὲ πολλὰ κατηγορεῖν τοις τῶν ἀνδρῶν, οἱ ἐδ', ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου τῶν πεπραγμένων δις ἀποθανόντες, ¹ δίκην δέναι δύναιτ' αὖν. ² Οὐ γὰρ δὲ οὐδὲ τοῦτο αὐτῶν προσηκεῖ ποιῆσαι, ὅπερ ἐν τῇδε τῇ πόλει εἰσισμένον ἐστίν· πρὸς μὲν τὰ κατηγορούμενα μηδὲν ἀπολογεῖσθαι, ³ περὶ δὲ σφῶν αὐτῶν ἕτερα λέγοντες ἐνίοτε ἐξαπατῶσιν, ὑμῖν ἀποδεικνύντες, ὥς σφατίζονται ἀγαθοὶ εἶσιν, ἢ ὥς πολλὰς τῶν πολέμιων ναυς ἐλάβον τριηραρχήσαντες· ἡ πόλεις, πολέμιας ἑσας, φίλας ἐποίησαν. ⁴ Ἐπεὶ—κελεύετε αὐτὸν ἀποδεῖξαι, ὅπου τοσούτους τῶν πολέμιων ἀπέκτειναν, ὅσους τῶν πολιτῶν· ἡ ναὺς ὅπου τοσαύτας ἐλάβον, ὅσας αὐτοὶ παρέδωκαν· ἡ πόλιν ἥντινα τοιαύτην προσέκλῃσαντο, οἴαν τὴν ἡμετέραν κατέδελωσαντο. ⁵ Ἀλλὰ γὰρ ὅπλα τῶν πολέμιων ἐσκυλεύσαν, ὅσα περ ὑμῶν ἀφείλοντο; ἀλλὰ τείχη τοιαύτα εἶλον, οἷα τῆς ἑαυτῶν πατρίδος κατέσκαψαν; οἵτινες καὶ τὰ περὶ τὴν Ἀττικὴν φρουρία καθεῖλον, καὶ ὑμῖν ἐδήλωσαν, ὅτι οὐδὲ τὸν Περσῶν Λακεδαιμονίων προσταττόντων περιεῖλον, ⁶ ἀλλ' οἷς αὐτοῖς τὴν ἀρχὴν οὕτω βεβαίωτεραν ἐνομίζον εἶναι. Πολλακίς οὖν ἐθαύμασα τῆς τόλμης τῶν λεγόντων ὑπὲρ αὐτῶν· πλὴν ὅταν ἐνθυμηθῶ, ὅτι τῶν αὐτῶν ἐστίν, αὐτοὺς τε πάντα τὰ κακὰ ἐργαζέσθαι, καὶ τοὺς τοιοῦτους ἐπαινεῖν. ⁷ Οὐ γὰρ νῦν πρῶτον τῷ ὑμῶν πληθεῖ ⁸ τὰ ἐναντία ἐπραξεν, ἀλλὰ καὶ ⁹ ἐπὶ τῶν τετρακοσίων ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὀλιγαρχίαν καλίστας, ἐφύγεν ἐξ Ἑλλησπόντος τριηραρχὸς καταλιπὼν τὴν ναῦν, μετὰ ἰατροκλείους, καὶ ἑτέρων, ὧν τὰ ὀνόματα οὐδὲν δεομαὶ λέγειν. Ἀφικόμενος δὲ δευρὸ ταναντία τοῖς βελομένοις δημοκρατίαν εἶναι ἐπραττεν. Καὶ τῶν μαρτύρων ὑμῖν παρὲξομαι.

MARTYRES.

VOL. I.

S

Τον

Τον μὲν τοίνυν μεταξὺ βίον αὐτὴ παρήσω· ἐπεὶ δὲ
¹ ἡ ναυμαχία, καὶ ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἐγένετο, δημο-
 κρατίας ἐτι εἴσης, ² ὅθεν τῆς στασεως ἤρξαν, πέντε ἀν-
 δρες ἐφοροὶ κατέστησαν ὑπὸ τῶν καλεσμένων ἑταίρων, συν-
 αγωγαί μὲν τῶν πολιτῶν, ἀρχόντες δὲ τῶν συνωμοτῶν,
 ἐναντία δὲ τῷ ὑμετέρῳ πληθεὶ πρᾶττοντες· ὧν Ἐρατο-
 σθένης καὶ Κριτίας ἦσαν. Οὗτοι δὲ ³ φυλαρχεῖς τε ἐπὶ
 τὰς φυλακὰς κατέστησαν, καὶ ὁ, τι δεοὶ χειροτονεῖσθαι
 καὶ ἐστίναις χρὴ ἀρχεῖν παρήγγελλον, καὶ εἰ τι ἄλλο
 πρᾶττειν βελοῖντο, κυριοὶ ἦσαν. Οὕτως ἐχ' ὑπὸ τῶν
 πολεμίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν, πολιτῶν ὄντων,
⁴ ἐπεβελυεσθε, ὅπως μὴτ' ἀγαθὸν μὴδὲν ψηφισέσθε,
 πολλῶν τε ἐνδεάς ἐσεσθε. Τετο γὰρ καὶ ἠπιστᾶτο, ὅτι,
 ἀλλῶς μὲν, ἐχ' ⁵ οἷοι τε εἰσονται περιγενέσθαι, κακῶς δὲ
 πρᾶττόντων, δύνησονται· καὶ ὑμᾶς ἤγαντο, τῶν παρόντων
 κακῶν ἐπιθυμῶντας ἀπαλλαγῆναι, περὶ τῶν μελλόντων
 ἐκ ἐνθυμησέσθαι. Ὡς τοίνυν τῶν ἐφορῶν ἐγένετο, μαρ-
 τυράς ὑμῖν παρεξομαι, ἔ τους τότε ⁶ συμπραττόντας,
 (οὐ γὰρ ἀν δυναιμην,) ἀλλὰ τοὺς αὐτοῦ Ἐρατοσθένους
 ἀκυσάντας· καί τοι εἰ ἐσώφρονουν, ⁷ κατεμαρτυροῦν ἀν
 αὐτῶν· καὶ τὰς διδασκαλὰς τῶν σφετέρων ἀμαρτήματων
 ἐσφοδρὰ ἀν ἐκολῆζον, ⁸ καὶ τὰς ὀρκίαις, εἰ ἐσώφρονουν, ἐκ
 ἀν ἐπὶ μὲν τοῖς τῶν πολιτῶν κακοῖς πίστες ἐνομιζόν, ἐπὶ
 δὲ τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς ῥᾶδιως παρεδαινόν. Πρὸς
 μὲν οὖν τέτους τόσαυτα λεγῶ. Τοὺς δὲ μαρτυράς μοι
 καλεῖ. Καὶ ὑμᾶς ἀναβήτε. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τῶν μὲν μαρτυρῶν ἀκηκοάτε. Το δὲ τελευταῖον εἰς
 τὴν ἀρχὴν κατασας, ἀθάβε μὲν εἰδένος μετεσχεν, ἀλλῶν
 δὲ πολλῶν. Καί τοι εἰπερ ἦν ἀνὴρ ἀγαθός, ἐχρην ἀν πρῶ-
 τον μὲν μὴ παρὰ νόμῳ ἀρχεῖν, ἐπειτα τῇ βέλῃ μνη-
 τῇ γινέσθαι περὶ τῶν εἰσαγγελίων ἀπάσων, ὅτι ψευδεῖς
 εἰεν—⁹ καὶ Βατραχὸς καὶ Αἰσχυλίδης ἔ τ' ἄλλῃ μὴ

νυκσιν, ἀλλὰ τάλῃθῃ ὑπο τῶν τριακοντα πλασθέντα
 εἰσαγγέλλεσσι, συγκείμενα ἐπὶ τῇ τῶν πολιτῶν βλάβῃ.
 Καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ¹ ὅσοι κακonoι ἦσαν τῇ
 ὑμετέρῃ πληθεὶ, ἔθεν ἐλαττον εἶχον σιωπῶντες· ἑτέροι
 γὰρ ἦσαν οἱ λεγόντες καὶ πράττοντες, ὧν ἐχ οἶον τ' ἦν
 μείζω κακὰ γενέσθαι τῇ πόλει. Ὅποσοι δ' εὖνοι φασιν
 εἶναι, πῶς ἐκ ἐνταυθα εἰδείξαν, αὐτοὶ τε τὰ βελτίστα
 λεγόντες, καὶ τὰς ἐξαμαρτανόντας ἀποτρεπόντες; Ἰσως
 δ' ἂν ἐχοί εἰπεῖν, ὅτι ἐδεδοικεῖ, (καὶ ὑμῶν τοῦτο εἰοίς
 ἱκανὸν ἐσται,) ὅπως τι μὴ φανήσεται ἐν τῇ λογῇ τοῖς
 τριακοντα ἐναντιούμενος· ² ἀ δὲ μὴ, ἐνταυθοὶ δηλὸς
 ἐσται, ὅτι ἐκεῖνα τε αὐτῷ ἡρέσκε, καὶ τῷστον ἐδύνατο,
 ὥς ἐναντικείμενος μὴδὲν κακὸν παθεῖν ὑπ' αὐτῶν. Χρὴν
 δ' αὐτὸν ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ταυτὴν τὴν προ-
 θυμίαν εἶχειν, ἀλλὰ μὴ ὑπὲρ Θηραμένων, ὅς εἰς ὑμᾶς
 πολλὰ ἐξημαρτεν· ³ ἀλλ' οὗτος τὴν μὲν πόλιν ἐχθρὰν
 ἐνόμιζεν εἶναι, τὰς δ' ὑμέτερας ἐχθρὰς, φίλας· ὥς ἀμ-
 φοτέρᾳ ταῦτα ἐγὼ πολλοῖς τεκμήριοις παρὰσθησῶ, καὶ
 τὰς πρὸς ἀλλήλας διαφορὰς ἐχ ὑπὲρ ὑμῶν, ἀλλ' ὑπὲρ
 ἑαυτῶν γινομένης, ὅποτεροι ⁴ μοι ταῦτα πράξεσιν, καὶ
 τῆς πόλεως ἀρξέεσσι. Καὶ γὰρ εἰ ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων
 ἐσασιάζον, πῶς καλλίον αἰ ἦν ἀνδρὶ ἀρχόντι, ἢ ⁵ Θρα-
 συβελῆ Φυλὴν κατεῖληφοτος, τότε ἐπιδείξασθαι τὴν
 αὐτῆς ⁶ συνέσιαν; Ὁ δ' ἀντὶ τῆς ἐπαγγεῖλασθαι τι ἢ
 πράξαι ἀγαθὸν πρὸς τοὺς ἐπὶ Φυλῇ, ἐλθὼν, μετὰ τῶν
 συναρχόντων, εἰς Σαλαμίνα καὶ Εὐευσίναδε, τριακοσίους
 τῶν πολιτῶν ἀπηγαγεν εἰς τὸ δεσμωτήριον, καὶ μίαν ψη-
 φῶν αὐτῶν ἅπαντων θάνατον ⁷ κατεψήφισατο. Ἐπειδὴ
 δὲ εἰς τὸν Περαιὰ ἤλθομεν, ⁸ καὶ αἱ ταραχαὶ γεγένημε-
 ναι ἦσαν, καὶ περὶ τῶν διαλλαγῶν οἱ λόγοι ἐγίνοντο,
 πολλὰς ἑκατέρω ἐλπίδας εἶχομεν πρὸς ἀλλήλας εἰσεσθαι
 ὥς ἀμφοτέρω ἐδοξάν. Οἱ μὲν γὰρ ἐκ Πειραιῶς, κρείτ-
 τες

τῆς οντες, ¹ ειασαν αυτοὺς ἀπελβεῖν· οἱ δὲ εἰς τὸ ἀστυ
 ἐλθόντες, τοὺς μὲν τριακοντα ἐξεβαλον, πλὴν Φειδωνος
 καὶ Ἐρατοσθενους, ἀρχοντας δὲ τῆς ἐκείνοις ἐχθίστους εἶ-
 λοντο, ἡγούμενοι δικαίως ἀν' ὑπο τῶν αὐτῶν τοὺς τε
 τριακοντα μισεῖσθαι καὶ τοὺς ἐν Παιραίᾳ φιλεῖσθαι.
 Τούτων τοίνυν Φειδῶν ὁ τῶν τριακοντῶν γενόμενος, καὶ Ἰπ-
 ποκλῆς, καὶ Ἐπιχαρῆς ὁ Λαμπτρεὺς, καὶ ἑτέροι οἱ δο-
 κυντές εἶναι ἐναντιωτάτοι Χαρίκλει καὶ Κριτία καὶ τῇ
 ἐκείνων ἑταιρείᾳ, ἐπειδὴ αὐτοὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ² κατέστη-
 σαν, πολὺ μείζω ³ σῶσιν καὶ πόλεμον ἐπὶ τῆς ἐν Παιραίᾳ
 ἡ ³ τοῖς ἐξ ἀστέος ἐποίησαν· ἢ καὶ φανερώς ἐπεδείξαντο,
 ὅτι οὐχ ὑπὲρ τῶν ἐν Παιραίᾳ, οὐδ' ὑπὲρ τῶν ἀδικῶς
 ἀπολλυμένων ἐστασιαζόν, οὐδ' οἱ ⁴ τεθνηότες αὐτοὺς ἐλυ-
 πουν, οὐδ' οἱ μέλλοντες ἀποθάνεισθαι· ἀλλ' οἱ μάζον δυ-
 ναμενοὶ, καὶ θάσσον πλουτούντες. Λαβόντες γὰρ τὰς
 ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν, ἀμφοτέροις ἐπολεμούν, τοῖς τε
 τριακοντα, πάντα κακὰ ἐργασμένοις, καὶ ὑμῖν πάντα
 κακὰ πεπονθόσι· καίτοι τοῦτο πασι δῆλον ἦν, ὅτι, α
 μὲν ἐκεῖνοι δικαίως ἐφευγόν, ὑμεῖς ἀδικῶς· εἰ δ' ὑμεῖς
 ἀδικῶς, οἱ τριακοντα δικαίως. Οὐ γὰρ δι' ἐτέρων ἐργῶν
 αἰτίαν λαβόντες ἐκ τῆς πόλεως ἐξεπέσον, ἀλλὰ τούτων·
 ὥστε σφοδρὰ χρεὶ οὐ γιγέσθαι, ὅτι Φειδῶν αἰρεθείς ὑμᾶς
 διαλλαξαι καὶ καταγαγεῖν, τῶν αὐτῶν ἐργῶν Ἐρατοσ-
 θενεὶ μετείχε· καὶ τῇ αὐτῇ γνώμῃ τῆς μὲν κρείττης αὐ-
 τῶν δι' ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν ἑτοιμός ἦν, ὑμῖν δὲ ἀδικῶς
 φευγούσιν οὐκ ἠθέλησεν ἀποδεναι τὴν πόλιν· ἀλλ' ἐλθὼν
 εἰς Λακεδαιμόνα, ἐπειθεῖν αὐτοὺς στρατευσθαι· διαβαλ-
 λων, ὅτι Βοιωτῶν ἡ πόλις ἐστίν, καὶ ἀλλὰ λεγών, οἷς
 φέτο πείσσειν μάλιστα. Οὐ δυναμένοιο δὲ τῶν τυχεῖν,
 εἴτε καὶ ⁵ τῶν ἱερῶν ἐμποδῶν ὄντων, εἴτε καὶ αὐτῶν βε-
 λομένων, ⁶ ἑκατὸν τάλαντα ἐδάνεισατο, ⁷ ἵνα ἐχῇ ἐπι-
 κοῦρους μισθῆσθαι. Καὶ Δυσανδρὸν ἀρχόντα πητσαῖο,
 εὐνεστάτον

ευνεσάτον μὲν ὄντα τῇ ὀλιγαρχίᾳ, κακονεστάτον δὲ τῇ
 πόλει· μισήντα δὲ μάλιστα τὰς ἐν Πειραιεὶ. Μισθώσα-
 μνοι δὲ πάντας ἀνθρώπους ἐπ' ὀλεθρῇ τῆς πόλεως, καὶ
 πόλεις ἐταγοντες, ¹ καὶ τελευτῶντες Λακεδαιμονίους, καὶ
² τῶν συμμαχῶν ὅσους ἰδυνάοντο πείσαι, καὶ διαλλαξαι,
 ἀλλ' ἀπολεσάιν παρὲς πευάζοντο τὴν πόλιν· ³ εἰ μὴ δι'
 ἀνδρας ἀγαθούς, οἷς ὑμεῖς δηλώσατε παρὰ τῶν ἐχθρῶν
 δίκην λαβόντες, ὅτι καὶ ἐκείνοις χάριν ἀποδώσετε. Ταυ-
 τὰ δὲ ἐπίσασθε μὲν καὶ αὐτοὶ, καὶ οἶδ', ὅτι καὶ δεῖ μαρ-
 τυράς παρασχεσθαι· ⁴ ὁμῶς δ'· ἐγὼ γὰρ δεομαι ἀν-
 ἀπαυσσασθαι, ὑμῶν τ' ἐνίοις ἡδίων, ⁵ ὥς πλείστον, τὰς αὐ-
 τὰς λόγους ἀκρύνειν. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Φέρε δὲ καὶ περὶ Θηραμένους ὥς δυνάμει ⁶ διαβρα-
 χυτάτων διδάξω. Δεομαι δ' ὑμῶν ἀκούσαι ὑπὲρ τ'
 ἑμαυτῶν καὶ τῆς πόλεως· ⁷ καὶ μηδενὶ τέλῳ παραστή, ὥς
 Ἐρατοσθένης κινδυνεύοντος, Θηραμένους κατηγορεῖν. Πυν-
 θαινομαι γὰρ ταῦτα ἀπολογησασθαι αὐτόν, ὅτι ἐκείνοις
 φίλος ἦν, καὶ τῶν αὐτῶν ἐργῶν μετείχε. Καίτοι σφοδρ'
 ἀν' αὐτόν οἰμαι μετὰ Θεμιστοκλέους πολιτευομένον, προσ-
 ποιησθαι πράττειν ὅπως οἰκοδομηθῇται τὰ τείχη· ὅποτε
 καὶ μετὰ Θηραμένους, ὅπως καθαιρεθῇται. ⁸ Οὐ γὰρ
 μοι δοκεσὶν ἴσων ἀξιοὶ γέγεννησθαι. Ὁ μὲν γὰρ Λακε-
 δαιμονίαν ἀκόντων ἀποδόμησεν αὐτὰ, οὗτος δὲ, τοὺς πο-
 λιτάς ἐξαπατήσας, καθείλε. Περίστηκεν ἐν τῇ πόλει
 τειναῖον ἢ ὥς εἶκος ἦν. ⁹ Ἀξίον μὲν γὰρ καὶ τὰς φίλους
 τῶν Θηραμένους προσάπολωλени, πλην εἰ τις ¹⁰ ἐτυγχά-
 νει ἐκείνων τῶν ἀντιπαρασχεσθαι· νυν δὲ ὁρῶ τὰς τε ἀπο-
 λογίας εἰς ἐκείνους ἀναφερομένας, τὰς τ' ἐκείνων συνοντάς
 τιμᾶσθαι πειρωμένους, ὥσπερ πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίους,
 ἀλλ' καὶ μεγάλων κακῶν γεγεννημένους. Ὅς πρῶτον μὲν
 τῆς προτέρας ὀλιγαρχίας αἰτιώτατος ἐγένετο, πείσας
 ὑμᾶς τὴν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων πολιτείαν εἰσεσθαι· καὶ
 ὁ μὲν

ὁ μὲν πατήρ αὐτοῦ, τῶν προβουλῶν ὧν, ταῦτ' ἐπραττεν· αὐτὸς δέ, δοκῶν εὐνεστάτος εἶναι τοῖς πράγμασι, στρατηγὸς ὑπ' αὐτῆς ἤρεθ. Καὶ ἕως μὲν ἐτιματο, πιστὸν ἑαυτὸν τῇ πόλει παρῆχεν· ἐπειδὴ δὲ Πείσανδρον μὲν καὶ Καλλαισχρόν καὶ ἑτέρας ἑώρα ¹ πράξιες αὐτῆς γενομένης, τὸ δὲ ὑμέτερον πλῆθος οὐκετι βουλομένον ² τούτων ἀκροασθαι, τοτ' ἤδη, διὰ τε τὸν πρὸς ἐκείνους φθόνον καὶ τὸ παρ' ὑμῶν δέος, μετεσχέ των Ἀριστοκράτης ἐργῶν. Βουλομένος δὲ τῷ ὑμετέρῳ πλῆθει δοκεῖν πιστὸς εἶναι, Ἀντιφῶντα καὶ Ἀρχεπτολεμόν, φίλτατους ὄντας αὐτῷ, κἀτηγόρων ἀπεκτείνεν. Εἰς τοσούτον δὲ κακίας ἐλθεν, ὥστε ἅμα μὲν, διὰ τὴν ³ πρὸς ἐκείνους πίστιν, ὑμᾶς κατεδουλώσατο, διὰ δὲ τὴν πρὸς ὑμᾶς, τῆς φίλης ἀπώλεσεν. Τίμωμενος δὲ καὶ τῶν μεγίστων ἀξιοῦμενος αὐτὸς ἐπαγγεῖλαμένος σώσειν τὴν πόλιν, αὐτὸς ἀπώλεσε· φασκὼν πρᾶγμα εὕρηκεναι μέγα καὶ πολλοῦ ἀξίον. Ὑπέσχετο δὲ εἰρηνὴν ποιῆσειν, μῆτε ὀμῆρα δοῦς, μῆτε τὰ τειχὴ καθεῖλων, μῆτε τὰς ναυς παραδοῦς. Ταῦτα δὲ εἰπεῖν μὲν οὐδενὶ ἠθέλησεν, ἐκέλευσε δὲ αὐτῷ πιστεῦειν. Ὑμεῖς δέ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ⁴ πραττεσθαι μὲν τῆς ἐν Ἀρείῳ παγῷ βουλῆς συτηρίαν, ἀντιλεγόντων δὲ πολλῶν Θηραμένει, εἰδοτες δέ, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τῶν πολεμίων ἕνεκεν τὰ πόρρῳτα ποιοῦνται, ἐκεῖνος δ' ἐν τοῖς αὐτοῦ πολιταῖς οὐκ ἠθέλησεν εἰπεῖν ταυτ', ἀλλὰ πρὸς τοὺς πολεμίους ἐμελλεν εἶρειν, ὁμῶς ἐπετρεψάτε αὐτῷ πατρίδα, καὶ παιδας, καὶ γυναῖκας, καὶ ὑμᾶς αὐτὰς. Ὁ δὲ ὧν μὲν ὑπέσχετο, οὐδὲν ἐπραξεν, ἔτω δὲ ἐνετεθυμητο, ὥς χρη μίκραν καὶ ἀσθενὴ γενεσθαι τὴν πόλιν. Ὡς περὶ ὧν οὐδεὶς πώποτε οὔτε τῶν πολεμίων ἐμνησθῆ, οὔτε τῶν πολιτῶν ἠλπίσε, ταυτ' ὑμᾶς ἐπεισε πράξαι· οὐχ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀναγκάζομενος, ἀλλ' αὐτὸς ἐκείνοις ἐπαγγελλόμενος, τὸ τε Πείραιώς τὰ τειχὴ περιελεῖν, καὶ

τὴν

την ὑπαρχεσαν πολιτειαν καταλυσαι· εὐ εἰδως, ὅτι, εἰ μὴ πασων των ἐλπίδων ἀποστερηθήσεσθε, ταχεῖαν παρ' αὐτῆς την τιμωριαν κομίσισθε. Καὶ το τελευταῖον, ὡ ἀνδρες δικασται, ἔ προτερον εἰασε την ἐκκλησιαν γενεσθαι, ἕως ὃ λεγομενος ὑπ' ἱ ἐκκεινου καιρος ἐπιμελως ὑπ' αὐτου ἐτηρηθη, καὶ μετεπεμψατο μὲν τας μετὰ Λυσανδρῶ ναυς ἐκ Σαμου, ἐπεδήμησε δὲ το των πολεμίων στρατοπέδον. Τότε δὲ τετων ὑπαρχοντων, καὶ παρ-
οντων Λυσανδρῶ, καὶ Φιλοχαρῶ, καὶ Μιλτιάδῶ, περὶ της πολιτειας την ἐκκλησιαν ἐποιουν· ἵνα μὴτε ῥήτωρ αὐτοῖς μὴδεις ἐναντιοιτο, μὴτε ἀπειλοῖτο· ὑμεῖς τε μὴ τὰ τῇ πολει συμφεροντα ἔλοισθε, ἀλλὰ τὰ κεῖνοις δοκουντα ψηφισαίσε· ἀναστὰς δὲ Θηραμενῆς ἐκέλευσεν ὑμᾶς τριακοντα ἀνδράσιν ἐπιτρεψαι την πολιν, καὶ τῇ πολιτεῖᾳ χρῆσθαι, ἣν Δρακοντιδῆς ἀπεφηνεν· ὑμεῖς δ' ὅμως καὶ ἔτω διακειμενοι, ἐβορῶετε, ὥς οὐ ποιησοντες ταυτα. Ἐγινωσκετε γὰρ, ὅτι περὶ δουλειας καὶ ἐλευθερίας ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκκλησιαζέτε. Θηραμενῆς δὲ, ὡ ἀνδρες δικασται, (καὶ τουτων ὑμᾶς αὐτῶς μαρτυρας παρ-
εξομαι,) εἶπεν, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ μέλοι τῶ ὑμῶν δορυ-
ξου, ἐπεὶ πολλὰς μὲν Ἀθηναίων εἰδὲι τούς τὰ ὅμοια πράττοντας αὐτῷ, δοκουντα δὲ Λυσανδρῶ καὶ Λακεδαιμονίοις λεγοί· μετ' ἐκείνῳ δὲ Λυσανδρῶ ἀναστὰς, ἀλλὰ τε πολλὰ τολμηρῶς εἶπε, καὶ ὅτι παρὰ σπονδούς ὑμᾶς ἐχοι, καὶ ὅτι ἔ περὶ πολιτειας ὑμῖν ἐσται, ἀλλὰ περὶ σωτηρίας ὁ λόγος, εἰ μὴ ποιησάιθ' ἃ Θηραμενῆς κέλευσι. Των δ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὅσοι ἀνδρες ἀγαθοὶ ἦσαν, ἂ γινόντες την παρὰ σκευην καὶ την ἀναγκην, οἱ μὲν αὐτου μένοντες ἡσυχίαν ἤγον, οἱ δὲ ἄρχοντο ἀπιο-
ντες· τὸ γὰρ σφίσι αὐτοῖς συνειδότες, ὅτι ἔδεν κακὸν τῇ πολει ἐψηφισαντο· ὀλίγοι δὲ τινες, καὶ πονηροὶ καὶ κακῶς βουλευόμενοι, τὰ προσταχθέντα ἐχειροτόνησαν.
Παρήγγελλετο

Παρηγγελλετο γὰρ αὐτοῖς, δέκα μὲν, ἕς Θηραμενῆς
 ἀπεδάξει, χειροτονησάι, δέκα δὲ, οὓς οἱ καθιστηκοτὲς
 ἐφοροὶ κελενοῖεν, δέκα δὲ ἐκ τῶν παρόντων. Οὕτω γὰρ
 τὴν ὑμετέραν ἀσθeneian ἰωρων, καὶ τὴν αὐτῶν δύναμιν
 ἠπιστάντο, ὥστε πρότερον ἡδέσαν τὰ μελλόντα ἐν τῇ εκ-
 κλησίᾳ πραχθῆσεσθαι. Ταῦτα δὲ οὐκ ἐμοὶ δεῖ πιστεύ-
 σαι, ἀλλὰ ἐκείνῳ· πάντα γὰρ τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένα,
 ἐν τῇ βουλῇ ἀπολογουμένους ἐλέγεν· οὐκ οὐκ οὐκ μὲν ¹ τοῖς
 φευγουσιν, ὅτι δι' αὐτὸν κατελθοῖεν· εὐδὲν φροντίζων δὲ
 τῶν Λακεδαιμονίων· οὐκ οὐκ οὐκ μὲν τοῖς τῆς πολιτείας μετ-
 εχέουσιν, ὅτι παλίων τῶν πεπραγμένων τοῖς εἰρημένοις τρο-
 ποῖς ὑπ' ἐμοῦ, αὐτὸς αἰτίος γεγεννημένος, τοιούτων τυγ-
 χανοὶ, πολλὰς πιστεῖς αὐτῷ ἐργῷ δέδωκας, καὶ παρ'
 ἐκείνων ὅρκους εἰληφας. ² Καὶ τοσούτων καὶ ἑτέρων κακῶν
 καὶ αἰσχυρῶν καὶ παλαι καὶ νέως καὶ μικρῶν καὶ μεγά-
 λων ³ αἰτίοι γεγεννημένοι, τολμήσεσιν αὐτὰς φίλους ὄντας
 ἀποφαίνειν; οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν ἀποθανόντος Θηραμενούς,
 ἀλλ' ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ πονηρίας· καὶ δικαίως μὲν ἐν ολι-
 γαρχίᾳ δίκην δόντος, (ἡδὴ γὰρ αὐτὴν κατέλυσε,) δι-
 καίως δ' αὖ ἐν δημοκρατίᾳ· δις γὰρ ὑμᾶς κατέδωκε-
 σάτο, τῶν μὲν παρόντων καταφρονῶν, τῶν δὲ ἀπόντων
 ἐπιθυμῶν· καὶ τῷ καλλίστῳ ὀνοματί χρωόμενος, δεινота-
 τῶν ἐργῶν διδασκαλὸς κατασας. Περὶ μὲν τοίνυν Θη-
 ραμενοῦς ἴκανα μοι ἐστὶ τὰ κατεγορημένα. Ἦκει δ'
 ὑμῖν ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ συγγνώμην καὶ εἰλεῖν μὴ
 εἶναι ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις, ἀλλὰ παρὰ Ἐρατοσ-
 θενοῦς καὶ τῶν ⁴ τούτου συναρχόντων δίκην λαβεῖν· μὴδὲ
 μαχομένους κρείττους εἶναι τῶν πολεμίων· ψηφίζομένους
 δὲ, ἥττους τῶν ἐχθρῶν. Μὴδ' ὧν φασὶ μελλεῖν πρα-
 ξεῖν πλείω χάριν αὐτοῖς ἰσεῖ, ἢ ὧν ἐποίησαν ὀργίζεσθαι·
 μὴδ' ἀπεσι μὲν τοῖς τριακόντα ἐπιβελουετέ, παρόντας
 δ' ἀφῆτε· μὴδὲ τῆς τύχης, ἢ τέτους παρεδωκε τῇ πο-
 λα,

λει, πακίον ὑμῖν αὐτοῖς βοηθήσητε. Κατηγορεῖτε δὲ
 Ερατοσθένους καὶ τῶν τούτου φίλων, οἷς τὰς ἀπολοφίας
 ανοῖσα, καὶ μεθ' ὧν αὐτῶν ταῦτα πεπρακται. Ὁ μὲντοι
 ἄγων ἐκ ἐξ ἰσῆ τῇ πόλει καὶ Ερατοσθένει. Οὗτος μὲν
 γὰρ κατηγορὸς καὶ δικαστὴς αὐτὸς ἦν τῶν γινομένων
¹ ἡμεῖς δὲ νυνὶ εἰς κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν καθίστα-
 μεν. Καίτοι ἔτοι μὲν τὰς οὐδὲν ἀδικούντας ἀπρίτως ἀπ-
 εκτεῖναι, ὑμεῖς δὲ τὰς ἀπολεσάντας τὴν πόλιν, κατὰ τὸν
 νόμον ἀξιούτε κρῖνειν· παρ' ὧν οὐδ' ἂν παρὰ νόμῳ βελο-
 μένοι δίκην λαμβάνειν, ἀξίαν τῶν ἀδικημάτων, ὧν τὴν
 πόλιν ἠδίκηκασι, λαβαίτε. Τί γὰρ ἂν παθόντες, δίκην
 τὴν ἀξίαν εἴσαν τῶν ἐργῶν δίδωκοτες; Ποτέρον, εἰ
 αὐτὰς ἀποκτεῖνοιτε καὶ τὰς παῖδας αὐτῶν, ἴκανῃ ἂν τε
 φόνε δίκην λαβαίμεν, ὧν ἔτοι πατέρας καὶ υἱεῖς καὶ ἀ-
 δελφὺς ἀκρίτως ἀπεκλείναι; Ἀλλὰ γὰρ εἰ τὰ χρήματα
 τὰ φανερά δημευσάιτε, καλῶς ἂν ἐχοι, ἢ τῇ πόλει,
 ἢς ἔτοι πολλὰ εἰληφασιν, ἢ τοῖς ἰδιωταῖς, ὧν οἰκίας ἐξ-
 ἐπορθήσαν; ἐπεὶ δὲ τοῖνυν πάντα ποικντες, δίκην παρ' αὐ-
 τῶν ἐκ ἂν δυνήσθε ² λαβεῖν, πῶς ἐκ ἀισχρον ὑμῖν καὶ ἦν-
 τιναι ἀπολιπεῖν ἥτινα τίς βούλοιτο παρὰ τούτων λαμ-
 βάνειν; Πάνθ' ἂν μοι δοκεῖ τολμήσαι, ὅστις νυνὶ, οὐχ
 ἑτέρων ὄντων τῶν δικαστῶν, ἀλλ' αὐτῶν τῶν κακῶς πεπον-
 θῶτων, ἥκει ἀπολογησομένος πρὸς αὐτὰς τοὺς μαρτυρὰς
 τῆς τούτου πονηρίας· ³ τοσούτον δ' ὑμῶν καλαπεφρονηκεν,
 ἢ ἑτέροις πεπιστευκεν. Ὡν ἀμφοτέρων ἀξίον ἐπιμέλη-
 θῆναι, ἐνθυμούμενοις, ὅτι οὗτ' ἂν ἐκεῖνα δύναιτο ποιεῖν,
 μὴ ἑτέρων συμπραττόντων, οὐτ' ἂν νυν ἐπεχειρήσαν ἔλιν,
 μὴ ὑπὸ τῶν αὐτῶν οἰόμενοι σωθῆσεσθαι, οἳ οὐ τούτοις
 ἥκιστα βοηθήσοντες, ἀλλὰ ἡγούμενοι πολλὴν ἀδειαν σφι-
 σιν εἰσεσθαι τῶν πεπραγμένων, καὶ τὰ λοιπὰ ποιεῖν ὅ, τι
 ἂν βούλωνται, εἰ τοὺς μεγίστων κακῶν αἰτίους λαβαν-
 τες ἀφῆσθε. ⁴ Ἀλλὰ καὶ τῶν συνεργόντων αὐτοῖς ἀξίον

θαυμάζειν, ποτερον ὡς καλοὶ καὶ γαθοὶ αἰτησονται, τὴν
 αὐτῶν ἀρετὴν πλείονος ἀξίαν ἀποφαινοντες τῆς πονηρίας·
 (ἐβουλομην μὲν τ' ἂν αὐτοὺς ἔγωγε προθυμοὺς εἶναι σῶζειν
 τὴν πόλιν, ὥσπερ οὗτοι ἀπολλυμένοι) ἢ ὡς δεινοὶ λε-
 γειν ἀπολογησούμαι, καὶ τὰ τέλων ἔργα πολλὰ ἀξία ἀπο-
 φανέσιν;—ἀλλ' ἔχ' ὑπὲρ ὑμῶν εὐδεις αὐτῶν καὶ τὰ δι-
 καία πῶποτε ἐπεχειρήσειν εἰπεῖν. Ἀλλὰ τὰς μαρτυρίας
 ἀξίον ἰδεῖν, οἱ τοῦτοις μαρτυροῦντες, αὐτῶν κατηγοροῦσι·
¹ σφοδρὰ ἐπιλησμονίας καὶ εὐθεβίς νομιζούσας ὑμᾶς εἶναι,
 εἰ διὰ μὲν τὰ ὑμέτερα πλήθος ἀδελφῶς ἡγούνται τοὺς τρι-
 ακοντα σῶσειν, διὰ δὲ Ἐρατοσθένην καὶ τὰς συναρχοντας
 αὐτοῦ δεινὸν ἦν καὶ τῶν τεθνειωτῶν ἐπ' ἐκφοράν εἰλθεῖν.
 Καίτοι ἔτοι μὲν σάθεντες, πάλιν ἂν δύναιντο τὴν πόλιν
 ἀπολέσαι· ἐκεῖνοι δὲ, ἕς ἔτοι ἀπώλεσαν, τελευτήσαντες
 τὸν βίον, περὶ εἰς τοῦς παρὰ τῶν ἐχθρῶν τιμωρίας.
² Οὐκ ἔστι δεινὸν εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνειωτῶν οἱ φίλοι συν-
 ἀπώλυντο, αὐτοῖς δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασιν ἢ πε-
 ς ἐκφοράν πολλοὶ ἤξεσιν, ὅποτε βοηθεῖν τοσούτοις παρα-
 σκευάζονται. Καὶ μὲν δὲ πολὺ ῥᾶον ἡγοῦμαι εἶναι,
 ὑπὲρ ὧν ὑμεῖς ἐπασχέτε ³ ἀντεῖπειν, ἢ περὶ ὧν οὗτοι πε-
 ποιηκασιν ἀπολογησασθαι. Καίτοι λεγέσιν, ⁴ ὡς Ἐρα-
 τοσθένης ἐλαχίστα τῶν τριακοντὰ κακὰ εἰργασάται, καὶ διὰ
 τούτου αὐτὸν ἀξίουσι σῶσθαι· ⁵ ὅτι δὲ τῶν ἄλλων Ἑλ-
 ληνων πλείοντα εἰς ὑμᾶς ἐξημαρτηκέν, ⁶ ἐκ οἰοῦνται χρῆ-
 ναι αὐτὸν ἀπολέσθαι· ὑμεῖς δὲ δείξατε, ἥτινα γνῶμην
 ἔχετε περὶ τῶν πραγμάτων. Εἰ μὲν γὰρ τέτε ⁷ κατα-
 ψηφισέσθε, δηλοὶ ἐσέσθε ὡς οργιζόμενοι τοῖς πεπραγμέ-
 νοις· εἰ δὲ ἀποψηφισέσθε, οφθῆσεσθε τῶν αὐτῶν ἔργων
 ἐπιθυμηταὶ τέτοις οἷεσ, καὶ ἔχ' ἐξέτε λείπειν, ὅτι τὰ ὑπο-
 τῶν τριακοντα πρόσχθεντα ἐποιεῖτε. Νυνὶ μὲν γὰρ εὐδεις
 ὑμᾶς ἀναγκαζέει παρὰ τὴν ὑμέτεραν γνῶμην ἀποψηφι-
 ζέσθαι

ζισθαι. Ὡς συμβεβηκεν, μη τετων αποψηφισαμενους, ὑμων αυτων καταψηφισασθαι. Μηδ' ¹ οισθε κρυβδην την ψηφον· φανεραν γαρ τη πολει την ὑμετεραν γνωμην ποιησετε.

² Βελομαι δε ολιγα ἑκατερες αναμνησας, καταβαινειν, τες τε εξ αστεος και τους εκ Πειραιως· ἵνα τας ὑμιν δια τουτον γενημενας συμφορας παραδειγματα εχοντες, την ψηφον φερητε. Και πρωτον μεν ὅσοι εξ αστεος εστε, σκεψασθε, ὅτι ὑπο τετων ἔτω ³ σφοδρα ηρχεσθε, ὥςτε αδελφοις και υἱεσι και πολίταις ηναγκαζεσθε πολεμειν τοιστον πολεμον, ⁴ εν ᾧ ἡττηθεντες μεν, τοις νικησασι το ισον ειχετε, νικησαντες δ' αν, ⁵ τουτοις εδουλευετε. Και τους ιδιους οικους οὔτοι μεν αν ⁶ εκ των πραγματος μεγαλεις εκτησαντο, ὑμεις δε δια τον προς αλληλης πολεμον ελαττες ειχετε. ⁷ Συμφελεισθαι μεν γαρ ὑμας ουκ ηξιουν, συνδιαβαλλεσθαι δ' ηναγκαζον. Εἰς τοσουτον ὑπεροψιας ελθοντες, ὥςτε ου των αγαθων κοινουμενοι, πιστους ὑμας εκταντο, αλλα των ονειδων μεταδιδοντες, ευρους φοντο ειναι. Ανθ' ὧν ὑμας, νυν εν τῷ θαρράλειῳ οντες, καθοσον δυνασθε, και ὑπερ ὑμων αυτων και ὑπερ των εκ Πειραιως τιμωρησασθε. Ενθυμηθεντες μεν, ὅτι ὑπο τουτων ποιηροτατων οντων ηρχεσθε, ενθυμηθεντες δε, ὅτι μετ' ανδρων νυν αριζων πολιτευεσθε, και τοις πολεμιοις μαχεσθε, και περι της πολεως βελευεσθε· αναμνησθεντες δε των επικερων, ἔς ἔτοι ⁸ φυλακας της σφετερης αρχης και της ὑμετερης δελειας εις την ακροπολιν κατεστησαν. Και προς ὑμας μεν, ετι πολλων οντων ειπειν, τοσαυτα λεγω. Ὅσοι δ' εκ Πειραιως εστε, ⁹ πρωτον μεν των ὅπλων αναμνησθητε, οτι πολλας μαχας εν τη αλλοτρια μαχεσσαμενοι, ουχ ὑπο των πολεμιῶν, αλλ' ὑπο τουτων, ερηνης ουσης, αφηρεθητε

θητε τα ὅπλα· ἐπειθ' ὅτι ἐξεπηρευχθῆτε μὲν ἐκ τῆς
 πόλεως, ἢ ὑμῖν οἱ πατέρες παρεδόσαν, φευγοντας δὲ
 ὑμᾶς ἐκ τῶν πόλεων ἐζητεῖτο. Ἀνθ' ὧν οργισθῆτε μὲν,
 ὥσπερ ἐτ' ἐφευγετε· ἀναμνησθῆτε δὲ καὶ τῶν ἀλλῶν
 κακῶν, ἃ πεποιθήκατε ὑπ' αὐτῶν· οἱ τοὺς μὲν ἐκ τῆς
 ἀγορᾶς, τοὺς δ' ἐκ τῶν ἱερῶν συναρπαζόντες βίαιως
 ἀπεκτείναν· τοὺς δὲ, ἀπὸ τέκνων καὶ γονέων καὶ γυ-
 ναικῶν ἀφελκόντες, φονεᾶς αὐτῶν ἠναγκασάν γεγενεσθαι,
¹ καὶ οὐδὲ ταφῆς τῆς νομιζομένης εἶδαν τυχεῖν· ἡγε-
 μένοι τὴν αὐτῶν ἀρχὴν βεβαιοτέραν εἶναι ² τῆς παρὰ
 τῶν θεῶν τιμωρίας. Ὅσοι δὲ τὸν θάνατον διεφυγον,
 πολλαχῶς κινδυνεύσαντες, καὶ εἰς πολλὰς πόλεις πλά-
 νηθέντες, καὶ πανταχοθεν ἐκκηρυττομένοι, ἐνδεεῖς ὄντες
 τῶν ἐπιτηδείων, οἱ μὲν ἐν πολέμῳ τῇ πατρίδι τοὺς παι-
 δὰς καταλιπόντες, οἱ δ' ἐν ξενίᾳ γῇ, πολλῶν ἐναντιόμε-
 νων, ἤλθετε εἰς τὸν Πειραιᾶ. Πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων
 κινδύνων ὑπαρξάντων, ἀνδρες ἀγαθοὶ γενομένοι, τοὺς
 μὲν ἠλευθερώσατε, τοὺς δ' εἰς τὴν πατρίδα κατήγα-
 γετε. Εἰ δὲ ἐδυσυχησατε καὶ τετῶν ἡμαρτετε, ³ αὐτοὶ
 μὲν ἀν' δεισαντες ἐφευγετε, μὴ παθῆτε τοιαῦτα, οἷα
 καὶ πρότερον· καὶ οὐτε ἀν' ἱέρα, ὅτε βῶμοι ὑμᾶς ἀδι-
 κήμενους ⁴ διὰ τοὺς τετῶν τρόπους, ἀφελήσαν, ἃ καὶ τοῖς
 ἀδικήσιν σωτηρία γίνεσθαι· οἱ δὲ παῖδες ὑμῶν, ὅσοι μὲν
 εὐθαδὲς ἦσαν, ὑπὸ τετῶν ἀν' ὕβριζοντο· οἱ δ' ⁵ ἐπὶ ξενίᾳ,
⁶ μικρῶν ἀν' ἑνεκα συμβολαίων ἐδουλεύον, ἐρημίᾳ τῶν
 ἐπικερήσοντων. ⁷ Ἀλλὰ γὰρ οὐ τὰ μέλλοντα ἐσεσθαι
 βουλόμεναι λέγειν, τὰ πράχθεντα ὑπὸ τούτων οὐ δυναμέ-
 νος εἶπαι. Οὐδὲ γὰρ ἓως κατήγορον, οὐδὲ δυοῖν ἐρ-
 γον ἐστίν, ἀλλὰ πολλῶν. ⁸ Ὅμως δὲ τῆς ἐμῆς προ-
 θυμίας οὐδὲν ἐλλείπειται ὑπὲρ τῶν ἱερῶν, ἃ ἔτοι—⁹ τὰ
 μὲν ἀπεδόντο, τὰ δ' εἰσιόντες, ἐμῖαινον· ὑπὲρ τε τῆς
 πόλεως, ἢ μικρὰν ποιεῖν· ὑπὲρ τε τῶν νεωρίων, ἃ καθ-
 εἶλον·

εἰλον· καὶ ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων, ¹ οἷς ὑμεῖς, ἐπειδὴ ζῶσιν
 ἐπαμυναι ἐκ ἡδυνασθε, ἀποθανεσι βροθησατέ· οἶμαι δ'
 αὐτοὺς ὑμῶν τε ἀκροασθαι, καὶ ὑμᾶς εἰσεσθαι τὴν ψη-
 φον φερόντας, ἡγούμενους, ὅσοι μὲν ἀν τετῶν ² ἀποψηφι-
 σθησθε, αὐτῶν θάνατον καλᾶψηφεισθαι· ὅσοι δ' ἀν παρὰ
 τετῶν δίκην λαβώσιν, ὑπὲρ αὐτῶν ³ τιμωρίας πεποιημέ-
 νους. Πανσομαι κατηγορῶν. Ἀκηκοατέ· ἑώρακατέ· πε-
 πονθατέ· ἐχέτε· διακρίετε.

II.

II.

¹ EX ISOCRATE.

[JUXTA EDIT. ATHANASII AUGERI. PARIS, 1782. 8vo.]

ISOCRATES in diverso genere dicendi nitidus et compositus, et palaestra quam pugna magis ascommodatus, omnes dicendi Veneres sectatus est; nec immerito. Auditoriis enim se, non iudiciis compararat. In inventione facilis, honesti studiosus, in compositione ad id diligens, ut cura ejus reprehendatur.

QUINCT. X.

² ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΝΙΚΟΝ

ΛΟΓΟΣ.

ΕΝ πολλοῖς μὲν, ὦ Δημόνικε, πολὺ ³ διστασας εὐρησομέν τας τε τῶν σπουδαιῶν γνῶμας, καὶ τας τῶν φαυλῶν διανοίας· πολὺ δὲ μεγίστην διαφορὰν ⁴ ἀληφασιν ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλας συνηθείας. Οἱ μὲν γὰρ, τοὺς φίλας, παρόντας μόνον, τιμῶσιν· οἱ δὲ καὶ μακρὰν ἀπόντας ἀγαπῶσι. Καὶ τας μὲν τῶν φαυλῶν συνηθείας ὀλίγος χρόνος διέλυσεν· ⁵ τας δὲ τῶν σπουδαιῶν φιλίας ἔδ' ἂν ὁ πᾶς αἰὼν ἐξαλείψειεν. Ἠγεμένοσ ἐν πρέπειν ⁶ τῆς δοξῆς ὀρεγομένους, καὶ ⁷ παιδείας ἀνίποιεμένους, τῶν σπευδαιῶν, ἀλλὰ μὴ τῶν φαυλῶν, εἶναι μιμητάς, ἀπεσταλκά σοι τοῦδε τοῦ λόγον δῶρον, τεκμηρίον μὴν τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλίας, σημεῖον δὲ τῆς πρὸς Ἰππονίκον συνηθείας

ηθείας. Πρέπει γὰρ τὰς παῖδας, ὥσπερ τῆς ἐσίας, ἔτω καὶ τῆς φιλίας τῆς πατρικῆς κληρονομεῖν.

Ὅρῳ δὲ καὶ τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν, καὶ τὸν παρόντα καιρὸν συναγωνιζόμενον· σὺ μὲν γὰρ παιδείας ἐπιθυμῇς, ἐγὼ δὲ παιδεύειν ἄλλας ἐπιχειρῶ· καὶ σὺ μὲν ¹ ἀκμὴν φιλοσοφείας, ἐγὼ δὲ τὰς φιλοσοφούντας ἐπανορθῶ. Ὅσοι μὲν οὖν πρὸς τοὺς ἑαυτῶν φίλους ² τοὺς προδρεπτικὰς λόγους συγγράφουσιν, καλὸν μὲν ἔργον ἐπιχειροῦσιν, ³ οὐ μὲν περὶ γὰρ τὸ κρατίστην τῆς φιλοσοφίας διατρίβουσιν· ὅσοι δὲ τοῖς νεώτεροις ἑισηγνῶνται, μὴ δὲ ἂν τὴν δακτύλην τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἀδκήσουσιν, ⁴ ἀλλ' ὅπως τὰ τῶν τρόπων ἡθὴ σπένδαιοι πεφυκεῖναι δοξοῦσι, τοσούτῳ μάλλον ἐπειὶ τὰς ἀσκούντας ὠφελεσθῶν, ὅσον οἱ μὲν ἐπὶ λόγον μόνον παρακαλοῦσιν, οἱ δὲ καὶ τὸν τρόπον αὐτῶν ἐπανορθῶσι.

Διοπερ ἡμεῖς, ⁵ οὐ παρακλησὶν εὐρόντες, ἀλλὰ παραινέσιν γραψάντες, μέλλομεν σοὶ συμβουλευεῖν ἂν χρὴ τὰς νεώτερας ορεγέσθαι, καὶ τινῶν ἔργων ἀπεχεσθαι, καὶ ποιοῖς τισὶν ἀνθρώποις ὁμιλεῖν, καὶ πῶς τὸν ἑαυτῶν βίον οἰκονομεῖν. Ὅσοι γὰρ τοῦ βίου ταύτην τὴν ὁδὸν ἐπορεύθησαν, ἔτοι μόνον τῆς ἀρετῆς ἐφικέσθαι γνησίως ἠδυνήθησαν· ἢ οὐδεὶς κτήμα σέμνοτερον οὐδὲ βεβαιότερον ἐστὶ. ⁶ Καλλὸς μὲν γὰρ ἢ χρόνος ἀνηλώσει, ἢ νόσος ἐμαρῶν· πλετος δὲ, κακίας μάλλον ἢ καλοκαγαθίας ὑπηρέτης ἐστίν, ἐξουσίαν μὲν τῇ ῥαθυμῇ παρασκευάζων, ἐπὶ δὲ τὰς ἡδονὰς τοὺς νέους παρακαλῶν. ⁷ Ῥώμη δὲ μὲν φρονήσεως ὠφέλησεν, ἀνεὺ δὲ ταύτης πλείων τὰς ἐχόντας ἐβλάψεν· καὶ τὰ μὲν σώματα ⁸ τῶν ἀσκούντων ἐκοσμήσει, ταῖς δὲ τῆς ψυχῆς ἐπιμελείας ἐπισκοπήσιν. Ἡ δὲ τῆς ἀρετῆς κτήσις, οἷς ἂν ἀκίβδηλως ἐν ταῖς διανοαῖς συναυξήθῃ, μόνῃ μὲν συγγηράσκει· πλετο δὲ κρείττων, χρησιμώτερα δὲ εὐγενείας ἐστὶ· τὰ μὲν
τοῖς

τοῖς ἀλλοῖς ἀδύνατα, δύνατα καθίστησα· τὰ δὲ τῇ
κλήθει φοβερά, δαρσαλέως ὑπομεινόντα· καὶ τὸν μὲν οὐ-
κὼν, ψοφῶν, τὸν δὲ ποῖον, ἐπαινοὶ ἡγουμένη. Ῥαδίον δὲ
ταῦτο καταμαθεῖν ἐστὶν ἐκ τῶν Ἡρακλεὺς ἀθλῶν, καὶ
τῶν Θησεῖος ἐργῶν· οἷς ἢ τῶν τροπῶν ἀρετὴ τηλικούτου
εὐδοξίας χαρακτηρᾷ τοῖς ἐργοῖς ἐπέβαλεν, ὥστε μὴδὲ
τὸν ἅπαντα χρόνον δύνασθαι ληθῆν ἐμποιεῖται· τῶν ἐπει-
νοῖς πεπραγμένων.

² Οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ τὰς τῷ πατρὸς προαιρέσεις ἀνα-
μνησθεῖς, οἰκτεῖον καὶ καλὸν ἔχεις παραδειγμάτων τῶν ὑπ'
ἐμῶ λεγομένων. Οὐδὲ γὰρ ὀλιγῶρον τῆς ἀρετῆς, οὐδὲ
ῥαθυμῶν, διστελεῖτε τὸν βίον· ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα τοῖς
πονοῖς ἐγυμνάζει, τῇ δὲ ψυχῇ τοὺς κινδύνους ὑπερμένει.
Οὐδὲ τὸν πλοῦτον παρακαίρεις ἡγάπα, ἀλλ' ἀπῆλαυε
μὲν τῶν παρόντων ἀγαθῶν ὡς θνήσκων, ἐπεμελεῖτο δὲ τῶν
ὑπαρχόντων ὡς ἀθάνατος· οὐδὲ τῶν πᾶσι διῆκε τὸν ἑαυ-
τοῦ βίον, ἀλλὰ φιλοκαλὸς τὴν καὶ μετὰ τοῦ θανάτου, ³ καὶ
τοῖς φίλοις κοινός· καὶ μαλλὼν φθονοῦμαζες τὴν περὶ αὐτὸν
σπεύδοντες ἢ τὴν τῷ γένει προσηκόντας. Ἠγάτο γὰρ
αἱ καὶ πρὸς ἰταίριαν πολλὰ πρᾶττα φῶσιν, νομῶν καὶ τρο-
πῶν, γένους· καὶ προαιρέσιν, ἀναγκῆς.

Ἐπιλείποι δ' αἰ ἡμᾶς ὁ πᾶς χρόνος αἰ πᾶσας ἵτας
ἐκείνη πράξεις καταριθμησάμεθα. ⁴ Ἀλλὰ τὸ μὲν α-
κέρως αὐτῶν ἐν ἑτέροις καιροῖς δηλώσομεν· δείγμα δὲ
τῆς Ἰπποκικῆς φύσεως νῦν ἡ ἐξήνοχαμεν, πρὸς ὃ δὲ σε
ζῆν, ὥσπερ πρὸς παραδειγμάτων· νομὸν μὲν, τὸν ἐκείνη τρο-
πῶν ἡγήσασθαι, μίμητὴν δὲ καὶ ζῆλωτὴν τῆς πατρῴας
ἀρετῆς γενόμενον. Αἰσχρὸν γὰρ, τὴν μὲν γραφεῖς ἀπακα-
λεῖν τὰ καλά τῶν ζῶν, τὴν δὲ παιδᾶς μὴ μιμνησθαι τὴν
ἐκείνης τῶν γονέων. Ἠγε δὲ μηδὲν τῶν ἀθλητῶν ἔτι
προσηκᾶν ἐπὶ τῆς αὐτῶν ἀσπασίας, ὡς σοὶ σκοπεῖν ὅπως
ἐφαμιλλὸς γένῃ τῶν τε πατρὸς ἐπιπαινοῦμαι.

VOL. I.

U

de

δε την γνωμην αδυνατον διατεθηναι, τον μη πολλων και καλων ακεσμάτων πεπληρωμενον. Τα μεν γαρ σωματα, τοις συμμετροις πονοις, η δε ψυχη, τοις σπυδαίοις λογοις, ¹ αυξεσθαι πεφυκε. Διοπερ εγω σοι παρασομαι ² συντομως υποθεσθαι, δι' αν αν μοι δοκοιης επιηδευμάτων πλασον προς αρετην επιδεναι, και παρα τοις αλλοις απασιν ανθρωποις ευδοκιμησαι.

Πρωτον μεν ουν ευσεβε τα προς τους θεους, μη μονον θυαν, αλλα και τοις ορκοις εμμενων. Εκεινο μεν γαρ, της των χρηματων ευποριας σημειον· τελο δε, της των τροπων καλοκαγαθιας τεκμηριον. Τιμα το δραμονιον ας μεν, μαλιστα δε μετα της πολειας. Ουτω γαρ δοξας αμα τε τοις θεοις θυαν, και τοις νομοις εμμεναι.

Τοιςτος γινε περι τους γονεις, οίς αν ευξαιο περι σεαυτον γενεσθαι τες σαυτε παιδας.

Ασκει των περι το σωμα γυμνασιων, μη τα προς την ρωμην, αλλα τα προς την υγιειαν συμφεροντα. Τετα δ' αν επιτυγχανωσ, ει ληγοις των ποτων ετι ποναν δυναμενος.

Μητε γελωτα προπιτη σεργε, μητε λογον μετα θρασες αποδεχου. Το μεν γαρ, ανοητον· το δε, μανικον.

Α ποιειν αισχρον, ταυτα νομιζε μηδε λεγειν αναι καλον.

Εβιζε σαυτον αναι μη σκυθρων, αλλα συνεν. Δι' εκεινο μεν γαρ, ³ αυθαδης, δια δε τετο, φρονιμος, ειναι δοξας.

Ηγε μαλιστα σεαυτω πρεπειν, κοσμον, αιχυνην, δικαιωσυνην, σωφροσυνην. Τετοις γαρ απασι δοκει κρατεισθαι το των νεωτερων ηθος.

Μηδεποτε μηδεν αισχρον ποιησας ελπιζε λησειν· και γαρ αν τες αλλες λαβης, σαυτω γε συνειδησεις.

Τον μεν θεον φοβε, τες δε γονεις τιμα.

Τως

Τες δὲ φίλας αἰσχυνῃ, τοῖς δὲ νομοῖς πείθε.

Τας ἡδονὰς θήρειε τας μετὰ δοξῆς. Τερψίς γάρ, σιν τῷ καλῷ μὲν, ἀρίστον, ἀνευ δὲ τῆς, κακίστον.

Ἐυλαβῇ τας διαβολὰς, καὶ ψευδεῖς ὡσιν. Οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀληθεῖαν ἀγνοοῦσι, πρὸς δὲ τὴν δοξάν ἀποβλεπεσιν.

Ἀπαντα δοκεῖ ποιεῖν ὥς μηδεὶνα λήσων· καὶ γὰρ ἀν παραυτικά κρυψῆς, ὕστερον ὀφθήσῃ.

Μαλίστα δ' ἀν ἑυδοχιμοίῃς, εἰ φαίνοιο ταῦτα μὴ πράττων ἅ τοις ἄλλοις ἀν πράττεσιν ἐπιτιμῶνς.

Εἰαν ἡς φιλομαθῆς, ἐσὴ πολυμαθῆς.

Ἄ μὲν ἐπιστάσαι, διαφυλατῇ ταις μελεταῖς· ἅ δὲ μὴ μεμαθηκάς, προσλαμβάνει ταις ἐπισήμαις. Ὅμοιως γὰρ αἰσχυρὸν, ἀπεσπᾶντ' ἀχρησίμον λόγον, μὴ μανθάνειν, καὶ δίδομενον τι ἀγαθὸν παρὰ τῶν φίλων, μὴ λαβεῖν.

Καταναλίσκει τὴν ἐν τῷ βίῳ σχολὴν εἰς τὴν τῶν λογῶν φιληκρίαν· ἔτω γὰρ τὰ τοῖς ἄλλοις χαλεπῶς εὕρημενα, συμβῇσεται σοὶ ῥαδίως μανθάνειν.

Ἦγε τῶν ἀκροσμάτων πολλὰ πολλὰν εἶναι χρημάτων κρεῖττω. Τα μὲν γὰρ ταχέως ἀπολείπει, τὰ δὲ πάντα τὸν χρόνον παραμένει. Σοφία γὰρ μόνῃ τῶν κλημάτων ἀθανάτων.

Μὴ κατοκνεῖ μακρὰν ὁδὸν πορευεσθαι πρὸς τῆς διδασκεῖν τι χρησίμου ἐπαγγελλομένης. Αἰσχυρὸν γὰρ, τες μὲν ἐμπορὸς τηλικαυτὰ πέλαιγ' ἀπαρτύνει, ἕνεκα τοῦ πλεῖον ποιῆσαι τὴν ὑπαρχέσαν ἐσίαν· τοὺς δὲ νεώτερος μὴδὲ τας κατὰ γῆν πορείας ὑπομένειν, ἐπὶ τῷ βελτίῳ καταστήσαι τὴν ἑαυτῶν διανοίαν.

Τῷ μὲν τρόπῳ γίγν' ἐκ φιλοπροσηγορίας, τῷ δὲ λόγῳ ἐκ προσηγορίας. Ἐστὶ δὲ φιλοπροσηγορίας μὲν, τὸ προσφωνεῖν τοὺς ἀπαντῶντας· ἐκ προσηγορίας δὲ, τὸ τοῖς λόγοις αὐτοῖς οἰκείως ἐντυγχάνειν.

Ἦδεως

Ἦδεως μὲν εἶχε πρὸς ἅπαντας, χρῶ δὲ τοῖς βέλτε-
στοῖς· ἐγὼ γὰρ τοῖς μὲν οὐκ ἀπεχθὲς εἴη, τοῖς δὲ φίλος
γενήσῃ.

Τὰς ἐντευξεις μὴ πυκνάς ποιου ¹ τοῖς αὐτοῖς, μὴδὲ
μακρὰς περὶ τῶν αὐτῶν. Πλησμονή γὰρ ἁπάντων.

Γυμναζέσσεαυτον ποταῖς ἐκυσίοις, ὅπως αὖ δύναται
καὶ τὰς ἀκασίας ὑπομένειν.

² Ὑφ' ὧν κρατεῖσθαι τὴν ψυχὴν αἰσχροῦ, τοῦτον ἐγ-
κρατεῖαν ἀσπεῖ πάντων, κέρδους, ὀργῆς, ἡδονῆς, λυπῆς.
Εἴη δὲ ἐν τῇ κέρδει τοιοῦτος, ἀν' κέρδη μὲν εἶναι νομι-
ζῇ, δι' ὧν εὐδοκίμησῃς, ἀλλὰ μὴ δι' ὧν εὐπορήσῃς.
Ἐν δὲ τῇ ὀργῇ, ἀν' παραπλησίως εἴῃ πρὸς τοὺς ἁμαρ-
τάνοντας, ὥσπερ ἀν' πρὸς σαυτὸν ἁμαρτάνοντα καὶ ἀλ-
λους εἴῃ. ³ ἀξιώσεαι· ἐν δὲ τοῖς τερπνοῖς, ἀν' αἰσχροῦ
ὑπολαΐῃς, τῶν μὲν οἰκίτων ἀρχεῖν, ταῖς δ' ἡδοναῖς δου-
λευεῖν· ἐν δὲ τοῖς λυπηροῖς, ἀν' τὰς τῶν ἄλλων αὐτοχρίας
ἐπιβλέπῃς, καὶ σεαυτὸν, ὡς ἀνθρώπος ὧν ὑπομιμνήσκῃς.

Μαλλον τηρεῖ τὰς τῶν λόγων ἢ τὰς τῶν χρημάτων
παρακαταθήκας. ⁴ Δεῖ γὰρ τὰς ἀγαθὰς ἀνδρᾶς τρόπον
ὅρα πιστοτέρῳ φανίσθαι παρεχόμενας.

Προσηκεῖν ἡγῶν, τοῖς πονηροῖς ἀπιστεῖν, ὥσπερ τοῖς
χρηστοῖς πιστεῦειν. Περὶ δὲ τῶν ἀπορρήτων μὴδὲν λεγεῖ,
πλὴν ἐὰν ὁμοίως συμφερῇ τὰς πράξεις σιωπᾶσθαι σοὶ
τε τὰ λεγόντι, κακείνοις τοῖς ἀκασίῃ.

⁵ Ὁρεῶν ἐπ' αὐτὸν προσδεχέμεν διὰ δύο προφασεῖς· ἢ σε-
αυτὸν αἰτίας αἰσχροῦς ἀπολυῶν, ἢ φίλους ἐκ κινδύνων
διασώζων. Ἐνεκὰ δὲ χρημάτων μὴδὲν θεῶν ὁμοσῇ,
μὴδ' ἀν' εὐορκίᾳ μελλῇ. Δοξέεις γὰρ τοῖς μὲν, ἐπιὸρ-
κεῖν, τοῖς δὲ, ⁶ φιλοχρηματικῶς εἶναι.

Μὴδὲν φίλον ποιεῖ, πρὶν ἀν' ἐξέτασθαι πῶς κεχρηται
τοῖς προτεροῖς φίλοις· Ἐλπίζει γὰρ αὐτὸν καὶ περὶ σε
γενήσεσθαι τοιαῦτον, οἷός καὶ περὶ ἐκείνους γέγονε.

Βραδείας

Βραδείας μὲν φίλος γίνῃ, γενομένος δὲ, πειρᾷ δια-
μένειν. Ὅμοιος γὰρ αἰσχρὸν, μὴδὲνα φίλον εἶχειν, καὶ
πολλοὺς ἑταίρους μεταλλάττειν.

Μητὲ μετὰ βλάβης πειρᾷ τῶν φίλων, μητὲ ἀπειρος
εἶναι τῶν ἑταίρων δεῖται. Τοῦτο δὲ ποιήσεις, ἀν, μὴ δίο-
μειας, τὸ δεῖσθαι προσποιῇ, περὶ δὲ τῶν ῥήτων ὡς ἀπορ-
ρήτων ἀνακοινη. ¹ Μὴ τυχῶν μὲν γὰρ, οὐδὲν βλάβησθ·
τυχῶν δὲ, μᾶλλον τὸν τρόπον αὐτῶν ἐπιστήσῃ.

Δοκιμαζέτω τοὺς φίλους ἐκ τῆς περὶ τὸν βίον ατυ-
χίας, καὶ τῆς ἐν τοῖς κινδύνοις κοινωνίας. Τὸ μὲν γὰρ
χρυσίον ἐν τῇ πυρὶ δοκιμαζόμεν, τοὺς δὲ φίλους ἐν ταῖς
ατυχίαις διαγινώσκωμεν.

Οὕτω δ' ἀρίστα χρῆσθαι τοῖς φίλοις, ἀν μὴ περι-
μένης τῆς παρ' ἐκείνων δεήσεως, ἀλλ' αὐτεπαγγέλτος, ἐν
τοῖς καιροῖς, αὐτοῖς βοηθῆς.

Ὅμοιος αἰσχρὸν νομίζει, τῶν ἐχθρῶν νικᾶσθαι ταῖς
κακοποιαῖς, καὶ τῶν φίλων ἡττᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις.

Ἀποδέχεσθαι τῶν ἑταίρων μὴ μόνον τὰς ἐπὶ τοῖς κακοῖς
δυσχεραίνοντας, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπὶ τοῖς ἀσθενοῦσι μὴ φθο-
νέας. Πολλοὶ γὰρ αὐτῶν μὲν τοῖς φίλοις συναχθεῖ-
νται, καλῶς δὲ πράττειν φθονοῦσι.

Τῶν ἀπόντων φίλων μεμνησθαι πρὸς τὰς παρόντας· ἵνα
δοκῇ μὴδε τῶν ἀπόντων ὀλίγα εἶναι.

Εἶναι βουλοῦντα περὶ τὴν ἐσθῆτα φιλοκαλῶς, ἀλλὰ
μὴ καλλωπιστῆς. Ἔστι δὲ φιλοκαλῶς μὲν, τὸ μεγαλο-
πρεπῆς· καλλωπιστὴς δὲ, τὸ περιεργόν.

Ἀγαπᾶν τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν μὴ τὴν ὑπερβάλλου-
σαν κησιν, ἀλλὰ τὴν μετρίαν ἀπολαύειν.

Καταφρονεῖν τῶν περὶ τὸν πλεονεκτήσαντων, χρῆσθαι
δὲ τοῖς ὑπαρχούσι μὴ δυνάμενων. ² Παραπλησίον
γὰρ οἱ τοιοῦτοι πασχεῖν, ὥστε ἀν εἰ τις ἵππον κλῆσαιῶ
καλὸν, κακῶς ἵππευσεν ἐπιστάμενος.

¹ Πείρω

¹ Παρῶ τον πλετον χρημαῖα και κτηματα κατασκευ-
αζειν. Εσι δε χρηματα μεν, τοις απολαυειν επισταμε-
νοις· κτηματα δε, τοις πτασθαι δυναμενοις.

Τιμᾷ την ὑπαρχεσαν εσιαν δυοιν ἐνεκα, ² τε τε ζη-
μιαν μεγαλην εκτισαι, και τε φιλῶ σπεδαίῳ δυσυχεντι
βοηθῆσαι. Προς δε τον αλλον βιον, μηδεν ὑπερβαλ-
λοντως, αλλα μετριως αυτην αγαπα.

Στεργε μεν τα παροντα, ζητει δε τα βελτιω.

Μηδενι συμφοραν ονειδισῆς. Κοινη γαρ ἡ τυχη, και
το μελλον αορατον.

Τους αγαθους ευ ποιει. Καλος γαρ θησαυρος παρ'
ανδρι σπεδαίῳ χαρις οφειλομενη. Τες κακες ευ ποιων,
ὁμοια πειση τοις τας αλλοτριας κυνας σιτιζουσιν. Εκ-
ναι τε γαρ διδοντας, ³ ὡσπερ τους τυχοντας, ὑλακτου-
σιν· οἰτε κακοι τους ωφελεντας, ὡσπερ τες βλαπτοῖας,
αδικεσθ.

Μισει τους κολαπεινοντας, ὡσπερ τες εξαπατωντας.
Αμφοτεροι γαρ πιστευθεντες τες πιστευοντας αδικεσιν.

⁴ Εαν αποδεχη των φιλων τους προς το φανυλοτατον
σοι χαριζομενους, εχ' ἑξεις εν τῷ βίῳ τους προς το βελ-
τιστον απεχθανομενους.

Γινε προς τους πλησιαζοντας ὁμιλητικος, αλλα μη
σεμνος. Τον μεν γαρ των ὑπεροπτικων ογκον μολις αν
οἱ δουλοι ⁵ καρτερησειαν· τον δε των ὁμιλητικων τροπον
ἀπαντες ἡδεως ὑποφερεσιν. Ὅμιλητικος δε εσῆ, μη δυσ-
ερις ων, μηδὲ δυσαρειστος, μηδε προς παντα φιλοει-
κος, μηδε προς τας των πλησιαζοντων οργας τραχειας
ἀπαντων, μηδ' αν αδικως ⁶ οργιζομενοι τυγχανωσιν· αλ-
λα θυμεμενοις μεν αυτοις ειπων, πεπαυμενοις δε της
οργης επιπλητταν. Μηδε περι τα γελοια σπεδαζων,
μηδε περι τα σπουδαια τοις γελοιοις χαιρων· το γαρ
ακαιρον πανταχου λυπηρον. Μηδε τας χαριτας αχα-
ριστας

ριστῶς χαρίζομενος· ¹ ὅτις πασχυσιν οἱ πολλοί, ποιεῖ-
τες μὲν εὐ, ἀηδῶς δὲ τοῖς φίλοις ὑπεργύντες. Μὴδὲ
φιλαίτιος ὢν βαρὺ γὰρ. Μὴδὲ φιλεπιτιμῆτης· παρ-
οξυντικὸν γὰρ.

Μαλίστα μὲν εὐλαβέου τὰς ἐν τοῖς ποτοῖς συνουσίας·
ἀν δὲ ποτὲ σοὶ συμπεσῇ καιρὸς, ἐξανιστασο πρὸ μέθης.
Ὅταν γὰρ ὁ οὖνος ὑπο οἶνῃ διαφθάρῃ, ταῦτα πασχεῖ τοῖς
ἄρμασι τοῖς τὴν ἡνιοχὴν ἀποβάλλουσιν. Ἐκεῖνα τε γὰρ
ἀτακτῶς φέρεται, διαμαρτανόντα τῶν εὐθυνομένων· ἢ τε
ψυχὴ πολλὰ σφαλλεται, διαφθαρείσῃς τῆς διανοίας.

² Ἀθάνατα μὲν φρονεῖ τῷ μεγαλοψυχὸς εἶναι· θνητὰ
δὲ, τῷ συμμετρίας τῶν ὑπαρχόντων ἀπολαυεῖν.

Ἦγου τὴν παιδείαν τοσούτον μείζον ἀγαθὸν εἶναι τῆς
ἀπαιδευσίας, ὅσῳ τὰ μὲν ἀλλὰ μοχθήρα πάντες κερ-
δαινόντες τρατῆουσιν, αὕτη δὲ μόνῃ καὶ ³ προσεζήμιωσε
τὴν ἐχόντας. Πολλὰ γὰρ, οἷς τοῖς λογδοῖς εἰσπῆσαν,
τῷ τοῖς ἐργοῖς τὴν τιμωρίαν ἐδόσαν.

Οὓς ἀν βέλῃ ποιησασθαι φίλους, ἀγαθὸν τι λείψῃ περὶ
αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀπαγγέλλοντας. Ἀρχὴ γὰρ φιλίας
μὲν, ἐπαινός· ἐχθρὰς δὲ, ψόγος.

Βεβλευμένος παραδείγματα ποιῶν τὰ παρεληλυθότα
τῶν μελλόντων. Το γὰρ ἀφανὲς ἐκ τοῦ φανερῆς ταχίστην
εἶχει τὴν διαγνώσιν.

Βεβλευὸς μὲν βραδέως, ἐπιτελεῖ δὲ ταχέως, τὰ δοξ-
ατά.

Ἦγε κρατίστον εἶναι παρὰ μὲν δεῖν εὐτυχίαν, παρὰ
δὲ ἡμῶν αὐτῶν εὐδελίαν.

Περὶ ὧν ἀν αἰσχυρὴ παρρησιασασθαι, βέλῃ δὲ τισὶ
τῶν φίλων ἀνακοινησασθαι, χρῶ τοῖς λόγοις ὥς περὶ ἀλ-
λοτρῆς τε πραγμάτων. Οὕτω γὰρ τὴν ἐκείνων τε γινώ-
μην αἰσθήσῃ, καὶ σεαυτὸν ἐκ καταφάνῃ ποιήσεις.

Ὅταν

Ὅταν δὲ ὑπὲρ τῶν σεαυτοῦ μελλῇς τινὶ συμβεβηυεσθαι, σκοπεῖ πρῶτον πῶς ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ διαπῃσει. Ὁ γὰρ κακῶς διαιοηθεὶς περὶ τῶν ἰδίων, εὐδιστοτε καλῶς βεβηυσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων.

Οὕτω δ' ἀν καλλίστῳ βεβηυσθαι παροξυνθείης, αὐτὰς συμφορας τὰς ἐκ τῆς ἀβουλίας ἐπιβλεψείας. Καὶ γὰρ τῆς ὕβριος πλεῖσιν ἐπιμελείαν ἐχομεν, ὅταν τὰς λυτὰς τὰς ἐκ τῆς ἀρρώστιας ἀναμνησθῶμεν.

¹ Μιμνε τὰ τῶν βασιλείων ἥθη, καὶ διακρίνε τὰ ἐπεινῶν ἐπιτηδεύματα· δοξεῖς γὰρ αὐτοὺς ἀποδεχέσθαι, καὶ ζῆλῶν. Ὡστ' οἱ συμβῇσεται παρὰ τὴν πλῆθει μάλλον εὐδοκίμειν, καὶ τὴν παρ' ἐπεινῶν εὐνοίαν βεβαιώτεραν εἶχειν.

Πείθε μὲν καὶ τοῖς νόμοις τοῖς ὑπὸ τῶν βασιλείων κεκοινοῖς· ἰσχυροῦσθαι μὲν τοὺς νόμους ἤγε τὸν ἐκείνων τρόπον. Ὡστὲρ γὰρ τὸν ἐν δημοκρατίᾳ πολιτευόμενον, το πλῆθος δεῖ θεραπεύειν, ὕτω καὶ τὸν μοναρχίᾳ κατοικοῦντα, τὸν βασιλεὺς προσήκει θαυμάζειν.

² Εἰς ἀρχὴν κατασταθεὶς, μηδενὶ χρεὼ πονηρῶ πρὸς τὰς διοικήσεις· ὥν γὰρ ἀν ἐκεῖνος ἁμαρτεῖ, οἱ τὰς αἰτίας ἀναθήσονται.

Ἐκ τῶν κοινῶν ἐπιμελείων ἀπαλλάττε, μὴ πλεονεκτήσῃς ἀλλ' εὐδοξότερος. Πολλοὶ γὰρ χρημάτων κρείττων ὁ παρὰ τὴν πλῆθος ἐταῖρος.

³ Μηδενὶ πονηρῶ πράγματι μὴτε παρίσασθαι μὴτε συνηγορεῖν· δοξεῖς γὰρ καὶ αὐτὸς τοιαῦτα πράττειν οἷα περὶ ἀν τοῖς ἄλλοις πράττεσι βοηθεῖς.

Παρασκευάζε σεαυτὸν πλεονεκτήειν μὲν δυναμειον, ἀνεχεῖς δὲ τὸ ἴσον εἶχειν· ἵνα δοκῇς ἄφραγτος τῆς δικαιοσύνης, μὴ δὲ ἀσθενεῖαν, ἀλλὰ δὲ ἐπιχειρεῖαν.

Μάλλον ἀποδέχεσθαι δικαίαν πένιαν, ἢ πλεονεκτήειν ἀδικίαν.

Τοσαῦτα

Τοσσετω γαρ κρείττων δικαιοσύνη χρημάτων, ὅσω τα μὲν ζώντας μονον ὠφελει, ἡ δὲ καὶ τελευτησασι δοξάν παρασκευαζει. Κακείνων μὲν τοις φαυλοῖς μετεσσι, ταυτης δὲ τοις μοχλῆροῖς ἀδύνατον μεταλαβεῖν.

Μηδενα ζήλου των ἐξ ἀδικίας κερδαίνοντων, ἀλλὰ μαλλον ἀποδεχε τους μετα δικαιοσύνης ζημιωθέντας. Οἱ γὰρ δίκαιοι, των ἀδικων, εἰ μηδὲν ἄλλο πλεονεκτησιν, ¹ ἀλλ' ἐν ἐλπίσι γε στυδαῖαις ὑπερῶν.

Παντων μὲν ἐπιμελε των περὶ τον βίον, μαλιστα δὲ την σεαυτε φρονησιν ασκει. Μεγίστον γὰρ ἐν ἐλαχίστῳ, νες ἀγαθος ἐν ἀνθρώπῳ σώματι.

Πειρῶ το μὲν σῶμα εἶναι φιλοπονος, την δὲ ψυχὴν φιλοσοφος· ἵνα τῷ μὲν ἐπιτελεῖν δύνη τα δοξάντα, τῇ δὲ προορᾷ ἐπιστῇ τα συμφέροντα.

Παν ὁ, τι ἀν μελλῆς λεγειν, προτερον ἐπισκοπεῖ τῇ γνῶμῃ. Πολλοῖς γὰρ ἡ γλῶττα προτρεχει τῆς διανοίας.

Δυο ποιῶ καιρους τῷ λεγειν, ἡ περὶ ὧν οἰσθα σαφως, ἡ περὶ ὧν ἀνάγκαιον εἰπεῖν. Ἐν τετοις γὰρ μονοῖς ὁ λόγος τῆς σιγῆς κρείττων· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ἀμεινον σιῶν ἡ λεγειν.

Νομιζε μηδὲν εἶναι των ἀνθρώπων βεβαιον. Οὕτω γὰρ ἐτ', εὐτυχων, εἴη περιχαρῆς· οὐτε, δυστυχων, περιλυπος.

Χαῖρε μὲν ἐπὶ τοῖς συμβαινῶσι των ἀγῶνων, καὶ λυπε μετριας ἐπὶ τοῖς γινομένοις των κακων· ² γίνου δὲ τοῖς ἄλλοις μὴδ' ἐν ἑτέροις ὧν καταδῆλος. Ἀποπον γὰρ τῇ μὲν ἐσίῳ ἐν ταῖς οἰκίαις ἀποκρυπτειν· τῇ δὲ διανοίᾳ φαίρεται ἔχοντα περιπατεῖν.

Μαλλον εὐλαβε φόγον ἢ κινδύνον. Δει γὰρ εἶναι φοβεραῖς τοῖς μὲν φαυλοῖς τῇ τῷ βίῳ τελευτῇ, τοῖς δὲ στυδαῖοις τῇ ἐν τῷ ζῆν ἀδοξίᾳ.

Μαλιστα μὲν πειρῶ ζῆν κατὰ τὴν ἀσφαλείαν· εἰς
 δὲ ποτὲ σοὶ συμβῆ κινδυνεύειν, ζητεῖ τὴν ἐκ τῆς πολέμου
 σωτηρίαν μετὰ καλῆς δοξῆς, ἀλλὰ μὴ μετ' αἰσχροῦς
 φήμης. Τὸ μὲν γὰρ τελευτῆσαι, πάντων ἡ περὶ
 μὲν κατεκρίνε· τὸ δὲ καλῶς ἀποθανεῖν, ἴδιον τοῖς σπυ-
 δαίοις ἢ φύσις ἀπενεῖμι.

Καὶ μὴ θαυμάσῃς εἰ πολλὰ τῶν εἰρημίων ἔπρεπει
 σοὶ πρὸς τὴν νῦν παρούσαν ἡλικίαν. Οὐδὲ γὰρ ἐμὲ
 τοῦτο διελαβέν· ἀλλὰ προειλομένη διὰ τῆς αὐτῆς πραγ-
 ματικῆς ἅμα τῇ τῷ παρόντι βίῃ συμβεβλητὴν ἐξενέπειν,
 καὶ τῇ μέλλοντος χρόνῳ παραγέγραμμά τι καταλίπειν. Τὴν
 μὲν γὰρ τούτων χρεῖαν ῥαδίως εἰδήσεις, τὸν δὲ συμβε-
 βληντὰ μετ' εὐνοίας χαλεπῶς εὐρήσεις. Ὅπως ἐν τα-
 λοιπα μὴ παρ' ἑτέρου ζητῇς, ἀλλ' ἐντευθεν, ὥσπερ ἐκ
 ταμίειας, προφέρῃς, ὥσθην δειν μὴδὲν παραλίπειν ὃν ἂν
 ἔχω σοὶ συμβεβέλυσιν.

Πολλὴν δ' ἂν τῷ θεῷ² χάριν σχοίην εἰ μὴ δια-
 μαρτοίμι τῆς δοξῆς,³ ἢν ἔχων περὶ σε τυγχάνω. Τῶν
 μὲν γὰρ ἄλλων τὰς πλείους εὐρήσομεν, ὥσπερ τῶν σι-
 τιῶν τοῖς ἡδίστοις μάλλον, ἢ τοῖς ὑγιεινοτάτοις χαίρον-
 τας, οὕτω καὶ τῶν φίλων τοῖς συνεχέστατοις πλη-
 σιαζόμεντας, ἀλλ' ἔτι τοῖς νεότεροις. Σὺ δὲ νομίζω τε-
 ναντίον τέτων ἐγνωκεῖναι, τεκμηρίῳ χρωμένους τῇ περὶ
 τὴν ἀλλήν σου παιδείαν φιλοπονίᾳ. Τὸν γὰρ αὐτὰ
 τὰ βελτίστα πράττειν ἐπιταττόντα, τοῦτον εἶκος καὶ
 τῶν ἄλλων τοὺς ἐπὶ τὴν ἀρετὴν παρακαλοῦντας ἀπο-
 δεχίσθαι.

Μαλιστα δ' ἂν παροξυνθῇς ορεχθῆναι τῶν κα-
 λῶν ἐργῶν, εἰ καταμαθοῖς, ὅτι καὶ τὰς ἡδονὰς τὰς
 ἐκ τούτων μαλιστα γήσιως ἔχομεν. Ἐν μὲν γὰρ
 τῷ ῥαθυμείῃ, καὶ τὰς πληθμονὰς ἀγαπᾷ, εὐθὺς
 αἰ

² αἱ λυπαί ταις ἡδοναῖς παραπειθήσονται. Το δὲ περὶ τὴν ἀρετὴν φιλοπονεῖν, καὶ σωφρονῶς τὸν ἑαυτοῦ βίον οἰκονομεῖν, αἱ ² τὰς τερψεῖς ἐπιπρῖνεις, καὶ βεβαιότερας ἀποδίδωσι. Κακεὶ μὲν πρῶτον ἡσθέντες, ὑπερὸν ἐλυπήθημεν· ἐνταυθα δὲ, μετὰ τὰς λύπας τὰς ἡδονὰς ἐχομεν. Ἐν ἅπασι δὲ τοῖς ἐργοῖς ἐχ' ἔτι τῆς ἀρχῆς μνημονευομεν, ὥς τῆς τελευτῆς αἰσθῆσιν λαμβανομεν. Τὰ γὰρ πλείστα τῶν περὶ τὸν βίον, οὐ δὲ αὐτὰ τὰ πράγματα ποιεῖμεν, ἀλλὰ τῶν ἀποβαίνοντων ἕνεκα διαπονεμεν.

Ἐνθυμῶ δὲ διότι τοῖς μὲν ³ φαυλοῖς ἐνδεχεται τὰ τυχόντα πρᾶττειν· (εὐθύς γὰρ τὸ βίον τοιαύτην πεποιήσθαι τὴν ὑπόθεσιν) τοῖς δὲ σπευδαίοις ⁴ οὐχ οἴοντε τῆς ἀρετῆς ἀμελεῖν, ἢ πολλὰς ἐχθρὰς ἐπιπληττόντας. Πάντες γὰρ μισέουσιν ἐχ' ἔτι τὰς ἐξαμαρτανόντας ὥς τοὺς ἐπιεικεῖς μὲν φασκόντας εἶναι, μὴδὲν δὲ τῶν τυχόντων διαφέροντας· εἰκότως. Ὅπου γὰρ τοὺς τῷ λόγῳ μόνῳ ψευδομένους ἀποδοκιμαζόμεν, ἤτε τοὺς τῷ βίῳ παντὶ ἐλαττωμένους, οὐ φαυλὲς εἶναι φησομεν; δικαίως δ' ἂν τοὺς τοιαύτους ὑπολαβοίμεν, μὴ μόνον εἰς ἑαυτοὺς ἀμαρτανεῖν, ἀλλὰ καὶ τῆς τύχης εἶναι προδοτὰς. Ἡ μὲν γὰρ αὐτοῖς χρήματα καὶ δοξάν καὶ φίλους ἐνεχειρίσει· οἱ δὲ, σφας αὐτοὺς ἀναξίους τῆς ὑπαρχούσης εὐδαιμονίας κατέστησαν.

Εἰ δὲ δεῖ, θνητὸν ὄντα, τῆς τῶν θεῶν στοχασασθαι διανοίας, ἡγῆμαι κακείνους ἐπὶ τοῖς οἰκειοτάτοις μαλιστα δηλωσάει, πῶς ἐχούσι πρὸς τοὺς φαυλοὺς, καὶ τὰς σπευδαίας τῶν ἀνθρώπων. Ζεὺς γὰρ Ἡρακλείᾳ καὶ Τανταλὸν γεννήσας, (ὥς οἱ μυθοὶ λεγέσσι, καὶ πάντες πιστεύουσι,) τὸν μὲν, διὰ τὴν ἀρετὴν ἀθάνατον ἐποίησεν· τὸν δὲ, διὰ τὴν κακίαν ταις μεγίσταις τιμωρίαις ἐκόλασεν.

Οἷς

Οἷς χρη παραδειγμασι χρωμένους, ¹ ορεγσθαι της παλοκαγαθίας· και μη μονον τοις ὑφ' ἡμῶν ειρημενοῖς εμμενειν, αλλα και των ποιῶν τα βελλιστα μανθανειν, και των αλλων σοφισων, ει τι χρησιμοι ειρηκασιν, αναγιγνωσκειν. Ὡσπερ γαρ την μελιτταν ὁρωμεν εφ' ἀπαντα μεν τα βλαστηματα καθιζανουσιν, αφ' ἑκαστου δε τα χρησιμα λαμβανουσιν· ἔτω χρη και τους παιδείας ορεγομενους, μηδενος μεν απειρο~~ς~~ς εχειν, πανταχοθεν δε τα χρησιμα συλλεγειν. Μολις γαρ ^{ἦν} τις εκ ταυτης της επιμελειας ² τας της φυσικης ἀμαρτίας επικρατησειεν.

III.

III.

1 E DEMOSTHENE.

[JUXTA EDIT. JOAN. JAC. REISKE. LIPS. 1770. 8vo.]

Planè quidem perfectum et cui nihil admodum desit DEMOSTHENEM facile dixeris.

CICERO DE CLARIS ORAT. CAP. IX.

2 ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΚΑΤΑ

3 ΦΙΛΙΠΠΟΥ Α΄.

4 ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Κακὸς ἐν τῇ πόλει τῇ πρὸς Φιλίππον οἱ Ἀθηναῖοι φερόμενοι, συναληθείᾳ εἰς ἐκκλησίαν ἀνυμνῶντες. Ὅ τοινοῦν βήτωρ τῇ τι ἀνυμνῶνται παύειν, λογιῶν, ὡς οἱ θάυμαστοι, οἱ βάνυμνῶντες κεκρατηται· ⁵ καὶ ἀσχηγῶνται, πῶς ἐν ἀρίστῃ τῇ πόλει μὴ προστιγῶνται. Κελεύει δὲ δύο δυνάμεις παρασκευασθαι, μίαν μὲν μάχῃ, ⁶ πολιτικῇ, ἥτις οἱκοι μέντοι, πρὸς τὰς τῶν ἐπικαιρῶν χρεῖας ἵτοιμος ὑπάρξει· ἵτις δὲ ἐλαττοῖα, ζῶντι οὕτω τῶν τρεπτομένων, ⁷ παραμεινόμενοι δὲ· καὶ ταύτην κελεύει τὴν δυνάμιν μὴ Ἀθηναῖοι μένειν, ⁸ μηδὲ ἐκ τῆς πόλεως ποιεῖσθαι τὰς βοηθείας· ⁹ ἀλλὰ πρὸς τὴν Μακεδονίαν ἀναστρέφεται, πολέμους ἀδιαλείπτως, ἵνα μὴ ¹⁰ τὴς ἐπὶ τῆς πτωχίας ἐπίληψας ὁ Φίλιππος, ἡ καὶ τὸν χεῖμανα, ἦνικα Ἀθηναῖοι εἰς Μακεδονίαν πλεῖν ἔδωκεν, ἐπιχειρῇ τοῖς πράγμασι, καὶ πᾶσα τὴν ἀπὸ τῆς τῶν Ἀθηναίων ἀπαρτὸν κρατῇ· ἀλλ' ὅγῃς ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀντιταξομένη δυνάμις ὑπάρχει.

1 EI

¹ **Ε**ἰ μὲν περὶ καίνε τινος πραγματος πρετίθετο,
² ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λέγειν, ³ ἐπισχὼν ἀν—ίως
⁴ οἱ πλείους τῶν εἰωθότων γνώμῃ ἀπεφηνάντο, εἰ μὲν ἤρ-
 εσκε τι μοι τῶν ὑπο τέλων ῥηθέντων, ἡσυχίαν ἀν ἦσιν· ἀ δε
 μῃ, ⁵ τοτ' ἀν καὶ αὐτὸς ἐπερωμῇ, ἃ γινώσκω, λέγειν.
⁶ Ἐπειδὴ δέ, περὶ ὧν πολλακίς εἰρηκάσιν οὗτοι πρότερον,
 συμβαίνει καὶ νυνὶ σκοπεῖν, ἡγεμῆαι, καὶ πρῶτος ἀναστὰς,
 εἰκότως ἀν συγγνώμης τυγχάνειν· ἀ γὰρ, ἐκ τοῦ παρε-
 ληλυθότος χρόνου, τὰ δεόντα ἔτοι ⁷ συνέβουλεύσαν, ἔδεν
 ἀν ὑμᾶς νυν ἔδει βεβλυσθαι. Πρῶτον μὲν ἐν ἐκ ⁸ ἀθυ-
 μητέον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς παρούσι πραγμασιν, ἔδ'
 εἰ παντὶ ⁹ φαυλὸς ἐχει δοκεῖ· ὁ γὰρ ἐστὶ χειρίζον αὐτῶν
 ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, τετο, πρὸς τὰ μέλλοντα,
 βελτίστον ὑπαρχει. Τί οὖν ἐστὶ τετο; ὅτι ἔδεν, ὦ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, τῶν δεόντων ποιόντων ὑμῶν, κακῶς τὰ πραγ-
 ματα ἐχει· ἐπειτοίγε εἰ, παντ' ἃ προσήκει πράττοντων,
 οὕτως εἶχεν, οὐδ' ἀν ἐλπίς ἦν αὐτὰ βελτίω γενεσθαι.
¹⁰ Ἐπειτα ἐνθυμητέον, καὶ παρ' ἀλλῶν ἀπέκσι, καὶ τοῖς
 ἀδοσίᾳ αὐτοῖς ἀναμιμνησκομένοις, ἡλικίῃ ποτ' ἐχόντων
 δύναμιν Λακεδαιμονίων, ¹¹ ἐξ οὗ χρόνος οὐ πολὺς, ὥς
 καλῶς καὶ προσήκοντως ἔδεν ἀναξιὸν ὑμᾶς ἐπραξάτε τῆς
 πολέως, ἀλλ' ὑπεμείνατε, ¹² ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαι-
 ῶν, τὸν πρὸς ἐκείνους πόλεμον. Τίνος οὖν ἕνεκα ταῦτα
 λέγω; ἵν' εἰδῆτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ δεασθῆτε, ὅτι
 ἔδεν ὅτε φυλαττομένοις ὑμῖν ἐστὶ φοβέρον, οὐτ', ἀν ὀλι-
 γωρητέ, τοιούτον οἶον ἀν ὑμεῖς βουλησθε, παραδείγμασι
 χρωμένοι,—τῇ τότε ῥώμῃ τῶν Λακεδαιμονίων, ¹³ ἥς
 ἐκρατεῖτε ἐκ τῆ προσεχέον τοῖς πράγμασι τὸν νοῦν, ¹⁴ καὶ
 τῇ νυν ὕβρει τετε,—δὲ ἦν ταραττομέθεα, ἐκ τοῦ μηδὲν
 φροντίζειν, ὧν ἐχρην. Εἰ δέ τις ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, δυσπολεμήτοιν οἰεῖται τὸν Φίλιππον εἶναι, σκοποῦν
 το, τε πλῆθος τῆς νυν ὑπαρχούσης αὐτῷ δυνάμεως, ¹⁵ καὶ
 το—

τα—τα χωρία ταῦτα πάντα ἀπολωλεναι τῇ πόλει, ὁρθῶς
 μὲν οἰεται λογισασθῶ μὲντοι τοῦθ', ὅτι εἰχομεν ποτε
 ἡμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Πυθίαν, καὶ Ποτιδαίαν, καὶ
 Μελώνην, καὶ πάντα τὸν τόπον τοῦτον ¹ οἰκίον—κυκλῶ,
 καὶ πολλὰ τῶν μετ' ἐκείνου ἱνὸντων ἐθνῶν αὐτονομήμενα
 καὶ ἐλευθερὰ ὑπῆρχε· καὶ μᾶλλον ἡμῖν ἐβέλτε' εἶχειν
 οἰκίως ἢ ἐκείνῳ. Εἰ τοίνυν ὁ Φίλιππος ποτε ταύτην
 εἰσχε τὴν γῆν, ὥς χαλεπὸν πολεμεῖν Ἀθηναίοις εἶη,
 εἶχεσι ταῖαυτα ἐπιτειχίσματα τῆς αὐτῆς χωρᾶς, ἐρημον
 οὐκ ἀσυνμαχῶν, οὐδὲν ἂν, ὃν νυνὶ πεποίηκεν, ἐπράξεν
 εἰς τόσαυτὴν ἐκτῆσατ' ἂν δυνάμιν· ἀλλ' οἶδεν, ὦ ἄν-
 δρες Ἀθηναῖοι, τὸτο καλῶς ἐκείνος, ὅτι ταῦτα μὲν εἰν
 ἅπαντα τὰ χωρία ἀβλὰ τοῦ πολέμου κείμενα ἐν μέσῳ·
 φύσει δ' ὑπάρχει τοῖς παρούσι τὰ τῶν ἀπόντων, καὶ τοῖς
 ἐβέλτεσι ποιεῖν καὶ κινδυνεύειν τὰ τῶν ἀμελεόντων.—Καὶ
 γὰρ τοι, ταύτῃ χρησάμενος τῇ γῇ, πάντα ² κατ-
 ἐστραπτὰ καὶ εἶχει, τὰ μὲν, ὥς ἂν ἔλῃ τις εἰς πολέ-
 μῳ νομῶ· τὰ δὲ, συμμαχὰ καὶ φίλα ποιήσασα· καὶ
 γὰρ συμμαχεῖν καὶ προσεχεῖν τὸν νοῦν τοῦτοις ἐβέλτεσι
 ἅπαντες, εἰς ἀνδράσι παρεσκευασμένους καὶ πράττειν ἐβέλ-
 τοντας ἅ χρε· Ἄν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ³ καὶ
 ὑμεῖς ἐπὶ τῆς τοιαυτῆς ἐβέλτεσθε γενεσθαι γῆν, νυν,
 ἐπειδὴ περ εἰς πρόβρον, καὶ ἑκάστος ὑμῶν, εἰ δὲ καὶ δύναται
 αὖ χρησίμῳ τῇ πόλει παρᾶσχειν αὐτόν, πασαι ἀφεί-
 την εἰρωνείαν, ἑτοιμὸς πράττειν ὑπαρξή·—ὁ μὲν, χρη-
 ματ' εἶχον, εἰσφέρειν· ὁ δ', ἐν ἡλικίᾳ, στρατεύεσθαι· ⁴ συν-
 ἔλονται δ' [ἀπλῶς] εἰπὲν, ⁵ ἢν ὑμῶν αὐτῶν ἐβέλτεσθε
 γενεσθαι, καὶ παύσεσθε, αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἑκάστος ποιῶν
 ἐλπίζων, τὸν δὲ πλησίον πανθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πράξειν,—καὶ
 τὰ ὑμετέρ' αὐτῶν κομίσεσθε, ἂν θεὸς ἐβέλῃ, καὶ ⁶ τὰ
 κατεργασθῆμενα πάλιν ἀναληψέσθε, κακίων τιμωρη-
 σέσθε. Μὴ γὰρ ὥς δὲ νῦν νομίζετ' ἐκείνῳ τὰ παρὸντα
 πέπηγεναι

πεπληγμένοι πρᾶγματ' ἀθανάτῃα, ἀλλὰ καὶ μισεῖ τις ἐκεί-
 νον, καὶ δέδιεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ φθονεῖ καὶ τῶν πα-
 ννὺν δοκούντων οἰκείως εἶχειν αὐτῷ· καὶ ἅπανθ' ὅσα περ
 καὶ ἐν ἄλλοις τισὶν ἀνθρώποις ¹ εἶναι, — ταῦτα καὶ τοῖς
 μετ' ἐκείνου χρεὶ νομίζειν εἶναι. ² Κατεπτήχε μέντοι
 ταῦτα πάντα νυν, ἐκ ἔχοντ' ἀποστροφὴν, διὰ τὴν ὑμείρων
 βραδυτητα καὶ ῥαθυμίαν, ἣν ἀπθῆσθαι φημι δεῖν ἤδη.
 Ὅρατε γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ πρᾶγμα· ³ οἱ προ-
 ληλυθέντες ἀσελγείας — ἀνθρώπος, — ὅς ἐδ' αἵρεσιν ὑμῖν
 δίδωσι τε πρᾶττειν, ἢ ἀφείν ἡσυχίαν, ἀλλ' ἀπειλεῖ, καὶ
 λαβὼς ὑπερφηφάνες, ὡς φασὶ, λείπει, ⁴ καὶ ἐχ' οἷός τε εἶναι,
 ἔχων ἃ κατεστράπτει, μένειν ἐπὶ τέλῳ· ἀλλ' αἰεὶ τι προσ-
 περιβάλλεται, καὶ κυκλῶ πανταχὴ μελλομένης ἡμᾶς καὶ
 καθήμενος ⁵ περισοιχίζει. Ποτ' ἐν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 ποτὶ ἃ χρεὶ πράξετε; εἰπιδαν τι γένηται; εἰπιδαν, ἢ
 Δία, ἀναβῇ τις ἡ; Νυν δὲ τι χρεὶ τα γίνεσθαι ἡγείσ-
 θαι; ⁶ ἐγὼ μὲν γὰρ οἰομαι τοῖς ἐλευθεροῖς μεγίστην ἀναψ-
 κὴν τὴν ὑπὲρ τῶν πρᾶγματ' αἰσχυρὴν εἶναι. Ἡ βελεσθε,
 εἰπε μοι, ⁷ περιϊόντες αὐτῷ, πυκνῶσθαι, κατὰ τὴν ἀγο-
 ραν, — Λέγεται τι καίνον; ⁸ γενοίτο γὰρ, ἂν τι κακότε-
 ρον, ἢ Μακεδὼν ἀνὴρ Ἀθηναίους κατὰπολεμῶν, καὶ τὰ τῶν
 Ἑλλήνων διοικῶν; Τέθνηκε Φίλιππος; ἢ μὰ Δί'. Ἀλλ'
 ἀσθενεῖ; τι δ' ὑμῖν διαφέρει; καὶ γὰρ, ἂν ἔτος τι πα-
 θῇ, ταχέως ὑμεῖς ἕτερον Φίλιππον ποιήσετε, ἂν περ ἔτω
 προσεχῇ τοῖς πράγμασι τὸν νῦν. Οὐδὲ γὰρ ἔτος παρὰ
 τὴν αὐτὴν ῥῶμην τοσούτον ἐπηυξήται, ὅσον παρὰ τὴν ἡμέ-
 τεραν ἀμελείαν. Καίτοι καὶ τέτων εἰ τι παθοί, καὶ τὰ
 τῆς τύχης ἡμῖν ὑπαρξῇ, (ἢ γὰρ αἰεὶ βελτίον, ἢ ἡμεῖς
 ἡμῶν αὐτῶν, ἐπιμελεσμένη, καὶ τοῦτ' ἂν ἐξεργασαίτο,) ⁹
 ἰσθ' ὅτι, πλησίον μὲν οἷτες, ἅπασιν ἂν τοῖς πράγμασι
 τέταρα γένοιτο ἐπιστάντες, ¹⁰ ὅπως βελεσθε διοικησάσθαι·
 ὡς δὲ νυν ἔχετε, ἐδὲ δίδοντων ὑμῖν τῶν καιρῶν Ἀμφι-
 πολιν,

πολιν, δεξασθαι δυναισθ' αν, απηξημενοι και ταις παρασκευαις, και ταις γυναικibus. ¹ Ως μιν εν δει τα προσηκοντα ποιειν εβελοντας υπαρχειν απαντας ετοιμους, ως εδωκοιαν υμων και πεπεισμενων, παυομαι λεγων. Τον δε τροπον της παρασκευης, ² ην ακαλλαξαι αν των τοιωντων πραγματων υμας ηδυμαι, και το πληθος οσον, και πορας ες τινας χρηματων, και ταλλα ως αν μοι βελτιστα και ταχιστα δοκη παρασκευασθηναι, και δη πειρασομαι λεγειν, δεηθεις υμων, ω ανδρες Αθηναιοι, τοσουτον επιδαν απαντα ακωσσητε, κρινατε, και μη προτερον προλαμβανητε. μηδ' αν εξ αρχης δοκω τινι καινην παρασκευην λεγειν, αναβαλλεσθαι με τα πραγματα ηγεισθω. ³ ου γαρ οι ταχυ και τημερον ειποντες, μαλιστα εις δεον λειψουσιν· κ γαρ αν τα γε ηδη γεγενημενα τη νυνι βοηθεια παλυσαι δυνηθειμεν. ⁴ αλλ' ως ανδειξη, τις πορισθεισα παρασκευη, και ποση, και ποθεν διαμειναι δυνησεται, ⁵ τως αν η διαλυσωμεθα, πεισθεντες, τον πολεμον, η περιγενωμεθα των εχθρων· ούτω γαρ ⁶ εκετι του λοιπου πασχοιμεν αν καπως.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ Α΄.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

2 Προσηκόντο μὲν τὴν πρεσβεῖαν τῶν Ολυνθίων εἰ Ἀθηναῖοι, καὶ βοηθεῖν αὐτοῖς κίρκασσι· μίλλουσι δὲ περὶ τὴν ἐξοδὸν, 3 καὶ δίδωσιν ὡς δυσπολεμητὰς οὐ τοὺς τε Φιλίππου, περιλθὼν ὁ Δημοσθένης, πικραταὶ θάρσυνει τοὺς ἄλλους, ἐπιδιχνύς ὡς ἀσθινῇ τε Μακεδόνας πραγματὰ· καὶ γὰρ τοὺς συμμαχοὺς ὑποπτοὺς αὐτοὺς εἶναι φησι, καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν καὶ ἰσχυροὺς τοὺς γὰρ Μακεδόνας 4 ἀσθινεῖς εἶναι κατ' ἑαυτούς.

5 **Ε**Πὶ πολλῶν μὲν ἂν τις ἴδῃ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δοκεῖ μοι τὴν, παρὰ τῶν θείων, εὐνοίαν φανεράν γενομένην τῇ πόλει· ἔχ' ἤκιστα δὲ ἐν τοῖς παρῶσι πράγμασι· 6 το γὰρ τὰς πολεμήσοντάς Φιλίππου γέβενεσθαι, καὶ χωρὰν ἔμαρτον, καὶ δυναίωσιν τίνα κεκλήμενους, καὶ, το μείζον ἀπάντων, τὴν ὑπὲρ τε πολεμῶν γνῶμην τοιαύτην ἔχοντάς, ὥς τε τὰς πρὸς ἐκείνους διαλλαγὰς, πρῶτον μὲν ἀπίστες, εἴτα τῆς ἑαυτῶν πατρίδος νομιζέειν ἀνασάσιν εἶναι,—δαίμονια τινὲς καὶ θεία πάντα πασὶν εὐεργεσία. 7 Δεῖ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τετ' ἤδη σκοπεῖν αὐτὰς, ὅπως μὴ 8 χεῖρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς εἶναι δοξώμεν τῶν ὑπάρχοντων· 9 ὡς ἐστὶ τῶν αἰσχυρῶν, μάλλον δὲ τῶν αἰσχυίσων, μὴ μόνον πολέων καὶ τοπῶν, ὧν ἡμεῖς ποτε κυριοί, 10 φαίνεσθαι προΐεμενους, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπὸ τῆς τύχης παρασκευασθέντων συμμαχῶν τε καὶ καιρῶν. 11 Το μὲν ἐν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν Φιλίππου ῥώμην διεξίεναι, καὶ διὰ τῶν τῶν λόγων προτρεπεῖν τὰ δεόντα ποιεῖν ὑμᾶς, ἔχι καλῶς εἶχειν ἡγεῖσθαι διὰ τι;—ὅτι μοι δοκεῖ πάνθ', ὅσ' ἂν εἴποι τις ὑπὲρ τούτων, ἐκείνῳ μὲν εἶναι φιλοτιμίαν

φιλοψυμῖαν τινά, ἡμῖν δ' ἐχὶ καλῶς πεπραχῆναι· ὁ μὲν γὰρ ὅσῳ πλείονα ὑπὲρ τὴν ἀξίαν πεποίηκε τὴν αὐτοῦ, τοσούτῳ θάυμαστοτερος παρὰ πᾶσι νομιζέται· ὑμεῖς δὲ ὅσῳ χειρόν, ἢ προσήκει, κεχρησθε τοῖς πραγμασι, τοσούτῳ πλείονα ¹ αἰσχυρὴν ὠφληκατέ. Ταῦτα μὲν ἐν παραλείψῳ· καὶ γὰρ εἰ μετ' ἀληθείας τις, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σκοποῖτο, ἐνθενδ' ἂν αὐτὸν ἴδοι μέγαν γεγενημένον, οὐχὶ παρ' αὐτοῦ. ² Ὡς οὖν, ἐκεῖνος μὲν οφείλει τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πεπολιτευμένοις χάριν, ὑμῖν δὲ δικὴν προσήκει λαβεῖν, τῶν ἐχὶ νῦν ὅρῳ τὸν καιρὸν τε λεγείν· ³ ἃ δὲ καὶ χωρὶς τούτων ἐνὶ, καὶ βελτίον ἐστὶν ἀκηκοῖναι πάντας ὑμᾶς, καὶ μεγάλα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατ' ἐκείνου φαίνοιτ' ἂν ονειδῆ, βουλομένοις ὁρθῶς δοκιμαζεῖν, ταῦτ' εἰπεῖν πείρασομαι. Τὸ μὲν οὖν ἐπιόρκον καὶ ἀπίστον καλεῖν ἀνεῦ τῶν πεπραγμένων δεικνύναι, λοιδορίαν εἶναι τις ἂν φησεῖς κενὴν. Δικαίως. ⁴ Τὸ δὲ πανθ', ὅσα παρ' ἐπραξέ, διεξίοντα, ἐφ' ἅπασιν τέτοις ἐλέγχειν.—καὶ βραχέος λόγῳ συμβαίνει δεισθαι, καὶ δυοῖν ἕνεκα ἡγεῖμαι συμφερεῖν εἰρησθαι,—⁵ τὰτ' ἐκείνον, ὅπερ καὶ ἀληθὲς ὑπάρχει, φανλὸν φαίνεσθαι· ⁶ καὶ τὴν τῆς ὑπερεκπεπληγμένους, ὥς ἀμαχοῖν τινά, τὸν Φίλιππον, ἰδεῖν, ὅτι πάντα διεξέληλυθεν, οἷς πρότερον παρακρουόμενος, μέγας νῦν ηὔξηθη, καὶ πρὸς αὐτὴν ἤκει τὴν τελευταίαν τὰ πραγμάτων αὐτῷ. Ἐγὼ μὲν γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σφοδρῶς ἂν ἡγεμὴν καὶ αὐτὸς φόβιστον εἶναι καὶ θαύμαστον Φίλιππον, εἰ τὰ δίκαια πράττοντα ἴδωρ αὐτὸν ηὔξημενον· νῦν δὲ θεωρῶν καὶ σκοπῶν ⁷ εὕρισκω, τὴν μὲν ἡμετέραν εὐθείαν τοκαλάρχας, ὅτε Ολυμπίους ἀθληταῖον τινες ἐνθενδε βελομένους ἡμῖν διαλεχθῆναι, τῇ τὴν Ἀμφιπολιν φασκεῖν παραδῶσιν, καὶ τῇ τὸ θρυλλεμένον ποτε ἀπορρήτον ἐκεῖνο κατασκευάσαι, τοῦτ' αὖτε προσάγαμενον· τὴν δ' Ολυμπίαν φίλιαν μετὰ ταῦτα, τῇ Ποτιδαιαν,

δαιαν, οὐσαν ὑμετέραν, ἐξελεῖν· καὶ τοὺς μὲν πρότερον
 συμμαχος ἡμᾶς ἀδικῆσαι, παραδέναι δὲ ἐκείοις. Θέτ-
 ταλς δὲ νῦν ¹ τὰ τελευταῖα τῷ Μαχνησίαν παραδῶσιν
 ὑποσχίσθαι, καὶ τὸν Φωκικὸν ² πόλεμον ὑπὲρ αὐτῶν πολ-
 ἐμῇσιν ἀναδixασθαι. Ὅλος δὲ οὐδεὶς ἐστίν, ὅτιν, ὃ
 πεφίνακιεν ἐκεῖνος τῶν αὐτῶ χρησαμένων· τὴν γὰρ ἐκ-
 αστῶν ἀνοίαν αἰεὶ τῶν ἀβροσίων αὐτὸν ἐξαπατᾶν, καὶ
 προσλαμβάνων, ἔτως ηὔξηθη. Ὡς περ ἐν δια τῶν ηῤῥηθ
 μέγας, ἥνικα ἑκάστοι συμφέρον αὐτοὺς ἐαυτοῖς φοβῶ τι
 πράξειν· ἔτως οφείλει δια τῶν αὐτῶν τῶν καὶ καθαιρε-
 θῆναι παλιν, ἐπεὶ καὶ πᾶν ἔνεκα ἐαυτῶ ποιῶν ἐξεληλεῖται.
 Καίρε μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρὸς τὸτο παρῆρη Φι-
 λιππῶ τὰ πράγματ'· ἡ παρελθὼν τις, ἐμοί,—μαλλὼν δὲ
 ὑμῖν, δεῖξατο, ἡ ὡς ἐκ ἀληθῆ ταυτ' ἐγὼ λέγω, ἡ ὡς οἱ
 τὰ πρῶτα ἐξηπατημένοι, τὰ λοιπὰ πιστεύουσιν αὐτῶ, ἡ
 ὡς οἱ, παρὰ τὴν αὐτῶν ἀξίαν, δεδωλωμένοι Θέτ' αἰοι νῦν
 ἐκ ἀν ἐλευθεροὶ γένοιντο ἀσμενοί. Καὶ μὴν εἰ τις ὑμῶν,
 ταυτὰ μὲν ἔτως ἔχειν ἡγείται, οἰεταὶ δὲ ³ βίᾳ καθεξείν
 αὐτοὺς τὰ πράγματα, τῶ τὰ χωρία, καὶ λιμένας, καὶ
 τὰ τοιαυτὰ προέληφεναι, ἐκ ὀρθῶς οἰεταί. Ὅταν μὲν
 γὰρ ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συστή, καὶ πασι ταυτὰ
 συμφέρῃ τοῖς μετεχούσι τοῦ πολέμου, καὶ συμπονεῖν, καὶ
 φερεῖν τὰς συμφοράς,—καὶ μένειν ἐθελῶσιν οἱ ἄνθρωποι.
 Ὅταν δ' ἐκ πλεονεξίας καὶ πονηρίας τις, ὥς περ ἔτος,
 ἰσχυρῇ, ἡ πρώτη προφασὶς καὶ μικρὸν πταίσμα ἅπαντα
⁴ ἀνεχαιτίσει καὶ διελύσει. Οὐ γὰρ ἐστίν,—ἐκ εἰσιν, ὦ
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀδίκοντα, καὶ ἐπιόρκοντα, καὶ ψευ-
 δομένον, δύναμιν βεβαίαν κτήσασθαι· ἀλλὰ τὰ τοιαυ-
 τα, ⁵ εἰς μὲν ἅπαξ καὶ βραχὺν χρόνον ἀντεχεῖ· καὶ
 σφοδρὰ γὰρ νῆθησιν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν, ⁶ ἀν τύχη· τῶ
 χρόνῳ δὲ φεραταί, καὶ ⁷ περὶ αὐτὰ καταρρίβει. Ὡς περ
 γὰρ οἰκίας, οἰμαί, καὶ πλοῖα, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοι-
 οῦτων,

πτων, τα κατωθεν ισχυροτατα ειναι δει, οὕτω και των
 πραξεων τας αρχας και τας υποθεσεις αληθεις και δι-
 καιας ειναι προσηκει. Τουτο δε εκ ενι νυν εν τοις πε-
 τραγμενοις Φιλιππῳ. Φημι δη δειν ὑμας ἅμα τοις
 μεν Ολυνθιοις βοηθειν, και ὅπως τις λεγει καλλιςα και
 ταχισα ¹ ἕτως αρεσκει μοι· προς δε Θετταλως πρεσ-
 βειαν πεμπειν, ἡ τις μεν διδάξει ταυτα, τις δε παροξυ-
 νει· και γαρ νυν εισιν ἐψηφισμενοι Παγασσας απαιτειν,
 και περι Μαδνησιας λογως ποιεισθαι. Σκοπεισθε μεντοι
 τετο, ὡ ανδρες Αθηναιοι, ὅπως μη λογως ερεσι μονον [οἱ
 παρ' ἡμων πρεσβεις] αλλα και εργον τι δεικνυσιν ἐξουσιν,
² ἐξεληλυθοτων ἡμων αξιως της πολεως, και οντων επι
 τοις πραγμασιν ὡς ἄτας μεν λοφος, αν απη τα πραγματα,
 ματαιον τι φαινεται και κενον, μαλιστα δε ὁ παρα της
 ἡμετερας πολεως ὅσα γαρ ἐτοιμοτατ' αυτω δοκευεν χρη-
 σθαι, τοσωντα μαλλον απισυσι παντες αυτω. Πολλην δη
 την μετασασιν και μεγαλην δεικτεον την μεταβολην, εισ-
 φεροντας, εξιοντας, ἅπαντα ποιουντας ἐτοιμως, ειτερ τις
 ὑμιν προσεξει τον νουν. Καν ταυτα εβελησητε, ὡς προσ-
 ηκει και δει, περαινειν, ου μονον, ὡ ανδρες Αθηναιοι, τα
 συμμαχικα ασθενως και απισως εχοντα φανησεται Φι-
 λιππῳ, αλλα και τα της οικειας αρχης και δυναμεως
 κακως εχοντα ἐξελεγχθησεται. Ὅλως μεν γαρ ἡ Μακε-
 δονικη δυναμις και αρχη, εν μεν προσθηκης μερει εσι τις
 κ σμικρα, εἰον ὑπερξε ποθ' ὑμιν επι Τιμοβες προς Ο-
 λυνθιος, παλιν αυ, προς Ποτιδαιαν Ολυνθιοις εφανη τι
³ τετο συναμφοτερον, νυνι δε Θετταλοις νοσυσι και στα-
 σιαζυσι, και τεταραγμενοις, ⁴ επι την τυραννικην οικιαν
 εβωθησε· και ὅτοι τις αν, οἰμαι, προσθη καν σμικραν
 δυναμιν, παντ' ωφειλει. Αυτη δε καθ' αυτην ασθενης
 και πολλων κακων εστι μεση· και γαρ ἕτος ἅτασι του-
 τοις, οἷς αν τις μεγαλιν αυτον ἡγησαιτο, τοις πολεμοις
 και

και ταις στρατείαις, ἐτ' ἐπισφαλεστέραν αὐτήν, ἢ ὑπερχει
 φύσει, κατεσκευακεν ἑαυτῷ· μὴ γὰρ αἰεθί, ὡ ἀνδρες
 Ἀθηναῖοι, τοῖς αὐτοῖς Φιλίππῳ τε χαίρειν, καὶ τῆς ἀρ-
 χομενῆς· ἀλλ' ὁ μὲν δοξῆς ἐπιθυμεῖ, καὶ ¹ τέλο ἐζηλωκε
 καὶ προηγήται, πράττων καὶ κινδυνεύων, ἀν' ὅτι τι, πα-
 θεῖν, τὴν τε διαπραξασθαι ταῦτα, ἃ μὴδεις πώποτε ἀλ-
 λος Μακεδόνων βασιλεὺς, δοξᾶν ἀντι τῆ ζῆν ἀσφαλῶς
 ἡγήμενος· τοῖς δὲ τῆς μὲν φιλοτιμίας τῆς ἀπο τετῶν ἔ-
 μετεσι· κοπτομενοὶ δὲ αἰεὶ ταις στρατείαις ταύταις ταις
 ἀνω τε καὶ κατω, λυπνῶνται, καὶ συνεχῶς ταλαιπωρεσθιν,
² ἐτ' ἐπὶ τοῖς ἐργοῖς, οὐτ' ἐπὶ τοῖς αὐτῶν ἰδιοῖς ἐωμενοὶ
 διατρίβειν, ³ ἐθ' ὅς' ἀν' ὁρισωσιν οὕτως, ὅπως ἀν' ὀνῶν-
 ται, ταυτ' ἐχόντες διαβεσθαι, κεκλεισμένων τῶν ἐμποριῶν
 τῶν ἐν τῇ χώρᾳ διὰ τὸν πόλεμον. Οἱ μὲν οὖν πολλοὶ
 Μακεδόνων πῶς ἐχρᾶσι Φιλίππῳ, ἐκ τούτων ἀν' τίς σκε-
 ψαίτο ἔχ' ἁλεπῶς. Οἱ δὲ δὴ περὶ αὐτὸν ὄντες ξένοι,
 καὶ ⁴ πεζεταῖροι, δοξᾶν μὲν ἐχούσιν ὥς εἰσι θαυμαστοὶ
 καὶ ⁵ συγκεκροτημένοι τὰ τε πόλεμον· ὥς δ' ἐγὼ τῶν
 ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ γεγενημένων ⁶ τίνος ἡκούον ἀνδρὸς
 ἐδαμῶς οἷς τε ψευδεσθαι, ἔδεναν εἰσι βελτίους. Εἰ μὲν
 γὰρ τις ἀνὴρ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς ⁷ οἷός, ἐμπειρὸς πόλεμου
 καὶ ἀγωνῶν, τέττες μὲν φιλοτιμίᾳ πάντας ἀπαθεῖν αὐ-
 τὸν ἐφη, βελομένον πάντα αὐτὸς δοκεῖν εἶναι τὰ ἐργα·
 πρὸς γὰρ αὐ τοῖς ἄλλοις, καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῶν
 ἄλλων ἀνυπερέβλητον εἶναι. Εἰ δὲ τις σωφρων, ἢ δίκαιος
 ἄλλως, τὴν καθ' ἡμέραν ἀκράσιαν τοῦ βίου, καὶ με-
 θην, καὶ κορδακισμοὺς οὐ δυναμένους φερεῖν, παρῆρας-
 θαι καὶ ἐν οὐδένος εἶναι μερεῖ τὸν τοιοῦτον. Λοιποὺς
 δὴ περὶ αὐτὸν εἶναι ληστας, καὶ κολακᾶς, καὶ τοις τῶν
 ἀνθρώπων, οἷς μεθύσθεντας ὀρχεῖσθαι τοιαῦτα, οἷα εἶω-
 νυν ὀκνῶ πρὸς ὑμᾶς ὀνομασαι. Διὸν δ' ὅτι ταυτ'
 ἐστὶν ἀληθὲς. Καὶ γὰρ ἔς ἐνθενδε πάντες ἀπῆλανον, ὥς
 πολὺ

πολυ των θαυματοποιων ἀσελγεσίβρης οντας, ¹ Καλλίαν
 ἐκείνον τον δημοσιον, και τοιουτους ἀνθρώπους, μιμνῶς γε-
 λωίων, και ποιήτας αἰσχρῶν ἀσμάτων, ἂν εἰς τες συνον-
 τας ποιοῦσιν ἐνεκά του γελασθῆναι, τέτες ἀγαπα, και
 περὶ αὐτόν ἔχει. Καίτοι ταῦτα, εἰ και μικρὰ τῆς ἡΐει-
 ται, μεγαλὰ, ὦ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, δειγμάτα τῆς ἐκείνου
 γνῶμης και κακοδαίμονιας ἐστὶ τοῖς εὐ φρονέουσιν· ἀλλ',
 οἶμαι, ² νυν μὲν ἐπισκοπεῖ τέτοις το κατορθῶν. Αἱ γὰρ
 εὐπραξίαι δεινὰ συλκρυψαὶ και συσκιασαι τα τοιαῦτα
 οὐκ ἔστι· ³ εἰ δὲ τι πταίσειε, τοτ' ἀκριβῶς αὐτὰ ταῦτα
 παντ' ἐξετασθῆσεται. Δοκεῖ δ' ἐμοὶ γε, ὦ ἀνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, ⁴ δεῖξιν οὐκ εἰς μακρὰν, ἀν οἱ τε θεοὶ θελώσι,
 και ὑμεῖς βέλῃσθε. Ὡς περ γὰρ ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν,
 τέως μὲν ἀν ἐρρώμενος ἡ τις, ἐδὲν ἐπαίσθανεται τῶν καθ'
 ἐκαστὰ σαθρῶν· ἐπὶ δὲ ἀρρώστημα τι συμβῶη, πάντα
 κινεῖται, ⁵ κὰν ῥήγμα, κὰν στρεμμα, κὰν ἄλλο τι τῶν
 ὑπαρχόντων σαθρὸν ἢ· ἔτω και τῶν πόλεων, και τῶν τυ-
 ραννῶν, ἕως μὲν ἐξω πολέμοσιν, ἀφανῆ τα κακὰ
 τοῖς πολλοῖς ἐστὶν· ἐπειδὴν δὲ ὁμορὸς πόλεμος συμ-
 πλῆκη, πάντα ἐποίησεν ἐκδήλα. Εἰ δὲ τις ὑμῶν, ὦ ἀν-
 δρες Ἀθηναῖοι, τον Φίλιππον εὐτυχέστατον ὄρων, ταυτὴ
 φοβερὸν προσπολεμῆσαι νομίζει, σωφρονὸς μὲν ἀνθρώ-
 που λογισμῷ χρῆσθαι· μεγάλη γὰρ ῥοπή, μαλλὸν δὲ το
 ὅλον, ἢ τυχὴ παρὰ παντ' ἐστὶ τα τῶν ἀνθρώπων πραγ-
 ματα. ⁶ Οὐ μὴν ἀλλ' ἐγώ γε, εἰ τις αἵρεσιν μοι δοῖη,
 τὴν τῆς ἡμέτερας πόλεως τυχὴν ἀν ἑλοίμην, ἐβελόντων, ἅ
 προσήκει, ποιεῖν ὑμῶν αὐτῶν και κατὰ μικρὸν, ἢ τὴν
 ἐκείνη. Πολυ γὰρ πλείους ἀφορμὰς εἰς το τὴν παρὰ τῶν
 θεῶν εὐνοίαν ἔχειν ὄρω ἡμῖν ἐννοῦσας, ἢ ἐκείνη· ἀλλ'
 οἶμαι, καθήμεθα, οὐδὲν ποιοῦντες· ⁷ ἐκ ἐνὶ αὐτὸν ἀρ-
 γούντα ἐδὲ τοῖς φίλοις ἐπιταττεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν,
 μὴ τι γε δὴ τοῖς θεοῖς. Οὐ δὴ θαύμαστον ἐστὶν εἰ στρα-
 τεύομενος

τευομενος και πονων εκεινος αυτος, και παρων εφ' ἅπα-
 σι, και μηδ' ἑνα καιρον, μηδ' ὥραν παραλείπων, ¹ ἡμῶν
 μελλοντων, και ψηφίζομενων, και τυνθανομενων περιβί-
 νεται· εἰδε δαυμαζω τετ' ἐγώ· τ' ἐναντιον γὰρ αὖ ην δαυ-
 μαστον, εἰ μηδ' ἐν ποιεῖντες ἡμεῖς ὧν τοῖς πολέμοις προσή-
 κει, τε παντα ποιεῖντες ἅ δει, περιήμεν. Ἀλλ' ἐπεισο δαυ-
 μαζω, εἰ Λακεδαιμονίοις μὲν ποτε, ὡ ἀνδρες Ἀθηναῖοι,
 ὑπὲρ των Ἑλληνικων δικαίων ἀντήρατε, και πολλά ἰδία
 πλεονεκτῆσαι πολλακίς ² ὑμῖν ἐξον, οὐκ ἠβέλησατε·
 ἀλλ', ἵν' οἱ ἄλλοι τυχῶσι των δικαίων, ³ τα ὑμετέρ' αυ-
 των ἀνηλίσκετε εἰσφέροντες, και προεκινδυνεύετε στρα-
 τευομενοι· νυνὶ δ' ὀκνεῖτε ἐξίεναι, και μέλλετε εἰσφε-
 ρειν ὑπὲρ των ὑμετέρων αυτων κτημάτων και τοὺς μὲν
 ἄλλους σῶσακατε πολλακίς παντας, ⁴ και καθ' ἑνα αυ-
 των ἑκάστον ἐν μερεῖ· τα δ' ὑμετέρ' αυτων ἀπολωλεκα-
 τες καθήσθε· ταυτα δαυμαζω· και ἐστὶ πρὸς τουτοῖς,
 εἰ μηδ' εἰς ὑμῶν, ὡ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, δύναται λογι-
 σασθαι, ποσον πολέμειτε χρόνον Φιλίππῳ, και τι ποι-
 ἔντων ὑμῶν, ἅπας ὁ χρόνος διεληυθεν ἔτος· ἵστε γὰρ
 δητοῦ τουθ', ὅτι μελλοντων ὑμῶν, ἑτέρους τινὰς ἐλπίζον-
 των πράξειν, αἰτιωμένων ἀλλήλους, κρινόντων, καλιν ἐλ-
 πίζοντων, σχεδὸν ταῦτα, ὥστε και νυνὶ, ποιοῦντων, ⁵ ὁ χρό-
 νος ἅπας διεληλυθεν. ⁶ Εἰθ' οὕτως ἀγνωμονῶς ἐχετε, ὡ
 ἀνδρες Ἀθηναῖοι, ὥστε δι' ὧν ἐκ χρησων φαυλα τα πράγ-
 ματα γέγονε τῆς πόλεως, δια των αυτων τετων ἐλπίζετε
 πράξεων ἐκ φαυλων αὐτα χρῆσα γενήσεσθαι; ⁷ ἀλλ' ἐπ'
 εὐλοῶν, ἐπ' ἐχον ἐστὶ φύσιν τουτο γέ· ⁸ πολὺ γὰρ ῥᾶπον
 ἐχοντας φυλάττειν, ἢ κτήσεσθαι πάντα πεφυκε· νυνὶ δὲ
 ὁ, τι μὲν φυλάξομεν, οὐδ' ἐστὶν ὑπὸ τε πολέμου λοι-
 πον των προτέρων· κτήσεσθαι δὲ δα. ⁹ Αυτων ἐν ὑμῶν
 ἐργων τετ' ἡδη. Φημι δὲ δεῖν εἰσφέρειν χρήματα, αυ-
 τοὺς ἐξίεναι προθυμῶς, μηδ' αἰτιασθαι, πρὶν αὖ ¹⁰ των
 πραγμάτων

πραγμάτων κρατήσῃ· τήνικαυτα δὲ ἀπ' αὐτῶν τῶν ἐργῶν κρινάντας, τοὺς μὲν ἀξίους ἐπαινοῦ τιμᾶν, τοὺς δ' ἀδικούντας κολάζειν, ¹ τὰς προφασεῖς δ' ἀφελείν καὶ τὰ κατ' ὕμῶν ἐλλειμματα· οὐ γὰρ ἐστὶ πικρὸς ἐξετάσαι τι πισπρακταὶ τοῖς ἄλλοις, ἀν μὴ παρ' ἡμῶν αὐτῶν πρώτων ὑπαρξῇ τὰ δεόντα· τίνος γὰρ ἕνεκα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νόμιζετε, τοῦτον μὲν φεύγειν τὸν πόλεμον πάντας, ὅσους ἀν ἐκπεμψήτε, στρατηγούς, ἰδίους δ' εὕρισκιν πολέμους; (εἰ δὲ τι τῶν οὐτῶν καὶ περὶ τῶν στρατηγῶν εἰπείν) ὅτι ἐνταυθα μὲν ἐστὶ τὰ ἀθλα, ὑπὲρ ὧν ἐστὶν ὁ πόλεμος, ὑμετέρας· Ἀμφιπολίς καὶ ληφθῇ, παραχρημα αὐτὴν ὑμεῖς κομίσισθε· ² οἱ δὲ κινδύνοι τῶν ἐφεσθηκόων ἴδιοι· μίσθος δ' ἔκ ἐσιν· ³ ἐκεῖ δὲ, κινδύνοι μὲν ἐλατῆρες, τὰ δὲ λήμματα τῶν ἐφεισθηκότων καὶ τῶν στρατιωτῶν, — Δαμψάκος, Σίγειον, τὰ πλοῖα, ἃ συλῶσιν. Ἐπὶ ἔν τῳ λυσίτελεν αὐτοῖς ἕκαστοι χωρεσιν· ὑμεῖς δὲ, ὅταν μὲν εἰς τὰ πράγματα ἀποβλέψῃτε φαυλῶς ἔχοντα, τοὺς ἐφεισθηκότας κρίνετε· ὅταν δὲ, ⁴ δόντες λόγον, τὰς ἀναγκὰς ἀκώσῃτε ταύτας, ἀφίετε. Περὶ ἐστὶ τοίνυν ἡμῖν ἀλλήλοις ἐρίζειν, καὶ διεσταναι, τοῖς μὲν ταύτῃς πεπεισμένοις, τοῖς δὲ ταῦτα· τὰ κοῖνα δ' ἔχειν φαυλῶς. Πρῶτον μὲν γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ⁵ εἰσφέρειτε κατὰ συμμορίας· νυνὶ δὲ πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας· ῥήτωρ ἡγεμῶν ἑκατέρων, καὶ στρατὸς ὑπὸ τετῷ, καὶ οἱ βοηθησομένοι, οἱ τρίακοσιοι· οἱ δ' ἄλλοι προσενεμησθε, ⁶ οἱ μὲν ὡς τετῶν, οἱ δὲ ὡς ἐκείνων. ⁷ Δεῖ δὴ ταῦτα ἐπαινέντας, καὶ ὑμῶν αὐτῶν εἶναι καὶ νυν γενομένους, κοῖνον δὲ τὸ λείπειν, καὶ τὸ βεβλευεσθαι, καὶ τὸ πρᾶττειν ποιῆσαι. ⁸ Εἰ δὲ, τοῖς μὲν, ὥσπερ ἐκ τυραννίδος, ὑμῶν ἐπιτατῆιν, ἀποδώσετε· τοῖς δ' ἀναγκάζεσθαι τριηραρχεῖν, εἰσφέρειν, στρατεύεσθαι· τοῖς δὲ, ψηφίζεσθαι κατὰ τετῶν μόνον, ἄλλο δὲ μῆδοτιεν συμπονεῖν· ἔχι γένησεται τῶν δεόντων ὑμῖν εἶδεν ἐν

Vol. I. Z καίρη·

καιρῷ· το γὰρ ἡδίκημενον αἰεὶ μέρος ἐλλείψει· εἰθ' ὑμῖν
τέτρες κολάζειν ἀντι τῶν ἐχθρῶν περιεῖναι. Δεῖω δὲ κε-
φαλαιον, πάντας εἰσφέρειν ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔχει, το ἴσον·
πᾶσι τοῖς παριῦσι λόγον δίδοναι, καὶ τὰ βέλτιστα, ὧν
αὖ ἀκουσῆτε, αἰρεῖσθαι, ἵ μὴ ἂν ὁ δεινὰ, ἢ ὁ δεινὰ
εἴπῃ. Καὶ ταῦτα ποιῆτε, καὶ τὸν εἰπόντα μόνον παρα-
χρημα ἐπαινέσισθε, ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς αὐτὰς ὑπερον, πολ-
λὰ βέλτιον τῶν ὅλων πραγμάτων ὑμῖν ἔχονταν.

ἱ ΔΗΜΟΣ-

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ Β΄.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Επιμύων βοηθεῖν τοῖς Ολυνθίοις οἱ Ἀθηναῖοι· καὶ τι κατορθύνειν ἰδοῦν δι' αὐ-
τῆς· καὶ ταῦτα αὐτοῖς ἀπεγγεῖλαι· ὁ δὲ δῆμος περιχερὲς, οἱ τι βῆτορες
παρακαλυψίς ἐπὶ τιμωρίᾳ Φιλίππου. Ὁ δὲ Δημοσθένης διδάσκας μὴ θαρ-
σσαντὶς ὡς τὰ πάντα νικηκότες, καὶ ἰκανὴν βοήθειαν πιστοποιεῖν τοῖς
Ολυνθίοις, τῶν λοιπῶν οὐλογησάσῃ, διὰ τοῦτο παρελθόν, ἐπισκοπῇ τῆς
ἐλαζομένης αὐτῶν· καὶ πρὸς ἐνλαβὴν αἰφρότα. τὴν γυναικὴ μιδισθεῖ, λα-
γὼν ἔπερι τῆς Φιλίππου τιμωρίας ἵν' αὐτοῖς εἴηαι τὸν λόγον, ἀλλὰ περὶ
τῆς τῶν συμμαχῶν σωτηρίας· ² οἶδε γὰρ ὅτι καὶ Ἀθηναῖοι, καὶ ἄλλοι πο-
τινὲς, τε μὲν μὴ τὰ οὐκ αἰσθητὰ ποιεῖνται φροντίδα· περὶ δὲ τῆς τιμω-
ρησάσης τῆς ναιτιῆς ἥτις οὐκ ἀδύνατον. Ἐν δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ καὶ τῆς
περὶ τῶν θινῶν χρημάτων συμβουλῆς φανερωτέροι ἀπείται, καὶ αἰεὶ
λυθῆναι τοὺς νόμους, τοὺς ἐπιτιμῶντας ζημίας τοῖς γραψάσιν αὐτὰ γινώσκει
στρατιωτικά, ⁴ ἴσα ἀδεια ἢ τῇ συμβουλευεῖν τὰ βελτίστα. Παραίνοι δὲ καὶ
ὅλως πρὸς τοῖς τῶν προγόνων ζῆλοι ἀναστῆναι, ⁵ καὶ στρατεύεσθαι σωματῶν
οἰκειοῖς· καὶ ἐπιτιμῶν πολλὴ κίχεται κατὰ τοῦ δήμου τῶς ἐκλειυμένου
καὶ τῶν ἀμαρτανῶν, ὡς ἐκ ὁρῶν προῖταται τῆς πόλεως.

⁶ ΟΥΧΙ ταῦτα παρίσταται μοι γινώσκειν, ὡ ἀν-
δρες Ἀθηναῖοι, ὅταν τε εἰς τὰ πράγματα ἀπο-
βλέψω, καὶ ὅταν πρὸς τῆς λόβης, ἔς ἀκρῶν. Τῆς μὲν γὰρ
λόβης περὶ τῆς τιμωρησάσης Φιλίππου ὅρα γινόμενης· τὰ
δὲ πράγματα εἰς τοῦτο προηκόντα, ὥς, ὅπως μὴ πείσω-
μεθα αὐτοὶ πρότερον κακῶς, σκεψασθαι δεόν. ⁷ Οὐδὲν ἐν
ἄλλο μοι δοκεῖν οἱ τα τοιαῦτα λεγοντες, ἢ τὴν ὑποθε-
σιν, περὶ ἧς βεβουλευσθε, ἔχει τὴν ἔσσαν παρίσαντες ὑμῖν,
ἀμαρτανεῖν. Ἐγὼ δ' ὅτι μὲν ποτ' ἐξῆν τῇ πόλει, καὶ
τα

τα αὐτῆς εἶναι ἀσφαλῶς, καὶ Φιλίπποι τιμωρησασθαι,
 καὶ μαλα ἀκριβῶς οἶδ'· ¹ ἐπ' ἐμὲ γὰρ, ἔχι παλαι, ἴε-
 γονε ταῦτα ἀμφοτέρω. Νυν μὲντοι πεπεισμαι ² τοῦθ'
 ἱκανοὶ προλαβεῖν εἶναι ἡμῖν τὴν πρώτην, ὅπως τὰς συμ-
 μαχοὺς σωσωμεν. Ἐὰν γὰρ τοῦτο βεβαίως ὑπαρξῇ,
³ τότε καὶ περὶ τοῦ τίνα τρόπον τιμωρησέσθαι τις ἐκείνους
 ἐξεστὶ σκοπεῖν. Πρὶν δὲ τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποβιβασθαι,
 ματαιοὶ ἡγούμεαι περὶ τῆς τελευτῆς ὄντινον ποιεῖσθαι
 λόγον. Ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρὸς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 εἴπερ ποτε, καὶ νυν πολλῆς φροντίδος καὶ βέλους δεῖται.
 Ἐγὼ δὲ, οὐχ ὅ, τι χρεὶ περὶ τῶν παρόντων συμβεβη-
 σαι, χαλεπώτατον ἡγούμεαι, ἀλλ' ἐκεῖν' ἀπορῶ, τίνα
 χρεὶ τρόπον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρὸς ὑμᾶς περὶ αὐτῶν
 εἰπὼν· πεπεισμαι γὰρ ἐξ ὧν παρὼν καὶ ἀκουὼν συνοῖδα,
 τὰ πλεον τῶν πραγμάτων ὑμᾶς ἐκπιφευγῆναι, τῷ μὴ
 βουλευσθαι τὰ δεόντα ποιεῖν, οὐ τῷ μὴ συνίεναι. Ἀξιῶ
 δὲ ὑμᾶς, ἀν' μετὰ παρρησίας ποιῶμαι τοὺς λόγους, ὑπο-
 μείνειν, τέτο δεικνύσας, εἰ ταλῆθ' εἰπῶ, καὶ διὰ τέτο,
 ἵνα τὰ λοιπὰ βελτίω γένηται· ὁρατὲ γὰρ ὡς ⁴ ἐκ τοῦ
 πρὸς χάριν δημηγορεῖν εἷς, εἰς καὶ προεληλυθε μοχ-
 θρίας τὰ παρόντα πρᾶγματα· ἀναγκάσιον δὲ ὑπολαμ-
 βάνω, μικρὰ τῶν γεγενημένων πρώτον ὑμᾶς ὑπομνήσαι.
 Μνησθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτ' ἀπηγγελεθὼ Φιλίπ-
 πος ὑμῖν ἐν Θράκῃ, τρίτον ἢ τετάρτον ἔτος τοῦτι.
 Ἡραῖον τείχος πολιορκῶν, τότε τοίνυν ⁵ μὴν μὲν ἡν
 μαιμακτηρίων· πολλὰν δὲ λόγων καὶ δορυβόου γίγνομενε
 παρ' ἡμῖν, ἐψηφισασθε τεττάρηκοντα τριηρεῖς καθέλκειν,
 καὶ τοὺς μέχρι περὶ καὶ τεττάρηκοντα ἔσων αὐτὰς ἐμ-
 βαινέειν, καὶ ⁶ ταλάνη ἐξήκοντα εἰσφέρειν. Καὶ μετὰ ταῦ-
 τα διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ τέτο, ⁷ ἑκατομβάσιον, μίλα-
 γειντιαν, βοηδρομιαν. Τετὲ τε μῆνος μογίς, ⁸ μετὰ τὰ
 μυσηρία, δεκά ναὺς ἀπιστείλατε, ἔχοντα Χαριδῆμον,

κενάς,

κενας, και πέντε ταλαιφα αβυρι·—ὡς γὰρ ἤγελθη Φιλιππος ασθενῶς ἢ τεθνεὺς· ἤλθε γὰρ ἀμφοτέρω· ἐκτε καιρον ἔδενά τε βοηθεῖν νομισαντες, ἀφηκατε, ὦ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, τον αποστολον. Ἦν δ' οὗτος ὁ καιρος αὐτος· εἰ γὰρ τότε ἐκεῖσε ἐβοηθησαμεν, ὥσπερ εἰψηφισαμεθα, προθυμῶς, οὐκ ἂν ἠναγχλει νυν ἡμῖν ὁ Φιλιππος, τότε σθεῖς. Τα μὲν δὴ τότε πραχθέντα, ἐκ ἂν ἀλλῶς εἶχοι· νυν δ' ἑτέρου πολεμικοῦ καιρος ἦκει. Τίς οὗτος;—δὴ ὁν και περι τούτων ἐμνησθην, ἵνα μὴ ταυτα παθῆτε. Τί δὴ χρησομεθα, ὦ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, τούτῳ; εἰ γὰρ μὴ ἐβοηθήσετε παντὶ σθεῖναι κατὰ το δυνατόν, ¹ δεασασθε ὁν τροπον ὑμεῖς ἐστρατηγηκοτες εἰσεθε πάντα ὑπὲρ Φιλιπποῦ. Ὑπῆρχον Ολυθιοι δυνάμειν τινα κεκτημένοι, και διεκείθ' οὕτω τα πράγματα· ² ἐπε Φιλιππος ἐδαρρεῖ τετρες, ἐθ' οὗτοι Φιλιππον· ³ ἐπράξαμεν ἡμεῖς κακίνοι προς ἡμᾶς εἰρηνην· ἦν τούτο ὥσπερ ἐμποδισμα τι τῷ Φιλιππῷ, ⁴ και δυσχερες, ⁵ πολὺν μείζαλην φορμειν τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς, διηλλαγμειν προς ἡμᾶς· ἐκπολεμῶσαι δεῖν φομεθα τοὺς ἀνθρώπους ἐκ παντός τροπον· και ὁ παντες ἐβρυλλουν τῶς τούτο πεπρακται νυν· ⁶ ὅπως δὴποτε. Τί οὖν ὑπολοιπον, ὦ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, πλην βοηθεῖν ἐρρωμένως και προθυμῶς; ἐγὼ μὲν οὐχ ὄρω· χωρὶς γὰρ τῆς περιστάσης ἂν ἡμᾶς αἰσχυνης, εἰ καθυφειμεθα τι τῶν πραγμάτων, οὐδε τον φοβον, ὦ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, μικρον ὄρω τον [των] μετα ταυτα, εἰχοντων μὲν ὡς εἰχουσι Θηβαίων ἡμῖν, ἀπειρηκοτων δὲ χρηρασι Φωκῶν· ⁷ μηδεὶνος δ' ἐμποδων οντος Φιλιπποῦ τα παρόντα καταστρεψαμεν, προς ταυτα ἐπικλιναι τα πράγματα. Ἀλλὰ μὲν εἰ τίς ὑμῶν ⁸ εἰς τετο ἀναβάλλεται ποιῆσειν τα δεοντα, ἴδειν ἐγυθεν βελεται τα δεῖνα, ⁹ ἐξον ἀκουεῖν ἀλλοθι γινομενά, και βοηθους ἑαυτῶ ζῆτειν, ἐξον νυν ἑτέροις αὐτον βοηθεῖν· ὅτι μὲν γὰρ εἰς τούτο πρίσθησεται τα

πράγματα

πραγματα, εαν τα παροντα προωμειθα, σχεδον ισμεν
 ἀπαντες δηπου. Αλλ' ὅτι μιν δη δε βοηθειν, ειποι τις
 αν, παντες εγνωκαμεν, και βοηθησομεν· το δε ὅπως, τειλο
 λεγε. Μη τοιουν, ω ανδρες Αθηναιοι, θαυμασητε, αν
 παραδοξον ειπω τι τοις πολλοις. ¹ Νομοθετας καθισατε·
² εν δε τετοις τοις νομοθεταις, μη θησθε νομον μηδεν·
 εισι γαρ ὁμιν ἱκανοι· αλλα τους εις το παρον βλαπτον-
 τας ὑμας λυσατε· λεγω δε τους ³ περι των θεωρικων,
 σαφως ἐτῶσι, και τες περι των στρατευημενων εις· ὧν
 αἱ μιν, τα ⁴ στρατιωτικα τοις οἰκοι μενουσι διανεμεσι
 θεωρικα· οἱ δε, ⁵ τους ατακτεντας αθως καθισασιν· α-
 τα και τους τα δεοντα ποιειν βελομενες αθυμοβερεις ποι-
 κσιν. Επειδαν δε ταυτα λυσητε, και την τε τα βελ-
 τιστα λεγειν ὁδον παρασχητε ασφαλη, τηνικαυτα τον
 γραφοντα, ἀ παντες ις ὅτι συμφερει, ζητειτε. Πριν
 δε ταυτα πραξαι, μη σκοπειτε τις ειπων τα βελτιστα
 ὑπερ ὑμων, ὑφ' ὑμων απολεισθαι βελησει· ε γαρ εὐ-
 ρησετε· αλλως τε και τετε μονου περιγιγνεσθαι μελλον-
 τος, του παθειν αδικως τι κακον τον ταυτ' ειποντα και
 γραφαντα, μηδεν δε ωφελησαι ⁶ τα πραγματα, αλλα
 και εις το λοιπὸν μαλλον ετι, η νυν, το τα βελτιστα λε-
 γειν φοβερωτερον ποιησαι. Και λυειν γε, ω ανδρες
 Αθηναιοι, τες νομες δε τετους αυτες αξιεν, οἱπερ και
 τεθεικασιν. Ου γαρ εστι δικαιον, την μιν χαριν, ἣ πα-
 σαν εβλαψε την πολιν, ⁷ τοις τοτε θεισιν ὑπαρχειν·
 την δ' απεχθειαν, δι' ἧς αν ἀπαντες αμεινον πραξαιμεν,
 τη νυν τα βελτιστα ειποντι ζημιαν γενεσθαι. Πριν δε
 ταυτα εутρεπισαι, μηδαμως, ω ανδρες Αθηναιοι, μη-
 δενα αξιωυτε τηλικετον ειναι παρ' ὑμιν, ὥστε τους νομες
 τετες παραβαντα μη δεναι δικην, μηδ' οὕτως ανοητον,
 ὥστε εις κρεπτον κακον αυτον εμβαλειν. Ου μιν ουδ'
 εκεινο γ' ὑμας αγνοειν δει, ω ανδρες Αθηναιοι, ὅτι ψη-
 φισμα

φίσμα υδενος αξιον εστιν, αν μη προσγενηται το ποιειν
 εθελειν τα γε δοξαντα προθυμως υμας· α γαρ αυταρκη
 τα ψηφισματα ην, η υμας αναγκαζειν, α προσηκει,
 πραττειν, ¹ η περι ων γραφει διαπραξασθαι, ουτ' αν
 υμεις πολλα ψηφιζομενοι, μικρα, μαλλον δ' ουδεν,
 εκπραττετε τετων, ουτε Φιλιππος τοσουτον υβριζει χρο-
 νον· παλαι γαρ αν, ενεκα γε ψηφισματων, ιδεωσκει
 δικην. Αλλ' εχ ουτω ταυτ' εχει· το γαρ πραττειν τε
 λεγειν και χειροτονειν υστερον ον τη ταξει, προτερον τη
 δυναμει και κρειττον εστι. Τουτ' ουν δει προσειναι, τα
 δ' αλλα υπαρχει· και γαρ ειπειν τα δεοντα παρ' υμιν
 εισιν, ω ανδρες Αθηναιοι, δυναμενοι, και γινωαι παντων
 υμεις οξυτατοι, τα ρηθεντα· και πραξαι δε δυνησεσθε
 νυν, εαν ορθως ποιητε. Τινα γαρ χρονον, η τινα καιρον,
 ω ανδρες Αθηναιοι, του παροντος βελτιω ζητειτε; η
 ποτε, α δει, πραξετε, ει μη νυν; ουχ απαντα μεν ημων
 τα χωρια προειληφεν ανθρωπος; ει δε και ταυτης κυ-
 ριος της χωρας γεινησεται, παντων αισχιστα πεισομεθα.
² Ουχ ες, ει πολεμησαιεν, ετοιμως σωπειν υπισχυμεθα,
 ουτοι νυν πολεμουνται; ουκ εχθρος; ουκ εχων τα ημε-
 τερα; ου βαρβαρος; ουχ—ο, τι αν ειποι τις; Αλλα
 προς θεν, ³ απαντα ταυτα εασαντες, και μονονεχι συ-
 κατασκευασαντες αυτω, τοτε τους αιτιους, οι τινες εισι,
 τετων ζητησομεν; ου γαρ αυτοι γ' αιτιοι φησομεν ειναι,
 σαφως οίδα· τουτ' εγω· ουδε γαρ, εν τοις του πολεμου
 κινδυνοις, των φευγοντων ουδεις εαυτε κατηγορει· αλλα
 και του στρατηγου, και των πλησιον, και παντων μαλλον.
 'Ηττηνται δ' ομως δια παντας τους φευγοντας δηπου-
 μνειν γαρ εξην των κατηγορουντι των αλλων· ει δε
 τουτ' εποιει εκαστος, ενικων αν. Και νυν, ου λεγει τις
 τα βελτιςα; αναστας αλλος ειπατω· μη τουτον αι-
 τιασθω. 'Ετερος λεγει τις βελτιω; ταυτα ποιεите
¹ αγαθη

¹ αγαθῇ τύχῃ. Ἀλλ' οὐχ ἤδεα ταῦτα; οὐκ ἐστὶ τὰς ὁ
λεγων ἀδικεῖ, ² πλὴν εἰ, δεόν ἐυξασθαι, παραλείπει·
³ ἐυξασθαι μὲν γάρ, ὡ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, ῥάδιον, εἰς
ταῦτο πάνθ', ὅσα βούλεται τις, ἀθροισάντα ἐν ὀλίγῳ·
ἐλθεῖν δέ, ὅταν περὶ πραγμάτων προτεθῇ σκοπεῖν, ἐκθ'
ὁμοίως εὐπορον, ἀλλὰ δεῖ τα βέλτιστα ἀντὶ τῶν ἡδίων,
ἀν μὴ συναμφοτέρω ἐξ λαμβάνειν. Εἰ δέ τις ἡμῖν
⁴ ἔχει καὶ τὰ θειώτικα εἶναι, καὶ πορὸς ἑτέρους λεγέει στρα-
τιωτικούς, ἐκ οὗτος κρείττων; εἰποι τις αὖ· Φημὶ ἐγω-
γε, εἰπερ ἐστίν, ὡ ἀνδρες Ἀθηναῖοι. Ἀλλὰ θαυμάζω
⁵ εἰ τῷ ποτε ἀνθρώπων, ἡ γέγονεν, ἡ γένησεται, ἀν τα
παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορη-
σαι πρὸς ἃ δεῖ. Ἀλλ', οἶμαι, μέγα τοῖς τοιαῖτοις
ὑπάρχει λόγοις ἢ παρ' ἑκάστου βουλευσῖς· διόπερ ῥάστον
ἅπαντων ἐστὶν αὐτοῖς ἐγκαταθεῖν· ὁ γὰρ βέλτεται, τὰς
ἑκάστος καὶ οἰεῖται· τὰ δὲ πράγματα πολλακίς ἐχ' ἔγω
πέφυκεν. Ὅρατε οὖν, ὡ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦθ' ἔσας,
ὅπως καὶ τὰ πράγματα ἐνδεχέσθαι, καὶ δυνήσεσθε εἶεναι,
καὶ μισθὸν ἔξετε. Οὐ τοὶ σωφρονῶν, οὐδὲ γενναίων ἐστὶν
ἀνθρώπων, ἐλλείποντας τι δι' ἐνδείαν χρημάτων τῶν τοῦ
πολέμου, εὐχέσθας τα τοιαῦτα ονειδὴ φερεῖν· εὐδ' ἐπὶ μὲν
Κορινθίους, καὶ Μεσσηνίους, ἀρπάζαντας τὰ ὅπλα πορευέ-
σθαι, Φίλιπποι δ' εἰς πολεὺς Ἑλληνίδας ἀνδραποδι-
ζεσθαι, δι' ἀπορίαν ἐφοδίων τοῖς στρατευομένοις. Καὶ
ταῦτ' οὐχ ἰὺ ἀπεχθάνεσθαι τισὶν ὑμῶν, τηναλλὰς προ-
ηρημαὶ λεγέειν· οὐ γὰρ οὕτως ἀφρων, οὐδ' αὐτυχὴς τις
εἰμι ἐγώ, ὥστε ἀπεχθάνεσθαι βουλέσθαι· μηδὲν ὠφελείν
νομίζων· ἀλλὰ δικαίου πολιτε κρινῶ τὴν τῶν πραγμα-
τῶν σωτηρίαν, ἀντὶ τῆς ἐν τῷ λέγειν χάριτος αἰρεῖσθαι·
καὶ γὰρ τοὺς ἑπὶ τῶν προγόνων ἡμῶν λεγόντας
ἀκῶν, ὥσπερ ἰσως καὶ ὑμεῖς, ἕς ἐπαινοῦσι μὲν οἱ παρ-
ιόντες ἀπαιτεῖς, μίμουνται δ' οὐ πάνυ, τὴν τῷ εἶναι καὶ
τῷ

τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι, τὸν Ἀριστείδην ἐκεί-
 ρον, τὸν Νικίαν, ¹ τὸν ὁμῶνυμον ἐμαυτῷ, τὸν Περικλέα.
 Ἐξ οὗ δ' οἱ διερωτῶντες ὑμᾶς οὗτοι πεφνηνασι ῥήτορες, τι
 βουλευσθε; τι γράψω; τι ὑμῖν χαρίσεται; ² προπετο-
 ται τῆς παραυτίκα ἡδονῆς καὶ χαρίτος τὰ τῆς πόλεως
 πράγματα· καὶ τοιαυτὶ συμβαίνει· καὶ τὰ μὲν τέτων
 πάντα καλῶς ἐχει, τὰ δ' ὑμετέρεα αἰσχροῦς. Καίτοι
 σκεψασθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἃ ³ τις ἀν κεφαλαιᾷ
 εἰπὲν ἐχοί, τῶν τ' ἐπὶ τῶν προγόνων ἐργῶν, καὶ τῶν ἐφ'
 ὑμῶν. Ἔσται δὲ βραχύς καὶ γνωρίζμος ὑμῖν ὁ λόγος·
 ἡ γὰρ ἀλλοτριῶς ὑμῖν χρωμένοις παραδείγμασιν, ἀλλ'
 οἰκείοις, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εὐδαιμοσὶν ἐξεστὶ γενεσθαι.
 Ἐκεῖνοι τοίνυν, οἷς ἐκ ἐχαιρίζονθ' οἱ λεγοντες, οὐδ' ἐφι-
 λαν αὐτοὺς, ὥστερ' ὑμᾶς ἔτοιμον, πέντε μὲν καὶ τεττα-
 ρακόντα ἐτη ⁴ τῶν Ἑλλήνων ἡξᾶν ἱκόντων· πλείω δ' ἡ
 μυρία ταλάντα εἰς τὴν ἀκροπόλιν ἀνηγαγον· ὑπῆκουε
 δὲ, ὁ ταυτὴν τὴν χώραν ἐχὼν, αὐτοῖς, βασιλεὺς, ὥστερ'
 ἐστὶ προσηκόν βαρβαρον Ἑλλήσι· πολλὰ δὲ καὶ καλὰ
 καὶ πῆξῃ καὶ ναυμαχεῖντες ἐσησαν τροπαῖα αὐτοὶ στρα-
 τευόμενοι· μόνον δὲ ἀνθρώπων κρείττω τὴν ⁵ ἐπὶ τοῖς ἐρ-
 γοῖς δοῶν τῶν φθονούντων κατέλιπον. Ἐπὶ μὲν δὴ τῶν
 Ἑλληνικῶν ἦσαν ταῦτα· ἐν δὲ τοῖς κατὰ τὴν πόλιν
 αὐτὴν θεασασθε ὅποιοι, ἐν τε τοῖς κοῖνοις καὶ τοῖς
 ἰδιοῖς. Δημοσίᾳ μὲν τοίνυν οἰκοδομημάτων καὶ καλλῇ
 τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα κατεσκευάσαν· ἡμῖν ἱερῶν καὶ τῶν
 ἐν τούτοις ἀναθημάτων, ὥστε μηδενὶ τῶν ἐπιγιγνομένων
 ὑπερβολὴν λελειφθαι· ἰδίᾳ δ' ἔτι σωφρονεῖς ἦσαν καὶ
 σφοδρὰ ἐν τῷ τῆς πολιτείας ἡθῇ μένοντες, ὥστε τὴν
 Ἀριστείδου, καὶ τὴν Μιλτιάδου, καὶ τῶν τότε λαμπρῶν
 οἰκίαν εἰ τις ἀρὰ οἶδεν ὑμῶν ὅποια ποτ' ἐστίν, ὅρα
 τῆς τοῦ γείτονος οὐδὲν σεμινοτέραν οὖσαν· οὐ γὰρ

VOL. I.

A 2

¹ εἰς

¹ εἰς περισσὴν αὐτοῖς ἐπράττετο τὰ τῆς πόλεως, ἀλλὰ
το κοῖνον αὐξεῖν ἕκαστος ᾤετο δεῖν. Ἐκ δὲ τοῦ, τὰ μὲν
Ἑλληνικά πιστῶς, τὰ δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς, τὰ
δ' ἐν αὐτοῖς ἰσῶς διοικεῖν, μεγαλὴν εἰκοτῶς ἐκτησαῖτο
εὐδαιμονίαν. Τότε μὲν δὴ τέτον τον τρόπον εἶχε τὰ
πραγμάτων ἐκείνοις χρωμένοις οἷς εἶπον προστάταις·
νυνὶ δὲ πῶς ὑμῖν ² ὑπὸ τῶν χρηστῶν τῶν νυν τὰ πραγ-
μὰτα εἶχει; ³ ἀρὰ γὰρ ὁμοίως καὶ παραπλησίως; καὶ
τὰ μὲν ἀλλὰ σιωπῶ, πολλὰ ἂν ἔχων εἰπεῖν. ⁴ Ἀλλ'
ὅσης ἅπαντες ὁράτε ἐρημίας ἐπειλημμένοι, καὶ Λα-
κεδαιμονίων μὲν ἀπολωλῶτων, Θηβαίων δ' ἀσχολῶν ὄν-
των, τῶν δ' ἄλλων οὐδενός οντος ἀξιοχρεῶ περὶ τῶν
πρωτείων ὑμῖν ἀντιταξάσθαι, ⁵ ἐξόν [δ'] ἡμῖν καὶ τὰ
ἡμετέρ' αὐτῶν ἀσφαλῶς εἶχειν, καὶ τὰ τῶν ἄλλων
δικαίᾳ βραβεύειν, ἀπεστερημέθα μὲν χώρας οἰκίας·
πλεῖον δ' ἢ χίλια καὶ πεντακοσία τάλαντα ἀνηλαπα-
μεν εἰς οὐδὲν δεῖν· οὐς δ' ἐν τῇ πόλει συμμάχους
ἐκτησαμεθα, εἰρήνης ὕψους, ἀπολωλέκασιν οὗτοι· ἐχθρὸν
δ' ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς τηλικούτον ἡσκηκάμεν—ἡ φρα-
σάτω τις ἔμοι παρελθὼν, ποθεν ἀλλοθεν ἰσχυρὸς γε-
γονέν, ἢ παρ' ἡμῶν αὐτῶν, Φίλιππος. Ἀλλ' ⁶ ὦ ταν,
εἰ ταῦτα φαυλῶς, τὰ γ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει νυν ἀμείνον
εἶχει. Καὶ τί ἂν εἰπὴν τίς ἐχοι;—⁷ Τὰς ἐπαλξεις, ἅς
κονίωμεν; καὶ τὰς ὁδοὺς, ἅς ἐπισκευάζομεν; καὶ κρη-
νας; καὶ λήρους;—Ἀποβλέψατε δὴ πρὸς τοὺς τὰ τοι-
αῦτα πολιτευομένους, ὧν οἱ μὲν ἐκ πτωχῶν πλεῖστοι γε-
γονασιν, οἱ δ' ἐξ ἀδοξῶν, ἐντιμοὶ· ἐνίοι δὲ τὰς ἰδίας
οἰκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοτέρως ⁸ εἰσι
κατεσκευασμένοι· ὅσῳ δὲ τὰ τῆς πόλεως ἐλαττω ⁹ γέγονε,
τοσῶτ' αὖ τὰ τούτων ηυξήται. Τί δὴ τὸ πάντων αἰτίον
τέλει; καὶ τί δὴ ποτε ἅπαντ' εἶχε καλῶς τότε, καὶ νυν

επ

κα ορθως ; Ὅτι, το μιν πρῶτον και στρατευεσθαι τολμῶν
 αὐτος ὁ δῆμος ¹ δεσποτης των πολιτευομενων ην και
 κυριος αὐτος ἀπαντων των αγαθων, ² και αγαπητον ην,
 παρα τε δημῳ, των αλλων ἐκασῳ, και τιμης και αρχης
 και αἰσᾶς τινος μεῖλα λαβειν· νυν δε τεναντιον, κυριοι μιν
 των αγαθων οἱ πολιτευομενοι, και δια τουτων ἀπαντα
 πραττεται· ὑμεις δ' ὁ δῆμος ἐκνευρισμενοι, και περιηρη-
 μενοι χρηματα και συμμαχας, ἐν ὑπηρείᾳ και προσθηκῇ
 μερᾶ γεγενησθε, ³ αγαπαντες ⁴ εἰαν μεταδιδῶσι θεωρι-
 κων ὑμιν, η βοῖδια πεμψωσιν οὔτοι· και το παντων ἀν-
 ἀνδρῶτατον, ⁵ των ὑμετερων αὐτων χαριν προσοφειλετε·
 οἱ δ' ἐν αὐτῇ τῇ πολεὶ καθαρχαντες ὑμᾶς, επαγουσιν
 ἐπὶ ταῦτα, και τιθαπτευσσι χαροθεις αὐτοῖς ποιεντες.
 Ἐστὶ δ' ἐδεστος, οἰμαι, μεγα και νεανικον φρονημα λα-
 βειν, μικρα και φαυλα πραττοῦντας· ⁶ ὅποι' αὐτὰ γὰρ ἀν-
 τα ἐπιτηδεύματα των ἀνθρώπων η, ⁷ τοιςτον ἀναγκη και
 το φρονημα εἶχαν. Ταῦτα, μα την Δημητρά, ἐκ ἀν-
 θρωμασαιμι, εἰ μεζῶν ἐποῦντι ἐμοὶ γενοιτο παρ' ὑμῶν
 βλαβη, ⁸ των πεποιηκοτων αὐτὰ γενεσθαι, οὐδε γὰρ
 παρρησία περὶ παντων αἰε παρ' ὑμῖν ἐστίν· ἀλλ' ἐγώ γε,
 ὅτι και νυν γεγρονε, θαυμαζῶ. Εἰαν ἀλλὰ νυν γ' ἐστὶ
⁹ ἀπαλλαγεντες τῶν των ἐθνῶν, ἐβελήσῃτε στρατευεσθαι
 τε και πρατταν ἀξίως ὑμῶν αὐτων, και ταῖς περιστάσις
 ταῖς οἰκοι ταῦταις ἀφορμαῖς ¹⁰ ἐπὶ τα ἐξω των αγαθων
 χρησθῆναι, ἴσως ἀν, ἴσως, ὦ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, τελειον τι
 και μεῖλα κλησῆσαισθε αἰσᾶτον, και ¹¹ των τοιςτων λημμάτων
 ἀπαλλαγῆναι, ἃ τοῖς ἀσθηνουσι παρα των ἰατρῶν σι-
 τίοις δίδομενοις εἰσκει· και γὰρ ἐτ' ἰσχυν ἐκεῖνα ἐβλήθησιν,
 ἐτ' ἀποθνήσκων εἰ· και ταῦτα, ἃ ἐμεσθε νυν ὑμᾶς, ἐτε
 τοσαῦτα ἐστίν, ὥςτε ὠφελειαν εἶχαν τινα διαρκη, ἐτ' ἀπο-
 γνοῦντας ἄλλο τι πραττειν εἰ· ἀλλ' ἐστὶ ταῦτα την ἐκαστη
 ῥαθυμίαν ὑμῖν ἐπαυξανοντα. ¹² Οὐκεν συ μισθοφοραν
 λεγεις ;

λεγεις; φησει τις. ¹ Και παραχρημα γε την αυτην
 συνταξιν ἀπαντων, ὡ ἀνδρες Ἀθηναιοι· ἵνα των κοινων
 ἑκαστος το μερος λαμβανει, ὅτε δεοιτο ἡ πολις εἰς τεθ'
 ἑτοιμῶς χρησιμον ἑαυτον παρεχοι. Εξεστιν αγειν ἡσυ-
 χιαν;—² οἱκοι μενων εἰ βελτιων του δι' ενδειαν ἀνασκη-
 τι ποιειν αἰσχροι ἀπηλλαγμενος. Συμβαινει τι τοις ὡν
 οἶον και ³ τα νυν;—στρατιωτης αὐτος ὑπαρχων ἀπο των
 αυτων τουτων λημμάτων, ὥσπερ ἐστι δικαιον, ὑπερ της
 πατριδος. Εἰσι τις ἐξω της ἡλικιας ὑμων;—ὅσα οὗτος
 νυν ἀτακτως λαμβανων ἐκ ὠφελει, ταυτ' ⁴ εἰ ἰση ταξια
 λαμβανειτω, παντ' ἔφορον και διοικων ἂν χρεη πρατῆσθαι.
 Ὅλος δὲ ἐπ' ἀφελων, ἐπε προσθας, πλην μικρον, την
 ἀταξίαν ἀνελων, εἰς ταξιν ἡγαγοι την πολιν, ⁵ την αυ-
 την τε λαβαν, τε στρατευεσθαι, τε δικάζειν, τε ποιειν
 τεθ' ὅ, τι καθ' ἡλικίαν ἑκαστος ⁶ εἰχοι και ὅτε καιρος
 αἴη, ταξιν ποιησας. Οὐκ ἐστιν ὅπε τοις μὴδεν ποιησιν
 ἐγὼ τα των ποιησοντων ἀπον ὡς δα ἵεμαν, ⁷ οὐδ' αὐτως
 μιν ἀργαι και σχολάζειν και ἀποραν, ὅτι δὲ οἱ τε θανος
 νικῶσι ξῖνοι, ταυτα πυνθανεσθαι.—ταυτα γὰρ νυν γινε-
 ται. Και ἐχὶ μεμφομαι τον ποιειντα τι των διοντων
 ὑπερ ὑμων· ἀλλὰ και ὑμᾶς αὐτὺς ὑπερ ἑμῶν αυτων
 ἀξίῳ πρατῆν ταυτα ἐφ' οἷς ἑτέρως τιματε, και μὴ
 παραχωρεν, ὡ ἀνδρες Ἀθηναιοι, της ταξιας, ἣν ὑμῖν
 οἱ προγονοι της ἀρετης μετὰ πολλων και καλων και με-
 γαλων κινδυνων κτησαμενος κατέλιπον. Σχεῖδον ἀρῆκα
 αἱ νομιζω συμφεραν· ὑμᾶς δ' ἐλποισθε ὅ, τι και τη πολει
 και ἀπασι συνιοισαν μελλει.

• EK

ἘΚ ΤΟΥ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΠΕΡΙ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ.

* * *

² **Ο** Συμβεβλος καὶ ὁ συκοφαντῆς, ἐν ἑδνῇ τῶν ἀλλῶν ἑδνῶν εὐκοπίης, ἐν τεττῇ πλείστον ἀλλήλων διαφερεσὶν· ὁ μὲν γὰρ, πρὸ τῶν πραγμάτων γνῶμην ἀποφαίνεται, ³ καὶ δίδωσιν αὐτοὶ ὑπευθυνοὶ ταῖς πεισθεῖσι, τῇ τυχῇ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ· ὁ δὲ σιγησας, ἥνικ' ἑδεῖ λῆγειν, ἀν' τι δυσκολοῦ συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει. ⁴ Ἦν μὲν οὖν, ὅπερ εἶπον, ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, τοῦ γε φρονιζόντος ἀνδρὸς τῆς πόλεως, καὶ τῶν δικαίων λόγων. ⁵ Ἐγὼ δὲ τοσαυτὴν ὑπερβολὴν ποιουμαι, ὥστε, ἀν' νῦν ἐχρ' τις δεῖξαι τι βέλλιον, ἢ ὅλως εἰ τι ἄλλο ἐνῆν, πλην ὅν ἐγὼ προεἶλαμην, ἀδικεῖν ὁμολογῶ. ⁶ Εἰ γὰρ ἐστ' ὁ, τι τις νῦν ἰσχυραῖεν, ὃ συνηνεγμένον ἀν' τότε πραχθεῖν, τοῦτ' ἐγὼ φημὶ δεῖν ἐμὲ μὴ λαβεῖν· εἰ δὲ μὴτ' ἐστὶ, μὴτε ἦν, μὴτ' ἀν' εἴπῃν ἐχοί μὴδὲς μὴδεπῶ καὶ τήμερον, τι τὸν συμβεβλον ἐχρῆν ποιεῖν; ⁷ ἔτι τῶν φαινόμενων, καὶ ἐνῶντων τα κραιτιστα εἰσεσθαι; Τὸτο τοίνυν ἐποίησα ἐγὼ, τὴ κήρυκος ἐρωτῶντος, Δισχιλῆ, τίς ἀγορεύειν βουλεῖται; οὐ, τίς αἰτιασθαι περὶ τῶν παρεληλυθότων; ἢ δὲ, τίς εἰγυασθαι ⁸ τὰ μέλλοντ' εἰσεσθαι; Σὺ δ' ἀφ' ὧν κατ' ἐκεῖνους χρόνους ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καθήμενον, ἐγὼ παρελθὼν, εἰλεγόν. Ἐπειδὴ δ' ἔτι τότε, ἀλλὰ νῦν δεῖζον,—εἰπε τίς ἢ ⁹ λόγος ὅντινα ἐχρῆν εὐρεῖν, ἢ καιρὸς συμπερᾶν ὑπ' ἐμὲ παρελθῆναι τῇ πόλει; τίς δὲ συμμαχία, τίς πράξις,

πραΐς, εφ' ἣν μάλλον εἶδει με ἀγαγεῖν ¹ τέτρεσι; Ἀλλὰ μὴν, το μὲν παρὲλθυσθε αἰ παρὰ πᾶσιν ἀφείται, καὶ εἴδεις περὶ τούτου προτιθήσιν ὕδαμον βελήν· το δὲ μέλ-
 λεν, ἡ το παρὸν, τὴν τε συμβεβη ταξίν ἀπαιτεῖ. Τότε
 τοῖνυν τα μὲν ἡμελλεν, ὥς εἶδοκε, τῶν δεινῶν, τα δ' ἤδη
 παρὴν, ἐν οἷς τὴν προαίρεσιν μου σκοπεῖ τῆς πολιτείας,
²μη τα συμβεβητα συκοφαντῇ. Το μὲν γὰρ περας, ὥς
 ἀν' ὁ δαίμων βελήθη, πάντων γίγνεται· ἡ δὲ προαίρεσις
 αὐτὴ τὴν τε συμβεβητα διανοίαν δέλοι. Μὴ δὴ τέτο ὥς
 ἀδικήμα ἐμὸν θῆς, εἰ κρατῆσαι συνέβη Φιλίππῳ τὴν
 μάχην· ἐν γὰρ τῷ θεῷ το τέτε τέλος ἦν, οὐκ ἐν ἐμοί.
 Ἀλλ' ὥς οὐχ' ἀπάντα ὅσα ἐνὶ ἀνθρώπινον λογισ-
 μὸν εἴλομην, καὶ δίκαιος ταῦτα καὶ ἐπιμελὲς ἐπραξα,
 καὶ φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν, ἡ ὥς οὐ καλὰ καὶ τῆς πο-
 λεως ἀξία πραγματῖα ἐνεστήσαμην καὶ ἀναγκαῖα,—ταῦτα
 μοι δεῖξον, καὶ τοτ' ἤδη κατηθόρεῖ με. Εἰ δ' ³ ὁ συμβεβη-
 σκηπτός, [ἡ χειμῶν,] μὴ μόνον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων
 τῶν ἄλλων Ἑλλήνων μεῖζον γέρονε, τί χρὴ ποίειν; ὥσπερ
 ἀν' εἰ τίς ναυκληρὸν πάντ' ἐπὶ σωτηρίᾳ πραξάντα, καὶ
 πᾶσι κατασκευάσαντα το πλοῖον, ἀφ' ὧν ὑπελαμβάνε
 σωθῆσεσθαι, εἰτα χειμῶνι χρῆσάμενον, καὶ πονησαντῶν
 αὐτῶν τῶν σκευῶν, ἡ καὶ συντρίβεντῶν ὅλας, τῆς ναυαγίας
 αἰτίητο,—ἀλλ' οὐτ' ἐκυβερνῶν τὴν ναυν, φησείη ἀν'
 ὥσπερ οὐδ' ἐστρατηγῶν ἐγώ, οὐτε τῆς τύχης κυρίος ἦν,
 ἀλλ' ἐκείνη τῶν πάντων. Ἀλλ' ἐκεῖνο λογίζε, καὶ ὅρα,
 εἰ μετὰ τῶν Θηβαίων ἡμῖν ἀγωνιζομένοις ἕως εἰμαρτο
 πραξαί, τί χρὴν προσδοκᾶν, εἰ μὴδε τούτους ἐσχομένῳ
 συμμαχῆς, ἡ ἄλλα Φιλίππῳ προσθέντο; ὑπὲρ οὐ τοτ'
 ἐκεῖνος πᾶσας ἀφῆκε φωνάς; καὶ εἰ νῦν τριῶν ἡμερῶν
 ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς ὁδὸν τῆς μάχης γεγεννημένης, τοσούτος
 κίνδυνος καὶ φόβος περιεσθῇ τὴν πόλιν, τί ἀν', εἰ τοῦ
 πλησίον τῆς χώρας ταῦτε τέτο παῖος συνέβη, προσδο-
 κῆσαι

κησαι χρόν; ¹ ἄρ' οἴσθε ἐτι νυν ἀν στήναι, συνελθῆναι,
 ἀναπνεύσαι; ² πολλὰ μὴ ἡμέρα καὶ δύο καὶ τρεῖς ἰδο-
 σαντων εἰς σῴηριαν τῇ πόλει· τότε δ'.....ἀλλ' ἐκ ἀξίων
 εἰπῆν, ἃ γὰρ μὴδ' ἐς πείραν ἔδωκε θεῶν τινος εὐνοία, καὶ
 το προβαλεσθαι τὴν πόλιν ταύτην τὴν συμμαχίαν, ἣς
 σὺ κατηγορεῖς. Ἐστὶ δὲ ταυτὴ πάντα μοι, ³ τὰ πολλὰ
 πρὸς ὑμᾶς, ἀνδρες δικάσαι, καὶ τὰς περιεσηκotas ἐξάθεν
 καὶ ἀκροαμένους· ἐπεὶ πρὸς γὰρ τούτῳ αὐτόν, τὸν κατα-
 πtyσον, βραχὺς καὶ σαφὴς ἐξήρκει μοι λόγος. Εἰ μὲν
 γὰρ ἡ σοὶ προδὴλα τὰ μέλλοντα, Δισχίνῃ, μόνῃ των
 ἄλλων, ὅτ' ἐβέλευθ' ἡ πόλις περὶ τῶν, τοτ' ἔδει σε
 προλεγεῖν· εἰ δὲ μὴ προηδεις, τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὕψι-
 θνιος εἰ τοῖς ἄλλοις· ὥστε τί μαλλον ἐμοὶ σὺ ταῦτα
 κατηγορεῖς, ἢ ἐγὼ σε; τοσούτον γὰρ ἀμείνων ἐγὼ σοὺ
 πολιτῆς γεγὼνα εἰς αὐτὰ ταῦθ' ἃ λέγω, (καὶ ἐγὼ περὶ
 των ἄλλων διαλεγόμεναι,) ὅσον ἐγὼ μὲν ἔδωκα ἐμαυτὸν
 εἰς τὰ πασι δοκούντα συμφερεῖν, ὅδενα κινδύνον ὀκνησας
 ἰδίον, οὐδ' ὑπολογισάμενος· σὺ δὲ οὐτε ἕτερά εἰπες
 βελτίων τῶν, (καὶ γὰρ ἀν τούτοις ἐχρῶντο,) οὐτ' εἰς τὰ
 τα χρησίμον οὐδὲν σεαυτὸν παρέσχες. Ὅτε δ' ἀν ὁ
 φαυλοτάτος καὶ δυσμεινέστατος ἀνθρώπος ποιήσῃ τῇ
 πόλει, ⁴ τέτο πεποιηκὼς ἐπὶ τοῖς συμβάσειν ἐξήτασαι,
 καὶ ἅμα Ἀριστάτος ἐν Ναξῷ, καὶ Ἀριστολέως ἐν Θα-
 σῷ, ⁵ οἱ καθάπαξ ἐχθροὶ τῆς πόλεως, τοὺς Ἀθηναίων
 κρίνεσι φίλους, καὶ Ἀθηνησὶν Δισχίνῃς Δημοσθένους κα-
 τηγορεῖ. Καί τοι ὅτῳ τὰ των Ἑλλήνων αὐτυχηματα
 ἐνευδοκίμειν ἀπέκειτο, ἀπολωλεναι μαλλον ἔτος ἐστὶ δι-
 καίος, ἢ κατηγορεῖν ἕτερον· ⁶ καὶ ὅτῳ συνενηιοχᾶσιν οἱ
 αὐτοὶ καιροὶ, καὶ τοῖς τῆς πόλεως ἐχθροῖς, οὐκ ἐν τού-
 τῳ εὖεν εἶναι τῇ πατρίδι· δηλοῖς δὲ καὶ ἐξ ὧν ζῆς, καὶ
 ποιεῖς, καὶ πολιτεύῃ, καὶ παλιν καὶ πολιτεύῃ. Πραττέσαι
 τί των ὑμῖν δοκεῖν συμφερεῖν; ἀφῶνος Δισχίνῃς. Ἀν-
 κρουσε

ἐκρεσε τι καὶ γέγονεν, οἷον εἶδαι; παρίσιν Διοσχίνης.
 Ὡς περ τα ῥήγματα, καὶ τα σπασματα, ὅταν τι κα-
 κὸν το σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται. Ἐπεὶ δὲ πολὺς τοῖς
 συμβεβηκοσιν ἐκείναι, βελομαι τι καὶ παραδοξὸν εἶπιν
 καὶ μου, πρὸς Δίος καὶ Δεῶν, μὴδεὶς τὴν ὑπερβολὴν
 θαυμασῇ, ἀλλὰ μετ' εὐνοίας, ὃ λέγω, θεωρήσασθω.
 Εἰ γὰρ ἢ ἅπασι προδήλα τα μελλόντα γενήσεσθαι,
 καὶ προηδισαν ἅπαντες, καὶ συ πρὸς ἐλπίδας, Διοσχίνη, καὶ
 διημαρτυρεῖς βῶν καὶ κεκραγὺς, ὅς οὐδ' ἐφθελγῶ, οὐδ'
 ἔτιως ἀποστατεῖν τῇ πόλει τέτων ἢ, εἴπερ ἢ δοξῆς, ἢ
 προγονῶν, ἢ τῷ μελλόντος αἰῶνος εἶχε λόγον. ¹Νυν
 μὲν γὰρ ἀποτυχεῖν δοκεῖ τῶν πραγμάτων, ὃ πασι κοῖνον
 ἐστὶν ἀνθρώποις, ὅταν τῷ Δεῷ τὰντα δοκῇ. Τότε δ'
 ἀξίεσσα προεῖναι τῶν ἀλλῶν, εἰτ' ἀποσάσα τέτῃ, Φι-
 λιππῷ προδεδωκεῖναι πάντας ἀν εἰσχεν αἰτίαν. Εἰ γὰρ
 ταῦτα προεῖτο ἀκονίτι, ²περὶ ᾧ εἰδὲνα κινδύνον ὅτιν'
 εἶχε ὑπέμειναν οἱ προγονοί, ³τίς αὖ οὐχὶ κατέκτυσεν αὖ
 σε; μὴ γὰρ δὴ τῆς πόλεως γέ, μὴδ' ἐμου. Τίσι δ' ὀφ-
 θαλμοῖς, πρὸς Δίος, ἰωρῶμεν αὖ τες εἰς τὴν πόλιν ἀν-
 θρώπους ἀφικνεμένους, ⁴εἰ τα μὲν πραγματά, εἰς ὅπερ
 νυν, περιεῖη; ἡγεμῶν δὲ καὶ κυρίως ἡρεθῇ Φιλίππος
 ἅπαντων, ⁵τοὶ δ' ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι ταῦτα ἀγνοῦν ἑτε-
 ροὶ χάρις ἡμῶν ἦσαν πεποιημένοι. Καὶ ταῦτα, μὴδε-
 πώποτε τῆς πόλεως ἐν τοῖς ἐμπροσθέν χρόνοις ασφαλείαν
 ἀδοξοὶ μάλλον, ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν κινδύνον ἡρημέ-
 νης· τίς γὰρ οὐκ οἶδεν Ἑλλήνων, τίς δὲ βαρβάρων, ὅτι
 καὶ παρὰ Θηβαίων, ⁶καὶ παρὰ τῶν ἐπὶ τέτων πρότερον
 ἰσχυρῶν γεγενημένων Λακεδαιμονίων, καὶ παρ' αὐτῶν τοῦ
 Περσῶν βασιλείας, ⁷μετὰ πολλῆς χάριτος τοῦτ' ἀν ασ-
 μενῶς εἰδοθῇ τῇ πόλει, ὃ, τι βουλεται λάβειν, καὶ τα
 ἑαυτῆς εἶχε, το κελευόμενον ποιεῖν, καὶ εἰς ἑτέρον τῶν
 Ἑλλήνων προεστάναι. Ἀλλ' οὐκ ἦν ταυθ', ὥς εἰπε, τοῖς
 Ἀθηναίοις

Ἀθηναίους τοὺς τότε πατρίαν, οὐδ' ἀνεκτά, οὐδ' ἐμφυτά, ἐδ' ἡδυνήθη πᾶποτε τὴν πόλιν οὐδεὶς ἐκ πάντος τε χρόνου πείσαι τοὺς ἰσχυροὺς μὲν, μὴ δίκαια δὲ πράττειν, προσθεμένην, ἀσφαλὲς δουλεύειν. Ἰαλλ' ἀγωνιζομένη περὶ πρᾶξεων καὶ τιμῆς καὶ δόξης καὶ κινδυνεύουσα, πάντα τὸν αἰῶνα διατετελεκε. Καὶ ταυτ' ἔτω σεμνὰ καὶ πρόσηκοντα τοῖς ὑμετέροισι ἡβῇσιν ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε εἶναι, ὥστε καὶ τῶν προγόνων τὰς ταῦτα πράξαντας μαλίστ' ἐπαινείτε, εἰκότως. Τίς γὰρ οὐκ ἀν' ἀγαθαιτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς, οἱ καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπεμείναν εἰς τὰς τριερεῖς ἐμδαντες, ὑπὲρ τε μὴ τὸ κτελευτούμενον ποιῆσαι; τὸν μὲν ταῦτα συμβαλυσσάμενος Θεμιστοκλῆς στρατηγὸν ἐλομένους, τὸν δ' ὑπακούειν τοῖς ἐπιταττομένοις ἀποφθνήσκοντες ²Κυρσίλον καταλίθωσαντες, καὶ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες αἱ ὑμετέραι τὴν γυναῖκα αὐτῆς. Οὐ γὰρ ἐζήτεν οἱ τότε Ἀθηναῖοι ἕτερον ῥήτορα, ἕτερον στρατηγόν, δι' οὗτον δουλεύουσιν εὐτυχῶς· ἀλλ' ἐδεζήν ἡξίεν, εἰ μὴ μετ' ἐλευθερίας αὐτοῖς ἐξῆσαι τὸτο ποιεῖν· ἡγεῖτο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος, καὶ τῇ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γεγενῆσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι. Διαφέρει δὲ τίς; ὁ μὲν τοῖς γονεῦσι μόνον γεγενῆσθαι νομίζων, ³τὸν τῆς εἰμαρμένης καὶ τοῦ αὐτοματοῦ θανάτου περιμένει· ὁ δὲ καὶ τῇ πατρίδι, ὑπὲρ τοῦ μὴ ταύτην ἐπιδεῖν δελεῦσθαι, ἀποθνήσκειν ἐθέλησει, καὶ φωδερῶτερως ἡγησέσθαι τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ὥς ἐν δελευσῇ τῇ πόλει φερεῖν ἀνάγκη, τὰ θανάτου. Εἰ μὲν τοίνυν τοῦτ' ἐπεχειρῇ λέγειν, ὥς ἀρὰ ἐγὼ προηγάγον ὑμᾶς ἀξία τῶν προγόνων φρονεῖν, καὶ ἐστίν, ὅστις οὐκ ἀν' εἰκότως ἐπιτιμήσεις μοι. Νυνὶ δ' ἐγὼ μὲν ὑμετέρας τὰς τοιαύτας προαιρέσεις ἀποφαινῶ καὶ δεικνύμι, ὅτι καὶ πρὸ ἐμὲ τὸ εἶχε τὸ φρονήμα ἡ πόλις· τῆς μὲντοι διακονίας τῆς ἐφ' ἕκαστοῖς τῶν πεπραγμένων, καὶ ἐμᾶντ' αὖ μετεῖναι φημι.

Οὗτος δὲ τῶν ὅλων κατηγορῶν, καὶ κελυῶν ὑμᾶς ἐμοὶ
 πιερώς ἔχειν, ὥς φοβῶν καὶ κινδυνῶν αἰτίῃ τῇ πόλει γε-
 γενήμενῳ, τῆς μὲν εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀποστέρησαι
 γλίσχεται, τὰ δ' εἰς ἅπαντα τοὺς λοιποὺς χρόνον ἐγκωμία
 ὑμῶν ἀφαιρεῖται. ¹ Εἰ γὰρ ἔχ', ὥς ἔτα βελτίστα ἐμὲ
 πολίτευσαμεν, τεδὶ καλῶς ἡφίσθητε, ἡμαρτηκεν αἰδοξίῃ,
 ἔτη τῆς τύχης ἀνῳμωσύῃ τὰ συμβῆντα παθεῖν. Ἀλλ'
 ἔκ εἰν, ἔκ εἰν, ὅπως ἡμαρτετε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ² τὸν
 ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κινδύνον ἀρα-
 μένοι. ³ ἔμα τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν
 προγόνων, καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους, καὶ
 ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχησαίτας, καὶ τὰς ἐπ' Ἀρβιμισίῳ, καὶ
 πολλὰς ἑτέρας τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνημασὶ κείμενους
 ἀγαθὰς ἀνδρας, ἔς ἅπαντας ὁμοίως ἢ πόλις τῆς αὐτῆς
 ἀξιώσασα τιμῆς, ἐθαψεν, Δισχίνῃ, οὐχὶ τοὺς κατορθώ-
 σαντας αὐτῶν, ἔδε τοὺς κρατήσαντας μόνους. Δικαίως.
 Ὅ μιν γὰρ ἡν ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐργον, ἅπασι πιπραγται·
 τῇ τύχῃ δὲ, ἣν ὁ δαίμων ἀπενειμειν ἑκάστοις, ταυτὴ κε-
 ρηνται. * * *

FINIS,

EXCERPTORUM EX ORATORIBUS.

ANALECTA GRÆCA MAJORA.

TOMI PRIORIS

PARS TERTIA.

EXCERPTA EX PHILOSOPHIS.

I.

Ε XENOPHONTE.

ΕΚ ΤΩΝ

ΤΟΥ ΞΕΝΟΦΟΝΤΟΣ

ΠΕΡΙ

ΤΟΥ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΩΝ.

[JUXTA EDIT. GLASGUENSEM. ANNO 1761. IN 4TO.]

SOCRATES—*parens Philosophiæ jure dici potest.*
CICERO DE FINIBUS, II. I.

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Κ Ε Φ. α'.

ΠΟΛΛΑΚΙΣ θαυμασα, ³ τισι ποτε λογοις Αθηναιους επεισαν ⁴ οί γραψαμενοι Σωκρατην, ὡς αξιος ειη θανατου τη πολει· ἡ μιν γαρ γραφη κατ' αυτε ⁵ τοιαυτε τις ην.—⁶ Αδικει Σωκρατης, οὐς μιν ἡ πολις νομιζει θειους, & νομιζων, ἑτερα δε καινα δαιμονια εισφερων· αδικει δε, και τες νεες διαφθειρων.

⁷ Πρωτον μιν ουν, ὡς ουκ ενομιζειν, οὐς ἡ πολις νομιζει θειους, ποιη ποτ' εχρησαντο τεκμηριω; ⁸ θυνων τε γαρ

γὰρ φανερὸς ἦν, πολλακίς μὲν οἰκοί, πολλακίς δὲ ἐπὶ τῶν κοινῶν τῆς πόλεως βωμῶν· καὶ μαντικὴ χρωμένος ἐκ ἀφανῆς ἦν· διετεθρυλλήτο γὰρ, ὡς Φαίη Σωκρατῆς, τὰ δαιμονιον ἑαυτῶν σημαίνειν· ὅθεν δὴ καὶ μάλιστα μοι δοκοῦσιν αὐτὸν αἰτιασασθαι καίνα δαιμονία εἰσφέρειν.

Ὁ δὲ εἶδεν καινότερον εἰσεφέρει τῶν ἄλλων, ὅσοι ² μαντικὴν νομιζόντες, ³ οἰωνοῖς τε χρώνται καὶ φημαῖς καὶ συμβολοῖς καὶ θυσιάζ· ἔτιοιτε γὰρ ὑπολαμβάνεσιν, οὐ τοὺς ὀρνίθας, ⁴ οὐδὲ τοὺς ἀπαντῶντας εἶδεναι τὰ συμφερόντα τοῖς μαντευομένοις, ἀλλὰ τὰς θεάς δια τετῶν αὐτὰ σημαίνειν· κακείνος οὕτως ἐνομιζέιν.

Ἀλλ' οἱ μὲν πλείους φασιν ὑπὸ τε τῶν ὀρνίθων καὶ τῶν ἀπαντῶντων ἀποτρεπεῖσθαι τε καὶ προτρεπεῖσθαι· Σωκρατῆς δ' ὥσπερ ἐγίγνωσκεν, ἔτως εἶλεγε· τὸ δαιμονιον γὰρ εἴη σημαίνειν, καὶ πολλοῖς τῶν ζυγόντων προηγορεῖ, τὰ μὲν ποιεῖν, τὰ δὲ μὴ ποιεῖν, ὡς τοῦ δαιμονίου προσημειωτός· καὶ τοῖς μὲν πειθομένοις αὐτῶ συνεφέρει, τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις μετεμελεῖ.

Καίτοι τίς οὐκ ἂν ⁵ ὁμολογήσειν αὐτὸν βουλευσθαι μὴτ' ἡλίθιον μὴτ' ἀλαζανα φαίνεσθαι τοῖς συνοῦσιν; εἶδοκει δ' ἂν ἀμφοτέρω ταῦτα, εἰ προαγορεύων ὡς ὑπὸ θεῶν φαινόμενα, ⁶ καὶ ψευδόμενος ἐφαίνετο· δηλοῖ οὖν, ⁷ ὅτι ἐκ ἂν προελεγείη εἰ μὴ ἐπίστευεν ἀληθεύσειν· ⁸ ταῦτα δὲ τίς ἂν ἀλλὰ πιστεύσει ἢ θεῶν; πιστεύων δὲ θεοῖς, πῶς ἐκ εἶναι θεῶς ἐνομιζέιν;

⁹ Ἀλλὰ μὴν ἐποιεῖ καὶ ταῦτα πρὸς τῆς ἐπιτηδεύσεως· τὰ μὲν γὰρ ἀναγκαῖα συνεβέβηκε καὶ πράττειν, ὡς ἐνομιζέσθαι ἀριστ' ἂν πράχθῃναι· περὶ δὲ τῶν ἀδελῶν, ὅπως ἂν ἀποῤῥητοίτο, ¹⁰ μαντευόμενος ἐπεμπεν, εἰ ποιεῖται.

¹ Καὶ

¹ Και τες μέλλοντας οικίαι τε και πόλεις καλώς οικήσιν, μαντικής εφη προσδεῖσθαι· τεκτονικόν μιν γάρ, η χαλκευτικόν, η γεωργικόν, η ανθρωπῶν αρχικόν, η τῶν τοιγῶν ἐργῶν ἐξεταστικόν, η λογιστικόν, η οικονομικόν, η στρατηγικόν γενεσθαι, πάντα τα τοιαυτα μαθήματα, και ανθρωπῶν γνῶμη αἰρετεια ενομίζειν εἶναι.

² Τα δε μεγαῖσα τῶν ἐν τέτοις, εφη, τες θεοι ἑαυτοῖς καταλείπεσθαι, ὧν ἕδεν δῆλον εἶναι τοῖς ἀνθρώποις· οὔτε γάρ τῳ καλῶς ἀγροὶ φυτευσαμένῳ δῆλον, ὅστις καρπωσεται, οὔτε τῳ καλῶς οἰκίαν οἰκοδομησαμένῳ δῆλον, ὅσις οικήσει, ἔτε τῳ στρατηγικῷ δῆλον, εἰ συμφέρει στρατηγεῖν, οὔτε τῳ πολιτικῷ δῆλον, εἰ συμφέρει τῆς πόλεως προστατεῖν, οὔτε τῳ καλῇ γημαντι, ἵνα ευφραίνηται, δῆλον, εἰ δια ταυτὴν ανιασεται, ἔτε τῳ δυνατοῦς ἐν τῇ πόλει κηδεστας λαβόντι δῆλον, εἰ δια τέτλες ³ σερήσειαι τῆς πόλεως.

Τοὺς δε μῆδεν τῶν τοιγῶν οἰόμενους εἶναι δαιμονίους, ἀλλὰ πάντα τῆς ἀνθρωπίνης γνῶμης, ⁴ δαιμονῶν εφη· δαιμονῶν δε και τοὺς μαντευομένους, ἃ τοῖς ἀνθρώποις ἐδῶκαν οἱ θεοὶ ⁵ μαθεῖν διακρίνειν· οἷον, εἰ τις ⁶ ἐπερωτῇ ποτέρῳ ἐπισταμένον ἥνιοχεῖν ἐπὶ ζευγὸς λαβεῖν κρείττον, η μὴ ἐπισταμένον· η ποτέρῳ ἐπισταμένον κυβερνᾶν ἐπὶ τὴν ναὺν κρείττον λαβεῖν, η μὴ ἐπισταμένον· η ἃ ἐξέειπεν ἀριθμησαντίας· η μετρησαντίας η ⁷ ἑσσαντας εἶδεναι, τοὺς τα τοιαυτα παρὰ τῶν θεῶν πυνθανομένους ἀθεμιστὰ ποιεῖν ἡγεῖτο· εφη δε δεῖν, ἃ μιν μαθόντας ποιεῖν ἐδῶκαν οἱ θεοὶ, μανθάνειν· ἃ δε μὴ δῆλα τοῖς ἀνθρώποις ἐστί, πειρᾶσθαι ⁸ δια μαντικῆς παρὰ τῶν θεῶν πυνθανεσθαι· τοὺς θεοὺς γάρ, οἷς ἀν ὧσιν ⁷ ἴλεω, σημαίνειν.

Ἀλλὰ μὴν ἐκεῖνος ἦγε αἰ μιν ἦν ἐν τῳ φανερώ· πρώτῃ γάρ εἰς τες περιπάτους και τα γυμνασία ¹⁰ ἦα, και πληθούσης ἀγορᾶς ἐπὶ φανερός ἦν, και το λοιπὸν αἶτι

αι της ἡμέρας η, ὅπου πλείστοις μελλοὶ συνεσθῆναι·
 και ελεγε μεν ¹ ὡς το πολυ, τοις δε βουλομενοις εζην
 ακουειν.

Ουδεις δε παποτε Σωκρατες ουδεν ασεβες, εδε ανο-
 σιοι, ετε πραττοντος ειδεν, ετε λεγοντος ηκουσεν· ουδε
 γαρ περι της των παντων φυσεως, ² ηπερ των αλλων οι
 πλειστοι, διελεγετο, σκοπων, ὅπως ο καλυμενος ὑπο των
 σοφισων κοσμος εφυ, και ³ τισιν αναγκαις ικασα γινεσθαι
 των υρανιων· αλλα και τους φροντιζοντας τα τοιαυτα
 μωραινοντας επεδεικνυν.

⁴ Και πρωτον μεν αυτων εσκοπει, οτιερα ποτε νομι-
 σαντες ικανως ηδη τ' ανθρωπινα ειδεναι, ⁵ ερχονται επι
 το περι των τοιουτων φροντιζειν, η τα μεν ανθρωπινα
 παρεντες, τα δαιμονια δε σκοπαντες, ηγουνηται τα προσ-
 ηκοντα πραττειν.

⁶ Εθαυμαζε δε, ει μη φανερον αυτοις εσιν, οτι ταυτα
 ου δυνατον εστιν ανθρωποις ευρειν· ⁷ επει και τες μεγαισον
 φρονεντας επι τη περι τουτων λεγειν, ου ταυτα δοξαζειν
 αλληλοις, αλλα τοις μαινομενοις ὁμοιως διακεισθαι
 προς αλληλους.

Των τε γαρ μαινομενων τες μεν εδε τα δεινα δεδι-
 ναι, τους δε και μη φοβερα φοβεισθαι· και τοις
 μεν ουδ' οχλω δοκειν αισχρον ειναι λεγειν η ποιειν
 οτιεν, τοις δε εκ εξιτητεον εις ανθρωπους ειναι δοκειν·
 και τους μεν εθ' ιερον, ουτε βωμον, ετε αλλο των θειων
 εδεν τιμαῖν, τες δε και λιθες ⁸ και ξυλα τα τυχοντα
 και θηρια σεβεισθαι· των τε περι της των παντων φυ-
 σεως μεριμνωντων τοις μεν δοκειν εν μονον το ον· ειναι,
 τοις δ' απειρα το πληθος· και τοις μεν αιε κινεισθαι
 παντα, τοις δ' ουδεν αν ποτε κινηθηναι· και τοις μεν
 παντα γιγνεσθαι τε και απολλυσθαι, τοις δ' ετ' αν γε-
 νεσθαι ποτε εδεν, ουτ' απολειςθαι.

Εσκοπει

Εσκοπεῖ δὲ περὶ αὐτῶν καὶ ταῦτα· ἀρ' ὥσπερ οἱ τ' ἀνθρώποι μαθάνοντες, ἡγούνται τεθ', ὅ, τι ἀν μαθῶσιν, ἑαυτοῖς τε καὶ τῶν ἄλλων, ὅτῳ ἀν βελάνται, ποιήσιν· ἔτω καὶ οἱ τὰ θεῖα ζητεῖντες, νομιζουσιν, ἐπειδὴν γινώσκιν αἰς ἀναγκαῖς ἑκάστα γίγνεται, ποιήσιν, ὅταν βελάνται, καὶ ἀνέμους, καὶ ὕδατα, καὶ ὥρας, καὶ ὅτε δ' ἀν ἄλλου θῶνται τῶν τοιῶν· ἡ τοιοῦτο μὲν κδεν κδ ἐλπίζουσιν, ἀρκεῖ δ' αὐτοῖς γινῶναι μόνον, ¹ ἢ τῶν τοιῶν ἑκάστα γίγνεται. Περὶ μὲν ἐν τῶν ταῦτα πραγματευομένων τοιαῦτα εἰλεγεν.

² Αὐτὸς δὲ περὶ τῶν ἀνθρωπείων αἰε διελεγέτο, σκοπῶν, τι εὐσεβεῖς, τι ἀσεβεῖς· τι καλόν, τι αἰσχρόν· τι δίκαιον, τι ἀδίκον· τι σωφροσύνη, τι μανία· τι ἀνδρεία, τι δειλία· τι πόλις, τι πολιτικός· τι ἀρχὴ ἀνθρώπων, τι ἀρχικός ἀνθρώπων· καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ἃ τοὺς μὲν εἰδοτάς ἡγεῖτο καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς εἶναι, τοὺς δὲ ἀγνούοντας ἀνδραποδαῖς ἀν δίκαιον, κεκλησθῆναι.

Ὅσα μὲν οὖν μὴ φανεροὺς ἦν ὅπως ἐγίγνωσκεν, οὐδὲν θαυμάστον, ὑπὲρ τούτων περὶ αὐτοῦ ³ παραγινῶναι τοὺς δικάστας· ὅσα δὲ πάντες ᾔδεισαν, θαυμάστον, εἰ μὴ τούτων ἐνεθυμηθῆσαν.

⁴ Βελεύσας γὰρ τότε, καὶ τὸν βουλευτικὸν ὅρον ὁμοσας, ἐν ᾧ ἦν, κατὰ τοὺς νόμους βουλευσεῖν, Ἐπιστάτης ἐν τῷ δήμῳ γενομένος, ἐπιθυμησαντος τε δήμου, παρὰ τοὺς νόμους, εἰνεα στρατηγούς μίαν ψήφῳ, ⁵ τοὺς ἀμφὶ Θρασυλὸν καὶ Ἐρασινίδην, ἀποκτεῖναι πάντας, ⁶ ἐκ ἠθελήσεν ἐπιψηφισαί, ὀργιζομένη μὲν αὐτῷ τοῦ δήμου, πολλῶν δὲ καὶ δυνατῶν ἀπειλεῖντων· ἀλλὰ ⁷ περὶ μὲν πλεονος ἐποίησατο εὐορκεῖν, ἢ χαρίσασθαι τῷ δήμῳ παρὰ τὸ δίκαιον, ⁸ καὶ φυλαξασθαι τοὺς ἀπειλεῖντας.

VOL. I.

C G

Kat

Και γὰρ ἐπιμελίσθαι θεούς νομίζειν ἀνθρώπων, οὐχ¹ ὁν τρόπον οἱ πολλοὶ νομίζουσιν· οὗτοι μὲν γὰρ οἰοῦνται, τοὺς θεοὺς τὰ μὲν εἶδεναι, τὰ δὲ οὐκ εἶδεναι. Σωκράτης δὲ πάντα μὲν ἡγεῖτο θεοὺς εἶδεναι, τὰ τε λεγόμενα καὶ πραττόμενα, καὶ τὰ σιγῇ βουλευόμενα, πανταχοῦ δὲ παρῆναι, καὶ σημαίνειν τοῖς ἀνθρώποις περὶ τῶν ἀνθρωπείων πάντων.

Θαυμάζω οὖν, ὅπως ποτὲ ἐπεισθῆσαν Ἀθηναῖοι, Σωκράτην περὶ τοὺς θεοὺς μὴ σωφρονεῖν, τὸν ἀσεβὲς μὲν εἶναι ποτὲ περὶ τοὺς θεοὺς οὐτ' εἰποῖν οὐτε πράξαι, τοιαῦτα δὲ καὶ λεγόντα καὶ πραττόντα περὶ θεῶν, οἷά τις αὖ καὶ λέγων καὶ πραττων, εἴη τε καὶ νομίζοιτο εὐσεβεστάτος.

Κ Ε Φ. β'.

Θαύμαστον δὲ φαίνεται μοι καὶ τὸ πεισθῆναι τινὰς, ὡς Σωκράτης τοὺς νέους διεφθέρειν, ὅς, πρὸς τοῖς εἰρημνοῖς, πρῶτον μὲν ἀφροδισίων, καὶ γαστρος, πάντων ἀνθρώπων ἐγκρατεστάτος ἦν· εἶτα πρὸς χειμῶνα καὶ θέρους, καὶ πάντας ποιεὺς κατεριπώτατος· ἔτι δὲ πρὸς τὸ μετρίων δεῖσθαι πεκαϊδευμένος οὕτως, ² ὥς πᾶν μικρὰ κεκτημένος, πᾶν ῥαδίως ἔχειν ἀρκούντα.

Πῶς οὖν αὐτὸς ὦν τοιοῦτος, ἀλλοὺς αὖ ἡ ἀσεβείας, ἡ παρανομίας, ἡ λιχνείας, ἡ ἀφροδισίων ἀκρατείας, ἡ πρὸς τὸ ποιεῖν μαλακοὺς ἐποίησεν; ³ ἀλλ' ἐπαύσε μὲν τέτων πολλὰς, ἀρετὴς ποιήσας ἐπιθυμῶν, καὶ ἐλπίδας παρασχών, αὖ ἑαυτῶν ἐπιμελῶνται, καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς εἴσεσθαι.

Καίτοι γὰρ οὐδὲ πώποτε ὑπεσχετο διδάσκαλος εἶναι τέττε, ⁴ ἀλλὰ τῷ φαίνομαι εἶναι τοιοῦτος ὦν, ἐλπίζειν εἰποιε τοὺς συνδιατρίβοντας ἑαυτῷ, μιμνήμενους ἐκείνου, τοιούτῳ γένησθαι. * * *

—Πῶς

—Πως αν ἐν ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ διαφθεῖροι τοὺς ἄνους, εἰ μὴ ἀρα ἡ τῆς ἀρετῆς ἐπιμελεια διαφθορα ἐστίν;

Ἀλλὰ νῆ Δία, ὁ κατηγορὸς εἶπεν, ¹ ὑπερβολὰν ποιεῖ των καθεστώτων νόμων τὰς συνουσίας, λέγων ὡς μῶρων εἶη, ² τὰς μὲν τῆς πόλεως ἀρχοῦσας ἀπο κυάμου καθίστασθαι, κυβερνήτην δὲ μηδὲνὰ θελεῖν πεχερῆσθαι κυάμευτῳ, μηδὲ τέκτονι, μηδ' αὐλητῇ, μηδ' ἐπ' ἀλλὰ τοιαῦτα, ἀ πολλὰ ἐλαττοῦσας βλάβας ἀμαρτάνομενα ποιεῖ των περὶ τὴν πόλιν ἀμαρτάνομενων· τοὺς δὲ τοιοῦτους λόγους παῖρξεν εἶπεν τὰς ἄνους καταφρονεῖν ³ τῆς καθεστῶσης πολιτείας, καὶ ποιεῖν βιαιάς.

Ὑγὼ δ' οἶμαι τὰς φρονήσιν ασκούντας, καὶ νομιζούσας ἱκανοὺς εἶσθαι τὰ συμφέροντα διδάσκειν τοὺς πολίτας, ἥκιστα γίγνεσθαι βιαιάς, ⁴ εἰδούσας ὅτι τῇ μὲν βίᾳ προσεῖσιν ἐχθραὶ καὶ κινδύνοι, διὰ δὲ τὴν πειθεῖν ἀκινδύνως τε καὶ μετὰ φιλίας ταῦτα γίγνεται. * * *

Ἀλλ', εἶπεν γὰρ ὁ κατηγορὸς, Σωκράτει ὁμίλητα γενόμενῳ Κριτίας τε καὶ Ἀλκιβιάδῃ, πλείστα κακὰ τὴν πόλιν ἐποίησαν. Κριτίας μὲν γὰρ των ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ πάντων πλεονεκτίσας τε καὶ βιαιοτάτος ἐγενετό· Ἀλκιβιάδῃ δὲ αὐ των ἐν τῇ δημοκρατίᾳ πάντων ἀκράτεστατος, καὶ ὑβριστοτάτος, καὶ βιαιοτάτος.

Ὑγὼ δ', εἰ μὲν τι κακὸν ἔπεινα τὴν πόλιν ἐποίησαν, ἐκ ἀπολογησομαι· τὴν δὲ πρὸς Σωκράτην συνεισιάν αὐτοῖς, ὡς ἐγενετο, διηγήσομαι.

Ἐγενεσθῆν μὲν γὰρ δὴ τῷ ἀνδρὶ τούτῳ φῦσει φιλοφροσύνη πάντων Ἀθηναίων, βελομένῳ τε πάντα δι' ἑαυτῶν κρατῆσθαι, καὶ πάντων ὀνομαστοῦσθαι γενεσθαι· ⁵ ἤδεσάν δι, ⁶ Σωκράτην ἀπ' ἐλαχίστων μὲν χρημάτων αὐταρχεῖσθαι ζῶντα, των ἡδονῶν δὲ πᾶσιν ἐγκρατῆσθαι οὖλα, τοῖς

τοῖς δὲ διαλεγομένοις αὐτῶ πασι χρωμένον ἐν τοῖς λόγοις ὅπως βηλοῖτο.

Ταῦτα δὲ ὄρωντε, καὶ ὄντε οἶω προειρησθόν, ποτερον τις αὐτῶ φη τε βίου του Σωκράτους ἐπιθυμησαντε, καὶ τῆς σωφροσύνης, ἣν ἐκεῖνος εἶχεν, ¹ ὀρεξασθαι τῆς ὁμιλίας αὐτου· ἢ νομισαντε, εἰ ὁμιλησάιτην ἐκείνῳ, γενεσθαι ἀν ἱκανώτατα λεγεῖν τε καὶ κρατῆειν ;

Εἰγω μὲν γὰρ ἡγούμαι, Θεοῦ δίδοντος αὐτοῖν, ἡ ζῆν ὅλον τὸν βίον, ὥσπερ ζῶντα Σωκράτην ἑώραν, ἡ τεθνῆναι ² ἔλεσθαι ἀν αὐτῶ μαλλον τεθνῆναι· ὅλῳ δ' εὐγενεσθῆν ἐξ ὧν ἐπραξάτην· ὥς γὰρ ταχίστα κρείττους τῶν συνδινόμενων ἡγήσασθῆν εἶναι, ³ εὐθύς ἀποκηδήσαντε Σωκράτους, ἐπραττέτην τα πολιτικά, ὥντερ ἕνεκα ⁴ Σωκράτους ὠρεχθήτην. * * *

Καὶ Κριτίας δὴ. καὶ Ἀλκιβιάδης, ἕως μὲν Σωκράτα ⁵ συνηστήν, ἐδυνασθῆν, ἐκείνῳ χρωμένῳ συμμαχῶ, τῶν μὴ καλῶν ἐπιθυμιῶν κρατεῖν· ἐκεῖνου δ' ἀπαλλαγέντε, Κριτίας μὲν φύγων εἰς Θετταλίαν, ἐκεῖ συνην ἀνθρώποις ἀνομία μαλλον ἢ δικαιοσύνη χρωμένοις· Ἀλκιβιάδης δ' αὖ δια μὲν κάλλος ὑπὸ πολλῶν καὶ σεμνῶν γυναικῶν θηρώμενος, δια δυνάμειν δὲ τὴν ἐν τῇ πόλει, καὶ τοῖς συμμαχοῖς, ⁷ ὑπὸ πολλῶν καὶ δυνατῶν κολακευεῖν ἀνθρώπων διαβρυπτομενος, ὑπὸ δὲ τῶν δήμῳ τιμωμενος, καὶ ῥαδίως πρωτεύων, ὥσπερ οἱ τῶν γυμνικῶν ἀγωνῶν ἀθλῆται ῥαδίως πρωτεύοντες ἀμελεῖσι τῆς ἀσκήσεως, οὕτῳ παρκεῖνος ἡμελήσεν αὐτῶ.

Τοιούτων δὲ συμβάντων αὐτοῖν, καὶ ὠγαμμένῳ μὲν ἐπὶ γενεῇ, ἐπηρεμένῳ δ' ἐπὶ πλετῶ, πεφουσημένῳ δ' ἐπὶ δυνάμει, διατεβρυμμένῳ δὲ ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ πασι τέτοις διεφθαρμένῳ, καὶ πολὺν χρόνον ἀπὸ Σωκράτους γεγενοτε, τι θαυμάσον, εἰ ὑπερῆφανῶς εὐγενεσθῆν ;

Εἰτα,

Εἶτα, εἰ μὲν τι ἐπλημμελησατήν, τούτου Σωκράτην ὁ κατηγορὸς αἰτιάται· ὅτι δὲ νῦν οὔτε αὐτῷ, (ἥνικα καὶ ἀγνωμονεσάτω καὶ ἀκρατεσάτω εἰκὸς εἶναι,) Σωκράτης παρῆσχε σωφρονεῖν, εὐδενὸς ἐπαινεῖ δοκεῖ τῷ κατηγορῷ ἀξίος εἶναι; ¹ ἢ μὴν ταγε ἀλλὰ ἔτω κρίνεται.

Τίς μὲν γὰρ αὐλητῆς, τίς δὲ καὶ κιθαριστῆς, τίς δὲ ἄλλος διδασκαλὸς ἱκανὸς ποιήσας τοὺς μαθητάς, εἰ πρὸς ἄλλους ἐλθόντες χεῖρες φανῶσιν, αἰτίαν ἔχει τῆς; τίς δὲ πατήρ, εἰ ὁ παῖς αὐτοῦ ² συνδιατρίβων τῷ, σωφρῶν ἢ, ὑστέρων δὲ ἄλλῳ τῷ συγγενομένῳ, πονηρὸς γιγνέται, τὸν προσθεὶν αἰτιάται, ἀλλ' οὐχ ὅσῳ ἀνὰ τῷ ὑστέρῳ χεῖρων φαίνεται, τοσούτῳ μᾶλλον ἐπαινεῖ τὸν πρότερον; ³ ἀλλ' οἷγε πατέρες αὐτοῖς συνοῦντες τοῖς υἱέσι, τῶν παιδῶν πλημμελόντων, ἐκ αἰτίαν ἔχουσιν, εἰ ἂν αὐτοὶ σωφρονίσκον.

Οὕτω δὲ καὶ Σωκράτην δίκαιον ἦν κρίνειν· εἰ μὲν αὐτὸς ἐπειεῖ τι φαῦλον, εἰκοτὸς ἂν ἐδοκεῖ πονηρὸς εἶναι· εἰ δ' αὐτὸς σωφρονῶν διετέλει, πῶς ἂν δίκαιως τῆς ἐκ ἐνέσσης αὐτῷ κακίας αἰτίαν ἔχοι; * * *

—Κρίτουν τε Σωκρατῆς ἠν ὁμιλητῆς, καὶ Χαιρεφῶν, καὶ Χαιρεκράτης, καὶ Σιμμίας, καὶ Κεῖνης, καὶ Φαίδων δὲ, καὶ ἄλλοι, οἱ ἐκείνῳ συνησαν, ἐχ' ἵνα δημηγόριοι ἢ δικανικοὶ γένοιτο, ἀλλ' ἵνα καλοὶ τε κερταβοὶ γενομένοι, καὶ οἰκῶ, καὶ οἰκεταῖς, καὶ οἰκειοῖς, καὶ φίλοις, καὶ πολλοῖς, καὶ πολιταῖς δύναιντο καλῶς χρῆσθαι· καὶ τέλῶν ἔδεις, ἥτε νεώτερος ἥτε πρεσβύτερος ὢν, ἥτ' ἐποίησε κακὸν εὐδὲν, ἥτ' αἰτίαν ἔσχειν.

Ἀλλὰ Σωκράτης γ', εἶφ' ὁ κατηγορὸς, τοὺς πατέρας ⁴ προσηλακίζειν ἐδιδασκεῖ, πείθων μὲν τοὺς συνοῦντας αὐτῷ, σοφώτερες ποιεῖν τῶν πατέρων. * * *

—Ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλους συγγενεῖς ἐποιοεῖ ἐν ἀτιμίᾳ εἶναι

εἶναι παρὰ τοῖς αὐτῷ συνοῦσι, λεγὼν, ὥς οὔτε τοὺς καμνοντάς, οὔτε τοὺς δικάζομενους οἱ συγγενεῖς ὠφελουσιν, ἀλλὰ τοὺς μὲν οἱ ἰατροί, τοὺς δὲ οἱ συνδικαὶν ἐπισταμενοί.

Ἐφη δὲ καὶ περὶ τῶν φίλων αὐτοῦ λέγειν, ὥς ἔδεν ὀφελὸς εὐνοῦς εἶναι, εἰ μὴ καὶ ὠφελεῖν δύνησονται· ¹ μόνες δὲ φασκεῖν αὐτὸν ἀξίους εἶναι τιμῆς τοὺς εἰδοτάς τα δεινὰ, καὶ ἑρμηνεῦσαι δύναμεναι· ἀναπειθόντα ἐν τῷ νουῷ αὐτοῦ, ὥς αὐτὸς εἴη σοφώτατος τε, καὶ ἀλλοὺς ἱκανώτατος ποιῆσαι σοφοὺς, ἔτω διατιθεῖναι τοὺς αὐτῷ συνόντας, ὥστε μὴδ᾽ αὐμὸν παρ' αὐτοῖς τῷ ἄλλῳ εἶναι ² πρὸς ἑαυτὸν. * * *

Ἐφη δ' αὐτοῦ ὁ κατηγορὸς καὶ τῶν εἰδοξοτάτων ποιητῶν ἐκλεγόμενον τὰ πονηρότατα, καὶ τέτοις μαρτυρίαις χρωμένον, διδάσκειν τοὺς συνόντας κακουργεῖς εἶναι, καὶ τυραννικὰς· Ἡσίοδῳ μὲν το,

Ἔργον δ' ἔδεν ονειδὸς, ἀεργεῖα δὲ τ' ονειδὸς·
τέτο δὴ λέγειν αὐτοῦ, ὥς ὁ ποιητὴς κελεύει μὴδενὸς ἐργεῖν, μῆτε ἀδικεῖν, μῆτε αἰσχροῦ ἀπεχεσθαι, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ποιεῖν ἐπὶ τῷ κερδεῖ.

Σωκράτης δ' ἐπειδὴ ὁμολογησάτο, τὸ μὲν ἐργατὴν εἶναι, ὠφελίμῳ τε ἀνθρώπῳ καὶ ἀγαθῷ εἶναι, τὸ δὲ ἄργον, βλαβερόν τε καὶ κακόν, καὶ τὸ μὲν ἐργαζίσθαι ἀσέβον, τὸ δὲ ἀργεῖν κακόν· τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τι ποιοῦντας ἐργαζίσθαι τε, ἔφη, καὶ ἐργατὰς ἀγαθοὺς εἶναι· τοὺς δὲ κυβέουντας, ἢ τί ἄλλο πόνηρον καὶ ἐπιζημίον ποιοῦντας, ἀργούς ἀπικαλεῖ· ἐκ δὲ τούτων ὀρθῶς ἀνέχει το,

³ Ἔργον δ' ἔδεν ονειδὸς, ἀεργεῖα δὲ τ' ονειδὸς.

Τὸ δὲ Ὀμηρεῖ, ἔφη ὁ κατηγορὸς, πολλακίς αὐτὸν λέγειν, ὅτι Ὀδυσσεύς,—

¹ Ὅτινα

¹ Ὅτινα μιν βασιλῆα καὶ ἐξοχὸν ἀνδρὰ πιχίῃ,
 Τονδ' ἀγατοῖς ἐπείσσειν ἐρητῦσασκε παραστάς·
 Δαιμονί, καὶ σὲ τοῖσι κακὸν ὥς δειδίσσεσθαι·
 Ἀλλ' αὐτὸς τε καθῆσο, καὶ ἄλλους ἰδρὺε λαῶς.
 Ὅν δ' αὖ δῆμα τ' ἀνδρὰ ἰδοί, βοῶντα τ' ἐφευροί,
 Τὸν σκηπτρῷ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκε τε μυθῷ·
 Δαιμονί, ἀτρεμὰς ἦσο, καὶ ἄλλων μύθον ἀκρεί,
 Οἱ σὺ φερτεροὶ εἰσὶ· σὺ δ' ἀπτολεμὸς καὶ ἀναλκις,
 Οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναριθμῖος, κατ' ἐνὶ βελῇ.

Ταῦτα δὲ αὐτὸν ἐξηγεῖσθαι, ὥς ὁ ποιητὴς ² ἐπαινοῖ
 παιεσθαι τὰς δημοτίας καὶ πενήτας.

Σωκράτης δ' ἐταυτ' εἰλεγεν, (καὶ γὰρ ἑαυτὸν εἶω γ'
 αὖ φέτο δεῖν παιεσθαι,) ἀλλ' εἶπε, δεῖν τοὺς μῆτε λογιῶ
 μῆτε ἐργῶ ὠφελίμους ὄντας, μῆτε στρατευματι, μῆτε
 πόλει, μῆτε αὐτῷ τῷ δῆμῳ, εἰτὶ δεοί, βοηθεῖν ἱκανοὺς,
 ἀλλὰς τ' εἰς πρὸς τοῦτ' καὶ θρασυεῖς ὡσί, πάντα
 τροποὶ κωλυέσθαι, καὶ πάντ' πλουσιοὶ ³ τυγχάνουσιν
 ὄντες. * * *

Ἐμοὶ μὲν δὲ Σωκράτης, τοιοῦτος ὢν, εἰδοκεῖ τιμῆς
 ἀξίος εἶναι τῇ πόλει μάλλον, ἢ θανάτου· καὶ κατὰ τὰς
 νόμους δὲ σκοπῶν αὖ τις, τεθ' εὖροι. Κατὰ γὰρ τὰς νο-
 μίμους, εἰς τις φανερός γενῆται κλεπτῶν, ἢ λωποδύτων, ἢ
 βαλάντιοτόμων, ἢ τοιχορυχῶν, ἢ ἀνδραποδιζομένων, ἢ
 ἱεροσυλῶν, ταῦταις θάνατος ἐστὶν ἢ ζῆμια· ὃν ἐκεῖνος
 πάντων ἀνθρώπων πλείστοι ἀπειχέν.

⁴ Ἀλλὰ μὴν τῇ πόλει γὰρ καὶ πολέμῳ κακῶς συμ-
 βάντος, οὔτε στάσεως, καὶ προδοσίας, οὔτε ἀλλοῦ κακῶς
 ἑδένος πώποτε αἰτιὸς ἐγένετο· καὶ μὴν ἰδίᾳ γὰρ ἑδεια
 πώποτε ἀνθρώπων καὶ ἀγαθῶν ἀπεστέρησεν, καὶ κακοῖς
 περιέβαλεν· ⁵ ἀλλ' ἑδ' αἰτίαν τῶν ἐρημνῶν ἑδένος πώ-
 ποτ' ἔσχε.

¹ Πως

¹ Πως ουν ενοχος αν ειη τη γραφῃ, ὅς αντι μεν του μη νομιζειν θεας, (ὡς εν τη γραφῃ εγεγραπτο,) ² φανερος ην θεραπειων τους θεας μαλιστα των αλλων ανθρωπων· αντι τε τε διαφθειρειν τους νεους, (ὁ δη ὁ γραψαμενος αυτον ητιατο,) φανερος ην, των συνοντων τους ποιηρας επιθυμιας εχοντας, ³ τελων μεν παυων, της δε καλλισης και μεγαλοπρεπειας αρετης, ἥ πολεις τε και οικες ευ οικεσι, προτρεπων επιθυμειν; ταυτα δε πρατων, πως ε μεγαλης αξιος ην τιμης τη πολει;

Κ Ε Φ. γ'.

* * *

⁴ Και ευχετο δε προς τις θεας ἁπλως ταγαθα διδονται, ⁵ ὡς τις θεας καλλισα ειδοντας, ὅποια αγαθα εστι· τις δε ευχομενες χρυσιον, η αργυριον, η τυραννιδα, η αλλο τι των τοιωντων, εδεν διαφορον ενομιζειν ευχεσθαι, η ει κυβειαν, η μαχην, η αλλο τι ευχοιντο των φανερας αδηλων, ὅπως αποβησοιτο.

Θυσιας δε θυων μικρας απο μικρων, ουδεν ἡγειτο μεισθαι των απο πολλων και μεγαλων· ⁹ πολλα και μεγαλα θυοντων· ουτε γαρ τοις θεοις εφη καλως εχειν, ει ταις μεγαλαις θυσιας μαλλον, η ταις μικραις εχαιρον· (πολλακις γαρ αν αυθις τα παρα των πονηρων μαλλον η τα παρα των χρηστων ειναι κεχαρισμενα,) ετ' αν τοις ανθρωποις αξιον ειναι ζην, ει τα παρα των πονηρων μαλλον ην κεχαρισμενα τοις θεοις, η τα παρα των χρηστων· αλλ' ενομιζει τις θεας ταις παρα των ευσεβιστατων τιμαις μαλα χαιρειν· επαινετης δ' ην και τε επες τετε, —

¹ Καδδυναμιν

¹ Καδδυναμιν δ' ἔρδειν ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·
 και προς φίλους δε, και ξένους, και προς την αλλην
 δαιταν καλην εφη παραινεισιν ειναι την καδδυναμιν
 ἔρδειν. * * *

Διαιτη δε την τε ψυχην εκαιδευσε και το σωμα, ἢ
 χρωμενος αν τις, εἰ μη τι δαιμονιον ειη, θαρράλεως και
 ασφαλως διαγοι, ² και εκ αν απορησειε τοσαυτης δαπα-
 νης· ἔτω γαρ ευτελης ην, ³ ὥστ' ουκ οιδ' ειτις ἔτως αν
 ολιγα εργαζοιτο, ὥστε μη λαμβανειν τα Σωκρατει αρ-
 κεντα· σιτω μεν γαρ τοσαυτη εχρητο, ὅσον ἡδεως ησθιε·
 και επι τετῳ ἔτως παρεσκευασμενος ⁴ ηει, ὥσε την ἐπι-
 θυμιαν του σιτου οψον αυτω ειναι· ποτον δε παν ἡδυ ην
 αυτω, δια το μη πινειν, εἰ μη διψῳη.

Εἰ δε ποτε κληθειε εβλησειεν επι δειπνον ελθειν, ὁ
 τοις πλειστοις εργαδῆσ' ατον εστιν, ὥστε φυλαξασθαι το
 ὑπερ τον καιρον ἐμπιπλᾶσθαι, τουτο ῥαδιως πανυ εφυ-
 λαττετο· τοις δε μη δυναμενοις τετο ποιειν, συνεβλεψε
 φυλατῆσθαι τα πειθοντα μη πεινωντας εσθιειν, μηδε
 διψωντας πινειν· και γαρ τα λυμαινομενα γαστρας, και
 κεφάλας, και φυχας, ταυτ' εφη ειναι.

Οἰεσθαι δ' εφη επισκωπτων και την Κιρκην ὡς ποιαν,
 τοις τοις πολλοις δαπνιζεσαν· ⁵ τον δε Οδυσσεα Ἑρμου
 τε ὑποθημοσυνη, και αυτον εγκρατη οντα, ⁶ και αποσχο-
 μενον του ὑπερ τον καιρον των τοιουτων ἀπτεσθαι, δια
 ταυτα εδε γενεσθαι ὑν. Τοιαυτα μεν περι τετων εκαι-
 ζεν, ἅμα σπεδαζων. * * *

Κ Ε Φ. δ'.

* * *

Λέξω δὲ πρῶτον, ἃ ποτὲ αὐτοῦ ἤκουσα περὶ τοῦ δαιμονίου διαλεγόμενε πρὸς Ἀριστοδήμον τὸν Μικρὸν ἐπικαλούμενον· καταμαθὼν γὰρ αὐτὸν ὅτι θυνοῦντα τοῖς ᾄδεισι¹ μηχανώμενον, οὔτε μαντικῇ χρωόμενον, ἀλλὰ καὶ τῶν ποιητῶν ταῦτα καταγέλαντα· εἶπε μοι, ἔφη, ὦ Ἀριστοδήμι,² εἰσὶν ἔς τινας ἀνθρώπων τεθαυμακας ἐπὶ σοφίᾳ; ἐγὼ γ', ἔφη.

Καὶ ὅς, λέξον ἡμῖν, ἔφη, τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Ἐπὶ μὲν τοίνυν Ἑκῶν ποιῆσι Ὀμηροῖ ἐγὼ γὰρ μάλιστα τεθαυμακας, ἐπὶ δὲ³ Διθύραμβῳ Μελαινεπιδῇ, ἐπὶ δὲ Τραγῳδίᾳ Σοφοκλεῖ, ἐπὶ δὲ Ἀνδριαντοποιίᾳ Πολυκλείτῳ, ἐπὶ δὲ Ζωγραφίᾳ Ζευξίν.

Πότερα σοὶ δοκῶσιν οἱ ἀπεργαζόμενοι εἰδῶλα ἀφρονα τε καὶ ἀκίνητα, ἀξιοθαυμαστοτεροὶ εἶναι, ἢ οἱ ζῶα ἐμφρονα τε καὶ ἐνεργα; πολὺ, ἢ Δία, οἱ ζῶα, ἀπεργεῖ μὴ τύχῃ τινί, ἀλλὰ ὑπὸ γνῶμης ταῦτα γιγνέσθαι.⁴ τῶν δὲ ἀτεκμαρτῶς ἐχόντων, οὗτοῦ ἕνεκα ἐστὶ, καὶ τῶν φανερώς ἐκ' ὀφείλας ὄντων, ποτερά τυχῆς καὶ ποτερά γνῶμης ἐργα κρινεῖς; πρέπει μὲν τὰ ἐκ, ὀφείλας γίγνομαινα γνῶμης εἶναι ἐργα.

⁵ Οὐκ ἐν δοκᾷ σοὶ ὁ ἐξ ἀρχῆς ποιῶν ἀνθρώπους, ἐκ' ὀφείλας προσθῆναι αὐτοῖς, δι' ἃν αἰσθάνονται, ἕκαστα, ὀφθαλμοὺς μὲν, ἃς δ' ὄραν τὰ ὄρατα, ἅλα δὲ, ὥστ' ἀκῆαν τὰ ἀκῆστα; ὁσμῶν γέ μιν, εἰ μὴ ῥίνες προστεθῆσαν, τί ἂν ἡμῖν ὀφείλος ᾗ; τίς δ' ἂν αἰσθήσις ᾗ γλυκίων, καὶ

καὶ δριμύων, καὶ πάντων τῶν δια στόματος ἡδίων, αἱ μὴ γλυττά τῶν γυνάμων ἐναργασθῇ;

Πρὸς δὲ τούτοις ¹ εὐδοκεῖ σοι καὶ τὰδε προνοίας ἐργὰ εἰκέναι, το, εἰτε ἀσθενὴς μὲν ἐστὶν ἡ οὐψις, βλεφαροῖς αὐτὴν θυρῶσαι, ἃ, ὅταν μὲν αὐτὴ χρῆσθαι τι δεῖ, ἀναπείταννυται, ἐν δὲ τῇ ὑπνῷ συγκλείεται; ὥς δ' ἂν μὴδὲ ἀνεμοὶ βλαπτῶσιν, ἡθμὸν βλεφαριδᾶς ἐμφύσαι, ὀφρῦσι τε ἀποχέσσωσαι τὰ ὑπὲρ τῶν ὀμμάτων, ὥς μὴδ' ὁ ἐκ τῆς κεφαλῆς ἰδρῶς κακουργῇ· το δὲ, τὴν ἀκοὴν δεχίσθαι μὲν πάσας φωνάς, ἐμπιπλασθαι δὲ μηποτε ² καὶ τοὺς μὲν προσθεὶν ὀδοντάς πασι ζώοις οἷος τεμνῆναι, τοὺς δὲ γομφίους, οἷους παρὰ τούτων δεξάμενους λαινῶν καὶ στόμα μὲν, δι' οὗ, ἂν ἐπιθυμᾷ τὰ ζῶα, ἀσπεμπίεται, πλησίον ὀφθαλμῶν καὶ ῥινῶν καταθῆναι· ³ εἰτα δὲ τὰ ἀποχωρεῖντα δυσχερῆ, ἀποσρεψαί τις τῶν ὀχετούς, καὶ ἀπενέγκαν, ⁴ ἢ δυνατόν προσώτατον, ἀπὸ τῶν αἰσθησίων· ταῦτα οὕτω προνοητικῶς πεπραγμένα, ἀπορίας, ποτέρα τύχης ἢ γυνμῆς ἐργὰ ἐστίν;

Οὐ, μα τὸν Δί', ἐφη, ἀλλ' οὕτω γε σκόπουμένην πανυ εἰκε ταῦτα σοφου τίνος δημιουργεῖ καὶ φιλοζῶε τεχνηματί· ⁵ το δὲ, ἐμφύσαι μὲν ἐρώτα τῆς τεκνοποιίας, ἐμφύσαι δὲ ταις γυνάμεναις ἐρώτα τοῦ ἐκτρέφαι, τοῖς δὲ τραφῆσι μεγίστον μὲν ποθὸν τοῦ ζῆν, μεγίστην δὲ φόβον τῶν θανάτων· ⁶ ἀμελεῖ καὶ ταῦτα εἰκε μὴ χανήμασι τίνος ζῶα εἶναι βεβλευσάμενα. * * *

⁷ Μα Δί', ἐφη, οὐ γὰρ ὅρα τοὺς κυρίους, ὥσπερ τῶν ἐνθάδε γινόμενων τῶς δημιουργεῖς, ⁸ εἰδὲ γὰρ τὴν εἰαυτῆς σὺ γε ψυχὴν ὄρας, ἢ τὴν σώματος κυρία ἐστίν· ὥστε κατὰ γε τετο εἴεσι σοι λεγείν, ὅτι εἰδὲν γυνμῇ, ἀλλὰ τύχῃ πάντα πράττεις.

Καὶ

Και ὁ Ἀριστοδημος, οὗτοι, εἶπεν, ἔγω, ὦ Σωκράτης, ὑπερὸν το δαιμονιον, ἀλλ' ἐκάνο μεγαλοπρεπέστερον ἡγούμαι, ἢ ὥς της ἐμης θεραπειας προσδεῖσθαι. Ἰου-
κέν, εἶπεν, ὅσῳ μεγαλοπρεπέστερον ἀξιοί σε θεραπεύειν,
τόσῳ μάλλον τιμήτεον αὐτό.

Εὐ ἰσθί, εἶπεν, ὅτι εἰ νομίζοιμι θεὸς ἀνθρώπων τι φρον-
τίζειν, οὐκ ἀν' αμειλοῖην αὐτῶν· ἐπ' οὐκ οἶα φροντι-
ζαν, οἱ πρῶτον μὲν μόνον τῶν ζῶν ἀνθρώπων ὀρθὸν ἀνε-
στησαν, (ἢ δὲ ὀρθότης καὶ προεῖν πλεον ποῖα δύνασθαι,
καὶ τὰ ὑπερθεῖν μάλλον θεῶσθαι, καὶ ἥττον κακοπαθεῖν,) καὶ οὖσιν, καὶ ἀκοῇ, ἑλ' στόμα ἐνεποίησαν; ἐπειτα τοῖς
μὲν ἄλλοις ἐρπετοῖς πόδας ἐδωκαν, οἱ το πορεύεσθαι μόνον
παρέχουσιν· ἀνθρώπων δὲ καὶ χεῖρας προσέθεσαν, αἱ
τὰ πλάσται, οἷς εὐδαιμονέστεροι ἐκείνων ἐσμεν ἐξεργα-
ζοῦται;

Καὶ μὴν γλατῆσαν γε πάντων τῶν ζῶν ἐχόντων, μό-
νην τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐποίησαν οἶαν, ἀλλοτε ἀλλαγὴν
ψαύσαν τε στόματος, ἀρβρὲν τε τὴν φωνήν, καὶ σημαί-
ναν πάντα ἀλλήλοις, ἃ βελομεθα; * * *

Οὐ τοίνυν μόνον ἤρκεσέ τῳ θεῷ τοῦ σώματος ἐπιμε-
ληθῆναι, ἀλλ' (ὅπερ μέγιστον ἐστὶ) καὶ τὴν ψυχὴν κρα-
τιστὴν τῷ ἀνθρώπῳ ἐνεφύσε· τίνος γὰρ ἄλλε ζωὴ ψυ-
χῇ πρῶτα μὲν θεῶν, τῶν τὰ μέγιστα καὶ καλλίστα συν-
τάξαντων, ᾗσθηται ὅτι εἰσι; τί δὲ φύλον ἄλλο, ἢ ἀν-
θρώποι, θεοὺς θεραπεύουσι; ποῖα δὲ ψυχὴ της ἀνθρώ-
πινος ἱκανώτερα προφυλαττέσθαι, ἢ λιμὸν, ἢ δίψος,
ἢ ψυχὴ, ἢ θάλαττη, ἢ νοσοῖς ἐπικερῆσαι, ἢ ῥώμην ἀσκη-
σαι, ἢ πρὸς μαθήσιν ἐκπονησαι, ἢ ὅσα αὖ ἀκουσῇ, ἢ ἰδῇ
ἢ μαθῇ, ἱκανώτερα ἐστὶ διαμεμνησθαι;

Οὐ γὰρ παντὶ σοὶ κατὰδῆλον, ὅτι παρὰ τὰ ἄλλα ζῶα,
ὥστερ

ὥσπερ θεοὶ, ἀνθρώποι βιοτεύουσιν, φύσει καὶ τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ κρατίζοντες; ἔτε γὰρ βροτοὶ ἀν' ἐχὼν σῶμα, ἀνθρώπου δὲ γνώμῃ, ἐδυνατ' ἀν' πράττειν, ἃ ἐβούλετο· οὐθ' ὅσα χαρῆς ἔχει, ἀφρονα δ' ἐστὶ, πλεον' ἔδει ἔχει. Σὺ δὲ ἀμφοτέρων τῶν πλάσας ἀξίων τετυχηκώς, ἐκ οἷα σε θεὸς ἐπιμελεσθαι; * * *

¹ Ὡ γὰρ, ἔφη, καταμαθεῖ, ὅτι καὶ ὁ σὸς νῦν ἐνών, τὸ σὸν σῶμα, ὅπως βελεται, μεταχειρίζεται. Οἰεσθαι οὖν χρὴ καὶ τὴν ἐν παντὶ φρονήσιν τὰ πάντα, ὅπως ἀν' αὐτῇ ἡδύη, οὕτω τιθεσθαι· καὶ μὴ τὸ σὸν μὲν ὁρμα δύνασθαι ἐπὶ πολλὰ σταδία ἐξικνεῖσθαι, τὸν δὲ τοῦ θεοῦ ὀφθαλμὸν ἀδύνατον εἶναι ἅμα πάντα ὄραν· μὴδὲ τὴν σὴν μὲν ψυχὴν καὶ περὶ τῶν ἐνθάδε καὶ περὶ τῶν ἐν Αἰγυπτῷ, καὶ ἐν Σικελίᾳ δύνασθαι φροντίζειν, τὴν δὲ τῷ θεῷ φρονήσιν μὴ ἱκανὴν εἶναι ἅμα πάντων ἐπιμελεῖσθαι. * * *

—Γινώσκῃ τὸ θεῖον, ὅτι τοσέτον καὶ τοιόντον ἐστίν, ὥσθ' ἅμα πάντα ὄραν, καὶ πάντα ἀκρῆν, καὶ πανταχῶς παρῆναι, ² καὶ ἅμα πάντων ἐπιμελεσθαι αὐτὸς.

³ Ἐμοὶ μὲν ταῦτα λέγων οὐ μόνον τοὺς συνοῦντας ἐδόκεα ποιεῖν, ὅποτε ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ὄρωντο, ἀπεχεσθαι τῶν ἀνοσιῶν τε, καὶ ἀδικῶν καὶ αἰσχρῶν, ἀλλὰ καὶ ὅποτε ἐν ἐρημίᾳ εἶεν· ἐπαιτὲρ ἡγήσαιντο μὴδὲν ἀν' ὅτε, ἂν πράττοιεν, θεὸς διαλαβεῖν.

* * *

εὐκλείδης

EK

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ.

Κ Ε Φ. α.

* * *

—Προδικος δὲ ὁ σοφός, ἐν τῷ συγγραμματι τῷ περὶ τοῦ Ἡρακλείους, (ὅπερ δὴ καὶ πλαστοῖς ἐκιδεικνύται,) ὥσπερ αὐτὸς περὶ τῆς ἀρετῆς ἀποφαινεται, ὥδε πως λεγὼν, ὅσα ἐγὼ μνησθήσομαι. Φησὶ γάρ Ἡρακλῆα, ἔτα ἐκ παίδων εἰς ἡβὴν ὥρματο, (ἐν ἧ οἱ νεοὶ, ἤδη αὐτοκράτορες γιγνομένοι, δηλοῦσιν ἅτε τὴν δι' ἀρετῆς ὁδὸν τρέψονται ἐπὶ τοῖς βίοις, ἅτε τὴν διὰ κακίας,) ³ ἐξελθὼντα εἰς ἡσυχίαν καθῆσθαι, ⁴ ἀπορουντα ποτεράν των ὁδῶν τραπήται.

⁵ Καὶ φανῆναι αὐτῷ δυο γυναῖκας προΐεναι μεγάλας, καὶ τὴν μὲν ἑτέραν εὐπρεπὴ τε ἰδεῖν καὶ εὐθερίον, φύσει πεποσμημένην ⁶ τὸ μὲν σῶμα καθαροῦν, τὰ δὲ ὀμματα αἰδοῖ, τὸ δὲ σχῆμα σωφροσύνη, ἐσθῆτι δὲ λευκῇ· τὴν δὲ ἑτέραν ⁷ τεθραμμένην μὲν εἰς πολυσυρρικνίαν τε καὶ ἀπαλοῦτητα, ⁸ πεκαλλωπισμένην δὲ τὸ μὲν χρῶμα, ὥστε λευκοτέραν τε καὶ εὐρυθροτέραν τε ὄντος δοκεῖν φαίνεσθαι, ⁹ τὸ δὲ σχῆμα, ὥς τε δοκεῖν ὀρθοῦν τῆς φύσεως αἰνῶν, ¹⁰ τὰ δὲ ὀμματα εἶχεν ἀναπέπταμένα, ἐσθῆτα δὲ, ἐξ ἧς ἂν μαλίστα ὥρα διαλαμπὸς κατασκοπεῖσθαι δὲ θαυμάσια αὐτὴν, ἐπισκοπεῖν δὲ καὶ αἰτὶς ἄλλος αὐτὴν θιάται· πολλὰς δὲ καὶ εἰς τὴν αὐτῆς σκίαν ἀποβλέπειν.

Ὡς δ' ἐγένοντο πλησιέστερον τῷ Ἡρακλεῖ, τὴν μὲν προσθεὶν ῥηθεῖσαν εἶναι ¹¹ τοῖς αὐτοῖς τροποῖς· τὴν δὲ ἑτέραν,

ραν, φθασαι βουλομενην, προσδράμειν τῷ Ἡρακλει, και επαν' ὄρω σε, ὦ Ἡρακλεις, απορρυντα, ποιαν ὁδον επι τον βιον τραπη· εαν ουν εμε φιλην ποιησης, επι την ἡδιστην τε και ῥασην ὁδον αζω σε, και των μεν τερπυνων εδενος αγευστος εση, των δε χαλειπων απειρος διαβιωση.

Πρωτοι μεν γαρ ἡ πολεμων, ουδε πραγματων ¹ φροντισεις, αλλα σκοπεμενος ² διεση, τι αν πεχαρισμενον, η σιτιον, η ποτον εὔροις· η τι αν ιδων, η τι ακουσας τερφθαις, η τινων οσφραινομενος, η ἀπτομενος ἡσθαις· τισι δε παιδικοις ὁμιλων μαλιστα· αν ευφρανθειης, και πως αν μαλακαυτατα καθευδοις, και πως αν απονωτατα τουτων παντων τυγχανois.

Εαν δε ποτε γενηται ³ τις ὑποψια σπανως, αφ' ὧν εσαι ταυτα, ἡ φοβος, μη σε αγαγω επι το, πονενια και ταλαιπωρηντα τῷ σωματι και τῇ ψυχῃ, ταυτα ποριζεσθαι· ⁴ αλλ' οἷς αν οἱ αλλοι εργαζονται, τετοις συχρηση, ⁵ εδενος απεχομενος, ὁθεν αν δυνατον η τι κερδαναι· πανταχοθεν γαρ ωφελεσθαι τοις εμοι ζυνουσιν εξουσιαν εγωγε παρεχω.

Και ὁ Ἡρακλης ακεσας ταυτα, ὦ γυναι, εφη, ονομα δε σοι τι εστιν; Ἡ δε, οἱ μεν εἰμοι φιλοι, εφη, καλεσι με Ευδαιμονιαν· οἱ δε μισουντες με, ⁶ ὑποκοριζομενοι ονομαζουσι με Κακιαν.

Και εν τουτω ἡ ἑτερα γυνη προσελθουσα επειν· και εγω ἡκω προς σε, ὦ Ἡρακλεις, ειδυια τους γενησαντας σε, και την φυσιν την σην εν τη παιδα καταμαθουσα· εξ ὧν ελπίζω, ει την προς εμε ὁδον τραποιο, σφοδρ' αν σε των καλων και σεμνων εργατην αγαθον γειεσθαι, και εμε επι πολυ εντιμοτεραν, και επ' αγαθοις διαπρεπιστεραν φανηναι· ἡ εξαπατησω δε σε προοιμιοις ἡδο,

1752

νης, ἀλλ' ἥπερ ¹ οἱ θεοὶ διεθέσαν, τὰ ὄντα, διηγησομαι μετ' ἀληθείας.

Τῶν γὰρ ὄντων ἀγαθὸν καὶ καλὸν εἶεν ἀνευ ποῦς καὶ ἐπιμελείας θεοὶ δίδουσιν ἀνθρώποις· ἀλλ' εἴτε τες θεοὺς ² ἴλεως εἶναι σοὶ βουλεῖ, θεραπευτέον τες θεοὺς· εἴτε ὑποφίλων θελοῖς ἀγαπασθαι, τοὺς φίλους ευεργετήτεον· εἴτε ὑποτινὸς πολέως ἐπιθυμῇς τιμασθαι, τὴν πόλιν ὠφελήτεον· εἴτε ὑποτῆς Ἑλλάδος πᾶσιν ἀξιοῖς ἐπ' ἀρετῇ θάυμαζέσθαι, τὴν Ἑλλάδα πειρατέον εὐκτεῖν· εἴτε τὴν γῆν φερεῖν οἷ βελεῖ καρπὺς ἀφθονοὺς, τὴν γῆν θεραπευτέον· εἴτε ἀποβοσκημάτων οἷ δεινὸν πλετίζεσθαι, τῶν βοσκημάτων ἐπιμελήτεον· εἴτε διὰ πολέμου ὄρμας αὐξέσθαι, καὶ βελεῖ δύνασθαι τες τε φίλους ἐλευθερεῖν, καὶ τες ἐχθροὺς χεῖρεσθαι, τας πολεμικὰς τέχνας αὐτὰς τε παρὰ τῶν ἐπισκευμένων μαθήτεον, καὶ ὅπως αὐταῖς δεῖ χρῆσθαι ἀσκήτεον· εἰ δὲ καὶ τῷ σώματι βελεῖ δυνατὸς εἶναι, τῇ γυνάμει ὑπηρετεῖν ἐθιστέον τὸ σῶμα, καὶ γυμναστέον συνπονοῖς καὶ ἰδρωτί.

Καὶ ἡ Κακία ὑπολαβούσα εἶπεν, (ὡς φησὶ Προδικός,) ἐννοεῖς, ὦ Ἡρακλῆϊς, ἥ χαλεπὴν καὶ μακρὰν ὁδὸν ἐπὶ τας ευφροσύνας ἡ γυνὴ σοὶ αὕτη διηγείται; ἐγὼ δὲ ῥαδίαν καὶ βραχείαν ὁδὸν ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἀξώ σε.

Καὶ ἡ Ἀρετὴ εἶπεν· ὦ τλήμων, τί δὲ σὺ ἀγαθὸν ἔχεις; ἡ εἰ ἡδύ οἶσθα, μὴδὲν τούτων ἐνεκα πράττειν ἐθέλουσα; ἥτις εἶδεν τὴν τῶν ἡδῶν ἐπιθυμίαν ἀναμένεις, ἀλλὰ πρὶν ἐπιθυμῆσαι, πάντων ἐμπιπλάσαι· ³ πρὶν μὲν πεινῆν, ἐσθίονσα, πρὶν δὲ διψῆν, πίνονσα· καὶ ἵνα μὲν ἡδῶς φαγῆς, οὐλοποιεὺς μηχανώμενη· ἵνα δὲ ἡδῶς πινῆς, οἶνος τε πολυτελεῖς παρασκευάζῃ, ⁴ καὶ τες θεοὺς χιόνα περιθεύονσα ζητεῖς· ἵνα δὲ καθυπνώσης ἡδῶς, καὶ μόνον τας στρωμνάς μαλακάς,

μαλακάς, ἀλλὰ καὶ τὰς κλινὰς καὶ ἅτα ὑπόδαθρα ταῖς κλιναῖς παρασκευαζέεις· καὶ γὰρ διὰ τὸ πονεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴδὲν εἶναι ὃ, τι ποιῇς ὑπὲρ ἐπιθυμείας. Τὰ δ' ἀφροδίσια προ τῆ δεισθαι ἀναγκαζέεις, πάντα μηχανώμενη, καὶ γυναιξὶ τοῖς ἀνδράσι χρωμένη. Οὕτω γὰρ παιδεύεις τῆς σαυτῆς φίλης, τῆς μὲν νυκτός ὕβριζουσα, τῆς δὲ ἡμέρας τὸ χρησιμώτατον κατακοιμιζέουσα.

Ἀθανάτος δὲ εἶσα, ἐκ θεῶν μὲν ἀπερρίψαι, ὑπὸ δὲ ἀνθρώπων ἀγαθὴν ἀτιμαζέει· τὴ δὲ πάντων ἡδίστη ἀκρεσμάτος, ἐκείνη ἑαυτῆς ἀνηκούος εἰ, καὶ τὴ πάντων ἡδίστη θεάματος ἀθεάτος· οὐδὲν γὰρ πώποτε σαυτῆς ἐργὸν καλὸν τεθέασαι. Τίς δ' ἂν σοὶ λεγέσῃ τι πιστεύσεις; τίς δ' ἂν δεομένη τίνος ἐπαρκεσεῖεν; ἢ τίς ἂν εὖ φροῶν ἢ τὴ σε διασῶσι τολμήσειεν εἶναι; οἱ νεοὶ μὲν ὄντες, τοῖς σωμασὶν ἀδύνατοι εἰσι, πρεσβύτεροι δὲ γενομένοι, ταῖς ψυχαῖς ἀνοητοὶ· ἀπόνως μὲν λιπαροὶ διὰ νεότητος τρεφομένοι, ἐπιπόνως δὲ αὐχμηροὶ διὰ γῆρας περωντές· τοῖς μὲν πεπραγμένοις αἰσχυνομένοι, τοῖς δὲ πρᾶττομένοις βαρυνόμενοι· τὰ μὲν ἡδέα ἐν τῇ νεότητι διαδραμιόντες, τὰ δὲ χάλεπα εἰς τὸ γῆρας ἀποθεμένοι.

Ἐγὼ δὲ συνειμὶ μὲν θεοῖς, συνειμὶ δὲ ἀνθρώποις τοῖς ἀγαθοῖς· ἐργὸν δὲ καλὸν, ἥτε θεῖον ἥτε ἀνθρώπινον, χωρὶς ἐμὴ γίγνεται. Τίμωμαι δὲ μαλίστῃ πάντων καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρὰ ἀνθρώποις, οἷς προσήκει· ἀγαπήτη μὲν συνεργὸς τεχνίταις, πίσῃ δὲ φυλαξοικῶν δεσποταῖς, εὐμηνῆς δὲ παραστατὶς οἰκεταῖς, ἀγαθὴ δὲ συλληπτήρια τῶν ἐν εἰρήνῃ πονῶν, βέλαια δὲ τῶν ἐν πολέμῳ συμμαχος ἐργῶν, ἀρίστη δὲ φιλίας κοινωνός.

Ἔστι δὲ τοῖς μὲν ἐμοῖς φίλοις ἡδέα μὲν καὶ ἀπραγμάτων σιτῶν καὶ πόλων ἀπολαύσεις· ἀνιχνύονται γὰρ ἕως ἂν ἐπιθυμώσιν

μησωσιν αυτων. Ὑπνος δε αυτοις παρεστιν ἡδιων, η τοις αμοχθοις· και ετε απολιποντες αυτον αχθονται, εἴε δια τειτοι ¹ μεθιασι τα δεονηα πραττειν. Και οἱ μιν νεοι τοις των πρεσβυτερων επαινοις χαιρεουσιν, οἱ δε γεραιτεροι ταις των νεων τιμαις αγαλλονται· και ἡδεως μιν των παλαιων πραξεων μεμνηνται, ευ δε τας παρσας ἡδονται πραττοντες, δι' εμε φιλοι μιν θβοις οντες, αγαπητοι δε φιλοις, τιμιοι δε πατρισιν. Οταν δ' ελθῃ ² το πεπρωμενοι τελος, ε μετα ληθης ατιμοι κεινται, αλλα μετα μνημης ³ τον αι χρονον ὑμνεμενοι θαλλεσι.—Γοιαυτα σοι, ω παι τοκεων αγαθων Ἡρακληις, εξεστι διαπονησαμενη την μακαριστοτατην ευδαιμονιαν κεινησθαι. * * *

* * *

K E Φ. δ'

Ηκιστα δε ποτε αυτου και περι φιλων διαλεγόμενος, εξ αν μοιγι εδοκει μαλιν· αν τις ωφελεισθαι προς φιλων κτησιν τε και χρειαν. ⁴ Τουτο μιν γαρ δη πολλων εφη ακειν, ως παντων κτηματων κρατισον αν ειη φιλος σαφης και αγαθος· επιμελεμενες δε παντος μαλλον οραν εφη τους πολλες η φιλων κτησεως.

Και γαρ οικιας, και αδρες, και ανδραποδα, και βοσκηματα, και σκευη κτωμενες τε επιμελως οραν εφη, και τα οντα σωζειν πειρωμενες· φιλον δε (ο μεγιστον ασαθον ειναι φασιν) οραν εφη τες πολλες, ουτε οπως κτησονται φροντιζοντας, ετε ⁵ οπως οιον τε, εαυτοις σωζοντας.

Αλλα και καμνοντων φιλων τε και οικετων, οραν τινας εφη τοις μιν οικεταις και ιαλρες εισαγοντας, και ταλλα προς

προς ὑγίειαν ἐπιμελῶς παρασκευάζοντας, τῶν δὲ φίλων ὀλιγοφρονεῖν· ἀποθάνοντων τε ἀμφοτέρων, ἐπὶ μὲν τοῖς οἰκεταῖς ἀχθομένους καὶ ζῆμῖαν ἡγόμενους, ἐπὶ δὲ τοῖς φίλοις οὐδὲν οἰόμενους ἐλατῆσθαι· καὶ τῶν μὲν ἀλλῶν κτημάτων οὐδὲν ἑώντας ἀβεραπύετον, οὐδ' ἀνεπίσκειτον, τῶν δὲ φίλων ἐπιμελείας δεομένων ἀμελῆντας.

Ἐτι δὲ πρὸς τούτοις ὅραν ἐφη τοὺς πολλοὺς τῶν μὲν ἀλλῶν κτημάτων, καὶ πάνυ πολλῶν αὐτοῖς ὄντων, ¹ τὸ πλῆθος εἰδοτάς· τῶν δὲ φίλων ὀλιγῶν ὄντων οὐ μόνον τὸ πλῆθος ἀγνοήσας, ἀλλὰ καὶ τοῖς πυνθανομένοις τούτο καταλεγείν ἐγχείρησαντας, οὓς ἐν τοῖς φίλοις ἐβέσαν, ² πάλιν τούτους ἀνατίθεσθαι· τούτων αὐτοὺς τῶν φίλων φροντίζειν.

Καίτοι πρὸς ποῖον κτήμα τῶν ἀλλῶν παραβαλλόμενος φίλος ἀγαθός, ἐκ ἀν πολλῶν κρείττων φάνει; ποῖος γὰρ ἵππος, ἡ ποῖον ζεύγος οὕτω χρησίμων, ὥσπερ ὁ χρηστός φίλος; ποῖον δὴ ἀνδραποδὸν οὕτως εὖεν καὶ παραμονιμον; ἡ ποῖον ἄλλο κτήμα οὕτω παγχρηστόν;

Ὁ γὰρ ἀγαθός φίλος ἑαυτὸν ταττεῖ πρὸς πάν το ἐλλείπον τῷ φίλῳ, καὶ τῆς τῶν ἰδίων κατασκευῆς, καὶ τῶν κοινῶν πράξεων. Καὶ ἀν τε τίνα εὐ ποιῆσαι δεή, συνεπισχυεῖ· ἀν τε τίς φόβος ταράτῃ, συμβόηθαι, ³ τὰ μὲν συναναλίσκων, τὰ δὲ συμπράττων· καὶ τὰ μὲν, συμπεῖθων, τὰ δὲ, βιάζομενος· καὶ εὐ μὲν πράττοντας πλείστα εὐφραίνων, ⁴ σφαλλομένους δὲ πλείστα ἐπανορθων.

Ἄ δὲ αἰ τε χεῖρες ἐκαστῷ ὑπερέτεσι, καὶ ὀφθαλμοὶ προορῶσι, καὶ τὰ ὠτα προακχεσι, καὶ οἱ πόδες διανύττει, ⁵ τῶν φίλος εὐεργετῶν ἕδνεος λείπεται. Πολυλακίς ἂ πρὸ αὐτῆς τις ἡ ⁶ ἐκ ἐξειργασατο, ἡ ἐκ εἶδεν, ἡ ἐκ ἡκασιν, ἡ εὐ δῆλυνσε, ταῦτα ὁ φίλος πρὸς τοὺς φίλους ἐξηκασιν. Ἀλλ' ὅμως ἐνίοι μὲν δεινὰ πειρώνται
θεραπεύειν

Θεραπευεῖν τε καρπὸν ἕνεκεν· του δὲ παμφορωτάτη κτη-
μάτος, ὃ καλεῖται φίλος, ἀργῶς καὶ ἀνείμενος οἱ πλεί-
στοι ἐπιμελοῦνται.

* * *

Κ Ε Φ. 5'.

¹ Ἐδοκεῖ δὲ μοι καὶ εἰς τὸ δοκιμαζέειν φίλους, ὁποίους
ἀξιον κτασθαι, φρενὴν, τοιαυτὰ λεγόν· Εἶπε μοι, εἴη, ὦ
Κριτοβουλε, εἰ δεοίμεθα φίλου αγαθοῦ, ² πῶς ἀν ἐπιχει-
ροῖημεν σκοπεῖν; ἀρὰ πρῶτον μὲν ζητήτεον, ³ ὅστις ἀρ-
χεῖ γαστροῦ τε, καὶ φιλοποσίας, καὶ λαγνείας, καὶ ὕπ-
νου, καὶ ἀργίας; ὃ γὰρ ὑπὸ τούτων κραταμένος, οὐτ'
αὐτὸς ἑαυτῷ δύναται· ἀν, οὐτε φίλῳ, τὰ δεόντα πράτ-
τειν. Μα Δί' οὐ δῆτα, εἴη. ⁴ Οὐκὲν τοῦ μὲν ὑπὸ
τέτων ἀρχομένου ἀφεκτεον δοκεῖ σοι εἶναι; Πάνυ μὲν
οὖν, εἴη.

⁵ Τί γὰρ; εἴη, ὅστις δαπνηρὸς ὢν, μὴ αὐταρχῆς
ἐστίν, ἀλλ' αἰετῶν πλησίον δέεται, καὶ λαμβάνων μὲν,
μὴ δύναται ἀποδίδοναι, μὴ λαμβάνων δὲ, τὸν μὴ δι-
δόντα μισεῖ· εἰ δὲ σοι καὶ οὗτος χαλεπὸς φίλος
εἶναι; Πάνυ, εἴη. Οὐκὲν ἀφεκτεον καὶ τετὲ; Ἀφεκτεον
μὲντοι, εἴη.

Τί γὰρ; ὅστις χρηματίζεσθαι μὲν δύναται, πολλὰν
δὲ χρημάτων ἐπιθυμεῖ, καὶ διὰ τετὸ δυσζυμβολὸς ἐστίν,
καὶ λαμβάνων μὲν ἡδέεται, ἀποδίδοναι δὲ εἰς βέλτεται;
Ἐμοι μὲν δοκεῖ, εἴη, ἔτος εἰς πονηροῦς ἐκάνει εἶναι. ⁶ Τί
δε; ὅστις διὰ τὸν ἐρωτὰ τε χρηματίζεσθαι μὴδὲ πρὸς ἐν
ἄλλο χολὴν ποιεῖται, ἢ ὅποθεν αὐτὸς περδάνει; ⁷ Ἀφεκτεον
καὶ

και ταυτε, ὡς ἐμοι δοκεῖ· ἀνωφελής γάρ ἐστιν εἴη τῷ χρω-
μενῷ.

Τί δέ; ὅσῃς ἐκασίῳδης τε ἐστὶ, καὶ θείων πολλὰς τοῖς
φίλοις ἐχθρὰς παρεχέειν; Φευκτέον, ἢ Δία, καὶ τετόν.
Εἰ δέ τις τετῶν μὲν τῶν κακῶν μὴδὲν ἔχει, ¹ εὐ δὲ πασ-
χῶν ἀνεχέεται, μὴδὲν φροντίζων τε ἀντευεργετῆιν; ² Ἀνω-
φελὴς ἀν εἴη καὶ ὕτος· ἀλλὰ ποῖον, ὦ Σωκράτης, ἐπι-
χειρήσομεν ³ φίλον ποιεῖσθαι;

Οἶμαι μὲν, ὅς τὰ πάντα τούτων, ἐγκρατὴς μὲν ἐστὶ
τῶν διὰ τε σώματος ἡδονῶν, εὐορκὸς δέ, καὶ εὐζυμβο-
λὸς ⁴ ὧν τυγχάνει, καὶ ⁵ φιλονείκος πρὸς τὸ μὴ ἐλλει-
πεῖσθαι εὐ ποίων τὰς ευεργετῆντας ἑαυτὸν, ὥς ἐ λυσιτελεῖν
τοῖς χρωμένοις.

Πῶς ἐν ἀν ταῦτα δοκιμασάμεν, ὦ Σωκράτης, πρὸ
τε χρῆσθαι; Τὰς μὲν ἀνδριαντοποιίας, εἶφ, δοκιμαζο-
μεν, οὐ τοῖς λόγοις αὐτῶν τεκμαιρομένοι, ἀλλ' ὅν ἀν
ὀρώμεν τὰς προσθεῖν ἀνδριαντάς καλῶς ἐργασμένον, του-
τῷ πιστεύομεν καὶ τὰς λοιπὰς εὐ ποιήσῃν.

Καὶ ἀνδρὰ δὴ λέγεις, εἶφ, ὅς ἀν τοὺς φίλους τοὺς
προσθεῖν εὐ ποίων φαίνεται, δηλὸν εἶναι καὶ ⁶ τοὺς ὑτέρους
ευεργετήσουσιν. Καὶ γὰρ ἵπποις, εἶφ, ὅν ἀν τοῖς προσ-
θεῖν ὀρῶ καλῶς χρωμένοι, τετόν καὶ ἀλλοῖς οἶμαι καλῶς
χρῆσθαι. * * *

—Ὅταν—, ὦ Κριτοβούλῃ, φίλος τινὶ βούλῃ γε-
νεῖσθαι, εἰσῆς με ⁷ κατεῖπεν σου πρὸς αὐτὸν ὅτι αγα-
σαι τε αὐτῷ, καὶ ἐπιθυμῆς φίλος αὐτῷ εἶναι; κατηγο-
ρεῖ, εἶφ ὁ Κριτοβούλος· οὐδὲνα γὰρ οἶδα μισεντα τοὺς
ἐκαινεντας.

⁸ Ἐὰν δέ σε προσκατηγόρησῃ, εἶφ, ὅτι διὰ τὸ ⁹ αγα-
σθαι αὐτῷ, καὶ εὐνοϊκῶς ἔχῃς πρὸς αὐτὸν, ¹⁰ ἀρα μὴ
διαβάλλεσθαι δοξῇς ὑπ' ἐμῆ; ἀλλὰ καὶ αὐτῷ μοι,
εἶφ,

εφη, ἔγγιγνεται εὐνοία, πρὸς οὓς ἀν ὑπολάβω εὐνοϊκῶς εἶχειν πρὸς ἐμὲ.

Ταῦτα μὲν δὴ, εφη ὁ Σωκράτης, ἐξίσταί μοι λεγῆν περὶ σε, πρὸς οὓς ἀν βούλει φίλους ποιησασθαι· εἰ δέ μοι ἐτι ἐξέσταν ὥς λεγῆν περὶ σου, ὅτι ἐπιμελής τε τῶν φίλων εἰ, καὶ ἔδειν ἔτω χαιρεῖς ὥς φίλοις ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τε τοῖς καλοῖς ἐργοῖς τῶν φίλων ἀγαλλῆ εἴ ἦτον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἑαυτῇ, καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τῶν φίλων χαιρεῖς οὐδὲν ἦτον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἑαυτῇ· ὅπως τε ταῦτα γιγνῆται τοῖς φίλοις, ¹ οὐκ ἀποπαρμένεις μηχανάμενος· καὶ ὅτι ἐγνωκας ἀνδρὸς ἀρετὴν εἶναι, νικᾷν τοὺς μὲν φίλους εὖ ποιοῦντα, τοὺς δὲ ἐχθροὺς κακῶς· παννυ ἀν οἶμαι σοι ἐπιτῆδειον εἶναι μὲ ² συνθηρὸν τῶν ἀγαθῶν φίλων.

Τί οὖν, εφη ὁ Κριτοβελος, ἐμοὶ τῆτο λεγεις, ³ ὥσπερ ἐκ ἐπὶ σοὶ ὄν, ὅ, τι ἀν βούλη, περὶ ἐμοῦ λεγῆν; Μα Δί' οὐχ, ὡς ποτε ἐγὼ ⁴ Ἀσπασίας ἠκουσα· εφη γὰρ ⁵ τας ἀγαθὰς προμνηστρίδας, μετὰ μὲν ἀληθείας ταγαθὰ διαβγέλλουσας, δεινας εἶναι συναγεῖν τοὺς ἀνθρώπους εἰς κηδεῖαν, ψευδομένας δ' ἐκ ὠφελειν ἐπαινουσας· τοὺς γὰρ ἐξαπατηθέντας, ἅμα μισεῖν ἀλλήλους τε καὶ τὴν προμνησαμένην· ἃ δὴ καὶ ἐγὼ πεισθεις, ⁶ ὀρθῶς εἶχειν ἡγνῆμαι, οὐκ ἐξείναι μοι περὶ σε λεγῆν ἐπαινῶντι ἔδεν, ὅ, τι ἀν μὴ ἀληθεύω.

Σὺ μὲν ἀεὶ, εφη ὁ Κριτοβελος, τοιοῦτος μοι φίλος εἰ, ὡ Σωκράτες, οἷος, ἀν μὲν τι αὐτός ἐχω ἐπιτῆδειον εἰς τὸ φίλους κτησασθαι, συλλαμβανεῖν μοι· εἰ δέ μὴ, ἐκ ἀν ἐθέλοις πλασας τι εἰπεῖν ἐπὶ τῇ ἐμῇ ὠφελείᾳ· Ποτερὰ δ' ἀν, εφη ὁ Σωκράτης, ὡ Κριτοβουλε, δόκω σοι μᾶλλον ὠφελειν σε τὰ ψευδῆ ἐπαινῶν, ἢ πείθων πειρασ-
βαι

θαι σε αἰσάθων ἀνδρα γενεσθαι;—¹ εἰ δὲ μὴ φανερὸν ἔστω σοι, ἐκ τῶνδε σκεψαι.—

Εἰ γὰρ σε βεβηκομένος φίλον ποιῆσαι ναυκλήρω, ψευδομένος ² ἐπαινοῖν, φασκὼν ἀγαθὸν εἶναι κυβερνήτην· ὁ δὲ μοι πεισθῆεις ³ ἐπιτρέψῃς σοι τὴν ναυὶ μὴ ἐπιστάμενῳ κυβερνᾶν, ἔχεις τίνα ἐλπίδα, μὴ ἀν' αὐτὸν τε καὶ τὴν ναυὶ ἀπολεῖσθαι; ⁴ ἢ εἰ σοι πεισάιμι κοινῇ τὴν πόλιν ψευδομένος, ὥς ἀν' στρατηγικῇ τε καὶ δικαστικῇ καὶ πολιτικῇ ἑαυτὴν ἐπιτρέψαι· τί ἀν' οἷσι αὐτὸν καὶ τὴν πόλιν ὑπο σου παθεῖν; ἢ εἰ τίνας ⁵ ἰδίᾳ τῶν πολιτῶν πεισάιμι ψευδομένος, ὥς ὄντι οἰκονομικῇ τε καὶ ἐπιμελεῖ, τὰ ἑαυτῶν ἐπιτρέψαι· ἀρ' οὐκ ἀν' πείραν δίδως, ἀλλὰ τε βλαβερὸς εἴης, καὶ καταγελαστός φαινοίς;

Ἀλλὰ συντομῶς αἴψῃ τε, καὶ ἀσφαλεσάῃ, καὶ καλῶς ἵση **Κ**όδος, ἀφ' ἡμετέροιο, ὁ, τί ἀν' βέλῃ δοκεῖν ἀγαθὸς εἶναι, τετο καὶ γενεσθαι ἀγαθὸν πείρασθαι. * * *

Κ Ε Φ. Ζ'.

* * *

—⁶ Φασιν—, ὅτε φωνήεντα ἦν τὰ ζῶα, τὴν οἷν πρὸς τὸν δεσποτὴν εἶπαν. Θαυμάζον ποιεῖς, ὅς ἡμῖν μὲν ταῖς καὶ ἐρία σοι, καὶ ἀρνᾶς, καὶ τυρὸν παρεχούσαις ἔδην δίδως ⁷ ὁ, τί ἀν' μὴ ἐκ τῆς γῆς λαβώμεν· ⁸ τῶν δὲ κυνῶν, ὅς οὐδὲν τοιοῦτον σοι παρεχέει, μεταδίδως ἕπερ αὐτὸς ἔχεις σίτην.

Τοὶ κυνᾶ ἐν ἀπεσάνῃσιν εἶπεν· ⁹ Ναι μά· Δία· ἐγὼ γὰρ ἐμὶ ὁ καὶ ὑμᾶς αὐτὰς σωζὼν, ὥστ' ἢ μὴτε ὑπ' ἀνθρώπων κλεπτεσθαι, μῆτε ὑπο λυκῶν ἀρπαζεσθαι· ἐπεὶ ὑμᾶς γε, εἰ μὴ ἐγὼ προφυλάττοιμι ὑμᾶς, οὐδ' ἀν' νεμεσθαι δύναισθε,

δυναίσθῃ, φοβούμεναι μὴ ἀπολῇσθῃ. Οὕτω δὲ λαίεται καὶ
τὰ προῖατα συγχωρῆσαι τὸν κύνα προτιμασθαι. * * *

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΡΙΤΟΥ.

* * *

—Ὡς περ ὁ καθαρίζειν μάθων, καὶ μὴ καθαρίζῃ,
καθαρίσεως ἐστὶ καὶ ὁ μάθων ἰασθαι, καὶ μὴ ἰατρευῇ,
ὁμῶς ἰατρός ἐστιν· ἔγω καὶ ὁδε ἀπο τεύδε τε χρόνῳ διά-
τελει στρατηγὸς ὢν, καὶ μηδεὶς αὐτὸν ἔληται· ὁ δὲ μὴ
ἐπιστάμενος, ὥτε στρατηγός, ὥτε ἰατρός ἐστιν, οὐδὲ εἰν
ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων αἰρεθῇ. * * *

—Παρασκευαστικὸν τῶν εἰς τὸν πόλεμον τὸν στρατη-
γὸν εἶναι χρῆ, καὶ ποριστικὸν τῶν ἐπιτηδείων τοῖς στρατι-
ώταις, καὶ μηχανικόν, καὶ ἐργαστικόν, καὶ ἐπιμελῆ,
καὶ καρβερικόν, καὶ ἀγχιγῆν, καὶ φιλοφρονα τε καὶ ὤμον,
καὶ ἁπλῆν τε καὶ ἐπιβῆλον, καὶ φυλακτικόν τε καὶ κλεπ-
τήν, καὶ προετικόν καὶ ἄρπαγα, καὶ φιλοδωρὸν καὶ πλε-
ονεκτῆν, καὶ ἀσφαλῆ καὶ ἐπιβελικόν, καὶ ἄλλα πολλὰ
καὶ φύσει καὶ ἐπισήμῃ, ἃ δὲ τὸν ἐν σῆραλῇσονται ἔχον.
Καλὸν δὲ καὶ τὸ τακτικὸν εἶναι.

Πολὺ γὰρ διαφέρει στρατευμα τεταγμένον ἀτακτοῦ·
ὥς περ λίθοι τε, καὶ πλινθοὶ, καὶ ξύλα, καὶ περάμος,
ἀτακτως μὲν ἐρρίμμενα, ὡδὲν χρησιμὰ ἐστὶν· ἐπειδὴν δὲ
ταχθῇ κατὰ μὲν καὶ ἐπιτολῆς τὰ μῆτε σηπομένα, μῆτε
τηκομένα, οἷτε λίθοι, καὶ ὁ περάμος, ἐν μέσῳ δὲ αἷτε
πλινθοὶ, καὶ τὰ ξύλα, ὥς περ ἐν οἰκοδομίᾳ συντίθενται,
τότε γίνεταί πολλαὺ ἀξίον κτήμα, οἰκία. * * *

Ἰ ΚΕΦ.

Κ Ε Φ. ι'

Ἀλλὰ μὴν καὶ εἰ ποτε τῶν τὰς τέχνας ἔχοντων, καὶ ἐργασίας ἕνεκα χρωμένων αὐταῖς, διαλεγόιτο τίσι, καὶ τατοῖς ὠφελίμος ἦν. Εἰσελθὼν μὲν γὰρ ποτε πρὸς Παρῤῥάσιον τὸν ζωγράφον, καὶ διαλεγόμενος αὐτῷ· Ἄρα, εἴη, ὦ Παρῤῥάσιε, γραφικὴ ἐστὶν ἡ εἰκασία τῶν ὀρωμένων; ² τὰ γοῦν κοῖλα καὶ τὰ ὑψηλά, καὶ τὰ σκόβεινα καὶ τὰ φωτεινά, καὶ τὰ σκληρὰ καὶ τὰ μαλακά, καὶ τὰ τραχεὰ καὶ τὰ λεία, καὶ τὰ νεὰ καὶ τὰ παλαιὰ σώματα διὰ τῶν χρωμάτων ἀπεικαζόντες ἐκμιμῶσθε. Ἀληθὴ λέγεις, εἴη.

Καὶ μὴν τὰ γε καλὰ εἰδὴ ἀφομοιοῦντες, ἐπεὶ δὲ οὐ ῥᾶδιον ἐνὶ ἀνθρώπῳ περιτυχᾶν ἀμείμπτα πάντα ἔχοντι, ἐκ πολλῶν συναγοντες, τὰ ἐξ ἑκάστης καλλίστα, οὕτως ὅλα τὰ σώματα καλὰ ποιεῖτε φαίνεσθαι; ³ Ποιοῦμεν γὰρ, εἴη, οὕτως.

⁴ Τί γὰρ; εἴη, τὸ πιθανώτατον τε, καὶ ἡδιστόν, καὶ φιλικώτατον, καὶ ποθεινώτατον, καὶ ἐρασμιωτάτον ἀπομιμῶσθε τῆς ψυχῆς ἡθός; ἢ οὐδὲ μιμητόν ἐστι τοῦτο; ⁵ Πῶς γὰρ ἂν, εἴη, μιμητόν εἴη, ὦ Σακράτες, ὃ μὴτε συμμετρίαν, μὴτε χρῶμα, μὴτε ὧν συ εἶπας ἀρτί μῆδεν ἔχει, μῆδὲ ὅλως ὁρατόν ἐστιν;

Ἄρ' ἔν, εἴη, γίγνεται ἐν ἀνθρώπῳ παποτε φιλοφρονῶς καὶ τὸ ἐχθρῶς βλέπειν πρὸς τινὰς; Ἐμοιγε δοκεῖ, εἴη. Οὐκ ἐν τῷ γε μιμητῷ ἐν τοῖς ὀμμασιν; Καὶ μάλα, εἴη. Ἐπὶ δὲ τοῖς τῶν φίλων ἀγαθοῖς καὶ τοῖς κακοῖς ὁμοίως σοὶ δοκοῦσιν εἶναι τὰ πρόσωπα, οἳ τε φροντίζοντες, καὶ οἳ μὴ; Μα Δί' οὐ δῆτα, εἴη· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς παῖδες, ἐπὶ δὲ τοῖς κακοῖς σκυθῶντες γίνονται. Οὐκ ἐν, εἴη, καὶ ταῦτα δυνατόν ἀπεικαζεῖν; Καὶ μάλα, εἴη.

VOL. I.

F f

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ μὴν καὶ το μεγαλοπρεπες τε καὶ ελευθεριον, καὶ το ταπεινον τε καὶ ανελευθερον, καὶ το σωφρονητικον τε καὶ φρονιμον, καὶ το ὑβριστικον τε καὶ απειρακαλον, καὶ δια τε προσωπα καὶ ¹ δια των σχηματων, καὶ ἑστω ~~ἡμετε~~ των καὶ κινεμενων ανθρωπων διαφαινει. Ἀληθη λεγεις, εφη. Ουκεν καὶ ταυτα μιμητα; Καὶ μαλα, εφη. Ποτερον εν, εφη, νομιζεις ἡδιον ὄραν τες ανθρωπες, δι' ὧν τα καλα τε πασθαι καὶ αἰσθητα ἦθη φαινεσθαι, ἢ δι' ὧν τα αισχροα τε, καὶ πονηρα, καὶ μισητα; Πολυ νη Δι, εφη, διαφερες, ὦ Σωκρατες.

Προς δε Κλειωνα τον ανδριαντοποιον εισελθων ποτε, καὶ διαλεγομενος αυτω. Ὅτι μεν, εφη, ὦ Κλειων, αλλοιες ποιες δρομεις τε καὶ παλαιστας, καὶ πυκτας, καὶ πασκρατιαστας. ὄρω τε καὶ οἶδα ὁ δε μαλιστα ψυχαγωγαι δια της οψεως τες ανθρωπες, το ζωτικον φαινεσθαι, πως τετο ενεργαζῃ τοις ανδριασιν;

² Επει δε απορων ὁ Κλειων ου ταχυ απεκρινατο·

³ Αρ', εφη, τοις των ζωντων εδεσιν απεικαζων το εργον, ζωτικωτερες ποιες φαινεσθαι τες ανδριασας; Καὶ μαλα, εφη. ⁴ Ουκεν τα τε ὑπο των σχηματων καλαστωμενα καὶ τα αναστωμενα εν τοις σωμασι, καὶ τα συμπιεζομενα, καὶ τα διελκομενα, καὶ τα εντανομενα, καὶ τα ανισμενα απεικαζων, ὁμοιοτερα τε τοις αληθινοις καὶ πιθανωτερα ποιες φαινεσθαι; Πανυ μεν εν, εφη.

⁵ Το δε καὶ τα παθη των ποιεντων τι σωματων απομιμεισθαι, ου ποιει τινα τερψιν τοις θεωμενοις; Εικος γ' ουν, εφη. Ουκεν καὶ των μεν μαχομενων απειληλικά τα ορματα απεικαστεον, των δε νενικηκοτων ευφραϊνομενων οψις μιμητα, Σφοδρα, γε, εφη. Δε αρα, εφη, τον ανδριαντοποιον τα της ψυχης εργα τῷ ειδει προσεκαζειν.

Προς

Προς δε Πιστίαν ¹ τον Δωρακοποιον εισελθων, (επιδεί-
ξαντος αὐτῇ τῷ Σωκράτει Δωρακας εὐ εἰργασμένους,) Υ
Νῆ την Ἑραν, καλον γε, ὦ Πιστία, το εὖρημα,
το τα μὲν δερμῖνα σκεπῆς του ἀνθρώπου σκεπαζῖν τον
Δωρακα, ταις δὲ χερσὶ μὴ καλυεῖν χρῆσθαι.

Αταρ, εἶπῃ, λῆζον μοι, ὦ Πιστία, δια τι οὐτε ἰσχυ-
ροτερης ² οὐτε πολυτελεστερης των ἀλλων ποιων τες Δω-
ρακας, πλειονος πωλεις; Ὅτι, εἶπῃ, ὦ Σωκράτης, ³ ευ-
ρυθμοτερους ποιῶ. ⁴ Τον ῥυθμον δ', εἶπῃ, ποτερα μετρή-
ῃ σταθμῶν ἐπιδεικνυνων, πλειονος τιμας; ου γὰρ δὴ ἴσῃς
γε παντας, εἰδὲ ὁμοίους οἶμαι σε ποιεῖν, εἰγε ἀρμοττον-
τας ποιεῖς. ⁵ Ἀλλὰ νῆ Δί, εἶπῃ, ποιῶ· εἰδὲν γὰρ ὀφείλος
ἐστι Δωρακος ἀνευ τετῆ.

Οὐκὲν, εἶπῃ, σώματα γε ἀνθρώπων, τα μὲν ευρυθμα
ἐστι, τα δὲ αὐρυθμα. Πανυ μὲν οὖν, εἶπῃ. Πῶς ἐν εἶπῃ,
τῷ αὐρυθμῷ σώματι ἀρμοττοντα τον Δωρακα ευρυθμον
ποιεῖς; Ὡσπερ καὶ ἀρμοττοντα, εἶπῃ· ὁ ἀρμοττων γὰρ
ἐστὶν ευρυθμος.

Δοκεῖς μοι, εἶπῃ ὁ Σωκράτης, το ευρυθμον ου καθ'
ἑαυτο λεγεῖν, ἀλλὰ πρὸς τον χρωμενον· ὥσπερ ἀν εἰ
φαιῆς ἀσπίδα, ᾧ ἐὰν ἀρμοττῇ, τούτῳ ευρυθμον πιναι·
καὶ χλαμυδα, καὶ ταλλα ὡσαύτως εἰκέν εἶχεν τῷ σώ-
λογῳ.—ἴσως δὲ καὶ ἄλλο τι ου μικρον ἀγαθον τῷ ἀρ-
μοττειν προσεῖ. Διδαζον, εἶπῃ, ὦ Σωκράτης, εἰ τι εἶχεις.

Ἦττον, εἶπῃ, τῷ βαρεὶ πιεζουσιν οἱ ἀρμοττοντες των
ἀναρμοστων, τον αὐτοῖ σταθμον εχοντες· οἱ μὲν γὰρ ἀν-
αρμωστοι, ἢ ὅλοι ἐκ των ὤμων κρεμασμένοι, ἢ καὶ ἀλ-
λο τι σώματος σφοδρὰ πιεζοντες δυσφοροὶ καὶ χαλε-
ποι γιγνονται· ⁶ οἱ δὲ ἀρμοττοντες, διειλημμένοι το βα-
ρος, το μὲν ὑπὸ των κλειδων καὶ ἐπαμίδων, το δὲ ὑπὸ
των ὤμων, το δὲ ὑπὸ του στηθεος, το δὲ ὑπὸ του ἰωτῆ, το
δε

δε ὑπο τῆς γαστρος, ¹ ὀλίγε δειν οὐ φορηματι, ἀλλὰ προσθηματι τοικασιν.

Εἰρηκας, εἶφη. αὐτο, δι' ὅτερ ἐγῶγε τὰ ἓμα ἐργα πλείστου ἀξία νομιζῶ εἶναι· εἰοί μιν τοι τοὺς ποικίλους καὶ τὰς ἐπιχρυστὰς θάρακας μάλλον ἀνεῖλαι. Ἀλλὰ μιν, εἶφη, εἶγε διὰ ταῦτα μὴ ἀρμοττοῖντας ὠνοῦνται, κακὸν ἐμοί μιν δοκεσι ποικίλον τε καὶ ἐπιχρυστον ἀνεῖσθαι.

Ἰ Διὰ τὰρ, εἶφη, τοῦ σώματος μὴ μεινόντος, ἀλλὰ τότε μιν κυρτῶμενα, τότε δὲ ορθῶμενα, πῶς ἀν ἀκριβεῖς θάρακες ἀρμοττοῖν; Οὐδαμῶς, εἶφη. Λεγεις, εἶφη, ἀρμοττειν ἢ τὰς ἀκριβεῖς, ἀλλὰ τοὺς μὴ λυπέντας ἐν τῇ χρεῖᾳ. Αὐτός, εἶφη, τοῦτο λεγεις, ὦ Σακράτης, ² καὶ τὰ νῦν ορθῶς ἀποδεχῆ.

* * *

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ.

* * *

Κ Ε Φ. γ'.

* * *

Πρῶτον μιν δὴ περὶ θεῶς ἐπειράτο σωφρονεῖν ποιεῖν τοὺς συνοῦντας· ³ ἄλλοι μιν οὐν αὐτὰ πρὸς ἄλλας ἕτας ὁμιλῶντι παραγενομένοι διηγούνται· ⁴ ἐγὼ δὲ, ὅτε πρὸς Εὐθυδημον τοιαυδὲ διελεγέτο, παρεγενόμην.

Εἰπε μοι, εἶφη ὦ Εὐθυδημὲ, ἤδη πατε σοὶ ἐπὶ λθεῖν ἐνθυμηθῆναι, ὡς ἐπιμελῶς οἱ θεοὶ, ἂν οἱ ἀνθρώποι δεόνται κατεσκευασμένοι; Καὶ ὅς, μά τον Δί', εἶφη, ⁵ οὐκ ἐμοί γε.

ἐμοίγε. ¹ Ἀλλ' οἰσθα γ', εἴη, ὅτι πρῶτον μὲν φῶτος δεομένη, ὃ ἡμῖν οἱ θεοὶ παρεχουσι; Νη Δί', εἴη· ὃ γ' αἰ μὴ εἰχομεν, ὅμοιοι τοῖς τυφλοῖς ἀν ἡμεν, ἐνεκα γὰρ τῶν ἡμετέρων ὀφθαλμῶν. Ἀλλὰ μὴν καὶ ἀναπαύσεως γὰρ δεομένοις ἡμῖν νυκτὰ παρεχέσθαι ² καλλίστον ἀναπαύηριον. Πᾶν γ', εἴη, καὶ τετὸ χαρίτος ἀξίον.

Οὐκὲν καὶ ἐπειδὴν ὁ μὲν ἥλιος φῶτεινος ὦν τὰς τῆς ὥρας τῆς ἡμέρας ἡμῖν καὶ τ' ἄλλα παντὰ σαφηνίζει, ἡ δὲ νύξ, διὰ τὸ σκοτεινὴ εἶναι, ἀσαφεστέρα ἐστίν, ἀστρα ἐν τῇ νυκτὶ ἀνεφάνησαν, ἃ ἡμῖν τὰς ὥρας τῆς νυκτὸς ἐμφανίζει, καὶ διὰ τοῦτο πολλὰ, ὧν δεομένη, πράττομεν. Ἔστι ταῦτα, εἴη. Ἀλλὰ μὴν ἡ γὰρ σελήνη ἔμμενον τῆς νυκτὸς, ἀλλὰ καὶ τὴν μῆνος τὰ μερὴ φανερὰ ἡμῖν ποιεῖ. Πᾶν μὲν ἐν, εἴη.

³ Τὸ δ', ἐπεὶ τροφῆς δεομένη, ταύτην ἡμῖν ἐκ τῆς γῆς ἀναδίδοναι, καὶ ὥρας ἀρμολύσσας πρὸς τετὸ παρεχεῖν, αἱ ἡμῖν ἔμμενον, ὧν δεομένη, πολλὰ καὶ παντοία παρασκευάζουσιν, ἀλλὰ καὶ οἷς εὐφραϊνομένη; Πᾶν, εἴη, καὶ ταῦτα φιλάνθρωπα.

Τὸ δὲ καὶ ὕδαρ ἡμῖν παρεχεῖν ἔτω πολλὸν ἀξίον, ὥς καὶ φυτεύειν τὴν καὶ συναυξάνει τὴν γῆν, καὶ ταῖς ὥραις πάντα τὰ χρησιμὰ ἡμῖν, συντρέφειν δὲ καὶ αὐτὰς ἡμᾶς, καὶ μιγνυμένον πασι τοῖς τρέφεσιν ἡμᾶς, εὐκατεργαστοτέρα τε, καὶ ὠφελιμώτερα, καὶ ἡδίων ποιεῖν αὐτὰ· καὶ ἐπειδὴν πλεῖστες δεομένη τέττε, ἀφθονεστάτον αὐτὸ παρεχεῖν ἡμῖν; Καὶ τετὸ, εἴη, προνοητικόν.

Τὸ δὲ καὶ τὸ πῦρ κορίσθαι ἡμῖν ἐπικουρὸν μὲν ψυχρῶν, ἐπικουρὸν δὲ σκοτοῦς, συνεργὸν δὲ πρὸς πᾶσαι τέχνην, καὶ πάντα ὅσα ὠφελείας ἐνεκα ἀνθρώποι κατασκευάζονται; ⁴ ὥς γὰρ συνέλοντι εἰπεῖν, οὐδὲν ἀξιολογόν
ἀνευ

αὐτοῦ πυρός ἀνθρώποι τῶν πρὸς τὸν βίον χρησίων κα-
τασκευάζονται. Ὑπερβαλλεῖ, εἶφη, καὶ τοῦτο φιλοαν-
θρώπια.

Τὸ δὲ τὸν ἥλιον, ἐπεὶ δὲ ἐν χειμῶνι τραπῆται, προσ-
εἶναι τὰ μὲν ἄδρυνοντα, τὰ δὲ ξηραίνοντα, ¹ ὃν καιρὸς
διεληλυθεν· καὶ ταῦτα διαπραξαμένον μηκέτι εἰς ὑγρῶν
προσεῖναι, ἀλλ' ἀποτρεπεσθαι, φυλαττόμενον μὴ τι ἡμᾶς
μαλλον τοῦ δεόντος θέρμαιναι βλάβῃ· καὶ ὅταν αὖ
παλιν ἀπὸ γένῃται, ἐνθα καὶ ἡμῖν ὁ δῶκεν ἐστίν, ὅτι, αὖ
προσῶν αὖ πάλιν, ἀποπαγησομεθα ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ,
παλιν αὖ τρεπεσθαι, καὶ προσχωρεῖν, καὶ ἐνταῦθα τοῦ
ἔργου ἀναστρέφεται, ² ἐνθα αὖ μαλιστα ἡμᾶς ὠφελοῖ;
Νῆ τὸν Δί', εἶφη, καὶ ταῦτα πάντα πασι εἰπὲν ἀνθρώπων
ἕνεκα ³ γιγνομένοις.

Τὸ δ' αὖ (ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτο φανερόν, ὅτι οὐκ αὖ ὑπ-
ενεγκοίμεν ὅτε τὸ καύμα, οὐτε τὸ ψυχρὸν, αὖ ἐξ ἀπίνης
γιγνοῖτο) οὕτω μὲν κατὰ μικρὸν προσεῖναι τὸν ἥλιον,
οὕτω δὲ κατὰ μικρὸν ἀπέναι, ⁴ ὥστε λαμβάνειν ἡμᾶς εἰς
ἑκάτερα τὰ ἰσχυρότατα καθίσταμεν; Ἐγὼ μὲν, εἶφη ὁ
Εὐθυδημος, ἤδη τὸ σκόπευ, εἰ ἀρεῖ. ⁵ τί ἐστὶ τοῖς θεοῖς
ἔργον, ἢ ἀνθρώπων θέραινε; ἐκεῖνο δὲ μόνον ἐμποδίζει
μέ, ὅτι καὶ τὰλλα ζῶα τῶν μετεχέει.

⁶ Οὐ γὰρ καὶ τὰτ', εἶφη ὁ Σωκράτης, φανερόν, ὅτι καὶ
ταῦτα ἀνθρώπων ἕνεκα γίγνεται τε καὶ ἀναστρέφεται; τί
γὰρ ἄλλο ζῶον αἰγῶν τε καὶ ὄνων, καὶ ἰππῶν, καὶ βοῶν,
καὶ ὄνων, καὶ τῶν ἄλλων ζῶων τοσαῦτα ἀθάνα ἀπολαύει,
ὅσα ἀνθρώποι; ⁷ ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖ πλεον τῶν φυτῶν
⁸ τρεφεῖσθαι γέν, καὶ χρηματίζεσθαι ἔδην ἢ τῶν ἀπὸ τῶν
ἢ ἀπ' ἐκείνων· πολὺ δὲ γένος ἀνθρώπων τοῖς μὲν ἐκ
τῆς γῆς φυομένοις εἰς τροφήν ἢ χρεῖνται, ἀπὸ δὲ βοσκη-
μάτων

ματων γαλακτι, και τυρα, και κρεασι τρεφομενοι ζωτιν' παντες δε τιθασσενοντες και δαμαζοντες τα χρησιμα των ζων, εις τε πολεμον και εις αλλα πολλα συνεργοις χρωται. 'Ομοϊωμονω σοι και τετ', εφη· ὅρα γαρ αυτω και τα πολυ ισχυροτερα ἡμων, ετας ὑποχειρια γιγνομενα τοις ανθρωποις, ὥστε χρῆσθαι αυτοις, ὃ, τι αν βελωνται.

¹ Το δ' (εκαδη πολλα μεν καλα και ωφελιμα, διαφεροντα δε αλληλων εστι) προσθῆναι τοις ανθρωποις αισθησεις αρμοττουσας προς ἑαστα, δι' ὧν απολαυομεν παντων των αγαθων· το δε, και λογισμον ἡμιν εμφυσαι, ὧ, τρις ὧν αισθανομεθα, λογιζομενοι τε και μνημονευοντες καταμαινανομεν, ὅπη ἑαστα συμφερα, και πολλα μηχανωμεθα, δι' ὧν των τε αγαθων απολαυομεν, και τα κακα αλιζομεθα· το δε και ἐρμηνειαν δειναι, δι' ἧς παντων των αγαθων μεταδιδομεν τε αλληλους διδασκοντες, και κοινωνωμεν, ² και νομους τιθεμεθα, και πολιτευομεθα. Πανταπασιν εἰκάσιν, ω Σωκρατες, οἱ θεοι πολλην των ανθρωπων επιμελειαν τοιασθαι.

³ Το δε, και εἰ αδυνατεμεν τα συμφεροντα προνοεσθαι ὑπερ των μελλοντων, ταυτη αυτους ἡμιν συνεργαν, διαμαντικης τοις πυνθανομενοις φραζοντας τα αποδεσσομενα, και διδασκοντας, ⁴ ἢ αν αριστα γιγνοιντο. ⁵ Σοι δ' εφη, ω Σωκρατες, εἰκάσιν εἰ τι φιλικωτερον η τοις αλλοις χρῆσθαι, αγε μηδε ετερωτωμενοι ὑπο σου προσημαινεσι σοι, ἄτε χρῆσ ποιαν, και ἄ μη.

Ὅτι δε γε αληθη λεγων και συ γνηση, αν μη αναμενης, εως αν τας μορφας των θεων ιδης, αλλ' εξαρχη σοι, τα εργα αυτων ορῶντι σεεσθαι και τιμαντες θεες·

εἰνασι

εννοεῖ δὲ, ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ θεοὶ ¹ οὕτως ὑποδεικνυσθῶσι· οἱ τε γὰρ ἄλλοι ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ δίδοντες, οὐδὲν τούτων εἰς τὸ ἐμφανὲς ἰόντες δίδουσι, καὶ Ὁ τὸν ὅλον κόσμον συντατῶν τε καὶ συνεχῶν, ἐν ᾧ πάντα καλὰ καὶ ἀγαθὰ ἐστὶ, καὶ αἱ μὲν χρωμένοις ἀτρίβῃ τε, καὶ ² ὑγίᾳ, καὶ ἀγῆρατον παρέχων, θάττον δὲ νοήματος ἀναμαρτήτως ὑπηρετῶντα, οὗτος τὰ μέγιστα μὲν πράττων ὁράται, τοῦδε δὲ οἰκονομῶν ἀοράτος ἡμῖν ἐστίν.

Ἐννοεῖ δὲ ὅτι καὶ ὁ πασι φανερός δοκῶν εἶναι ἥλιος, ἐκ ἐπιτρέπει τοῖς ἀνθρώποις ἑαυτὸν ἀκρίβως ὁρᾶν, ἀλλ' εἰαν τις αὐτὸν ἀναιδῶς ἐγχαρῇ θεασθῆναι, τὴν οὐσίαν ἀφαιρεταί· καὶ τοὺς ὑπηρετὰς δὲ τῶν θεῶν εὖρησεις ἀφανεῖς ὄντας· κεραυνὸς τε γὰρ ὅτι μὲν ἀναθεὶν ἀφίσταται δηλόν, καὶ ὅτι οἷς ἀν' ἐντυχῇ, πάντων κραταί· ὁράται δ' ἔτ' ἐπιων ἔτε κατασκηψας, ἔτε ἀπίων· καὶ ἀνέμοι αὐτοὶ μὲν ἐχ' ὁράνται, ἃ δὲ ποιεῖσι, φανερὰ ἡμῖν ἐστὶ, καὶ προσίοντων αὐτῶν αἰσθανομεθα. Ἀλλὰ μὴν, καὶ ἀνθρώπῳ γε ψυχῇ, (ἅπερ τι καὶ ἄλλο τῶν ἀνθρώπων,) τὴν θεῶν μὲν ἐχει· ὅτι μὲν γὰρ βασιλεύει ἐν ἡμῖν φανερόν· ὁράται δὲ ἐκ' αὐτῆς. Ἄ χρεὶ κατανοεῖντα μὴ καταφρονεῖν τῶν ἀοράτων, ἀλλ' ἐκ τῶν γινωμμένων τὴν δύναμιν αὐτῶν καλᾶ μανθάνοντα, τιμᾶν τὸ δαίμονιον.

Ἐγὼ μὲν, ὦ Σωκράτες, εἶπεν ὁ Εὐθυδήμος, ὅτι μὲν ἐδε μικρὸν ἀμελήσω τοῦ δαίμονος, σαφὲς οἶδα· ἐπεὶ οὐδὲ ἀθυμῶ, ³ ὅτι μοι δοκεῖ τὰς τῶν θεῶν εὐεργεσίας οὐδ' ἀν' ἃς ποτε ἀνθρώπων ἀξίαις χάρισιν ἀμείβεσθαι.

Ἀλλὰ μὴ τέτο ἀθυμεῖς, εἶπεν, ὦ Εὐθυδήμῃ· ὁρᾷς γὰρ, ὅτι ὁ ἐν Δελφοῖς θεός, ὅταν τις αὐτὸν ἐπερωτᾷ, πῶς ἀν' τοῖς θεοῖς χαρίζοιτο, ἀποκρίνεται, ΝΟΜΩ ΠΟΛΕΩΣ· νόμος δὲ δητὴς πάντα χρὴ ἐστὶ, Κατὰ δύναμιν ἱεροῖς

ἱεροῖς θεῖς ἀρεσκέσθαι. Πῶς οὖν ἂν τις καλλίον καὶ εὐτερέστερον ¹ τιμῇ θεῖς, ἢ ὥς αὐτοὶ κελεύουσιν, ἔτω ποίων;

Ἀλλὰ χρὴ τῆς μὲν δυνάμεως μὴδὲν ὑφίστασθαι· ὅταν γὰρ τις τὸτο ποιῇ, ² φανερός δῆπου ἐστὶ τότε οὐ τιμῶν θεῖς· χρὴ ἔν μὴδὲν ἐλλέποντα κατὰ δυνάμιν τιμῶν τῆς θεῖς, θάρραν τε καὶ ἐλπίζειν τὰ μέγιστα αγαθὰ· ³ ἔτι γὰρ παρ' ἄλλων γ' ἂν τις μαζῶν ἐλπίζῃ σωφρονοῖη, ἢ παρὰ τῶν τὰ μέγιστα ὠφελαιν δυνάμεων· ἐδ' ἂν ἀλλως μαλλόν, ἢ ἂ τοῦτοις ἀρεσκοί· ἀρεσκοὶ δὲ πῶς ἂν μαλλόν, ἢ ἂ ὥς μαλίστα παθοῖτο αὐτοῖς; Τοιαῦτα μέντοι λεγὼν τε, καὶ αὐτὸς ποίων εὐτερέστερος τε καὶ σωφρονέστερος τῆς συνοῦντας παρὲσκευαζέιν.

* * *

Κ Ε Φ. ἦ.

* * *

⁴ Τῶν δὲ Σωκράτην γιγνώσκοντων, οἷός ἐστιν, οἱ ἀρετῆς ἐφ' ἑαυτοῖς πάντες ἐτι καὶ νῦν διατελεῖσι πάντων μαλίστα ποθοῦντες ἐκείνους, ὥς ὠφελιμώτατον οἶτα πρὸς ἀρετῆς ἐπιμελείαν. Ἐμοὶ μὲν δὲ, (τοιοῦτος ὢν, οἷον ἐγὼ διηγῆμαι, εὐσεβὲς μὲν ἔτι, ὥστε μὴδὲν ἀνεῦ τῆς τῶν θεῶν γνώμης ποιεῖν· δίκαιος δὲ, ὥστε βλάπτειν μὲν μὴδὲ μίλλον μὴδὲνα, ὠφελαιν δὲ τὰ μέγιστα τῆς χρωμένους ἑαυτῷ· ἐγκρατὴς δὲ, ὥστε μὴδέποτε προαιρεσθαι τὸ ἥδιον ἀντὶ τοῦ βελτιονος· φρονιμὸς δὲ, ὥστε μὴ διαμαρταναι κρινὼν τὰ βελτίω, καὶ τὰ χεῖρω, μὴδὲ ἄλλῃ προσδεῖσθαι, ἀλλὰ αὐταρχῆς εἶναι πρὸς τὴν τέτων γνώσιν, ἱκανὸς δὲ

Vol. I.

G g

καὶ

και λογησθαι τε, και διορισθαι τα τοιαυτα, ικανος
δε και αλλες δοκιμασαι τε, και αμαρτανοντας εξελ-
εγξαι, και προτρεψασθαι επ' αρετην και καλοκαγαθιαν,)
εδοκα ¹ τοις ειναι, οιος αν ην αριστος γε ανηρ, και
ευδαιμονιστατος. Ει δε ~~τη~~ μη αρεσκε ταυτα, παρα-
βαλλων το αλλε ηθος προς ταυτα, ετω κρινετω.

II.

II.

DE PLATONE.

*Quis enim uberior in dicendo PLATONE? Jovem, aiquidem aiunt.
Philosophi, si Græcè loquatur, sic loqui.*

CICERO IN BRUT.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ

ΚΡΙΤΩΝ,

H

ΠΕΡΙ ΠΡΑΚΤΕΟΥ.

[JUXTA EDIT. NATH. FORSTER. OXON. 1752.]

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΚΡΙΤΩΝ.

³ **Τ**Ι τῆνικαδε ἀφίξαι, ὦ Κριτῶν; ἢ ἔτι πρῶτον ἐστὶ ἐστὶ;
ΚΡ. ⁴ Πάνυ μιν ἐν. ΣΩΚ. Πῆνικα μαλιστα;
ΚΡ. Ορθὸς βαθὺς. ΣΩΚ. Θαυμάζω ὅπως ἠβέλῃς
σοι ὁ τοῦ δεσποτῆρος φυλαξὶ ὑπακούσαι. ΚΡ. Ἐυνήθης
ἤδη μοι ἐστίν, ὦ Σωκράτης, διὰ τὸ πολλακίς δευρο φοι-
τᾶν· καὶ τί καὶ εὐεργετᾶται ὑπ' ἐμῆς. ΣΩΚ. Ἀρτί δὲ
ἤκεις, ἢ παλαι; ΚΡ. Ἐπὶ πῶς παλαι. ΣΩΚ. Εἴτα
πῶς ἐκ εὐθύς ἐπηγεiras μὲ, ἀλλὰ σιγῇ παρακαθῆσαι;
ΚΡ. Οὐ μά τον Δία, ὦ Σωκράτης. εὖ· ἀν αὐτὸς ἠθε-
λοι

λον ἐν τοσαύτῃ ἀγρυπνίᾳ καὶ λυπῇ εἶναι. Ἀλλὰ καὶ σὺ παλαιὸν θάυμαζον, αἰσθανομένοις ὡς ἡδέως καθευδείς· καὶ ἐπιτηδὲς σὺ ἐκ ἡγείρων ἵνα ὡς ἡδίστα διαγῇς. Καὶ πολλακίς μὲν δὴ σὺ καὶ πρότερον ἐν παντὶ τῷ βίῳ εὐδαιμονισαί τε τρώεσθαι, πολὺ δὲ μάλιστα ² ἐν τῇ νυνὶ παραστάσει ξυμφορᾶ, ὡς ῥαδίως αὐτὴν καὶ πρῶτως φέρεις.

ΣΩΚ. Καὶ γὰρ ἂν, ὦ Κριτῶν, πλημμελεῖς εἰς ἀγανακτᾶν τῆλικτον ὄντα, εἰ δὲ ἤδη τελευτᾶν. ΚΡ. Καὶ ἄλλοι, ὦ Σωκράτες, τῆλικοι ἐν τοιαύταις ξυμφοραῖς ἀλίσκονται, ³ ἀλλ' ἐδὲν αὐτοῖς ἐπιλύεται ἡ ἡλικία τὸ μὴ οὐχὶ ἀγανακτᾶν τῇ παρουσίᾳ τυγχῇ. ΣΩΚ. Ἔστι ταῦτα.—Ἀλλὰ τί δὴ ἔτι πρῶτ' ἀφίξαι; ΚΡ. Ἀγγε-
λιαν, ὦ Σωκράτες, φέρων χαλεπὴν, οὐ σοί, ὡς ἐμοὶ φαίνεται, ἀλλ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοῖς ἐπιτηδεύουσιν πασι, καὶ χαλεπὴν καὶ βάρειαν. ⁴ ἦν ἐγώ, ὡς ἐμοὶ δοκῶ, ἐν τοῖς βαρυτάτοις ἂν ἐνεγκάμην. ΣΩΚ. Τίνα ταύτην;

ἡ ⁵ τὸ πλοῖον ἀφίχται ἐκ Δηλῆς, οὐ δὲ ἀφικομένου τιθέναι με; ΚΡ. Οὗτοι δὴ ἀφίχται, ἀλλὰ δοκεῖ μὲν μοι ἤξειν τήμερον, ἐξ ὧν ἀπαγγέλλουσιν ἡκόντες τινες ἀπὸ Συνίης, καὶ καταλιπόντες ἐκεῖ αὐτό. Δηλοὺν ἐν ἐκτετατῶν τῶν ἀγγέλων ὅτι ἤξει τήμερον, καὶ ἀναβῆναι δὴ εἰσαυρίον ἐσται, ὦ Σωκράτες, τὸν βίον σὺ τελευτᾶν.

Β'. ΣΩΚ. Ἀλλ', ὦ Κριτῶν, ⁶ τυγχῇ αγαθὴ· εἰ ⁷ ταύτῃ τοῖς θεοῖς φίλον, ταύτῃ ἐστὶν· ἔμειντοι οἶμαι ἤξειν αὐτό τήμερον. ΚΡ. Ποθεν τοῦτο τεκμαιρῇ; ΣΩΚ. Ἐγὼ σοὶ εἰμὶ. Τῇ γὰρ τοῦ ὑστεραίου δὲ με ἀποθνήσκων, ἢ ἢ ἂν ἐλθοι τὸ πλοῖον. ΚΡ. Φασὶ δὲ γὰρ τοὶ δὴ οἱ τούτων κύριοι. ΣΩΚ. Οὐ τοίνυν τῆς ἐπιούσης ἡμέρας οἶμαι αὐτό ἤξειν, ἀλλὰ τῆς ἑτέρας· τεκμαιρομαι δὲ ἐκ τίνος ἐνυπνίου, ὃ ἑώρακα ὀλίγον πρότερον ταύτης τῆς νυκτός· ⁸ καὶ κινδυνεύεις ἐν καιρῷ τινὶ ἐκγεῖραι με. ΚΡ. Ἦν δὲ δὴ τί το ἐνυπνιον;

ΣΩΚ.

ΣΩΚ. Ἐδοκεῖ τίς μοι γυνή προσελθούσα καλή και ευειδής, λευκά ἱμάτια ἔχουσα, καλίσσαι με, και εἰπεῖν, Ὁ Σωκράτης,

¹ Ἡματι κεν τριτατῶ Φθὶνν ἐριβῶλον ἰκοιο.

ΚΡ. Ὡς ατοπον το ευτυιον, ὦ Σωκράτης. ΣΩΚ. Ἐναργες μιν εν, ὡς ἐμοι δοκεῖ, ὦ Κριτων. ΚΡ. Λιαν γε, ὡς εἰοικεν.

γ'. Ἀλλ' ὦ δαιμονιε Σωκράτης, ἐτι και νυν ἐμοι πειθε, και σωθηῖ: ὡς ἐμοι, εαν συ αποθανης, ² εὐδαιμια ξυμφορα εἰν αλλη· αλλα χωρις μιν σε εἰερησθαι, τοιςτου επιτηδεῖς, οἷον ἐγὼ ουδενα μηποτε εὔρητω, ἐτι δε και πολλοις δοξω, οἱ ἐμε και σε μη σαφως ἴσασιν, ³ ὡς, οἷος τε ὦν σε σωζειν, εἰ ηθελον αναλίσκην χρηματα, ἀμελῆσαιμι. Καίτοι τίς αν αἰσχιων εἴη ταυτης δοξα, η δοκεῖν χρηματα ⁴ περὶ πλειονος τοιςισθαι η φιλος; ου γαρ πασονται οἱ πολλοι ὡς συ αὐτος ἐκ ἐβελησας ἀπιναι ενθεῖνδε, ἡμων προθυμμενων. ΣΩΚ. Ἀλλα τι ἡμιν, ὦ μακαριε Κριτων, ἔτω της των πολλων δοξης μελει; οἱ γαρ ἐπισκεπστατοι, ὦν μαλλον αξιον φροκτιζειν, ἡγησονται αὐτα ἔτω πετραχθαι, ὥσπερ αν πραχθῇ. ΚΡ. Ἀλλ' ὄρας δη ὅτι αναγκη, ὦ Σωκράτης, και της των πολλων δοξης μελειν. Αὐτα δε δηλοῖ τα παροντα νυν, ὅτι οἷοι τε εἰσιν οἱ πολλοι ε τα σμικροτατα των κακων ἐξεργαζεσθαι, αλλα σχεδον τα μεγαῖσα, εαν τίς εν αὐτοις διαβεβλημενος η. ΣΩΚ. Εἰ γαρ ὠφελον, ὦ Κριτων, οἷοι τε εἶναι οἱ πολλοι τα μεγαῖστα κακα ἐξεργαζεσθαι, ἵνα οἷοι τε ἦσαν και αγαθα τα μεγαῖσα· και καλως ^{αγ} εἶχε. Νυν δε εδείξα οἷοι τε· ετε γαρ φροнимон, ετε ἀφρονα δυναται ποιησαι· ποιῶσι δε τετο, ὅ, τι αν τυχωσι.

δ'. ΚΡ. Ταυτα μιν δη ἔτως ἔχετω. Ταδε δε, ὦ Σωκράτης, εἰπε μοι· ⁵ ἀρα γε μη ἐμε προμηθη και των αλλων

αλλων επιτηδαιων, μη εαν συ ενθενδε εξελθης, ¹ οί συκοφανται ἡμιν πραγματα παρεχουσιν, ὡς σε ενθενδε εκκληψασι, και αναγκασθωμεν η και πασαν την εσσαν αποβαλαν, η συχνα χρηματα, η και αλλο τι προς τετοις παθειν; ει γαρ τι τοιςτον φοβη, εασον αυτο χαιρειν. Ἡ-
 μεις γαρ που δικαιοι εσμεν, σωσαντες σε, κινδυνευειν τετον τον κινδυνον και, εαν δεη, ετι τετε μαζω. Αλλ' εμοι παις, και μη αλλως ποιει. ΣΩΚ. Και ταυτα προμηθεμαι, ω Κριτων, και αλλα πολλα. ΚΡ. Μη τοιουν ταυτα φοβε. Και γαρ εδε πολυ τ'αργυριον εστιν, ὁ θελῃσι λαβοντες τινες σωσαι σε και εξαλαγειν ενθενδε. Επατα εχ ὄρας τετες τους συκοφαντας, ὡς ευτελεις, και ουδεν αν δεοι ἐπ' αὐτης πολλε αεφυρις; σοι δε ὑπαρχει μεν τα εμα χρηματα, ὡς εγῶμαι, ἱκανα· επετα και, ει τι εμου κηδομενος, ουκ οiei δειν αναλίσκειν τα εμα, ξενοι ἔτοι ενθαδε ἱτοιμοι αναλίσκειν· εἰς δε και πεκορικεν ἐπ' αυτο τετο αργυριον ἱκανον, Σιμμιας ὁ Θηβαιος· ἱτοιμος δε και Κεβης, και αλλοι πολλοι πανυ. Ὡστε, ὅπερ λεγω, μητε ταυτα φοβουμενος αποκαμης σωσαι σαυτον, μητε ὁ ελεγες εν τῷ δικαστηρίῳ, δυσχερες σοι ἐπίσθω, ὅτι εχ αν εχοις εξελθων ὁ, τι χρησεται. Πολλαχε μεν γαρ και αλλοσε, ὅποι αν αφικη, αγαπησασι σε· ανδε βουλη εις Θετταλιαν ιεναι, εἰσιν εμοι εκει ξενοι, οἱ σε περι πολλου ποιησονται, και ασφαλειαν σοι παρεξονται, ὥστε σε μηδενα λυπειν των κατα Θετταλιαν.

Ε'. Ετι δε, ω Σωκρατες, εδε δικαιον μοι δοκεις επιχειρειν πραγμα, σαυτον προδουнай, ² εξον σωθηναι· και τοιαυτα σπενδειν περι σαυτον γενεσθαι, ἄπερ αν και οἱ εχθροι σου σπενσαιεν τε και εσπενταν, σε διαφθεραι βελομενοι. Προς δε τετοις, και τες υἱεις τες σαυτε εμοιγε δοκεις προδιδουнай, ἔς σοι εξον και εκθρεψαι και εκπαιδευσαι,

δευσαι, οίχησθ' καταλίπων, ¹ και το σον μέρος, ὃ, τι
 αν τυχῶσι, τουτο πραξῶσι· τεύζονται δε ὡς το εἶκος,
 τοικτων, οἷα περ εἰωθε γιγνίσθαι εν ταις ορφαναις περι-
 τες ορφανες. Ἡ γαρ ου χρεν ποιεῖσθαι παιδας, η ξυν-
 διαταλαιτωρειν και τρεφοντα και παιδευοντα. Συ δε
 μοι δοκεῖς, τα ῥαθυμοτατα αἵρεῖσθαι· χρεν δε, ἄπερ αν
 ανηρ αγαθος και ανδρειος ἐλοιτο, ταυτα αἵρεῖσθαι· φα-
 σκοντα γε δη αρετης δια παντος τε βίη επιμελῖσθαι.
 Ὡς ἐγῶγε και ὑπερ σου και ὑπερ ἡμῶν των σων επιτη-
 δεων αισχυνομαι, μη δοξῇ ἅπαν το πραγμα το περι σε
 ανανδρῖα τινι τη ἡμετερα πεπραχθαι· και ἡ εισοδος
 της δικης εις το δικαστεριον ὡς εισηλθες, ἐξον μη εισελ-
 θειν, και αυτος ὁ αγων της δικης ὡς ἐγενετο· και τότε-
 λευταιον δη τετι, ὥστερ καταγελως της πραξεως, κα-
 κῖα τινι και ανανδρῖα τη ἡμετερα διατεφευγεναι ἡμας
 δοκειν, οἷτινες σε εἰδωσαμεν, ουδε συ σαυτον, οἷον τε
 ον και δυνατον, εἴτι και σμικρον ἡμῶν οφελος ην.
 Ταυτ' ουν, ὦ Σωκρατες, ὅρα μη, ἅμα τῷ κακῷ, και
 αισχρῶ η σοι τε και ἡμῖν· αλλα βουλευου· μαλλον δε
 εδε βεβουλευσθαι εἴτι ὥρα, αλλα βεβουλευσθαι. Μια δε
 βελη· της γαρ επισης νυκτος παντα ταυτα δεῖ πεπραχ-
 θαι. Εἰ δε περιμενεμεν, αδυνατον, και εκετι οἷον τε.
 Αλλα παντι τροπῷ, ὦ Σωκρατες, πειθου μοι, και μηδα-
 μως ἄλλως ποιεῖ.

5'. ΣΩΚ. Ω φιλε Κριτων, ἡ προθυμια σε πολλου
 αξια, εἰ μετα τινος ορθοτητος εἴη· εἰ δε μη, ὅση μει-
 ζων, τοσῶτ' χαλεπωτερα. Σκοπεῖσθαι ουν χρεν ἡμας,
 εἴτε ταυτα πρακτειν, εἴτε μη· ὡς ἐγῶ ου μονον νυν, αλ-
 λα και αἰε τοιουτος, οἷος των ἡμῶν μηδενι ἄλλῳ πει-
 θεσθαι η τῷ λογῷ, ὅς αν μοι λογιζομενῷ βελτιστος φαι-
 νηται. Τους δη λογους, ἐς εν τῷ εμπροσθεν ελεγον, ου
 δυναμαι

δυναμὶ νυν ἐκβαλεῖν, ἐπεὶ δὲ μοι ἤδη ἡ τύχη γεγονη·
 ἀλλὰ σχεδὸν τι ὅμοιοι φαίνονται μοι, καὶ τοὺς αὐτοὺς
 πρὸς βίωσιν καὶ τιμῶν, οὐστὲρ καὶ πρότερον· ἂν εἴην μὴ
 βέλτιον ἔχωμεν λέγειν ἐν τῇ παρούσῃ, ἐν ἰσθί, ὅτι ἔμμη
 σοὶ ζυγῶσιν, οὐδ' ἂν πλείων τῶν νυν παρόντων ἢ τῶν
 πολλῶν δυνάμεις, ὥστὲρ παιδᾶς, ἡμᾶς μορμυλῶνται,
 δεισμῶς καὶ θανάτουσι τιμῶσιν, καὶ χρημάτων ἀφαιρέ-
 σεως. ΚΡ. Πῶς οὖν ἂν μετρίωτατα σκοποῖμεθα αὐτὰ;
 ΣΩΚ. ¹ Εἰ πρότερον μὲν τούτοις τοὺς λόγους ἀνταλαξοίμεν,
 οἳ σὺ λέγεις περὶ τῶν δοξῶν, ποτέρων καλῶς ἐλεγέτο
 ἑκάστοτε, ἢ ἔμμη, ὅτι ταῖς μὲν δεῖ τῶν δοξῶν προσεχέειν
 τοὺς νῦν, ταῖς δὲ ἔμμη πρὶν μὲν ἡμᾶς δεῖν ἀποθνήσκειν, κα-
 λῶς ἐλεγέτο, νυν δὲ καταδήλος ἀρὰ ἐγένετο ὅτι ἀλλῶς
 ἐνέκα λόγῳ ἐλεγέτο, ἣν δὲ παιδία καὶ φλυαρία ὥς α-
 ληθῶς. Ἐπιθυμῶ δ' ἐγὼγε ἐπισκεψασθαι, ὦ Κριτῶν,
 κοινῇ μετὰ σε, ² ἅ τῶν ἀλλοιοτέρων φανέται, ἐπι-
 δὴ γε ἡμᾶς ἔχω, ἢ ὁ αὐτός· καὶ εἰσορᾷ χαιρῶν, ἢ πει-
 σομένη αὐτῶν. Ἐλεγέτο δὲ πᾶς, ὥς ἐγὼμαι, ἑκάστοτε
 ἡμᾶς ὑπὸ τῶν οἰομένων τι λέγειν, ὥστὲρ νυν δὴ ἐγὼ ἐλε-
 γον· ὅτι τῶν δοξῶν, ἅς οἱ ἄνθρωποι δοξαζέσιν, δεοὶ τὰς
 μὲν περὶ πολλὰ ποιεῖσθαι, τὰς δὲ μὴ. Τέτο πρὸς θεῶν,
 ὦ Κριτῶν, οὐ δοκεῖ καλῶς σοὶ λέγεσθαι; Σὺ γάρ,
³ ὅσα γε τᾶνθρωπεῖα, ἐκτός ἐστι τῆς μελλεῖν ἀποθνήσκειν
 αὐρίον, καὶ οὐκ ἂν σε παρακρούοι ἢ παρούσα ζυμφορά.
 Σκοπεῖ δὲ οὐχ ἱκανῶς δοκεῖ σοὶ λέγεσθαι ὅτι οὐ πᾶσας
 χρὴ τὰς δοξὰς τῶν ἀνθρώπων τιμᾶν, ἀλλὰ τὰς μὲν,
 τὰς δ' οὐ; οὐδὲ πάντων, ἀλλὰ τῶν μὲν, τῶν δ' οὐ; Τι-
 φῆς; ταῦτα ἔχι καλῶς λέγεται; ΚΡ. Καλῶς. ΣΩΚ.
 Οὐκοῦν τὰς μὲν χρῆστας τιμᾶν, τὰς δὲ πονηράς, μὴ;
 ΚΡ. Ναι. ΣΩΚ. Χρηστὰς δὲ οὐχ αἱ τῶν φρονιμῶν,
 πονηραὶ δὲ, αἱ τῶν ἀφρονῶν; ΚΡ. Πῶς δ' ἔμμη;
 ζ'. ΣΩΚ.

Ζ' ΣΩΚ. ¹ Φερε δὴ, πῶς αὐτὰ τοιαῦτα εἰλεγτο; Γυμναζόμενος ἀνὴρ καὶ τοῦτο πράττων, ποτερον παντὸς ἀνδρὸς ἐπαμνῶ καὶ ψογῶ καὶ δοξῇ τὸν νοῦν προσεχέει, ἢ ἑνὸς μονοῦ ἐκείνου, ² ὅς αὖν τυγχάνοι ἰατρός ἢ παιδοτρίβης ὢν; ΚΡ. Ἐνὸς μονοῦ. ΣΩΚ. Οὐκὲν φοβείσθαι χρὴ τὰς ψογούς, καὶ ἀσπαζέσθαι τοὺς ἐπαινοὺς τοὺς τε ἑνὸς ἐκείνου, ἀλλὰ μὴ τοὺς τῶν πολλῶν; ΚΡ. Δηλαδὴ. ΣΩΚ. Ταύτῃ ἀρὰ αὐτῷ πράττειν καὶ γυμναζεῖν, καὶ ἰδεστέον γε καὶ ποτεῖον, ἢ αὖν τῷ ἐνὶ δοκῇ, τῷ ἐπιστάτῃ καὶ ἐπαῖοντι, μαλλὸν ἢ ἡ ζυμπασι τοῖς ἄλλοις. ΚΡ. Ἔστι ταῦτα. ΣΩΚ. Εἰεν. Ἀπειθήσας δὲ τῷ ἐνὶ, καὶ ἀτιμάσας αὐτὴν τὴν δοξάν καὶ τοὺς ἐπαινοὺς, τιμήσας δὲ τοὺς τῶν πολλῶν καὶ μὴδὲν ἐπαῖοντων, ἀρὰ ἔδει κακὸν πείσεται; ΚΡ. Πῶς γὰρ οὐ; ΣΩΚ. Τί δ' ἐστὶ κακὸν τετὸ, καὶ ποί ταιε, καὶ εἰς τί τῶν τοῦ ἀπειθῆντος; ΚΡ. Δηλονότι εἰς τὸ σῶμα· τοῦτο γὰρ διόλλυσι. ΣΩΚ. Καλῶς λέγεις. Οὐκὲν καὶ ταλλὰ, ὦ Κριτῶν ἑτάῳι (ἵνα μὴ πάντα διώμειν) καὶ δὲ καὶ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδικῶν, καὶ αἰσχυρῶν καὶ καλῶν, καὶ ἀβῆθων καὶ κακῶν, περὶ ὧν νῦν ἡμῖν ἐστὶν ἡ βέλῃ, ποτερον τῇ τῶν πολλῶν δοξῇ δὲ ἡμᾶς ἐπείσθαι, καὶ φοβείσθαι αὐτὴν, ἢ τῇ τε ἑνὸς, εἰς ἐστὶν ἐπαῖων, ὃν δὲ καὶ αἰσχυρῆσθαι καὶ φοβῆσθαι μαλλὸν ἢ ζυμπαντας τοὺς ἄλλους; ὥς αὖ μὴ ἀπολεθῇσομεν, διαφερέμεν ἐκεῖνο καὶ λωδῇσομεθα, ὃ τῷ μὲν δίκαιῳ βελτίον ἐγίγνετο, τῷ δὲ ἀδικῷ ἀπαλλυτο; ἢ ἔδει ἐστὶ τετὸ; ΚΡ. Οἶμαι ἐγώ γε, ὦ Σωκράτης.

ἢ. ΣΩΚ. Φερε δὴ, εἰαν τὸ ὑπὸ τῷ ὑγιανῶν μὲν βελτίον γιγνομενον, ὑπὸ τοῦ νοσῶδους δὲ διαφθειρομενον, διολέσωμεν, ταθομενοι μὴ τῇ τῶν ἐπαῖοντων δοξῇ, ἀρὰ βιωτοῦ ἡμῖν, εἰς διεφθαρμένους αὐτὴ; ἐστὶ δὲ πῶς τετὸ σῶμα, ἢ ἢχι; ΚΡ. Ναι. ΣΩΚ. Ἀρ' οὐν βιωτοῦ ἡμῖν

ἔστι μετα μοχθῆρας· καὶ διεφθαρμένε σώματος; ΚΡ. Οὐδαμῶς. ΣΩΚ. Ἀλλὰ μετ' ἐκείνου ἀρα ἔστιν ἡμῖν βιωτὸν διεφθαρμένε, ὃ το ἀδίκον μὲν λῶσθαι, το δὲ δίκαιον οἰκισθῆναι; ἡ φαυλοτεροὶ ἡγουμένθα εἶναι τε σώματος ἐκεῖνο, ὃ, τι ποτ' ἔστι τῶν ἡμετέρων, περὶ ὃ ἡ τε ἀδικία καὶ ἡ δικαιοσύνη ἔστιν; ΚΡ. Οὐδαμῶς. ΣΩΚ. Ἀλλὰ τιμιώτερον; ΚΡ. Πολυ γέ. ΣΩΚ. Οὐκ ἀρα, ὡ βέλτερε, πάνυ ἡμῖν ἔτω φροντισέον ὃ, τι ἐρεσθῆν οἱ πολλοὶ ἡμᾶς, ἀλλ' ὃ, τι ὁ ἐκαίῳν περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων, ὃ εἰς, καὶ αὐτὴ ἡ ἀληθεία. Ὡστε πρῶτον μὲν ταυτὴ ἐκ ὁρθῶς εἰσηγή, εἰσηγούμενος τῆς τῶν πολλῶν δοξῆς δεῖν ἡμᾶς φροντίζειν περὶ τῶν δικαίων καὶ καλῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐναντιῶν. Ἀλλὰ μὲν δὴ φαιη γ' αὖν τις, Οἷοι τε εἰσιν ἡμᾶς οἱ πολλοὶ αποκτιννύσθαι. ΚΡ. Δηλαδὴ καὶ ταῦτα φαιη γ' αὖν τις, ὡ Σωκράτης. ΣΩΚ. Ἀλήθῃ λεγεις. Ἀλλ', ὡ θαυμάσιε, ἔτος γε ὁ λόγος, ὃν διεληλυθαμεν, ¹ ἐμοίγε δοκεῖ ἀφμοῖος εἶναι καὶ πρῶτος· καὶ τόνδε δὲ αὖ σκέπει, εἰ ἔτι μένει ἡμῖν, ἡ ἔ, ὅτι ἔ το ζῆν περὶ πλάσσει ποιητέον, ἀλλὰ το εὖ ζῆν. ΚΡ. Ἀλλὰ μένει. ΣΩΚ. Το δὲ εὖ καὶ καλῶς καὶ δικαίως, ὅτι ταῦτόν ἐστι, μένει, ἡ ἔ μένει; ΚΡ. Μένει.

Σ'. ΣΩΚ. Οὐκὲν ἐκ τῶν ὁμολογῶμενων τὸτο σκεπτεον, ποτερον δικαίον ἐμὲ εἰθεὶςδε περασθῆναι ἐξίεναι, μὴ ἀφιεντῶν Ἀθηναίων, ἡ ἔ δικαίον· καὶ εἰ μὲν φαίνεται δικαίον, πειρωμένθα· εἰ δὲ μὴ, εἰώμεν. Ἄς δὲ συ λεγεις τὰς σκεψεις περὶ τε χρημάτων ἀναλώσεως, καὶ δοξῆς, καὶ παιδῶν τροφῆς, ² μὴ ὡς ἀληθῶς ταῦτα, ὡ Κριτῶν, σκεμματα ἢ τῶν ῥαδίως ἀποκλιννύων, καὶ ἀναβιωσκομένων γ' αὖν, εἰ οἷοι τε ἦσαν, εἰδένι ζῆν νῶ, — τούτων τῶν πολλῶν ἡμῖν δ' (ἐπεὶδὴ ὁ λόγος οὕτως αἰρεῖ) μὴ οὐδὲν ἄλλο σκεπτεον ἢ, ἡ ὅπερ νυν δὴ ἐλεγομεν ποτερον

τερον δικαία πράξομεν, και χρηματα τελειντες τουτοις τοις εμει ενθενδε εξαξουσιν, και χαριτας, και αυτοι εξαγοντες τε και εξαγομενοι, η τη αληθεια αδικησομεν, παντα ταυτα ποιουντες. Καν φαινουμεθα αδικα αυτα εργαζομενοι, μη ε δεη υπολογιζεσθαι, ετ' ε αποθνησκαν δει παραμενοντας και ησυχιαν αγοντας, ετε αλλο οτιεν πασχειν, προ τε αδικαν. ΚΡ. Καλως μιν μοι δοκεις λεγειν, ω Σωκρατες· ορα δε τι δρωμεν. ΣΩΚ. ¹ Σκοπωμεν, ω γαθε, ποιηη· και ει πη εχεις αντιλεγειν εμου λεγοντος, αντιλεγε, και σοι πεισομαι· ε δε μη, παυσαι ηδη, ω μακαριε, πολλακις μοι λεγων τον αυτον λογον, ως χρη ενθενδε, ακοντων Αθηναιων, εμει απισται· ως εγω περι πολλε ποιημαι πεισαι σε ταυτα πραττειν, αλλα μη ακοντος. 'Ορα δε δη της σκεψειωσ την αρχην, εαν σοι ικανως λεγηται, και πειρω αποκρινασθαι το ερωτωμενον, η αν μαλιστα οη. ΚΡ. Αλλα πειρασομαι.

ι. ΣΩΚ. Ουδενι τροπη φαμεν ικοντας αδικητειον αναι ; η τινι μιν αδικητειον τροπη, τινι δε ου ; η ουδαμως το γε αδικειν ουτε αγαθον, ετε καλον, ως πολλακις ημιν και εν τη εμπροσθεν χρονη ωμολογηθη, οτερ και αρτι ελεγετο ; η πασαι ημιν αι εκειναι προσθεν ομολογιαι εν ταισδε ταις ολιγαις ημεραις εκπεχυμεναι εσι, και παλαι, ω Κριτων, αρα τηλικοιδε γεροντες ανδρες, προς αλληλους σπεδη διαλεγομενοι, ² ελαβομεν ημας αυτους παιδων εδεν διαφεροντες ; η παντος μαλλον ουτως εχει, ωσπερ τοτε ημιν ελεγετο, ειτε φασιν οι πολλοι, ειτε μη ; και ειτε δει ημας ετι τωνδε χαλεπατερα πασχειν, ειτε και πραοτερα, ομως τογε αδικειν τη αδικηντι και κακον και αισχυρον τυγχανειν αν παντι τροπη φαμεν, η ε ; ΚΡ. Φαμεν. ΣΩΚ. Ουδαμως αρα

ἀρα δὲ ἀδικεῖν. ΚΡ. Οὐ δῆτα. ΣΩΚ. Οὐδὲ ἀδικέμενοι ἀρα ἀνταδικεῖν, ὥς αἱ πολλοὶ οἰοῦνται, ἐπεὶ δὴ γε ὑδάμῃς δὲ ἀδικεῖν. ΚΡ. Οὐ φαίνεται. ΣΩΚ. Τί δαι δῆ; κακουργεῖν δὲ, ὦ Κρίταν, ἢ οὐ; ΚΡ. Οὐ δὲ δῆ περ, ὦ Σωκράτες. ΣΩΚ. Τί δὲ; ἀντικακουργεῖν κακῶς πασχόντα, ὥς οἱ πολλοὶ φασί, δίκαιοι, ἢ καὶ δίκαιοι; ΚΡ. Οὐδαμῶς. ΣΩΚ. Το γὰρ περ κακῶς ποιοῦν ἀνθρώπους, τὰ ἀδικαῖν οὐδὲν διαφέρει. ΚΡ. Ἀληθῆ λέγεις. ΣΩΚ. Οὐτε ἀρα ἀνταδικεῖν δὲ, ἔτε κακῶς ποιεῖν οὐδὲνα ἀνθρώπων, ἐδ' ἂν ὅτιν περ πασχῇ ὑπ' αὐτῶν.—Καὶ ὅρα, ὦ Κρίταν, ταῦτα ὁμολογῶν, ὅπως μὴ παραδοῇαν ὁμολογῆς· οἶδα γὰρ ὅτι ολίγοις τισὶ ταῦτα καὶ δοκεῖ καὶ δοξεῖ. Οἷς δ' ἔτι δίδοται, καὶ αἷς μὴ, τούτοις οὐκ ἐστὶ κοινὴ βέλῃ, ἀλλ' ἀναγκὴ τέτῳ ἀλλήλων καταφρονεῖν, ὁρῶντας ἀλλήλων τὰ βουλευματα. Σκοπεῖ οὖν δῆ καὶ σὺ ἐν μαλακῷ, ποτερον κοινωνεῖς καὶ συνδοκεῖ σοι, καὶ ἀρχωμένῳ ἐντευθεν βεβουλευμένοι, ὥς οὐδεποτε ὀρθῶς ἔχοντος οὔτε τοῦ ἀδικεῖν, ἔτε περ ἀνταδικεῖν, ἔτε κακῶς πασχόντα ἀμυνεσθαι, ἀντιδρῶντα κακῶς.—ἡ ἀφίστασαι καὶ οὐ κοινωνεῖς τῆς ἀρχῆς· ἐμοὶ μὲν γὰρ καὶ παλαι ἔτι, καὶ νῦν ἐστὶ δοκεῖ· σοὶ δὲ καὶ τῇ ἀλλῇ δεδοκῆται, λέγε καὶ δίδασκε. Εἰ δὲ ἐμμένεις τοῖς προσθέν, το μετὰ τέτο ἀκβε. ΚΡ. Ἀλλ' ἐμμένειν τί καὶ ξυνδοκεῖ μοι· ἀλλὰ λέγε. ΣΩΚ. Λέγω δῆ αὖ το μετὰ τούτο, μαλλον δὲ ἐρωτῶ, ποτερον ἂν τις ὁμολογήσῃ τῷ, δίκαια αὐτῷ, ποιήσων, ἢ ἐξαπατήσων. ΚΡ. Ποιήσων.

ια'. ΣΩΚ. Ἐκ τούτων δῆ αἰσθῆται· ἀπίστες ἐνθιδὲ ἡμεῖς μὴ πείσαντες τὴν πόλιν, ποτερον κακῶς τίνας ποιεῖμεν, καὶ ταῦτα, οὓς ἥκιστα δὲ, ἢ καὶ ἐμμενομεν οἷς ὁμολογήσαμεν, δίκαιοις οὖσιν, ἢ οὐ; ΚΡ. Οὐκ

ἔχω,

εχω, ω Σωκρατες, αποκρινασθαι προς ο ερωτας· υ γαρ ενοα. ΣΩΚ. Αλλ' ωδε σκοπει· ει μελλουσιν ημιν ενθενδε, ειτε αποδιδρασκειν, ειθ' οπως δει ονομασι τουτο, ελθοντες οι νομοι και το ποινον της πολιως, επισαντες εροιτο, Ειπε μοι, ω Σωκρατες, τι εν νη εχεις ποιειν; αλλο τι η τετῶ τῷ εργῳ, ὃ ἐπιχειρεις, διανοη τους τε νομους η̄μας απολεσαι, και ξυμπασαν την πολιν, το σον μέρος; η δοκει σοι οιον τε ετι επεινην την πολιν ειναι, και μη ανατίτραφθαι, εν η̄ αν αῑ γενομεναι δικαι μηδεν ισχυωσιν, αλλ' ὑπο ιδιωτων ακυροι τε γιγνινται και διαφθειρωνται; Τι ερμειν, ω Κριτων, προς ταυτα και αλλα σοιαυτα; πολλα γαρ αν τις εχοι, αλλως τε και ρητως, ειπειν ὑπερ τετῶ του νομου απολλυμενε, ὅς τας δικας τας δικασθειςας προσταττει κυριας ειναι· η ερμειν προς αυτες, 'Οτι ηδικει γαρ η̄μας η̄ πολις, και ουκ ορθως την δικην εκρινε; ταυτα, η τι ερουμεν; ΚΡ. Ταυτα νη Δια, ω Σωκρατες.

ιβ'. ΣΩΚ. Τι ουν; αν ειπωσιν οι νομοι, Ω. Σωκρατες, η και ταυτα ὠμολογητο η̄μιν τε και σοι, η ερμεινταις δικαις, αῑς αν η̄ πολις δικαζοι; Ει ουν αυτων θαυμαζοιμεν λεγονταν, ισως αν ειποιεν, 'Οτι, ω Σωκρατες, μη θαυμαζε τα λεγομενα, αλλ' αποκρινε·—επειδη και ειωθας χρησθαι τῷ ερωτῶν τε και αποκρινεσθαι.—Φερε γαρ, τι εγκαλων η̄μιν και τη πολει, επιχειρεις η̄μας απολλυναι; Ου πρωτον μεν σε εγεννησαμεν η̄μεις; και δι' η̄μων ελαβε την μητερα σου ο πατηρ, και εφυτευσε σε; Φρασον, ουν, τετοις η̄μων τοις νομοις τοις περι τους γαμους μεμφη τι, ὡς ῡ καλως εχασιν; Ου μεμφομαι, φαινη αν. Αλλα τοις περι την τε γενομενου τροφην τε και παιδειαν, εν η̄ και συ εκπαιδευθης; η ῡ καλως προσελαττον η̄μων οῑ επι τετῶν τεταγμενοι

τεταγμένοι νομοί, παραγγελλόντες τῷ πατρὶ τῷ σὺ σε ἐν
 μουσικῇ καὶ γυμναστικῇ παιδεύειν; Καλῶς, φαίην ἂν.
 Εἰς ἐπειδὴ δὲ ἐγένετο καὶ ἐξέτραφες καὶ ἐπαιδεύθης,
 ἔχοις ἂν εἰπὴν πρῶτον μὲν ὥς οὐχὶ ἡμεῖρος ἦσθα καὶ
 ἐκγόρος καὶ δούλος, αὐτὸς τε καὶ οἱ σοὶ προγονοὶ;
 Καὶ εἰ τοῦτο οὕτως ἔχει, ἀρ' ἐξίσου οἶε εἶναι σοὶ το δι-
 καιον καὶ ἡμῖν, καὶ ἅτ' ἂν ἡμεῖς σε ἐπιχειρώμεν τοιαύ-
 τα, καὶ σὺ ἀντιποιοῖς οἶε δικαίον εἶναι; ἢ πρὸς μὲν
 ἀρα σοὶ τὸν πατέρα ἐκ ἐξίσου ἢ το δικαίον, καὶ πρὸς
 δεσποτὴν, εἰ σοὶ ἂν ἐτυγχάνειν, ὥς ἀπερ' πασχῆς, ταῦτα
 καὶ ἀντιποιοῖς, ὥς κακῶς ἀκροῦντα ἀντιλεγείν, ὥς τυπ-
 τομένον ἀντιτυπτεῖν, ὥς ἀλλὰ τοιαῦτα πολλὰ; πρὸς
 δὲ τὴν πατρίδα ἀρα καὶ τὰς νομὰς ἐξίσται σοὶ, ὥς, εἰ
 σε ἐπιχειρώμεν ἡμεῖς ἀπολλύναι, δικαίον ἡγοῦμενοι εἶ-
 ναι, καὶ σὺ δὲ ἡμᾶς τοὺς νομοὺς καὶ τὴν πατρίδα, καθ'
 ὅσον δύνασαι, ἐπιχειρήσεις ἀνταπολλύναι; καὶ φησῆς,
 ταῦτα ποίων, δικαία πράττειν, ὃ τῇ ἀληθείᾳ τῆς ἀρετῆς
 ἐπιμελούμενος; ἢ οὕτως εἰ σοφός, ὥςτις λείψῃ σε ὅτι
 μητρός τε καὶ πατρός καὶ τῶν ἄλλων προγονῶν ἀπάντων
 τιμιώτερον ἐστὶ πατρίς, καὶ σεμιότερον καὶ ἁγιώτερον,
 καὶ ἐν μαζοῖσι μοῖρᾴ καὶ παρὰ θεοῖς, καὶ παρὰ ἀνθρώ-
 ποις τοῖς ῥουν ἔχουσι; καὶ σέβασθαι δὲ καὶ μαλλόν ὑπ-
 ἀκαν καὶ δῶπναι πατρίδα χαλεπαίνεσθαι, ἢ πατέρα;
 καὶ ἢ παθεῖν, ἢ ποιεῖν ἃ ἂν κέλαιοι; καὶ πασχεῖν, εἰ
 τι προστάτῃ παθεῖν, ἢ συχίαν ἀγόντα, εἰ τι τυπῆσθαι,
 εἰ τι δεῖσθαι; εἰ τι εἰς πολέμον ἀγῇ τραυήσομενον
 ἢ ἀποθάνουμενον, ποιήτεια ταῦτα, καὶ το δικαίον ὕτως
 ἔχει; καὶ ἐχ' ὑπεικτεον, εἴδ' ἀναχωρήτεον, εἴδ' λειπτεον
 τὴν τάξιν; ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν δικαστηρίῳ, καὶ
 πανταχῇ, ποιήτειν ἃ ἂν κέλαιοι ἢ πόλις τε καὶ ἡ πα-
 τρίς; ἢ παθεῖν αὐτὴν ἢ το δικαίον πεφυκε; βιάζεσθαι
 δὲ ἐχ' ὅσιον οὐτε μητέρα, ὥς πατέρα, πολὺ δὲ τῶν

ΕΤΙ

ετι ἤττον την πατρίδα ; Τι φησομεν προς ταυτα, ω Κριτων ; αληθη λεγειν τους νομους, η ε ; ΚΡ. Εμοιγε δοκει.

ιγ'. ΣΩΚ. Σκοπει τοινυν, ω Σωκρατες, (φαιεν αν ισως οι νομοι,) α ἡμας ταυτα αληθη λεγομεν, οτι ου δικαια ἡμας επιχειρεις δρᾶν, α επιχειρεις. Ἡμεις γαρ σε γεννησαντες, εκθρεψαντες, παιδευσαντες, μεταδοντες ἀπανταν, ὧν οἱοι τε ημεν, καλων, σοι τε και τοις αλλοις πασι πολιταις, ὅμως προαγορευομεν, ¹ τῷ ἐξ-εσιαν πεποιηκεναι Αθηναίων τῷ βελομενῷ, πεσιδαν δοκιμαση και ιδη τα εν τη πολει πραγματα, και ἡμας τυς νομους, ὧ αν μη αρεσκωμεν ἡμεις, ἐξειναι λαβοντα τα αὐτε, ἀπειναι ὅπῃ αν βεληται. ² και εδεις ἡμῶν των νομων ἐμποδων εἰν, εδ' ἀπαγορευει, εαν τε τις βεληται ὑμῶν εἰς ἀποικίαν ιεναι, (ει μη αρεσκοιμεν ἡμεις τε και ἡ πολις,) εαν τε μετοικειν αλλοσε πη ελθων, ιεναι εκεισε, ὅπῃ αν βεληται, εχῶν τὰ αὐτου. ὅς δ' αν ὑμῶν παραμεινη, ὅρῳν ὧν τροπον ἡμεις τας τε δικας δικαζομεν, και ταλλα την πολιν διοικωμεν, ηδη φαμεν τετον ὁμολογηκεναι ἐργῷ ἡμιν, α αν ἡμεις κελευωμεν, ποιησειν ταυτα. και τον μη πειθομενον, τριχῇ φαμεν ἀδικειν. οτι τε γεννηταις εἰν ἡμιν ου παιδεσαι, και οτι τροφουσι. και οτι ὁμολογησας ἡμιν πειθεσθαι, ετε πειθεται, ετε πειθει ἡμας, α μη καλως τι ποιωμεν. προτιθεντων ἡμῶν, και εκ ἀγριως επιτατλοντων ποιειν α αν κελευωμεν, αλλα ἐφιεντων δυοιν δαλερα, η πειθειν ἡμας, η ποιειν τουτων εδετερα ³ ποιει.

ιδ'. Ταυταις δη φαμεν και σε, ω Σωκρατες, ταῖς αιτιαῖς ἐνεξεσθαι, επερ ποιησεις α επινοεις. και ουχ ἡκιστα Αθηναίων σε, αλλ' εν τοις μαλιστα. Εἰ εν εἶῳ εἰπομι, δια τι δη ; ⁴ ισως αν με δικαίως καταπτοιντο, λεγοντες, ⁵ Ὅτι, εν τοις μαλιστα Αθηναίων εγω αυτοις ὁμολογηκας

ὁμολογηκώς τυγχάνω ταύτην τὴν ὁμολογίαν. Φαίεν γὰρ
 ἂν, Ὅτι, ὦ Σωκράτες, μεγάλα ἡμῖν τέτων τεκμηρία
 εἰναι, ὅτι σοι, καὶ ἡμεῖς πρὸς κομὲν, καὶ ἡ πόλις· ἔ γὰρ
 ἂν ποτε τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἀπάντων διαφερόντως ἐν αὐτῇ
 ἐπιδήμεις, εἰ μὴ σοι διαφερόντως πρὸς κομὲν· καὶ ἔτ' ἐπὶ
 Δωριανὴν πᾶν ποτε ἐκ τῆς πόλεως ἐξηλθες, ὅτι μὴ ἀπαξ
 εἰς Ἰσθμόν, ἔτε ἄλλοτε ἐδάμοσε, εἰ μὴ μοι στρατευσο-
 μένος, ἔτε ἄλλῃ ἐποίησα ἀποδημίαν πᾶν ποτε, ὥστε
 οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι· ἔδ' ἐπιθυμία σέ ἄλλης πόλεως, οὐδ'
 ἄλλων νόμων ἐλαβεῖν εἰδέναι· ἀλλὰ ἡμεῖς σοι ἱκανοὶ
 ἡμῖν, καὶ ἡ ἡμετέρα πόλις· ἔτω σφοδρὰ ἡμᾶς ἡρεῖν,
 καὶ ὁμολογεῖς καθ' ἡμᾶς πολιτευσέσθαι· τὰ τε ἄλλα,
 καὶ παῖδας ἐν αὐτῷ ἐποίησα, ὥς ἀρεσκῆς σοι τῆς πό-
 λεως. Ἐτι τοῖνυν ἐν αὐτῇ τῇ δικῇ ἐξὴν σοι φυγῆς τι-
 μήσασθαι, εἰ ἐβέλτε, καὶ, ὅπερ νυν, ἀκῆς τῆς πόλεως,
 ἐπιχειρεῖς, τότε ἔκσεως ποιῆσαι. Σὺ δὲ τότε μὲν ἐκαλ-
 λωπίζε, ὥς ἐκ ἀγανακτῶν εἰ δεοὶ τεθνάναι σε, ἀλλ'
 ἡρεῖν, ὥς ἐφῆσθα, πρὸ τῆς φυγῆς θάνατον· νυν δὲ οὐτ'
 ἐκείνης τῆς λόγης ἀισχύνη, ἔτε ἡμῶν τῶν νόμων ἐντρέτη,
 ἐπιχειρῶν διαφθεῖραι· πράττεις τε ἄπερ ἂν δέλος ὁ Φαυ-
 λοτάτος πράξειεν, ἀποδιδράσκειν ἐπιχειρῶν παρὰ τὰς
 ξυνηκᾶς τε καὶ τὰς ὁμολογίας, καθ' αἷς ἡμῖν ἔ ξυνεθού
 πολιτευσέσθαι. Πρῶτον ἐν ἡμῖν τέτο αὐτὸ ἀποκρίναι, εἰ
 ἀληθὴ λεγομέν, φασκόντες σέ ὁμολογηκέναι πολιτευ-
 σέσθαι καθ' ἡμᾶς, ἐργῶ, ἀλλ' ἔ λοῖω· ἢ ἐκ ἀληθῆ; Τί
 φῶμεν πρὸς ταῦτα, ὦ Κρίτων; ἄλλο τι ἢ ὁμολογῶμεν;
 ΚΡ. Ἀνάκη, ὦ Σωκράτες. ΣΩΚ. Ἄλλο τι ἐν, φαίεν,
 ἢ ξυνηκᾶς τὰς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ ὁμολογίας πα-
 ραβαίνει; ἔχ' ὑπ' ἀνάγκης ὁμολογησας, οὐδὲ ἐν ὀλίγῳ
 χρόνῳ ἀναγκασθεὶς βελεύσασθαι, ἀλλ' ἐν ἐτεσὶν ἐβδό-
 μηκοντα, ἐν οἷς ἡν σοι ἀπιέναι, εἰ μὴ πρὸς κομὲν ἡμεῖς,
 μὴδὲ δίκαιαι ἐφαίνοντο σοι αἱ ὁμολογίαι εἶναι. Σὺ τε

ἔτε

ὅτι Λακεδαιμονοὶ προήρκα, ὅτι Κρήτην, ὥς δὴ ἵκαστοτε φησὶ εὐνομεῖσθαι, ὅτι ἀλλήν ἐδεμίαν τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, ὅτι τῶν βαρβαρῶν· ἀλλ' ἐλαττώ ἐξ αὐτῆς ἀπειδημῆσας, ἢ οἱ χῶλοι τε καὶ τυφλοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ἀναπηροὶ ἔτω σοὶ διαφερόντως τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἡρεσκεν ἡ πόλις τε, καὶ ἡμεῖς, οἱ νόμοι δηλονότι. Τίνι γὰρ ἂν πόλις ἀρεσκοίεν ἀνεὺ νόμων; Νυνὶ δὲ δὴ ἐκ ἐμμενεῖς τοῖς ὁμολογημένοις· ἐμμενεῖς δὲ, εἰ ἡμῖν γέ περ, ὦ Σωκράτες, καὶ καταγελαστός γε ἐσθ', ἐκ τῆς πόλεως ἐξέλθων.

ἰε'. Σκοπεῖ γὰρ δὴ, ταῦτα παραβάς, καὶ ἐξαμαρτῶν τι τῶν, τί ἀγαθὸν ἐργάσῃ σαυτοῦ ἢ τοὺς ἐπιτηδεύεις τες σαυτε. Ὅτι μὲν γὰρ κινδυνεύουσιν γέ σε οἱ ἐπιτηδεοὶ καὶ αὐτοὶ φεῦγειν καὶ στερηθῆναι τῆς πόλεως, ἢ τὴν ἑστίαν ἀπολεσθαι, σχεδὸν τε δὴλον. Αὐτὸς δὲ πρῶτον μὲν, εἰ ἄς τῶν ἐγγυτάτα τινὰ πόλεων ἐλθῇς, ἢ Θηβαί, ἢ Μεγαράδ, (εὐνομουνται γὰρ ἀμφοτέραι,) πολέμιος ἦξας, ὦ Σωκράτες, τῇ τῶν πολιτείᾳ καὶ ὅσοι περ κηδονται τῶν αὐτῶν πόλεων ὑποβλεψόνται σε, διαφθορεῖ ἡγούμενοι τῶν νόμων· καὶ βεβαιώσεις τοῖς δικασταῖς τὴν δοξάν, ὥς δοκεῖν ὀρθῶς τὴν δίκην δικάσαι. Ὅστις γὰρ νόμων διαφθορεὺς ἐστί, σφόδρα περ δοξείεν ἂν νέων γέ καὶ ἀνοήτων ἀνθρώπων διαφθορεὺς εἶναι. Ποτερον ἐν φευξήτας τε εὐνομεμένους πόλεις καὶ τῶν ἀνδρῶν τοὺς κοσμιωτάτους; καὶ τὸ τοιοῦτον ἀρὰ ἀξίον ἐστὶ σοὶ ζῆν; ἢ πλησiasτεῖς τῶν τοιῶν, καὶ ἀναισχυντήσεως διαλεγόμενος τινὰς λόγους, ὦ Σωκράτες, ἢ ὅσπερ ἐνθαδὲ, ὥς ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ δικαιοσύνη, πλείους ἀξίον τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὰ νομίμα καὶ οἱ νόμοι; Καὶ ἐκ οἷα ἀσχημὸν φανείσθαι το τε Σωκράτες πράγμα; οἰεσθαι γέ χρῆ. Ἀλλ' ἐκ μὲν τῶν πόλεων ἀπαρεῖς, ἡξίεις δὲ εἰς Θειτταλίαν παρὰ τοὺς ξένους τε Κριτῶνος. Ἐκεῖ γὰρ δὴ πλείη ἀλῆξια καὶ ἀπολασία· καὶ ἴσως ἂν ἡδεῖας σου ἀκροίεν ὥς γέλοιως ἐκ τε

διδασκαλίας ἀποδιδράσκεις, σκευὴν τινὰ περιβεβέντος, ἢ διφθεραίαν λαβὼν, ἢ ἀλλὰ οἷα δὴ εἰσθασιν ἐνσπενδαζέσθαι· οἱ ἀποδιδράσκοιτες, καὶ τὸ σχῆμα τὸ σαυτοῦ μεταλλάξας. Ὅτι δὲ γεῶν ἀνὴρ, σμικρὸν χρόνον τῷ βίῳ λοιπὸν οὗτος, ὥς το εἶκος, ἐτολμήσας οὕτω γλίσχρως ἐπιθυμεῖν ζῆν, νομῶν τοὺς μεγίστους παραβάς, οὐδὲς ὅς εἴρη; Ἰσως, ἀν μὴ τινὰ λυτῆς· εἰ δὲ μὴ, ἀπέσῃ, ὦ Σωκράτης, πολλὰ καὶ ἀναξία σαυτοῦ· ὑπερχομένος δὴ πάντας ἀνθρώπους βίῳ, καὶ δαλευνῶν.—Τί ποιών; ἡ εὐαχούμενος ἐν Θετταλίᾳ; ὥστερ ἐπὶ δεῖπνον, ἀποδεδημηκώς εἰς Θετταλίαν. Λογοὶ δὲ ἐκεῖνοι οἱ περὶ δικαιοσύνης, καὶ τῆς ἀλλῆς ἀρετῆς, ποὺ ἡμῖν εἰσονται; Ἀλλὰ δὴ τῶν παιδῶν ἕνεκα βούλει ζῆν, ἵνα αὐτὰς ἐκβρέψῃς καὶ παιδεύσῃς. ¹ Τί δὲ; εἰς Θετταλίαν αὐτοὺς ἀγαγὼν θρέψῃς τε καὶ παιδεύσῃς, ἕως ποιήσας, ἵνα καὶ τοῦτο σου ἀπολαύσῃς; ἢ τοῦτο μὲν οὐ, αὐτῶ δὲ τρεφομένοι, σου ζῶντος, βελτίον ² θρέψονται καὶ παιδεύονται, μὴ ζῶντος σου αὐτοῖς; οἱ γὰρ ἐπιτηδεῖοι οἱ σοὶ ἐπιμελήσονται αὐτῶν. Ποτέρων, εἰ μὲν εἰς Θετταλίαν ἀποδημήσῃς, ἐπιγέλησονται, εἰ δὲ εἰς ἄδρα ἀποδημήσῃς, ἐχὶ ἐπιμελήσονται; εἴπερ γὰρ τι ὀφείλος αὐτῶν ἐστὶ, τῶν σοὶ φασκόντων ἐπιτηδεῶν εἶναι, οἰεσθαι γὰρ χρῆν.

15'. Ἀλλ', ὦ Σωκράτης, παθομένος ἡμῖν τοῖς σοῖς τροφείοις, μὴτε παιδὰς περὶ πλείονος ποιεῖς, μὴτε τὸ ζῆν, μὴτε ἄλλο μὴδὲν, προ τῆ δικαίᾳ· ἵνα, εἰς ἄδραν ἐλθὼν, ἐχῇς ταῦτα πάντα ἀπολογησασθαι τοῖς ἐκεῖ ἀρχείοις. Οὐτε γὰρ ἐνθάδε σοὶ φαίνεται ταῦτα πράττοντι ἀμείνων εἶναι, οὐδὲ δικαιοτέρων, οὐδὲ ὁσιωτέρων, οὐδὲ ἀλλῶν τῶν σῶν οὐδενί· οὐτε ἐκαστὴ ἀφικομένην ἀμείνων ἐστὶ. Ἀλλὰ νῦν μὲν ἠδικημένος ἀπεί, (εἰ ἀπίης,) οὐχ ὑπὸ ἡμῶν τῶν νομῶν, ἀλλ' ὑπὸ ἀνθρώπων· εἰ δὲ ἐξέλθῃς, ἔτις ἀίσχρως ἀνταδίκησας τε καὶ ἀντικακουργήσας, τὰς
σαυτοῦ

σαυτε ὁμολογίας τε καὶ ξυνθήκας τας πρὸς ἡμᾶς παρα-
 βας, καὶ κακὰ ἐργασάμενος τέτρες, ἕς ἡκίστα εἶδει, σαυ-
 τον τε καὶ φίλους καὶ πατριδὰ καὶ ἡμᾶς· ἡμᾶς τε σοὶ
 χαλεπανῶμεν ζῶντι, καὶ ἐκεῖ οἱ ἡμετέροισι ἀδελφοῖσι, οἱ ἐν
 αἵθρου νομοὶ, ἐκ ευμενῶς σε ὑποδεξονται· εἰδοτες ὅτι καὶ
 ἡμᾶς ἐπιχειρήσας ἀπολεῖσαι, το σοὶ μέρος. Ἀλλὰ μὴ
 σε τῆσθι Κριτῶν ποιεῖν ἅ λέγει, μαλλὸν ἢ ἡμᾶς.

ΙΖ. Ταῦτα, ὦ φίλε ἑταῖρε Κριτῶν, εὖ ἰσθί ὅτι ἐγὼ
 δοκῶ ἀκχεῖν, ὥσπερ οἱ κορυβαντιῶντες τῶν αὐλῶν δοκου-
 σιν ἀκουεῖν· καὶ ἐν ἐμοὶ αὕτη ἡ ἡχὴ τούτων τῶν λόγων
 βομβεῖ, καὶ ποιεῖ μὴ δυνασθαι τῶν ἀλλῶν ἀκχεῖν· ἀλλὰ
 ἰσθί, ὅσα γε τα νυν ἐμοὶ δοκεῖντα, εἰς τι λεγῆς πάρα
 ταῦτα, ματὴν ἔρας. Ὅμως μὲντοι εἰ τι οἷα πλεον
 ποιῆσαν, λέγε. ΚΡ. Ἀλλ', ὦ Σάκρατες, ἐκ ἐγὼ λε-
 γαν. ΣΩΚ. Εἰς τοῖνυν, ὦ Κριτῶν, καὶ πραττωμένῃ
 ταυτῇ, ἐπαδὴ ταυτῇ ὁ θεὸς ὑφηγᾶται.

· Ἡ

Ἰ'Η

ΤΟΥ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ

ΒΙΟΥ ΤΕΛΕΥΤΗ.

ΕΚ ΤΟΥ ΦΑΙΔΩΝΟΣ.

* * *

— ὙΜΕΙΣ μὲν οὖν, εἶφη, ὦ Σίμμια τε καὶ Κεῖνης καὶ οἱ ἄλλοι, αἰσαυθὶς ἐν τινὶ χρόνῳ ἑκάστοι πορευσεσθε· ἐμὲ δὲ νῦν ἤδη καλεῖ (Φαίη ἂν ἀνὴρ τραγικός) ἡ εἰμαρμένη, καὶ σχεδὸν τι μοι ὥρα τραπέσθαι πρὸς τὸ λειτρον· δοκεῖ γὰρ ἤδη βελλίον εἶναι λισσαμένον πιεῖν τὸ Φαρμακον, καὶ μὴ πραγματὰ ταις γυναιξὶ παρεχεῖν ² νεκρον λαβεῖν.

ξδ'. Ταῦτα δὴ εἰπόντος αὐτοῦ, ὁ Κριτῶν, Εἰεν, εἶφη, ὦ Σωκράτης. Τί δὲ τέτοις ἡ ἐμοὶ ἐπιτελλή, ἡ περὶ τῶν παιδῶν, ἡ περὶ ἀλλοῦ τε, ³ ὅ, τι ἂν σοὶ ποιεῖντες ἡμεῖς, ἐν χάριτι μαλίστα πηιοίμεν; Ἄπερ αἰετὶ λέγω, εἶφη, ὦ Κριτῶν· οὐδὲν καινότερον· ὅτι ὑμῶν αὐτῶν ἐπιμελόμενοι ὑμεῖς, ⁴ καὶ ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς καὶ ὑμῖν αὐτοῖς ἐν χάριτι ποιήσετε ἅτ' ἂν ποιήτε· καὶ μὴ νῦν ὁμολογήσητε· εἰάν τε ὑμῶν μὲν αὐτῶν ἀμελήτε, καὶ μὴ δελεήτε, ὥσπερ κατ' ἰχθύν, κατὰ τὰ νῦν τε εἰρημένα καὶ τὰ τῷ ἐμπροσθεν χρόνῳ, ζῆν, οὐδὲ εἰάν πολλα ὁμολογήσητε ἐν τῷ παρόντι, καὶ σφοδρὰ, εἰδὲν πλέον ποιήσετε. Ταῦτα μὲν τοιοῦν ⁵ προθυμησομεθα, εἶφη, ἔγωγε ποιεῖν. ⁶ Θαπτομεν δὲ τίνα σε τροπὸν; Ὅπως ἂν, εἶφη, βουλήσθε· εἰάν περ γε λάβητε με, καὶ μὴ ἐκφυγῶ ὑμᾶς. Γελασας δὲ ἅμα ἡσυχῇ, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀποβλεψας, εἶπεν,

απεν, Θυ παθῶ, εφη, ὦ ἀνδρες, Κριτῶνα, ὡς ἐγὼ εἰμι οὗτος ὁ Σωκράτης, ὁ νυνὶ διαλεγόμενος, καὶ διατατταν ἕκαστα τῶν λεγομένων· ἀλλ' οἰεται με ἐκείνον εἶναι, ὃν ὀψεται ὀλίγον ὑςερὸν νεκρὸν, καὶ ἐρῶτα πως δα μὲν θάπτειν. ¹ Ὅτι δὲ ἐγὼ παλαι πολὺν λόγον πεποιημαί, ὡς ἐπειδὰν πῶ το φάρμακόν, ἐκετι ὑμῖν παραμενῶ, ἀλλ' οἰχησομαι ἀπῶν εἰς μακάρων δὴ τινὰς εὐδαιμονίας, ταῦτα μοι δοκῶ αὐτῶ ἀλλῶς λεγεῖν, παραμυθεμένος ἅμα μὲν ὑμᾶς, ἅμα δ' ἐμαυτὸν. ² Εἰδυησασθε οὖν με πρὸς Κριτῶνα, εφη, τὴν ἐναντιαν εἰδυήν, ἡ ἣν οὗτος πρὸς τὰς δικαστὰς ἡδύνατο. Οὗτος μὲν γὰρ ἡ μὴν παραμενεῖν, ὑμεῖς δὲ, ἡ μὴν μὴ παραμενεῖν, εἰδυησασθε, ἐπειδὰν ἀποθῶνῃ, ἀλλὰ οἰχησεσθαι ἀπίοντα· ἵνα Κριτῶν ῥαὸν φερῇ, καὶ μὴ, ὅρῶν μου το σῶμα ἡ καϊόμενον ἡ κατορυττόμενον, ἀγανακτῇ ὑπὲρ ἐμε, ὡς ³ δεῖνα ἀτῆα πασχόντος· μὴδὲ λεγῇ ἐν τῇ ταφῇ, ⁴ ὡς ἡ προτιθεται Σωκράτῃ, ἡ ἐκφερεῖ, ἡ κατορυττεῖ. Εὐ γὰρ ἰσθί, ⁵ ἡ δ' ὅς, ὦ ἀρίστῃ Κριτῶν, το μὴ καλῶς λείπειν, ἢ μόνον εἰς αὐτὸ τετὸ πλημμελες, ἀλλὰ καὶ κακὸν τι ἐμποιεῖ ταις ψυχαῖς. Ἀλλὰ θάρρῃαν τε χρεῖ, ⁶ καὶ φαναι τεμὸν σῶμα θάπτειν, καὶ θάπτειν ἔτι, ὅπως ἀν σοὶ φίλον ἡ, καὶ μάλιστα ἡγῇ νομιμον εἶναι.

ξέ. Ταῦτ' εἰπὼν, ἐκεῖνος μὲν ἀνίστατο εἰς οἶκημα τι ὡς λεσόμενος, καὶ ὁ Κριτῶν εἶπετο αὐτῷ· ἡμᾶς δ' ἐκέλευε περιμενεῖν. Περιεμενομεν οὖν, πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διαλεγόμενοι περὶ τῶν εἰρημένων, καὶ ἀνασκοπεύεις· τότε δ' αὖ περὶ τῆς συμφορᾶς διεξιόντες, ὅση ἡμῖν γεγонуῖα εἴη, ἀτεχνῶς ἡγούμενοι, ὥστερ πατρός στερηθέντες, διαξείν ὀρφανοὶ τὸν ἐπειτα βίον. Ἐπειδὴ δὲ εἰσεσατο, καὶ ἤνεχθη παρ' αὐτὸν τὰ παῖδια, (δύο γὰρ αὐτῷ υἱεῖς σμικροὶ ἦσαν, εἰς δὲ μεγάλας,) καὶ αἱ οἰκείαι γυναῖκες ἀφῆκοντο· ἐκείναις ἐναντίον τοῦ Κριτῶνος διαλεχθεῖς τε καὶ

και ἐπιστείλας ἅτλα ἐβούλετο, τας μὲν γυναίκας καὶ τὰ
 παῖδια ἀπιέναι ἐκέλευσεν· αὐτος δὲ ἦκε παρ' ἡμᾶς.
 Καὶ ἡν ἡδὴ εἴγυς ἤλις δυσμῶν· χρόνον γὰρ πολὺν διε-
 τριψεν εἶδον. Ἐλθὼν δ' ἐκαθεζέτο λειψόμενος· καὶ οὐ
 πολλὰ ἅτλα μετὰ ταῦτα διελεχθή. Καὶ ἦκεν ὁ τῶν
 Ἑνδεκα ὑπηρετῆς, καὶ στας παρ' αὐτον, ὦ Σωκράτης,
 εἶπεν, καὶ καταγινώσκω γέ σου ὅπερ ἀλλῶν καταγινώσκω,
 ὅτι μοι χαλεπταῖνσι καὶ κἄταρῶνται, ἐπειδὴν αὐτοῖς
 παραγγέλλω πίνειν τὸ φάρμακον, ἀναγκαζόντων τῶν ἀρ-
 χόντων· σὲ δ' ἐγὼ καὶ ἄλλως ἐγνώκα ἐν τούτῳ χρό-
 νῳ γενναϊοτάτον καὶ πρῶτατον καὶ ἀριστον ἄνδρα ὄντα
 τῶν πώποτε δέυρο ἀφικομένων· καὶ δὴ καὶ νῦν ἐγὼ οἶδ'
 ὅτι οὐκ ἐμοὶ χαλεπταῖνεις, (γινώσκεις γὰρ τοὺς αἰτίους,)
 ἀλλὰ ἐκείνοις. Νῦν οὖν (οἰσθα γὰρ ἃ ἤλθον ἀγγε-
 λων) χαίρει τέ, καὶ πείρω ὥς ῥᾶστα φερεῖν τὰ ἀνάσκαλα.
 Καὶ ἅμα δακρυσαί, μεταστρεφόμενος ἀπῆει. Καὶ ὁ
 Σωκράτης, ἀναβλέψας πρὸς αὐτον, καὶ σὺ εἶπεν, χαί-
 ρεις· καὶ ἡμεῖς ταῦτα ποιήσομεν. Καὶ ἅμα πρὸς ἡμᾶς,
 ὦς ἀστεῖος, εἶπεν, ὁ ἄνθρωπος· καὶ παρὰ πάντα μοι
 τὸν χρόνον προσῆει, καὶ διελέγετο ἐνίοτε· καὶ ἡν ἄν-
 δρῳ λῶστος· καὶ νῦν ὥς γενναίως με ἀποδακρύνει.
 Ἀλλὰ γὰρ δὴ, ὦ Κριτῶν, πειθόμεθα αὐτῷ· καὶ ἐνεγκα-
 τῶ τις τὸ φάρμακον, εἰ τετρίπται· εἰ δὲ μὴ, τριψάτω
 ὁ ἄνθρωπος. Καὶ ὁ Κριτῶν, Ἀλλ' οἶμαι, εἶπεν, ἐγὼ γε,
 ὦ Σωκράτης, ἐτι ἥλιον ἀναί ἐπὶ τοῖς ὄρεσι, καὶ οὕτω
 δεδυνέναι· καὶ ἅμα ἐγὼ οἶδα καὶ ἄλλους πάντῳ οὐφεί-
 πονοντας, ἐπειδὴν παραγγελθὴ αὐτοῖς, δειπνησαντάς τε
 καὶ πίνοντας ἐν μάλα, καὶ συγγενομένους γ' ἐνίοις ὧν ἀν-
 τυχωσὶν ἐπιθυμούντες· ἀλλὰ μὴδὲν ἐπείγου· ἐτι γὰρ
 ἐγχαρά. Καὶ ὁ Σωκράτης, Εἰκότως γ', εἶπεν, ὦ Κρι-
 τῶν, ἐκεῖνοι τέ ταῦτα ποιοῦσιν, ἃ σὺ λέγεις, (οἰοῦνται
 γὰρ κερδάνειν ταῦτα ποιήσαντες,) καὶ ἐγὼ γε εἰκότως
 ταῦτα

ταυτα ου ποιησω· ουδεν γαρ οίμαι κερδανειν, ολιγον ὑστερον πινω, αλλο γε η γελωτα οφλησειν παρ' εμαυτω, γλιχομονος του ζην, και φειδομενος, ουδενος ετι ενοντος. Αλλ' ιθι, εφη, παθε, και μη αλλως τοια.

ξς. Και ο Κριτων ακουσας, ενερσε τω παιδι πλησιον ιστατι· και ο παις εξελθων, και συχρον χρονον διατριψας, ηκεν αγων τον μελλοντα δωσειν το φαρμακον, εν κυλικι φεροντα τετριμμενον. Ιδων δε ο Σωκρατης τον ανθρωπον, Ειεν, εφη, ω βελτιστε· (συ γαρ τετων επιστημων) τι χρη ποιειν; Ουδεν αλλο, εφη, η πινοντα περιιεναι, εως αν σε βαρος εν τοις σκελεσι γεινηται· επατα κατακεισθαι· και ετως αυτο ποιησεις· και αμα ωριζε την κυλικα τω Σωκρατει. Και ος λαβων, και μαλα ιλεως, ω Εχεκρατες, ουδεν τρεσας, ουδε διαφθερας ετε τε χρωματος ετε του προσωπου, αλλ' ωσπερ ειωθει, ¹ ταυρηδον υποβλεψας προς τον ανθρωπον, Τι λεγεις, εφη, περι τεδε του ποματος, προς το αποσπεισαι τινι; εξιστιν, η ου; Τοσουτον, εφη, ω Σωκρατες, τριβομεν, οσον οιομεθα μετριον ειναι πειν. Μαιθανω, η δ' ος· αλλ' ευχεσθαι γε που τοις θεοις εξιστι τε και χρη, την μετοικησιν την ενθενδε εκεισε ευτυχη γενεσθαι· α δη και εγω ευχομαι τε, και γεινοιτο ταυτη. Και αμα επων ταυτα, επισχομενος, και μαλα ευχερας· και ευκολως εξεπιε. Και ημων οι πολλοι τως μεν επιακως οιοι τε ησαν κατεχειν το μη δακρυειν· ως δε ειδομεν πινοντα τε και πεπωκοτα, ουκετι. ² Αλλ' εμε γε βια και αυτε αστακτι εχωρει τα δακρυα· ωσε εγκαλυψαμενος απεκλαιον εμαυτον. Ου γαρ δη εκεινον γε, αλλα την εμαυτε τυχην, οίε ανδρος εταιρε εστερημενος ειην. Ο δε Κριτων ετι προτερος εμου, επειδη εκ οίος τ' ην κατεχειν τα δακρυα, εξανεστή. Απολλοδωρος δε και εν τω εμπροσθει χρονω εδεν επαυετο δακρυων, και
δη

δη και τότε αναβρυχσάμενος, κλαιων και αγανακτων, ¹ εδενα οντινα ου κατεκλαυσε των παροντων, πλην γε αυτε Σωκράτους. Εκεινος δε, Οία, εφη, ποιεите, ω θαυμασιοι! εγω μεντοι εχ ημιστα τετε ενεκα τας γυναικας απεπεμψα, ινα μη τοιαυτα πλημμελοειεν· και γαρ ακηκοα οτι εν ευφημια χρη τελευταν· αλλ' ησυχιαν τε αγετε, και καρτερεите. Και ημεις απυσαντες ησχυνημεν τε και επεσχομεν τε δακρυειν. Ο δε περιελθων, επειδη οι βαρυνεσθαι εφη τα σκελη, κατεκλιθη υπτιος· ετω γαρ εκελευσεν ο ανθρωπος· και αμα εφαπτομενος αυτου ετος ο δους το φαρμακον, διαλιπων χρονον, επισκοπει τες ποδας και τα σκελη· καπειλα σφοδρα πισσας αυτε τον ποδα, ηξειο ει αισθανοιτο· ο δ' ουκ εφη· και μετα τετο αυθις τας κνημας, και επαϊων, ετως ημιν επεδεικνυτο οτι ² ψυχοιτο τε και πηγνυτο. Και αυτος ηπτετο, και ειπεν, οτι επειδαν προς τη καρδια γενηται αυτω, τοτε οιχησεται. Ηδη ουν σχεδον τι αυτου ην τα περι το ητρον ψυχομενα· και εκκαλυψάμενος, (ενεκαλυπτο γαρ,) ειπεν, (ο δη τελευταιον εφθεγξατο,) Ω Κριτων, εφη, ³ τω Ασκληπιω οφαλομεν αλεκτρουνα· αλλα αποδοτε, και μη αμελησητε. Αλλα ταυτα εσαι, εφη ο Κριτων· αλλ' ορα ειτι αλλο λεγεις. Ταυτα ερομενου αυτε, εδεν ετι απεκρινατο· αλλ' ολιγον χρονον διαλιπων, εκινηθη τε, και ο ανθρωπος εξεκαλυψε αυτον. Και ος τα ομματα εσησεν· ιδων δε ο Κριτων ⁴ συνελαβε το στομα τε και τες οφθαλμους.

ξζ'. Αδε η τελευτη, ω Εχεκρατες, του ιταμε ημιν εγενετο, ⁵ ανδρος, ως ημεις φαιμεν αν, των τοτε, αν επειραθημεν, αριστου, και αλλως φρονιμωτατου και δικαιωτατου.

III.

III.

¹ Ex ARISTOTELE.

[Juxta Edit. Guil. Du Val. Paris. 1654. IV. TOM. IN FOL.]

Abundantiâ quadam ingenii præstabat, ut mihi quidem videtur,
ARISTOTELES. CIPERO ACAD. I. 4.

² EK TOT

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΥ Δ'.

³ ΚΕΦ. Ζ'.

Περὶ μεγαλοψυχίας, ὅτι πλεονεξία ἐστὶ μαλίστα.

— Δ ΟΚΕΙ—μεγαλοψυχος εἶναι ὁ μεγαλὸν αὐ-
τον ἀξίων, ἀξίος-ων· ⁴ ὁ γὰρ μὴ κατ' ἀξίαν
αὐτο ποίων, ἡλιθίος· τῶν δὲ κατ' ἀρετὴν οὐδεὶς ἡλιθίος,
οὐδ' ἀνοήτος. Μεγαλοψυχος μὲν οὖν ὁ εὐρημενος· ὁ
γὰρ μικρὸν ἀξίος, καὶ τῶν ἀξίων ἑαυτὸν, σῶφρον, με-
γαλοψυχος δ' οὐ· ἐν μέτρῳ γὰρ ἡ μεγαλοψυχία, ὥσ-
περ καὶ ⁵ τὸ καλλὸς ἐν μεγάλῳ σωματι· (οἱ μικροὶ δ'
VOL. I. K k αἰσθησι

αστειοι και συμμετροι. καλοι δ' ου·—ὁ δὲ μέγαλων αὐ-
τον αξιων, αναξιός ἐστί, χαυνός· ² ὁ δὲ μειζόνων ἢ αξιός,
ἢ πας χαυνός· ὁ δ' ἐλαττόνων ἢ αξιός, μικροψυχός,
ἐάν τε μεγαλὸν, ἐάν τε μετρίων, ἐάν τε καὶ μικρὸν αξι-
ός ᾖ, ἐστὶ ἐλαττόνων ἑαυτὸν αξιόϊ,—καὶ μάλιστα ἀνδοξ-
αεὶ ὁ μέγαλων αξιός· ³ τί γὰρ ἀν ἐποιεῖ, εἰ μὴ τοις τῶν
ἢ αξιός; ⁴ Ἐστὶ δὴ ὁ μεγαλοψυχός, τῶ μὲν μετρίων ἀ-
κρός, τῶ δὲ, ὡς δὲ, μέσος· τοῦ γὰρ κατ' αξίαν ἑαυ-
τὸν αξιόϊ· οἱ δ' ὑπερβαλλουσι, καὶ ἐλλειπουσιν. Εἰ δὲ δὴ
μεγαλὸν ἑαυτὸν αξιόϊ, αξιός ᾖ, καὶ μάλιστα τῶν με-
γίστων, ⁵ περὶ ἐν μάλιστα ἀν εἴη· [τί ἢ τὰς ἐστί, ἐκ
τῆς αξίας ληπτέον] ἢ δὲ αξία λέγεται πρὸς τὰ ἐκτος
ἀγαθὰ· μεγίστον δὲ τὰ ἀν δεῖναι, ὁ τοῖς θεοῖς ἀπο-
νεμομεν, καὶ ὁ μάλιστα ἐφίενται αἱ ἐν αξιωματι, καὶ τὸ
ἐπὶ τοῖς καλλίστοις ἀθλοῖς τοις δ' ἡ τιμῇ· μεγίστον
γὰρ δὴ τοῦτο τῶν ἐκτος ἀγαθῶν. Περὶ τιμῆς δὴ καὶ
ἀτιμίας ὁ μεγαλοψυχός ἐστιν, ὡς δεῖ· ⁶ καὶ ἀνευ δὲ λο-
γῶ φαινόνται οἱ μεγαλοψυχοὶ περὶ τιμὴν εἶναι· τιμῆς
γὰρ μάλισθ' οἱ μεγάλοι αξιῶσιν ἑαυτοὺς· κατ' αξίαν
δὲ· ὁ δὲ μικροψυχός ἐλλείπει καὶ πρὸς αὐτὸν, καὶ πρὸς
τὸ τε μεγαλοψυχῆ αξίωμα· ὁ δὲ χαυνός, πρὸς ἑαυτὸν
μὲν ὑπερβαλλεῖ· οὐ μὲν τὸν γε μεγαλοψυχόν· ὁ δὲ
μεγαλοψυχός, εἴπερ τῶν μεγίστων αξιός, ἀριστός ἀν
εἴη· μειζόνος γὰρ αἰεὶ ὁ βελτίων αξιός, καὶ μεγίστων
ὁ ἀριστός. Τῶν ⁷ ὡς ἀληθῶς ἀρα μεγαλοψυχόν, δεῖ
ἀγαθὸν εἶναι· ⁸ καὶ δοξεῖς δ' ἀν εἶναι μεγαλοψυχόν, τὸ
ἐν ἑκάστῃ ἀρετῇ μεγά· οὐδαμῶς τ' ἀν ἀρμοζοῖ μεγα-
λοψυχῶ φεγγεῖν παρὰ σείσαντι, εἰ δὲ ἀδικεῖν· τινὲς γὰρ
ἐνεκὰ πράξει αἰσχροῦ, ὃ οὐδὲν μεγά; Καθ' ἑκάστα δ'
ἐπισκοπεῖται παμπαν γελοῖος φαίνοιτ' ἀν ὁ μεγαλοψυ-
χός μὴ ἀγαθός ᾖ. Οὐκ εἴη δ' ἀν οὐδὲ τιμῆς αξιός,
φάυλος ᾖ· τῆς ἀρετῆς γὰρ ἀθλὸν ἢ τιμὴν καὶ ἀπονέμε-
ται

ταὶ τοῖς ἀγαθοῖς. Ἐοικε μὲν ἐν ἡ μεγαλοψυχία, οἷον
 κόσμος τις εἶναι τῶν ἀρετῶν· μείζους γὰρ αὐτὰς ποιεῖ,
 καὶ οὐ γίνεταί ἀνευ ἐκείνων· διὰ τὸτο χαλεπὸν τῇ ἀλη-
 θείᾳ μεγαλοψυχὸν εἶναι· οὐ γὰρ οἷον τε ἀνευ καλοκά-
 γαθίας. Μαλίστ' αὖ μὲν οὖν περὶ τιμᾶς καὶ ἀτιμίας ὁ
 μεγαλοψυχὸς ἐστὶ καὶ ἐπὶ μὲν ταῖς ἀεγαλαῖς, καὶ ὅ-
 πο τῶν σπενδαίων μετρίως ἡσθήσεται. ὥς τῶν οἰκείων τυγ-
 χάνων, ἡ καὶ ἐλαττοίων· ἀρετῆς γὰρ πάντελες οὐκ ἂν
 γένοιτο ἀξία τιμῇ·¹ οὐ μὴν ἀλλ' ἀποδεξέεται γε, τῷ μὴ
 εἶναι αὐτοὺς μείζω αὐτῷ ἀπονεμείν. Τῆς δὲ² παρὰ τῶν
 τυχόντων καὶ ἐπὶ μικροῖς, παμπαν ὀλιγορήσει· οὐ γὰρ
 τῶν ἀξίος. Ὅμοιος δὲ καὶ ἀτιμίας· εἰ γὰρ εἶναι δι-
 καιῶς περὶ αὐτὸν. Μαλίστ' αὖ μὲν οὖν ἐστίν, ὥσπερ εἰρη-
 ται, ὁ μεγαλοψυχὸς περὶ τιμᾶς. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ
 περὶ πλετον καὶ δυναστείαν, καὶ πᾶσαν εὐτυχίαν καὶ
 ἀτυχίαν μετρίως εἶχει, ὅπως ἂν γένηται· καὶ οὐτ' ἐπὶ
 τυχῶν περιχαρὲς εἶναι. εἴτε ἀτυχῶν περιλυτός·³ εἴτε γὰρ
 περὶ τιμῆν ἔστω εἶχει, ὥς μεγίστον οὐ· αἱ γὰρ δυναστεῖαι
 καὶ ὁ πλοῦτος διὰ τὴν τιμὴν ἐστὶν αἰρέτα· οἱ γοῦν ἐχού-
 τες αὐτὰ τιμασθαι, δι' αὐτῶν βούλονται· ὃ δὲ καὶ ἡ
 τιμὴ μικρὸν ἐστὶ, τῶν καὶ τᾶλλα.

4 Κ Ε Φ. ἡ.

Τινες αἱ κατὰ μεγαλοψυχίαν πράξεις.

⁵ Διὸ καὶ ὑπεροπταὶ δοκοῦσιν εἶναι. Δοκεῖ δὲ καὶ
 τὰ εὐτυχημᾶτα συλλαβεσθαι πρὸς μεγαλοψυχίαν
 οἱ γὰρ εὐγενεῖς ἀξιενταὶ τιμῆς· καὶ οἱ δυναστεύοντες, ἡ
 οἱ πλετεντες· ἐν ὑπεροχῇ γὰρ·⁶ το δ' ἀγαθὰ ὑπερῆχοι
 παν

παν, επιμότερον. Διο και τα τοιαυτα μεγαλοφυχο-
 τρες τοιει τιμωνται γαρ ὑπο τινων. Κατ' αληθειαν δε
 ὁ αγαθος μόνος τιμητος· ὃ δ' αμφω ὑπαρχει, μαλλον
 αξιαι τιμης· οἱ δ' ανευ αρετης τα τοιαυτα αγαθα
 εχοντες, ὅτε δικαιως ἑαυτες μεγαλων αξισιν, ὅτε ὀρ-
 θως μεγαλοφυχοι λεγονται· ανευ γαρ αρετης παύλεως
 ἐκ ἐστι ταυτα. Ὑπεροπται δε και ὑβρισταί, και τα
 τοιαυτα εχοντες, κακοι γιγονται· ανευ γαρ αρετης ἡ
 ῥαδιον φερειν ἐμμελως τα ευτυχηματα. ἡ δυναμεινοι
 δε φερειν, και οιομενοι ὅτων αλλων ὑπερχειν, ἐκαναπ
 μιν καταφρονουσιν· αυτοι δε ὅ, τι αν τυχωσι, πρατῖσσι·
 μιμνεται γαρ τον μεγαλοφυχον, εχ ὁμοιοι οντες, τε-
 το δε δρωσιν, εν οἷς δυνανται· τα μιν ου κατ' αρετην
 ἡ πρατῖουσιν· καταφρονεσι δε των αλλων. Ὁ δε μεγα-
 λοφυχος, δικαιως καταφρονει· δοξαζει γαρ αληθως·
 οἱ δε πολλοι, τυχοντες. Ουκ ἐστι δε ¹ μικροκινδυνος,
 εἰς φιλοκινδυνος, δια το ολιγα τιμαν· μεγαλοκινδυνος
 δε· και ὅταν κινδυνη, ἀφειδης τε βιω. ὡς ἐκ αξιοσ
 ον παντως ζην. Και οἷος ευ ποιεин, ευεργετουμενος δ'
 κισχυνηται· το μιν γαρ ὅτε εχοντος, το δε ὑπερχει-
 μιν. ² Και αντευεργετικος πλειονων· ³ ὅτω γαρ προσ-
 οφλησει ὁ ὑπαρξας, και ἐσται εν πεπονθως. Δοκου-
 σι δε και μνημονευειν, ὅς αν ποιησωσιν ευ· ⁴ ὡν δ' αν
 παθωσιν, ἡ ἐλατῶν γαρ ὁ παθων ευ, του ποιησαντος·
 βουλευται δε ὑπερχειν· και τα μιν ἡδεως ἀπει, τα
 δ' ἀηδως. ⁵ Διο και την Θετιν ου λεγειν τας ευερ-
 γεσιαις τῷ Διῷ· ⁶ ἡδ' οἱ Λακωνες προς τους Αθηηαιους,
 ἀλλ' ἂ πεπονθεσαν ευ. Μεγαλοφυχου δε και το μη-
 θενος δεισθαι, ἡ μογισ· ὑπηρετειν δε προθυμως· και
 προς μιν τους εν αξιωματι και ευτυχiais, μεγαν ει-
 και· προς δε τους μεσους, μετριοι· των μιν γαρ ὑπερ-
 εχειν χαλεπον και σεμνον· των δε, ῥαδιον· και εν
 ἐκεινοῖς

απειροῖς μὲν σέμνυσθαι, ἐκ αἵνες· ἐν δὲ τοῖς ταπεινοῖς, φορτικόν, ὥσπερ ἐς τοὺς ἀσθενεῖς ἰσχυρίζεσθαι. Καὶ εἰς τὰ ἐντίμα μὴ ἵεναι, ἢ ἑ πρώτευσιν ἄλλοι· καὶ ἀργὸν εἶναι καὶ μελλήτην, ἀλλ' ἢ ὅπου τιμὴ μεγάλη ἡ ἐργον. Καὶ ὀλίγων μὲν πρᾶκτικόν, μεγάλων δὲ καὶ ὀνομαστών. Ἀναγκαῖον δὲ καὶ φανερομίσον εἶναι φανεροφίλον· τὸ γὰρ λαμβάνειν, φοβούμενον. Καὶ μελεῖν τῆς ἀληθείας, μάλλον ἢ τῆς δοξῆς, καὶ λέγειν καὶ πρᾶττειν φανερώς·
 * ¹ καταφρονητικῶς γὰρ, διὸ παρρησιαστικός· παρρησιαστικὸν δὲ, διὸ καταφρονητικὸς καὶ ἀληθευτικός· πλην ὅσα μὴ δι' εἰρωνείαν· εἰρῶνα δὲ πρὸς τοὺς πολλοὺς· καὶ πρὸς ἄλλον μὴ δύνασθαι ζῆν, ἀλλ' ἢ πρὸς φίλον· δουλικόν γὰρ. Διὸ καὶ πάντες οἱ κολακῆς, θῆτικοι· καὶ οἱ ταπεινοί, κολακῆς. Οὐδὲ θαυμαστικός· ἔθεν γὰρ μέγα αὐτῷ ἐστίν. Οὐδὲ μνησικακός· ἔ γὰρ μεγαλοψυχῶς τὸ ἀπομνημονεύειν, ἀλλῶς τε καὶ κακῶς· ἀλλὰ μάλλον παρορᾷ. Οὐδὲ ἀνθρωπολόγος· ἔτε γὰρ περὶ αὐτοῦ εἶρει, ἔτε περὶ ἑτέρου· ἔτε γὰρ ἵνα ἐπαινηταί, μέλει αὐτῷ, οὐθ' ὅπως οἱ ἄλλοι ψεγῶνται. Οὐδ' αὖ ἐπαινετικός ἐστὶ· διὸπερ ἔδε κακολόγος, ἔδε τῶν ἐχθρῶν, εἰ μὴ δι' ὕβριν. Καὶ περὶ ἀναγκαιῶν ἢ μικρῶν ἢ πῖσα ὀλοφύετικός καὶ δεητικός· ² σπευδαζὼν γὰρ ἔτως ἔχειν περὶ ταῦτα. Καὶ οἷος κερτῆσθαι μάλλον τὰ καλά καὶ ἀπάρχα τῶν κερτιμῶν καὶ ὠφελιμῶν· αὐταρκῆς γὰρ μάλλον. Καὶ κινήσεις δὲ βραδεία τοῦ μεγαλοψυχοῦ δοκεῖ εἶναι, καὶ φωνὴ βαρεία, καὶ λέξις στασιμὸς· οὐ γὰρ σπυευστικός, ὁ περὶ ὀλίγα σπευδάζων· οὐδὲ συντομός, ὁ μὴθεν

* Lege cum MSS. Victorii et Turnebi, παρρησιαστικῶς γὰρ, διὰ τὸ κακαφρονητικῶς εἶναι· καταφρονητικός δὲ, διὰ τὸ παρρησιαστικός καὶ ἀληθευτικός· πλην, &c. Vid. notam.

ὁ μὴδὲν μέγα νοιόμενος, ἡ δ' οὐδυνία· καὶ ἡ ταχύτης,
διὰ τούτων. Τοιοῦτος μὲν ἐν ὁ μεγαλοψυχός.

* * *

Κ Ε Φ. Ζ'.

Περὶ τε μικροψυχῆ καὶ τε χαυνότητος.

Ὁ δ' ἐλλειπών, μικροψυχός· ὁ δ' ὑπερβάλλων, χαυνός· καὶ κακοὶ μὲν ἐν δοκασίᾳ εἶναι ἐδ' ἔτοι· καὶ γὰρ κακοὶ οἱ εἰσιν· ἡμαρτημένοι δέ· ὁ μὲν γὰρ μικροψυχός, ἀξίος ἀν' ἀγαθῶν, ἑαυτὸν ἀποστέρει ὃν ἀξίος ἐστὶ· καὶ εἰς κακὸν ἐχέει τι, ἐκ τοῦ μὴ ἀξίου ἑαυτὸν τῶν ἀγαθῶν, καὶ ἀγνοεῖ δ' ἑαυτὸν· ὥς γε γὰρ ἀν' ἀξίῳ ἦν, ἀγαθὸν γε οὐκ ἔστι· οὐ μὴ ἡλιθιοὶ γε οἱ τοιοῦτοι δοκῶσιν εἶναι, ἀλλὰ μάλλον οὐκ ἔστι· ἡ τοιαυτὴ δὲ δοξὰ δοκεῖ καὶ χεῖρας ποιεῖν· ἕκαστος γὰρ ἐφίενται τῶν κατ' ἀξίαν· ἀφίστανται δὲ καὶ τῶν πράξεων τῶν καλῶν καὶ τῶν ἐπιτηδεύματων, ὡς ἀναξιοὶ οὐκ ἔστι· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν. Οἱ δὲ χαυνοί, ἡλιθιοὶ, καὶ ἑαυτοὺς ἀγνοοῦντες, καὶ ταυτ' ἐπιφάνως· ὡς γὰρ ἀξιοὶ οὐκ ἔστι, τοῖς ἐντιμοῖς ἐπιχειρεσὶν, ἐκτὰ ἐξελεγχονται· καὶ ἐσθλὰ ἀσθενεῖται, καὶ σχηματίζονται, καὶ τοῖς τοιοῦτοις· καὶ βελόνται τὰ εὐτυχηματὰ φανερὰ εἶναι αὐτῶν, καὶ λεγούσι περὶ αὐτῶν, ὡς διὰ τούτων τιμηθησόμενοι. Ἀντιτίθεται δὲ τῇ μεγαλοψυχίᾳ ἡ μικροψυχία μάλλον τῆς χαυνότητος· καὶ γὰρ γίγνεται μάλλον, καὶ χεῖρον ἐστὶν. Ἡ μὲν ἐν μεγαλοψυχίᾳ, περὶ τιμῆς ἐστὶ μεγάλην, ὥστε εἰρηται.

ΕΚ

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ Θ.

Κ Ε Φ. α΄.

¹ Ὅτι περί φιλίας σκεπτέον· και επανως αυτης.

² Μετα δε ταυτα, περί φιλίας ἔποιτ' αν διελθειν· εἰς γαρ ἀρετὴ τις, ἡ μετ' ἀρετης. Ἐτι δ', ἀναγκαιοῦσ-
τον εἰς τον βιον· ἀνευ γαρ φίλων οὐδεὶς αν ἴλοῖτο ζῆν,
ἐχων τα λοιπα ἀσάθα παντα· και γαρ πλεῖστοι, και ἀρ-
χας και δυναστειας κεκλημενοις δοκεῖ μαλιστα φίλων εἶναι
χρεῖα· τι γαρ ὀφελος της τοιαυτης ευετηρίας, ἀφαιρε-
θειςσης ευεργεσίας, ἢ γιγνεται μαλιστα και ἐπαινεῖσθαι
προς φίλους; ἡ πως αν τηρηθῇ και σωζοῖτο ἀνευ φίλων;
ὅσῳ γαρ πλείων, τόσῳ ἐπισφαλεστερα. Ἐν πείνῃ δὲ
και ταῖς λοιπαῖς δυστυχίαις, μόνῃ οἰονται καταφυγῇ
εἶναι τας φίλους· ³ και νεοῖς δὲ προς το ἀναμαρτήτον,
και πρεσβυτεροῖς προς θεραπείαν, και το ἐλλείπον της
πραξίως δι' ἀσθενειαν βοηθείας· τοῖς τ' ἐν ἀκμῇ, προς
τας καλας πράξεις,

—⁴ Συν τε δὴ ἐρχομεν—

και γαρ νοησαι και πράξαι δυνατότεροι. Φύσει τ' εὐπ-
αρχεῖν εἰσὶ προς το γεγεννημενον τῷ γεννησαντι· και οὐ
μόνον ἐν ἀνθρώποις, ἀλλὰ και ἐν ὀρνείοις, καὶ ἐν τοῖς πλα-
στοῖς των ζῶων, και τοῖς ὁμοεθνεσὶ προς ἀλλήλα· και
μαλιστα τοῖς ἀνθρώποις· ὅθεν τοὺς φιλανθρώπους ἐπαινε-
μεν. Ἴδοι δ' αν τις και ἐν ταῖς πλάναις, ὥς οἰκειον ἅπας
ἀνθρώπος ἀνθρώπῳ και φίλον. Εἰσὶ δὲ και τας πόλεις
συνεχεῖν ἢ φιλία· και οἱ νομοθεταὶ μάλλον περί αὐτην
σπεύδαζεν, ἢ την δικαιοσύνην· ἢ γαρ ὁμονομία ὁμοιον τι
τῇ φιλίᾳ εἰσὶν εἶναι· ταυτης δὲ μαλιστα ἐφίενται, και
την

την σταςιν εγθραι μαλιστα εξέλκοντες. Και φίλον πο
 εστιν, κδει δει δικαιοσυνης δικαιοι δε οτις, προδίκαι
 φιλίας. ¹ Και των δικαίων το μαλιστα φίλικον ειναι
 δοκει. Οο μόνον δε αναγκαιον εστιν, αλλα και καλον
 τους γαρ φιλοφίλος επαινουμεν ήτε φιλοσοφία δοκει τω
 καλον εν τι ειναι. Ετι, και ειναι τους αυτους αυθας
 οιστας αγαθος ειναι και φίλος.

¹ ΕΚ

ἘΚ ΤΟΥ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
ΤΕΧΝΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΥ Β'.

* * *

Κ Ε Φ. β.

Περὶ παθῶν καὶ ἔξων τῶν νεῶν.

*¹ **Τ**Α δὲ ἤθη ποιοὶ τινες, καὶ τὰ παθῆ, καὶ τὰς
ἔξεις, καὶ τὰς τύχας, διελθόμεν μετὰ ταῦτα.
Λέγω δὲ, παθῆ μὲν ὀργὴν, ἐπιθυμίαν, καὶ τὰ τοιαῦτα,
περὶ ὧν εἰρηκαμὲν πρότερον. Ἐξείς δὲ, ἀρετὰς, καὶ κα-
κίας· εἰρητὰι δὲ καὶ περὶ τούτων πρότερον, ³ καὶ ποῖα
προαίρουνται ἕκαστοι, καὶ ποίων πρακτικοί. Ἡλικίαι δὲ
εἰσι, νεότης, καὶ ἀκμὴ, καὶ γῆρας. Τυχὴν δὲ λέγω,
εὐγενεῖαν, καὶ πλετόν, καὶ δυνάμεις, καὶ τὰναντία τε-
τοίς, καὶ ὅλως εὐτυχίαν, καὶ δυστυχίαν. Οἱ μὲν γὰρ
νεοὶ, ⁴ τὰ ἤθη εἰσὶν ἐπιθυμητικοί, καὶ οἷοι ποιεῖν ὧν αὐ-
τὸν ἐπιθυμῶσι· καὶ τῶν περὶ τὸ σῶμα ἐπιθυμιῶν, μα-
λίστα ἀκολυθητικοί· εἰσι ταῖς περὶ τὰ ἀφροδίσια, καὶ
ἀκρατεῖς ταύτης· ⁵ εὐμεταβολοὶ δὲ καὶ ἀψιχοροὶ πρὸς
VOL. I. L I τὰς

* Lege cum Gefnero, Τὰ ἤθη ποιοὶ τινες, καὶ τὰ παθῆ, καὶ τὰς ἔξεις,
κατὰ τὰς ἡλικίας, καὶ τὰς τύχας, διελθόμεν—κ, τ. λ. Vide notam.

τας επιθυμίας· και σφοδρα μὲν επιθυμεσι, ταχυ δὲ
 παυονται· οἷμαι γὰρ αἱ βελησεις, και ε̃ μεγαλαι, ὡς-
 περ αἱ τῶν καμνοντων διψαι και παναι. Και θυμικοι,
 και οἰθυμοι, και εἰσι απολυθειν τῇ ὀρμῇ· και ἡττες
 εἰσι τε θυμου· δια γὰρ φιλοτιμιαν ε̃ ανεχονται ὀλι-
 γωρουμενοι, ἀλλ' ἀγανακτεςιν, ἀν οἰωνται ἀδικασθαι.
 Και φιλοτιμοι μὲν εἰσι, μαλλον δὲ φιλονικοι· ὑπερο-
 χης γὰρ επιθυμει ἡ νεότης· ἡ δὲ νικη, ὑπεροχη τις· και
² ἀμφω ταυτα μαλλον, ἢ φιλοχρηματοι· φιλοχρηματοι
 δὲ, ἡκιστα, δια το μητῶν εὐδαιας πεπειρασθαι· ὡςπερ το
³ Πιττακὸς εχει ἀποφθεῖμα εἰς Ἀμφιαραον. Και ε̃ κα-
 κοηβας, ἀλλ' ευηβεις, δια το μητῶν τεθεωρηκεναι πολ-
 λας ποιηρίας. Και ευπιστοι, δια το μητῶν πολλὰ ἐξη-
 πατησθαι. Και ευελπιδες· ὡςπερ γὰρ οἱ οἰνωμενοι, ε̃τω
 διαθερμοι εἰσιν οἱ νεοι ὑπο της φυσικῆς· ἀμα δὲ και δια
 το μητῶν πολλὰ ἀποτετυχηκεναι· και ζῶσι τα πλειστα
 ἐλπίδι· ἡ μὲν γὰρ ἐλπις, τε μελλοντος εἰν· ἡ δὲ μνη-
 μη, τε παροιχομένη· τοις δὲ νεοις, το μὲν μελλον, πολυ·
 το δὲ παρεληλυθός, βραχυ· ⁴ τῇ γὰρ πρώτῃ ἡμέρᾳ,
 μειωνεσθαι μὲν ε̃δεν οἰονται, ἐλπίζειν δὲ παντα. Και ευ-
 εξαπατητοι εἰσι δια το ε̃ρημενον· ἐλπίζεσι γὰρ ῥα-
 διως. Και ἀνδραστεροι, θυμωδεις γὰρ και ευελπιδες·
 ὦν, το μὲν, μὴ φοβασθαι· το δὲ, θάρρῃαν ποιεῖ· οὐτε
 γὰρ ὀργιζόμενος αὐδεις φοβεται· το, τε ἐλπίζειν ἀγα-
 θον τι, θάρρῃαλον εἰσι. Και αἰσχυνητοι· ⁵ ε̃ γὰρ πῶ
 καλὰ ἑτερα ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλὰ πεπαιδευνται ⁶ ὑπο
 τε νομῃ μονον. Και μεγαλοψυχοι· ε̃τε γὰρ ὑπο τε βίῃ
 ἐπὶ τεταπαινωνται, ἀλλὰ τῶν ⁷ ἀναγκαιῶν ἀπειροι εἰσι·
 και το ἀξίον αὐτον μεγαλων, μεγαλοψυχια· τουτο δ',
 ευελπίδος. Και μαλλον αἵρενται πρᾶττειν ⁸ ἢ καλὰ,
 τῶν

των συμφερόντων· ¹ τῷ γὰρ ἦναι ζῶσι μαλλον, ἢ τῷ λογισμῷ· ἐστὶ δ' ὁ μὲν λογισμὸς, τοῦ συμφερόντος· ἡ δὲ ἀρετὴ τε καλὴ. Καὶ φιλοφίλοι, καὶ φιλεταῖροι μαλλον τῶν ἄλλων ἡλικίων, διὰ τὸ χαιρεῖν ² τῷ συζῆν, καὶ μὴ πρὸς τὸ συμφερόν κρινεῖν μηδὲν· ὥστε μὴδὲ τὰς φίλους. Καὶ ἅπαντα ἐπὶ τὸ μαλλον καὶ σφοδρότερον ἀμαρτάνουσι, ³ παρὰ τὸ Χιλωνεῖον· πάντα γὰρ ἀγὰν πράττει· φιλοῦσι τε γὰρ ἀγὰν, καὶ μισοῦσιν ἀγὰν, καὶ ἄλλα πάντα ὁμοίως. Οἱ καὶ ἀδυνατεῖν πάντα οἰοῦνται, καὶ ⁴ διίσχυρίζονται· τετὸ γὰρ αἴτιον ἐστὶ καὶ τὰ πάντα ἀγὰν. Καὶ ⁵ τὰ ἀδικήματα ἀδικεῖσιν εἰς ὕβριν, καὶ εἰς παχυργίαν· Καὶ ἐλεητικοί, διὰ τὸ πάντας χρηστὰς καὶ βέλτερας ὑπολαμβάνειν· τῇ γὰρ αὐτῶν ἀκακίᾳ ὅτις πῆλας μετρεῖσιν· ὥς ἀναξία πασχάν ὑπολαμβάνουσιν αὐτοὺς. Καὶ φιλοφρονεῖ· διὸ καὶ εὐτραπέλοι· ⁷ ἡ γὰρ εὐτραπέλεια πεπαιδευμένη ὕβρις ἐστὶ. Τὸ μὲν ἐν τῶν νεῶν, τοιοῦτον ἦθος ἐστίν.

Κ Ε Φ. ιγ'.

Περὶ παθῶν, καὶ ἔξων τῶν πρεσβυτέρων.

Οἱ δὲ πρεσβύτεροι καὶ πάρηκτακοτες, σχέδον ἐκ τῶν ἐναντιῶν τούτοις τὰ πλεῖστα ἔχουσιν ἠθῇ· διὰ γὰρ τὸ πολλὰ ἐπὶ βεβιωκεῖναι, καὶ πλεον ἐξηπαλῆσθαι καὶ ἡμαρτηκεῖναι, καὶ τὰ πλεον φαυλὰ εἶναι τῶν πραγμάτων, ⁸ ὥστε διαβεβαιεῖνται οὐδὲν· καὶ ἡττοὶ τε ἀγὰν ἅπαντα, ἢ δα. Καὶ οἰοῦνται, ἴσασι δὴ οὐδὲν· καὶ ἀμφισβητεῖντες, προσέθεασιν αἰ τὸ “ἴσως καὶ ταχὺ” καὶ πάντα λείψιν ἔγω· παγίως δὲ, οὐδὲν. Καὶ κακοῦθας εἰσιν· ἐστὶ γὰρ κακοῦθας, τὸ ἐπὶ τὸ χαρὸν ὑπολαμβάνειν ἅπαντα. Ἐπὶ δὲ ⁹ καχυποκοτοὶ εἰσι διὰ τὴν ἀπιστίαν· ἀπιστοὶ δὲ,
δι'

δι' ἐμπειρίαν. Καὶ οὐτε φιλεσι σφοδρὰ, οὐτε μισεσι
 δια ταῦτα· ἀλλὰ κατὰ τὴν ¹ Βιάντος ὑπόθεσιν, καὶ
 φιλοῦσιν ὥς μισησόντες, καὶ μισοῦσιν ὥς φιλησόντες. Καὶ
 μικροψυχοί, διὰ τὸ τεταπεινωθῆαι ὑπὸ τοῦ βίει· κδεὶνος
 γὰρ μεγαλὰ, κδεὶ περιττὰ, ἀλλὰ ³ τὸν πρὸς τὸν βίον·
 ἐπιθυμῶσι. Καὶ ἀνέλευθροί· ἐν γὰρ τι τῶν ἀναγκαιῶν
 ἡ οὐσία· ἀμα δὲ καὶ διὰ τὴν ἐμπειρίαν ἴσασιν, ὥς
 χαλεπὸν τὸ κτησασθαι, καὶ ῥαδίον τὸ ἀποβαλεῖν. Καὶ
 δαίλοι, καὶ πάντα προφοβητικοί· ἐναντίας γὰρ διακρίναι
 τοῖς νοῖς· κατεψυγμένοι γὰρ εἰσιν· οἱ δὲ, θερμοί· ὥς
 προωδοποιήκε το γῆρας τῇ δαλίᾳ· καὶ γὰρ ὁ φόβος,
 καταψυξίς τις ἐστὶ. Καὶ φιλοζῶοι, καὶ μαλιστα ἐπὶ
³ τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ· διὰ τὸ τοῦ ἀποντος εἶναι τὴν
 ἐπιθυμίαν· καὶ ἐπὶ δὲ ἰδέας, τετὰ μαλιστα ἐπιθυμῶσι.
 Καὶ φιλαυτοὶ μαλλον ἢ δει· μικροψυχία γὰρ τις
 καὶ αὕτη. Καὶ πρὸς τὸ συμφερον ζῶσιν, (ἀλλ' οὐ
 πρὸς τὸ καλόν,) μαλλον ἢ δει, διὰ τὸ φιλαυτοὶ εἶναι·
 τὸ μὲν γὰρ συμφερον, αὐτῷ αγαθὸν ἐστὶ· τὸ δὲ καλόν,
⁴ ἄπλως. Καὶ ἀνάισχυντοι μαλλον ἢ αἰσχυρήλοι· διὰ
 γὰρ τὸ μὴ φροντίζειν ὁμοίως τε καλὰ καὶ τοῦ συμ-
 φεροντος, ὀλιγωρεσι τοῦ δοκεῖν. Καὶ δυσελπίδες, διὰ
 τὴν ἐμπειρίαν·—τὰ γὰρ πλείστα τῶν πραγμάτων φαντα
 ἐστίν· ἀποβαίνει γοῦν τὰ πολλὰ ἐπὶ τὸ χεῖρον.—καὶ
 ἐπὶ διὰ τὴν δειλίαν καὶ ζῶσι τῇ μνημῇ μαλλον, ἢ
 τῇ ἐλπίδι· τοῦ γὰρ βίου, τὸ μὲν λοιπὸν, ὀλίγον· τὰ
 δὲ παρεληλυθὸς πολλόν· ἐστὶ δὲ, ἡ μὲν ἐλπίς, τοῦ μελ-
 λοντος· ἡ δὲ μνημῇ, τῶν παροισχομένων. Ὅτι καὶ αἰ-
 τιον καὶ τῆς ἀδολεσχίας αὐτοῖς· ⁵ διατελεσι γὰρ τὰ
 γενομένα λεγοντες· ἀναμνησκόμενοι γὰρ ἡδόνται.
 Καὶ οἱ θυμοὶ, οἷς μὲν εἰσιν, ἀσθενεῖς δὲ. Καὶ
 αἱ ἐπιθυμίαι, αἱ μὲν ἐκτελοῦνται, αἱ δὲ ἀσθενεῖς·
 ὥστε

ὥστε ἢ ἐπιθυμητικοί, ἢ πρακτικοί κατὰ τὰς ἐπιθυμίας, ἀλλὰ κατὰ τὸ κερδὸς· διὸ καὶ σωφρονικοὶ φαίνονται οἱ τηλικετοί· αἱ γὰρ ἐπιθυμιαί ἀνειασι, καὶ δουλεύουσι τῇ κερδαί. Καὶ μάλλον ζῶσι κατὰ λογισμὸν, ἢ κατὰ τὸ ἥθος· ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς, τοῦ συμφερόντος· τὸ δὲ ἥθος, τῆς ἀρετῆς ἐστὶ. Καὶ τὰ δίκηματα ἀδικεῖσιν εἰς κακουργίαν, ἢ εἰς ὕβριν. Ἐλεητικοὶ δὲ καὶ οἱ γέροντες εἰσιν, ἀλλ' οὐ διὰ ταῦτο τοῖς νεοῖς· οἱ μὲν γὰρ, διὰ φιλανθρώπιαν· οἱ δὲ, δι' ἀσθιναίαν· ¹ πάντα γὰρ οἰοῦνται ἐγγύς εἶναι αὐτοῖς παθεῖν· ταῦτο δ' ἢ ἐλεητικόν· ὅθεν, οὐδυστικοὶ εἰσι, καὶ ἢ εὐτραπελοὶ, οὐδὲ φίλογελοιοί· ἐναντίον γὰρ τὸ οὐδυστικόν τῇ φίλογελασί. Τῶν μὲν οὖν νεῶν καὶ τῶν πρεσβυτέρων τὰ ἡθὴ τοιαῦτα.

Κ Ε Φ. ιδ.

Περὶ ἡθῶν τῆς ἀκμαζούσης ἡλικίας.

Οἱ δὲ ἀκμαζόντες, φανερόν ὅτι μετὰ τῶν τούτων τὸ ἥθος ἐσονται, ἑκάτερων ἀφαιρέντες τὴν ὑπερβολήν. Καὶ ἢ σφοδρὰ θάρρουντες· ² θρασυτῆς γὰρ τὸ τοιοῦτον· ἢ λίαν φοβούμενοι, καλῶς σὲ πρὸς ἀμφοῖν ἔχοντες· ἢ πασι πιστεύοντες, ἢ πασὶν ἀπιστάντες, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀληθὲς κρινόντες μάλλον. Καὶ ἢ πρὸς τὸ κάλον ζῶντες μόνον, ἢ πρὸς τὸ συμφέρον, ἀλλὰ πρὸς ἀμφοῖν. Καὶ ἢ πρὸς φεῖδω, ἢ πρὸς ἀσωτίαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἄρμεστον, ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς θυμόν, καὶ πρὸς ἐπιθυμίας. Καὶ σωφρονεῖς μετὰ ἀνδρείας καὶ ἀνδραῖοι μετὰ σωφροσύνης· ἐν γὰρ τοῖς νεοῖς, καὶ τοῖς γέρονσι διηγεῖται

ται ταυτά· ασι γὰρ οἱ μὲν νεοί, ἀνδρείοι καὶ ἀκολαστοί· οἱ δὲ πρεσβύτεροι, σωφρονεῖς καὶ δαίλοι. Ὡς δὲ καθόλου αἴταν, ὅσα μὲν διήρηται ἡ νεότης καὶ το γήρας τῶν ὠφελιμῶν, ταυτὰ ἀμφῶ ἐχούσιν· ὅσα δὲ ὑπερβαλλέουσιν, ἢ ἐλλείπουσι, τῶν το μετρίου καὶ το ἀρμόττου. Αἰμαζέει δὲ, το μὲν σῶμα, ἀπὸ τῶν τριακοντα ἐτῶν, μέχρι τῶν πεντε καὶ τριακοῦ· ἡ δὲ ψυχὴ, ¹ περὶ τὰ ἑνὸς δειν πεντηκοντα. Περὶ μὲν ἐν νεότητος καὶ γήρας καὶ ἀκμῆς, ποίων ἦσαν ἐστὶν ἕκαστον, εἰρησθῶ τοσαυτά.

Κ Ε Φ. ιε΄.

Τὸ τῶν ευγενῶν ἦθος ποίων.

Περὶ δὲ τῶν ἀπὸ τύχης γιγνομένων ἀγαθῶν, ² δι' ὅσα αὐτῶν καὶ τὰ ἦθη ποία αὐτὰ συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις, λεγόμεν ἐφεξῆς. Ευγενείας μὲν ἐν ἦθος ἐστὶ, το φιλοτιμότερον εἶναι τὸν πεπληρωμένον αὐτὴν· πάντες γὰρ ὅταν ὑπαρχῇ τι, πρὸς τοῦτο σωρεύειν ἐσθλασιν· ³ ἡ δὲ ευγενεία, ἐντιμότης τις προγονῶν ἐστὶ καὶ κατὰφρονητικὸν καὶ τῶν ὁμοίων τοῖς προγονοῖς τοῖς αὐτῶν· ⁴ διότι πόρρω ταυτὰ μαλλόν ἢ ἐγγύς γιγνομένα, ἐντιμότερα εἶναι καὶ ⁵ ἐυαλαζόμενα. Ἐστὶ δὲ, ευγενεῖς μὲν, κατὰ τὴν τε γένεσιν ἀρετὴν· ⁶ γενναῖον δὲ, κατὰ το μὴ ἐξίστασθαι ἐκ τῆς φύσεως· ὅπερ ὡς ἐπιτοπολὺ συμβαίνει τοῖς ευγενέσιν, ἀλλ' αὖτις οἱ πολλοὶ εὐτελεῖς· φορὰ γὰρ τις ἐστὶν ἐν τοῖς γενέσιν ἀνδρῶν, ὥσπερ ἐν τοῖς κατὰ τὰς χώρας γιγνομένοις· καὶ ἐνίοτε αὖ ἢ ἀγαθὸν το γένος, ἐργίνονται διὰ τίνος χρόνου ἀνδρες περίτλοι· κατὰ τὰ ⁷ πάλιν ἀναδιδῶσιν. Ἐξίσταται δὲ, τὰ μὲν εὐφρα γένη αἰς μανικωτέρα ἦθη· οἷον, ⁸ οἱ ἀπ' Αἰκλίσιαδε, καὶ οἱ ἀπὸ Διονυσίου

σις τε προτέρου· τα δὲ ¹ στασιμα, ας ἀβελτερίαν και
νωθροτητα· οἷον, αἱ ἀπὸ Κίμωνος και Περικλείους και
Σωκράτους.

Κ' Ε Φ. 15'.

Τῷ πλούτῳ ἃ ἔπεται ἦθη.

Τῷ δὲ πλούτῳ ἃ ἔπεται ἦθη, επιτολῆς ἐστὶν ἰδαν
ἀπασιν· ὑβρίζονται γὰρ και ὑπερηφάνοι, ² πασχόντες τε
ὑπὸ τῆς κτησέως τε πλεῖστε· ὥσπερ γὰρ ἔχοντες ἅπαντα
τὰ γὰρ, ἐπὶ διακάνονται· ὁ γὰρ πλοῦτος, οἷον τίμη
τις ἐστὶ τῆς ἀξίας τῶν ἄλλων· διὸ φαίνεται πάντα ὡνία
εἶναι αὐτῷ· και τρυφεροί, ³ και σαλακῶνες· τρυφεροὶ μὲν,
διὰ τε ⁴ τὴν τρυφήν και τὴν εὐδαξίν τῆς εὐδαιμονίας·
σαλακῶνες δὲ και ⁵ σολοικοί, διὰ τὸ πάντας ἀσθενεῖν
διατρίβειν περὶ τὸ ἐρωμενὸν και θαυμάζομενόν ὑπ' αὐ-
τῶν—και ⁶ τὸ οἰεσθαι ζῆλῶν τοὺς ἄλλους ἃ και αὐτοὶ·
ἅμα δὲ και ἀκοῦως τετὸ πασχεσι· πολλοὶ γὰρ εἰσιν οἱ
δεόμενοι τῶν ἔχοντων· ὅθεν και τὸ Σίμωνιδε εἴρηται περὶ
τῶν σοφῶν και πλουσιῶν πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ Ἰερωνος,
εἰρομένην, Ποτέρον γενεσθαι κρείττον, πλουσίον, ἢ σοφόν.
Πλεσίον εἶπεν· τοὺς γὰρ σοφοὺς ὄραν ἐπὶ ταῖς τῶν πλε-
σιῶν θυραῖς, εἶη, διατρίβοντας.—και ⁷ τὸ οἰεσθαι ἀξι-
ως εἶναι ἀρχὴν· εἶναι γὰρ οἰοῦνται, ὧν ἕνεκεν ἀξίον ἀρ-
χὴν. Και ⁸ ὥς ἐν κεφαλαιῳ, ἀνοητὴς εὐδαιμονος ἦθους
ὁ πλεῖστος ἔστι. Διαφέρει δὲ τοῖς νεώστοι κεκτημένοις, και
τοῖς παλαι, τα ἦθη, τῷ ἅπαντα μᾶλλον και φανλο-
τέρα τα κακά εἶναι τοὺς νεοπλεῖστες· ὥσπερ γὰρ ἀπαι-
δεύσκα πλεῖστε ἐστὶ τὸ νεοπλεῖστον εἶναι. Και ἀδίκηματα
ἀδικεσιν

ἀδικεῖσιν ἔ κακουργοῖ, ἀλλὰ τὰ μὲν ὑβριστικά· τὰ δὲ, ἀκρατευστικά· οἷον, εἰς αἰκίαν καὶ μοιχείαν.

Κ Ε Φ. ιζ.

Τίνα τῶν δυνατῶν καὶ εὐτυχῶν ἡθῆ.

Ὅμοιος δὲ καὶ περὶ δυναμείως σχίδον τὰ πλεῖστα φανερὰ ἴσθιν ἡθῆ· τὰ μὲν γὰρ, τὰ αὐτὰ ἔχει ἡ δύναμις τῷ πλούτῳ· τὰ δὲ, βελτίῳ φιλοτιμότεροι γὰρ καὶ ἀνδρωδέστεροι εἰσι τὰ ἡθῆ οἱ δυναμεῖνοι, τῶν πλεονίων, ¹ διὰ τὸ ἐφιεσθαι ἐργῶν, ὅσα ἐξέσσια αὐτοῖς πραττεῖν διὰ τὴν δύναμιν. Καὶ σπουδαστικώτεροι, διὰ τὸ ἐν ἐπιμέλειᾳ εἶναι, ἀναγκαζόμενοι σκοποῦν τὰ περὶ τὴν δύναμιν. ² Καὶ σεμνότεροι ἢ βαρύτεροι· ποῖα γὰρ ³ ἐμφανέστερα τὸ ἀξίωμα· διὸ μετρίαζουσιν· ἐστὶ δὲ ἡ σεμνότης, ⁴ μαλακῇ καὶ εὐσχημῶν βαρυτῇ. Καὶ εἰαν ἀδικῶσιν, οὐ ⁵ μικραδικηταὶ εἰσιν, ἀλλὰ μεγαλαδικοί. ⁶ Ἡ δ' εὐτυχία τὰ μορία ἔχει τῶν ἐρημνῶν τὰ ἡθῆ· αἱ γὰρ ταῦτα συνταίεσιν αἱ μεγίσται δοκοῦσιν εἶναι εὐτυχίαι. Καὶ ἐστὶ εἰς εὐτεχνίαν, καὶ τὰ ⁷ κατὰ τὸ σῶμα ἀγαθὰ, παρασκευάζει ἡ εὐτυχία πλεονεκτεῖν· Ὑπερηφανώτεροι μὲν ἐν καὶ αλογιστότεροι διὰ τὴν εὐτυχίαν εἰσιν. ⁸ Ἐν δ' ἀκολουθεῖ βελτίστον ἥθος τῇ εὐτυχίᾳ, ὅτι φιλοθεοὶ εἰσι, καὶ ἔχουσι πρὸς τὸ θεῖον πῶς πιστευόντες διὰ τὰ γιγνομένα ἀγαθὰ ἀπὸ τῆς τύχης. Περὶ μὲν οὖν τῶν καθ' ἡλικίαν καὶ τύχην ἡθῶν, ἐρηται· τὰ γὰρ ἐναντία τῶν ἐρημνῶν ἐκ τῶν ἐναντιῶν φανερὰ ἐστὶν· οἷον, πεινῆτος καὶ ἀτύχους ἥθος, καὶ ἀδυνατου.

ΚΕΦ.

Κ Ε Φ. ε΄.

Περὶ παραδειγμάτων, ποσα εἶδη, καὶ πῶς αὐτοῖς καὶ
ποτε χρῆσθαι.

* * *

Παραδειγμάτων δὲ εἶδη δύο ἐστίν. Ἐν μὲν γὰρ ἐστὶ
παραδειγματὸς αἶδος, τὸ λεγεῖν πρᾶγματα προγεγενημέ-
να· ἐν δὲ, ¹ τὸ αὐτὸν ποιεῖν· ταῦτα δὲ, ἐν μὲν, παραβό-
λη· ἐν δὲ, λόγοι, οἷον οἱ Αἰσώπειοι, καὶ Διόφυκοι. Ἐστὶ
δὲ, τὸ μὲν παραδειγμα τοῖον δὲ τι, ὥσπερ εἰ τις λεγῶι,
Ἵτι δὲ ² πρὸς βασιλεῖα παρασκευαζέσθαι, καὶ μὴ ἐφ' ἑν
Αἰγυπτὸν χεῖρωσασθαι· καὶ γὰρ πρότερον Δαρεῖος, ἐν
πρότερον διέβη, πρὶν Αἰγυπτὸν λαβεῖν· λαβὼν δὲ, διέβη
καὶ πάλιν, Ξερξῆς οὐ πρότερον ³ ἐπεχειρήσει, πρὶν ἡ ελα-
βεῖ· λαβὼν δὲ, διέβη· ὥστε καὶ ἔτος, ἀν' λαβῇ, διαβη-
σεται· διὸ καὶ ἐπιτρέπτειν. Παραβολὴ δὲ, τὰ Σφραγι-
στικά· οἷον, εἰ τις λεγῶι, Ἵτι ⁴ οὐ δὲ τοὺς κληρωτοὺς
ἀρχεῖν ὁμοίον γὰρ, ὥσπερ εἰ τις τὴν ἀθλητὰς κληροῖη,
μὴ οἱ ἀν' δυνάμει ἀγωνιζέσθαι. ἀλλ' οἱ ἀν' λαχῶσιν·
⁵ ἢ τῶν πλοῦτων ὅν τινα δὲ πύβερται ἀληθεύειν, ὥς
δεὸν τὸν λαχόντα, ἀλλὰ μὴ τὸν ἐπιστάμενον. Λόγος
δὲ, οἷος ὁ Στήσιχορος πρὸς Φαλαριν, καὶ Αἰσώπῃ ὑπὲρ
τῆς δημαγωγῆς· Στήσιχορος μὲν γὰρ, ἐλθόμενον στρατὸν
αὐτοκράτορα τῶν Ἱμεραίων Φαλαριν, καὶ μελλούσαν
φυλακὴν δίδουσι τῷ σαρματῶ, τὰλλα διαλεχθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς λόγον, ὅτι Ὡς ἵππος κατεῖχε λειμῶνα μόνος·
ἐλθόντος δ' ἐλάφου, καὶ διαφθείροντος τὴν νομὴν, βουλο-
μενος τιμωρῆσθαι τὸν ἐλάφον, πρῶτα τὸν ἀνθρώπον,
εἰ δυνατόν μετ' αὐτοῦ κολάσαι τὸν ἐλάφον· ὁ δ' ἐφῆσεν,
εἰν' λαβῇ χαλινόν, καὶ αὐτὸς ἀναβῇ ἐπ' αὐτόν, ἐχὼν
ἀκοντία· συνομολογήσαντος δὲ, καὶ ἀναβάντος, ἀντί-

τε τιμωρησασθαι, αὐτος ἐδίδουσεν ἤδη τῷ ἀνθρώπῳ.
 Οὕτω δὲ καὶ ὑμεῖς, εἴη, ὁράτε, μὴ τὴν πολεμικὴν βελο-⁸²⁵
 μῆνοι τιμωρησασθαι, ταυτοῦ ταῦτε τῷ ἴπῳ· τὸν μὲν μὴ
 χαλινὸν ἤδη ἐχετε, ἐλόμενοι στρατηγὸν αὐτοκράτορα·
 εἰ δὲ φυλακὴν δάτε, καὶ ἀναβῆναι ἐάσητε, δειλυσέτε
 ἤδη ὑλαρίδι. Αἰσῶτος δὲ ἐν Σαμῷ συνηγορῶν δη-
 μαγωγῶ κρινόμενῳ περὶ Δαναοῦ, εἴη, Ἀλατρεκα δια-
 βαινέσθαι ποταμὸν ἀποσθῆναι εἰς Φαραγγὰ καὶ δυναμίστη
 δὲ ἐκβῆναι, πολὺν χρόνον κακοπαθεῖν, καὶ κυνοραϊστάς
 πολλοὺς εἶναι αὐτῆς. Ἐχίνον δὲ κλαυόμενον, ὡς εἶδε
 αὐτὴν, κατοικτειραντὰ ἐρωτᾷ, εἰ ἀφελὸι αὐτῆς τὴν κυ-
 νοραϊστὰς· τῇ δὲ καὶ εἰ· ἐρομένου δὲ διὰ τί; Φαναι,
 ὅτι ἔτι μὲν πληρεῖς μου ἤδη εἴσι, καὶ ὀλίγον ἐλευσέ-
 σαι· εἰ δὲ τούτους ἀφελῇ, ἑτέροι ἐλθόντες πεινῶντες,
 ἐπιπῶνται μοι τὸ λοιπὸν αἷμα. Ἀτὰρ οὖν καὶ ὑμεῖς,
 εἴη, ὦ ἄνδρες Σάμιοι, ἔτος μὲν εἶεν ἐκὶ βλαπτα· πλε-
 σθος γὰρ ἐστίν· εἰ δὲ τιτὸν ἀποκτεινέτω, ἑτέροι ἡζούσι
 πεινῶντες, οἱ ὑμῶν ἀναλωσάσι τὰ κοινὰ κλεπτοντες. Εἰσὶ
 δὲ οἱ λόγοι δημηγορικοὶ, καὶ ἐχέτω ἀγαθὸν τετὸ, ὅτι
 πρᾶγματα μὲν εὖ εἰν ὅμοια γεγενημένα, χαλεπὸν λο-
 γὸς δὲ ῥᾶον· ποιῆσαι γὰρ δεῖ ὥσπερ καὶ παραβολὰς, αὐ-
 τὴς ἀνιῆται τὸ ὅμοιον ὄραν, ὥστε ῥᾶον ἐστὶν ἐκ φιλοσο-
 φίας· ῥᾶον μὲν ἐν πορίσασθαι, τὰ διὰ τῶν λόγων· χρη-
 σιμώτερα δὲ πρὸς τὸ βελευσασθαι, τὰ διὰ τῶν πραγ-
 ματων· ὅμοια γὰρ ὡς ἐπιτοκοῦν τὰ μάλλιστα τοῖς γε-
 γνηόσι.

* * *

FINIS

EXCERPTORUM EX PHILOSOPHIIS.

ANALECTA GRÆCA MAJORA.

TOMI PRIORIS

PARS QUARTA.

EXCERPTA EX CRITICIS.

I.

EX ARISTOTELE.

*Quis omnium doctior? quis auctior? quis in rebus vel inveniendis,
vel judicandis, actor ARISTOTELE fuit?*

CICERO DE ORATORE.

¹ ΕΚ ΤΟΥ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΠΕΡΙ

ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ.

[Juxta Edit. Thomæ Tyrwhitt. Oxon. 1794. in 8vo.]

² ΠΕΡΙ ποιητικῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς, ἢ
τινα δυνάμιν ἑκάστων ἔχει· καὶ πῶς δεῖ συν-
εἰσάσθαι τὰς μυθῆς, εἰ μέλλει καλῶς ἐξεῖν ἡ ποιησις· ἐτι
δε ἐκ ποσῶν καὶ ποιῶν ἐστὶ μορίων· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ
τῶν ἄλλων, ὅσα τῆς αὐτῆς ἐστὶ μέθοδος, λεγόμεν, ἀρξά-
μενοι κατὰ φύσιν πρῶτον ἀπὸ τῶν πρῶτων.

Β'. Εποποιῖα δὴ καὶ ἡ τῆς τραγῳδίας ποιησις, ἐτι δὲ
κωμῳδία, ³ καὶ ἡ διθυραμβοποιητικὴ, καὶ τῆς αὐλητικῆς
πλάση καὶ κιθαρῳδικῆς, ⁴ πασαι τυγχάνουσιν ἔσσαι μιμη-
σῆς

σεις το συνολον. Διαφερεσι δε αλληλων τρισιν· ² η γαρ τῷ γενεῖ ἑτεροῖς μιμεισθαι, η τῷ ἑτερα, η τῷ ἑτερας, και μη τον αυτον τροπον.

γ'. ² Ὡστερ γαρ και χρωμασι και σχημασι πολλὰ μιμνεται τινες απακαζοντες, (οἱ μιν δια τεχνης, οἱ δε δια συνηθειας,) ἑτεροι δε δια της φωνης· οὕτω καν ταις ειρημεναις τεχναις ἀπασαι μιν ποιουνται την μιμησιν ³ εν ρυθμῳ και λογῳ και ἀρμονιᾳ· τουτοις δε η χωρις, η μεμιγμενοις· οἶον, ἀρμονια μιν και ρυθμῳ χρωμεναι μονον, ἥτε αυληλικη και ἡ κιθαρισικη, καν ει τινες ἑτεραι ⁴ τυγχανωσιν ουσαι τοιαυται την δυναμιν, οἶον, ἡ των συριγγων. Αυτῷ δε τῷ ρυθμῳ μιμνεται χωρις ἀρμονιας, οἱ των ορχησαν· και γαρ ἔτοι ⁵ δια των σχηματιζομενων ρυθμων μιμνεται και ηθη και παθη και πραξεις· ἡ δε εἰσποῖα μονον τοις λογοις ψιλοις η τοις μετροις· και τετοις εἴτε μιγνυσα μετ' αλληλων, ⁶ εἴθ' ἐνι τινι γενεῖ χρωμενη τῶν μετρων τυγχανωσα μεχρι τε νυν. ⁷ Ουδεν γαρ αν εχοιμεν ονομασαι ποιον ⁸ τους Σαφρονος και Ξεναρχε μιμνς, και τες Σακρατικες λογες· εἰς εἰτις δια τριμετρων η ελεγειων, η των αλλων τινων των τοιωντων, ποιοιτο την μιμησιν. Πλην οἱ ανθρωποι γε, ⁹ συναπτοντες τῷ μετρῳ το ποιειν, τες μιν ελεγοποιεας, τες δε εἰσποικας ονομαζεσιν, εχ ὡς τες κατα μιμησιν ποιητας, αλλα κοινῇ κατα το μετρον προσαγορευοντες· και γαρ αν ιατρικον η φυσικον τι δια των μετρων εκφωρσιν, ἔτω καλειν εἰσθασι. Ουδεν δε ποιον εστιν Ὀμηρῳ και Εμπεδοκλει, πλην το μετρον· δι' ὃ τοι μιν ποιητην δικαιον καλειν, τον δε, φυσιολογον μαλλον η ποιητην. Ὅμοιως δε, καν ει τις ἀπαῖα τα μετρα μιγνυνων ποιοιτο την μιμησιν, καθαπερ Χαιρημων εποιησε Κενταυρον,

Κενταυρον, μικτήν ῥαψωδικήν, ¹ ἐξ ἀπαντῶν τῶν μετρη-
 τῶν καὶ ποιητῶν προσαγορευτοῦν. Περὶ μὲν ἐν τοῦ-
 τῶν διωρισθῶν τούτων τὸν τρόπον. Εἰσι δὲ τινες, αἱ πασι
 χροῦνται τοῖς εἰρημνοῖς· λεγὼν δὲ, αἶον, ῥυθμὸν καὶ μέλιν
 καὶ μέτρον, ὥσπερ ἡ τε τῶν διθυραμβῶν κοίησις, καὶ ἡ
 τῶν ἰομένων, καὶ ἡ τε τραγῳδία, καὶ ἡ κωμῳδία· διαφε-
 ροῖσι δὲ, ὅτι αἱ μὲν ἅμα πασὶν, αἱ δὲ κατὰ μέρος. Ταυ-
 τὰς μὲν καὶ λεγόντας διαφορὰς τῶν τεχνῶν, ἐν αἷς κο-
 μεται τὴν μίμησιν.

2. δ. ² Ἐπὶ δὲ μιμνῆται οἱ μιμουμένοι τραπτοντας,
 ἀνάγκη δὲ τούτους, ἢ σπουδαίους, ἢ φαυλοὺς εἶναι, (τα γὰρ
 ἡθὴ σχεδὸν αἱ τούτοις ἀκολουθεῖ μοῖραι· κακίᾳ γὰρ καὶ
 ἀρετῇ τα ἡθὴ διαφέρουσι πάντες,) ³ ἥτοι βελτιόνας ἢ
 καὶ ἡμᾶς, ἢ χειροτέρους, ἢ καὶ τοιούτους ἀνάγκη μιμνῆσθαι·
 ὥσπερ οἱ γραφεῖς, Πολυγνώτος μὲν κραιττοῦς, Πάυσαν
 δὲ χαρῆς, Διονυσίος δὲ ὁμοίως ἐκκαζέ· ὅλον δὲ, ὅτι
 καὶ τῶν λεχθεῶν ἐκαστὴ μίμησιν ἐξ αὐτὰς δια-
 φορὰς, καὶ εἶναι ἕτερα τῇ ἑτέρᾳ μιμνῆσθαι τούτων τὸν τρῶ-
 πον. Καὶ γὰρ ἐν ὀρχήσῃ, καὶ αὐλῇσιν καὶ κιθαρῇσιν εἴ-
 τι γενεσθῆναι ταύτας τὰς ἀπομοιωτήτας· καὶ ⁴ περὶ τού-
 τας δὲ καὶ τὴν ψιλομετρίαν· αἶον, Ὅμηρος μὲν βελ-
 τισ, Κλέων δὲ ὁμοίως, Ἀγημῶν δὲ ὁ Θασίος ὁ τὰς πα-
 ρῳδίας ποιήσας πρῶτος, καὶ Νικοχάρης, ὁ τὴν Δηλιάδα,
 χαρῆς. Ὅμοιος δὲ καὶ περὶ τῆς διθυραμβῆς καὶ περὶ τῆς
 ἰομῆς, ⁵ ὡς Πέργας, καὶ Κυκλωπας, Τιμοθέος καὶ Φι-
 λοξίνας, μιμνῆσθαι αὐτοὶ τις. ⁶ Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ διαφορᾷ καὶ
 ἡ τραγῳδία πρὸς τὴν κωμῳδίαν διέστηκεν· ἡ μὲν γὰρ χα-
 ρῆς, ἡ δὲ βελτίως μιμνῆσθαι βελεῖται τῶν νυν.

3. ε. ⁷ Ἐτι δὲ τούτων τρίτη διαφορὰ, το, ὡς ἐκαστα
 τούτων μιμνῆσθαι αὐτοὶ τις. Καὶ γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ τα
 αὐτὰ

αυτα μιμνῆσθαι εἰναι, ὅτι μὲν ἀπαγγέλλοντα, (ἢ ἴτεράν
ἢ γιγνομένον, ὥσπερ Ὀμηρος ποιεῖ, ἢ ὡς τὸν αὐτὸν
καὶ μὴ μεταβαλλοῖτα, (ἢ παῖδας ὡς πρᾶττοντας καὶ ἐν-
εργώντας τὰς μιμνήμενος. Ἐν τρισὶ δὴ ταύταις διαφοραῖς
ἡμιμῆσις ἐστίν, ὡς εἰπομεν κατ' ἀρχάς, ἐν οἷς τε, καὶ
ἂ, καὶ ὡς. Ὡς τε τῇ μὲν ὁ αὐτὸς ἀν εἴῃ μιμητὴς Ὀ-
μηρῷ Σοφοκλῆς· μιμνῆνται γὰρ αὐτῷ στυδαίνους· τῇ δὲ
Δρισοφάνει· πρᾶττοντας γὰρ μιμνῆνται καὶ δρῶντας αὐ-
τῷ. (1)θεν καὶ δράματα καλεῖσθαι τινες αὐτὰ φασιν, ὅτι
μιμνῆνται δρῶντας. Διὸ καὶ ἀντιποιεῖνται τῆς τε τραγ-
ωδίας καὶ τῆς κωμωδίας οἱ Δωρεῖς· τῆς μὲν κωμωδίας
¹ οἱ Μεγαρεῖς· (οἱ τε ἐνταῦθα, ὡς ἐπὶ τῆς παρ' αὐτοῖς
δημοκρατίας γενομένης, καὶ οἱ ἐκ Σικελίας· ἐκείνῃ γὰρ
ἦν Ἐπιχάρμος ὁ ποιητής, πολλῶν πρότερος ἀν Ξαντίδου
καὶ Μαβίητος·) καὶ τῆς τραγωδίας ² εἰνοὶ τῶν ἐν-ἡ-βλο-
πονησῶν, ποιούμενοι τὰ ὀνόματα σημεῖον· ἔτοι μὲν γὰρ
κωμῆς τὰς περιουκίδας καλεῖν φασιν, Ἀθηναῖοι δὲ δη-
μῆς· ὡς κωμῶδες, ἐκ ἀπο τῆς κωμαζέειν λαχόντας, ἀλ-
λα τῇ κατὰ κωμῆς πλάνῃ, ἀτιμαζομένους ἐκ τῆς ἀξίας·
καὶ τὸ ποιεῖν αὐτοὶ μὲν δρᾶν, Ἀθηναῖοι δὲ πρᾶττειν προσ-
αγορεύειν. Περὶ μὲν ἐν τῶν διαφορῶν, καὶ ποσῶν, καὶ
τινῶν, τῆς μιμησεως, εἰρησθῶ ταῦτα.

4. 5'. ³ Εἰκόασι δὲ γένησθαι μὲν ὅλης τῆς ποιητικῆς
αἰτιαὶ δύο τινες, καὶ αὗται φυσικαί. Τὸ, τε γὰρ μι-
μασθῶν, συμφυτὸν τοῖς ἀνθρώποις ἐκ παιδῶν ἐστὶ· καὶ
τέτῃ διαφέρει τῶν ἀλλῶν ζῶων, ὅτι μιμητικώτατον
ἐστὶ, καὶ τὰς μαθήσεις ποιεῖται διὰ μιμήσεως τὰς πρῶ-
τας· ⁴ καὶ τὸ χαίρειν τοῖς μιμημασὶ πάντας. Σημεῖον
δὲ τέτῃ το συμβαίνειν ἐπὶ τῶν ἐργῶν· ἂ γὰρ αὐτὰ λυ-
πῆρας ὁρῶμεν, τέτῃ τὰς ἀκονὰς τὰς μάλιστα ἡρεῖσθαι
μῆνας

μύνας χαιρεσάν θεωρεῖντες, οἶον, θηρίων τε μορφάς των ἀγριωτάτων, καὶ νεκρῶν. Αἰτίον δὲ καὶ τούτο, ὅτι μάθαιναν ἔμνον τοῖς φιλοσόφοις ἡδίστον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀλλοῖς ὁμοίως, ¹ ἀλλ' ἐπὶ βραχὺ κοινωνήσιν αὐτὰ. Διὰ γὰρ τούτο χαιρεσι τὰς εἰκόνας ὁρῶντες, ὅτι συμβαίνει θεωρητικῶς μάθαινειν καὶ συλλογίζεσθαι, τι ἕκαστον· οἶον, ὅτι ἕτος ἐκεῖνος· ἐπεὶ εἰν μὴ ² τυχεῖ προεωρακώς, ἐχὶ μῖμῆμα ποιῇσιν τὴν ἡδονὴν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπεργασίαν, ἢ τὴν χροίαν, ἢ διὰ τοιαυτὴν τινὰ ἀλλήν αἰτίαν. Κατὰ φύσιν δὲ ὄντος ἡμῖν τε μῖμεισθαι, καὶ τῆς ἁρμονίας ³ καὶ τῆς ῥυθμῆς· (τὰ γὰρ μέτρα, ὅτι μορῶν των ῥυθμῶν ἐστὶν, φανερόν·) ⁴ ἐξ ἀρχῆς οἱ πεφυκοτές πρὸς αὐτὰ μαλίστα, κατὰ μικρὸν προαγοντές, ἐγεννήσαν τὴν ποιήσιν ⁵ ἐκ των αὐτοσχεδιασμάτων.

Ζ'. Διεσπασθὴ δὲ ⁶ κατὰ τὰ οἰκία ἦθῃ ἢ ποιήσιν· εἰ μὲν γὰρ σεμνότεροί τας καλὰς ἐμμεντο πράξεις, καὶ τας των τοιούτων τυχάς· οἱ δὲ εὐτελεστέροι τας των φαυλῶν, πρῶτον ψόγους ποιεῖντες, ὥσπερ ἕτεροι ὕμνους καὶ ἐγκώμια. Των μὲν οὖν πρὸ Ὀμήρου ἕδενος ἐχόμεν ἄπαν τοῖσιν ποιήμα· ἄκος δὲ εἶναι πολλές· ἀπο δὲ Ὀμήρου ἀρχαμένοις ἐστὶν· οἶον, ἐκεῖνος ὁ Μαρτυατῆς, καὶ τὰ τοιαυτά, ἐν οἷς καὶ τὸ ἁρμοσττον ἱαμβεῖον ἦλθε μέτρον. Διὸ καὶ ἱαμβεῖον καλεῖται νυν, ὅτι ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ ἱαμβεῖον ἀλλήλῃς.

Η'. ⁷ Καὶ ἐγενότο των παλαιῶν, οἱ μὲν ἡρώϊκων, οἱ δὲ ἱαμβῶν ποιῆται. Ὡσπερ δὲ καὶ τὰ σκευαῖα μαλίστα ποιήτης Ὀμηρος ἦν· (μόνος γὰρ, ἐχὶ ὅτι εὐ, ἀλλ' ὅτι καὶ μῖμῆσεις δραματικὰς ἐποίησιν) ἔτω καὶ τὰ τῆς κωμῶδίας σχήματα πρῶτος ὑπεδείξεν, ἔψογον, ἀλλὰ τὸ γελοιὸν δραματοποιήσας· ὁ γὰρ Μαρτυατῆς ἀναλογὸν ἐχα, ὥσπερ Ἰλίας καὶ Ὀδυσσεύς πρὸς τὰς τραγωδίας, ἔτω καὶ ἕτος πρὸς τὰς κωμῶδίας.

Δ'. ¹ Παραφανείσης δὲ τῆς τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας, αἱ ἐφ' ἑκατέραν τὴν ποιησὶν ὁρμῶντες κατὰ τὴν οἰκίαν φύσιν, οἱ μὲν ἀντὶ τῶν ἰαμβῶν, κωμῳδοποιοὶ ἐγενοντο, οἱ δὲ ἀντὶ τῶν επῶν, τραγῳδοδιδασκαλοὶ, διὰ τὸ μείζων καὶ ἐντιμότερα τὰ σχήματα εἶναι ταῦτα ἐκείνων. Τὸ μὲν ἔνι ἐπισκοπεῖν, εἰ ἀρὰ ἔχει ἤδη ἡ τραγῳδία τὰς εἰδεῖν ἰκανῶς, ἢ κ, αὐτὸ τε καθ' αὐτὸ κρινόμενον, καὶ πρὸς τὰ θεάτρα, ἄλλος λόγος. Γενομένη οὖν ἀπ' ἀρχῆς αὐτοσχέδιαστικῇ, καὶ αὐτὸ καὶ ἡ κωμῳδία, καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν ἐξαρχολίων τοὶ διθυραμβοὶ, ἡ δὲ ἀπὸ τῶν ταφᾶλlica, ἃ ἔτι καὶ νῦν ἐν πολλαῖς τῶν πόλεων διαμένει νομιζόμενα, κατὰ μικρὸν ηὐξήθη, ² τραγῳδοῦσα, ὅσον ἐγγίγντο φανερόν αὐτῆς.

ι'. ³ Καὶ πολλὰς μεταβολὰς μεταβαλόνσα ἡ τραγῳδία ἐπαυσάτο, ἐπεὶ εἰσχε τὴν ἑαυτῆς φύσιν. Καὶ τὸ, τῶν ὑποκριτῶν ἀληθὺς ἐξ ἑνὸς εἰς δύο πρῶτος Διόχουλος ἠγάγε, ⁴ καὶ τὰ τοῦ χοροῦ ἡλαττώσε, καὶ τὸν λόγον τραγωδικῆν παρεσκευάσε· τρεῖς δὲ καὶ σκηνογραφίαν, Σοφοκλῆς. ⁵ Ἐτι δὲ τὸ μέγεθος ἐκ μικρῶν μυθῶν καὶ λεξέως γελοίας, διὰ τὸ ἐκ σατυρικοῦ μεταβαλεῖν, οὔτε ἀπεσιμνυῖτο, τε μέτρον ἐκ τετραμέτρου ἰαμβεῖον ἐγένετο. Τὸ μὲν γὰρ πρῶτον τετραμέτρω ἐχρῶντο, διὰ τὸ σατυρικῇ καὶ ὀρχηστικατέραν εἶναι τὴν ποιησὶν. Λεξέως δὲ γενομένης, αὕτη ἡ φύσις τὸ οἰκίον μέτρον εὖρε· μάλιστ' ἀπὸ τῶν μετρῶν τὸ ἰαμβεῖον ἐστὶ. Σήμαον δὲ τετρά· πλείστα γὰρ ἰαμβεῖα λεγόμενα ἐν τῇ διαλεκτῇ τῇ πρὸς ἀλλήλους· ἑξαμέτρα δὲ ὀλιγακίς, καὶ ἐκβαίνοντες τῆς λεκτικῆς ἁρμονίας. Ἐτι δὲ ἐπεισοδίων πληθὺν, καὶ τὰ ἄλλα ὡς ἕκαστα κοσμήθηται λέγεται. Περὶ μὲν οὖν τῶν τοσαῦτα ἐστὼ ἡμῖν εἰρημένα· πολὺ γὰρ ἂν ἴσως ἐργὸν εἴη διεξιέναι καθέκαστον.

5. ιά.

5. ια. ¹ Ἡ δὲ κωμῳδία ἐστίν, ὥσπερ εἰπομεν, μιμησις, φαυλοτέρων μὲν, οὐ μέντοι κατὰ πᾶσαν κακίαν· ² ἀλλὰ τὰ αἰσχροῦ ἐστὶ τὸ γελοῖον μορῖον· τὸ γὰρ γελοῖον ἐστὶν ἁμαρτήματα τι καὶ αἰσχος ἀνωδυνον, καὶ ἐφθαρτικὸν οἶον, εὖθυσ τὸ γελοῖον πρόσωπον αἰσχροῦ τι καὶ δισεστραμμένον ἀνευ οὔνης. Αἱ μὲν οὖν τῆς τραγῳδίας μεταβάσεις, καὶ δι' ὧν ἐγενοντο, ἐλεληθασιν· ἡ δὲ κωμῳδία, διὰ τὸ μὴ σπευδαῖσθαι ἐξ ἀρχῆς, ἐλάβεν· ³ καὶ γὰρ χοροὶ κωμῳδῶν οὔτε ποτε ὁ ἀρχὼν ἔδωκεν, ἀλλ' ἐθέλονται ἦσαν. Ἡδὴ δὲ σχήματα τινὰ αὐτῆς ἐχέσης, οἱ λεγόμενοι αὐτῆς ποιηταὶ μνημονεύονται. Τίς δὲ πρόσ-
ωπα ἀπέδωκεν, ἡ πρόλογος, ἡ πληθὴ ὑποκριτῶν, καὶ ὅσα τοιαῦτα, γήνοηται. Τὸ δὲ μῦθους ⁴ ποιεῖν, Ἐπιχαρμὸς καὶ Φορμῖς ἤρξαν. Τὸ μὲν οὖν ἐξ ἀρχῆς ἐκ Σικελίας ἦλθε. Τῶν δὲ Ἀθηνησιν, Κρατῆς ⁵ πρῶτος ἤρξεν, ἀφεμένος τῆς ἰαμβικῆς ἰδεας, καθόλου ποιεῖν λόγους ἡ μῦθους.

ιβ. ⁶ Ἡ μὲν οὖν ἐποποιῖα τῇ τραγῳδίᾳ, μέχρι μόνε-
μῶν μετὰ λόγους μιμήσις εἶναι σπευδαιὼν ἠκολούθησεν·
τῇ δὲ τὸ μέτρον ἅπλουν εἶχαν, καὶ ἀπαγγελίαν ἀναι,
ταυτὴ διαφέρειν· ἐστὶ δὲ τῇ μήκει· ἡ μὲν γὰρ ὅτι μα-
λιστα πειράται ὑπὸ μιᾷ περιόδῳ ἥλιος ἀναι, ἡ μικρὸν ἐξ-
αλλαττεῖν· ἡ δὲ ἐποποιῖα ἀοριστος τῇ χρόνῳ, καὶ τετὰρ
διαφέρει. Καὶ τοὶ τὸ πρῶτον ὁμοίως ἐν ταῖς τραγῳδίαις
ταῦτό ποιοῦν, καὶ ἐν τοῖς ἐπεισι. Μῆρῃ δὲ ἐστὶ τὰ μέν-
τωτα, τὰ δὲ ἰδία τῆς τραγῳδίας. Διότι ὅστις περὶ
τραγῳδίας οἶδε σπευδαιᾶς καὶ φαυλῆς, οἶδε καὶ περὶ
ἐκῶν· ἃ μὲν γὰρ ἐποποιῖα ἐχει, ὑπάρχει τῇ τραγῳδίᾳ·
ἃ δὲ αὐτῇ, οὐ πάντα ἐν τῇ ἐποποιῖᾳ.

6. ιγ. ⁷ Περὶ μὲν οὖν τῆς ἐν ἑξαμέτροις μιμητικῆς,
καὶ περὶ κωμῳδίας, ὑστέρων ἐρεῖται· περὶ δὲ τραγῳδίας
λεγωμεν, ⁸ ἀπολαβοῦντες αὐτῆς ἐκ τῶν ἐξημερῶν τὸν γί-
νομενον

τομενον ὄρον της υσίας. Ἐστιν οὖν τραγωδία μιμησις
πραξέως σπουδαίας και τελείας, μεγεθος εχουσης· ἡδυσ-
μενη λογη, χωρις ἑκάστου των ειδων εν τοις μοριοις·
δραμῳτικῃ, και αυ δι ἀπαγγελίας· δι' ελεμ και φοβε πε-
ραινεσα την των τοιςτων καθημάτων καθαρισιν. Δεγω δε
ἡδυσμενοι μεν λογον, τοις εχοντα ρυθμον και ἁρμονίαν
και μελος· το δε χωρις των ειδων, το δια μετρων ενια
μονον περικεινεσθαι, ² και παλιν ἑτερα δια μελους.

ιδ'. ³ Ἐπε δε πραττοντες ποιενται την μιμησιν, πρῶ-
τον μεν ἐξ ἀναγκης αυ εη τι μοριον τραγωδίας ὁ της
οψείας κοσμος· εἰτα μελοποιία και λεξις· εν τυτοις
γαρ ποιουνται την μιμησιν. Δεγω δε λεξιν μεν αυτην
την των μετρων συνθεσιν· μελοποιίαν δε, ὁ την ὁμιλίαν
φανεραν εχε πασαν. Ἐπε δε πραξέως εσι μιμησις,
πρωττεται δε ὑπο των πραττοντων, ὡς ἀναγκη ποιες τιν-
τας ειναι κατὰ τε το ηθος και την διανοίαν· (δια γαρ
τετων και τας πραξεις ειναι φαιμεν ποιας τινας·) πε-
φυκει αιτια δυο των πραξεων ειναι, διανοια και ηθος,
και κατὰ ταυτας και τυλχανεσι και αποτυλχανεσι πα-
τες. Εστι δε της μεν πραξέως ὁ μυθος μιμησις. Δεγω
γαρ μυθον τετον, την συνθεσιν των πραγμάτων· τα δε
ηθη, καθ' ἃ ποιους τινας ειναι φαιμεν τους πραττοντας·
διανοίαν δε, εν ὅσας λεγοντες αποδεικνυνουσι τε η και
αποφαινονται γνωμην. Ἀναγκη εν πάσης τραγωδίας
μερη ειναι ἐξ, καθ' ἃ ποια τις εστιν ἡ τραγωδία· παυ-
τα δ' εστιν, μυθος, και ηθη, και λεξις, και διανοια, και
οψις, και μελοποιία. Οἷς μεν γαρ μιμενται, δυο με-
ρη εστιν· ὡς δε μιμενται, ἐν ἃ δε μιμενται, τρια· και
παρὰ ταυτα εδεν.

ιε'. ⁴ Τουτοις μεν ουν ουκ ολιγοι αυτων, ὡς επαιν,
πεχρηνται τοις εδδοσι· και γαρ οψιν εχε παυ, και ηθος,
και

καὶ μυθοί, καὶ λέξι, καὶ μέλος, καὶ διανοίαν ὡσαύτως. Μάλιστα δὲ τῶν ἐστὶν ἢ τῶν πραγμάτων συστάσις. Ἡ γὰρ τραγῳδία μιμήσις ἐστὶν ἐκ ἀνθρώπων, ἀλλὰ πράξεων, καὶ βίης, καὶ εὐδαιμονίας καὶ κακῆς εὐδαιμονίας· καὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία ἐν πράξει ἐστὶ, καὶ τὸ τέλος πράξεως τίς ἐστὶν, ἢ ποιότης. Εἰσὶ δὲ κατὰ μὲν τὰ ἡθὴ ποιοὶ τινες· κατὰ δὲ τὰς πράξεις, εὐδαιμονίες, τέναντιον. Οὐκ οὖν ὅπως τὰ ἡθὴ μιμῶσονται, πράττουσιν, ἀλλὰ τὰ ἡθὴ συμπεριλαμβάνουσιν διὰ τὰς πράξεις. Ὡστε τὰ πράγματα καὶ ὁ μῦθος τέλος τῆς τραγῳδίας· τὸ δὲ τέλος μεγίστον ἀπάντων ἐστὶν. Ἐτι ἀνευ μὲν πράξεως, ἐκ αὐτοῦ γένοιτο τραγῳδία· ἀνευ δὲ ἡθῶν, γένοιτο· αἱ γὰρ τῶν νεῶν τῶν πλαστῶν ἀθλαίς τραγῳδαί εἰσι, καὶ ὅλως ποιηταὶ πολλοὶ τοιοῦτοι· οἷον καὶ τῶν γραφῶν Ζευξίς πρὸς Πολυγνώτον πεποιηθῆναι. Ὁ μὲν γὰρ Πολυγνώτος ἀγαθὸς ἠθογράφος· ἡ δὲ Ζευξίδος γραφή οὐδὲν ἔχει ἡθῶς. Ἐτι εἰαν τις ἐφεξῆς θῇ ῥήσεις ἠθικάς, καὶ λέξεις καὶ διανοίας ἐν πεποιημένῳ, οὐ ποιήσει ὁ ἢ τῆς τραγῳδίας ἔργον, ἀλλὰ πολὺ μαλλόν ἢ καταδεδεγμένοις τέτοις πεποιημένῃ τραγῳδίᾳ, ἔχουσα δὲ μυθοὶ καὶ συστάσιν πραγμάτων. Πρὸς δὲ τέτοις ταῖς μεγίσταις, οἷς ψυχαγωγία ἢ τραγῳδία, τε μῦθος μέγας ἐστὶν, αἷτε περιπίπτει καὶ ἀναίμαρτος. Ἐτι σημαίον, ὅτι καὶ οἱ ἐγγχειρῶντες ποιοῦν, πρότερον δύναται τῇ λέξει καὶ τοῖς ἡθῶσιν ἀκριβεῶς, ἢ τὰ πράγματα συστήσασθαι, οἷον καὶ οἱ πρῶτοι ποιηταὶ σχεδὸν ἅπαντες. Ἀρχὴ μὲν ἐν καὶ οἷον ψυχὴ ὁ μῦθος τῆς τραγῳδίας, δευτέρου δὲ τὰ ἡθὴ. (Παραπλησίον γὰρ ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῆς γραφικῆς· εἰ γὰρ τις ἐναλιψείῃ τοῖς καλλίστοις φαρμακοῖς χυδῆν, ἐκ αὐτοῦ ὁμοίως εὐφρανέσθαι, καὶ λευκογραφῆσας εἰκόνα. Ἐστὶ τε μιμήσις πράξεως, καὶ διὰ ταύτην μάλιστα τῶν πράττοντων.) Τρίτον

τον δε ἡ διανοια· τὺτο δὲ ἐστὶ τὸ λεγὼν δυνασθαι τὰ
 ὄντα καὶ τὰ ἀρροττοῦτα· ¹ ὅπερ ἐπὶ τῶν λόγων τῆς πο-
 λιτικῆς καὶ ῥητορικῆς ἐργὸν ἐστίν. Οἱ μὲν γὰρ ἀρχαιοί
 πολιτικῶς ποιοῦν λεγόντας, οἱ δὲ νῦν ῥητορικῶς. ² Ἐστὶ
 δὲ ἥθος μὲν τὸ τοιοῦτον, ὃ δῆλοι τὴν προαίρεσιν ὅποια τις
 ἐστίν. Διοτιερ ἐκ ἐχουσιν ἥθος οἱοὶ τῶν λόγων, ἐν οἷς
 ἐκ ἐστὶ δῆλον, ο, τι προαίρεται, ἡ φεῦγει ὁ λεγών. Δια-
 νοια δὲ, ἐν οἷς ἀποδεικνυσι τι ὥς ἐστίν, ἡ ὥς ἐκ ἐστίν,
 ἡ καθόλου τι ἀποφαινεται. Τεταρτον δὲ, ³ τὴν μὲν
 λόγων ἡ λέξις· λῆγων δὲ, ὥσπερ προτερον ἀρῆται, λέξις
 αἰται τὴν δια τῆς ὀνομασίας ἐρμηνεῖαν, ὃ καὶ ἐστὶ τῶν
 ἐρμειστῶν, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ἐχει τὴν αὐτὴν δύναμιν.
⁴ Τῶν δὲ λοιπῶν πεντε, ἡ μελοποιῖα μεγιστον τῶν ἡδυσ-
 ματων. Ἡ δὲ οὔσις, ψυχᾶγωγικὸν μὲν, ἀτιχῆστατον
 δὲ, καὶ ἡκιστα οἰκίον τῆς ποιητικῆς. ἡ γὰρ τῆς τραγω-
 δίας δύναμις καὶ ἀνευ ἀγῶνος καὶ ὑποκρίτων ἐστίν· εἰ δὲ
 κυριωτέρα περὶ τὴν ἀπεργασίαν τῶν οὔσιων ἢ τὴν σῶνυο-
 ποιᾶ τεχνὴ τῆς τῶν ποιητῶν ἐστὶ.

7. 15. ⁵ Διαρρισμειῶν δὲ τῶτων, λῆγνμὲν μετὰ ταυ-
 τα ποιοῦν τινα δὲ τὴν συστάσιν αἰται τῶν πραγμάτων,
 ἐπειδὴ τῶτα καὶ πρῶτον καὶ μεγιστον τῆς τραγωδίας ἐστὶ.
 Καταὶ δ' ἡμῖν τὴν τραγωδίαν τελείας καὶ ὅλης πρᾶ-
 ξίως αἰται μιμῆσιν ἐχέσης τι μεγέθος· ἐστὶ γὰρ ὅλον
 καὶ μηδὲν ἐχον μεγέθος, Ὅλον δὲ ἐστὶ τὸ ἐχον ἀρχὴν,
 καὶ μῆσον, καὶ τελειωτὴν. Ἀρχὴ δὲ ἐστίν, ὃ αὐτὸ μὲν
 μὴ ἐξ ἀναγκῆς μετ' ἀλλο ἐστὶ· μετ' ἐκείῃ δ' ἑτέρον πε-
 φουκεν εἶναι ἢ γινεσθαι. Τελευτὴ δὲ τουπαττιαν, ὃ αὐτὸ
 μετ' ἀλλο πεφουκεν αἰται, ἢ ἐξ ἀναγκῆς, ⁶ ἢ ὥς ἐπιτε-
 πολυ· μετὰ δὲ τούτο, ἄλλο οὐδεὶν. Μῆσον δὲ, ὃ καὶ
 αὐτὸ μετ' ἄλλο, καὶ μετ' ἐκατὸ ἑτέρον. Δα ἀρα
 τες συνιστῶντας εὐ μύθους, μὴδ' ὅποθεν ἐτυχὴν ἀρχεσθαι,
 μὴδ'

μηδ' ὅτε εὐτυχὲς τελευτῶν, ἀλλὰ πεχερῆσθαι ταῖς εἰρη-
 μέναις ἰδέαις. Ἐπεὶ δ' ἐπεὶ το καλόν, καὶ ζῶν καὶ
 ἅπαν πρᾶγμα, ὃ συνίστηκεν ἐκ τινῶν, ἢ μόνον ταῦτα
 τεταγμένα δι' εἶχειν, ἀλλὰ καὶ μεγέθος ὑπαρῆσαι μὴ
 το τυχόν· το γὰρ καλόν, ἐν μεγέθει καὶ τάξῃ ἐστὶ· διὸ
 ἢτε παμμικρόν ἂν τι γένοιτο καλόν ζῶν· συγγεῖται γὰρ
 ἡ θεωρία ἐγγύς τοῦ ἀναισθητοῦ χρόνου γινομένη· οὐτε
 παμμεγέθης· ἢ γὰρ ἅμα ἡ θεωρία γίνεται, ἀλλ' οἰχε-
 ται τοῖς θεωροῦσι το ἐν ταῖς το ὅλον ἐκ τῆς θεωρίας·
 οἷον, εἰ μυρίων σταδίων εἴη ζῶν. Ὡστε δὲ, καθάπερ
 ἐπὶ τῶν σωμάτων, καὶ ἐπὶ τῶν ζῶν εἶχειν μὲν μεγέθος,
 τετο δὲ εὐσυνόπτον εἶναι· ἔτω καὶ ἐπὶ τῶν μυθῶν, εἶχαν
 μὲν μήκος, τετο δ' εὐμνημονεύτον εἶναι· τοῦ δὲ μήκου
 ὅρος, πρὸς μὲν τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν αἰσθησιν, οὐ τῆς
 τεχνῆς ἐστίν. Εἰ γὰρ εἶδει ἑκατόν τραγῳδίας ἀγωνι-
 ζέσθαι, πρὸς κλειψύδρας ἂν ἠγωνίζοντο, ὥστερ ποτὲ
 καὶ ἀλλοτὲ φασιν. Ὁ δὲ κατ' αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ
 πραγματος ὅρος, αἰ μὲν ὁ μείζων, μέχρι τε συνδῆλος
 εἶναι, καλλίων ἐστὶ κατὰ το μέγεθος. Ὡς δὲ ἁπλῶς
 διορίσαντας· εἰπὺν, ἐν ὅσῳ μεγέθει κατὰ το ἀκος, ἢ το
 ἀναγκαῖον, ἐφ' ἧς γίνονται, συμβαίνει εἰς εὐτυχίαν ἐκ
 δυστυχίας, ἢ ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταβάλλαν,
 ἱκανὸς ὅρος ἐστὶ τῶ μεγέθους.

8. 15. ¹ Μυθος δ' ἐστὶν εἰς, οὐχ ὥστερ τινες οἰοῦνται,
 εἶναι περὶ ἑνα ἡ. Πολλὰ γὰρ καὶ ἀπειρά ² τῷ γενεῖ
 συμβαίνει, ἐξ ὧν ἐνίων οὐδὲν ἐστὶν ἐν. Οὕτω δὲ καὶ
 πράξεις ἐνός πολλαὶ εἰσιν, ἐξ ὧν μία ἐδεμία γίνεται
 πράξις. Διὸ πάντες εἰκάσιν ἁμαρτάνειν, ὅσοι τῶν
 ποιητῶν Ἑρακλῆϊδα, καὶ Θησῆϊδα, καὶ τὰ τοιαῦτα
 ποιήματα πεποιήκασιν. Οἰοῦνται γὰρ, ἐπεὶ εἰς ἣν ὁ
 Ἑρακλῆς, ἑνα καὶ τὸν μυθὸν εἶναι προσῆκον. Ὁ δ'
 Ὀμηρος, ὥστερ καὶ τὰ ἄλλα διαφέρει, καὶ τοῦτ' εἰπέ
 καλῶς

καλως ἰδαν, ἥτοι δια τεχνην ἢ δια φύσιν. Οδυσσεϊαν γὰρ ποιῶν, ἐκ ἐποίησεν ἅπαντα ὅσα αὐτῷ συνέβη· οἷον πληγῆναι μὲν ἐν τῷ Παρνασσῷ, μανῆναι δὲ πρὸς ποίησασθαι ἐν τῷ ἀγέρεμῳ· ὣν ἕδεν Δατῆρου γενομένῃ ἀναγκαιὸν ἦν, ἢ εἰκος, Δατῆρον γενέσθαι· ἀλλ' αἱ περὶ μίαν πράξιν, οἷαν λεγομένην Οδυσσεϊαν, συνεστήσαν· ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Ἰλιάδα. Χρὴ οὖν, καθάπερ ἐν ταῖς ἀλλαῖς μιμητικαῖς ἢ μία μίμησις ἑνὸς ἐστίν, ἔτω καὶ τὸν μῦθον, ἐπεὶ πράξεως μίμησις ἐστίν, μίας τε εἶναι, καὶ ταύτης ὅλης, καὶ τὰ μέρη συνέσταναι τῶν πραγμάτων ἕως, ὥστε μετατιθεμένῃς τινος μέρους, ἢ ἀφαιρουμένῃ, διαφερεσθαι καὶ κινεσθαι τὸ ὅλον. Ὁ γὰρ προσὸν ἢ μὴ προσὸν, μὴδὲν ποιεῖ ἐπίδηλον, οὐδὲ μορίου τέτο ἐστίν.

9. ιη'. ¹ Φανερόν δὲ ἐκ τῶν εἰρημικῶν, καὶ ὅτι ἔ τὸ τα γενομένα λεγαν, τέτο ποιητὴς ἔργον ἐστίν, ἀλλ' οἷα ἀν γένοιτο, καὶ τὰ δύνατα κατὰ τὸ εἰκος, ἢ τὸ ἀναγκαιόν. Ὁ γὰρ ἱστορικός καὶ ὁ ποιητής, ἔ τῷ ἢ ἐμμελῆρα λεγείν ἢ ἀμετῆρα διαφερέσιν· ἀν γὰρ ἀν τὰ Ἡρόδοτου ἄς μετῆρα τίθεναι, καὶ ἕδεν ἥττον ἀν ἀν ἱστορία τις μείλα μετῆρα, ἢ ἀνεὺ μετῆρων· ἀλλὰ τῷ διαφέρει, τῷ τὸν μὲν τα γενομένα λεγείν, τοῖ δὲ οἷα ἀν γένοιτο. Διὸ καὶ φιλοσοφώτερον καὶ σπουδαιότερον ποιῆσις ἱστορίας ἐστίν. Ἡ μὲν γὰρ ποιῆσις μάλλον τὰ καθολὰ, ἢ δ' ἱστορία τὰ καθ' ἑκάστον λεγείν. Ἐστὶ δὲ καθολὰ μὲν, τῷ ποιῶν τὰ τοῖ ἅττα συμβαίνει λεγείν, ἢ πράττειν, κατὰ τὸ εἰκος, ἢ τὸ ἀναγκαιόν, ἔ σοχαζέται ἢ ποιῆσις ὀνόματα ἐπισιθεμένη· τὰ δὲ καθ' ἑκάστον, τι Ἀλκιβιάδης ἐπράξιν, ἢ τι ἐπαθεν. Ἐπὶ μὲν οὖν τῆς κωμῆδος ἤδη τέτο δηλὸν γέγονεν· συστήσαντες γὰρ τὸν μῦθον διὰ τῶν εἰκοτῶν, ἔτω τὰ τυχόντα ὀνόματα ἐπιτιθέασιν, καὶ

και ουχ ὥσπερ οἱ ιαμβολοιοι περι των καθ' ἑκαστον ποι-
κσιν. Ἐπι δε της τραγωδίας των γενομενων ονοματων
αντεχονται. Αἰτιον δι', ὅτι πιθανον ἐστι το δυνατον.
Τα μεν εν μη γενομενα, εγω πιστευομεν ειναι δυνατα·
τα δε γενομενα, φανερον ὅτι δυνατα· ε γαρ αν εγενε-
το ει ην αδυνατα. ¹ Ου μην αλλα και εν ταις τραγω-
δiais, εν ενιαis μεν ἐν η δυω των γνωριμων εσιν ονομα-
των, τα δε αλλα πεποιημενα· εν ενιαis δε εθεν· οἶον
εν τῷ Αγαθωνος Αἰθει. Ὅμοιος γαρ εν τετῶν τα τε
πραγματα και τα ονομαζα πεποιηται, και εδεν ἦττον ευ-
φραινα. Ὡστ' ε παντας ειναι ζητητεον των παραδεδο-
μενων μυθων, περι ἧς αἱ τραγωδiai εσιν, αντεχεσθαι.
Και γαρ γελοιον τουτο ζητειν· ἐπει και τα γνωριμα
ολιγοis γνωριμα εστιν, αλλ' ὁμως ευφραινα παντας.
Δηλον εν εκ τετων, ὅτι τον ποιητην μαλλον των μυθων
εσαι· δεi ποιητην, η των μετρων, ὅσῳ ποιητης κατα
την μιμησιν εστι· μιμεται δε τας πραξεις. Καν αρα
συμῆ γενομενα ποιειν, ουθεν ἦττον ποιητης εστι· των
γαρ γενομενων, ενια εδεν κωλυει τοιαυτα ειναι, οἳα αν
εικος γενεσθαι και δυνατα γενεσθαι, καθ' ὃ εικανος αυ-
των ποιητης εστι. Των δε ἀπλων μυθων και πραξεων,
αἱ ἐπεισοδιωδεις εισι χειρισται. Λεγω δ' ἐπεισοδιωδη
μυθον, εν ᾧ τα ἐπεισοδια μετ' αλληλα ετ' εικος, ουτ'
αναγκη ειναι. Τοιαυται δε ποιενται, ὑπο μεν των φαν-
λων ποιητων δι' αὐτους, ὑπο δε των αγαθων δια τους
ὑποκριτας. Αγωνισματα γαρ ποιουντες, και παρα την
δυναμιν παραλειναντες μυθον, πολλακις διαστρεφειν αναγ-
καζονται το εφεξης.

ιδ'. ² Ἐπει δε ε μονον τελειας εστι πραξεως η μιμη-
σις, αλλα και φοβερων και ελκεινων· ταυτα δε γινεῖται μα-
λιστα τοιαυτα, και μαλλον ὅταν γενηται παρα την δοξαν

VOL. I.

Ο Ο

δι'

δι' ἀλλήλα· το γὰρ Δαυμαστον ἔως ἔξει μαλλον, ἢ ἀπο τῶν αὐτοματῶν καὶ τῆς τύχης· ἐπεὶ καὶ τῶν ἀπο τύχης ταῦτα Δαυμασιωτάτα δοκεῖ, ὅσα ὥσπερ ἐπιτηδὲς φαίνεται γέγονε· οἷον, ὁ ἀνδρίας ὁ τῷ Μίτυος ἐν Ἀρβῶ ἀπέκτανε τὸν αἰτίον τῶν θανάτων τῷ Μίτυϊ, θεωρεῖντι ἐμπέσων· εἰκοι γὰρ τὰ τοιαῦτα ἐκ εἰκῆ γενέσθαι. Ὡστε ἀναγκὴ τῶν τοιούτων εἶναι καλλίως μυθῶν.

* * *

13. κί. Ἰ. Ὡν δὲ δὲ στοχαζέσθαι, καὶ ἃ δὲ εὐλαβέσθαι συνιστάντας τῶν μυθῶν, καὶ ποθεν εἶναι τοῦ τῆς τραγωδίας ἔργον, ἐφεξῆς ἀν εἴη λεπτέον τοῖς νῦν εἰρημεῖνοις. Ἐπειδὴ οὖν δεῖ τὴν συνθεσὶν εἶναι τῆς καλλίστης τραγωδίας, ² μὴ ἁπλὴν, ἀλλὰ πεπλεγμένην, καὶ ταύτην φοβερὴν καὶ ἐλεεινὴν εἶναι μιμητικὴν· (τὸ γὰρ ἴδιον τῆς τοιαύτης μιμήσεως ἐστὶ) πρῶτον μὲν δηλόν, ὅτι ἔτε τῆς ἐπιεικῆς ἀνδρὸς δεῖ μεταβάλλοντάς φαινεσθαι ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν· (ὃ γὰρ φοβερὸν, εὐδὲ ἐλεονό τὸ ἀλλὰ μίαιρον ἐστίν·) οὔτε τοὺς μοχθηροὺς ἐξ αὐτυχίας εἰς εὐτυχίαν· (ἀτραγωδοτάτον γὰρ τὸ ἐστὶ τῶν τῶν εὐδὲν γὰρ ἔχει ἂν δεῖ· οὔτε γὰρ φιλάνθρωπον, οὔτε ἐλεονό, ἔτε φοβερὸν ἐστίν·) εὐδ' αὖ τὸν σφοδρὰ πονηρὸν ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταπίπτειν· (τὸ μὲν γὰρ φιλάνθρωπον ἔχει ἀν ἡ τοιαύτη συζασις, ἀλλ' ὑπὲρ ἐλεονό ἔτε φοβόν· ὁ μὲν γὰρ περὶ τὸν ἀναξίον ἐστὶ δυστυχεῖντα, ὁ δὲ περὶ τὸν ὁμοῖον· ἐλεος μὲν περὶ τὸν ἀναξίον· φόβος δὲ περὶ τὸν ὁμοῖον· ὥστε ἔτε ἐλεονό οὔτε φοβερὸν ἐστὶ τοῦ συμβαίνον·) Ὁ μετὰ αὐτῶν λοιπός. Ἐστὶ δὲ τοιοῦτος, ὁ μὴτε ἀρετῇ διαφερόν καὶ δικαιοσύνη, μὴτε διὰ κακίαν καὶ μοχθηρίαν μεταβάλλον εἰς τὴν δυστυχίαν, ἀλλὰ δι' ἁμαρτίαν τινά, τῶν ἐν μεγάλῃ
δοξῇ

δοξή οντων και ευτυχια· οίον, Οιδιπους και Θυεστης, και οί εκ των τοιςτων επιφανεις ανδρες.

κς'. ¹ Αναγκη αρα τον καλως εχοντα μυθον απλουν ειναι μαλλον η διπλην, ωσπερ τινες φασι, και μεταβαλλειν εκ εις ευτυχιαν εκ δυστυχιας, αλλα τεναρτιον εξ ευτυχιας εις δυστυχιαν, μη δια μοχθηριαν, αλλα δι' αμαρτιασιν μεγαλην, η οίς ειρηται, η βελτιονος μαλλον η χειρονος. Σημειον και το γιγνομενον ² προ του μεν γαρ οί ποιηται τους τυχοντας μυθους απηριθμενυν δε, περι ολιγας οικιας αί καλλισται τραγωδiai συντιθενται· οίον περι Αλκμαιωνα, και Οιδιπην, και Ορεστην, και Μελεαγρον, και Θυεστην, και Τηλεφον, και όσοις αλλοις συμβεβηκεν η παθειν δεινα, η ποιησαι. Ἡ μιν ουν κατα την τεχνην καλλιστη τραγωδια εκ ταυτης της συστασεως εστι. Διο και οί Ευριπιδῃ εγκαλεντες το αυτο αμαρτανισιν, ότι τυτο δρα εν ταις τραγωδiais, και πολλαι αυτε εις δυσυχιαν τελευτωσι. Τυτο γαρ εστιν, ωσπερ ειρηται, ορθον. Σημειον δε μεγιστον· επι γαρ των σπηνων και των αγωνων τραγικωταται αί τοι- αυται φαινονται, ³ αν κατορθωσι· και ο Ευριπιδῃς, ει και τα αλλα μη ευ οικονομει, αλλα τραγικωτατος γε των ποιητων φαινεται. Δευτερα δ', η πρωτη λεγομενη υπο τινων, εστι συστασις, η διπλην τε την συστασιν εχουσα, καθαπερ η Οδυσσεια, και τελευτωσα εξ εναντιας τοις βελτιοσι και χειροσι· δοκει δε ειναι πρωτη ⁴ δια την των θεατρων ασθeneian. Ακολουθουσι γαρ οί ποιηται κατ' ευχην ποιουντες τοις θεαταις. Εστι δε ουχ αύτη απο τραγωδίας ήδονη, αλλα μαλλον της κωμωδίας οικεια· ⁵ εκει γαρ αν οί εχθιστοι ωσιν εν τῷ μυθῷ, οίον, Ορεστης και Διγισθος, φιλοι γενομενοι επι τελευτης εξερχονται, και αποθνησκει υδεις υπ' ουδενος.

201 μζ.

* * *

26. μζ'. ¹ Ποτερον δε βελτιων ἡ εποποιητικη μιμη-
 σις, ἡ ἢ τραγωδικη, διάπορησεν αν τις. Ει γαρ ² ἡ
 ἡττον φορτικη, βελτιων· τοιαυτη δε ἡ προς βελτιες δεα-
 τας εστι· δηλον ³ ὅτι ἡ ἀπαντα μιμνεμενη φορτικη. Ὡς
 γαρ εκ αισθνομενων, ⁴ αν μη αυτος προσθη, πολλην
 κινήσιν κινεῖνται· ⁵ οἷον, οἱ φαυλοι αυληται κυλιόμενοι,
 αν δισκον δεη μιμεισθαι, και ἔλκοντες τον κορυφαιον, αν
 Σκυλλαν αυλωσιν. Ἡ μιν εν τραγωδια τοιαυτη εστιν,
 ὡς και οἱ προτερον τους ὑστερες αυτων ᾠοντο ὑποκριτας·
 ὡς λιν γαρ ὑπερβαλλοντα, πιθηκον ὁ Μυνισκος τῶν
 Καλλιπιδην εκαλει· τοιαυτη δε δοξα και περι ⁶ Πιν-
 δαρε ην· ⁷ ὡς δ' ἔτσι εχουσι προς αυτες, ἡ ὅλη τεχνη
 προς την εποποιῖαν εχει. ⁸ Την μιν εν προς δεατας επι-
 εικας φασιν ειναι, δι' ὃ εδεν δεονται των σχηματων· την
 δε τραγικην, προς φαυλους. Ἡ εν φορτικη, χερων δη-
 λον ὅτι αν ειη. Πρωτον μιν εν ε της ποιητικης ἡ κα-
 τηγορια, αλλα της ὑποκριτικης· ⁹ επει εστι περιεργα-
 ζεσθαι τοις σημειοις και ῥαψωδεντα, ὅπερ εποιε Σωσι-
 στρατος· και διαδοντα, ὅπερ εποιε Μνασιθεος Οπεντιος.
 Ειτα εδε κινήσεις ἀπαντα αποδοκιμασται, απερ μηδ' ορ-
 χησις, αλλ' ἡ φαυλων, ὅπερ και Καλλιπιδη επιτιματο,
 και νυν αλλοις, ὡς εκ ελευθερας γυναικας μιμνεμενων.
 Ετι ἡ τραγωδια και ανευ κινήσεως ποιε το αὐτης, ὡσπερ
 ἡ εποποιῖα· δια γαρ τε αναγινωσκαι φανερὰ ὅποια τις
 εστιν· α εν εστι ταλλα κρείττων, τετο γε εκ αναγκαιον
 αυτη ὑπαρχαν. Επειτα διότι παντ' εχει ὅσαπερ ἡ επο-
 ποιῖα· ¹⁰ και γαρ τῷ μετρῷ εἴεστι χρησθαι· και ετι ε
 μικρον μέρος την μουσικην και την οψιν εχει, ¹¹ δι' ἧς
 αἱ ἡδοναι συνισανται εναργεστατα. Ειτα και το εναργες
 εχει

εχει ¹ και εν τη αναγνωσει, και επι των εργαων. Ετι τῷ
 εν ελαττονι μηκει το τελος της μιμησεως, ειναι· το γαρ
 αβροωτερον, ἡδιον η πολλῶ πεπραμενον τῷ χρόνῳ· λεγω
 δ' οἷον ει τις τον Οιδιπεν δειη τον Σοφοκλεος, εν επεσιν,
 ὅσοις ἡ Ιλιας. ² Ετι ἡττον μια, ὅποιαεν μιμησις ἡ των
 εποποιων. Σημειον δε, εκ γαρ ὅποιασεν μιμησεως πλειες
 τραγωδiai γινονται. ³ Ὡς, εαν μεν ἑνα μυθον ποιωσιν,
 αναγκη η βραχεια δεικνυμενον μυκρον φαινεσθαι, η, ακο-
 λυθεντα τῷ τε μετρε μηκει, ὑδαρη· ⁴ εαν δε πλειες, λε-
 γω δε, οἷον, εαν εκ πλειωνον πραξεων η συγκειμενη, ου
 μια· ὥσπερ ἡ Ιλιας εχει πολλα τοιαυτα μερη, και ἡ
 Οδυσσεια, ἃ και καθ' ἑαυτα εχει μεγεθος· καιτοι ταυ-
 τα τα ποιηματα συνεσηκεν ὥς ενδεχεται αριστα, και ὅτι
 μαλιστα μιας πραξεως μιμησις εσιν. Ει εν τουτοις τε
 διαφερα πασι, και ετι τῷ της τεχνης ερῶ· ⁵ δει γαρ
 ε την τυχεσαν ἡδονην ποιαν αυτας, αλλα την ειρημενην
 φανερον, ὅτι κρειττων αν ειη, μαλλον τε τελος τυγχά-
 νουσα της εποποιϊας. Περι μεν εν τραγωδίας, και επο-
 ποιϊας, και αυτων, και των ειδων, και των μερων αυτων,
 και ποσα, και τι διαφερει, και τε ευ η μη τινες αιτι-
 αι, ⁶ και περι επιτιμησηων και λυσεων, ειρησθω τοσαυτα.

Τελος της ποιητικης.

Π.

II.

1 E DIONYSIO HALICARNASSEO.

[Juxta Edit. Jo. Jac. Reiske, Lips. 1744. VI. TOM. IN 8VO.]

DIONYSIUS HALICARNASSEUS *suavissimus simul et diligentissimus scriptor*.—Jos. Scaliger de Emend. Temp. Lib. V.

2 ΠΕΡΙ

ἩΡΟΔΟΤΟΥ ΤΕ ΚΑΙ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΚΑΙ

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ.

ΕΚ ΤΗΣ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ἈΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΣ

ΠΡΟΣ

ΓΝΑΙΟΝ ΠΟΜΠΗΙΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

* * *

—ΠΕΡΙ μιν Ἡρόδοτε καὶ Θουκυδίδῃ ταῦτα φρονῶ.
Πρῶτον, ὅτι καὶ σχεδὸν ἀναγκαιοτάτων ἔργων
ἀπαντᾷ ἐν τοῖς γραφεσὶν ἱστορίας, ὑποβιβάζει
καλὴν καὶ πεχαρισμένην τοῖς ἀναγνώσομενοις. Τοῦτο
Ἡρόδοτος

Ἡρόδοτος κρείττον μοι δοκεῖ πεποιηκεῖναι Θουκυδίδου. Ἐπεινος μὲν γὰρ κοινὴν Ἑλληνικὴν τε καὶ βαρβαρὴν πράξεων ¹ ἐξένηνοχεν ἱστορίαν, ὥς μῆτε τὰ γενομένα ἐξ ἀνθρώπων ἐξιτηλὰ γενῆται, μῆτε τὰ ἐργα, ² καὶ ἄπειρ αὐτοῦ εἰρηκῇ· τὸ γὰρ αὐτοῦ προοίμιον τε καὶ ἀρχὴ καὶ τέλος ἐστὶ τῆς ἱστορίας. Ὁ δὲ Θεκυδίδης πολέμον ἵνα γράφῃ, καὶ τὸν ἔτε καλὸν, ἔτ' εὐτυχῇ ὅς μαλίστα μὲν ὠφείλε μὴ γενεσθαι· εἰ δὲ μὴ, σιωπῇ καὶ λήθῃ παραδοῖς, ὑπὸ τῶν ἐπιγιγνομένων ἡγνοῖσθαι. Ὅτι δὲ ποτηρὰν εἰληφέν ὑποθεσίν, καὶ αὐτοῦ γε τὸ τοιοῦτον φαίνεται ἐν τῷ προοίμῳ. “Πολεῖς τε γὰρ δι’ αὐτὸν ἐξερῆμα-
 “ ῥηται φησὶν Ἑλληνίδας πολλὰς, τὰς μὲν ὑπὸ βαρβα-
 “ ρων, τὰς δ’ ὑπὸ σφῶν αὐτῶν, καὶ φυγὰς, καὶ φόνους
 “ ἀνθρώπων, ὅσας ἔγω πρότερον γενεσθαι, σάσμεν τε
 “ καὶ αὐχμὲς καὶ νοσῆς, καὶ ἀλλὰς πολλὰς συμφο-
 “ ρας.” ³ Ὡστε τὴν ἀναγιγνόντα τὸ προοίμιον ἡλλοτρι-
 ῶσθαι πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, Ἑλληνικὴν μέλλοντα ἀκῆαν.
 Ὅσα δὲ κρείττων ἢ τὰ δαυμάστα ἐργα δηλῆσα Ἑλλη-
 νων τε καὶ βαρβαρῶν γράφῃ, τῆς τὰ οἰκτρα καὶ δεινὰ
 παθῆ των Ἑλλήνων διαγγελλέσης· τὸς τε φρονιμώτε-
 ρος Ἡρόδοτος Θεκυδίδε κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς ὑποθε-
 σεως. Οὐδὲ γὰρ εἶδε τὸ τοιοῦτον εἰπεῖν, ὅτι δι’ ἀναγ-
 κὴν ἦλθεν ἐπὶ ταυτὴν τὴν γράφην, ἐπιστάμενος ἐκεῖνα
 καλλιῶ, ⁴ βελομένοις δὲ μὴ ταῦτα ἑτέροις γράφειν.
 Πάν γὰρ τεναίτιον, ἐν τῷ προοίμῳ διασφύρων τὰ πα-
 λαιὰ ἐργα, καλλιῶ καὶ δαυμάσιωτατα τὰ καθ’ αὐ-
 τὸν ἐπιτελεσθέντα φητὶ εἶναι· καὶ φανερόν ἐστι ταῦτα
 ἴκων ἐλόμενος. Οὐ μὲν Ἡρόδοτος γε τοῦτ’ ἐποίησεν,
 ἀλλὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ συγγραφέων γενομένων Ἑλλανικῶν
 τε καὶ Χαιρῶνος τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν προεκδεδυκότων,

οὐκ

ἐκ ἀπετραπείτο, ἀλλ' ἐπιστεύσειν αὐτὰν κρείσσον τι ἐξ-
δίσαν· ὅπερ καὶ πεποίηκε.

Δευτεροὶ ἐστὶ τῆς ἱστορικῆς πραγματείας ἔργον, γινώ-
ναι, ποθεν τ' ἀρξασθαι, ¹ καὶ μέχρι τοῦ προσελθῆν δεῖ.
Φαίνεται δὴ καὶ τὴν Θεκυδίδου πολὺ Ἡρόδοτος προ-
νιμωτερος, ὅς ἀρχεται τ' ἀφ' ἧς αἰτίας ἤρξαντο πρῶ-
τον κακῶς ποιεῖν τοὺς Ἕλληνας οἱ βαρβάροι· καὶ προ-
ελθόν, εἰς τὴν βαρβάρων κόλασιν καὶ τιμωρίαν λήγει.
Ὁ δὲ Θεκυδίδης ἀρχὴν μὲν ποιεῖσάτο ² ἀφ' ἧς ἤρξατο
καλῶς πράττειν τὸ Ἑλληνικόν· ὅπερ Ἕλληνα ὄντα καὶ
Ἀθηναίων ἐκ εἰδῆ ποιεῖν· ³ καὶ ταῦτα, οὐ τῶν ἀπέρριμ-
μένων ὄντα, ἀλλ' ὧν ἐν πρώτοις ἦγον Ἀθηναῖοι, στρατη-
γῶν τε καὶ τῶν ἄλλων τιμῶν ἀξιοῦντες· ⁴ καὶ ὅτε γέ
φανερως, ὥστε καὶ τῇ πόλει τῇ ἑαυτοῦ τας φανέρας αἰ-
τίας τοῦ πολέμου περιᾶπτειν, ἑτέρας ἔχοντα πολλὰς
ἀφορμαῖς περιᾶψαι τας αἰτίας. Καὶ ἀρξασθαι γέ
τῆς διηγήσεως μὴ ἀπὸ τῶν Κερκυραίων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν
κρατιστῶν τῆς πατρίδος ἔργων, ἃ μετὰ τὸν Περσικὸν
πολεμὸν εὐθὺς ἐπράξαν· ὧν ὑπερὸν καὶ ἐν ἐπιτηδεῶσι τοπῶν
μνήμην ποιεῖσάτο φαυλῶς πως καὶ ἐξ ἐπιδρομῆς. Δι-
ελθόντα δὲ ταῦτα μετὰ πολλῆς εὐνοίας, ὥς ἀνδρὰ φιλο-
πολιν, ἐπειτ' ἐπενέγκειν, ὅτι τούτων φόβῳ καὶ δέει προ-
ελθόντες Λακεδαιμόνιοι, προφασας ὑποβέντες ἑτέρας, ἤλ-
θον ἐπὶ τὸν πόλεμον· καὶ τότε λέγειν τὰ Κερκυραϊκά
καὶ τὸ κατὰ Μεγαρέων ψηφισμὰ, καὶ εἰ τι ἄλλο τοι-
στο λέγειν ἐβούλετο. Τὰ δὲ τέλη πλείονος ἀμαρτίας
πληρῆ· καὶ περὶ γὰρ λέγων, ὅτι παντὶ τῷ πολέμῳ παρ-
εγένετο, καὶ πάντα δηλώσειν ὑποσχομένος, εἰς τὴν ναυ-
μαχίαν τέλευτα τὴν περὶ Κυνὸς σημεῖα γεγενημένην
Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων, ἣ συνέβη κατὰ ἐτος εἰκο-
σὸν καὶ δευτέρον. Κρεῖττον δ' ἦν, διεξιελθοῖα τὰ κατὰ,

VOL. I.

P P

τελευτήν

τελευτην ποιησασθαι της ιστοριας την Δαυμασιωτατην και μαλιστα τις απεσι πεχαρισμενην, την καθοδον ¹ των φυγαδων των απο Φυλης, αφ' ων η η πολις αρξαμενη την ελευθεριαν εκομισατο.

Τριτον εστιν ανδρος ιστορικου, τινα τε δει παραλαβαν επι την γραφην πραγματα, και τινα παραλιπειν. Δοκει δη μοι καιν τετρη ² λειπεσθαι Θουκυδιδης. Συνειδως γαρ 'Ηροδοτος, οτι πασα μηκος εχεσα απο λογου διηγησις, αν μεν αναπαυσεις τινας λαμβανη, τας ψυχας των ακρωμενων ηδεως διατιθησιν· εαν δ' επι των αυτων μεινη πραγματων, και τα μαλιστα επιβυγχανηται, λυπει την ακοην τη καρη· ποιικιλην εβληθη ποιησαι την γραφην, 'Ομηρου ζηλωτης γενομενος. Και γαρ το βιβλιον ην αυτου λαβωμεν, μεχρι της εσχατης συλλαβης αβαιμεθα, και ας το πλειον επιζητεμεν. Θουκυδιδης δε πολεμον ινα και τινας απενυστι διεξερχεται μαχας επι μαχαις, και παρασκευας επι παρασκευαις, και λογους επι λογοις συντιθεις· ωστε μοχθειν μεν την διανοιαν των ακρωμενων· “ Κορον δ' εχει, ³ φησιν ο Πινδαρος, και μελι, και “ τα τερτινα αφροδισια.” Ηδη δ' εγω κακεινο ενεθυμηθη, ως ηδυν χρημα εν ιστορiais γραφης μεταβολη και ποιικilon· και τετ' εν δυο, η τρισι τοποις εποιησει, επι τε της Οδρυσων αρχης, δι' ας αιτιας εγενετο μεγαλη, και επι των εν Σικελια πολων.

Μετα τετο, εργον εστιν ιστορικου, διελεσθαι τε και ταξαι των δηλεμειων ικασον εν ω δα τοπων. Πως εν ικατερος διαιρει τε και ταττα τα λεγομενα; Θουκυδιδης μεν, τοις χρονοις ακολουθων, 'Ηροδοτος δε, ταις περιοχαις των πραγματων. Και γινεται Θουκυδιδης μεν ασαφης και δυσπαρακολουθητος· πολλων γαρ κατα το αυτο θερος και χειμωνα γιγνομενων εν διαφοροις, ως

ειπος,

εικος, τοποίς, ἡμιτελείς τας πρώτας πράξεις κατάλι-
 πων, ἑτέρων ἀπτεται τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ θίρος, ἡ χει-
 μωνα, γιγνομένων· πλανώμεθα δὴ, καθάπερ εἶκος, καὶ
 δυσκολῶς τοῖς δηλωμένοις παρακολουθεῖν, ταραττομένης
 τῆς διανοίας. Ἡρόδοτος δέ, ἀπο τῆς Λυδῶν βασιλείας
 ἀρχάμενος, καὶ μέχρι τῆς Κροίσου καταβάς, ἐπὶ Κυρον
 εὐθείας, τὸν καταλυσαντα τὴν Κροίσου ἀρχὴν, μεταβαίνει·
 Αἰγυπτίων τ' ἀρχεται διηγημάτων, καὶ Σκυθικῶν, καὶ
 Λιβυκῶν, τὰ μὲν ὡς ἀκολουθεῖ δὴλων, τὰ δὲ ὡς χά-
 ριστραν ποιήσαντα τὴν διήγησιν ἐπισαγῶν. Διεξέλθων
 τὴν πράξιν Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων ἴσιν ὁμοῦ διακο-
 σίοις καὶ εἰκοσι γεινομένης ἐν ταῖς τρισὶν ἡπείροις, καὶ
 παραγράψας τῆς Ξερξέως φυγῆς τὴν ἱστορίαν, καὶ διεσπάσει
 τὴν διήγησιν, ἀλλὰ συμβέβηκε, ἡ τῷ μὲν, μίαν ὑπόθεσιν
 λαβόντι, πολλὰ ποιῆσαι μέρη τοῦ ἐν σώμα· τῷ δὲ, τὰς
 πολλὰς καὶ ἑδὲν εἰκυίας ὑποθέσεις προειλομένην, συμ-
 φωνοῖν ἐν σώμα πεποιθῆναι.

Μίας δ' ἰδέας ἐπιμνησθησομαι ἡ πραγματικῆς, ἢ
 οὐδεμίας τῶν εἰρημειῶν ἥττω ἐν ἀπάσαις ἱστορίαις ζή-
 τεμεν, τὴν αὐτὴν τε συγγραφικῶς διαθεσιν, ἢ περὶ τῆς
 πρὸς τὰ πράγματα, περὶ ὧν γράφει. Ἡ μὲν Ἡρόδοτος
 διαθεσίς ἐν ἀπάσῃ ἐπιστάσει, καὶ τοῖς μὲν ἀγαθοῖς συν-
 ἡδομένη, τοῖς δὲ κακοῖς συναλγέσα· ἡ δὲ Θεουκλίδου δια-
 θεσίς αὐθιγαστος τις καὶ πικρά, καὶ τῇ πατρίδι τῆς Φυ-
 λῆς μνησικακῆσα. Τὰ μὲν γὰρ ἀμαρτήματα ἐπεξερχέ-
 ται καὶ μάλα ἀκριβῶς, τῶν δὲ κατὰ τὴν περὶ πικρῶς κα-
 θαπαξ καὶ μέμνηται, ἡ ὥστερ ἠναγκασμένης. Καὶ κα-
 τὰ μὲν τὸν πραγματικὸν τύπον ἥττων ἐστὶν Ἡρόδοτος διὰ
 ταῦτα Θεουκλίδης· κατὰ δὲ τὸν λεπτικὸν τὰ μὲν ἥττων,
 τὰ δὲ κρείττων, τὰ δ' ἴσους. Ἐρῶ δὲ καὶ περὶ τούτων ὡς
 ὑπερίληφα.

Πρώτη

Πρωτὴ τῶν ἀρετῶν γένοιτ' αὖ, ἥς χάρις οὐδὲν τῶν
 ἄλλων τῶν περὶ τὰς λόγους οφείλος. Τίς; ἡ καθαρά τοις
 ὀνομασί καὶ τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα σαφὲς διαλεχ-
 τὸς· ταυτὴν ἀκριβέσιν ἀμφοτέρω. Ἡρόδοτος τε γὰρ τῆς
 Ἰαδὸς ἀριστὸς πάνων· Θουκυδίδης τε τῆς Ἀτθίδος. Τρι-
 τὴν ἔχει χάραν ἢ καλεμένη συντομία· ἐν ταυτῇ δοκεῖ
 προεχεῖν Ἡρόδοτος Θουκυδίδης· καίτοι λεγοί τις αὖ, ὥς
 μετὰ τὴ σαφὲς ἐξεταζόμενον ἥδη φαίνεται τὸ βραχὺ·
 αἱ δ' ἀπολείποντο τέττα πικροί. ¹ Ἀλλὰ μὴδὲν ἐξω παρα-
 ποῦτο. Εὐαργεῖα μετὰ ταῦτα τίτακται πρώτη μετὰ
 τῶν ἐπιβέτων ἀρετῶν. Ἰκανὸς ἐν ταυτῇ κατορθέσιν ἀμ-
 φοτέρω. Μετὰ ταυτὴν συνίσταται τὴν ἀρετὴν τῶν ἡθῶν
 τε καὶ παθῶν μιμησίς. Διηρηται τὴν ἀρετὴν ταυτὴν οἱ
 συγγραφεῖς. Θουκυδίδης μὲν γὰρ τὰ παθὴ δηλώσει
 κρείττων. Ἡρόδοτος δὲ τὰ γ' ἡβὴ παραστήσαι δεινότε-
 ρος. Μετὰ ταῦτα αἱ τὸ μέγα καὶ θαυμαστὸν ἐκφαι-
 νοῦσαι τῆς κατασκευῆς ἀρεταί. Ἰσοὶ καὶ ταύταις οἱ
 συγγραφεῖς. Ἐπὸνται ταύταις αἱ τὴν ἰσχυρὴν καὶ τὸν τό-
 νον καὶ τὰς ὁμοιοτροπὰς δυνάμεις τῆς φράσεως ἀρεταί
 περιέχουσαι. Κρείττων ἐν ταύταις Ἡρόδοτος Θουκυδίδης.
 Ἡδονὴν δὲ καὶ πείθω καὶ τέρψιν καὶ τὰς ὁμοιογενεῖς ἀρ-
 ετὰς εἰσφέρειται μακρῶ Θουκυδίδε κρείττονας Ἡρόδοτος.
 Τῆς δὲ φράσεως τῶν ὀνομάτων τὸ μὲν κατὰ φύσιν Ἡρόδο-
 τος ἐζήλωκε, τὸ δὲ δεινὸν Θουκυδίδης, ὁμοειδὲς παρ' αὐτὸν ἐν
 λόγοις. Ἀρετῶν ἢ κυριωτάτη τὸ πρεπτόν. Ταυτὴν ὁ
 Ἡρόδοτος ἀκριβοὶ μαλλόν, ἢ Θουκυδίδης. Ὅμοειδης
 γὰρ ἔτος ἐν πασί, καὶ ταῖς δημηγορίαις μαλλόν, ἢ
 ταῖς διηγήσεσιν. Ἐμοὶ μὲντοι καὶ τῷ φίλτατῳ ² Καίκι-
 λῳ δοκεῖ τὰ ἐνθυμηματα αὐτῶ μαλιστα γὰ καὶ ζήλωσαι
 Δημοσβείης. Ἴνα δὲ συνελὼν εἰπῶ, καλαὶ μὲν αἱ ποιη-
 σεις ἀμφοτέρω· ἔτι γὰρ αὖ αἰσχυρυνθεὶν ποιήσεις αὐταί
 λέγων· διαφέρεισι δὲ κατὰ τοῦτο μαλιστα ἀλλήλων, ὅτι
 τῇ

το μὲν Ἡροδοτοῦ καλλὸς ἴλαρον ἐστὶ, φοβερὸν δὲ το
Θουκυδίδου. Ἀποχρῆ ταυτ' εἰρησθαι περὶ τούτων τῶν
συγγραφῶν, πολλῶν καὶ ἀλλῶν ἐνόντων λεγέσθαι, περὶ
ᾧ καὶ ἕτερος ἐστὶ καίριος.

δ. Ξενοφῶν δὲ καὶ Φιλίστος, οἱ τε τοῖς ἐπακμασαν-
τες, ὅτε φύσει ὁμοίας εἶχον, ὅτε προαιρέσεις. Ξενοφῶν
μὲν γὰρ Ἡροδοτὴ ζῆλωτος ἐγένετο κατ' ἀμφοτέρους τὰς
χαρακτήρας, τὸν τε πραγματικόν, καὶ τὸν λεκτικόν.
Πρῶτον μὲν γὰρ τὰς ὑποθέσεις τῶν ἱστοριῶν ἐξελέξατο κα-
λὰς καὶ μεγαλοπρεπεῖς καὶ ἀνδρὶ φιλοσοφῷ προσηκῶσας·
τὴν τε Κυρῆ Παιδείαν, εἰκὼνα βασιλείᾳς ἀθάνα καὶ εὐδαι-
μονος· καὶ τὴν Ἀναβάσιν τοῦ νεωτέρου Κυροῦ, ᾧ καὶ αὐ-
τὸς συνανέβη, μεγίστον ἐγκώμιον ἔχουσιν τῶν συστρατευ-
σάμενων Ἑλλήνων· καὶ τρίτην ἐπὶ τὴν Ἑλληνικὴν, καὶ
ἣν κατελίπει ἀτελὴ Θουκυδίδης, ἐν ἣ καταλυοῦνται τὸ
ἐριακόντα, καὶ τὰ ταχὺ τῶν Ἀθηναίων, ἃ Λακεδαιμονιοὶ
καθεῖλον, αὐθις ἀνίστανται. Οὐ μόνον δὲ τῶν ὑποθέσεων
χαρὶν ἄξιός ἐπαινεῖσθαι, ζῆλωτος Ἡροδοτὴ γενόμενος,
ἀλλὰ καὶ τῆς οἰκονομίας. Ταῖς τε γὰρ ἀρχαῖς αὐτῶν
ταῖς πρεπωδέσασιν κεχρηται, καὶ τελευτὰς ἑκάστη τὰς
ἐπιτηδαιοτάτας ἀποδεδωκε. Μεμερικέ τε καλῶς καὶ τέ-
ταχῃ καὶ πεποικίλκε τὴν γραφὴν. ἦθος τ' ἐπιδεικνύται
θεοσεβές, καὶ δίκαιον, καὶ καρτερικόν, καὶ εὐπέτες, ἀπα-
σαις τε συλληθὲν κεκοσμημένον ἀρεταῖς· καὶ ὁ μὲν
πραγματικὸς τυπὸς αὐτῷ τοιαύτος.

Ὁ δὲ λεκτικὸς πῃ μὲν ὁμοίος Ἡροδοτῇ, πῇ δ' ἐνδε-
στερος. Καθαρὸς μὲν γὰρ τοῖς ὀνομασιν ἱκανῶς, καὶ
σαφὲς, καθάπερ ἐκεῖνος· ἐκλεγεί δ' ὀνόματα συνήθη τε
καὶ προσφύη τοῖς πράγμασι, καὶ συντιθέσιν αὐτὰ ἡδέως
πανυ καὶ κεχαρισμένως, ὥς ἦν τὸν Ἡροδοτῇ. Ὑψὸς δὲ
καὶ καλλὸς καὶ μεγαλοπρεπείαν καὶ τὸ λεγόμενον ἰδίως
πλάσμα ἱστορικόν Ἡροδοτὸς ἔχει. Οὐ γὰρ μόνον οὐκ
ισχυρε

ισχυσε τετο παρ' αυτε λαβειν, αλλα και ποτε διεγει-
ραι βουληθειη την φρασιν, ολιγον εμπιευσας, ¹ ὥστε
απογειος αυρα, ταχεως σβειννυται. Μακροτερος γαρ
γινεται τε διοτος εν πολλοις και τε πρεποντος, και εχ,
ὡς Ἡροδοτος, εφαπτεται των προσωπων ευτυχως, αλλ'
εν πολλοις ολιγωρος εστιν, αν τις ορθως σκοπη.

* * *

III.

III.

¹ E LONGINO.

[Juxta Edit. Joannis Tourn. Oxon. 1778. in 4to.]

² EK TOY

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΛΟΓΓΙΝΟΥ

ΠΕΡΙ

ΎΨΟΥΣ

Ἡ—των λόγων κρίσις πολλῆς ἐστὶ πειράς τελευταίου
ἐπιγεννημα. ΠΕΡΙ ΎΨ. § vi.

§ I.

—³ **Α**ΚΡΟΤΗΣ και ἐξοχή τις λόγων ἐστὶ τὰ ὕψη
και ποιητὰν τε οἱ μέγιστοι και συγγραφῶν ἐκ
αλλοθεν ἢ ἐνθενδε ποθεν ἐπρωτεύσαν, ⁴ και ταῖς ἑαυτῶν
περιελαβὼν ευκλείαις τον αἰωνα. Οὐ γὰρ εἰς παῖθα τῆς
ἀπρωμειανς, ἀλλ' αἱ ἐκστασιν αἰνεῖ ⁵ τὰ ὑπερφύα·
⁶ πανήν δὲ γε συν ἐκπληξεί τε πῖθανε και τε πρὸς χάρι
αἱ κρατεῖ το Δαυμασιον· εἰγε το μὲν πῖθανον ὡς τα
πολλά ἐφ' ἡμῖν· ταυτα δὲ δυναστείαν και βίαν ἀμαχον
προσφίροντα,

προσφέροντα, παντός ἐπὶ τῷ τε ἀκροαμένῳ καθίσταται.
 Καὶ τὴν μὲν ἐμπειρίαν τῆς εὐρέσεως, καὶ τὴν τῶν πραγ-
 ματῶν τάξιν καὶ οἰκονομίαν ἐκ ἐξ ἑνός, ἐδ' ἐκ δυοῖν, ἐκ
 δὲ τε ὅλης τῶν λόγων ὕψους μολὶς ἐκφαινομένην ὁρῶμεν.
 ὁ ὕψος δὲ τοῦ καιριῶς ἐξενεχθὲν τὰ τε πράγματα δικήν
 σκηπτου πάντα διεφορήσεν, καὶ τὴν τοῦ ῥήτορος εὐθύς
 ἀθροαὶ ἐνεδείξατο δύναμιν. * * *

* * *

§ VII.

Εἶδεναι χρὴ, φιλτάτι, διότι, καθάπερ καὶ τῷ κοι-
 νῷ βίῳ εἶδεν ὑπαρχει μέγα, ἡ τοῦ καταφρονεῖν ἐστὶν μέ-
 γα· οἷον πλετοί, τιμαί, δοξαί, τυραννίδες, καὶ ὅσα δὴ
 ἀλλὰ ἔχει πολὺ τὸ ἐξωθεν προστραγῶδουμενον, οὐκ αὖ
 τῷ γε φρονιμῷ δοξαίεν ἀγαθὰ ὑπερβαλλόντα, ὡς αὐτὸ
 τὸ περιφρονεῖν ἀγαθὸν ἔμετριον.² Θαυμάζεσι γὰρ τῶν
 ἐχόντων αὐτὰ μαλλὸν τῆς δυνάμενός ἐχάν, καὶ διὰ με-
 γαλοψυχίαν ὑπερορῶντας.³ Τῇ δὲ τοῦ καὶ ἐπὶ τῇ
 διηρμειῶν ἐν ποιήμασι καὶ λόγοις ἐπισκεπτέον, μὴ τίνα
 μεγέθους φαντασίαν⁴ ἔχοι τοιαύτην, ἢ πολὺ προσκείται
 τὸ ἀπὸ προσαναπλαττομένου, ἀναπτυσσομένα δὲ ἀλλῶς
 εὐρίσκειτο χαυνά, ὡς τὸ θαυμάζειν τὸ περιφρονεῖν εὐ-
 γειέστερον. Φύσει γὰρ πῶς ὑπὸ ταλῆθους ὕψους ἐκαι-
 ρεται τὴν ἡμῶν ἢ ψυχὴν, καὶ γαυρον τὴν ἀναστήμα λαμ-
 βάνουσα πληρεται χάρας καὶ μεγαλαυχίας, ὡς αὐτὴ
 γεννησασα ὅπερ ἠέκεν. Ὅταν ἐν ὑπ' ἀνδρὸς ἐμφορὸς
 καὶ ἐμπειρὸς λόγων πολλακίς ἀκροαμένοι τι πρὸς μεγα-
 λοφροσύνην τὴν ψυχὴν μὴ συνδιατίθῃ, μὴδ' ἐγκαταλεί-
 πῃ τὴν διανοίαν πλεον τοῦ λεγομένου τοῦ ἀναθεωρουμένου,
 πίπτῃ δ', αὖ τοῦ συνεχὲς ἐπισκοπῇ, εἰς ἀπαυξήσιν· οὐκ
 αὖ ἐπ' ἀληθὲς ὕψος εἴη, μεχρὶ μόνῃς τῆς ἀκοῆς σωζό-
 μενον.

μικρον. Τετο γαρ τῶν οντι μεγα, ε πολλη μεν ἡ αναθεω-
ρησις, δυσκολος δ'ε, μαλλον δ' ¹ αδυνατος ἡ κατεξ-
αναστασις· ισχυρα δε ἡ μνημη και δυσεξαλεκτος. Ὁ-
λως και καλα νομιζε ὑψη και αληθινα τα διαπαντος
αρεσκοντα και πασιν· ² ὅταν γαρ τοις απο διαφοραν
επιτηδευματων, βιων, ζήλων, ἡλικιων, λογων, ἐν τι και
ταυτον ἅμα περι των αυτων δοκη, τοθ' ἡ ἐξ ασυμφωνων
³ ὡς κρισις και συγκαταθεσις την επι τῷ θαυμαζομενῷ
πιστιν ισχυραν λαμβανει και αναμφιλεκτον.

§ VIII.

Επει δε πεντε, ὡς αν ειποι τις, πηγαι τινες εισιν αἱ
της ὑψηγοριας γονιμωταται (προὔποκειμενης, ὡςπερ
εδαφες τινος κοινα, ταις πεντε ταυταις ιδεαις της εν τῇ
λεγειν δυναμεως, ἥς ὅλως χωρις ουδεν,) πρῶτον μεν και
πρατιστον, ⁴ το περι τας νοησεις ἀδρεπηβολον, ὡς και
ποις περι Ξενοφαντος ὤρισαμεθα· δευτερον δε, το σφα-
δρον και ενθουσιασικον παθος· αλλ' αἱ μεν δυο αὗται τε
ὑψος κατα το πλεον αυθιγενεις συστασεις, αἱ λοιπαι δ'
ἤδη και δια τεχνης· ⁵ ἥτε ποια των σχηματων πλασις·
(⁶ δισσα δε που ταυτα, τα μεν νοησεως, θατερα δε λε-
ξεως·) επι δε τετοις ⁷ ἡ γενναια φρασις, ἥς μερη παλιν
ενομαζων τε εκλοῆ, και ἡ τροπικη και πεποιημενη λεξις·
πεμπλή δε μεγεθους αιτια, και συγκλειουσα τα προἰαυτης
ἅπαντα, ἡ εν αξιωματι και διαρσει συνθεσης· φερει δη,
τα εμπειριεχομενα καθ' ἑκαστην ιδεαν τετων επισκεψα-
μεθα, τοσπον προαγοντες, ὅτι τῶν πεντε μοριων ὁ Και-
κίλιος ⁸ εστιν ἡ παρελιπεν, ὡς και το, παθος αμελει.
⁹ Ἀλλ' α μεν ὡς ἐν τι ταυτ' αμφω, τι ὑψος και το
παθητικον, και εδοξεν αυτῷ παντῇ συνυπαρχειν τε αλ-
VOL. I. Q q ληλοις

ληλοις και συμπεφυκειναι, διαμαρτανειν και γαρ παθη
τινα διεσῶτα ὑψες και ταπεινα εὑρισκειναι, παθατιρ οἰκ-
τοι, λυται, φοβοι και εμπαλιν πολλα ὑψη διχα πα-
θους, ὡς προς μυριοις αλλοις και τα περι τες ¹ Αλω-
δας τῷ Ποιητῇ παρατετολημενα,

Οσταν ἐπ' Οὐλομαρ μαμασσο θιμαν' αυταρ ἐπ' Οσση
Παλιον κροσιφυλλον, ἰν' ἔραιοις ἀμείβετοις κη.

Και το τουτοις ἐτι μείζον ἐπιφερομεντο,

Και το κεν ἐπιτελεισται. —————

Παρα γε μην τοις ῥητορσι τα εὔκωμια, και τα πομ-
πικα, και επιδεικτικα, τον μεν ογκον και το ὑψηλον ἐξ
ἀπαντος περιεχα, παθος και χῆρευει κατα το πλειστον·
ὅθεν ἦκιστα των ῥητορων οἱ περιπαθεις εὔκωμιαστικοι, η
εμπαλιν οἱ επαινετικοι περιπαθεις. Εἰ δ' αυ παλιν ἐξ
ὅλου μη νομισεν ὁ Καικιλιος το εμπαθος εἰς τα ὑψη
ποτε συντελειν, και δια τετ' εχ ἡγησατο μνημης αξιοι,
πανυ διηπατῆται. Δαρῖων γαρ αφορισαιμην αν, ὡς εδεν
ἔτας, ὡς το γενναιον παθος, ενθα χρη, μεγαληγορον,
ὥσπερ ὑπο μανιας τινος και πνευματος ενθουσιαστικως
εκπνεον, ² και οἰονει φοιδαζον τους λογους.

§ IX.

³ Ου μην αλλ', εἴη την κρατιστην μοιραν επιχα των
αλλων το πρωτον, λεγω δε το μεγαλοφυες, χρη και-
ταυθα, α και δωρητοι το πραγμα μαλλον η κτητοι,
ὁμας, καθ' ὅσον οἰοντι, τας ψυχας αιωατροφειν προς τα
μεγισθα, και ὥσπερ εγχυμονας αἱ ποιαν γενναιου παρα-
σηματος. Τίνα, φησας, τροπον; γεγραφα πε και ἐτε-
ρωθι,

ρεθι, ὅτι το τοιούτον ὕψος μεγαλοφροσύνης ἀπηχημα.
 Ὅθεν καὶ φωνῆς διχα θαυμαζεται ποτε ψιλῇ καθ' ἑαυ-
 τὴν ἢ εἰνοια δι' αὐτο το μεγαλοφρον' ὥς ἡ τε Αἰαντος
¹ ἐν Νεκυῖᾳ σιωπῇ μεγα καὶ παντος ὑψηλοτέρων λόγον.
 Πρῶτον ἐν το, ἐξ ἧς γίνεται, προϋποτίθεσθαι πάντως ἀναψ-
 καιον ὥς εἶχειν δα τον ἀληθῆ ῥήτορα μὴ ταπεινὸν φρο-
 νημα καὶ ἀγεννές· εἰς γὰρ οἰοῦντι μικρὰ καὶ δειλοπρεπε-
 φρονεῖας καὶ ἐπιηδυνοντας παρ' ὅλων τον βίον θαυμασον
 τι καὶ του παντος αἰωνος ἐξενεγκαν ἀξιον· μεγαλοὶ δὲ
 οἱ λόγοι τούτων κατὰ το εἶκος, ὡς αὐ ἐμξερθεῖς ὡσιν
 αἱ εἰνοιαί. Ταυτὴ καὶ εἰς τους βαλίστα φρονηματίας
 ἐμπίπτει τα ὑπερφυα· ὁ γὰρ τῷ Παρμενίωνι φησάντι,
 “² Ἐγὼ μὲν ἀν ἠρκεσθην, ³ αὖ Ἀλεξάνδρος ἡμῇ,”
 “Καγὰ, ἡ Δία, εἶπαν, εἰ Παρμενίων ἡμῇ,” το αὐτοῦ
 μεγαλοφρον δακνυσιν· ὥς καὶ το Ὅμηρου παρορρίζα με-
 γαλοφύες ἐν τῷ

Οὐρανὸν ἰσχυρίζε κατὰ, καὶ ἐπὶ χθονὶ βασιτεῖ,

το ἐκ' ἔρανον ἀπο γῆς διασημα· καὶ τετ' αὖ εἰποι τις ἔ-
 μαλλον ⁴ τῆς Εὐριδος, ἢ Ὅμηρου μέτρον. ⁵ Ὡς ἀνομοῖον
 γὰρ το Ἡσιόδειον ἐπὶ τῆς Ἀχλὺος, πῶς Ἡσίοδος καὶ τὴν
 Ἀσπίδα διττοῖν,

Τὰς αὖ μὴ μὲν μαζαί μιν·

αὖ γὰρ δανὸν ἐποίησε το εἰδῶλον, ἀλλὰ μισητόν. ⁶ Ὅθεν
 πῶς μεγεθύνει τα δαιμονία ;

Ὅσσοι δ' ἡρώειδες κτλ. ἰδὲ οφθαλμοῖσιν
 Ἡμῖνος ἐν σκοτίῃ, λυσσάντων ἐπὶ οἰστροῖς ποταμῶν,
 Τούτων ἀπὸ τῆς ἀπορίας διὰ τὴν ὑψηλὴν ἰκται.

Τῷ

Τὴν ὁρμὴν αὐτῶν κοσμικῇ διασηματί καταμίστρα. Τίς
 ἐν ἑκ ἂν εἰκοτῶς διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ μεγέθους ἐπι-
 φθειγέαιτο. ὅτι, ἂν δις ἐξῆς ἐφορμησῶσιν οἱ τῶν θεῶν
 ἵπποι, κτεθ' εὐρησοῦσιν ἐν κοσμῷ τόπον; Ὑπερφυα καὶ
 τὰ ἐπὶ τῆς θεομαχίας φαντασμάτα,

¹ Ἀμφὶ δ' ἐπαλπιγξὴν μέγας κρατος, κλυμπὸς τε,
 Ἐδδυσσὶ δ' ἐπιπλεῖν αἰαξ ἱερῶν Λιδωνίους·
 Δυσσας δ' ἐκ θρόνου αἰτο, καὶ ἰαχὴ, μὴ οἱ ἐκπύα
 Γαῖα· ἀπαίρηξαι Πρωτῶν ἐνοσίχθων,
 Οἴκῳ δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι Θανάτῳ,
 Σμερδαλέ', ἐρμηνίτῃ, τὰ τε στογασοὶ δῖαι πύρ.

Ἐπιβλεπας, ἱταίρε, ὥς, ἀναρρήγνυμένης μὲν ἐκ βαθρῶν
 γῆς, αὐτὴ δὲ γυμνουμένου ταρταρῶ, ἀνατροπῇ δὲ ὅλου
 καὶ διαφασὶν τῇ κοσμῷ λαμβανόντος, πανθ' ἅμα, οὐρα-
 νος, αἰθῆρ, τὰ θνητὰ, τὰ ἀθάνατα, ἅμα τῇ τότε συμ-
 πολέμῳ καὶ συσκινδυνεύει μαχῇ. ² Ἀλλὰ ταῦτα φοβερά
 μὲν, ἔλῃν ἀλλὰς εἰ μὴ κατ' ἀλληγορίαν λαμβανόντο,
 πανταπασὶν ἀθῆα, καὶ ἔσωζοντα το πρέπον. Ὅμηρος
 γὰρ μοι δοκεῖ, παραδίδους, τραύματα θεῶν, στασεις,
 τιμωρίας, δακρυὰ, δέσμα, παθὴ παμφυρτα, τοὺς μὲν
 ἐπὶ τῶν Ἰλιακῶν ἀνθρώπων, ὅσον ἐπὶ τῇ δυνάμει, θεοὺς
 πετοίηκεναι, τοὺς θεοὺς δὲ ἀνθρώπους. Ἀλλ' ἡμῖν μὲν
 δυσδαιμονοῦσιν ἀποκείται λιμὴν κακῶν, ὁ θάνατος τῶν
 θεῶν δ' οὐ τὴν φύσιν, ἀλλὰ τὴν αὐτυχίαν ἐποίησεν αἰω-
 νιον. Πολυ δὲ τῶν περὶ τὴν θεομαχίαν ἀμείνων τὰ, ὅσα
 ἀχραντὸν τι καὶ μέγα το δαίμονιον, ὥς ἀληθῶς, καὶ
 ἀκράτον παρίστησιν, οἷα (πολλοὶς δὲ προ ἡμῶν ὁ τόπος
 ἐξυργασταὶ) τὰ ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος,

—Τερμ

—Τρεῖς δ' ἦσαν μακρὰ, καὶ ὕλη,
 Καὶ κορυφαί, Τρώων τι πόλιν, καὶ τῆς Ἀχαιῶν,
 Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντες.
 Βῆ δ' ἔλκεν ἐπὶ κυματ'. ¹ ἀτάλλει δὲ κητὶ ὑπ' αὐτῷ
 Πάρτερόν ἐκ πνεύμων, κ' ἠγνέοντο ἀνέκτα.
 Γηθοσύνη δὲ θαλάσσης δῦσταιτο, τοὶ δὲ πίοντο——

Ταυτὴ καὶ ὁ τῶν Ἰεδαίων δεσμοθέτης, εἷχ' ὁ τυχὼν αἰνῆς,
 ἐπαδὴ τὴν τε θεῶν δυνάμειν κατὰ τὴν ἀξίαν ² ἐχώρησε,
 καξεφηνεν, εὐθύς ἐν τῇ εἰσβολῇ γραψίας τῶν νομῶν,
 “Εἰπεῖν ὁ Θεός,” φησὶ τι; “³ Γενεσθῶ φῶς, καὶ εἶεν-
 “ετο· γενεσθῶ γῆ, καὶ ἐγενετο.” Οὐκ οὐχληρὸς ἀν-
 ἰσως, ἱταίρει, δοξάιμι, ⁴ ἐν ἐτὶ τῇ Ποιήτῃ, καὶ τῶν ἀνθρώ-
 πινων παραθεμενός, τε μαθεῖν χάριν; ὥς εἰς τὰ ἥρωϊκα
 μεγεθὴ συνεμβαινὲν εὐθιζεῖ. Ἀχλὺς ἀφ' αὐτοῦ καὶ νύξ ἀπα-
 ρος αὐτῷ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐπεχει μαχὴν· εὐθα δὲ ὁ Αἰ-
 ας ἀμνηχαιῶν,

⁵ Ζεὺ πατέρ, (φησὶ), ἀλλὰ σὺ βῦσαι ὑπ' ἡρώος υἱὸς Ἀχαιῶν,
 Πιῆσαι δ' αἰθρὴν, δὸς δ' οφθαλμοῖσιν ἰδῆσθαι·
 Εἰ δὲ φάει καὶ οἰσσοῖ.

Ἔστιν ὡς ἀληθὲς τὸ παθὸς Αἰάντος· ἔ γάρ ζῇ ευχεται,
 (ἦν γὰρ τὸ αἰτήμα τοῦ ἥρώος ταπεινότερον,) ἀλλ' ἐπειδὴ
 ἐν ἀπράκτῳ σκότει τὴν ἀνδρείαν εἰς οὐδὲν γενναῖον εἶχε
 διαθεσθαι, διὰ ταυτ' ἀγανακτῶν, ὅτι πρὸς τὴν μαχὴν
 ἀργαί, φῶς ὅτι ταχίστα αἰτεῖται, ὡς πάντως τῆς ἀρε-
 τῆς εὐρησῶν ἐνταφίσαι ἀξίον, καὶ αὐτῷ Ζεὺς ἀντίλατῆται.
 Ἀλλὰ γὰρ Ὀμηρὸς μὲν εὐθαδὲ οὐρίος συνεμπνέει τοῖς
 ἀγῶσι; ⁶ καὶ ἐκ ἄλλο τι αὐτὸς πεπονθέν, ἡ

Μαινταί, ὡς ἐπ' Ἀρης ἐγχείσπαλος, ἡ οἰσὸν πυρ
 Οὐρίοι μαινταί βαθὴς ἐν ταφίσῃ ὕλης·
 Ἀφλαίμω δὲ περὶ στομα γινέται.

§ XII.

* * *

§ XII.

—¹ Ὁ Κικέρων τε Δημοσθένης ἐν τοῖς μεγέθεσι παρ-
 αλλαττα. Ὁ μὲν γὰρ ἐν ὑψέϊ το πλεον αποτομῶ, ὁ δὲ
 Κικέρων ἐν χυσεῖ· καὶ ² ὁ μὲν ἡμετερος διὰ το μετα
 βίας ἑκαστα, ἐπὶ δὲ ταχους, ῥωμης, δεινότητος, οἷον
 παῖσιν τε ἅμα καὶ διαρπαζειν, σκητῶ τινι παρειαζοῖτ'
 ἀν ἡ κεραυνῶ· ὁ δὲ Κικέρων, ὡς ἀμφιλαφῆς τις ἐμ-
 πρησμος, (οἰμαι,) παντὴ κίεταται καὶ ἀνείλειται, πολυ
 εχων καὶ ἐπιμονον αἰε το καιον, καὶ διακληρονομημενον
 ἀλλοτ' ἀλλοιῶ; ἐν αὐτῶ, καὶ κατὰ διαδοχὰς ἀνατρέ-
 φομενον. ³ Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὑμᾶς ἀν ἀμεινον ἐπι-
 κρινοῖτε. Καιρος δὲ τοῦ Δημοσθενικοῦ μὲν ὑψους καὶ
⁴ ὑπερτεταμενα, ἐν τε ταῖς δεινωσῖσι καὶ τοῖς σφοδροῖς
 παθεσι, καὶ εἴθᾳ δὲ τον ἀκροατην το συνολον ἐκπληξαι
 τῆς δὲ χυσεως, ὅπου χρῆ καταντλησαι· τοπηγοριαῖς τε
 γὰρ, καὶ ἐπιλαγοῖς κατὰ το πλεον, καὶ παραβασῖσι,
 καὶ τοῖς φραστικοῖς ἀπασι καὶ ἐπιδεικτικοῖς, ἱστοριαῖς τε,
 καὶ φυσιολογιαῖς, καὶ οὐκ ὀλιγοῖς ἀλλὰ μερεσιν ἀγ-
 μοδιος.

§ XIV.

¹ Οὐκ ἐν καὶ ἡμᾶς, ἥνικ' ἀν διαποναμὲν ὑψηλῆς τι
 καὶ μεγαλοφροσυνης δεομενον, καλον ἀναπλατῖσθαι ταῖς
 ψυχαῖς, πῶς ἀν, εἰ τυχεῖ, ταῦτο τῷ Ὀμηρῳ εἶπει,
 πῶς δ' ἀν Πλάτων ἡ Δημοσθένης ὑψωσῃ, ἡ ἐν ἱστορίᾳ
 ·Θεκυδίδης·

Θευκιδῆς προσπιπίοντα γὰρ ἡμῖν κατὰ ζῆλον ἕκαστα τα
 προσώπα, καὶ οἷον διαπρεπόντα, τὰς ψυχὰς ανοίσει πᾶς
¹ πρὸς τὰ ἀνειδωλοποιούμεενα μέτρα. Ἐτι δὲ μάλλον, εἰ
 παλαιὰ τῇ διανοίᾳ προσυπογραφοίμεν, πῶς ἀν ² τοδε τι
 ὑπ' ἡμῶν λεγόμενον παρὰν Ὀμηρὸς ἠέσσει, ἡ Δημοσθε-
 νῆς, ἡ πῶς ἀν ἐπὶ ταύτῃ διετίθησαν· τῇ γὰρ ὅτι μέγα
 τὸ ἀγωνισμὰ, τοῖσιν ὑποτίθεσθαι τὰν ἰδίαν λόγον δι-
 καστηρίον καὶ δακτρὸν, καὶ ἐν τηλικούτοις ἤρωσι, κριταῖς
 τε καὶ μαρτυρίαι, ³ ὑπέχεν γραφομένων εὐθυίας, καὶ
 μὴ παιζαί. Πλεον δὲ τούτων παρορμητικόν, εἰ προστι-
 θῆς, πῶς ἀν ἐμοὶ ταῦτα γραψάιντος ὁ μετ' ἡμῶν πᾶς
 ἀκούσῃ αἰὼν; Εἰ δὲ τις αὐτοὺς φοβόιτο, μὴ τε ἰδίᾳ
 βίῃ καὶ χρόνῳ εὐφραίνεται τι ὑπερήμερον, ἀνάγκη καὶ
 τὰ συλλαμβανόμενα ὑπὸ τῆς ταύτης ψυχῆς ⁴ ἀτελεῖ τῷ
 φλά ὥστερ ἀμείβεσθαι, πρὸς τοὺς τῆς ὑπεροφημίας ὅλης
 μὴ τέλεισφορούμενα χρόνον.

* * *

§ XVI.

⁵ Αὐτοὶ μὲντοι καὶ οἱ περὶ σχημάτων ἐφεξῆς τε-
 ταίλαι τοπος· καὶ γὰρ ταῦτ', ἀν' ὃν δὲ σκευαζῆναι τρόπον,
 ὥς εἴπῃ, οὐκ ἀν' ἡ τύχῃσα μεγέθους εἴη μέρος· ⁶ οὐ μὴν
 ἀλλ', εἴπα το πάντα διακρίβην πολὺ ἐργον ἐν τῇ παρ-
 ὀντι, μάλλον δ' ἀπεριόριστον, ὀλίγα τῶν, ὅσα μεγαλη-
 γορίας ἀποτελεῖσιν, τε πείσασθαι τὸ προκειμένον ἕνεκα
 καὶ δὴ διεξιμέν. Ἀποδαῖξιν ὁ Δημοσθένης ὑπὲρ τῶν πε-
 πολιτευμένων ἀσφρα· τίς δ' ἢ ἡ κατὰ φύσιν χρῆσις
 αὐτῆς; ⁷ Οὐχ ἡμαρτετε, ὦ τοὶ ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων
 ἐλευθερίας

“ ελευθερίας αγωγα αραμειοι· εχετε δε οικωσιν τούτων
 “ παραδειγματα· κδε γαρ οί εν Μαραθωνι ήμαρτον, κδ
 “ οί εν Σαλαμινι, κδ οί εν Πλαταιαις.” Αλλ’ επαδη,
 καθατερ εμπνευσθας εξαίφνης ύπο Δις, και εϊονει φοιβο-
 λητος γενομειος, τον κατ’α των αριστεων της Έλλα-
 δος όρκον εξεφωνησεν, “¹ Ουκ ειςιν όπως ήμαρτετε, ου
 “ μα τους εν Μαραθωνι προκινδυνευσαντας.” Φαινέται δι-
 ενος τε όμοτικη σχηματος, ότερ ενθαδε αποστροφην εγω
 καλω, τες μεν προγονους αποθewσας, ότι δα τες ετας
 αποθανοντας ως Δις ομνυνται παριστανων, τοις δε πρινσι
 το των εκει προκινδυνευσαντων εντιθεις φρονημα, την δε
 της αποδειξεως φυσιν μεθεσπακως εις ύπερβαλλον ύψος
 και παθος² και ξειων και ύπερφυων όρκων αξιοτιστιαν,
 και άμα παιωνιον τινα και αλεξιφαρμακον εις τας ψυ-
 χας των απκοιτων καθιεις λογον ως κουφιζομενες ύπο
 των εγκωμιων μηδει ελαττον τη μαχη τη προς Φιλιπ-
 ποι, η επι τοις κατα Μαραθωνα και Σαλαμινα νικητη-
 ριοις, παρισσθαι φρονειν οίς πασι τες ακροατας δια τε
 σχηματισμω συναρπασας φηγετο. * * *

* * *

§ XVIII.

Τι δ’ επανα φημεν, τας σιυσεις τε και ερωτησεις ;
 αρα εκ αυταις ταις των σχηματων ειδοποιϊαις παρεκο-
 λυ εμπρακτότερα και σοβαρωτερα συνλινει τα λεβομενα ;
 “³ Η βελεσθε, ειπε μοι, περιϊοντες αλληλων πυθανεσθαι,
 “ λεγεται τι καινον ; τι γαρ αν γενοιτο τούτου καινοτε-
 “ ρον, η Μακεδων αιηρ καταπολεμων την Έλλαδα ;
 “ τεθνηκε Φιλιππος ; ου μα Δι, αλλ’ ασθινει· τι δ’
 “ υμιν

“ ὑμῖν διαφέρει ; και γαρ, αν αὐτος τι παθῃ, ταχέως
 “ ὑμεις ἑτερον Φιλιππον ποιησετε.” Και παλιν, “ Πλε-
 “ ωμεν επι Μακεδονιαν, φησι· ποι δη προσορμειμεθα ;
 “ ηρετο τις· εὔρησαι τα σαβρα των Φιλιππε πραγματων
 “ αυτος ὁ πολεμος.” Ην δε, ἀπλως ῥηθεν, το πραγμα-
 τω παντι καταδεεστερον· νυνι δε το ενθεν και οξύρροπον
 της πεισεως και αποκρισεως, και τὸ προς ἑαυτον ὡς προς
 ἑτερον ανθυπανταν, ε μονον ὑψηλοτερον εποιησε τῷ σχη-
 ματισμῷ το ῥηθεν, αλλα και πιστοτερον. * * *

* * *

§ XXV.

Ἱ Ὅταν γε μην τα παρεληλυθοτα τοις χρονοις ασ-
 αγης ὡς γινομενα και παροντα, ε διηγησιν επι τον λογον,
 αλλ' εναγωνιον πραγμα ποιησεις. “ Πεπτωκως δε τις,
 “ φησιν ὁ Ξενοφων, ὑπο τῷ Κυρε ἵπτῳ, και πατεμενος,
 “ παια τη μαχαιρα εις την γαστερα τον ἵππον· ὁ δε
 “ σφαδαζων αποσειεται τον Κυραν, ὁ δε πιπται.” Τοι-
 ετος εν τοις πλεστοις ὁ Θεκυδιδης.

* * *

§ XXXV.

—^α Ἡ φυσίς ου ταπεινον ἡμας ζων, ουδ' αγεινες
 εκρινε τον ανθρωπον, αλλ' ὡς ες μεγαλην τινα παινηγυ-
 ριν ες τον βιον και ες τον συμπαντα κοσμον επαγεσα,
 θεατας τινας των ὁλων αὐτης εσομενους, και φιλοτιμω-
 τατας αγωνιστας, ευθυς αμαχον ερωτα ενεφυσεν ἡμων
 VOL. I. R r ταις

ταῖς ψυχαῖς παντός ἀπὸ τῆς μεγάλης, καὶ ὡς πρὸς ἡμᾶς δαιμονιωτέρας. Διότι τῇ θεωρίᾳ καὶ διανοίᾳ τῆς ἀνθρώπινης ἐπιβολῇ οὐδ' ὁ συμπᾶς κόσμος ἀρκεῖ, ἀλλὰ καὶ τὰς τὴν περιεχόντος πολλακίς ὁρᾷ ἐκβαίνουσιν αἱ ἐπινοιαί· καὶ εἰ τις περιβλεψαίτο ἐν κυκλῷ τοῦ βίου, ὅς πλεονεχέει τὸ περισσόν ἐν πᾶσι καὶ μέγα καὶ καλόν, ταχέως εἰσπίπτει πρὸς ἃ γεγονότα. Ἐνθὲν φυσικῶς πῶς ἀγομῆνοι μᾶλλον Διὶ καὶ τὰ μικρὰ ρείθρα θαυμάζομεν, εἰ καὶ διαυγῆ καὶ χρησιμὰ· ἀλλὰ τοὺς Νείλῳ, καὶ Ἰστροῖ, καὶ Ῥήνῳ, πολὺ δ' ἐτι μᾶλλον τοὺς Ωκεανῶν· ὅτε γὰρ τὸ ὑπὸ ἡμῶν τέτι φλογίον ἀνακαίωμεν, ἐπὶ καθαρόν σφαιροῦται τὸ φεγγὸς, ἐκπληττόμεθα τῶν οὐρανίων μᾶλλον, καὶ τοὶ πολλακίς ἐπισποτεμένων· οὐδὲ τῶν τῆς Αἰτῆς κρατερῶν ἀξιοθαυμάστοτερον νομίζομεν· ἢ αἱ ἀναχοαί πετρᾶς τε ἐκ βυθῶν καὶ ὅλας οὐχθὰς ἀναφέρουσι, καὶ ποταμούς ἐπιπλεονεχέει τὴν γῆγενῆς ἐκείνης καὶ αὐτὰς μόνον προχέουσι πυρός. Ἀλλ' ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀπαντῶν ἐκεῖν' ἀνίσταται, ὡς εὐπορίσῃ μὲν ἀνθρώποις τὸ χρεῖν, ἢ καὶ ἀναγκαῖον, θαυμάστον δ' ὅμως αἰετὶ παραδοξόν.

* * *

§ XLIV.

¹ Ἐπειὶ οὖν μέντοι λοιπὸν, ἕνεκα τῆς σῆς χρησιμοφροσύνης, οὐκ ὀκνησομεν ἐπιπροσθῆναι, καὶ διασαφῆσαι, Τρεντιανὲ φίλτατε, ὅπερ ἐζητήσῃς τῆς τῶν φιλοσοφῶν προσεναγωγῆς, Θαύμα μὲν ἔχει, λέγων, ² ὡς ἀμελεῖ καὶ ἑτέρες πολλὰς, πῶς ποτε κατὰ τὸν ἡμετέρον αἰῶνα πιθανοὶ μὲν ἐπ' ἀκρόν καὶ πολιτικά, δριμύτως τε καὶ ἐντρεχέως, καὶ μάλιστα πρὸς ἡδονὰς λόγων εὐφοροὶ, ὑψηλαὶ
δε

δε λιβαν και ὑπερμεγεθεῖς, πλην εἰ μὴ τι σπανιον, ἐπεὶ γίνονται φύσας· τοσαυτὴ λογῶν ¹ κοσμικὴ τις ἐπεχει τὸν βίον ἀφορία. Ἡ, ἢ Δί', εἶπε, πιστευτέον ἐκείνῳ τῷ θρυλλομένῳ, ὡς ἡ δημοκρατία τῶν μεγάλων ἀγαθῶν τιθῆνός, ἡ μὴ σχεδὸν καὶ συνηκμάσαν οἱ περὶ λόγους δεινοὶ καὶ συναπείθανον; ² Ὁρεῖσθαι τε γὰρ, φησὶν, ἱκανὰ τα φρονήματα τῶν μεγαλοφρονῶν ἢ ἐλευθερία καὶ ἐφελευπταί, καὶ ἅμα διαθεῖν το προθυμὸν τῆς πρὸς ἀλλήλους εἰρήδος καὶ τῆς περὶ πρωτεία φιλοτιμίας. Ἐτι γὰρ μὴ δια τα προκαίμενα ἐν ταῖς πολιτείαις ἐπαθλα ἐκαστοτέ τα ψυχικὰ προτερήματα τῶν ῥητορῶν μελεταμένα ἀκοναται, καὶ οἷον ἐκτριβεταί, καὶ τοῖς πράγμασι κατὰ τὸ ἀκος ἐλευθέρᾳ συνεκλαμπε. Οἱ δὲ νυν εἰκαμέν, εἶπε, ³ παιδομαθεῖς εἶναι δουλείας δικαίας, τοῦς αὐτῆς ἐθεσι καὶ ἐπιτηδεύμασιν ἐξ ἀπαλῶν ἐτι φρονήματων μονοῦνε ἐνισπαργανομένοι, καὶ ἀγευστοὶ καλλιτε καὶ γονιμώτα τε λογῶν ναμάτος, τὴν ἐλευθερίαν, εἶπε, λέγων· ⁴ διότι οὐδεὶς ὅτι μὴ κολακίς ἐκβαίνομεν μεγαλοφύεις. Δια τὸ το τας μὲν ἀλλας ἐξῆς καὶ εἰς οἰκίας τιπτεῖν ἐφασκεν, δελὸν δὲ μηδεὶς γίνεσθαι ῥητορὰ· εὐθὺς γὰρ ἀναζα το ἀπαρρήσιασον, ⁵ καὶ οἷον ἐμφρερον, ὑπὸ συνήθειας ἀπὸ ⁶ κεκοινδυλισμένον· “⁷ Ἡμισυ γὰρ τ' ἀρετῆς, κατὰ τὸν Ὅμηρον, ἀποαινυται—δελίον ἡμᾶς.” Ὡς περ ἐν (εἰ γὰρ, φησὶ, τὸ το πῖσον ἐστὶ) ⁸ ἀκουῶ) τα γλωττακομα, ἐν οἷς οἱ ⁸ Πυγμαῖοι καλεμένοι τρεφονται, καὶ μόνον κωλυεῖν, τῶν ἐγκεκλασμένων τας αὐξήσας, ἀλλὰ καὶ συναγειν δια τοὺς περικείμενον τοῖς σώμασι δεσμῶν· οὕτως ἀπάσαν δελειαν, καὶ ἡ δικαιοτάτη, ψυχῆς γλωττακομον καὶ κοῖνον δὴ τις ἀποφηναιτο δεσμοτήριον.

Ἐγὼ μὲντοι γὰρ ὑπολαμβάνων, Ῥαδίον εἶπε, (ὡ βελτίσι,) καὶ ἰδίον ἀνθρώπου, το καταμεμφισθαι αἰ τα παρόντα. Ὅρα δὲ μήποτε καὶ ἡ τῆς οἰκουμένης εἰρήνη διαφθεῖρα

διαφθείρει τας μεγάλας φύσεις· πολὺ δὲ μάλλον ὁ καλὸς ἔχων ἡμῶν τὰς ἐπιθυμίας ἀπεριοριστος οὗτος πολέμος, καὶ ἡ Δία πρὸς τοῦτοις τὰ φρουρεῖν τὸν νῦν βίον, καὶ κατ' ἀκρᾶς ¹ ἀγοντὰ καὶ φεροντὰ ταῦτι παθῇ· ἡ γὰρ φιλοχρηματία, πρὸς ἣν ἅπαντες ἀπληστῶς ἤδη νοσῶμεν, καὶ ἡ φιληδονία δυνάτω γένεσθαι, μάλλον δὲ (ὥς ἂν εἴποι τις) ² καταδυθίζεσθαι αὐτάνδρας ἤδη τοὺς βίους· φιλαργυρία μὲν νοσήμα μικροποιῶν, φιληδονία δ' ἀγεννέστατον. Οὐ δὲ ἔχω λογιζόμενος εὐρεῖν, ὥς οἷον τε πλούτοι ἀφρίζον ἐκτιμῶσιν, τὸ δ' ἀληθέστερον εἶπαι, ἐκθασσάντας, τὰ συμφυῆ τῇ κακῇ εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐπισηνῶν μὴ παραδεχέσθαι· ἀκολουθεῖ γὰρ τῇ ἀμείρῳ πλετῇ καὶ ἀκολαστῇ συνηρμένη καὶ ἰσα (φασί) βαινουσα πολυτελεία, ἀνοίγοντος ἐκείνου τῶν πόλεων καὶ οἰκῶν τὰς ἀσόδους, εἰς ἃς ἐμβάλλει, καὶ συνοικιζέται· χροῖσιντα δὲ ταῦτα ἐν τοῖς βίοις, νοτιστοποιεῖται (κατὰ τὰς σοφίας) καὶ ταχέως γινόμενα περὶ τεκνοποιίαν ἀλαζονείαν τε γεννώσι καὶ τυφὸν καὶ τρυφὴν, καὶ νοθὰ ἑαυτῶν γεννημένα, ἀλλὰ καὶ παντὶ γήσια. Ἐὰν δὲ καὶ τοὺτους τις τοῦ πλετῆ τοὺς ἐκγότους εἰς ἡλικίαν ἔλθῃν εἰσῇ, ταχέως δεσποτὰς ταῖς ψυχαῖς ἐντίκτουςιν ἀπαραίτητες, ὕβριν καὶ παρανομίαν καὶ ἀναισχυντίαν. Ταῦτα γὰρ ἔτι ἀναγκὴ γίνεσθαι, καὶ μήκετι τὰς ἀνθρώπους ἀναβλέπειν, μὴδὲ περὶ φήμης εἶναι τίνα λόγον· ἀλλὰ τοιοῦτον ἐκκυκλῶ τέλεισεργεσθαι κατ' ὀλίγον τῶν βίων τὴν διαφθεράν, φθίνειν δὲ καὶ καταμαραινέσθαι τὰ ψυχικὰ μεγέθη, καὶ ἀζήλα γίνεσθαι, ἥνικα τὰ θνητὰ ἑαυτῶν μέρη καὶ ἀνοήτα ἐκθαυμαζοῖεν, παρεντες αὐξέειν τ' ἀθάνατα.

³ Οὐ γὰρ ἐπὶ κρίσει μὲν τις δεκασθεῖς, οὐκ ἂν ἐπὶ τῶν δικαίων καὶ καλῶν ἐλευθερὸς καὶ ὑγιὴς ἂν κριτὴς γένοιτο· ἀναγκὴ γὰρ τῇ δωροδοκίᾳ ⁴ τὰ οἰκεία μὲν φαίνεσθαι καλὰ καὶ δίκαια. Ὅπερ δὲ ἡμῶν ἑκάστου τὰς ὁλὰς

ἡδὴ

ἤδη βίης δεκάσμοι βραβεύσιν, καὶ αλλοθρίων θῆραι θανάτων, καὶ εἰδραὶ διαθηκῶν, το δ' ἐκ τοῦ παντός κερδαιναν ἀνουμεθα τῆς ψυχῆς, ¹ ἕκαστος πρὸς τῆς ἑαυτοῦ ἡδονῆς ἠδραποδισμένοι, ἀρα δὴ ἐν τῇ τοσαύτῃ λοιμικῇ τε βίῃ διαφθορὰ δοκεῖεν εἶναι ἐλευθέρων τινὰ κριτὴν τῶν μεγάλων, ἡ δὴκοντων πρὸς τὸν αἰῶνα, ² καὶ δεκάσον ἀπολείπεισθαι, καὶ μὴ καταρχαιρεσθαι ζῆσθαι πρὸς τῇ του πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας; Ἀλλὰ μήποτε τοῖς τοιοῦτοις, οἷοιπερ ἐσμεν ἡμεῖς, ἀμείνον ἀρχεσθαι ἢ ἐλευθέρους εἶναι; ἐπειτοὶ γὰρ ἀφείδωκεν τὸ σύνολον, ὥς ἐξ εἰρκτῆς ἀφῆτοι, κατὰ τῶν πλησίων αἱ πλεονεξίαι καὶ ἐπιπλοῦσαι τοῖς κακοῖς τὴν οἰκουμενὴν. Ὅλως καὶ δαπάνον εἶπεν ἀναί των νυν γεννωμένων φύσεων τὴν ῥαθυμίαν, ἢ, πλὴν ὀλίγων, πάντες ἐγκαταβίβωμεν, οὐκ ἄλλως πονεύοντες ἢ ἀναλαμβάνοντες, εἰ μὴ ἐπαινε καὶ ἡδονῆς ἕνεκα, ἀλλὰ μὴ τῆς ζῆλτος καὶ τιμῆς ἀξίας ποτε ὠφελείας. * * *

FINIS

EXCERPTORUM EX CRITICIS.

ANALECTA GRÆCA MAJORA.

TOMI PRIORIS

PARS QUINTA.

EXCERPTA MISCELLANEA.

I.

¹ EX THEOPHRASTO

Quis Aristotele nervosior?

THEOPHRASTO *dulcior?*

CICERO IN BRUTO.

² ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ

ΗΘΙΚΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ.

[Juxta Edit. Joh. Frid. Fischeri. Coburg. 1763. in 8vo.]

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΗΔΗ μιν και προτερον πολλακις ³ επιστήσας την
διανοιαν, θαυμασα, ισως δε εδε παυσομαι θαυ-
μαζων, ⁴ τι γαρ δηποτε της Έλλαδος υπο τον αυτον αι-
ρα κειμενης, και παντων των Έλληνων ομοιως παιδευο-
μενων, συμβεβηκεν ημιν ε ⁵ την αυτην ταξιν των τροπων
εχαν. Εγω γαρ, ω Πολυκλεις, συνθεωρησας εκ πολλων
χρονη την ανθρωπινην φυσιν, και βεβαιως ετη εννεη-
κοντα εννα· ετι δε ομιληκως πολλαίς τε και παντο-
δακταις φυσεσι, και παρατεθεαμενός εξ ακριβειας πολ-
λης τους τε αγαθους των ανθρωπων και τας φαυλους· υπε-

VOL. I.

§ 8

λαβον

λαβον δειν συγγραφαι ἃ ἑκατέρωθεν αὐτῶν ἐπιτηδεύουσιν ἐν τῇ βίῃ. ¹ Ἐκβησω δὲ σοι κατὰ γένος ὅσα τι τυγχάνει γένῃ τροπῶν τούτοις προσκειμένα, καὶ ὃν τροπὸν τῇ οικονομίᾳ χρωταί. Ἰπολαμβάνω γὰρ, ὦ Πολυκλείης, τὰς υἱεὶς ἡμῶν βελτίους εἶσθαι, καταλειφθέντων αὐτοῖς ὑπομνημάτων τοιούτων· οἷς παραδείγμασι χρωμένοι, αἰρήσονται τοῖς εὐσχημονεστάτοις συνειναι τε καὶ ὁμιλεῖν, ὅπως μὴ καταδειστέροις ᾖσιν αὐτῶν. Τρεψομαι δὲ ἤδη ἐπὶ τὸν λόγον· σὸν δέ, παρακολυθῆσαι τι καὶ εἰδῆσαι, α ὁρθῶς λεγῶ. Πρῶτον μὲν οὖν ² ποιησομαι τοῦ λόγου ³ ἀπὸ τῶν τῇ εἰρωνείᾳ ἐξηλωκῶν, ἀφ᾽ οὗς τὸ προσιμιαζέσθαι, καὶ πολλὰ περὶ τοῦ πραγματος λεγέιν. Καὶ ἀρξομαι πρῶτον ἀπὸ τῆς εἰρωνείας, καὶ ὀρίεμαι αὐτὴν· εἰθ' οὕτως τὸν ἁγῶνα διεξιμί, ποῖος τις ἐστὶ, ⁴ καὶ εἰς τίνα τροπὸν κατενιηέται· καὶ ⁵ τὰ ἀλλὰ δὴ τῶν παθημάτων, ὥσπερ ὑπέθεμην, παρασομαι κατὰ γένος φανερὰ καταστήσασθαι.

Α. ΠΕΡΙ ΕΙΡΩΝΕΙΑΣ.

Ἡ μὲν οὖν εἰρωνεία δοξιεῖν αὖ εἶναι, ⁶ ὥς τυτῶ λαβεῖν, ⁷ προσποιήσεις ἐπὶ χεῖρον πράξεων καὶ λόγων. Ὁ δὲ εἰρων, ⁸ τοιοῦτος τις οἷος προσελθὼν τοῖς ἐχθροῖς εἰθελεῖν λαλεῖν, ε μισεῖν· καὶ ἐπαινεῖν παρόντας, οἷς ἐπιθετο λάθρα, καὶ τέτοις συλλυπεῖσθαι ἡττωμένοις· καὶ συγγνώμην δὲ εἶχει τοῖς κακῶς αὐτὸν λέγουσι· καὶ ἐπὶ τοῖς καθ' ἑαυτὴ λεγομένοις, καὶ πρὸς τοὺς ἀδικεμένους καὶ ἀγανακτοῦντας πρῶτος διαλεγέσθαι. ⁹ καὶ τοῖς ἐν τυγχάνειν κατὰ σπεύδην βελομένοις, προστάξαι ἐπαυλεῖν· καὶ μηδὲν ὧν πράττει, ὁμολογήσαι, ἀλλὰ φησαι βελευσεῖσθαι. ¹⁰ καὶ προσποιήσασθαι ἀρετὴν παραγεγονέναι,

και, και οψε γενεσθαι αυτον, και μαλακισθηναι· και προς τους δαιριζομενες και εραριζοντας, ως ου πωλει· και μη πωλων, φησει πωλειν· και ακουσας τι, ¹ δοξει μη προσποιεσθαι· και ιδων, φησει μη ιωρακεναι· και ομολογησας, μη μεινησθαι· και τα μεν εσκεφθαι φασκεν, τα δε εκ αδεναι, τα δε θαυμαζειν, τα δε ηδη ποτε και αυτος ετω διαλογισασθαι· και το ολον δεινος τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τὴ λογὴ χρῆσθαι, Ουχ πισυνω, Ουχ υπολαμβανω, Εκπληττομαι· και λεγει εαυτον ετερον γεγονεναι· και μην ² ε ταυτα προς εμε διεξε· παραδοξον μοι το πραγμα, αλλα τιμι λεγεις· οπως δε σοι απστησω, η εκεινε καταγων, απορουμαι· αλλ' ορα μη συ θαυτον πισυης τοιαυτας φωνας και πλοκας και παλιλλογιας· ου χειρον εστιν ευρειν εδεν· τα δη των ηθων μαη απλα, αλλ' επιβελα, φυλαττεσθαι μαλλον δε η τους εχθεις.

β. ΠΕΡΙ ΚΟΛΑΚΕΙΑΣ.

Την δε κολακειαν υπολαβοι αν τις ομιλιαν εισχραναι συμφερεσαν δε τῷ κολακευοντι· τον δε κολακα τοιςτοι τινα, ωστε πορευομενοι αμα ειπειν, Ενθυμη ως αποβλεπουσι προς σε οι ανθρωποι ; τουτο εθελει των εν τη πολει γινεται, πλην σοι· ευδοκιμεις χθες εν τη στοφ· πλειονων γαρ η τριακοντα ανθρωπων καθημενων, και επιστοτος λογου τις ειη βελτιστος, ³ απ' αυτου αρξαμενους παντας, επι το ονομα αυτου κατενεχθηναι· και αλλα τοιαυτα λεγειν· απο του ιματιου ⁴ αφειλειν κροκίδα· και ιαν τι προς το τριχωμα της κεφαλης απο πνευματος προσενεχθη αχυρον, καρφολογησαι· και επιγυλασας

γελασας δε ειπεν, ὅρας ; ὅτι δοῖν σοι ἡμερῶν σου ἐπι-
 τετυχῆτα, ¹ πολλὴν ἰσχῆρας τοῦ τῆσθα μέσθ' και τερ,
 α τις και αλλος, εχεις προς τα ἐτη μελασθαι την τρι-
 χη. Και λεγοντες δε αὐτε τι, τως αλλες σιωπῃ με-
 λουσθαι, και ἐπαυσεσθαι δε ακευτος· και ἐπισημειωσθαι
 δε, ε πιουσεται, Ορθως. Και σπανιαντι πιερας ἐπι-
 γελασας, το, τε ἱματιον ασαι εἰς το στομα, ὡς δὴ οὐ
 δυναμενος κατασχειν το γελῶτα· και τος ἀπαυτωντας
 ἐπιστηναι μελουσθαι ἕως αὐ Αὐτος παρελθῃ. Και τως
 παιδιοις μῆλα και ακις πριαμενος, ἀεικῆρας δῶται,
 ὅρως αὐτε· και φιλησας δε σπιν, χρηστε πιετρος
 νοστια! Και συνοσεμενος δε κρητιδας, το ποδα φη-
 σαι αναι ευρυθυμοτεροι τε ὑποδηματος· και πορευομενου
 προς τινα των φιλων, προδραμω σταν, ὅτι προς σε ερ-
 χεται· και ανασρεψας, ὅτι πρεσηγῆλα. ² Αμελει δε
 και τα εχ γυναικειας αγορας διακονησαι δυνατος α-
 πτιουσι· και των ἱσιωμενων, πρως ἐταιρεσαι το οινον
 και παραμεινω ειπειν, Ὡς μαλακως εσθιας ! Και αρας
 τι των απο της τραπεζης, φησαι, Τῶτι αρα ὡς χρηστον
 εστι ! και ερωτησαι μη ριγοι, και ε επιβαλλεσθαι βελε-
 ται, και ετι περισειλαι αὐλον· και μην ταυθα λειψ, προς
 το ες προσπιτῆλον, ψιθυριζειν· και ες εκαιον ἀποβλεπων,
 τοις αλλοις λαλῶν. ³ Και του παιδος εἰ τῇ Διατρῇ
 ἀφελομενος τα προσκεφαλαια, αὐτος ὑποτρῆσαι. Και
 την οικίαν φησαι εἰ ηρχιτεκτονησθαι και τον αἶθρον εἰ πε-
 φυτευσθαι και την εἰκονα ὁμοιαν αναι. Και το κεφα-
 λαιον, τον κολακα εἰς Δεασασθαι παντα και λεγοντα
 και πραττοντα οἷς χαριασθαι ὑπολαμβανει.

γ'. ΠΕΡΙ

γ'. ΠΕΡΙ ΑΔΟΛΕΣΧΙΑΣ.

Ἡ δὲ ἀδολεσχία ἐστὶ μὲν διηγήσεις λόγων μακρῶν καὶ ἀπροβλεπτῶν· ὁ δὲ ἀδολεσχῆς, τοιοῦτος ἐστὶν οἷος οἱ μὴ γινώσκει, τὰτ' παρακαθεζόμενος πλησίον, πρῶτον μὲν τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ἐπεὶν ἐγκωμίων· εἰτα ὁ τῆς νυκτὸς εἶδεν ἐνυπνιον, τὰτ' διηγήσασθαι· εἰθ' ἂν εἴχῃ ἐπὶ τῷ δειπνῷ τὰ καθεκαστα διεξιλθεῖν. Εἰτα δὴ προχωρῶντος τῆ πραγματός, λέγειν ὡς πολὺ πονηροτέροι εἰσὶν οἱ νῦν ἄνθρωποι τῶν ἀρχαίων· καὶ ὡς ἀξιοὶ γεγوناσιν οἱ πύρροι ἐν τῇ ἀγορᾷ· καὶ ὡς πολλοὶ ἐπιδημοὶ ξένοι· καὶ τὴν θάλατταν ² ἐκ Διονυσίου πλωῖμον εἶναι καὶ, εἰ ποιήσῃν ὁ Ζεὺς ὕδωρ, τὰ ἐν τῇ γῇ βέλτιω εἶσθαι· καὶ, ὅτι ἀγρον εἰς ³ νεώτῃ γεωργήσει· καὶ, ὡς χαλεπὸν ἐστὶ τὸ ζῆν· καὶ, ὡς Δαμῖππος μυσηριοῖς ⁴ μείψῃν δαδά ἐσηθεῖ· καὶ, Ποσοὶ εἰσὶ κιονεῖς τῶν ⁵ Ωιδεῖν, καὶ, Σθεῖς ἡμεῖσα· καὶ, Τίς ἐστὶν ἡμερὰ σημερον; καὶ ὑπομῖνῃ τίς αὐτὸν, μὴ ἀφίστασθαι· καὶ, ὡς Βοηδρομιωνὸς μὲν ἐστὶ τὰ ⁶ μυσήρια, Πυανεψιωνὸς δὲ Ἀπαύρια, Ποσειδεωνὸς δὲ τὰ κατ' ἀγροὺς Διονυσία. ⁷ Παρασεισαντὰ δὲ χρῆ τῶν τοιούτων τῶν ἀνθρώπων καὶ ⁸ διαρραμῖνοι ἀπαλλάττεσθαι, ὅσις ἀπυρεῖος βέλεται αἶναι· ⁹ ἔργον γὰρ συναρκεῖσθαι τοῖς μὴτε σχολῇ, μὴτε σκυδῇ, διαγινώσκουσιν.

* * *

β'. ΠΕΡΙ ΑΚΑΙΡΙΑΣ.

Ἡ μὲν ἐν ἀκαίρῃ ἐστὶν ἐπιτευξὶς λυτῶσα τῶν ἐντυχ-
χανόντων· ὁ δὲ ἀκαίρος, τοιοῦτος τίς, οἷος ἀσχολούμενῳ
προσελθὼν ἀνακοινῆσθαι, καὶ πρὸς τὴν αὐτοῦ ἐρωμεινῇ
καμαζεῖν

καμαζειν πυρετῆσαν· και ¹δικην ωφληκοῖα εἰγυης προσ-
ελθων, κελευσαι αυτον αναδεξασθαι· και μαρτυρησαν
παραιναι, τε πραγμαῖος ηδη περιμειν· και κεκλημενος
εις γαμεις, τε γυναικειν γενεις κατηγορειν· και εκ μα-
κρας οδε ηκοντας αρτι, παρακαλειν εις περιπατον. ² Δα-
τος δε και προσαγειν σπητην πλαω διδοντα ηδη πεπρα-
κоти. Και ακηκοτας και μεμαθηκοτας ανισασθαι εξ
αρχης διδασκων· και προθυμος δε επιμεληθηναι α μη
βλεπται τις γενεσθαι, αισχυνεται δε απαιτασθαι· και
δυοντας και αναλίσκοντας ηκειν τομοι απαιτησων. Και
μαστιγυμενι οικειε παρῑςως, διηλθαι οτι και αυτε ποτε
παις ετω πληθας λαβων απηγξατο· ³ και παρων διαιτη,
συγκρεειν, αμφοτερων βελομενιω διαλυεσθαι· και ορ-
χησομενος αψασθαι ιταειρω μηδετω μεθυοντος.

* * *

15'. 4 ΠΕΡΙ ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑΣ.

⁵ Αμειλει η δεισιδαιμονια δοξειεν αναι δειλια προς το
δαιμονιον. Ο δε δεισιδαιμων, τοικτος τις οιος απονι-
ψαμενος τας χειρας και ⁶ περιβρανιμενος απο ιερου,
δαφνης εις το στομα λαβων, ετω την ημεραν περιπαταν·
και την οδον εαν παραδραμη γαλη, μη προτερον πορευ-
θηναι, ειως διεξελθῃ τις, η λιθους τρεις υπερ της οδου
διαβαλη· και εαν ιδῃ οφιν εν τη οικια, ιερον ενταυθα
ιδρυσασθαι· και των ⁷ λιπαρων λιθων των εν ταις τρι-
οδοις, παριων εκ της ληκυθου ελαιον καλαχειν· και επι
γονατα πῑσων και προκυνησας, απαλλατῖσθαι· και εαν
μυς, θυλακον αλφитων διαφαγη, προς τον εξηγητην ελ-
θων, ερωταν τι χρη ποιειν· και εαν αποκρινηται αυτη
εκδεναι τῳ σκυτοδεψῃ απορῥαψαι, μη προσεχων του-
τοις, αλλ' αποτραπεις, ⁸ εκδυσασθαι· και πυκνα δε την
οικιαν

φεικίαν καθαρίζει· και οτε επίβηαι μνηματι, εἴς ἐπι
 νεκρον εἰλθεῖν, οὔτε ἐπὶ ¹ λείχει· και ὅταν εὐπνιον ἰδῇ,
 πορευεσθαι πρὸς τὰς ονειροκρίτας, πρὸς τὰς μαντεῖς, πρὸς
 τὰς ορνιθοσκοπὰς, ἐρωτήσων τινὶ Διῶ ἢ Διᾷ προσευχεσθαι
 δεῖ· και ² τελεσθησομένιος, πρὸς τοὺς Ὀρφεοτελεστάς
 κατὰ μῆνα πορευεσθαι μετὰ τῆς γυναίκος· εἰαν δὲ μὴ
 σχολάζῃ γυνή, μετὰ τῆς τιτῆς και τῶν παιδίων· και
 ἐπὶ ταῖς τριοδοῖς ἀπελθὼν κατὰ κεφαλῆς λυσασθαι· ³ και
 ἱερέας καλίσσας, σκίλλη ἢ σκυλακί κελύσαι αὐτόν
 περιπαθῆραι. Μαινομένοι τε ἰδὼν ἢ ἐπιληπτόν, φριξάς
 εἰς κόλπον πτυσαι.

* * *

κά. ⁴ ΠΕΡΙ ΜΙΚΡΟΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ.

Ἡ δὲ μικροφιλοτιμία διζεῖν εἶναι ορεῖξίς τιμῆς ἀν-
 ελευθερός. Ὁ δὲ μικροφιλοτιμος, τοιοῦτος τίς οἷός σπε-
 दाσαι, ἐπὶ δειπνὸν κληθεῖς, παρ' αὐτὸν τοὺς καλίσσαντα
 κατὰκειμενός δειπνησάτω· ⁵ και τοὺς υἱὸν ἀποκείραι ἀπ-
 αγωγὸν εἰς Δελφούς· και ἐπιμελεσθῆναι δὲ ὅπως αὐτῇ
 ὁ ἀπολεθὸς Διόβιος ἴσται· ⁶ και ἀποδοῦς μὲν ἀργυρίου,
 παίον ποιῆσαι ἀποδεναι· και βεν θυσας, ⁷ τὸ προμει-
 τωπιδίον ἀπαντικρὺ τῆς εἰσοδῆς προσπατταλεῦσαι, ἐμ-
 μασί μεγάλοις περιδῆσας, ὅπως οἱ εἰσιόντες ἰδῶσιν ὅτι
 βεν εἴσεται· και τομπύσας δὲ μετὰ τῶν ἵππων, τὰ μὲν
 ἀλλὰ πάντα ἀποδεναι τῷ παιδί ἀπενεγκεῖν οἰκαδὲ, ἀνα-
 βαλομένοι δὲ ⁸ δοῖματιον εἰς τὴν ἀγορὰν περιπατεῖν·
 και πυναρίου δὲ τελευτήσαντος, αὐτῷ μνημα ποιῆσαι·
 και στηλίδιον ποιήσας, ⁹ ΚΛΑΔΟΣ ΜΕΛΙΤΑΙΟΣ,
 και ¹⁰ ἀναθείς δακτυλίου χαλκῆν ἐν τῷ Ἀσκληπιῷ, τε-
 τον ἐκτρίβειν σφάνων· και ἀλειφισθαι ὀσημεραι. Ἀμει-
 λει δὲ και ¹¹ συνδιοικησασθαι παρὰ τῶν πρυτανίων, ὅπως
 ἀπαγγεῖλη

απαγγαλή τῶ δήμῳ τὰ ἱέρα· καὶ ταρασπευσάμενος
λαμπροὶ ἱματίον, καὶ ἐστεφανωμένος, παρὶθ' ἔειπεν,
ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εὐνοοῦμεν οἱ πρυτάνεις τὰ ἱέρα τῇ
μητρὶ τῶν θεῶν ἀξία καὶ καλά, καὶ ὑμεῖς ἐκδεχέσθε
τὰ ἀγαθὰ· καὶ ταῦτα ἀπαγγείλας, ἀπὶ τῶν διηγησασθαι
οἰκადι τῇ ἑαυτῇ γυναικὶ ὥς καθ' ὑπερβολὴν εὐημερεῖ.

H.

II.

¹ Ex POLYÆNO.

[Juxta Edit. PANCRAŦ: MAASVICHII. LUGD. BAT. 1690. 8vo.]

POLYÆNUS, scriptor antiquus, elegans, acutus, eruditus.

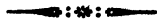
Is. CASAUBONUS AD PHIL. MORM.

² ΕΚ ΤΩΝ

ΠΟΛΥΤΑΙΝΟΥ

ΠΕΡΙ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

Κ Ε Φ. α'.

ΠΑΝ.

ΔΙΟΝΥΣΟΥ στρατηγος ην ὁ Παν. Οὗτος πρῶτος
ταξιν εὖρεν, ἀνομασε φαλαγγα, περας εἶλαξε δε-
ξιον καὶ λαιον· ³ ταυτη τοι ἀρα Κερασφορον τον Πανα
δημιουργουσιν· ἀλλὰ δὴ καὶ πρῶτος οὗτος πολεμίοις
φοβον εἰεβαλε σοφία καὶ τεχνη. ⁴ Ἦν γὰρ Διονυσῶν ἐν
κοιλῇ νᾶπῃ, ἠγγειλαν οἱ σκοποὶ μυρίαν χεῖρα πολεμίων
ἐπικεινα στρατοπέδουσιν· ἰδῆσεν ὁ Διονυσος· οὐ μὴν ὄγε

VOL. I.

T t

Παν.

Παν' αλλα εσημαινε νυκτωρ Διονυσιακη στρατια αλα-
λαξαι μεγαλον. Οί μιν ηλαλαξαν' αντηχησαν δε αἱ
πετραι, και το κοilon της ναπης ηχον πολλω μαζονος
δυναμεως τοις πολεμιοις εντοιησεν· οί μιν δη φοβω
πληγυντες, εφευγον. Τε δε Πανος στρατηγημα τιμωντες,
την Ηχω τω Πανι φιλην αδομεν· και τους κενους και
νυκτερινες των στρατεύματων φοβος, ¹ Πανι κληζομεν.

Κ Ε Φ. β'.

Οί Έλληνες νικησαῖτες εν Σελαμινι, βουλευοῖται πλαν
εφ' Έλλησποντον, και το ζευγμα λυαν, ινα ² βασιλευς
μη φυγη. Θεμισοκλης αντιβουλευεται, λεγων· “ Βασι-
“ λευς αποληφθας αναμαχεται ταχα. Πολλakis δε
“ απονοια διδωσιν, οσα μη εδωκεν ανδρα.” Πεμπει
δε παλιν ως βασιλευς ευνεχον ³ αλλον Αρσακην, εἴτωσι
προσαγορευοντα. Εἰ μη φυγαι δια ταχους, ἡ γεφυρα
τε Έλλησποντου διαλυεται. Βασιλευς ιδεισι και φθα-
σας το Έλλησποντον, διεβη το ζευγμα, και φυγων ωχιστο.
Θεμισοκλης δε τοις Έλλησιν εφυλαξε την νικην ακινδυ-
νον.

Κ Ε Φ. γ'.

Αθηναιο τα ταχη τε Αστιας ηγαγαν. Λακωνες εφθο-
νεν ηκατησει αυτους ο Θεμισοκλης· ο δε τροπος της
απατης η εἴτης. Αφικετο εις Λακεδαιμονα πρεσβευ-
της, και ⁴ ην προς τας Λακωνας εξαετος, η μὴν υπ εχε-
ρασθαι το τειχος. Εἰ δε απιστειτε, εφη, τας αρετους εκ-
πεμψατε κατασκοπους, εμε κατασχαῖτες· οί μιν εκπεμ-
ψαν. Θεμισοκλης δε πρυφα πεμψας, εντειλατο Αθη-
ναιοις

αἰοῖς κατέχαν τοὺς κατασκοποῦς, ἐστ' αὖ ἐγείρωσι τὸ
 τείχος· πείδαν δ' ἐγείρωσι, μὴ πρότερον αὐτοὺς ἀπο-
 πέμπειν εἰ μὴ προσθῇ αὐτοὶ ἀπολαβοῖεν. Καὶ ταῦτα
 ἔως ἐγένετο. Ἠγερέθη τὸ τείχος, καὶ ἐπληρώθη Θεμι-
 σοκλῆς, ἀπιδόθησαν οἱ κατασκοποὶ, εἰσχισθήσαν Ἀθη-
 ναί, Λακεδαιμονίων ἀκοντῶν.

Κ Ε Φ. δ.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ.

Αριστείδης καὶ Θεμισοκλῆς ἐχθροτάτοι πάντων ὄντες,
 ἡ διαπολιτευοῦτο. Τὰ δὲ Πέρσας διαβάντας, ἀλλήλων λα-
 βόμενοι, τῆς πόλεως ἐξω προελθόντες, ἐς ταῦτον ἑκάτερος
 τὴν δεξιὰν χεῖρα καθίσαντες, συνήγμεναι τῶν δακτύλων,
 ἐπέφωνεν· “Τὴν ἐχθρὰν ἐνταῦθα κατὰβιβθεμεθα, ἵως αὖ
 “πρὸς τὸν Περσὴν διαπολεμήσωμεν.” Ταῦτ' ἀκόντες,
 αἰροντες τὰς χεῖρας διαλελυμένων τῶν δακτύλων, ὥς ὅτι
 τι καταβιβθεμίοις· ἐκπᾶτα συγχώσαντες τὸν βορρὸν, ἐπα-
 ηλδοί, καὶ διετέλεσαν παρὰ πάντα τὸν πόλεμον ὁμοιοῦν-
 τες. “Ἡ δὲ τῶν στρατηγῶν ὁμοιοῖα μάλιστα δὲ τοὺς
 “βαρβαροὺς ἐνίκησιν.”

Κ Ε Φ. ε'.

Αγηςίλαος εἰς Ἀσίαν ὅτε διεβῆ, ³ καὶ τὴν Βασιλείαν
 ἐλυμαινέτο, Τισαφέρνης ἀνοχὰς συνέβη. Αἱ δὲ ἀνοχαι,
 τρεῖς μῆνες, ³ ἐφ' ᾧ τε βασιλεῖα πείσαι, Ὅσαι πόλεις
 Ἑλληνίδες ἐν Ἀσίᾳ, καὶ δὴ αὐτονομὸς ἀφίεναι. Οἱ μὲν
 Ἕλληνες ἀνεμείνον τὴν προβεσμίαν· ὁ δὲ Περσὴς πολλὰ
 χεῖρα συλλέξας, ἐπέβητο τοῖς Ἑλλήσιν. Οὐράδια καὶ
 φοβός.

φοδος. Αγησίλαος δε φαιδρος την σφιν, μαλα δὴ γανυμενος ἐστρατηγήσει, λεγων· “Χαριν οἶδα Γισαφεριῆ “ τῆς ἐπιτορκίας· ἑαυτῷ μὲν γὰρ πολεμίους τοὺς Θεοὺς “ ἐποιήσει, ἡμῖν δὲ συμμαχοὺς. Ἰωμεν δὴ θάρρυντες, “ ὥς μαχεσμενοι μετὰ τηλικύτων συμμαχῶν.” Ἀνθάρρῃσαν οἱ Ἕλληνες τῷ λόγῳ τε στρατηγῆς, καὶ συμβαλοῦντες τὴν βαρβαρὸς ἐνίκησαν.

Κ Ε Φ. 5'.

ΕΠΑΜΙΝΩΝΔΑΣ.

Επαμινωνδας ἐν Λιυκτροῖς προσήγεν ἤδη τὴν Φαλαγγα. Θεσπίας ἐβελόκακοντες εἶποντο· οὐκ ἠγνοήσεν Επαμινωνδας, ἀλλ' ὅπως μὴ ταραττοῖτο ἡ τάξις ἐν τῇ καιρῷ τῆς μάχης, ἐκηρυξε· Βοιωτῶν ἀπιέναι τοῖς βουλομένοις ἐξέσω. Θεσπίεις μὲν αὐτοῖς ὅπλοις ἀπήλλασσοντο. Επαμινωνδας δὲ τοῖς μανασὶν ὀπλίαις συνέταττο μὲν οἱ καὶ προθυμοὶ χρησαμένοις, εὐκλείως ἐνίκησεν.

Κ Ε Φ. 6.

Επαμινωνδας προτρέπων Θηβαίους προθυμῶς ὀρμησάσθαι ἐπὶ Λακεδαιμονίους, μεγίστον εἶχεν συλλαβάν, εἰδὼς αὐτοῖς, καὶ πάντων ἐναντίον τὴν κεφαλὴν τε θήριον συντριψάσθαι. “Ὅρατε, εἶπε, ὅτι τὸ λοιπὸν σῶμα ἀχρηστον, “ τῆς κεφαλῆς οἰχομένης· ἔγω δὲ αἱ τῶν πολεμίων κεφαλαί· ἤντε τὸ Λακωνικὸν τέλοσ συντριψάμεν, τὸ λοιπὸν σῶμα τῶν συμμαχῶν ἀχρηστον.” Τέτοια τῷ παραδειγματι Θηβαῖοι πισθέντες, ὀρμησαντες προθυμῶς ἐπὶ τὴν

την Φαλαγγα της Λακωνικην, στρέψαντο, και το πληθος των συμμαχων εφυγεν.

Κ Ε Φ. ή.

Ι Φ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ.

Ιφικρατης επι τους πολεμους προηγε την Φαλαγγα. Των στρατιωτων τινες οκηροι, και δειλοι, και ωχριωντες ειποντο. Τετς ιδων Ιφικρατης, κατα βραχυ προελθων, εκηρυξε· “ Της στρατειας αφνω γενομενης, ει τις “ απολειοιπε τι, αναστρεφετω, και παρασκευασαμενός “ καλως επανηκετω.” Ἦσθησαν οί δειλοι, και αυτικα ανεστρεψαν. Ὁ δε Ιφικρατης ουκ αναμεινας, “ Νυν, “ εφη, ανδρες, των ανδραποδων απηλλαγμενων, ἡμεις “ τοις πολεμοις συναπτωμεν, ινα και μονοι τες καρτες “ της ανδραγαθιας λαβωμεν.” Πολλα μαλλον οί στρατιωται θαρρήσαν, και συμβαλοντες ανευ των δειλων ενηκhsαν.

Κ Ε Φ. θ’.

Τ Ι Μ Ο Λ Ε Ω Ν.

Τιμολεων εν Σικελια την δυναμιν εξηγαγε, παραταξομενην Καρχηδονιοις ες την ιησον διαπεπλευκοσιν. Ἡμιονος απητᾶτο αυτοις κομιζων σελινα· οί στρατιωται το σημειον φοβηθησαν, οτι αρα παρ’ αυτοις τα μνημεια των αποθανοντων σεφανουται σελινοις. “ Τι “ μολεων, Και μην μαλλον, εφη, φανεραν νικην οί θεοι “ δηλασιν ἡμιν. Τες γαρ τα Ισθμια νικωντας οί Κορινθιοι

“ θιοι των σελινων σεφανισι.” Ταυτα ειπων, αυτος τε των σελινων ανιστεψατο, και τους περι αυτον ηγεμονας ανιστεψεν· ωσε και οί στρατιωται, αλλος προς αλλη των σελινων λαβοντες ευτολμοτεροι προς την μαχην εγενοντο.

Κ Ε Φ. ι’.

ΖΩΠΥΡΟΣ.

Δαρειος πολιορκων Βαβυλωνα χρονω μακρω, την πολιν ελαν ουχ οίος τε ην. Ζωπυρος Δαρειν σαβρατης, ακρητηριασας το προσωπον ηκει αυτομολος, ης ταυτα δη υπο Δαρειου παθων. Βαβυλωνιοι τισευκσι τη οψει της συμφορας, και τη Ζωπυρω την πολιν επιτρεψουσιν· ο δε νυκτωρ ανοιγατας πυλας. Και Δαρειος κρατησας Βαβυλωνιος, εκεινο δη το λαμπρον εφθεγγατο· “ Αλλ’ “ εδε κ’ Βαβυλωνιας εχειν εβελομην αν, εφ’ οτε οραν “ τοιαυτα παθοντα Ζωπυρον.”

Κ Ε Φ. ιά.

Αλεξανδρος την ανυδρον οδευαν, αυτος τε υπο διψης πονα, και οί Μακεδονες. Οί καλασκοποι της χωρας εν κοιλη πετρα σμικρον υδατιον ευροντες, τετο βαλλοντες επι κρανος Αλεξανδρω κομιζουσιν. Ο δε τη στρατιη δειξας ως ευθυμειν χρη, φανειτος υδατος, αυτος μη πων εξεχει το κρανος παντων οραντων. Οί Μακεδονες αλαλαζοντες εκελευον αυτον ηγεισθαι της οδου, προς το διψος ευρωσας αντεχοντες δια την του βασιλεως εγρηγρταιαν.

Κ Ε Φ. ιβ'.

Αλεξάνδρος ὥρα θέρους ηγε την στρατιαν παραποταμον προσκειμενων πολεμειαν. Ὅρων δε τῆς στρατιωτας διψωντας, και αφορμητας εις το ρευμα του ποταμου, ινα μη τινοντες διαλυσειαν τας ταξεις, μηδε φο της ὁδοιποριας ταχος διακοψειαν, τον κηρυκα επιλευεν απαν, “ Απειχωμεθα τε ποταμου, θανατωδες εχσι το ἕδωρ.” Οἱ μιν φοβηθεις απεσχοντο, και την ὁδον εταχυνον. Αλεξάνδρος δε διανυσας, και πρατοπεδευσας, αυτος μετα των ἡγεμονων απο τε ποταμου φανερως επιεν. Γελασαντες οἱ στρατιωται, και την αιτιαν της απατης νοησαντες, αδειας ὑδρευσαντο εκ τε ποταμου παντες.

Κ Ε Φ. ιγ'.

ΚΑΜΒΥΣΗΣ.

Καμβυσης Πηλεσιον επολιορχει. Αιγυπτιοι κρατερως ανθισαντο, αποκλειοντες της Αιγυπτῃ τας εμβολας, και πολλὰ προσαγοντες μηχανηματα, εφισαν καταπελτας ἰ οξύειλας, πετρῃς, και πυρ. Καμβυσης, ὅσα σιβεσιν Αιγυπτιοι ζῶα, Κυνας, Προβατα, Αἰλουρους, Ἰβεις, προ της ἑαυτου στρατιας εταξεν. Αιγυπτιοι δε βαλλοντες επαυσαντο, φοβε τε πληξαι τι των ἰερων ζῶων. Οὕτω Καμβυσης Πηλεσιον ἔλων, εισω της Αιγυπτου παρελθεν.

ΚΕΦ.

Κ Ε Φ. ιδ.

ΖΕΥΞΗΣ.

Ἐλξῆς ἐν Θερμοπύλαις διὰ τὴν στυγερὰν τῶν ὄρων
 πολλὰς Περσῶν ἀποβαλὼν, Τραχίνοι ἀνδρὲς Εὐφιάτῃ
 διζάντες ἀτραπὸν περὶ τοὺς ὄρεισι στήν, ἐπιμψεν
 ἀνδρας δισφυρεῖς· οἱ περιελθόντες, κατὰ κῆρ γεινομένοι
 τῶν Ἑλλήνων, ἀπεικτεῖναι ἄπειπας, ὡς ἡγήτο Λεωνίδης.

Κ Ε Φ. ιε'.

ΝΟΥΜΑΣ.

Νεμάς Ῥωμαίους ἐκ πολέμου καὶ φοντὲ βελομένοις με-
 ταβαλεῖν ἐς ἀγρὴν καὶ νομούς, ἀναχωρῶν τῆς πόλεως εἰς
 τέμνειος ἱερὸν Νυμφῶν, ἐν τῇ μόνῃ διαιωμένοις ἐπὶ
 συχίας ἡμέρας, ἐπαύει παρὰ τῶν νυμφῶν Διοσφροσία
 κομιζόν, ἃ συνέβελεν ἡγεῖσθαι νομούς. Τέτοις ἐπι-
 θοντο Ῥωμαῖοι. Ὅσαι μεχρὶ νῦν ἴσονται, θυσιαι, τελε-
 ται, ἱερουργίαι, ταῦτα πάντα Νεμάς, οἷα δὲ νομούς
 Νυμφῶν, κατεσησατο.

Δοκεῖν δὲ ἐμοί, ζήλωτος ἐγένετο ὁ Μίνω καὶ Λυκερ-
 γος. Καὶ γὰρ ἔτι τῶν νομῶν, ὁ μὲν παρὰ Δίος, ὁ δὲ
 παρὰ Ἀπολλωνίου μαθόντες, ἢ μαθεῖν φασκόντες, ἐπαθον
 αὐτοῖς χρῆσθαι, ὁ μὲν Κρητὰς, ὁ δὲ Λακωνίας.

Κ Ε Φ. ις'.

ΜΟΥΚΙΟΣ.

Τυρρῆνοι Ῥωμαίοις ἐπολεμῶν. Τυρρῆνων βασιλεὺς
 ἢ Πορσίνας· Ῥωμαίων ἡγεὺς Ποπλικόλας, τρίτον ὑπα-
 τεύων,

τευαν. Μεκίος Ῥωμαῖος ἀνὴρ, ἀρίστος τὰ πολέμια, Πορσιναν βουλομένοις ἀνελαι, ἐς τὸ Τυρρήνικον στρατοπέδον ἦλθεν, ἐσθῆτα ἔχων Τυρρήνιδα, καὶ τὴ φωνὴ Τυρρήνιζων· καὶ δὲ παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα, τὸν βασιλεῖα τὸν Πορσιναν οὐκ εἰδὼς ὅς τις ἦν, ὃν ᾤθη μαλίστα τῶν καθιζομένων εἰκέναι βασιλεῖ. καὶ δὴ τετόν ἐκτανε, σπασάμενος τὸ ξίφος. Συλληφθεὶς ὁμολόγησεν ὅς τις ἦν. Πορσινὰς μὲν δὴ ἐθυεν ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τοῖς Θεοῖς. Μεκίος δὲ τῆς ἐσχάρας τυρ ἐχούσης ὑπερέσχε τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, καὶ τῆς χερὸς καιομένης, εἰσηκεὶ τῷ Πορσινᾷ διαλεγόμενος φαιδρῶ καὶ ἀτρεπτῶ προσώπῳ. Ὡς δὲ Πορσινὰς τὴν ἀρετὴν ὑπερεθαυμάζει· “Μεκίος, Μηδὰς” μως, ἐφη, θαυμασῆς. Τριακοσίοι Ῥωμαῖοὶ τὴν αὐτὴν ἐμοὶ καρτερίαν ἔχοντες ἐν τῷ στρατοπέδῳ σε πλάνωνται, παραφυλασσόντες καιροὶ τῆς σῆς ἀναιρέσεως.” Πορσινὰς πιστεύσας τοῖς λεγομένοις, καὶ φοβηθεὶς, τὸν πόλεμον πρὸς Ῥωμαίους διέλυσάτο.

Κ Ε Φ. ιζ’.

Καίσαρ ἐν Βρεττανίᾳ ¹ ποταμὸν μέγαν ἐπεχειρεῖ περικυβεῖν. Βασιλεὺς Βρεττανῶν Κασολαυνὸς ἀναστὰς μετὰ πολλῶν ἵππων, καὶ ἄρματων. Καίσαρι μεγίστος ἐλεφας εἶπετο, ζῶν Βρεττανίοις ἔχων ἑωραμένον. Τέτον σιδηραῖς φολισίν οχυρώσας, καὶ πυργοὶ ἐπ’ αὐτοῦ μέγαν ὑψώσας καὶ τοξότας καὶ σφενδονήτας ἐπιστήσας, ἐκλεύσει ἐς τὸ ρεῦμα ἐμβάινειν. Βρεττανοὶ δὲ ἐξεπλάγησαν, ὁρατὸν καὶ ὑπερφύες θηρίον ἰδόντες. Περὶ γὰρ τῶν ἵππων τί χρεὶ καὶ γράφειν; ὅτε καὶ παρ’ Ἑλλήσιν, ἢ καὶ γυμνὸν ἐλεφάντα ἰδῶσιν, ἵπποι φευγούσιν. Πυρ-
VOL. I. U u γοφορον

γοφορον δε και ἀπλισμενοι, βίλη και σφινδονας ἐξ-
αφίστηα, ουδ' ιδειν την οψιν ὕπερβαινα. Βρεττανῶι
μεν δη αυτοις ἵπποις και ἄρμασιν ἐφυγον Ῥωμαῖοι
δε κεινδυνῶς τοι ποταμῶν διεβησαν, ἐνι ζυγ τοις πολε-
μις φέροντες.

III.

III.

EX ÆLIANO.

[JUXTA EDIT. ABR. GROMOVII. L. B. 1731. 2 VOLL. 4to.]

Hominéenne Romanum tam Græcè loqui !

PLIN. L. IV. EP. 3

EK THΣ

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΊΣΤΟΡΙΑΣ.

Κ Ε Φ. α.

Περὶ Σωκράτους, ὅτι το κατὰ ἐπὶ.

ΟΤΕ ἤκεν ² ἡ ναὺς ἡ ἐκ Δηλῆ, καὶ ἰδὼς Σωκράτην ἀποβιησκειν, ἀφικετο εἰς τὸ δεσμωτήριον Ἀπολλοδώρου, ὁ τοῦ Σωκράτους ἑταῖρος, χιτῶνα τε αὐτῇ φερὼν ἐριὼν πολυτελῆ καὶ εὐητρίον, καὶ ἱμάτιον τοιοῦτο· καὶ ἤξιε ἐνδύναι αὐτὸν τοῦ χιτῶνα, καὶ δαιματίον περιβαλλόμενον, ἅτα ἔτω τίσειν τὸ φάρμακον· εἰπε γὰρ αὐτῇ καλῶν ἐνταφίαν μὴ ἀμοιρῆσαι, αἱ ἐν αὐταῖς ἀποθανοί· καὶ γὰρ οὐ καὶ προκείμεσθαι σὺν τῇ κοσμῇ τῶν μερὶν σὺ πάνι τι ἀδοξας. Ταῦτα ³ τοῦ Σωκράτην ὁ Ἀπολλώδωρος. Ὅδε οὐκ ἠπισχέτο, ἀλλ' εἶπε ⁴ πρὸς τῆς ἀμφὶ τοῦ Κριτῶνα, καὶ Σιμμίαν, καὶ Φαίδωνα.

“ Καὶ

“Και πῶς ὑπὲρ ἡμῶν καλῶς Ἀπολλωνῶρος εὐτὼ δο-
 “ξάζῃ, ἀγὼ αὐτὸς πεπιστευκεν ὅτι μετὰ τῇ ἐξ Ἀθη-
 “ναιῶν Φιλοτησίαν, καὶ τὸ τε Φαρμακὸν πομπὰ ἐστὶ ἔτι
 “οψεται Σακράτην! Εἰ γὰρ οἶεται ἴτον ὀλίγον ὑπερὸν
 “ἐρρίμμενον ἐν ποσὶ καὶ κείσθμενον γ’, Ἐμὲ εἶναι, δη-
 “λὸς ἐστὶ με οὐκ εἰδώς.”

Κ Ε Φ. β’.

Περὶ τῆς τε Αἰνῆς νυκτομάχης καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλπίδος πρὸς τοὺς Τρῶας.

² Ὅτε ἰάλῳ τὸ Ἰλίον, οἰκλίσσαντες οἱ Ἀχαιοὶ τὰς τῶν
 ἄλίσκομενων τυχάς, ³ καὶ παννὴ Ἑλληνικῶς τετὸ ἐκέρυ-
 ξαν, Ἐκαστον τῶν ἐλευθερῶν ἐν ὃ, τι καὶ βέλεται τὰν οἰ-
 κῶν ἀποφέρειν ἀραμμενον. Ὅ οὖν Αἰνείας τοὺς παῖδας
 Θεὸς βασιπασὶς ἐφέρειν, ὑπερίδων τῶν ἀλλῶν. Ἦσθίντες
 ἐν ἐπὶ τῇ τε ἀνδρὸς εὐσεβείᾳ οἱ Ἕλληνες, καὶ δευτερον
 αὐτῷ κτήμα συνεχαρήσαν· λαβεῖν· ὁ δὲ τὸν πατέρα παννύ
 σφοδρὰ γεγηρακότα ἀναθεμενίος ὤμοις ἐφέρειν. Ὑπερ-
 ἐκπλαγέντες οὖν καὶ ἐπὶ τετῷ οὐχ ἥμισα, πάντων αὐτῷ
 τῶν οἰκίῶν κτημάτων ⁴ ἀπέστησαν “Ὁμολογόντες, ὅτι
 “πρὸς τὰς εὐσεβίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰς Θεὸς καὶ τὰς
 “γεῖναμιν· δι’ αἰδοὺς ἀγόντας, καὶ οἱ φύσει πολέμιοι
 “ἡμεῖροι γίνονται.”

Κ Ε Φ. γ’.

Περὶ Φιλίππου ἐν κῇ ἡγεμονίᾳ, καὶ τίνος βούλετο ἀντιμνησθῆναι.

Ἐν Χαιρωνείᾳ τὰς Ἀθηναίους νικῇ ἐνίκησεν Φίλιππος·
 ἐπαρθὰς δὲ τῇ εὐπραγίᾳ, ⁵ ὅμως λογισμῷ ἐκρατήσῃ, καὶ
 ἐχ. ὑβρίσει. Καὶ διὰ ταῦτα ᾤετο δᾶν αὐτὸν ὑπομνησ-
 θῆναι ὑπὸ τίνος τῶν παιδῶν ἰῶθαι, ὅτι Ἀνθρώπος ἐστίν,
 καὶ προσεταξέ τῷ παιδί τετὸ ἐχὼν ἔργον. Καὶ πρῶ-
 τερὸν φάσιν, ὅτι αὐτὸς προῆα, ὅτι τὶς τῶν διομεινῶν αὐ-
 τοῦ

τε παρ' αὐτον εἰσῆα, πρὶν τετε αὐτῷ τον παιδα ἱκάσῃς
ἡμέρας ἐκδοῖσθαι τρις· εἰλεγε δὲ αὐτῷ, “ Φιλίππε Δι-
“ θρωπος εἰ.”

Κ Ε Φ. γ.

Περὶ Λακεδαιμονίων γυναικων.

Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες, ὅσαι ἐπυνθανοντο τους
παιδας αὐτων ἐν τῇ μαχῇ κείσθαι, ἀλλ' αὐται γε ἀφι-
πομεναι, τα τραυματα αὐτων ἐπισκοπεῖν τα τε ἐμπροσ-
θεν, καὶ τα ὀπίσθεν. Καὶ εἰ ἢν πλεῶν τα ἐναντία, αἰδὲ
γαυρεμεναι, καὶ σεμνον ἀρα καὶ βλοσυρον ὄρωσαι, τους
παιδας εἰς τας πατρῶας ἐφερον ταφάς· αἱ δὲ ¹ ἑτέρως
εἶχον των τραυματων, ἐνταυθα αἰδεμεναι καὶ θρηνησαι
καὶ, ² ὥς ἐνι μαλιστα, λαθεῖν σπενδεσαι, ἀπηλλαττοντο,
καταλιπεσαι τες νεκρῶς ἐν τῷ ³ πολυανδρίῳ θάψαι, ἢ
λαθρα ἐς τα οἴκαα ἡρῖα ἐκομιζον αὐτες.

Κ Ε Φ. δ.

Περὶ Ἀλεξάνδρου Θεοῦ ἱκανοὶ καλῆσθαι βουλομένου.

Ἀλεξάνδρος, ὅτε ἐνίκησε Δάρειον, καὶ τὴν Περσὶν ἀρ-
χὴν κατέκτησατο, μέγα ἐφ' ἑαυτῷ φρονῶν, καὶ ὑπο τῆς
εὐτυχίας τῆς περιλαβῆσης αὐτον τότε ἐπθεκμενος, ἐπ-
εῖλε τοῖς Ἕλλησι. “ Θεον αὐτον ⁴ ψηφισασθαι· γε-
“ λωίως γε. Οὐ γὰρ ἀπεροῦν ἐκ τῆς φύσεως οὐκ εἶχε,
“ ταυτα ἐκ των ἀνθρώπων αἰτῶν ἐκεῖνος ἐκερδαινεν.”
Ἄλλοι μὲν οὖν ἀλλὰ ἐψηφισαντο· Λακεδαιμονιοὶ δὲ
ἐκείνα· “ Ἐπειδὴ Ἀλεξάνδρος βεβηταὶ Θεὸς εἶναι, ἐστὶν
“ Θεός.” Λακωνικῶς τε ἅμα καὶ κατὰ των ἐπιχωρίων
σφισι τροπὸν ἐλεγξάντες τὴν ἐμπληξιν οἱ Λακεδαιμονιοὶ
τε Ἀλεξάνδρου.

ΚΕΦ.

Κ Ε Φ. ζ'.

Ὅτι ἀριστικαὶς ὁ Φωκίων.

Φωκίων ὁ τοῦ Φωκου, πολλακίς στρατηγησας, κατε-
γνωσθὴ θάνατον, καὶ ἦν ἐν τῇ δεσμοτηρίῳ, καὶ ἐμελλε
πιασθαι το κώνειον. Ἐπει δὲ ᾤριξεν ¹ ὁ δῆμιος τὴν κυ-
λικα, οἱ προσηκόντες ἤρσαν εἰ τι λεγοί πρὸς τὸν υἱόν.
Ὁ δὲ, “ Ἐπισκηπτῶ αὐτῷ μηδὲν Ἀθηναίοις μνησιπακῆ-
“ σιν ὑπὲρ τῆς παρ’ αὐτῶν φιλοτησίας, ἥς νυν πίνω.”
Ὅστις δὲ ἐκ ἐταίνει καὶ ὑπερβαυμαζει τὸν ἀνδρα, δοκεῖ
μοι μέγα ὁ τοιοῦτος εἶναι εὖδεν.

Κ Ε Φ. ζ'.

Περὶ τῶν τοῦ Εφορῶν θρόνων ἀσβολῶν χρηματισμῶν.

Κλαζόμενιων τινες εἰς τὴν Σπάρτην ἀφικομένοι, καὶ
ὑβρεῖ καὶ ἀλαζονεῖα χρωμένοι, τοὺς τῶν Εφορῶν θρόνους,
ἐνθα εἰσθασί καθήμενοι χρηματίζαν, καὶ τῶν πολιτικῶν
ἑκάστα διατάτταν, ² ἀλλὰ ταῦτα γὰρ τὰς θρόνους ἀσβολῶν
κατεχρίσαν. Μάγοντες δὲ οἱ Εφοροί, ἐκ ἡγανακίσαν,
ἀλλὰ τὸν δημοσίαν κηρυκὰ καλεσάντες, παραίταξαν αὐ-
τοὺς δημοσίᾳ κηρυξάι ταῦτο δὴ τὸ θαυματούμενον. “ Εξ-
“ ἴστω Κλαζόμενιοις ἀσχημονεῖν.”

Κ Ε Φ. η'.

Περὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ τῆς τοῦ Παρίδος λυρᾶς.

Ὁ μὲν Ἀλεξάνδρος εἰς τὴν Ἰλίον ἦλθεν· ἀνασποπνύει
δὲ αὐτῷ φιλοπονεῖν, τῶν τις Τρῶων προσελθὼν τὴν λυρὰν
ἐδάκνυεν Ἀλεξάνδρην· ὁ δὲ εἶφη, Προτιμησάμεν αὐτὸν μαλ-
λον

λοι ἰδῶν τὴν Ἀχιλλεύου ὑπερυψίωτον Ἀλεξάνδρου. Ἐποθα γὰρ κτήμα ἀγαθὸ στρατιωτῆ, ὃ συνῆδεν ἐκείνος τὰ τῶν ἀγαθῶν ἄνδρων κλέα· τοῦ δὲ Παρίδος τι ἀρεῇ ἦ λυρα, εἰ μὴ μέγα μοιχεύει, καὶ οἷα αἶρειν γυναικας καὶ δειλῶν;

Κ Ε Φ. 9'.

Περὶ φιλοκαλίας Ἐποφώντες.

Ἐποφώντι ἐμίλει τῶν ἀλλῶν σπαρταίων, καὶ ἐν καὶ ὅπλα καλὰ ἔχειν. Νικῶντι γὰρ, ἐλέξε, τὰς πολέμους, τὴν καλλίστην σὸλην ἄρμωσθαι καὶ ἀποθνήσκοντα ἐν τῇ μάχῃ παύσθαι καλῶς ἐν καλῇ τῇ πανοπλίᾳ. Τῷ γὰρ ἀνδρὶ τῇ γενναίᾳ ταυτ' εἶναι τὰ ἐνταφία, τὰ ὡς ἀληθῶς κοσμεῖν αὐτόν. Λέγεται ἐν ὅ τε Γρυλλὸς τὴν μὲν ἀσπίδα Ἀργολικὴν ἔχειν, τὸν δὲ Θάρακα Ἀττικόν, τὸ δὲ πρᾶνος Βοιωτικὸν, τὸ δὲ ἵππον Ἐπιδαυρίον. Φίλοκαλὸς δὲ ἐγὼ γινώσκω εἶναι φαίην τὰ τοιαῦτα ἀνδρὸς, καὶ ἀξιέντος ἑαυτοῦ τῶν καλῶν.

Κ Ε Φ. 1'.

Περὶ Κλειῶος, καὶ Ἀχιλλεύου μουσικῇ τῇ ὀργῇ ἀποστέλλει φίλῶνται.

Κλειῶας ἀνὴρ ἦν σπαρταῖος τοῦ τρόπου, Πυθαγορείος δὲ τῇ σοφίᾳ. Οὗτος εἰ ποτε εἰς ὀργὴν προσηχθῇ, καὶ ἔχει αἰσθητικῶς ἑαυτὸν ὡς θυμὸν ἐξαγομῆναι, παραχρῆμα πρὶν ἢ ἀναπλεῖν αὐτὴν ἢ ὀργήν, καὶ ἐπιδηλὸς γίνεσθαι, ὅπως διακρίνεται, τὴν λυρὰν ἄρμωσάμενος, ἐκβαρύνει. Πρὸς δὲ τὰς πυνθάνομενας τὴν αἰτίαν ἀπεκρίνετο ἐρμῆως, ὅτι πρᾶνον εἰμι. Δόξα δὲ μοι καὶ ὁ ἐν Ἰλιάδι Ἀχιλλεύς, ὃ τῇ πύρρᾳ προσάδων, καὶ τὰ κλέα τῶν προτέρων

προτέρῳ δια τοῦ μέλους εἰς μνημὴν ἑαυτῇ ἀγων, τὴν μνην κατευναζέιν. Μουσικός γὰρ ὢν, τὴν κιθάραν πρῶτον ἐκ τῶν λαφύρων ἐλάβε.

Κ Ε Φ. ιά.

Περὶ Πλάτωνος.

Πλάτων ὁ Ἀριστῶνος τὰ πρῶτα ἐπὶ ποιητικὴν ὥρμησεν, καὶ ἥρωϊκα ἐγράφε μετρά· εἰς αὐτὰ κατέπρησεν ὑπερίδων αὐτῶν, ἐπεὶ τοῖς Ὀμηροῦ αὐτὰ ἰαντιφρινῶν ἔωρα κατὰ πολὺ ἤττωμένα. Ἐπέθετο οὖν τραγῳδίᾳ καὶ δὴ καὶ ² Τετραλογίαν εἰργασάτο, καὶ ἐμελλεν ἀγωνισθῆναι, δὲς ἤδη τοῖς ὑποκριταῖς τὰ ποιήματα. Πρὸ ³ τῶν Διονυσίων δὲ παρελθὼν ἤκουσε Σωκράτους, καὶ ἀπαξ αἰεθεὶς ὑπὸ τῆς ἐκείνου Σαφηνός, τῷ ἀγωνισματὸς ἔμμονον ἀπέστη τότε, ἀλλὰ καὶ τελειῶς τὸ γράφειν τραγῳδίαν ἀπερρίψε, καὶ ἀπιδύσατο ἐπὶ φιλοσοφίαν.

Κ Ε Φ. ιβ'.

Περὶ γένους Κίων τὴν τριχὰ βαψάμινον.

Ἀνὴρ εἰς Λακεδαιμόνα ἀφίκετο Κεῖος, γέρον ἤδη ὢν, τὰ μὲν ἀλλὰ ἀλαζών, ἤδειτο δὲ ἐπὶ τῇ γῇ, καὶ δια ταῦτα τὴν τριχὰ πολλὰν ἔσταν ἐπειράτο βαφὴ ἀφανίζαν. Παρελθὼν ἐν εἰς τὰς Λακεδαιμονίους, καὶ τοιαύτην ὑποφαίνων τὴν κεφαλὴν, ἐκείνα εἰπὼν, ὑπερ ὧν καὶ ἀφίκετο. Ἀναστὰς οὖν Δερχίδαμος ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, "Τι δ' ἂν, εἶπε, οὗτος ὑγιὲς εἰποι. ὅς ἔμμονον ἐπὶ τῇ ψυχῇ τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ "περιφερεῖ;" Καὶ ἐξέωσε τὰ ὑπ' αὐτῷ λεχθέντα, διαβαλλὼν τῷ Κεῖῳ τὸν τρόπον, ἐξ ὧν ἔωρατο.

ΚΕΦ.

Κ Ε Φ. ιγ'.

Πῶς ὁ Μακαρεὺς ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ ἀπηνείας ὑπο τῶν θῶν ἐτιμάρηται.

Μιτυληναῖος ἀνὴρ, Μακαρεὺς ὀνομα, ἱερεὺς τε Διόνυσου, ¹ ὅσα μὲν οὗτος ἰδεῖν, πρῶτος ἦν καὶ ἐπιεικής, ἀνοσιωτάτος δὲ ἀνθρώπων τα μαλίστα. Ξένος δὲ ἡκόντος παρ' αὐτὸν καὶ δόσιος αὐτῷ παρακαλεσθῆκεν, χρυσίον πληθός, ἐν τῇ μυχῇ ² τοῦ ἀνακτοροῦ, τὴν γῆν διασκαψάς ὁ Μακαρεὺς, κατωρυξέ το χρυσίον. Χρόνῳ δὲ ἀφικόμενος ὁ ξένος, το χρυσίον ἀπῆτει· ὁ δὲ εἰσαγαγὼν ἐνδόν, ὡς ἀποδώσων, κατεσφαξέ, καὶ το χρυσίον ἀνωρυξεν, ἀντ' αὐτῶν δὲ τὸν ξένον κατέθηκε· καὶ ῥέτο ὥσπερ τὰς ἀνθρώπους, λαμβάνειν ἔτω καὶ τὸν Θεόν· ³ πλὴν οὐκ ἀπῆντησε ταῦτα ταύτῃ ποθεῖν.

Χρόνῳ δὲ ὀλίγῳ διεληλυθότος, αἱ μὲν τε Θεοὶ Τριητῆριδες ἀφίκοιτο· ὁ δὲ ἐβύε μεγαλοπρεπῶς. ⁴ Καὶ ὁ μὲν περὶ τὴν Βακχεῖαν εἶχεν. Οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ, δύο οντίες, εἶδον ἀπελειφθῆσαν ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ μιμνήμενοι τὴν τε πατὴρ ἱερεργίαν, τῷ βωμῷ τῷ πατρὶ ῥοσῆλθοι, ἐτι καίομενοι τῶν ἐμπυρῶν. Καὶ ὁ μὲν νεώτερος παρῆσχε τὸν τραχήλον, ὁ δὲ πρεσβύτερος, ἡμελημένην εὐρὴν σφαγίδα, τὸν ἀδελφὸν ἀτεκτείνειν ὡς ἱεραὸν. Οἱ δὲ κατὰ τὴν οἰκίαν ἰδόντες, ἀνέβησαν. Ἀπεσάσα δὲ ἡ μήτηρ τῆς βοῆς ἐξέτηδῃσε, καὶ διασαμένη τοι μὲν νεπρὸν, τὸν δὲ κατεχόντα ἐτι τὴν σφαγίδα ἡμαγμένην, σχίζαν ἀρπασάσα τὸν ἐκ τῷ βωμῷ ἡμικαυτὸν, ταύτῃ τὸν παῖδα ἀτεκτείνειν.

Ἦκε καὶ ἀγγελία πρὸς τὸν Μακαρεῖα καὶ ἀπολιπὼν τὴν τελετήν, ὡς εἶχε, συν ὀργῇ καὶ θυμῷ αἰσπηδήσεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τῷ θυρῶν, ὃ κατεῖχε, τὴν ἑαυτοῦ γυναικα ἐκτείνει. Ἐκπύσα κα εἰσινῶ το τολμηθέντα εἰς πάντας· καὶ συλληφθεὶς ὁ Μακαρεὺς, καὶ σρεβλεμένος, ὁμολο-

VOL. I.

X X

γησεν,

γῆσιν, ὅσα ἐν τῇ ἀνατορῇ εἶδρασιν· ἐν αὐταῖς δὲ τὰς πολασεσι, τὴν ψυχὴν ἀτεῖρῃξεν. Ὁ δὲ παραινόμενος σφαγὰς, διὰ τιμῆς ἤλθε δημοσίᾳ, καὶ ἐταφῆ, τὸ δὲ οὐκ ἀντιπροσταξάντος. Ἐτίθει ἐν ὁ Μακάρευσ ἡ μεμνητὴ τῆς δίκης, τὸτο δὴ ¹ τὸ ποιητικόν, συν τῇ ἑαυτῇ κεφαλῇ, καὶ τῇ τῆς γυναικὸς, καὶ ἐν καὶ τῇ τῶν παιδῶν προσέτι.

Κ Ε Φ. ιδ'.

Περὶ τῆς τῶν Θετταλικῶν Τιμῆς.

Φερε οὖν, καὶ τὰ καλούμενα Τεῖα τῇ τα Θετταλῶν διαγραφώμεν τῷ λόγῳ καὶ διαπλάσωμεν ὁμολογήσαι γὰρ καὶ ὁ λόγος, ² εἰς ἔχῃ δυνάμει φραστικῇ, μᾶλλον ἀσθενέστερον, ὅσα βελεῖται δακρυῖναι, τῶν ἀνδρῶν τῶν κατὰ χεῖρας γινῶν δεινῶν.

Ἐστὶ δὲ χάρος μεταξὺ κερμενὸς τοῦ τε Ὀλύμπου, καὶ τῆς Ὀσσης· ὅση δὲ ταυτ' ἐστὶν ὑπερυψηλὰ, καὶ οἷοι ὅτι εἰς Διὸς φροντίδος διωχισμένα, καὶ μέσοι δοχταὶ χάρις ἡ τοῦ μὲν μήκος ἐπὶ τεσσαράκοντα διηκὴ σάβανος· τογὲ μὴν πλατὺς τῇ μὲν ἐστὶ πλεῖστος, τῇ δὲ καὶ πλατὺς ὀλιγῇ. Διαρρῶ δὲ μέσῃ αὐτῇ ὁ καλούμενος Πηνειὸς, ὅς τε τοῖς δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ποταμοὶ συνῥέουσι, καὶ ἀναπνέονται τὸ ὕδωρ αὐτῇ, καὶ ἐργάζονται τοῖς Πηνειῶν ἐκείνοι μεγάλῃ. Διατρίβας δὲ εἶχε ποικίλας καὶ παντοδαπὰς ὁ τοπὸς ὅτος, καὶ ἀνθρώπινης χάρος ἐργα, ἀλλὰ φύσεως αὐτομάτα, ³ εἰς καλλὸς τότε φιλοτιμησάμενης, ὅτι ἐλαμβάνει γενεῖσιν ὁ χάρος. Κίτλος μὲν γὰρ πολὺς, καὶ ἐν μαλα λασίος ἐνακμαζαί, ⁴ καὶ τεθῆλε, καὶ δίκην τῶν εὐγενῶν ἀμπελῶν κατὰ τῶν ὑψηλῶν δειδρῶν ἀρετὰ καὶ συμπεφυκέν αὐτοῖς. Πολλὴ δὲ ⁵ σμίλαξ· ἡ μὲν πρὸς αὐτὸν τὸν παγὸν ἀνατρεχέει καὶ ἀπισκιάζει τὴν πετρῶν, καὶ ἐκείνη μὲν ὑπολαμβάνει· ὁραταὶ δὲ τὸ χλοαζόν παν, καὶ εἰς ὀφθαλμῶν ⁶ Πανηγυρίσ.

Εἰ

Εν αυτοῖς δὲ ταῖς λαοῖς καὶ καθήμενοις ὥσπερ τε ἐπὶ ποικίλῃ, καὶ ὑποδρομαίᾳ συνεχεῖς, ἐν ᾧ ῥα θέρους καταφυγὰν ὁδοιποροῖς ἥδιστα καταγωγὴν, ἢ καὶ ἀδύναμιν ἀσθενέας ψυχασθαι. Διαφύρεισι δὲ καὶ κρηναὶ συχναί, καὶ ἐπὶ ῥέει νάματα ὕδατων ψυχρῶν καὶ τιμὴν ἔδιδον. Λαγχεται δὲ τὰ ὕδατα ταῦτα καὶ τοῖς λυσαιμένοις ἀγαθὸν εἶναι καὶ ἄς ὑγιαίνει αὐτοῖς συμβαλλέσθαι. Καταδύει δὲ καὶ ὀρνίθες ἄλλος ἄλλῃ διεσπαρμένοι, καὶ μαλίστα αἱ μέσσοι, καὶ ἔτιωσιν ἐν μάλα τὰς ἀκρὰς, καὶ παρατεμπεύουσιν ἀπὸ νῆος, καὶ συν ἡδονῇ, διὰ τὴν μέλῃς τὸν καμάτων τὴν παριόντων ἀφανισάντες. Περὶ ἑκάστην δὲ τὴν ποταμὴν αἱ διατρέχει αἱ αἰ προσημνηται, καὶ αἱ ἀκαταύλαται. Διὰ μέσσην δὲ τὴν Τεμπετικὴν ὁ Πηλεὺς πύλαμας ἐρχεται, ἡχολὴ καὶ κρηναὶ πρὸ ἰαν εἰσὶν ὁδοῖ. Πολλὴ δὲ κατ' αὐτὴν ἡ σκία ἐκ τῶν παρατεφμημάτων δένδρων, καὶ τῶν ἐξ ἀσπιδίου κλάδων πίπτει. Ἡ δὲ ἐπὶ πλεῖστοι τῆς ἡμέρας αὐτὴν προσημνηται ἀποσφραῖν τὴν σκία, καὶ παρῆχον τοῖς πλεῖστοι πλεῖν κατὰ ψυχός. Πας δὲ ὁ περιόικος ἱλαὸς συνίασιν, ἄλλοι συν ἄλλοις, καὶ θυνοῖς, καὶ συνεστίας ποιεῖνται, καὶ συμπνέουσιν. Ἄτε ἐν πολλῶν οἰῶν τῶν θυοῖων, καὶ τῶν καθαγισζομένων συχνῶς, ἀποτὰς καὶ τοῖς βαδίζουσι, καὶ τοῖς πλεῖστοι οἰμαὶ συμπαρομαρτυροῦσιν ἔδιδαι. Οὕτως ἀρα ἡ τιμὴ ἡ διαρκής, ἡ ἔτι περὶ τὸ Κρεῖττον, ἐκθεοὶ τὸν τόπον.

Ενταῦθα τοὶ φασὶ παῖδες Θετταλῶν, καὶ τὸν Ἀπολλῶνα τὸν Πυθιον³ καθήρασθαι κατὰ προσάσμα τὴν Διός, ὅτε τὸν Πυθωνα τὸν δράκοντα κατέτοξευσεν, ἐπὶ φυλαττόντα τὰς Δελφάς, τῆς Γῆς ἐχέσης τὸ μαντεῖον. Στεφανώσαμενον οὖν ἐκ ταύτης τῆς δαφνὸς τῆς Τεμπετικῆς, καὶ λαβόντα κλάδον ἀπὸ τῆς δεξιᾶν χάρα, [⁴ ἐκ τῆς αὐτῆς δαφνὸς], εἰσεῖν εἰς Δελφάς, καὶ παραλαβεῖν τὸ μαντεῖον, τὸν Διὸς καὶ Διὸς παῖδα. Ἐπὶ δὲ καὶ βῆμος ἐν αὐτῇ

αὐτῇ τῇ τοτῇ, ἐν ᾗ καὶ ἐμφανισατο, καὶ τὸν κλαδὸν ἀφαλεῖ.

Καὶ ἐστὶ καὶ νυν ¹ ἑτες ἐννατὲ οἱ Δελφοὶ παῖδας ἐυγενεῖς πεμπῦσι, καὶ Ἀρχιβιῶρον ἵνα σφῶν αὐτῶν· οἱ δὲ παραγενομένοι καὶ μέγαλοπρεπῶς θυσανῆες ἐν τοῖς Τεμπέσιν, ἀπιασι παλιν, στεφανοὺς ἀπο τῆς αὐτῆς δαφνῆς διαπλεξάντες, ἀφ' ἧσπερ ² ἔρῳ καὶ τότε ὁ Θεὸς ἐμφανισατο. Καὶ τὴν ὁδὸν ἐκκινήν ἐρχονται, ἡ καλαῖαι μὲν Πυθίας, φερεῖ δὲ διὰ Θετταλίας, καὶ ³ Πελαγονίας, καὶ τῆς Οἰτῆς, καὶ τῆς Αἰνιανῶν χώρας, καὶ τῆς Μηλίων, καὶ Δωρίων, καὶ Λοκρῶν ⁴ τῶν Ἑσπερίων. Οὗτοι δὲ καὶ παραπεμπῦσιν αὐτὲς συν αἰδοῖ καὶ τιμῇ, ἔδειν ἥπερ ἐν ⁵ ἐκείνοι [οἱ] τὲς ἐξ ⁶ Ὑπερβορείων τὰ ἱέρα κομιζόντας τῇ αὐτῇ δειῇ τῇ τιμῇσι. Καὶ μὴν καὶ τοῖς Πυθίοις ἐκ ταύτης τῆς δαφνῆς τοῖς νικῶσι τὲς ἐμφανὲς δίδουσι. Ὑπερ μὲν οὖν τῶν ἐν Θετταλίᾳ Τεμπῶν, καὶ ἔμοι νυν τοσαῦτα εἰρησθῶ.

Κ Ε Φ. ιζ'.

Σκυθοῦ τινος ἀπαγγελίᾳ περὶ ῥίγους.

Σκίονος ποτὲ πίπτουσης, ἤρτο ὁ βασιλεὺς τῶν Σκυθῶν τίνα αἱ ῥίγοι, γυμνοὶ διακαρτέρηκτα. Ὁ δὲ αὐτοὶ ἀνῆρτο, εἰ τὸ μετῶπον ῥίγοι; τε δὲ, ε, φησάντος, Οὐκ ἐστὶν, ἔδει εὖ γινώσκας γὰρ μετῶπον αἰμί.

FINIS

EXCERPTORUM MISCELLANEORUM.

NOTÆ PHILOGICÆ

AD

ANALECTORUM GRÆCORUM MAJORUM

TOMUM PRIOREM.

IN GRATIAM

STUDIOSÆ JUVENTUTIS.

EDITIO NOVA,

PRIORIBUS EMENDATIO.

NOTÆ PHILOLOGICÆ

AD

EXCERPTA EX HISTORICIS

I. NOTÆ IN HERODOTUM.

I. **E**X HERODOTO.] Analeſta hæc auſpicari viſum eſt 3.
ab Excerptis quibuſdam ex Herodoto, hiſtorico-
rum Græcorum, qui hodiè extant, vetuſtiſſimo; quod ta-
men nihil obſtat, quo minùs ſtudioſæ juventuti prælecturus
initium potiùs ſumat ab iis, quæ ex Xenophontis *Anabaſi*
vel *Cyropædiâ* infrâ exhibentur. Herodotus enim, qui Io-
nicâ dialecto ſcripſit, ſtudio linguæ Græcæ ingredientibus
vix unquam, in ipſo limine, proponitur. Natus eſt
Olymp. LXXIV. 1. ante C. N. 484. U. C. 270. [Vide Fa-
bricii Biblioth. Gr. Vol. II. pag. 329. Edit. Got. Chr.
Harles. 1791.] Ortus eſt Halicarnaſſo Cariæ urbe, undè
Halicarnaſſei nomen adeptus eſt. Haud obſcuro loco na-
tus, patrem quidem habuit Lyxen, matrem autem Dryo-
nem nomine. Optimis diſciplinis, ut verifiſimile eſt, institu-
tus, quum ad virilem ætatem perveniſſet, tyrannidem Lyg-
damidis ægrè ferens, Halicarnaſſo diſceſſit, ſèque in inſulam
Samum recepit, ut ibi ſcribendi ſtudio vacaret. Quo tamen
meliùs hiſtoriam ſuam conderet, varias regiones peregrinans
luſtrabat, et, in Samum tandem reverſus, quæ ſummâ
diligentiâ undique collegerat, ſcriptis conſignare occēpit.
Circiter hoc tempus, oblata occasione patriam tyrannico
dominatu liberandi, domum rediit. Ejus imprimis opere
expulſus eſt Lygdamis, et Halicarnaſſus in libertatem vindica-
ta. Odio autem et invidiâ quorundam factioſorum homi-
num vexatus, patriæ iterum valedixit, inque Græciam
profeſtus eſt. Commodè tunc temporis obvenit, ut omnis
Græcia, ad Olympiam congregata, certamina ſolennia
celebraret. Illuc properavit Herodotus; et, hiſtoriis ſuis, in
conſeſſu Græcorum frequentiſſimo, recitatis, ſummo cum
omnium plauſu exceptus eſt. Ibi adfuit Thucydides, cum
patre ſuo Oloro, admodum adoleſcens; qui, dum audiret
Herodotum recitantem, nobili quadam æmulatione com-
motus, lacrymas profuſiſſe dicitur. Quod quum obſervâſ-
ſet

3. fct Herodotus, Olorum compellans, laudabat ejus filium, qui tantum amorem in bonas literas tam mature ostendisset. Profectus Athenas, ibi historiæ suæ libros iterum recitavit; idque die festo Panathenæorum anni tertii Olymp. LXXXIII. Sub hoc tempus Atheniensium coloniæ, Thurium in magnam Græciam deducendæ, ultrò se comitem addidit; unde Thurius interdum dictus est. Ibi historiam suam recensuit et quibusdam auctariis instruxit. Utrùm verò apud Thurium diem supremum obierit, necne, minùs convenit inter auctores. Ex scriptis ejus ad nos tantùm pervenere historiarum libri IX, Musarum nominibus inscripti: Nam vitam Homeri, quæ aliquandiu sub ejus nomine circumferebatur, ab eo jam tandem abjudicârunt eruditi. Quod autem ad Historiæ fidem attinet, non defuere, qui veri amorem, sine quo historici nomen nullum est, in Herodoto valde desiderârunt. Etsi non negandum multa huic Scriptori inesse, quæ planè sunt fabulosa, omnique adeò fide indigna; sunt tamen plurima, de quibus nullus omninò dubitationi locus est. Atqui de fabulosis Herodoti narratiunculis observare liceat, illum id esse officii sui putasse videri, ut, quæ fando audiverat, ea lectoribus narraret, non tamen eo consilio, ut ipsas fabellas pro veris historiis acciperent; sed ut id tantùm verum esse crederent, illum ab aliis eas narratas audivisse. Neque cuivis hoc mirum esse debet, secum reputanti, quàm lectu jucundæ sint, etiam hisce temporibus, veterum Græcorum fabulæ; Herodotùmque medias quasi partes inter historicum et poëtam heroicum sustinuisse. Inepti sunt igitur, qui ei id vitio vertunt, quod, quum de rebus gestis antiquissimis historiam conderet, cujus magnam partem ab ore hominum accipere necesse fuit, fidem iis debitam, qui historias suas ex gentium nationùmque tabulis publicis, aliisque monumentis, scripturâ asservatis, exhausserint, ubique non affecutus fuerit. De hoc historiæ Patre qui plura velit, adeat Fabricii Biblioth. Gr. Lib. II. cap. 20; Vossium de historicis Græcis, cap. 3; Harlesii Introd. in hist. Ling. Gr. p. 108; Wesselingii præf. in suam Herod. Hist. Edit. aliūque apparatus, quo instructus est iste liber; Saxii Onomast. literar. cæterosque auctores ibi indicatos; *Memoires de l'Académie des Inscripp. et B. Lettres*, tom. XIX. Edit. Paris.

EDITIONES HERODOTI.

1. Herodoti Halicarnassæi Historiarum libri IX. Græcè: *Venetis apud Aldum 1502. in fol.* [Hæc est editio princeps,

ceps, Græcè. Prodierant primùm Latinè, interprete Lau- 3.
rentio Valla *Venetiis 1474. in fol.*

2. Herodoti Halicarnassei Historiarum libri ix. *Basilie apud Jo. Hervagium, 1541. in fol.*

3. ————— Græcè. Cum præfatione Jo.
achimi Camerarii. *Basilie apud Jo. Hervagium, 1557, in fol.*

4. ————— et de vitâ Homeri libellus Græcè,
recogniti ab H. Stephano. *Apud ipsum Steph. 1570.* [Huic
editioni addita est Laurentii Vallæ interpretatio Latina, et li-
belli de vitâ Homeri versio Conradi Herefbacoi, utraque ab
H. Steph. recognita, &c. *Apud ipsum Steph. 1556, in fol.*]

5. ————— iterum editi cum versione cas-
tigatâ, et variis accessionibus ab eodem Stêphano. *Apud ip-
sum Steph. 1592, in fol.*

6. ————— editi à Gothofredo Jungerma-
no, Græcè et Latinè. *Francos. 1608, in fol.* [Stephani
editioni præclara quædam adjecit Jungermanus, librosque
Herodoti in capita divisit, &c.]

7. ————— Græcè et Latinè. *Genevæ 1618,
in fol.* [Hæc est repetitio Jungermanianæ, quibusdam, non
semper in meliora, mutatis. Valdè suspicor hanc eandem
esse cum eâ, quæ præfert nom. *Paul Steph. Par. eod. ann.*]

8. ————— editi à Thomâ Gale. *Londini,
1679, in fol.* [Editor multis locupletavit editionem Jun-
germ. usus duobus MSS. codicibus, altero Archiepiscopi Can-
tuariensis, Collegii Etonensis altero.]

9. ————— et de vitâ Homeri. Gr. Lat.
cum notis Jac. Gronovii, &c. *Lugduni Bat. 1715, in fol.*
[Hæc edit. Gronoviana votis Eruditorum minùs satisfecit.
Effrænata ista jactantia, quâ MS tum Mediceum, licet non
optimæ notæ, laudibus ad cælum effert, risum et contemptum
doctorum hominum movit.]

10. ————— ex editione Jac. Gronovii,
[sine notis.] *Tomis ix. Glasgæ, 1761, in 12mo.*

11. ————— Musarum nominibus inscripti,
Gr. Lat. &c. Edit. curavit et suas, itemque Lud. Casp.
Valckenarii, notas adjecit Petrus Wesselingius, — &c. *Amste-
led. 1763, in fol.* [Hæc est omnium editionum, quæ lucem
adhuc viderunt, præstantissima.]

* * Hæc Excerpta ad fidem Edit. Wesselingii expressa
sunt, interpunctione tantùm exceptâ, quam in plurimis locis
immutare visum est.

2. *Ex τῆς ΚΑΒΙΟΥΣ.*] Hoc est — *Ex libro primo, qui inscri-
bitur CLIO.* Verùm quo tempore Libri ix Historiarum He-
rodoti Musarum nominibus inscripti essent non liquidò con-
stat.

3. *Itat.* Verisimile est eos ita insignitos esse, quum ab auctore Athenis recitabantur. Utcunque sit, nihil simplicius, nihil hisce Musis jucundius, inter veterum monumenta, facile reperies. "Oratio Herodoti [verba sunt Camerarii] elegans est, et Ionice linguæ propriâ quadam facilitate, sine omnibus veluti anfractibus, defluens."

3. *Ετυραννις*—*Κορινθου*.] *Tyrannus erat, vel rex Corinthi.* Anglicè, *was king of Corinth.* *Τυραννις*, atque multa alia ejusmodi verba, habent post se genit. vel dativ. Valet nempe *τυραννις* idem ac *τυραννος υμι*, *tyrannus, rex sum.*

4. *τις*] *cuī*. Dat. f. m. articuli. Sed notandum, articulum sæpissimè usurpari, non solum apud Herodotum, sed etiam apud Homerum, aliosque scriptores Ionicos, vice pronominis relativi, [vel artic. postpos.] quod est *ὅς, ὅ, ὅ, qui, que, quod.*

5. *οφί*] *his*; vel *ip̄s*: *οφισι*, d. pl. cujus nominativ. f. est *ὅς*, pronomen scil. substantivum tertiæ personæ; gen. *ὅ, ὅς*. Errant planè Grammatici, qui exhibent *ὅ, sui*, perindè ac nominativo careret; cum re verâ *ὅ* sæpe significet non solum *sui*, sed etiam *ip̄ius*. [Vide Xen. Anab. p. 82. Edit. Hutch. 4to. item. Iliad. β', 11.] Cæterum *οφί* regitur à præp. *οὐ* subintellecâ.

6. *ἐν τῷ βίῳ*,] *τῷ δὲ—ἐν τῷ βίῳ*.—Eodem ferè modo Latine dicitur, *cui quidem in vitâ*; quod idem sonat ac *cujus quidem in vitâ*: Sed Lingua Latina caret Articulo. Angli dicunt, *in whose time, during whose life*: Ad verbum, *in the life to whom*.

7. *παρῳστηναι*.] à verbo *παρίστημι*, *sisso, exhibeo*, &c. item, *usu venio, obtingo*; subintellecō scilicet pronomine reciproco, adeo ut, non solum in hoc, sed in multis aliis verbis, vox activa vicem vocis mediæ interdum supplere videatur; sic, *λεγῶσι θανάμα μεγίστοι παρῳστηναι*, (supple *ἑαυτο*, vel Ionice *ἑαυτο*) *dicunt portentum maximum obtigisse, (vel se exhibuisse.)* Vide infra ad p. 23. n. 3.

8. *ΑΡΙΟΝΑ—ἐξινυχθῆντα*.—] i. e. *λεγῶσι Αριονα ἐξινυχθῆντα*, quod idem est ac *λεγῶσι Αριονα ἐξινυχθῆναι*, *dicunt Arionem evectum esse*—scil. ἐ *Tarento*, ut infra. *ἐπὶ δελφίνος—ἐπὶ Ταιναρον*, *delphino insidentem—ad Tenaron*. Nimirum, *ἐπὶ* regens genit. significat *quietem in*. Angl. *rest upon*: eadem autem regens accusat. notat *motum in, vel ad*. Angl. *motion directed upon, motion TOWARDS*.

9. *οὐδὲν δυνάμεν*] *nemini secundum.*

10. *διθυραμβος*,] Carmen Baccho præsertim dicatum, qui et ipse *Διθυραμβος* vocatur. Carminis genus, verbis pariter ac rebus, ordinèque audax, et ebriorum licentiæ quam modestiæ sobriæ propinquius. Plura volentibus dabit ad Pind. Olymp. p. 307. seq. Erasmus Schmidius. GESNER.

II. τῶν

11. τῶν ἡμῶν ἰδμεν,] quos novimus, τῶν pro relativo ὧν, uti 3. paulò suprà; et apud Græcos "Relat. concordat cum An-
"tecedente, non solum in genere et numero, verum sæpe etiam
"in casu." Vide ἰδμεν in Append. vocum Ionicarum.

12. τοὶ πολλοὶ τοῦ χρόνου [Angl. *much of his time*. De arti-
culo reddito per pron. possess. vide infra ad n. 16. πολλοί,
multus, sæpè flectitur regulariter apud Ionicos scriptores: πολ-
λοι in accus. vulgò πολυν.

13. Ὁρμασθαι μιν ἵν' ἐξ Ταραντος,] Eum igitur in eo esse ut
profisceretur Tarento;—Angl. *That therefore he was setting out
from Tarentum*,—ἵν', sine accentu, idem Ionicè quod οὐν, igitur;
sed ἵν', nunc. Ταραντος, à nominat. Ταρας. Verum
observandum est, per totam hanc de Arione narratiunculam,
identidè subaudiendam esse vocem λεγουσι.

14. μισθωσασθαι πλοῖον] navigium mercede conduxisse; Angl.
hired a vessel. Notanda est hìc significatio vocis mediæ: μισ-
θω, mercede loco; μισθωμαι, in v. mediâ, mercede conduco.

15. Τυς δέ,] Τυς Κορινθίους nempe; ἐν τῇ πύλαγι, Angl. *at sea*.

16. ἔχων τὰ χρήματα.] supple αὐτοῦ.—Angl. *to get his mon-
ey*. Quando enim articulus redditur per pronomèn possessi-
vum, est scil. per ellipsin cujusdam pronominis.

17. Τὸν δέ,] Ἀρίστα nempe; συνίτα ταῦτα, λίσσασθαι, χρήματα
μιν πραιντα σφι, ψυχὴν δὲ παραιτιομένον. *Illum autem, hoc intel-
leto, orasse, divitias quidem ipsis tradentem, vitam vero enixè ro-
gantem*. Angl. *And that he, having learned this, prayed; on the
one hand, giving up to them his money, and on the other hand, ear-
nestly begging his life*. αἰτῶ, peto. αἰτιομαι in v. mediâ, aliquid
mibi dari peto, παραιτιομαι, præter modum peto aliquid mibi
dari.

1. ἢ αὐτοὶ διαχρασθαι μιν,] Angl. *either that he should kill A-
himself, χρασμαι, utor, διαχρασμαι, omninò utor, perficio, finio, in-
terficio*, v. μιν in Append. Vocum Ionicarum.

2. τὴν ταχίστην.] i. e. κατὰ τὴν ταχίστην ἰδόν. Angl. *instantly*.

3. Ἀκυληθὺτα—εἰς ἀπορίαν,] Angl. *being driven by threats into
an inextricable difficulty*. ἀπορία, Ion. ἀπορη, inopia consilii, difficul-
tas, status ex quo nullus est transitus. ἀπορίω, Angl. *I am in an
inextricable difficulty, I am at a loss*, &c. ex α priv. et πορος,
transitus. Cæterum pro ακυληθὺτα, ab ἀκυλω, minor, commi-
nor, vir doctus J. M. GRESNERUS legendum conjicit ἀκυληθὺτα,
ab ἀκυλω, ab ἀκυλων, expello, abigo.

4. περιῶδων αὐτὸν,] pati—ut paterentur eum. περιῶδω (unde
περιῶδων, Ion. -aor. 2. inf. pro περιῶδων) propriè significat, cir-
cumspicio; inde negligo, sino, patior.

5. ἐν τῇ σκευῇ πύσῃ,] Angl. *completely array'd*.

6. ἰδωλῶσι,] ἰδωλῶ, -ων, τὰ, transfrat et fori navium, ab ἰδος,
sedes.

7. κατεργασθαι.]

4. 7. πατεργαυεσθαι] πατεργαζομαι, *perago*; item, ut hic, *interficio*.

8. και, τωσι, &c.] Constructio hujus sententiae paulò difficilior est. Resolvi potest hoc modo : και—*Atque illos*—(τωσι γαρ ἰδοντι ἐν ἑαυτοῖς—*namque eos voluptatem incesse*—εὐ μάλιστα ἀκουσθαι τοῦ ἀριστοῦ ἀνθρώπου αὐδῶν—*siquidem audituri effemus præstantissimam inter homines modulatorem*) ἀναχρησθαι ἐν τῇς πρυμνίαις ἐς μέσην και—*secessisse de puerpe in mediam navem*.

9. διελθὼν ἱερὸν τὸν ὄρθιον.] *percurrisse carmen*, quod dicitur *Orthium*. Genus est modulationis musicae, sic fortè dictum, quod ejus carminis numeri quàm altissimâ et intentissimâ voce ferrentur; ὄρθιον enim Græci dicunt, quod arduum est, et quàm altissima voce elevatum. GESNER. Vide Gell. 16. 19. et Dion. Chrysostum. de Regno.

10. ὡς ἔχῃ,] supple ἑαυτὸν—*ut erat, ut se habeat*. [Vide supra ad p. 3. not. 7.] —ὡς ἔχῃ, οὕτω τῇ σκηνῇ παρῇ—*Angl. accounted as he was*; uti optimè exprimitur. apud celeberrimum poetam scenicum, GUL. SHAKESPEARE, in dramate suo, cui titulus *Julius Caesar*. Act. I. Sc. 3.

11. οὐδαμῇ μετιντα.] *nullum in locum finentem ire—vel—ne minimâ concessâ libertate*.

12. ἀνακώς.] Ionicum pro comm. ἐπιμέλως. *Ανακώς* ἔχειν τινος, *solicitum esse de re aliqua ut ea ea potiamur*. UPTON. *Sollicitè aliquem exspectare, et diligenter observare cavendi causa*. GESNER.

13. Ὡς δὲ ἀρὰ παρῆναι αὐτοὺς κληθέντας, ἰστορεῖσθαι—] i. e. ὡς δὲ ἀρὰ παρῆναι αὐτοὺς λεγούσι, κληθέντας ἰστορεῖσθαι; quo tempore ipsos dicunt adfuisse vocatos, percontatum, &c. *Angl. and at the time, at which it is said they arrived, upon being called, they were asked, &c.*

14. ὥσπερ ἔχον ἐκπεδησας.] *eodem quo defluisse, habitu*. Ad verbum, *uti se habens defluit*. Vide supra not. 10.

15. οὐκ ἔχον] *non potuisse*. ἔχω sæpe redditur *possum*, i. e. *ἐχω δύναμιν*.

16. ἐπὶ Ταινάρῳ,] *Angl. near Tanarus*.

17. ἐπὶ Δελφίνος ἰππῶν ἀνθρώπος.] *Angl. a man mounted on a dolphin*.

* * * Latinè, ex HERODOTO, narravit hanc fabulum GELLIUS, xvi. 19. Consule etiam Ovid. Fastos lib. II. ubi Arion, ob artem citharædicam, egregiè laudatur. GESNER. UPTON.

5. 1. ΚΡΟΙΣΟΣ και ΣΟΛΩΝ.] Hoc est—CROESUS et SOLON.

2. Θρηῆες, οἱ Θυνοὶ τε και Βιθυνοὶ,] *Thracæ, in Asiâ, scil. qui vocabantur Thyni et Bithyni, uti ostendit vir doctus Larcherus, qui nuper Herodotum Gallicè fecit*.

3. προσπιπταμένου] præf. part. verbi προσπιπταμαι, *passessionibus meis adjicio, insuper acquiro*.

4. ἐν γυγχανοῖς ἰσότης,] Vide infra ad p. 7. n. 5.

5. ὡς

5. ὅς τις αὐτῶν ἀπικνύσῃ,] *quemadmodum singulis ut venirent accidit.* Angl. *just as they severally chanced to come.*

6. αὐτοὶ γὰρ οὐκ εἰσι τι ἡσασιν αὐτοὶ ποιῆσαι Ἀθηναῖοι.] Locutio elliptica, apud Græcos scriptores perquam familiaris, quæ hoc modo suppleri potest: Αὐτοὶ Ἀθηναῖοι οὐκ ἡσασιν τοῖσιν αἰεὶ τι αὖ ποιῶσιντες ἄλλα. Ad verbum, *ipsi Athenienses non tales erant quales etiam ii qui hoc faciunt; i. e. ipsi Athenienses hoc facere non potuerunt.* Sic, *ἡμεῖς εἰς τι, possum, οὐκ ἡμεῖς εἰς τι, non possum. οὐκ εἰσι τι ἔστιν, fieri non potest.* Vide Coll. Gr. Min. ad p. 24. n. 13.

7. ἐπιγινώσκω, μὲν] Notanda est hæc verborum collocatio, ἐπιγινώσκω μὲν ἱππῶς εἰ. ubi videntur μὲν et εἰ locum cessisse. UPTON.

1. τῷ ἰστί χερσαμένῳ,] Ad verbum, *re ut erat usus; i. e. re 6. ut se habeat prolatâ.* Angl. *taking the fact as it really was.*

2. ἐπιστηφίως,] *ardenter.* Angl. *keenly, earnestly,* ab ἐπιστηφῶ, converto, converto animum ad aliquid.

3. Καὶ] Ion. pro communi ποῖα: subauditur autem ἰδῶ, vel μὴδῶ. *Quâ vitâ? Quâ ratione? Quomodo?* ÆMYL. PORTI *Lexicon Ion.*

4. τοῦτο μὲν,—τοῦτο δὲ] i. e. κατὰ τοῦτο μὲν—κατὰ τοῦτο δὲ. *quod ad hoc quidem—quod ad hoc vero; vel partim quidem,—partim vero.* Angl. *in the first place—in the next place; or partly, partly—.* Editio autem Gronoviana exhibet τὴν αὐτὴν τοῦτο μὲν, quod probant nonnulli tanquam meliorem lectionem.

5. τῆς πόλεως οὐ ἡκούσης,] *Republicâ florente.* Ad verbum, *Republicâ benè succedente.*

6. τοῦ βίου οὐ ἡκούσι,—] ἡκούσιν οὐ τοῦ βίου, idioma Græcum est, *venire benè vite, i. e. ad proveciam ætatem pervenire.* Nam, ut rectè observat Vigerus, [de Gr. Dict. Idiotism. cap. V. § 8. reg. 2.] “verbum ἡκούσιν cum πόρῳ, οὐ, ἐπὶ et πολὺ, gau-
“det genitivo; πόρῳ, vel οὐ ἡκούσιν, vel ἐπὶ πολὺ, τῆς παιδείας,
“verbatim longè, benè, ad multum venire doctrinæ: id est,
“multum in doctrinâ profecisse: être bien, ou beaucoup avancé.”
ὡς τὰ παρ’ ἡμῶν, i. e. ὡς τὰ πρῶγματα παρ’ ἡμῶν ἔχου, *ut res apud nos se habent, quantum humana patitur natura.* Con-
strue igitur et interpretare vernaculè: τοῦτο δὲ, *in the next place,* τὴν αὐτὴν λαμπρότητα τοῦ βίου ἐκίχοντο [ἐκίχοντο] ἡκούσι οὐ τοῦ βίου, ὡς τὰ παρ’ ἡμῶν, *he moreover obtained a most splendid end of his life, and at an advanced age, if one considers the nature of man.*

7. τρεπῶν—] τρεπῶν ποῖν τῶν πολέμων, *in fugam vertere hostes.* Indè dictum τρεπῶν. GESNER.

8. αὐτοῦ τηκε—] αὐτοῦ, ibi, adv. idem hîc valet ac οὐ τῇ χερσὶ *in the place, οὐ τηκε, in which to wit.*

9. ὡς ἡκαστος] *quantum conjecturâ licet assequi, vel, si conjectura locus est.* GESNER. Subauditur ἐφ’ ὧν, *licet.*

10. *δυσθέρτο*] *corruptus erat*, h. e. morbo ita vitiatu, ut *ὥς* homo inter homines videretur. GESNER.

11. *ἰωῦτα λόγον ἰδοῖαι*] *λόγον ἰωῦτα δίδομαι*, Herodotea locutio. *Secum aliquid reputare, perpendere.* ÆMYL. PORT.

Lxx. Ion.

12. *κατορρώδοντας τοι ὄνειρον*] *Cum hoc infomnium vehementer reformidaret.* ÆMYL. PORT.

13. *ἀγίται*] *ducendam curat*—ut plane significat hic loci vox media.

14. *εὐθετα δὲ στρατηγῶν μιν τοι Λυδῶν*—] *illum autem qui copias Iydorum ducere consueverat.*

7. 1. *συνήτοι*] *à συνῆν vel συνῆν, coaceruō.*

2. *οἱ—τῷ παιδί*] *sibi—in filium*—i. e. in suum filium—

3. *ἐν χερσὶ*] *Angl. in hands—on hand.*

4. *οὐ καθαρὰς χεῖρας*] i. e. *κατὰ χεῖρας*—*Impurus quod ad manus.*—*Impuris vel pollutis manibus.*

5. *τυγχάνεις—ἦν*] *fortè es.* Sic, *τυγχάνω ἦν, fortè sum.* *εὐτυχάνω ἦν, fortè eram*, &c. Sic in Ceb. Tab. *εὐτυχάνομεν περιπατοῦντες, fortè deambulabamus.* [Vide suprà ad p. 5. n. 4—] Vide Coll. Gr. Min. ad p. 47. n. 12.

6. *ἀμνηστῶντες χρημάτων οὐδένος*] *nulla re indigebis.*

7. *ἐν ἡμετέρου*] *idem est quod ἐν ἡμῶν*, i. e. *ἐν οἴκῳ ἡμῶν, in domo nostrâ.*

8. *ἐν Κρείστου*] i. e. *ἐν τῷ οἴκῳ Κρείστου.*

9. *ὄντος χρεῖμα—μεγά*] *ingens aper.* Angl. *a huge monster of a boar.* Eodem modo Xenophon de cervâ loquens, quam Cyrus jaculo vibrato straverat, *καλὸν τι χρεῖμα καὶ μέγα, pulchram sanè bestiam magnamque.* Cyrop. lib. I. Ad quæ verba ita vir accuratissimus Tho. Hutchinson, “*Vox χρεῖμα, inquit, quæ in rebus tractandis locum habere solet, ad res animatas venustè migrat.*”

10. *αἰφάνη*] *Observandum est, multa apud Græcos esse verba, quorum aor. 2. (et etiam aor. 1.) pass. usurpatur in sensu medio; quod quidem præsertim usu venit in verbo φαίνω. Sic φαίνω, id v. act. ostendo. φαίνομαι, in v. pass. ostendor. φαίνομαι, in v. med. ostendo meipsum, i. e. appareo. Sed εἰφάνη in aor. 2. pass. plerumque significat [non ostensus sum, sed] apparui. Porro notandum, Græcorum aoristos sæpissimè reddi debere per tempus præf. Latinorum, quanquam re verâ nequaquam confundantur cum tempore præf. dicto. Sic αἰφάνη hic significat apparet, i. e. subindè vel identidem apparet.*

11. *λογάδας νεανίας*] *delectos juvenes.* *λόγας, ἀδός, ὅ, ἡ, delectus,*

8. 1. *καὶ ταῦτα οἱ νῦν μέλει.*] *Et nunc hæc ei cura sunt.* *οἱ, ei.* Vide suprà ad p. 3. not. 5.

2. *κυρηγιστὴν*]

2. κυνηγισίῳ] *apparatum venatorium, canes, retia, &c.* GESNER.

3. Αποχερμαίνων] Ion. pro αποχερμαίνων. αποχερματος, contentus; ab αποχερμαμαι, quid vide in Lexicis.

4. τῶν ἰδιωτῶν] Vide supra ad p. 3. not. 4.

5. οὐ φαινοῦν δὲ τοῦ Κροίσου] —*Craſo autem negante—*

6. τὰ καλλίστα, πρῶτην] —*antebac, aliquando nobis erat honestissimum et maxime præclarum, vel in bella vel in venationes eundo, gloriam parare.*

7. ἀμφοτέρῳ μὲν τούτων] —*horum utroque exclusum me tenes.*

8. μοὶ παρίδω,] i. e. ἰδὼν παρ' ἐμοῖ, *cum in me animadvertisti.*

9. τίσι,] interrogativè pro τοῖσι, quod pro τισί.

10. καὶ—ἀνδρὶ—] i. e. σὺν καὶ ἀνδρὶ ἑκὼν δεξι οἰκίῳ;

11. ἐπὶ τὰ παραλαμβάνουσιν] —*ad ea quæ suscipiuntur.*

12. ἐκ τῆς ἡμέρας—ζωῆς,] *dum vivo.* Angl. *during my life.*

13. διακλέψαι] *falo subducere.*

14. τυγχάνεις ἰών] Vide supra ad p. 7. not. 5.

15. δισφαρμαίνον τὴν ἀκοήν,] supple κατὰ, *captum auribus.*

1. το δὲ οὐ μὴν—] το pro ὁ, *quod*; art. postpos. Vide supra 9. ad p. 3. n. 4.

2. ἄλλου τοῦ] i. e. ἄλλου τινος.

3. ὁ, τι τούτῳ ὅμοιος,] *quodcunque huic simile est.* ὅστις, ἅτις, ὁ, τι —*ut distinguatur à conjunctione ὅτι, quod*

4. τὰ ποιῶς,] *quæ facis.* Vide supra ad p. 3. n. 4.

5. ὅτι τῇ μὲν νίκῃ,] *Est qua parte me vincis; i. e. hac in re; hoc modo me vincis.* τῇ pro ἡ. Æ. PORTI *Lex. Ion.* Vide supra ad p. 3. n. 4.

6. τῇ τοι οὐκ ἐνδείξω,] *quam tibi non exprobe.* τῇ τοι pro ἡ σοί. Vide supra ad p. 3. n. 4.

7. χρεὶν ὅτι] *Oportet: necesse est.*

8. ἀπολαμπρυνταί] Ion. pro comm. ἀπολαμπρυνῇ, *illustris fias.*

9. καὶ πρὸς τὴν ἰσχυρίαν ἵππων] Angl. *and besides, thou art still in possession of vigour.*

10. ἄλλως μὲν ἔγωγε καὶ οὐκ ἄλλῃ—] Angl. *For my part I would not go upon any other terms.—*

11. οὐτὶ γὰρ συμφορὴ τοιῷδε καχερμαίνον οἴκος ὅτι] *neque enim par est,—decorum est tali calamitate affectum, &c.* Cæterum pro οἴκος, quod est Ionice pro οἴκατος, legitur in plerisque Edit. *oikos.*

12. παρὰ] pro παρὰ τῷ.

1. τοῦ φυλάσσοντος ὑπὲρ—] *quantum à custode provideri poterit.* 10. rit. GESNER.

2. πεινῶντων—] *πεινῶντων, lamentor, sanguineis quasi lacrimis deploro.* ἡμεκτίων Camerarius, in præf. ubi recenset Ionica HERODOTI, exponit indignor, offendor. GESNER.

3. ὡφισίον τι καὶ ἑταιρείον—] i. e. ὡφισίον τι καὶ ἑταίριον—*fortem nempe*

nempe hospitalem et familiarem.—*Ἰovem qui hospitibus et sodalibus præst.*

4. ελάνθαν βασιλῶν] *clam vel imprudens absisset.* Locutio scriptoribus Græcis familiaris; sic, λανθάνει πρῶτον, *clam facit, absconderi incipit, imprudens incidit.* Vide supra ad p. 7. n. 5.

5. στας δι' ὅτος—] i. e. ὅτος δι' τας ἰαυτοί—*cum autem hic scripsit stare fecisset*—i. e. *stans.* Nam ἰσταν in voce act. sign. *fisto, stare facio*; in voce med. *sto.* Redditur interdum *sto* in voce act. tum autem subintelligitur pronomen reciprocum; uti sæpissimè fit in multis aliis verbis.

6. ἐπειδὴ σιωπῶν καταδικάζεις θάνατον] i. e. ἐπειδὴ διαζῶς θάνατον κατὰ σιωπῶν, *Angl. since thou denouncest death against thyself.*

7. ἢ μὴ ὄσων—] i. e. ἢ μὴ οὖς τέσσοντες ὄσων, *nisi quatenus.*

11. 1. συγγινώσκωμενος—ἡναι—] *utpote fibimet conscius—se esse, &c.* ut planè significat vox med. cum præpositione *συν*, Cæterum συγγινώσκωμενος—ἡναι—βαρυνυμφορῶτατος—nota est syntaxis in sermone Græco.

2. Το μιν Ἀττικόν—] Constructio est: ὁ Κρείων μιν ἐπὶ πλοῦντο το Ἀττικόν χρεῖον κατεχάμενοι [αἱ] τι καὶ διασπαρμῖνοι ὑπὸ Πρωστράτου τοῦ [ἑ]οῦ Ἰππακράτης, [κατὰ] τούτου τοι χρεῖον ταρταρῶντες Ἀθηναίων. Vide supra ad p. 3. n. 3.

3. ἐπιστάτης,] ἐπιστακτός—*astans.* Vide supra ad p. 10. n. 3.

4. γυναικὰ τινοῦσαι] *uxorem proli gignenda aptam.*

5. ἢ δὲ—] Constructio est: αἱ δὲ τυχάνει ἔχει τῇ γυναικῇ, διότερα, ἐκπρῶτον, *Angl. and if he happens to have a wife, in the second place he advises him to dismiss her.*

6. καὶ τῶν μιν πρεσβυτέρων] Ordo est: καὶ Μεγακλῆος τοῦ [ἑ]οῦ Ἀλκμαῖος ἱσκακός [αὐτοῦ] πρὸ τῶν μιν, [τῶν παλαιῶν scil.] Ἀγκυρῶν [τῷ ἑ]οῦ Ἀριστολίδου [ἱσκακός αὐτοῦ πρὸ] τῶν δὲ ἐκ τῷ πιδῷ.

7. καὶ τῷ λόγῳ τῶν Ὑπερακρίων πρεσβ.,—] *Angl. under pretext of protecting the mountaineers.* Vide supra ad p. 10. n. 5.

12. 1. πρότερον ἰδοκίμησας] *Angl. as he had formerly acquired reputation.*

2. Ὁ δὲ δῆμος,—] Constructio est: ὁ δὲ δῆμος τῶν Ἀθηναίων ἐξαπατάς, καταλάξας τῆς αἰτίας τῶν αἰών, ἰδὼς οἱ—

3. ἐπὶ τι τοῖσι κατιστάσει—] supple *θυσίαις.* *Angl. according to the established institutions.* κατιστάσει, pro καθιστάσει.

4. τούτῳ φρονησάντες—] τούτῳ pro το αὐτο, *idem.* φρονησάντες, *idem sentire.* *Angl. to be of the same opinion, to conspire.*

5. Περιλαυνόμενος—] *venatus, fatigatus.*—ἐπικηρυκνέτω, *proposed by means of a herald—*

6. ἐπὶ τῇ τετρανιδί.] *Angl. upon condition of obtaining the government.*

7. Ἐνδεκάμηνι δὲ τῶν λόγων, καὶ ὁμιλογησάσης, ἐπὶ ταῦταις—] *Angl. Pifistratus*

Pisistratus having accepted the proposal, agreed upon these terms.

8. ἐπὶ τῇ κατόδῃ—] *ad illius reditum : ad illum restituendum.*

9. ὅτι ἡ ἀπεκρίθη—&c.] *quoniam à longinquo tempore distinctum fuit à barbarico genere Græcum :* [Notand. ἀπεκρίθη plerumque sign. *respondeo* : sed ἀπεκρίθη hic sonat, *distinctum fuit*, in primigenio suo sensu, nempe 3. sing. aor. 1. p. ab ἀπεκρίνω, *secerno* : ὡν καὶ δίκωτερον, &c. Angl. *being both more dexterous, and farther removed from stupid simplicity.* ἰωνίως, Ion. pro. ἰωνίως, à nominat. ἰωνίως, *simplicitas, stoliditas.* ἀπύλλασσεν, perf. part. p. ab. ἀπύλλασσω, *dimitto amoveo, &c.*] καὶ ἡ τότε γὰρ—ἡ Ἀθηναίων, λεγομένων. ἡ, τοῖς πρώτοις Ἕλλησιν [κατὰ] σοφίαν, οὗτοι μηχανώμενοι ταῦτα. Angl. *and more especially, that then among the Athenians, who were said to be—&c. they had recourse to such a stratagem.*

10. προδείκνυσι σχῆμα, οἷον τι—ἔχουσα—&c.] *exhibens vestimentum tale, quale illa habens venustissima apparitura esset—i. e. exhibentes illam ita ornata ut venustissima appareret.* προδείκνυσι, Ion. pro προδίδκνυσι—aor. 1. part. act. à προδιδκνύω—*exhibeo, &c.*

11. τῇ δὲ ἀμπλὸν ἐπισχύν—] i. e. τῇ δὲ ἀμπλὸν σχύν [ἑαυτῇ] 13. ἐπὶ—Angl. *and that the vine held itself upon, i. e. covered—*

2. ὑπερθεύων] aor. 2. part. med. verbi ὑπερθεύωμι, *superpono.* Sed hic notanda est vis vocis med. cum somniorum interpretibus superimpofuisset, ut illis nempe secum communiter esset cura, i. e. cum somniorum interpretibus ut interpretarentur proposuisset. Unde ὑπερθεύωμι redditur interdum Lat. *ad alium judicem defero, item procrastino.*

3. μετακίνησεν—] *accessit.*

4. ἐπιτικά] acc. sing. a nominat. ἐπιτάξ, -ικος, ἡ, *partui vicini.* Ex ἐπὶ et τικάω, *pario.*

5. τοῖς αὖ τοι προσθεῖν—] Ion. pro ὁ αὖ σοι προσθεῖν. Vide supra ad p. 3. n. 4.

6. σοὶ ἑωὺτα περίκλειος.] *tibi ipsi malum concilies ; q. d. in teipsum cadas.* Est enim metaphora sumta ab ædificiis, quæ propria mole in seipsa corruunt. Æ. PORT. *Lexicon Ion.*

7. λαβὲς τοῖς—] τοῖς Ion. pro ὁῖς relativ. *cujus antecedens τοῖς subauditur.* Vide supra ad p. 3. n. 4.

8. καὶ σιωπῶν.] supple αἶον.

9. ἀνδρὶ τῷδε] *in seipso, scilicet.* Harpagus enim loquens manum ad pectus suum admovet. Cæterum, ὅδε, ἡδε, τῷδε, idem est quod οὗτος, αὐτὴ, ταῦτα.

10. τοῖς ἡμῶν—] supple κατὰ, *saltem pro virili mea parte :* subauditur etiam πρῶγμα. Angl. *according to my ability at least.* ὑπερθεύων ἐπιτάξ, *operam meam diligenter navare ; uti plane indicat vox media.*

11. Τούτων—]

14. 1. Τούτοις—] supple *ἐπισι*—his *verbis*, &c.
 2. τῇ ἐπὶ θανάτῳ—] i. e. *κατὰ τὴν ὁδὸν ἐπὶ θανάτῳ*—Angl. *according to the fashion on the prospect of death*. Vide *infra* ad p. 107. n. 4.
 3. Οὐκ ἤ—] i. e. *οὐκ ἐν τῇ ὁδῷ*.
 4. οὐ δὲ θάλλουσιν—] Constructio est: οὐ δὲ τὴν τελευτήσαντος, ὡς τῶν θάλλουσιν ἀναθῆναι ἐς ταύτην τὴν θυγατέρα; ἢ τοὶ υἱοὶ κτεταὶ δι' ἡμῶν, τί ἄλλο λυγνύται το ἐνθὺν μοι ἢ ὁ μέγιστος κινδυνὸς; Ceterum θάλλουσιν ἀναθῆναι videtur idem esse ac ἀναθῆσθαι.
 5. τοὶ ἡπιστάτο νομαὶ το ἐπιτάδιωτας νομῶν—] subauditur *τινα*, aliquem, &c. —*quem norat pascua pascere maxime opportuna ad puerum nempe e medio tollendum*. *ἡπιστάτο*, pro communi *ἐπιστάτο*, 3. sing. imperf. ind. ab *ἐπιστάμαι*.
 6. Αἱ δὲ ὑπαρξίαι—] -ων, αἱ. Ion. pro comm. ὑπαρξια. *Montium radices*. Æ. PORTI *Lex. Ion.*
 7. βορῶν—] Ion. gen. pro βορῶν, à nominat. βορῆς, Ion pro βορῆς, contractè pro βορῆς, boreas. πρὸς βορῶν τι ἀπὸ τοῦ τῶν, κ.τ.λ. Angl. *to the north of Ecbatana, and towards the Euxine sea*.
 8. ταύτῃ—] i. e. *ταύτῃ τῇ ὁδῷ*. Angl. *this way, on this side*.
 9. ἰδῆσι συνηρέφης—] *filvis opaca*: ἰδῆσι, Ion. pro ἰδαῖς ab ἰδῆ, *filva, nemus*. συνηρέφης, ex συν, et ἑρέφω, *tego*.
 10. ἡ δὲ ἄλλη Μηδικὴ χώρα—] Angl. *the rest of the country of the Medes*.
 15. 1. Τῷ δ' ἀρὰ καὶ αὐτῷ—] Ordo est: *οὐ καὶ ἀρὰ ἡ γυνὴ τῷ αὐτῷ*—Angl. *Now the wife too of this same person*, *ἡσθα ἐπὶ τῷ πόντῳ ἡμέρην, ὡς ὅτε ἐπὶ τῷ πόντῳ ἡσθα ἡμέρην*—*whose delivery was expected every day*.
 2. κατὰ δαίμονα—] Angl. *according to some god*: *as some god would have it*: providentially.
 3. ἦσαν δὲ ἐν φροντίδι—] Angl. *they were mutually anxious about each other*.
 4. ὀρρωδιῶν—] apud Herod. pro ὀρρωδιῶν, *timens*. [ἐνταῦθα] τοῦ τρέφου—κ. τ. λ.
 5. ἐπιστῆ,] *advenit*, aor. 2. act. in med. sensu. Vide *supra* ad p. 10. n. 5.
 6. τὰ μὴτι ἰδεῖν ὄφελον,—] Angl. *what I wish I neither had seen, μὴτι ποτὶ γινώσκειν, κ. τ. λ. nor had ever happened to Masters of ours*! Σαπε ὄφελον, tanquam particulo, simpliciter “*habet vim optandi, poniturque pro εἰ, utinam*.” ZEUNNIUS ad Vigerum, p. 268. Edit. Zeunni. 1777.
 7. χρυσῶν τι καὶ ἰσθητὶ ποικίλῃ—] ad verbum Angl. *with gold and with variegated garments*, i. e. *with garments embroidered with gold*. Sic paulò *infra* χρυσῶν τι καὶ ὀμῶν.
 8. εἰχνοῖς φερόμεναι,] Vide Coll. Gr. Min. ad p. 36. n. 13.
 9. θηριωδισατο—] supple *μέρος*.
 10. πρὸς δὲ,] supple *τούτοις, præterea*.

II. ΚΑΤΙΣΤΩΤΑ]

11. κατιστάτω] Vide suprà ad p. 10. n. 5.

12. ἢ Ἀρπαγον.] supple τῷ οἴκῳ.

13. διακοντες.] subauditur κ.

14. οὐ τι ἂν εἴη ἴσθι.] Angl. *and now things are so*. Subauditur scil. τὰ πρᾶγματα. Sed in duobus MSS. regis Parisiens, scriptum reperit Larcherus, οὐ τι ἂν εἴη ἴσθι. *And now this is the child*. Quæ potior videtur lectio.

1. οὐκ εἴη εἰς τ' εἶναι] negabat se posse. Vide suprà ad p. 5. 16. n. 6.

2. εἰ δὴ πάντα ἀνάγκη εἶσθαι πεποιημένον.] *si utique omnino necessarium est aspici puerum expositum, εἶσθαι, aor. 1. inf. pass.* Notandum ὁπτομαι, *video*, verbum esse deponens; aor. tamen 1. poss. sumi in sensu passivo. Vide Coll. Gr. Min. ad p. 36. n. 14.

3. ἔτιμος.] perf. part. act. neut. gen. pro τῆμος, à τῆμα, *maior*.

4. ἄλωσαι] pro ἄλωσθ, 2. sing. fut. 1. M. verbi ἄλωσκω, *capio*.

5. παραδίδοι] tradit, 3. sing. præf. ind. contractè pro παραδίδοι, à παραδίδω, idem quod παραδίδωμι.

6. τίθει.] à τίθειν, idem ac τίθημι, *pono*.

7. ἐς τοῦ Ἀρπαγον.] ἐς τὸν οἶκον scil.

8. εἴη ἵτοιμος εἶναι—] Vide suprà ad p. 11. n. 1.

9. καὶ τι.] De voculâ καὶ, Ion. pro καὶ. Vide Coll. Gr. Min. ad p. 35. n. 2.

1. ΕΚ ΤΗΣ ΕΥΤΕΡΠΗΣ.] i. e. Ex libro secundo, qui inscribitur EUTERPE.

2. σφίσι βασιλευσαι.] Vide ad p. 3. n. 2. πρὶν vel πρὶν ἢ sæpè construitur hoc modo cum inf. præcedente accusf.

3. γινώσκω] Ion. pro γινώσκω, 3. pl. aor. 2. opt. verbi γινώσκω.

4. ἐπιτεχνάται] ἐπιτεχνάται—*machinatur*—ex ἐπι et τεχνάμαι, *machinor*, quod à τεχνη, *ars*. τοιοῦδε, supple πρᾶγμα.

5. ἀνθρώπων τῶν ἐπιτεχνοῦντων—] Angl. *if common persons—of mean parents*—Vide ἐπιτεχνῶν in Lexicis.

6. τροφὴν τινα τοιοῦδε.] τροφή apud Herodotum interdum non pro ipso cibo, ac alimento; sed pro ipso alendi, nutriendi, ac educandi ratione sumitur. Æ. PORTI Lex. Ion. Cæterum hic loci subauditur κατὰ.

7. ἐπ' αὐτῶν.] *Scorsum*.

8. τῇ ὥρῃ.] supple κατὰ—*certo statutoque tempore*, ὥρῃ Ion. pro ὥρᾳ, *certum et statutum tempus*.

9. πλητῶντα δὲ τοῦ γαλακτός.] *Et cum eos implēset lacte* [pastor scil.]

10. ἄλλα διακρῆσθαι.] *alia administraret*. Angl. *he should mind, or go about his other business*. “διακρῆσθαι τι, Ion. locutio, pro communi διακρῆσθαι, καὶ τιλιν τι, *aliquid peragere, conficere*.” Æ. PORTI Lex. Ion.

11. Ταῦτα

11. Ταῦτα ὁ ποιῶντο—] Angl. *Psammethicus CAUSED these things to be done, &c.* ut planè indicat vox media.

12. ἀπαλλαχθῆναι τῶν ἀσμάτων κροῦματων,] Angl. *when they should leave off their inarticulate cries.* ἀπαλλαχθῆναι, gen. pl. aor. 1. part. verbi ἀπαλλάσσω, demitto. ἀπαλλασσόμεναι, abeo.

13. βῆκος φωνῶν,] Βῆκος clamabant. Scholiastes Apollonii legit Βεῦ quod puto rectum, nam *es* terminatio Græca est. TH. GALE.

14. πολλοὶ ἢ] repetitum fuit. Vide suprà ad p. 3. n. 12.

15. καλεσάντες,] τοῦ διαποτοῦ scil.

16. οἵτινες ἀνθρώπων βῆκος τι καλεῖνσι,] Angl. *What men call any thing βῆκος.*

17. τοὶ αἶροι,] supple βῆκος.

18. 1. τῶν ἡμῶν ἰδμεν,] Vide suprà ad p. 3. n. 4.

2. χαυλιοδοντας,] χαυλιοδους, -οντες, ὁ καὶ ἡ, *exsertos dentes habens*: ex χαλῶ, demitto, et οδους dens. Vide Diodor. Sicul. Lib. I. § XXXV.

3. οὐκ ἐφ’ οὐ,] Angl. *it has not by nature—Nature has not given it.*

4. δερμα λεπιδωτὸν ἀφῆκτον] *pellē squamatam infrastram.*

5. ὅτι δὲ ὡς ἐν ὕδατι διατῶν ποικυμένοι,] Angl. *and as it feeds in the water,—“ὅτι ferè construitur cum participio, cujus casus pendet ab antecedentibus—Reddi hic debet utpote, quip—“pe qui, cum, propterea quod.”* Ζεῦμιος apud Vigerum, p. 33. ubi vide plura.

6. κῶβη, χυρή—] Vide infra ad p. 19. n. 6.

19. 1. ἀετρίσματα τι λίθινα χυτὰ—] Angl. *and having put pendants of precious stones [fossils] and of gold in their ears.*

2. σίλια ἀπὸ πλάκας—] Angl. *bread set aside for the purpose—*

3. καὶ περιεχόντες ὡς καλλίστα ζῶντας,] Angl. *and cherishing them with the greatest care while alive,—δι περιεχόντες ἀποθανόντας, and embalming them when dead—περιχέω, à περιχες, cura sale condita.*

4. Ἀγχαὶ δι ὅσων πολλὰ κατεστῆσιν,] Angl. *There are many ways of catching them in established use.* ἀγχα, -ας, ἡ, *captura, venatio.* κατεστῆσιν, Ion. pro κατεστάσιν, 3. pl. perf. med. ab obsoleto κατεστῆναι, idem quod καθίστημι, constituto. κατεσῆναι, in perf. m. constitui meipsum. Vide *Novam Viam docendi Græca*, auctore Joan. Vervey, p. 297. edit. Gaudæ, 1702.

5. Ἐπὶ τῶν ὕδων ὅς διλασθῇ—αὐτοπίνει· Ubi tergum suillum pro escâ, homo circumdederit [venator scil. crocodili] demittit illud in medium fluvium; ipse in ripam fluvii tenens porcellum vivum verberat illum; voce autem auditiâ, crocodilus vocem versum tendit, patibque tergum, devorat. διλασθῇ, 3. sing. aor. 1. subj. verbi διλασθῶ, escam impono, à διλας, -ατος, το, esca.

6. πύλη

6. *πᾶσι καὶ ὡς ἐπλάσσει αὐτοὺς τὰς ὀφθαλμούς·*] *ejus oculos tunc* 19. *opplet.* ἐπλάσσει, aor. 1. ind. act. verbi πλάσσω, *illino.* *Aorist* sumitur hic in sensu maximè *indeterminato*, quasi dicas vernaculè, *he ALWAYS bedaub*: in quò quidem sensu *Aoristi* sæpè apud Græcos scriptores usurpantur. Sic Isocrates ad Demon. propè init. *Καὶ τὰς μὲν τῶν φαντασίων συνθεσὶς ὀλίγος χρόνος ΔΙΕΛΥΣΕ,* *And indeed a short space of time ALWAYS dissolves the connexions of the wicked.* [Vide infra ad p. 24. n. 2.] Sic etiam apud N. T. in Evāg. Marc. cap. I. 11. *Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ ΕΥΔΟΚΗΣΑ.* *Thou art my beloved Son in whom I am ALWAYS well pleased; vel—in whom I was, am, and always will be, well pleased.* Sic porro apud Longinum, *περὶ ὕψους*, Sect. I. ad fin. *ὕψος δὲ πᾶς καιρὸς ἐξινιχθῆναι τε τι πραγματὰ διὰ σκηπτὸν πάντα ΔΙΕΦΟΡΗΣΕΝ,* *καὶ τὰν τῶ ἥτορος ὑψὺς ἀθροῦν ΕΝΕΔΕΙΞΑΤΟ δύναμιν.* *Sublime verò, nescio quomodo, tempestivè prolatum, res omnes fulminis instar, NUNQUAM non disjicit, et oratoris extemplò collectam exhibet vim.* Quam usitatissimam Græci *Aoristi* significationem cum non observasset ZACH. PEARCE, sensum Longini malè reddidit—*instar fulminis quasi jam disjicit, &c.* Ad hunc autem locum ita annotavit nuperus Longini Editor. vir eruditissimus, atque *τῷ πᾶσι* BENTLEII æmulus, JOAN. TOUP. “Op-
“timè, (inquit ille,) vertit non optimus interpretum Pe-
“trus Paganus: *res omnes fulminis instar disjicere, et univer-*
“*sam statim oratoris vim patefacere solet.* Nam istam esse
“aliquandò hujus temporis vim verissimè monuit eruditissi-
“mus Grævius Lect. Hef. cap. 5. et ante eum ὁ *μεγας* Ca-
“saubonus ad Laërtii Chilonem et Aristophanis Equites.” Istud autem *solet* languidiùs interdum prosequitur sensum *Aoristi*, quem quidem, in locis innumeris, usurpant scriptores Græci ad id exprimendum, quòd OMNI TEMPORE *est* vel *habetur* verum. Vide omninò quæ annotavit vir doctissimus Henricus Hoogeveen, ad Vigerum, Cap. V. sect. III. reg. xi. Cæterum quòd ad *καὶ ὡς* attinet, *κατὰ* disjungitur ab *ἐπλάσσει* per tmesin, et eodem redit quo *καταλέπει* *ον*, scil. *ον*, quòd est *ον*. Apud Herodotum hæc particula non semel hoc modo interposita invenitur inter præp. et verbum; et affirmat Budæus p. 213. eam omninò redundare; quòd tamen negat doctissimus Hoogeveen, in Doctr. Particularum L. Gr. quem vide de hac re acutè, ut solet, differentem p. 1020. et seq.

Qui plura velit de Crocodilo, adeat Aristot. Hist. Animal. Lib. II. Ælian. Nat. Animal. Didor. Sicul. Lib. I. Plin. Hist. Nat. Norden's Travels in Egypt and Nubia. Mémoires de l'Académie des Sciences, tom. III. part. III.

7. *Εκ τῆς ΕΡΑΤΟΥΣ.*] H. e. Ex libro sexto, qui inscribitur ERATO.

8. *των δὲ, καὶ Μιλτιάδου, κίλειοντων.*] Angl. and others, especially Miltiades, advising it.

9. *πικὰ*] Angl. was prevailing, uti indicat tempus imperfectum.

10. *ἢ γὰρ ἰδικοτος ψηφισφορος ὁ τῇ κυμῇ λαχὼν Ἀθηναίων πολίμαρχειν*] erat enim undecimus in ferendo suffragio ille per fabam sortitionem Atheniensium ut Polemarchi munere fungeretur. i. e. Magistratus, qui vocabatur Polemarchus, potestatem habebat suffragii ferendi post decem Imperatores. *ψηφισφορος*, qui suffragium fert ex *ψηφίς*, idem quod *ψηφός*, calculus, suffragium, et *φορῶν*, idem quod *φίρω*. *κυμῆς*, -*υς*, ὁ, faba. Antiqui interdum fabis fortiebantur. [Vide H. Steph. ad vocem.] *πολίμαρχειν*, Πολίμαρχος. *ἀρχὴ τις ἢ παρ' Ἀθηναίους ἔτω καλῶμενη*. *ἰστί δὲ υἱς τῶν ἑνῶν Ἀρχόντων*. Polemarchus. Magistratus quidam erat apud Athenienses. Est autem unus ex novem Archontibus. SUIDAS ad voc. Vide etiam H. Steph. ad voc.

20. 1. *ἐξ ἧς*—] supple *χρῶν*—Ex quo extiterunt Athenienses—

2. *διδονται τὰ πεισντά*] Angl. it is plain what hardships they will suffer.

3. *οἷν τι ἰστί*—] Vide supra ad p. 5. n. 6.

4. *καὶ πῶς ἐς σί*—το *κυρὸς* ἔχειν,] et quomodo ad te pertinet aliquid in hisce rebus habere auctoritatem—*κυρὸς*, -*ος*, το, auctoritas.

5. *—μῆδισαι*] *μῆδιζω*, Medis faveo.

6. *μετίεστιναι*] *μετίεστιναι*, Ion. pro comm. *αἰσῶν*, *νῆσιν*. Nonnulli. Alii. Æ. PORT.

7. *οἷσι τε οἰμὴν περιγινώσκειν τῇ συνέσει*] possumus in consilio superiores evadere. *οἰμὴν*, Ion. pro *οἰμῶν*. Vide ad p. 5. n. 6.

8. *προσθή*—] *τὴν ψηφόν*, *ἄρπον* calculus tuum mea sententia—

9. *ἢ δὲ*—] i. e. *ἢ δὲ ἰλῆ* [τὴν *γῆραμν*] τῶν *ἀποσπινδόντων* τὴν *συνέσει*, *sin autem sententiam malueris debortantium à congressu*—Pro *ἰλῆ* quidam legunt *ἔχῃ*, sed nihil opus.

10. *ἐκκυρῶτο*] 3. f. plusq. ind. p. verbi *κυρῶω*, decerno, ratum facio, &c. à *κυρὸς*.

21. 1. *Τότε δὲ τασσόμενοι*] supple *στρατιῶμα*.

2. *ἀπειθήσαν*] Ion. pro *ἀφείθησαν* *emissi* erant, 3. pl. aor. i. ind. p. verbi *ἀφίημι*.

3. *μῶνιν τε τοῖσι Ἀθηναίοις ἐπιφίρον*,] Angl. they imputed madness to the Athenians, *καὶ πῶγχι οὐδὲρην*. and fatal in the utmost degree,—

4. *ταύτην ἰσθημῖνους*] i. e. *κατὰ ταύτην τὴν ἰδὴν ἰσθημῖνους*, ad hunc modum vestitos.

5. *ἰκάνον*—] Angl. were conquering—ut planè indicat tempus imperfi.

1. το μὲν στραταμῖνον τῶν βαρβάρων] supple μέρος—partem 22.
barbarorum in fugam conversam—φυγῇ ἰών, aufugere siverunt.

2. Καὶ τοῦτο μιν,] Angl. *And in the first place—τοῦτο δὲ, in the next place.* Vide supra ad p. 6. n. 4.

3. ἀπὸ δ' ἑκαστῆς] i. e. δι' ἀπὸ τῶν στρατηγῶν Στρεσίλως ὁ [υἱὸς] τοῦ Θρασύλως, *and there fell of the Commanders Stesilaus the son of Thrasyles—*

4. τὴν χεῖρα] subauditur κατὰ.

5. Ἐκ τῆς ΠΟΛΥΜΝΙΑΣ.] H. e., Ex libro septimo, qui inscribitur POLYMNIA.

6. γνωμὴν ἀποδεικνύσθαι ἀναγκαίᾳ προκειμένην,] *sententiam suam proferre diversam ab eâ qua jam exposita erat—*

7. τῇ δὲ καὶ πρὶντος ἰών,] *quo quidem et fretus.*

8. μὴ ληχθεῖσιν,] *nisi diversæ inier se sententiæ exponantur, &c.*

1. καὶ δὲ καὶ συνήκεν, ἢ καὶ κατὰ γῆν, —ἰσσωθῆναι,] καὶ δὲ καὶ, 23.
 supple τὸ τοῦ πατρὸς. Angl. *and suppose this too: συνήκεν ἰσσωθῆναι, it hath happened that you were defeated, &c.* loquitur nempe de futuro quasi jam esset completum. [De particulis autem καὶ δὲ καὶ, vide doctissimum Hoogveen, pp. 575, 576.] συνήκεν, à συνήκειν idem quod συμφέρω, ἰσσωθῆναι, pro ἡσσωθῆναι, 200. 1. inf. p. verbi ἰσσωμαι, inferior discedo, ab ἡσσαν, minor.

2. ἡκὼν ἀμφοτέρῃ σφὶ ἰσχυροῖς. ΑΛΛ' ἢ τῇσι,] *non quidem utroque modo [i. e. et mari et terrâ] illis res prosperè successit: sin autem naves suas conscenderint.* Angl. *they cannot indeed be said to have been successful both by land and sea: [because they had not then an opportunity of fighting by sea:] but if they should go on board their ships, &c.* Locus est difficilis, cujus sensum nemo interpretum—nec scio an ego vidi. Verùm pro ἡκὼν ἀμφοτέρῃ σφὶ ἰσχυροῖς MS. Reg. Paris. exhibet οὐκ ἀμφοτέρῃσι ἰσχυροῖς, quam lectionem mavult Larcherus, et reddit—*Nous n'avons donc pas réussi sur l'un et l'autre élément.*

3. μεβαλῶσι,] scil. ἑαυτοῖς. Vide supra ad p. 3. n. 7.

4. σοφὴ οἰκίῃ] *propriâ sapientiâ.*

5. ἀλλ' εἰς ὅτις—] Ordo est: ἀλλὰ (συμβαλλομαι ταῦτα δια τοῖς) παθὸς εἰς ὅτις εἰς ὅτις εὐλογίᾳ καταλαβεῖν ἡμῶς,—sed] conjicio hæc per talem] *cladem qualis parum absuit quin opprimeret nos—* Vide Viger. de Gr. Serm. Idiotism. Edit. Zeunii, p. 200.

6. παντοίοις ἐγίνοντο] *omnigeni facti erant, i. e. omni modo tentabant.*

7. διοικῶσι Ἰωνῶν, &c.] Ordo est: διοικῶσι Ἰωνῶν, τοῖς ἐπιτετραπῶσι ἡ φυλακὴ τῶν γαφυρίων τοῦ Ἰστροῦ, λῦσαι τοὺς ποταμούς. *precantes Iones, quibus custodia pontium Istrî delegata erat, ut interscinderent trajectum.* De τοῖς, quibus, vide ad p. 3. n. 4.

8. ἐπισκοπεῖν] imperf. ab ἐπισκομαι, Ion. pro ἐπισκομαι, ex ἐπι, et ἵσκειν, sequor.

9. διεργαστο

9. διεργαστο αιν—] *omnino actum esset de rebus Perfarum. διεργαστο*, sine augm. Ion. pro διεργαστο, 3. sing. pluq. ind. verbi διεργαζομαι, *conficio*.

10. ἐπ' αὐτῷ γιῖνι—] Angl. *depending upon one man*—

24. 1. ἴσονται] pro ἡσονται *superatur*, 3. sing. perf. ind. ab ἡσσομαι, Ion. pro ἡσσομαι, *inferior discedo*.

2. δι' ἧν ἰσφαλησαν—] Angl. *by which means they CONSTANTLY fall*—ισφαλησαν, 3. pl. aor. 2. ind. pass. à σφαλλω, *supplanto*: et in voce med. *titubo, cada*. Vide suprà ad p. 7. n. 10; item ad p. 19. n. 6.

3. Επειχθῆναι] aor. 1. inf. pass. verbi *επειγω, impello*: in voce med. *impello meipsum*, i. e. *festino*. Aoristi autem passivi sæpè usurpantur in sensu med. Vide suprà ad p. 7. n. 10.

4. φιλωσι] φιλω, interdum redditur *soleo*.

5. φλαυρας ἀκουειν] *malè adire. ἀκουω, et audio*, interdum significat Angl. *to be spoken of*.

25. 1. τῇ συ ληγεις,] i. e. τῇ ὁδῷ ἣ συ, &c.

2. κτεινοθῆναι] pro κτεινοθῆσθαι, 3. pl. præf. imperat. pass. verbi *κτεινω, interficio*. Ex hoc extemplo liquet hanc mutationem imperativi, quam exhibent grammatici tanquam solis Atticis usitatam, usurpari etiam à scriptoribus Ionicis.

3. πασχοτων,] pro πασχιτωσαν, 3. pl. præf. imperat. act. verbi *πασχω, ratio*: per mutationem nempe non solum Atticam, verum etiam Ionicam.

4. η σι γι—] Vide Iliad. γ', 409. annotante viro doctissimo Sam. Clarke.

5. ἡμετερον,] supple *χωρον*.

6. εἰ χεῖρ σταθμισασθαι τοῖσι ὑπαρχουσιν ἐξ ἐκείνων,] *Si conjicere oportet à rebus jam inceptis ab illis. σταθμισασθαι, à σταθμομαι, idem ac σταθμασμαι, ad amissum exigo, perpendo, conjicio. ὑπαρχουσιν, perf. part. pass. à ὑπαρχω initium do, &c.*

7. ηλασαν—ελασας] subauditur pronomen reciprocum, uti suprà observatum ad p. 3. n. 7.

26. 1. ἵνα καὶ το δεινον,—] Ordo est: ἵνα καὶ μάθῃ τὸ το δεινον το πεισομαι, [vide suprà ad p. 3. n. 4.] ελασας— Vide suprà ad p. 3. n. 7.

2. εἰ τοδε,] supple *τε χρονε, usque ad hoc tempus*.

3. Νυκτι δι βυλην διδωσι,] *βυλην νυκτι διδωσι*. Herodotea locutio, pro com. *νυκτι βυλευσθαι, noctu consulare*. Æ. PORT.

4. ταυτη,] supple *αιτια*. Angl. *for this purpose*.

5. φρασθεις] *φραζω*, in voce act. *dico*; in voce med. *delibero, animadverto*: et φρασθεις in aor. 1. pass. hic sumitur in sensu medio. Vide suprà ad p. 24. n. 3.

27. 1. ουδε—πιφυκι,] *nemo naturâ comparatus est*.

2. τῷ ἢ παραστηται] *cui non in mentem veniet*—De articulo τῷ pro relativo, vide suprà ad p. 3. n. 4.

3. τιθινα:

3. *τεθνηκαι*] *præf. inf. à τεθνημι, idem quod θνησκω, morior.* 27.

4. *γυγόντι*] *est.* Ita enim reddi debet, quia tempus est quod rite nuncupant *Παρεσβς Perfectum*: atque ita etiam reddi debet in Evangelio secundum Joannem Cap. I. 3. *και χωρις αυτου εγεντο υδι in ο ΓΕΓΟΝΕΝ, et sine eo factum erat ne unum quidem quod est.*

5. *γλυκυι γινωσας τον αιωνα,*] *Angl. by giving us only a relisb for a blissful life,—γινωσας, gustandum prabens, γυνωσκωνος, gustans.*

6. *διαίρειται*] *i. e. διαίρειν, διαίρειν et διαίρεισθαι, distincē aliquid explicare, differere, disputare, dicere.* Æ. PORT.

7. *μεινωμεθα,*] *Non ab inusitato μεινωμαι, ut quidam putant, sed i. pl. perf. subj. à μινωμαι. Cum enim in perf. ind. pass. vocalis in penult. terminationem proximè præcedit, 3. plur. non eget circumlocutione: Sic, μεινηται,—μεινηνται. Nec opus est circumlocutione in subj. et opt. Sic, in subj. μεινωμαι, &c. in opt. μεινωμεν, &c. Occurrit μεινωει infra. Vide ad p. 108. n. 4. et Moor Element. Ling. Gr. p. 144.*

8. *εφαση,*] *Vide supra ab p. 7. n. 10.*

9. *η μετιςως αν;*] *an eam desereres?*

10. *Φησι, μοι τυτο ατρεκειας ειπι.*] *age, mihi hoc verò dicis: quod planè Homericum est. Sic, Iliad. κ, 284. Αλλ' αυη, μοι τοδι ειπι, και ατρεκειας καταλιζον.*

11. *τιλειυθησεται*] *Angl. may it turn out. τιλειυθησεται, -ειας, -ει—non solum Atticus et Æolicus, verum etiam Ionicus, optativus aor. i. aet. pro τιλειυθησαιμι, &c.*

12. *Δαιμονι αυδων,*] *Bone vir. Δαιμονι est vox Homérica. [Vide Il. β. 190. 200.. ζ, 326, &c.] “Habet hæc vox apud “Homerum semper aliquam Increpationis significationem, “sed non semper acerbam.” CAMERARIUS.*

1. *ετι τρελοι τυτοι, οςις γε συνισιν εχει, μαμφοι' αν,*] *Angl. no one, at least who posses his understanding, would find fault with this army,* 28.

2. *Ουκων δη ιστων τοι λιμενων υποδεξιων*] *cum portus tibi opportuni desint.*

3. *των ανθρωπων αρχησι,*] *Angl. are the rulers of men. Vide ad p. 3. n. 3.*

4. *τυδι*] *i. e. εν ταυτη τη, hoc modo.*

5. *θειλαι*] *Vide supra ad p. 14. n. 4.*

6. *το προσω αιει κλειπομενος*] *i. e. κατα το μερος προσω, &c, Angl. always deceiving yourself with respect to advancing—i. e. always advancing imperceptibly.*

7. *παν επιλογμενος*] *Ordo est: επιλογμενος ποιησθαι παν χρεμα. Angl. supposing that he will suffer every hardship. Vide Coll. Gr. Min. ad p. 32. n. 17.*

8. *ει γε δη βυλοι*] *Nam si velis—to παν ομοιως επιλογσθαι—*

βαι—*similiter omnino differere*—*ἐπὶ τῇ αἰεὶ ἐπιφερομένῃ περὶ αὐτῆς, de alio in aliud perpetuò superveniente*—*ut planè indicat vox med. το καὶ rectè redditur omnino, prorsus.*

29. 1. ποιήσας ἂν ὑδάμα ὕδιν.] *nunquam aliquid efficeret.*
 2. Εἰ δὲ ἐρίζῃ—*λᾶξας.*] *Angl. But if, while you cavil at every thing that is proposed, you point out nothing that can be depended upon for certain, you must, in such cases, be as much deceived, as he who is of a contrary opinion on those subjects: τὸτο μὲν νυν ἔχει [αὐτοῦ] ἐπισῆς, in this respect then you are upon an equal footing. οὐδαμῶς δὲ μὲν δέκω ἵστα ἀνθρώπων εἶδναι πως [τὶ] χρεῖ [εἶναι] τὸ βέβαιον, but indeed I am by no means of opinion, that he who is a human creature knows how any thing must be certain.*
 3. Τοιοῖ τοιῶν βυλαμένοισι ποιεῖν, ὡς τοσούτων φιλεῖ γινέσθαι τὰ κερδᾶ.] *iis quidem qui volunt agere, plerumque solent fieri lucra. Angl. success for the most part attends those who are willing to be active: τοιοῖ δὲ ἐπιλεγόμενοι, &c. illis autem qui deligunt [dubitant] et qui timant, raro [fieri lucra.] Angl. but seldom those who are hesitating and timid. ἀκνήσει, dat. pl. præf. part. Ion. pro ὀκνήσει, ab ὀκνῶ, vereor, timeo.*
 4. ἡ δὲ δύναμις προεχέμενης.] *Angl. to what a pitch of power they are advanced. Est scil. προεχέμενης temporis quod ritè nuncupatur præf. perf.*
 5. ἡ τὸτο σφίσι προήγαγοντο.] *they brought them [the Persian affairs, viz.] for themselves [or, they got them brought] to this situation. Nam προήγαγοντο est vocis med. σφῆσ est Ion. pro αὐτῶν.*
 6. ἰθαλεῖ κατακτείνεσθαι.] *solent confici. κατακτείνεσθαι, Ion. pro καθαιρῆσθαι, à καθαιρῶ, evertō, item ut hīc, conficio.*
 7. τὸτο μὲν γὰρ—*τὸτο δὲ,*] *Vide suprà ad p. 22. n. 2.*
 8. ἐπιβῶμεν.] *Ion. pro ἐπιβῶμεν, aor. 2. subj. verbi ἐπιβῆμι, pro ἐπιβῶμεν.*
 9. ἀναγκῆς γὰρ ἔχει—] *Angl. for there is a necessity—*
 30. 1. οἷοι τι εἶμιν.] *Vide suprà ad p. 5. n. 6. εἶμιν, pro εἰμιν.*
 2. Εἰς θυμὸν ἂν βαλεῖ.] *Sic Iliad. α, 297. δ, 39, &c.—συ δ' ἐνὶ φρεσὶ βαλλίῃ σθῆσιν tu vero in præcordiis reponere tuis. Cæterum βαλεῖ est aor. 2. imperat. mod. pro βαλε.*
 3. τῶν ἀπὸ φησὶ γινώσκων σφαλλῆαι κατὰ ταύτην δὴ μαλίστα,] *sententiarum, quas exposuisti, in hac præcipuè falleris. ἀπὸ φησὶ, pro comm. ἀπὸ φησὶ, 2. sing. aor. 1. med. verbi ἀποφαινώ. σφαλλῆαι, pro comm. σφαλῆ, 2. sing. præf. ind. m. verbi σφαλλῶ, supplanio.*
 4. τῶν ἰσχυρῶν.] *Vide suprà ad p. 3. n. 4.*
 5. ἐπὶ τούτοις.] *Angl. depending upon them, in their power.*

APPEN.

APPENDIX,

EXHIBENS, ORDINE LITERARUM, PLERASQUE VOCES IONICAS, QUÆ IN EXCERPTIS EX HERODOTO OCCURRUNT.

A

Ἀδελφίον, pro ἀδελφόν, *fratrem*.

ἀληθῆς, pro ἀληθεια, *veritas*.

ἀνδριών, -ωνος, ὅ, pro ἀνδρῶν. -ωνος, *cubiculum virorum*.

ἀπηγυσθαι, pro ἀφηγυσθαι, ab ἀφηγομαι, *duco, narro*.

ἀπικισθαι, pro ἀφικισθαι, aor. 2. inf. verbi ἀφικνομαι, *venio*.

ἀπικόμενος, pro ἀφικόμενος.

ἀπικται, pro ἀφικται.

ἀποβαῦμας, pro ἀποβαυμας.

ἀποκλήν, pro ἀποκλειν, *excludo*.

Ἀριστολίδην, pro Ἀριστολαΐδην, à nom. Ἀριστολαΐδης.

αὐτῶν, pro αὐτῶν.

B.

Βασιλῆϊσι, pro βασιλικοῖς, τῇ βασιλείᾳ. -ων, *regia*. supple αἰσ-
ματα.

βδελλῶν, pro βδελλῶν.

βελαι, olim βελισαι, indè Ion. βελαι, et Att. βελαι.

Γ.

Γερδίῳ, gen. pro Γερδίῳ, à nom. Γερδίας.

γυμῆσι, pro γυμναῖς.

Δ.

Δικομαι, pro διχομαι.

διαιρεται, antiquitùs διαιρισται, eliso σ, διαιρῆται, et indè contractè

διαιρη, à διαιρω, *divido*.

διαφθιρεται, pro διαφθιρει.

Ε.

Εγνῶ, antiquitùs εγνισο, eliso σ, εγνῶ, post contractè εγνῶ.

εἰμῶν, pro εἰμεν.

ἐνικῶν, pro ἐνικῶν.

ἐκκοσμητο, pro ἐκκοσμητο. 3. pl. plusquamperf. ind. pass.
verbi κοσμιω, *ornare*.

ἐκπλῶσαι,

επλευσαι, pro απλευσαι, ab απλευ.

επαυτα, pro επαυθα.

επαυτιουμου, pro επαυτιουμου.

εξεργασαι, pro εξεργασα. Vide εξεργασα.

επιαν, pro επιαν, *prosequamur*.

επιστοιωτις, pro εφιστοιωτις.

επιων, pro επων.

επιλογε, pro επιλογε. Vide επιλογε.

επαυντο, pro επαυντο.

εργασαι, pro εργασα. Antiquitus *εργασασα*, *eliso e εργασα*, et
indè contractè *εργασα*, aor. 1. m. ab *εργαζομαι, operor*.

επιταχαι, pro τιταχμαι *hanc, à τασα*.

εχραιτο, pro ιχραιτο, à *χραμαι, utor*.

ειθης, pro ειθης, *qui solitus est*.

ειων, *εωσα*, *ειν*, pro *ων*, *ουσα*, *ον*.

ειυτων, pro *ειυτων*. Et sic de cæteris ejusmodi.

Z.

Ζηυν, pro Ζειν.

H.

Ἡμεις, pro *ημας*.

Θ.

Θησαυριον, pro *θησαυριον*.

Θωρηξ, pro *θωρηξ*.

Θηρυμιος, pro *θηρυμιος*, à *θηρυμαι*.

Θαυμα, pro *θαυμα*, *miraculum, prodigium*.

I.

Ιδμιν, pro *ισαμιν*, ab *ισαμι, scio*.

Ιερευς, pro *ιερευς*.

K.

Κατισταται, pro *καλισταται*.

κατοδος, pro *κατοδος, reditus*.

κεδανεις, pro *κεδανεις*.

κεδιν, pro *κεδιν, unde?*

καιη, pro *καιη, à ποιης*.

Κορινθιας, pro *Κορινθιας*.

κοτιρος, pro *ποτιρος*.

κοτι, pro *ποτι*.

κου, pro *κου*.

κρεισον, pro *κρεισον*.

κας, pro *πας*.

M.

Μετιναι, μετιεις, &c. pro μεθιναι, μεθειεις.

Μιδω, gen. pro Μιδου, à nominat. Μιδας.

μειν, accusat. pro αυτον, vel αυτην, vel ιαυτον, vel ιαυτην.
μουνος, pro μονος.

N.

Ναα, pro ναυν, à ναυς, ναυς.

νηνιας, pro νεινιας.

νουςος, pro νοσος.

Ξ.

Ξυνος pro κοινος, communis.

Ο.

Οικηιος, pro οικειος, domesticus.

οκοθιν, pro οπκοθιν, unde.

οκασος, pro οπασος.

ομωρος, pro ομορος. *similis*.

ορω, pro οραω, *video*.

οριωντις, pro οραωντις, ab οραω, *video*.

ορμωμενος, pro ορμωμενος, quod contractè pro ορμωμενος.

οστιν, pro οστινος, a nom. οστις.

οτιν, pro οστιν, a nom. οστις.

ουδαμοισι, pro ουδαμοις.

ουκαν, pro ουκουι, non autem, Sed ουκουι, igitur.

Ουλυμπος, pro Ολυμπος.

ουνομα, pro ονομα.

ουρος, pro ορος, mons.

ουτιρος, pro ο ιτιρος.

Π.

Παιθιν, pro παιθιν.

πλευνας, pro πλεινας.

πλωσαι, pro πλειυσαι, à πλω, *navigo*.

ποιισκον, pro ποιισκον, -ων.

ποιιμενον, pro ποιιμενον.

πολιτης, pro πολιτης, *civis*. Dat. pl. πολιτησι, pro πολιταις.

πρηγμα, pro πραγμα, *negotium*.

πρησσω, pro πρᾶσσω, *facio*.

πρακα, idem quod, ευθυς, *statim*.

πρυτανη, pro πρυτανεια.

Σ.

Σαρδεις, pro Σαρδεις, *Crafi regia*.

σι, pro σου.

σιν, pro σου.

VOL. I.

D

συμφορη

συμφορα, pro συμφορα.

σφα, pro αυτα, ipsa.

σφι vel σφιν, pro σφισι, ipsis vel sibi.

T.

Τισσιν, pro τισσιν, quatuor.

τιν, pro τυ, vel pro τυ, quod sæpe pro τινος.

τις, pro τινι.

τοι, pro σοι.

τούτοις, pro τούτοις.

τραυματίζω, pro τραυματίζω.

Υ.

ὑπιδίκετο, pro ὑπιδίκετο, à ὑποδίσκομαι, suscipio.

Φ.

φοβέαι, pro φοβη, 2. f. præf. à φοβέομαι, timeo. Vide διαίρεται.

φοβέω, pro φοβη. Vide ὁρῶ.

φοιτῶ, pro φοιτᾶν.

Χ.

Χεῖνται, pro χεῖσθαι.

χρεῖ, pro χρεῖ.

Ω.

Ω, pro ω, igitur.

Ωθρῶπι, pro ω ανθρῶπι.

ωφιλουμένος, pro ωφιλουμένος.

II. NOTÆ IN THUCYDIDEM.

1. **E**X THUCYDIDE.] Thucydides Atheniensis natus est 31. anno secundo Olymp. LXXVII. antè C. N. 469. adeoque fedecim circiter annorum erat, cum Herodotum sua recitantes audiret, ipse Herodoto minor annis tredecim. [Fabr. Bib. Gr. Lib. II. Cap. 25.] Filius quidem erat Olori Atheniensis, discipulus autem Anaxagoræ philosophi, et Antiphontis rhetoris. Sub ejus ductu amissâ Amphipoli, ab Atheniensibus exilio multatus est, anno ætatis 48; atque Scaptefulam, sive Σκαπτὴν ὕλην, Thraciæ civitatem, undè uxorem divitem duxerat, se contulit. In patriam tandem, post diuturnum exilium, revocatus est. Sed utrum Athenis an in Thraciâ vitam finiverit, non convenit inter Scriptores. Historiam belli Peloponnesiaci, usque ad annum ejus vigesimum, Atticâ dialecto conscripsit; quæ complectitur etiam bellum inter Corinthios et Corcyræos, quod Peloponnesiacum antecessit. Hocce opus egregium in octo libros vulgò distributum est: quorum tamen octavum, utpote stylo minus elaborato, nonnulli à Thucydide abjudicârunt. Scriptor est, siquis alius, gravissimus et fidelissimus; multa quidem narrat, quibus ipse interfuit; et ubique veritatis est observantissimus. Quod autem ad ipsius dictionem attinet, norma Atticisimi ea habita est, atque Demostheni imprimis adèò se commendavit, ut summus ille orator manu propriâ totam Thucydidis historiam octies descripsisse dicatur. "Thucydides [verba sunt Ciceronis] omnes dicendi artificio, meâ sententiâ, facile vicit; qui ita creber est rerum frequentiâ, ut verborum propè numerum sententiarum numero consequatur: ita porrò verbis aptus, et pressus, ut nescias, utrum res oratione, an verba sententiis illustrentur." [De Orator. II. 13.] Alibi tamen idem Cicero de Thucydidis, præsertim in concionibus, obscuritate conqueritur. Nimis tamen iniquum videtur Dionysii Halicarnessensis de hoc probatissimo Historico judicium. [Vide infrâ in Excerptis ex Criticis.] Sed prolata erat hæc sententia, uti putant H. Stephanus et Hudsonus, cum Criticus adhuc juvenis esset, judicii parum subacti. Plura volentes de Thucydide adeant Fabr. Biblioth. Gr. ubi suprâ, Marcellinum de vitâ Thucydidis, atque alia excerpta Editioni Herodoti præfixa, quæ prodiit curâ Waffii et Dukeri.

EDITIONES

EDITIONES THUCYDIDIS.

31. 1. Thucydidis de bello Peloponnesiaco Libri octo. Græcæ, Edit. Princeps. *Venet. apud Aldum, 1502, in fol.*
 2. ——— Græcæ; cum Scholiis Græcis ad oras pagin. appositis. *Florent. apud Bernard. Juntam. 1526, in fol.*
 3. ——— Græcæ; à Joachimo Camerario recensita, &c. *Basilee ex officina Hervagiana, 1540, in fol.*
 4. ——— Gr. et Lat. separatim impress. Versio est Laurent. Vallæ. *Apud H. Stephanum, 1564, in fol.*
 5. ——— Gr. et Lat. ex Vallæ interpretatione; ab H. Stephano denuò recognitâ, cum Scholiis Græcis, &c. *Apud ipsum Steph. 1588, in fol.*
 6. ——— ab Æmylio Porto, cum Francisci Porti Commentariis, &c. *Francos. apud Wechel. 1594, in fol.*
 7. ——— Gr. et Lat. notis variorum et Joannis Hudsoni. *Oxon. 1696, in fol.*
 8. ——— Gr. et Lat. cum annotationibus integris H. Stephani, et Joannis Hudsoni. Recensuit, &c. Josephus Wasse. Editionem curavit, &c. Carolus Andreas Dukerus. *Amstelædami, 1731, in fol.* [Hæc est Edit. omnium splendidissima.]
 9. ——— Ex edit. Wassi et Dukeri [sine notis] Tomis VIII. *Glasgæ, 1759, in 12mo.*
 10. ——— Ad editionem Jos. Wasse et Car. And. Dukeri accuratè expressi. Tomis VI. *Studiis Societatis Bipontinae. Bipontii, 1788, in 8vo.* [Editio pulcherrima.]

2. *Εκ τῆ τῆς ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ πρώτης.*] Hoc est—Ex HISTORIA libro primo.

3. *Περὶ τῶν παλαιῶν ἙΛΛΗΝΩΝ.*] Hoc est—DE PRISCIS GRÆCIS.

4. *καὶ τῶν βαρβαρῶν οἱ τι ἐν τῇ γῇ παραθαλάσσιαι.*] *et barbarorum quotquot in continente mari vicini debebant,*—

5. *μαλλοὶ περιαινεσθαι*] *frequentius trajicere inter se—ἐπ' ἀλλήλους, alii ad alios.*

6. *ἐτραπὴν*] *se converterunt.* Ea enim est vis vocis mediæ.

7. *καρδὸς τῆ οὐσίης αὐτῶν ἔνεκα,*] *questus sui ipsorum causâ.*—

8. *καὶ κατὰ κυμασὶς οἰκουμέναις.*] *et que pagatim incolebantur.*—

9. *τοὶ πλείους τῆ βίης*] *maximam viâi partem*—

10. *οἷς κόσμος καλῶς τὸτο δεῖν,*] *quibus decori est hoc pulchrè facere.* Optimè hic Scholiastes: *καλῶς, ἀπὸ τῆ νοσήσεως καὶ φιλανθρωπίας. ὥς γὰρ βουὴ ἀρετῆς ἐκτελεσθῆναι, ἢ ἐκλεισθῆναι, ὥς νικῆσαι, ἢ ἐκ μίᾳ φωνῇ ποιεῖν τὴν λησίαν.* Pulchrè, i. e. *piè ac humanè*: neque enim bovem aratorem prædam agebant, vel furabantur; neque ποῦν, neque cum cedibus, latrocinium exercebant.

Quam

Quam interpretationem rectè defendit Hudsonus contra nimis 31. acrem reprehensionem H. Stephani in annotationibus in Scholia Græca, p. 558. Edit. Dukeri.

11. τας πυσεις των καταπλειούων παλαιών ὁμοίως ἐρωτήσεis,] *interrogationes ultrò citròque navigantibus ubique eodem modo proponentes.* πυσεις, *interrogatio*, à *πυνθασμαι*, *percontor.* τινι καταπλειούων, regi videtur ab *ε* suppressâ. ἐρωτῶντις πυσεις, Angl. *asking questions.* Apud Lucianum, in Alexandro, § 32. invenimus πυσεις πυνθασθαι, *interrogationes proponere.* Hujusmodi repetitio vocis cognatæ solennis est etiam Latinis, uti *pugnare pugnam, errare errorem, dormire somnum, &c.* Sic etiam apud Græcos, *δικας διαζών, φιλημα φιλησαι, &c.* Falli igitur videtur vir eruditissimus H. Steph. in annotatione suâ ad hunc locum. “Quum illud (inquit) πυσεις non aliud foret quam “ἐρωτήσεις, ideoque ineptum sit dicere, τας πυσεις ἐρωτῶντις.” “quò igitur accusativum hunc πυσεις tendere dicemus? nempe ad subauditam præpositionem κατὰ.” Atqui nequaquam ineptum est dicere τας πυσεις ἐρωτῶντις: neque necesse est ad ellipsin τῆς κατὰ recurrere.

12. ὡς ὅτι ἂν πυνθασθῶσι ἀπαξιώντων—] *since neither those, to whom they put the question, think the deed unworthy of themselves; nor do those, who are anxious to know, mean to cast any reproach upon them.*

13. μέχρι τούδε] supple τε χρόνῳ. τούδε idem est ac τούτῳ.

1. τῇ ταύτῃ ἡπείρῳ.] *continentem in illâ regione. ταύτῃ, i. e. v. 32. ταύτῃ χρόνῳ.* Vide Lamb. Bos Ellipses Gr. ad vocem χρόνῳ.

2. το, τι σιδηροφορεῖσθαι] Angl. *and the fashion of wearing armour.* το, τι, ut distinguatur à τότε, tunc: et articul. constructur cum infin.

3. καὶ ζυγῆθη τὴν διαίτην μὲν ὅπλων ἐποιήσαντο,] *et assuetam reddiderunt rationem suam cum armis vivendi. Vel et vivendi methodo cum armis se assuefecerunt.*

4. Ἐν τοῖς] ἐν ταῖς, ποιητικῆς. Schol. Nec verò hic articulorum usus nobis mirus videri debet, quum sciamus veterem Atticismum in multis cum linguâ Ionicâ affinitatem habere, quæ sæpè τοῖς dicet pro ταῖς. H. STEPH. Cæterum post πρώτῳ mallet idem H. Steph. δι quam δε et rectè, ut opinor. Verum pro πρώτῳ, vir doctus Jac. Burnett de Monboddo legendum mihi proposuit πρώτοις.

5. ἀνέμνην τῇ διαίτῃ, ἐς τὸ τεύφεωτέρον μεταστῆσαι.] Angl. *and leading a life of relaxation, they grew more elegant. They passed into a more elegant state.* ἀνέμνην—perf. part. pass. ab ἀνιμι, *remitto, relaxo*: post καὶ supple οἷς ἐν. Ex illo quidem tempore morum elegantia Athenienses à Lacedæmonis præcipuè distinxit. Negat tamen illustrissimus Pericles illos adeo ab his, in periculis adeundis, superari. ἡμεῖς δὲ [Verba sunt Periclis

32. in celeberrimâ suâ oratione funebri, apud Thucyd. II. 35.] *αἰνίαις διατεταμένοι, ἔδωκον ἐπὶ τῇς ἰσοπαλεῖς κινδύνους χάριτας.*

6. καὶ οἱ προσβύθιοι αὐτοῖς τῶν εὐδαιμονιστῶν, διὰ τὸ ἀβροδιαίτοι, —] *Constructio est: καὶ ὁ πολὺς [ἔτι] χρόνος ἐπειδὴ οἱ πρὸςβυθιοὶ τῶν εὐδαιμονιστῶν [ἐν] αὐτοῖς, διὰ τὸ ἀβροδιαίτοι, ἐκπύσαντο φορῶντες χιτῶνας τι λίτους, καὶ ἀπαδύμενοι κροῦνοι τῶν τριχῶν ἐν τῇ κεφαλῇ ἐν ἔρσει χέρονται τριφυλῶν. nec longum tempus est ex quo grandiores natu eorum, qui divites erant inter illos, propter delicatum vite genus, [i. e. ut delicatius viverent,] ferre desierunt lineas tunicas; et vincire nodum capillorum in capite nexu ex aureis cicadis. "Mos erat Atheniensium (sc. antequam resp. eorum à Solone corrigetur) capillos in conii speciem formare, et colligere in vertice: quam crinium metam τριφυλῶν ἐνέρσει compre-* hendebant ut se *αὐλοχθονας*, aut (ut volunt alii) *μουσικας* hoc "argumento indicarent." WASS. καὶ γὰρ τὸ ζῶν [τριφυλῆ] scil.] *γῆνιν, Schol. Confer Ælian. V. H. lib. IV. cap. 22. annotante Perizonio. Cæterum vir egregius H. Steph. mavult ἐνέρσει quam ἐν ἔρσει.*

7. ἀφ' οὗ καὶ Ἴωνων—] ad verbum, undè etiam *hicce ornatus Ionum antiquiores propter cognationem dñi possedit.*

8. καὶ ἐς τοὺς νῦν χρόνους,] etiam ad hodiernam consuetudinem accommodato.

9. πρὸς τοὺς πολλούς,] πολλοὺς τοὺς πηνητάς. *Schol.*

10. λιπα, μετὰ τοῦ γυμναζεσθαι ἡλεψάντο.] *oleo, ad certandum progredientes, se unxerunt. λιπα indecl. pingue.*

11. καὶ ἐν ταῖς βαρβαρίαις ἔστιν οἷς νῦν,] *apud barbaros quosdam nunc. "Græci dicunt ἔστιν οἷς νῦν, vel ἔστιν οἷς νῦν, pro τινεσ "simpliciter:—sic ἔστιν ὅς, aliquis, ἔστιν οἱ, aliqui, ἔστιν οἷς, qui- "busdam, per omnes casus numeros, et genera." VIGERUS de Græcæ diæt. Idiotismis. Cap. V. sect. VI. reg. I. Ad quem locum vide quæ notavit vir doctissimus HENR. HOOGVEEN. Edit. Lugd. Bat. 1742.*

12. καὶ, ᾗδὴ πλεῖστα τῶν ὄντων,] *supple πρᾶγματι, et rebus jam navigationi magis idoneis: vel, et quippe quibus res navigationi magis essent idoneæ,—*

33. 1. ἐμπορίας τι ἐνέκα—] *Ordo est: τι ἐνέκα ἐμπορίας καὶ τῇς ἰσχύος [ἢ] ἐκαστοῖ [ἐχούεν] πρὸς τὰς προσοικίας. et mercatura causa, et potentie, quam singula habere possent adversos suos finitimos. Ubi notandum vocem ἐκαστοῖ fem. generis esse, more Attico, ut referatur ad πόλιν supra: vel masc. generis ut singuli cives positum sit pro eo, quod est cives uniuscujusque urbis.*

2. ἐπιπολυ ἀντισχυμαί,] *Plerique interpretes malunt ἀντισχυοῦσαν, scil. ut concordet cum ληστειᾷ. Angl. on account of the piracy, which almost constantly infested them.*

3. ἐφ' ἧς

3. *ἴφιστοι γὰρ, &c.*] Ordo est: *καὶ γὰρ ὅσοι τῶν ἄλλων φρονί* 33
κατὰ, ὅστις ἔδ' αὐτοῖσι, ἴφιστοι ἀλλήλους nam et aliorum, quicumque
mare accolebant, rebus maritimis non occupati, sese mutuo populaban-
tur. κατὰ, infra, deorsum, refertur ad loca maritima; ἀνω, su-
pra, sursum, ad loca mediterranea. Quod autem ad ἴφιστον
attinet, ἀγειν καὶ φερεῖν, prafis erat antiquissimis temporibus,
quum homines alii ab aliis prædam agere invicem consuevere.
Hinc ille, qui bene prædam agebat, [ἡγισ] ἀγαθὸς appellaba-
tur; ille autem, qui melius vel optimè ferebat, [ἴφιστος] φεικτιέρος
vel φεικτατός, vel φεικτός habebatur.

4. *οὐχ ἥσσον] πρᾶσιφρον.*

5. *Δηλὸς γὰρ καθαιρομένης]* Dum enim Delos lustrabatur. Vide
 Platon. Phæd. non longè ab init. Locus citatur infra ad p.
 236. n. 5.

6. *Μῆν]* gen. Atticus à *Μῆνως*, nom. propr.

7. *πλοῦμντις]* subauditur *θαλάσσα.*

8. *πλοῦσιωτιέροι ἰαντων]* ditiores seipsis, i. e. ditiores quam
antea.

Cæterum huic nobilissimo historico, atque etiam philo-
 sopho, quam penitus perspecti essent mores rudium ac bar-
 barorum hominum, satis indicat brevis hæc, sed luculenta
 priscorum Græcorum descriptio. Quantà igitur cum ratione
 sese jactare videntur quidam philosophi hodierni, materiam
 hanc, tanquam antea prorsus intactam, in lucem jam tandem
 proferentes, judicent Eruditi.

9. *Ἡ ΠΑΥΣ—]* Hoc est—PAUSANIE Lacedæmonii Cri-
 men et Mors.

10. *ἀπὸ τοῦ μὴ ἀδικεῖν,]* Angl. *was acquitted of the charge of*
injuring the state.

11. *τρεῖς ἑκατὼν Ἑρμιονίδα,]* sumptâ triremi *Hermionide. ἀπὸ*
Ἑρμιονος πόλεως Λακωνικῆς. Schol. Græci solebant cogno-
 menta indere navibus, et etiam ad proram adfigere: sic et
Ἑρμιονος è loco quodam in Laconiâ [vel potius in Argiâ.]
Vide Bayssium de re navali. HUDSON.

1. *Εὐεργισίαν δὲ ἀπὸ τοῦδε πρῶτον ἐξ βασιλείᾳ καθίσταται,—]* bene- 34.
ficiunt autem primum apud regem collocavit, totiusque-rei fecit initi-
um ex hoc—ἀπὸ τοῦδε, idem quod ἀπὸ τούτου.

2. *οἱ ἑλθόντες]* qui capti erant. *ἑλθόντες*, Atticè pro *ἡλθόντες*,

3. pl. aor. 2. ind. act. ab obsoleto *ἄλωμι*, pro quo in usu est
ἄλιπμι, capio. Observent tirones *ἡλων*, in aor. 2. usurpari in
 sensu passivo: ut et *ἡλωνα*, ab obsoleto *ἄλωω*, in perf. act.
 Vide Iliad. β'. 374. et Xen. *Ἀπομν.* II. iii. 10; item *Cyrop.*
 pp. 131. 286. 287. et 396. Edit. Hutch. 4to.

3. *τῷ δὲ λόγῳ, ἀπιδέσσαν αὐτὸν.]* rumore autem [quem scil.
 de illis vulgaverat] ab illo aufugerant. *ἀπιδέσσαν*, 3. pl. aor. 1.
 ind. act. verbi *ἀποδιδέσκειν*, aufugio.

4. *τούτῳ*

4. τυνδὲ τι σοι—] Ordo est: βυλομενος χαρίζεσθαι σοι τι ἀπο-
πικνυ τυνδὲ, ἴλαι δοεῖ,—Angl. *wishing to oblige you, both sends*
you these men, after having made prisoners of them [δοεῖ ἴλαι, *quam*
basit ceperit; i. e. *quam bello ceperit*.] καὶ ἡγῶμαι ποιῶμαι, et sta-
tuo—transit scil. Pausanias, inter scribendum, à tertiâ ad pri-
mam personam.
5. Δασκυλίην ἐπὶ τῆς πόλεως] à Dasculo Bithyniæ urbe dictam.
35. 6. ἐπιστολὴν ἀποπέμψαι] *epistolam vicissim dabat*.
1. τῶν ἀνδρῶν,] subauditur ἀντι.
2. εἴποι δὲ παραγγιγνέσθαι] *si quo oportet venire*.
3. Πλαταῖσι] adv. *Platais*: ut Ὀλυμπιασί, pro ἐν Ὀλυμ-
πιά, &c.
4. ἐν τῷ καθίστασι τῷ τῷ] τῷ Λακωνικῷ. Schol. Vide suprà
ad p. 11. n. 3.
5. παρετίθετο,] *sibi apponendam curabat*: uti planè indicat v.
med.
6. οὐχ ἥκειν ἢ ξυμμαχίᾳ μετίστη.] *potissimum socii transferunt*.
οὐχ ἥκειν, Latine sonat *non minime*, i. e. *vel maxime*, vel *nequa-*
quam, prout diverse spectetur: perinde ac si quis Angl. dice-
ret, *not the least*; quod etiam docti homines minùs rectè ce-
pisse videntur. Vide infra ad p. 47. n. 5.
36. 1. ἐπ' ἀγαθῷ] supple *κοινῷ*. Angl. *for the public good*.
2. ἐπιστολῶν,] supple *ἰαντοῦ*. Vide suprà ad p. 23. n. 3.
3. σκυτάλην,] De Scytalâ Laconicâ vide Schol. ad hunc
locum: item Gellium. 17. 9. et Potter Archæolog. Gr. Vol.
II. 13. Describitur atem hic vivâ voce, inter docendum,
εἰπον μὴ λείπεσθαι τὴν κερύκεν. Angl. *told him not to be behind the*
herald.
4. καὶ καθίστησιν ἑαυτοὺς ἐς χεῖρας—] Angl. *and he submits to a*
trial at the instance of any persons who are willing to accuse him
respecting these crimes.
5. μὴ ἴσος βουλεύσθαι εἶναι—] *se nolle in equali rerum statu esse*.
Vide Coll. Gr. Min. ad p. 40. n. 7.
6. ἐξιδιδίχτητο] *ἐκδιδίχται τῶν νόμων, videri egredior leges, præ-*
ter leges ac mores vidit et cultum habeo. GESNER.
7. ἤκωνσιν ἐπιγρᾶφῆσθαι—] *signum se putavit, qui hoc dissi-*
chon sibi scribendum curaret, id est, supple δυναμει, propriâ auctorita-
tate.
8. ἐν τῷ τῷ] *Εἰν τῇ κατηγορίᾳ τοῦ Μηδισμοῦ*. Schol. Nimirum
illud de tripode factum tanto magis crimini dabatur viro,
cum præsentibus ipsius consiliis simile esse et respondere vide-
retur. GESNER.
37. 1. παραποιήσας τοὺς σφραγίδας,] Angl. *having counterfeited the*
seal,—
2. ἢ καὶ ἑαυτοῦ—] *aut etiam si ille* [Pausanias scil.] *aliquid à*
se scriptum mutare vellet—

3. *ἢ αἰς, ὑπονοήσας*—] Angl. *in which, having suspected that* 37.
Some such injunction was added, he found, besides other circumstances, himself also expressly marked down to be put to death—
devoted to death. Ubi notandum, 1. Voculam καὶ hic denotare et præter alia, hoc disertè. 2. Inf. act. κτανειν reddi debere passivè, ut interdum fit in serm. Græco. Vide Coll. Gr. Min. ad p. 6. n. 5. et Zeunium ad Vigerum, p. 183.

4. *ὡς αὐτον*] *ὡς, Atticè pro πρὸς. αὐτον, ἀνδρα Ἀργυρίδην scil.*

5. *καθ' ἑαυτον*,] *singulatim.*

6. *ὡς ὅτι πωλεῖ αὐτον, ἐν ταῖς πρὸς βασιλῆα διακονίαις, παραβαλοῖτο*,] Angl. *how he, in his missions to the king, had in no respect at any time for his own advantage, exposed him to danger—*
παραβαλλομαι, in voce m. signif. *periculum adeo.* Rectè exponit Suidas, *παραβαλλῆσθαι πρὸς κινδυνον ῥίπτειν ἑαυτον*, i. e. *in periculum se conjicere.* Sed *παραβαλλομαι* cum accus. (e. g. *τινα*) est id quod Latine sonat—*aliquem periculis obijcio pro meo commodo.* In qua significatione non raro usurpatur apud scriptores Græcos vox med. Sic Xenophon. de Cyri Exped. Lib. I. *Ἀβροκομας δι' αὐτοῦ ἐποιήσατο.* At hoc pro se non fecit *Abrocomas.* Ad quem locum ita vir accuratissimus Thom. Hutchinson, "Vox media (inquit) rectè hoc loco significat, *sibi sive commodo suo facere.*" Et Thucyd. lib. II. cap. 24. ad init. *οἱ Ἀθηναῖοι Φυλακας κατέστησαν κατὰ γῆν, κ. τ. λ. pro se vel sibi constituerunt*, ut rectè interpretatur Kusterus in libello de verbis Mediis, § II. 50. Ubi vide plura.

7. *προτιμηθεῖν*] *ἢ εἰρηνικὰ το προτιμηθεῖν λελικται.* Schol.

8. *ἀλλὰ πισιν, ἐκ τοῦ ἱερὸς δίδοντας, τῆς ἀναστάσεως*,] *fidem autem ei faciente cum è templo [impune] surrecturum.* "Mos supplicum erat καθίζεσθαι ἐπὶ τῆς Ἑστίας" quandò aram relinquebant, surrexerunt: et hoc est ἀναστασιν facere." WASS.

1. *καὶ ἀξιώτος ὡς ταχιστα πορευεσθαι*,] Angl. *and begging him* 38.
to set out as speedily as possible—

2. *τὰ πρᾶσσόμενα*] Angl. *the things a doing; the business in hand.*

3. *τὴν ξυλλήψιν ἐποιήντο*,] Angl. *they began to think of apprehending him*, "ποιεσθαι, interdum significat, *ducere; existimare*; quasi dicas, *aliquid [in mente] sibi fingere.*" KUSTERUS de verbis Mediis, § I. 33. quem locum videbis.

4. *ἐφ' ᾧ ἔρχεται*] Angl. *on what account; for what reason he was coming.*

5. *Καλκιοικῶν*] ἢ *Καλκιοίκος*, Minervæ Epith. apud Græcos, non templi nomen, quod æreum cum esset, Deæ nomen dedisse potest. GESNER.

6. *ὅτι τὸ ἱερὸν*,] Angl. *which belong'd to the temple.*

7. *ἵνα μὴ ὑπαιθριος ταλαιπωρεῖν*,] *ne sub dio aliquid pateretur. ταλαιπωρεῖν, Atticè pro ταλαιπωροῖ.*

VOL. I.

E

8. *ἀπολαύοντες*]

8. ἀπολαβοῖς] ἀπολαμβάνω, *excludo, intercipio, quasi aufero à commercio aliorum hominum.* GESNER. μωιωναντις, περιεξευ-
της. Schol.

9. καὶ ὡς ἄγος αὐτοῖς ἐν τοῖς ποταμοῖς,] Angl. *and since what they had done was a crime to be expiated.* ὡς ἄγος—ἐν—Con-
structio familiaris Thucydidi. Vide Vigerum de Idiotismis,
cap. VI. Reg. 1. annotante doctissimo Hoogveen. Edit.
L. B. 1742.

39. 1. Ἐκ τοῦ τῆς ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ δευτέρου.] Hoc est—*Ex secundo Historie libro.*

2. Ὁ τῶν ΑΘΗΝ—] ATHENIENSIIUM PESTIS. Nimirum
tempore belli Peloponnesii res accidit, cum Peloponnesi incolæ
adversus Athenienses eorūque socios pugnarent. GESNER.

3. τὰ δύο μέρη,] i. e. κατὰ τὰ δύο μέρη, Angl. *in two divisions*
—quanquam alii exponunt, Πελοποννησιοὶ καὶ οἱ ξυμμαχοὶ τὰ
δύο μέρη, quasi esset, Πελοποννησιοὶ καὶ τῶν ξυμμαχῶν τ. δ. μ.

4. ἐσθλαὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν,] ἐσθλαί, supple ἰαντοὺς; *irrup-
erunt.* Angl. *made an incursion.* [Vide supra ad p. 3. n. 7.]
ἐς τὴν Ἀττικὴν, supple χωρὶς.

5. ἡ νῆσος—λογαμένοι] nimirum λογαμένοι ad νῆσος refertur,
quia etiam dicitur νῆσος. GESNER. Quod et notavit Scho-
liastes.

6. τυχὴν εὐδαιμονίαν.] supple ἡνέκα.

7. Τελιωναντις,] *tandem.* “Id est *fnientes*, pro adverbio,
“τελιωναντις, quod Thucydidi, aliisque familiare.” HUDSON.
αὐτοὶ ἀπέστησαν, i. e. ἐπέστη ἑαυτοὺς ἀπ’ αὐτῶν. Angl. *they ab-
stained from these: they left them off.*

8. ἤψατο τῶν ἀνδρῶν,] *tetigit, tentavit, infecit homines.* ἑπῆλ-
πεδο. ἑπτομαι, in v. med. *necto meipsum alicui;* i. e. *laugo.*
Unde habet post se genitivum, per notam Syntaxis.

9. ἀφ’ οὗτου εἰκος ἦν—] *uade verisimile videtur tam extitisse.*
Et secundum Æ. Portum, hæc est series verborum sequenti-
um, καὶ τὰς αἰτίας τοσαύτης μεταβολῆς, ὡς τινὲς νομίζουσι ἵκανὰς εἶναι
δυναμὶν σχεῖν ἐς τὸ μεταστῆναι, et causas tante mutationis, quas
putas idoneas esse ut vim haberent ad mutationem efficiendam.
Locus est minus forsan sanus. Ei medetur Gesnerus inse-
rendo ἢ proximè post εἶναι. “Ausus sum, inquit, illud ἢ in-
“serere, quo lucem accipere mihi videtur locus aliàs obscu-
“rissimus, ita jam facile explicandus. *Causas, quas putes*
“*tante mutationis idoneas (sufficientes) esse, aut submovendi eam,*
“*morbūque adeo tollendi, vim habere.*” Forſitan iſtud,
δυναμὶς ἐς τὸ μεταστῆναι σχεῖν, glosſema eſt eujusdam Scioli, quod
in textum tandem irrepiſit. Vix mihi perſuadere poſſūm, in-
quit H. Steph. locum ita ſcripiſſe Thucydidem.

40. 1. Τοῦ μιν γὰρ—] Ordo est: γὰρ μιν δὲ τοῦ καινοῦ ἵλος, ὡς ἡμο-
λογεῖτο, μάλιστα καὶ πάλιν ἐνύχληται ἐν αὐτοῖς ἐς τὰς ἀλλὰς ἀποκρίσεις.

2. κα

2. τα εντος, —] fumitur adverb. Angl. *within*.

3. πνευμα αποσπον και δυσωδις ηφια·] *halium tetrum et graveolentem emittebant*. ηφια, cum Attico augm. ab initio, pro αφια, imperf. ab obsol. αφια, idem quod αφιαμι.

4. ις την καρδιαν] οι παλαιοι ιατροι τον τομαχον καρδιαν εκαλυτ, και καρδιαγμασι τον ποτον του τομαχου. Schol.

5. Δυζη—αινη] Angl. *a hiccup*.

6. μετα ταυτα,] αυτινα. Schol.

7. παλιδνοι ιστι το μωτερον υχεροττας και μελανιας, ιοντι μελυθ-δοειδις. Schol.

8. μητ' αλλο τι η γυμνοι απηισθαι,] Angl. *nor to endure any other situation but that of being naked*.

9. Και ιν τε ομοιω—ποτον] Angl. *and it was the same thing whether they drank much or little*.

10. η απορια τε μη ησυχαιζειν] Ατλιας abundat με. HUDSON.

1. οτι ιχοντις τι δυναμεις, η, οι διαφυγοις—] Angl. *while they had still some strength*, [i. e. before they were quite exhausted,] *or if they escaped that period, &c.*

2. αυτη—[γιγνομενης,] i. e. γιγνομενης εν αυτη.

3. και ολις εκ των μεγιστων περιγινωτοι,] κινδυνια δαλοισι. Schol. *Et si quis ex maximis illis periculis superstes evaderet,—*

4. των γι αφροττηρων αντιληψις αυτου επισημαισι.] Ordo est: αντιληψις των αφροττηρων γι αυτου επισημαισι. Angl. *the manner in which his extremities were affected continued to show the violent nature of the disease*.

5. οισι δ' οι] i. e. δε τιτις—supple διαφυγοις περισημαισι—Vide supra ad p. 32. n. 11.

6. ιδηλων—αλλο τι ον η των ζυττοφρων τι] Constructio apud Græcos notissima; est perindè ac si esset—αλλο τι οναι, &c.—*declaravit se aliquid aliud esse, quam aliquod familiarium*.

7. ουτε περι ταιουτοι ουδιν] Angl. *nor about any such carcase*. duplicis negationis apud Græcos nota etiam tironibus.

8. δια το κινδυνιασθαι.] ανθρωποις scil.

9. παραλιποντι] hoc est, μη παραλιποντος, ut taceam. GESSNER. Sed παραλιποντι rectè ponitur in dat. (post ην scil.) sic—ισσημας ην επιπαι[κατα] την ιδιαν [μοι] παραλιποντι, κ. τ. λ. ενυ-χαν—γυγνομενοι, vide supra ad p. 7. n. 5.

10. Σωμα τι αυταρκεις] Ordo est: δε υδιν σωμα, περι ισχυος η ασθενειας, διαφανη ον αυταρκεις προς αυτο. Angl. *and the body of no one, in point either of strength or weakness* [i. e. whether weak or strong] *show'd itself sufficient to resist it*.

1. αισθαντο καμιναι,] Frequens apud Græcos Syntaxis, quasi *42*. *dicas αισθαντο ιανουτο καμιναι*.

2. και οτι ιτρεος—] Lege et distingue hoc modo: και οτι ιτρεος αφ' ιτρεω δευρωπειας, αναπιμπλαιντοι [φθορας] αντιστ τα προ-βωτα, ιθνησκον, et quod alter ab alterius curatione, contagione tanquam oves oppleti, moriebantur.

3. οἱ ἀρετῆς τι μεταποιουμένοι· μεταποιουμένοι τῆς ἀρετῆς τῇ, *dicare sibi virtutis aliquid, i. e. honestatis rationem habere.* GESNER.

4. αἰσχυνῆ γὰρ ἀφιδουὶ σφαι αὐτοῖς, ἰσχυρῆς παρὰ τοὺς φίλους,] Angl. *for, from delicacy, without minding themselves, they went in to their friends, [ἀφιδουί, imperf. ind. ab ἀφιδω, ποῖ παρὰ σοί, nullam curam habeo]* ἐπεὶ καὶ οἱ οἰκεῖοι τιλευτῶντις ἐγκαμένοι [πρὸς] τὰς ολοφύρεσις τῶν ἀπογινόμενων, ἡκαμένω ὑπὸ τοῦ πολλοῦ κακοῦ. “Thucydides significare vult,” inquit Henr. Steph. *ipso ceterum am propinquos ad complorationes morientium defecisse mali gravitate superatos.* Vel, *Ne comploratu quidem morientes prosequi amplius valuisse.* [Thes. voce ολοφύρεμος.] τιλευτῶντις, *idem, uti paulo supra.*

5. οὐχ’ ἦσαν] *præcipue.* Vide supra ad p. 33. n. 4.

6. ὥρῃ τοὺς] τῇ θύρῃ δηλοῦνται. Schol.

43. 1. διὰ το συχναὺς ἢδ’ ἀποκτείναναι σφισιν·] *propterea quod frequentes jam mortui erant [domestici nempe] illis.*

2. ἐπὶ πυρᾶς γὰρ ἀλλοτρίας,] *nam alii quidem in alienos rogos, anteveritentes illos, qui eos extruxerant, mortuum suum cum imposuissent, igne subiecto accendebant.*—“*νησαντας, à νῆ. νησι. πυρᾶν, rogam struere, proprium eâ in re verbum Atticis.*” GESNER.

3. Πρῶτον τι ἡξῆς καὶ ἐς ταλλὰ,] Ordo est: *τι το νοσημα πρῶτον ἡξῆς [ἀρχὴ γυγῶν, Schol.] ἐπιπλοῖσι ἀνομιᾶς τῇ πόλει, καὶ ἐς ταλλὰ, atque morbus hicce initium erat majoris improbitatis civitati, eîsm quod ad alia.*

4. ῥᾶν γὰρ ἱτολμα—] Sensus erui potest hoc modo, *γὰρ τις ῥᾶν ἱτολμα ποιεῖν καὶ ἡδονὴν ἢ πρῶτον ἀπικρυπτότο μὴ [ποιεῖν]* Quilibet enim facilius audebat patrare ad animi libidinem quæ prius simulare consueverat se non facere, [vel, celabat se facere.] Videtur mihi phrasis esse ἀπικρυπτομαι μὴ ποιεῖν, [Angl. *I make a secret of doing*] quemadmodum apud Latinos *verecor ne faciam.* Angl. *I am afraid of doing.* Ordinem tamen verborum hunc esse existimat Fr. Portus, *ῥᾶν γὰρ ἱτολμα τις ποιεῖν ἢ πρῶτον ἀπικρυπτότο, ὥστ’ μὴ ποιεῖν καὶ ἡδονὴν.* Particulam μὴ redundare putat Fab. Paulinus, atque hanc esse verborum Syntaxin: *ἱτολμα καὶ ἡδονὴν ποιεῖν ἢ πρῶτον ἀπικρυπτότο.* Atque hoc modo Gesnerus *ἀπικρυπτότο, &c. occultabat ut non faceret pro libidine palam.* Abundat nimirum Atticè negatio ad verba negativa adjecta. Vide ad p. 40. n. 10.

5. τῇ δοξάντῃ καλῶ] ταῦτις τῇ ἀρετῇ. Schol.

6. Θῶν δὲ φόβος,] Parcè imitandum cenfeo Atticismum apud Thucydidem, quo pro Genitivo absoluto Nominativus ponitur. Ita enim ille lib. II. cap. 53. *Θῶν δὲ φόβος, ἡ ἀνθρωπίνος ἰσχυρὸς οὐδὲς ἀπῆλθε, το μὲν ΚΡΙΝΟΝΤΕΣ ἐν ὁμοίᾳ καὶ σφῶν καὶ*

μη, εκ του παντας οραν εν ιση απολλυμενους· των δε αμαρτηματων ΟΥΔΕΙΣ ΕΛΠΙΖΩΝ μηχι τε δικην γινισθαι βιος αν την τιμωριαν ασιδυναται. *Nec ullus Deorum metus, aut hominum lex eos arcebat; non ille, quia judicabant perinde esse Deos colere ac non colere, quoniam omnes videbant pariter mori: non hæc, quia nemo putabat, se tamdiu visurum, dum judicium constitueretur, quo delectorum penas daret.* HOOGEVEEN ad Viger. cap. vi. § 1. reg. 18. Cæterum, quod ad Nominativum absolutum attinet, idem ferè est idioma linguæ Anglicanæ. Porro observandum το μιν referre ad των δε—paulo infra. Construe igitur et Angl. reddito hoc modo: ουδεις δε φοβος διαν, η νομος ανθρωπων απειρει, and no fear of the gods or law of men deterred them, το δε, in the one case, κρινοντες εν ομοιω [εναι] και σβειν και μη, εκ τε οραν παντας απολλυμενους εν ιση, thinking it the same thing to worship them or not, since they beheld all perishing indiscriminately; [το] δε, and in the other; ουδεις ελπιζων, βιος μηχι τε δικην γινισθαι, αν αντιδουναι την τιμωριαν των αμαρτηματων, no one expecting that by having lived till a trial happened, he would suffer the punishment of his crimes. δε την πολυ μειζω [τιμωριαν] ηδη κατηψησμενην, κρεμασθηναι επι σφων, πριν ην εμπίσυν, ειως εναι απολαυσαι τι τε βιου. but they thought that a much greater punishment, already decreed, was hanging over them, before the falling of which it was reasonable they should have some enjoyment of life.

1. και αυτος εφη συλληφισθαι.] Phœbus etiam pestilentia auc- 44.
tor initio Iliadis, qui eo etiam nomine ικηθολος dicitur et ικαρ-
σος. In calore solis paluitre cœlum commoventis causam pesti-
lentie hujus quæsit jam olim Diodorus Siculus. GESNER.

2. ισθβληκται] supple ιαυτους εις την Αττικην, quum irrupissent
in Atticam. Vide supra ad p. 39. n. 4.

De hac Atheniensium peste vide LUCRET. VI. 1136.

III. NOTÆ IN XENOPHONTEM.

1. **E** XENOPHONTE.] Xenophon Grylli filius Atheniensis
floruit circiter Olymp. xciv. 4. ann. O. C. 3604.
ante C. N. 399. Eum loco haud obscuro ortum esse vel ex
hoc apparet, quod vetus hospitium ei cum Proxeno Bæotio
viro illustri intercederet. Juvenis adhuc Socratem, opti-
mum illum virum, summumque philosophum audivit: men-
temque suam teneram disciplinis verè Socraticis penitus im-
buendam

45. buendam curavit. Annos natus circiter 26, dilecto suo præceptorì, ad bellum Peloponnesiacum proficiscenti, se comitem adjunxisse fertur: et cum, in pugna ad Delium commissâ, in summum vitæ discrimen incurreret, eum ab equo delapsum in humeros recepit et servavit Socrates. Post hanc pugnam, cum eodem Socrate Athenas reversus, philosophiæ iterum vacabat, donec tandem, invitante Proxeno Bœotio, in Asiam trajecit, et ad Cyrum Minorem, bellum adversus fratrem suum Artaxerxem clam meditantem, se contulit. Hanc infelicem Cyri expeditionem, et, post Cyri interitum, decem millium Græcorum, qui eum in Asiam superiorem comitati fuerant, in patriam, duce ipso Xenophonte, reditum, in libro illo jucundissimo, cui titulus *Κυρου Αναμνησις*, ipse luculenter exposuit. Exercitu in patriam reduce, Thymbroni Lacædemonio, bellum Tissapherni et Pharnabazo inferre paranti, tradito, ipse cum Agesilao rege in Asiam profectus est. Illum autem absentem, quod primum Cyrum, deinde Agesilaum, utrumque Atheniensibus infestum, sequutus esset, cives exilio multarunt. Scilluntem igitur se recepit, oppidum haud procul ob Olympiâ situm. Illuc eum sequebantur uxor Philesia, duoque filii Gryllus et Diodorus. In amœnissimo illo recessu literis, philosophiæ ac religioni se dedit; ita tamen ut venationibus equitatique, quibus magnopere delectabatur, corpus suum subinde exerceret. Tandem, orto inter Eleos et Lacædæmonios bello, Xenophon Scillunte invitus discessit; atque cum suis, primum Lepreum, deinde Corinthum, ubi reliquum vitæ exegit, se contulit. Obiit Corinthi Olymp. cv. 1. ante Christum 360; annos natus 90; uti testatur Lucianus. "Fuit autem [verba sunt viri eruditissimi Thomæ Hutchinson] pulcherrima corporis formâ, vultu placido verecundoque, cæsarie promissâ; atque uti naturam in fingendo corpore fauorem habuit, sic benignam nactus est in tribuendis animi virtutibus." Cæterum, propter dictionis simplicitatem atque dulcedinem planè admirandam, nunc *Musa*, nunc *Apis* Attica olim nominabatur: neque inter veterum monumenta vel recentiorum libros facile reperiens quæ, sive ad virtutis amorem, seu ad literarum elegantiorum veram culturam, ingenuæ Juventutis animi formandi sunt, cum scriptis Xenophonteis comparari possint. Idcirco Excerpta copiosiora ex hoc auctore jucundissimo, quàm ex ullo alio, in his *Analectis* exhibere visum est; nimirum ex libris ejus majoribus, *Κυρου Παιδιας* dico, *Κυρου Αναμνησις*, et *Συναγωγὴς Ἀπομνημονευμάτων*. Qui plura velit de Xenophonte adeat Fabricii Biblioth. Gr. Lib. III. cap. 4. et Dissertationem I. Thomæ Hutchinson, editioni suæ majora *Κυρου Παιδιας* præmissam.

EDITIONES

EDITIONES XENOPHONTIS.

1. Xenophontis Atheniensis opera, Græcè, curante Euphrosyno Bonino, *Florentiæ* in ædibus *Phil. Junta*, 1516, in 45. fol. [Edit. princeps, sed manca et non optimæ notæ.]
2. ————— Græcè, curante Asulano, *Venetis apud Aldum*, 1525, in fol.
3. ————— Græcè, per heredes *Phil. Junta*, *Florent*, 1527, in fol. [Quæ repetitio est Aldinæ.]
4. ————— Græcè, cum Melanthonis præfatione. *Hala Suev.* 1540, in 3 vols. 12mo.
5. ————— Græcè et Lat. cum præfatione Albini Torini Vitodurani. *Apud Nic. Brylingerum, Basil.* 1545, in fol.
6. ————— Græcè, cum præfatione duplice, alterâ Isingrinii, in qua mentio facta est de emendationibus Sebast. Castalionis; alterâ Melanthonis ex Halensi editione desumptâ. *Basil. apud Isingrinium*, sine ann. 2 tomis.
7. ————— Græcè, curante M. Joanne Petri. Repititio est textûs Castalionis, cum interpretatione variorum Lat. &c. *Basil. apud Nic. Brylingerum*, 1555, in fol. [N. B. Hæc 2da Brylingeriana, fraude hæredum Nic. Brylingeri, novo titulo fucata est, anno 1568. Vide *Zeenii* præf. in *Cyrop.* *Lips.* 1780, in 8vo.]
8. ————— Græcè: multorum veterum exemplarium ope edidit H. Stephanus. *Apud ipsum Steph.* 1561, in fol. [Edit. pulcherrima et prioribus longè melior.]
9. ————— Gr. et Lat. Joanne Leunclavio interprete: cum annotationibus ejusdem et indice copioso. *Basil. per Thomam Gaurinum*, 1569, in fol.
10. ————— Gr. et Lat. ab eodem Leunclavio. [Edit. 2da.] *Ibid.* 1572, in fol.
11. ————— Græcè, cum annotationibus sub calcem, et varietate lectionis ex codicibus et conjecturis suis in *marginè*, iterum edidit H. Stephanus. *Apud ipsum Steph.* 1581, in fol.
12. ————— Gr. et Lat. à Joanne Leunclavio. [Quæ est ejus edit. 3tia.] Præfatus est Frid. Sylburgius. *Francfurti apud heredes Wecheli*, 1594, vel 1596, in fol.
13. ————— Gr. et Lat. [Quæ est repetitio Leunclavianæ.] *Par.* 1625, in fol.
14. ————— Gr. et Lat. ab Edwardo Wells; cum Chronologiâ Dodwelli, et, 4 tabulis geographicis. *Oxon.* 1703, 5 tom. in 8vo.
15. ————— Gr. et Lat. ex recensione Edwardi Wells, curâ Car. Aug. Thieme, cum præfat. Jo. Aug. Ernesti. *Lipsiæ*, 1763, 4 tom. in 8vo.

EDI-

EDITIONES CYROPÆDIÆ.

45.

1. Xenophontis Cyropædiâ, Græcè. *Par.* 1536, in 4to.
2. ————— Græcè. *Elon.* 1613, in 4to.
3. ————— Gr. et Lat. Leunclavii. *Lond.* 1674, in 8vo. [Quæ sæpius repetita est.]
4. ————— Græcè. *Oxon.* 1727, in 8vo.
5. ————— Gr. et Lat. Græca recognovit, &c. binis dissertationibus auxit, &c. Thomas Hutchinson, A. M. *Oxon.* 1727, in 4to. [Edit. omnium pulcherrima.]
6. ————— Gr. et Lat. à Thom. Hutchinson, omiffis Dissertationibus. *Lond.* 1730. [Quæ sæpiſſimè repetita fuit.]
7. ————— Gr. et Lat. ex editione Thomæ Hutchinson [Sine notis] *Glasguæ*, 1767, 4 vols. in 12mo.
8. ————— Græcè, è recensione T. Hutchinsoni, cum selectis ejusdem notis et indice Græcitatatis, auctore Sam. Fr. Nath. Moro: *Lipsiæ*, 1774, in 8vo.
9. ————— Græcè. Recensuit et explicavit Joan. Car. Zeunius. *Lipsiæ*, 1780, in 8vo. [Editio sanè castigatissima, cum notis et indice Græcitatatis utilissimo. Præfatio enarrationem optimam Editionum Xenophontis complectitur.]

EDITIONES ANABASEOS.

1. Xenophontis de Cyri expeditione Libri septem, Gr. et Lat. Græca recognovit, &c. Dissertatione auxit, &c. Thomas Hutchinson. *Oxon.* 1735, in 4to. [Editio emendatissima et pulcherrima, cui accedit Xenophontis de Agefilao Rege Oratio.]
2. ————— Gr. et Lat. [Edit. Hutchinsoniana, omiffâ dissertatione, et oratione de Agefilao Rege.] *Oxon.* 1745, in 8vo.
3. ————— Gr. et Lat. ex editione Tho. Hutchinson, [Sine notis] *Glasguæ*, 1762, 4 vols. in 12mo.
4. ————— Græcè. *Oxon.* 1772, in 8vo. [Mendis scatet.]
5. ————— Gr. et Lat. [Repetitio minoris Hutchinsonianæ] *Cantab.* 1777, in 8vo.

EDITIONES MEMORABILII.

1. Xenophontis Memorabilium Socratis dictorum Libri iv. *Paris*, 1541, in 4to. [Mutila edit. Vide Zeunii præf. ad suam Memorabb. Edit. 1781.]
2. Xeno-

2. Xenophontis Memorabilium Socratis dictorum lib. iv. 45.
Gr. *Apud Martinum Juvenem, Paris, 1559, in 4to.*

3. ————— Gr. ex recentione Jo. Cafelii,
Rostockii, 1585, in 4to.

4. ————— Gr. *Ibidem, 1589, in 4to.* [Quæ
est repetitio prioris, cum omnibus vitiis.]

5. ————— Gr. et Lat. à Gilman. *Lond.*
1720, in 8vo.

6. ————— Gr. et Lat. ex Edit. Leunclavii,
[Præmissa est Apologia Socratis.] *Edinb. 1739, 12mo.*

7. ————— Gr. et Lat. ex recensione et
cum notis J. A. Ernesti. *Lipsiæ 1742, 8vo.* [Quæ sæpius
repetita fuit. Edit. 5ta optima est.]

8. ————— Gr. et Lat. recensuit, suisque
Annotationibus auxit Bolton Simpson. *Oxon. 1748, in 8vo.*
[Quæ sæpius repetita fuit.]

9. ————— Græcè. In hac editione Emenda-
tiones nonnullæ in imâ paginâ proponuntur. *Glasgæ, 1761,*
in 4to.

10. ————— Græcè. Recensuit, et Ernesti ali-
orumque, et suis Notis explicavit Jo. Car. Zeunius. *Lipsiæ,*
1781, in 8vo. [Edit. accuratissima. De aliis Memorabb.
Edit. consule hujus præfationem.]

2. Εξ τῆς ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ.] H. e. Ex CYROPÆDIA, sive
de CYRI Institutione. "Cicero in Brut. 29. scitè interpreta-
tur *Cyri vitam et disciplinam.* Cæterum ad hos Xenophon-
tis libros rectè æstimandos faciunt loca quædam veterum,
"v. c. Dionysii Hal. qui. epist. ad Pomp. laudat Κύρου Παι-
"δείαν, ἡ οποία βασιλεὺς ἀγαθὴ καὶ εὐδαιμονος" Ciceronis Ep. ad
"Q. Fratr. l. 1, 8. qui, *Cyrus ille à Xenophonte, inquit, non*
"ad historia fidem scriptus, sed ad effigiem jussi imperii : cujus
"summa gravitas ab illo philosopho cum singulari comitate conjun-
"gitur : quos quidem libros non sine causa noster ille Africanus de
"manibus ponere non solebat : nullum est enim prætermis-
"sum in iis officium diligentis et moderati imperii : et A. Gellii, qui XIV.
"3. narrat, Xenophontem Platonis libris de optimo statu re-
"ipublicæ civitatisque administrandæ opposuisse contrâ et
"conscriptisse *diversum regie administrationis genus, quod Παι-*
"δείας Κυρου sit inscriptum. Idem tradit Diogenes Laërtius
"in vitâ Plat : Athenæus Deipnos. lib. XI. : et Aufonius
"Panegyr. ad Gratian. *Vellem, inquit, si rerum natura pats-*
"retur, *Xenophon Attice, in ævum nostrum venires : tu qui ad Cy-*
"ri virtutes ensequeudas votum potius, quàm historiam commodasti ;
"cum diceres, non qualis esset, sed qualis esse deberet. Conf. Aris-
"tides περὶ φιλοφρονεῖν, cap. 3. § 5. p. 502. ed. Jebbii." ZEUNIVS.

3. Το τε ΚΥΡΟΥ γένος.] Hoc est—CYRI GENUS.

4. Περσῆνδαι.] *Perſide fuerunt tantum pars Perſarum.* ZEUNNIUS.

5. κληῖζονται.] *nomen habent.* κληῖζονται recensetur a H. Stephano inter vocabula poet. quibus interdum utitur Xenoph.

6. γνομενον.] *Angl. who was.*

7. Φυναι δὲ ὁ Κυρος λεγεται, καὶ ἀδεται ἐν καὶ νυν—] *Angl. Cyrus is still described and celebrated by the Barbarians as having naturally been.* “λεγεται scil. à scriptoribus : ἀδεται à poetis.” ZEUNNIUS.

8. Φυσιν μὲν δὲ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς μορφῆς—] *Angl. He is indeed recorded as having possessed such a disposition of mind and appearance of body.* Ubi observandum Φυσιν ex æquo significare indolem animi, et figuram corporis.

46. 1. Οὗτοι δὲ δέκεσιν οἱ νόμοι ἀρχῆσθαι τε ποινῇ αἰσθῇ ἐπιμελόμενοι.] *He autem leges à curâ publici commodi initium sumere videntur.* Notandum est, verba δέχειν, φαίνεσθαι, νομιζέσθαι, ita à Græcis adhiberi solere, ut per ea significant (non dubii quidpiam aut ambigui, non quod videtur, sed) quod reverà est. HUTCHINSON. Differunt hæc duo verba αρχῶ et ἀρχῆσθαι eo, quod Activum αρχῶ semper relationem habeat ad alios, significetque prior incipio : seu incipio ideo ut alii me sequantur ; seu exemplo meo aliis præbeo initium et ansam aliquid faciendi ; seu aliis præeo ad aliquid faciendum : ἀρχομαι verò in medio, ipse mihi præeo ad aliquid faciendum ; seu simpliciter, incipio aliquid facere, nemine quamvis sequente. KUSTER de vero usu Verb. Med. sect. 1. 33. αρχῶ, in v. act. interdum significat impero ; undè ἀρχομαι, in v. pass. subditus sum, parco, obtempero. Cæterum ἀρχῆσθαι ἐπιμελόμενοι nota syntaxis est in sermone Græco. [Vide infra ad p. 47. n. 2.] ταῖς πλείσταις πόλεσι, i. e. οὐν τοῖς νόμοις τῶν πλείστων πόλεων.

2. μὴ παῖναι ὅν μὴ δίκαιον,] i. e. ἐκείνον ὃν μὴ δίκαιον ἐστὶ παῖναι.

3. ζήμιας αὐτοῖς ἐπιθεσαν.] *Angl. They impose or inflict punishments upon them.* [De hac signif. aor. vide supra ad p. 19. n. 6.] Utitur Xenoph. αὐτοῖς quamquam τις præcedens postulat αὐτῶν.

4. Οἱ δὲ Περσικαὶ νόμοι, προλαβόντες,] *Angl. but the Persian laws anticipating this.*

5. τὴν αρχήν.] supple κατὰ, ab initio.

6. ἐπιθεσθαι.] ἐπιθίμαι, desidero, appeto, q. d. immitto me, ut arse γομαι, extendo me in vel ad aliquid. GESNER.

7. εὐαγέριαν ἀγορὰν.] *Forum liberum, locus educandis liberis destinatus.* GESNER.

8. τὰ τε βασιλικά καὶ τὰ ἄλλα ἀρχαὶ [δωμάτια] πεποιήται.] *regia et alia magistratuum aedes sunt exstruæ.* HUTCH.

9. οἱ

9. οἱ ἀγοραῖοι,] *turba forensis.* Angl. *the dealers, the buyers and sellers.*

10. ἀπερεκαλῖαι] *ineptia, q. d. inscitia boni et honesti.* GESNER. ἀπληλῆνται, Atticè pro ἀπληλῆνται, 3. pl. perf. pass. ab ἀπληλῆναι, ἀγέω.

11. ὑπὲρ τὰ στράϊνσιμα ἐπὶ γήγονοσι.] *Intelliguntur senes inde à quinquagesimo ætatis anno.* Nam στράϊνσιμα ἐπὶ erant ab anno 25, usque ad 50. ZEUNIVS.

1. ἡ ἐπιμελοῖται] i. e. ἢ ἰδῶ, *qua ratione curam adhibent.*

2. διαγυσι μαθῶντες;—] Angl. *spend their time in learning.*

3. ἐπὶ τῷτο ἔρχονται,] Nimirum, ad discendam justitiam; ἐπὶ τι ἔρχεσθαι sæpè apud Xenoph. aliosque significat, *alicujus rei consequenda aut peragenda causa venire.* HUTCH.

4. καὶ ἄλλων οἷον οἴκος.]—Et de aliis minùs honestis, quæ nonnunquam fieri verisimile est, quæque ad magistratum deferri et solent et debunt. HUTCH.

5. δικάζονται δι' ἡκίστα,] “Vulgares editt. inquit Hutchin-
“son, habent *ἡκίστα*; sensu planè contrario, et (ut levissimè dicam) incommodo. Mureto monente, delemus part.
“*ἡκ*” quod Stephanus probat, et hujus loci postulat sententia.” Sed vulgaris lectio videtur se rectè habere: namque *ἡκίστα*, non hic loci significat id quod est Latine, *non minime*, h. e. *maximè*; sed *nequaquam*, non omninò; vel, ut Angl. exprimitur, *not in the least*. δικάζονται δι' *ἡκίστα*, *nequaquam autem judicio inter se contendant.* Angl. *but do not go to law about it at all.* [Vide suprà ad p. 35. n. 6.] Mirum est igitur hunc locum tantoperè torfisse virum eximium H. Stephanum. [Vide not. ejus ad pag. 3. v. 15. Edit. Xenoph. operum quam ipse excudebat 1561, in fol.] Cæterum observandum est δικάζω, in v. act. significare, *jus dico*; δικάζομαι, in v. med. *jus mihi dicendum curo*; *judicio cum aliquo contendo.* Angl. *I go to law with—*

6. ἀν—ἀμείλως ἔχει,] supple *ἑαυτὸς*. [Vide suprà ad p. 4. n. 10.] Particula autem ἀν hic tribuit infinitivo sensum futuri, *negligenter se gesturos*—Vide doctissimum Hoogveen, de particulis L. G. p. 81.

7. μὲν δὲ συμβάλλεται εἰς τὸ μαθῆναι σφραῖνει αὐτὸς,] Angl. *and it contributes much to their acquiring a discreet deportment, εἰς τὸ αὐτὸς μαθῆναι*, constructio tironibus notanda. Sic cum præp. πρὸ in N. T. Evang. Joan. cap. I. 49. Πρὸ τοῦ οὗ Φίλιππος φωνῆσαι. Angl. *Before Philip called thee.*

1. ἀρτον,] Sine auctoritate Stephanus mutavit *ἄρτους* in *ἄρτον*. Sensus loci est: *Ferunt sibi cibi solidioris loco panes, et ærsonii loco nasturtium,* ZEUNIVS.

2. φυλαχθῆναι δι' τὸ ἐπιφρεμένον] *et ab irruciente cavere.* Ubi notanda pulcherrima significatio vocis med. tum in φυλαχθῆναι,

47.

48.

ασται, tum in επιφειρόμενοι. φυλάσσω, in v. act. *custodio*; φυλάσσομαι, in v. med. *caveo*. φέρω, in v. act. *fero*. φερόμαι in v. med. *fero missum*; i. e. *tuo*. επιφειρόμαι, Angl. *I rush on*.

49. 1. μαζα] farina ex hordeo imprimis tosto subacta humore aliquo, h. e. vel aquâ, vel oleo, vel lacte, vel poscâ, vel aquâ mulsâ, vel oxymelite. ZEUNIVS.

2. διατρίβουσι μαλοῦσαι] in exercendo morantur. ZEUNIVS.

3. διαγωνιζόμενοι—διαταλῶσιν.] *semper certant*. Angl. *continue contending, keep contending*—Vide Coll. Gr. Min. ad p. 7. n. 22.

50. 1. ἢ τι δεῖ, —] ἢ τι δεῖ [τῶν ἑσῶν] ὅσα ἢ καὶ ἐν ἑσῶ φερούμεν καὶ ἐν δυνάμει. Angl. *if the public good requires any of those things to be performed, which are to be done by persons now of mature judgment, and still vigorous*.

2. ἔξω τῆς ἰσότητος,] supple *χρεας*.

3. φαίνουσι μὲν οἱ φυλάκχοι ἱκανοί,] *tribuum praefides unumquemque deferunt*. HUTCH.

4. ἐκρινουσιν] *ordine movent*. Angl. *degrade them*.

5. μικροὺς ἐπανειμι] Angl. ad verbum, *I go back a little upon it: I will recapitulate a little*. “De verbo *ἐμι*, *eo*, cum ejus “compositis tenendum est, apud Atticos formam futuri non “esse in usu, sed semper adhiberi Præfens tempus, etiam in “significatione futuri.” ZEUNIVS ad Viger. p. 207.

6. ἐν βραχυτάτῳ καὶ δηλωθείῃ,] *paucissimis exponi poterit*.

51. 1. καὶ ἡ πολιτεία αὕτη, ἣ, οὐκ αἶται, —] *Et hac est respublica ratio, qua utentes, putant se optimos evasuros*. Vide suprà ad p. 47. n. 6.

2. τὰ ἐκποιεῖσθαι τὴν δαΐταν,] Angl. *of their working off their food by labour; of the labour they undergo, in order to digest their food*.

3. τὸ ἰσῆτα πῦ —] i. e. τὸ [τιμὴ] γινώσθαι ἰσῆτα πρὸ φανερῶν.

4. Ἡ τοῦ ΚΥΡΟΥ παιδεία.] H. e. *Cyri pæritia*.

5. διαφερὼν φαίνεται,] Vide suprà ad p. 46. n. 1.

6. ὀφθαλμοὺν ὑπογραφεῖ, καὶ χροματός ἐντρεφῇ, καὶ κομῆς προσθετοῖς,] Angl. *with painting about his eyes, with colours rubbed in, and with false locks*. “ὀφθαλμοὺν ὑπογραφεῖ, —Intelligitur “pictura palpebrarum, quæ fiebat fuligine, seu stibio. Hic “lapis non modo nigras reddebat palpebras, sed et ob vim “astringendi [τυπτικὴν] contrahebat eas, et adeo oculos ipsos “dilatabat. χροματός, scil. *et albi et rubri*.” ZEUNIVS.

52. 1. Ὡς μήτιρ, —] Percontanti olim Elizabethæ, Angliæ reginæ, utra duarum pulchrior esset, ipsa vel Maria Scotorum regina, hoc modo se respondisse refert eques Jacobus Melvil, hujus ad illam jam tum legatus: “O regina! apud Anglos “certè Tu, uti apud Scotos Domina mea, longè omnium
“formosissima:”

“formosissima: hunc locum forsan Xenophontis respiciens. Vide Melvil’s Memoirs, p. 50.

2. *ἡδαιμάματα*] Angl. *saucet*, à *βαπτω*, *tingo*.

3. *φαναι*] Subintelligitur *ἔφασαν*.

4. *Οὐ γὰρ*] Reddit *γὰρ* rationem interrogantis *τι δι*; quæ habent vim negandi. ZEUNIVS.

1. *πολλὰς δι τινας ἱλιμυς ἀνω καὶ κάτω πλανώμενοι,*] *sed per* 53. *multas quasdam ambages sursum deorsumque vagantes.* HUTCH.

2. *ὅ, τι αὐτὸν βυλαίμαι αὐτοῖς χρησθαι;*] subauditur *πρὸς* ante *ὅ*, *τι*. *ut iis pro arbitrio utar?*

3. *λαβόντα τὸν κριὸν,*] i. e. *μέρος τὸν κριὸν*, quod optimè exprimitur Gallicè per partitivum, ut vocant, Articulum, *ayant pris de la viande*.

4. *Ὁ δὲ Σάκας ἀεὶ καλὸς τι αὐτὸν ἐνὶ χερσὶν,*] Angl. *Now this Sacian happened to be handsome.* Vide supra ad p. 7. n. 5.

5. *δοκῶ*] Atticè pro *δοκῶσι*, contr. *δοκοῖ*.

6. *προπητῶς*] Angl. *pertly, rashly*.

7. *καὶ μὴδέ ποτε ὑποπτήσων,*] Syntaxis postulat ut *ἐπαροῖτο* subintelligatur post *ὑποπτήσων*. Angl. *as a boy not yet afraid, would ask*; ut planè indicat vocula *αὐ*.

1. *καὶ δίδωσι τοῖς τρεῖσι δακτύλοις, ὅσους τὴν φιάλην*] *ac tribus* 54. *digitis phialam vebentes præbent.* *δίδωσι* pro *δίδου*.

2. *ὑδαίνω*] pro *ὑδοῖσαι*, 3 pl. aor. 2. opt. act. verbi *ὑδιδάμην*, *porrigo*, &c.

3. *εὐληπτοτάτα*] Adverbialiter, ab *εὐληπτος*, *qui facillè capi potest*: ex *εὐ* et *λαμβάνω*.

4. *ἐχέω*,] idem quod *ἐχέουσας*, ab *ἐχέω*, *infundo*.

5. *Καὶ τοὶ καλῶσαι*] i. e. *καὶ τὸν Ἀγναγῆν*.

6. *ὥτα—εὐ κλῦσαι τὸ ἔπαμα ὥσπερ τὸν Σάκαν ἰωρᾶ*] Angl. *rinsed the cup well, just as he saw the Sacian do*.

7. *στήσαντα τὸ πρόσωπον,*] Angl. *having put on a grave face. σπουδαίως καὶ εὐσεβῶς πῶς.* Angl. *in a serious and decent sort of manner*.

8. *τῷ κυάθῳ,*] *Κυάθος* erat trulla ænea, qua vinum de craterâ hauriebant. HUTCH.

9. *οἱ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἐχέοντες καταρρίψουσι*] Angl. *having poured it into their hand, they sip it out.* *ἐχέοντες*, idem quod *ἐχέουσιν*. Ubi notanda est vis vocis med. *ἐχέω* *οἱ* τὴν χεῖρα. *I pour something into the hand of any person.* *ἐχέομαι* *οἱ* τὴν χεῖρα, *I pour something into my own hand.* [Vide infra n. 11.] *τὴ δι* supple *ἐν*.

10. *ἰδοῖκεν*] *δέδοικα*. Angl. *I am afraid.* *ἰδοῖκεν*, *I was afraid.* Vide *Iliad.* α, 555. et φ, 198.

11. *κατιμάθον φάρμακα αὐτὸν ὕμιν ἐχέοντα,*] Syntaxis Græca tironibus notanda. Idioma Latinum postulat *ἐχέουσι*, Angl.

I

I plainly perceived that he had infused poison for you ; ubi vox act. recte usurpatur. Vide supra n. 9.

55. 1. *ισχυορία.*] Proprie æquum jus loquendi in concione et suffragium ferendi. Sed hic, ingenuo quodam joco loquacitas ebriorum simul loquentium, neutro alterum exaudiente. GESNER. *Æquabile vociferandi jus.* ZEUNIIUS. Pulcherrima sanè hæc et festiva ebriorum descriptio, atque pueri loquentis personæ mirè conveniens.

2. *Δίψων πανταί.*] Tropus quo hic *sitire* ponitur pro *bibere*, est exquisitus, et aptus puero, imprimis ei, qui domesticæ assuetus temperantiæ, aliam bibendi causam scire non videbatur, nisi sitim. ZEUNIIUS.

3. *Στάς αν.—λογισί αν.*] Part. αν sæpè adhibetur quasi prænuntia subiectivi vel optativi, atque etiam una cum eorum utrovis repetitur.

4. *ἐπ' αἰστον.—τῷ αἰστῷ.*] Quum vox *αἰστον*, in accusat. ex æquo significet *prandium* et *optimum*, h. e. *principem* vel *regem*; et *αἰστῷ*, in dat. *prandio* et *regi*; nescio annon Cyrus hic jocans ad hanc vocis ambiguitatem alludat, quo melius Sacam irrideat; id quod Galli vocant *une Equivoque*; cuiusmodi quidem ambiguitas, quippe quæ ad sonum vel figuram vocabuli duntaxat pertineat, in aliam linguam vix unquam transire potest.

5. *ἵως παραταναίμι τούτο,*] Angl. *till I should rack him beyond measure.*

6. *χαλεποί ην ἄλλοι φθασαι τὸτο ποιησαντο.*] Angl. *it was difficult for another person to get the start of him in doing this.* De constructione verbi *φθάνω*, *prævenio*, vide Vigerum de Idiotismis Gr. annotante doctissimo Hooeveen. Edit. L. Bat. 1742. Vide etiam Coll. Gr. Min. ad p. 38. n. 8.

56. 1. *ἐπὶ σοὶ ἵσταί.*] Angl. *it shall depend upon thyself: it shall be in thy own power.* Sic in Anab. non longè ab init. *ὅπως μηποτε ἐπὶ εἶσαι ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ.* Vide infra ad p. 85. n. 9. et alibi sæpissimè.

2. *χαρὶν σοί.—εἰσομαι,*] *gratiam tibi habebo*: ut planè denotat *εἰσομαι*, in v. med.

3. *αἶπει,*] Vide supra ad p. 50. n. 5.

4. *ἐπὶ τῷ μετρίως—*] Ordo est: *ἐπὶ τῷ δακν σοὶ ἔχει μετρίως*, ad id quod videtur tibi moderatè se habere.

5. *σοί,*] Ita tamen, ut ego quidem arbitror, hæc pronomina [*σοί* et *μοί*] *παρελκυσί*, ut latentem secum afferant significationem quandam. Notant enim vel aliquid, nescio quomodo, imperiosè prolatum, vel tenerum affectum. HOOGEVEEN ad Viger. p. 160. Edit. Zeunii.

6. *αὐτῷ.*] Observa hic triplicem pleonasmum, qui puero admodum convenit: *ἐνθάδε*, *ἰππενς*, et *αὐτῷ*. ZEUNIIUS.

1. *ποτὶ τῷ*

1. *ποτὶρα τοῖς βίᾳ ἀφιλομένον ἔχειν,*] Constructio accusativi et 57.
infinitivi regitur ab ellipsi *κτησὶς δικαία* ἔστι, quæ ex proximè
antecedentibus facillè intelligitur. Cæterum spectata proprieta-
tem verborum *ἔχειν* et *κικτῆσθαι*. Illud enim est nomen ge-
neris, et omninò significat *in suâ habere potestate*, sive jure
sive injurâ: hoc vero tantùm notat possessionem legitimam.
ZEUNIVS.

2. *τὴν ψήφον τιθεσθαι.*] *suam sententiam ferre*: ut planè indi-
cat v. med. Est phrasis nimirum desumpta à modo quo in
comitiis suffragium olim ferre solebant, calculis nempe vel
lapillis albis et nigris. Unde *ψήφος* sæpe significat ipsum suf-
fragium. Sed notanda est differentia inter *ψήφον τιθεῖναι* vel
προτιθεῖναι, et *ψήφον τιθεσθαι* vel *προτιθεσθαι*: *ψήφον* scil. cum voce
act. significat, *mittere in suffragia*, vel *permittere judicibus ut*
sententiam dicant; cum voce autem med. *sententiam suam*
ferre.

3. *σοι*] Vide suprâ ad p. 56. n. 5.

4. *Ὅπως ἐν μὴ ἀπολῇ μαστιγυόμενος,*] Angl. Have a care *lest*
you die under the lash: lest you be flogg'd to death. “Ὅπως μὴ,
“ *ἐλλυπτικώς*, sive *præcipiendo*, sive *vetando*, dici solet, subaud.
“ *ὄρα, φυλάττω*, aut alio his simili verbo.” HUTCH.

5. *ἐν ᾧ ἔστι*—] Ordo est: *ἐν ᾧ ἔστι το οἰεσθαι χρεῖναι ἔχειν πλεον*
ἅπαντων, cui *hoc inest*, ut homo *putet*, se *oportere plus omnibus pos-*
sidere. Angl. *in which is implied a man's thinking that he should*
possess more than all the rest.

1. *συνηκερᾶτο,*] *insinuavit se illis*. Pro *συνηκερᾶτο*. plusquam. 58.
ind. pass. verbi *συγκειραννυμι*. Ubi observandum est perf. et
plusquamperf. pass. usurpari in sensu medio. *ὥς τε οἰκειῶς δια-*
κεισθαι. Angl. *so as to be on a most familiar footing with them.*

2. *ἀνηγετο προσιόν, καὶ ἰδὼς ὅτι ἡσπαζέτο αὐτῶν τὴς νείας,*] *sibi devinxit adeundo, et quod manifestum esset illum comiter ac-*
cipere eorum filios. “Usurpatur participium pro gerundiis
“ *in do*, vel pro auferendi casu.” [Viger. Cap. VI. § 1.
reg. 6.] “Aliquando tamen Latinorum structura ablati-
“ *vum pati non videtur, sed per conjunctionem quod expo-*
“ *nere tunc solent.* E. g. In oratione *Æschinis* contra
“ *Ctesiph.* occurrunt hoc modo duo participia, quorum al-
“ *terum per auferendi casum, alterum per conjunctionem*
“ *reddendum est.*” HOOGEVEEN ad locum citatum. Quam
observationem viri eruditissimi egregiè illustrat hic quoque
locus Xenophontis. Cæterum, ut idem Vigerus rectè obser-
vat—“ *Δηλός, φανερός*, et alia significationis ejusdem cum par-
“ *ticipiis* cujuscumque temporis eleganter conjungantur, tùm,
“ *que resolvuntur per accusativum et infinitivum, aut par-*
“ *ticulam ὅς vel ὅτι, et indicativum.*” [De præcip. Gr. dict.
idiotism. Cap. III. § 4. reg. 6.] *ἀνηγετο, sibi devinxit*; vel
devinῶος

devotos sibi habebat—plusq. pass. verbi *αναρταν*, *suspensio*; quasi dicas, *suspenso* à se. Vide supra n. 1.

3. *πρι πυτος επωιτο*] *maximi faciebat*: nil prius neque potius ducebat quam—

4. *ελπιων—επαυιλο*] Vide Coll. Gr. Min. ad 31. n. 12.

5. *οιτο χαριισθαι*] Vide Coll. Gr. Min. ad 32. n. 17. *χαριισθαι* pro *χαρισισθαι*, Atticè.

6. *πως ιχοντα τυ[χαι]*] *quomodo se haberent*. Vide supra ad p. 7. n. 5.

59. 1. *και το σκυλακωδες*] Ordo est: *και υποτε ιμοις προπητας ιχιν το σκυλακωδες*—*το προπητιεν ιμοις πατιν*, Angl. *and be no longer, in the same forward way as before, praedified the manner of young dogs*,—*to fawn upon all indiscriminately*.

2. *ταυτα εξερχε*] Vide supra ad p. 46. n. 1.

3. *Ως δ εκ απιδιδρασκιν*] Angl. *And as, in consequence of being baffled, he did not decline performing the exercises wherein he was worsted, but constantly persisted in attempting again to perform them better*,—Ubi notanda tironibus constructio præpositionem *εκ*, *εις*, *εν*, cum inf. et articulo.

4. *τι σε δει θηρια ζητῶντα πραγματα ιχιν*] *Quid opus est tibi molestiam in conquirendis feris creari?* HUTCH.

5. *προσηι*] Imperf. Atticum. Vide Moor Element, L. G. p. 114.

6. *παριεν*] 3 sing. imperf. ind. à *παριω* id. quod *παριαιμι*, *admitto*.

60. 1. *ιπτοις τοις ιπποις κατακερμαισθηναι*] supple *ον*. una cum *ιπ-ιψς* equis per prærupta loca dejectos esse.

2. *και μικρον κακων ενετραχηλισιν*] Quæ sententia planè expressa, sic se habet—*και ενετραχηλισιν και ικωνον*, *μικρον ὄντος διασηματος* et Latine exprimitur. *et parum absuit quin et illum de collo præcipitaret*. Ad verbum, *et de collo præcipitavit et illum*, parvo intervallo existente, i. e. penè.

3. *ε μιν αλλ*] *veruntamen*. Quasi dicas, *non quidem sed*—i. e. non quidem de collo equi excussus est Cyrus, sed, &c. *ου μιν αλλα*, interdum redditur, *quin et*, vel *quinetiam*; i. e. *ου μιν ουτως*, *αλλα*—*non quidem omninò sic, sed*—Nam, ut rectè observat vir doctissimus H. Hoogeveen, negat *ου μιν* vel superiora, vel aliud quid extrinsecus advocandum, cui *το αλλα* vñ *διαφορικη* diversum quid opponit. De part. L. Gr. p. 951.

4. *ο ιππος εξαντη*] subintellige *ιαυτον*, *equus exsurrexit*. Vide supra ad p. 3. n. 7.

5. *καλον τι χερμα*] Vide supra ad p. 7. n. 9.

6. *λοιδορειν αυτον*] *λοιδορειν*, in activo, est, *jurgio alterum incessere*, seu *maledicta et convitia alteri ingerere*: *λοιδορευσθαι* autem, *mutuis maledictis et convitiis se proscindere*, seu, *jurgio inter*

inter se contendere; et in constructione adiscit dativum; *fecus* ac activum λοιδορεῖν, quod cum accusativo construitur. Verba enim contendendi et litigandi, dativum adiscere solent. KUSTER de Verbis Mediis, sect. I. 43. Vide infra n. 12.

7. κατῆρυν αὐτῷ] i. e. ἔρην κατ' αὐτὸν. Angl. *that they would speak against him: that they would complain of him.*

8. ἵστηται,] supple ἑαυτὸν, Angl. *stood. ἵστη, be stands.*

9. ἡνιότο.] ἡνιότω, tristitia afficio, ἡνιόσμαι, in v. med. tristitia afficio meipsum, i. e. deleo, angor.

10. προσφύεμενον,] φέρομαι in v. med. fero meipsum, i. e. ruo. Eodem fere modo Latini interdum utuntur voce passivâ. Sic, *feror in hostem.* Angl. *I rush upon the enemy.*

11. διατεταμένος,] omnibus nervis intensus. Angl. *having exerted himself vigourously, ὑποχως, with a successful aim: having with vigour taken a successful aim.*

12. ὁ θεὸς αὐτῷ λοιδορεῖτο,] Quamvis autem λοιδορεῖσθαι propriè id, quod diximus significet; [Vide supra, n. 6:] sæpè tamen notione unilateralis accipitur pro, *alteri maledicere*: quo sensu à naturâ Verborum Mediorum degenerat, nec ab activo λοιδορεῖν quicquam differt, præterquam constructione. KUSTER, ubi supra. Hic loci tamen λοιδορεῖτο in med. forsan reciprocum quidpiam indicat inter Cyaxarem et Cyrum: nam Cyrus avunculo respondet, non item custodibus. Vide paulò supra. Vide etiam λοιδοροῦνται paulò infra.

1. θηράσεν] pro θηράσαι. Vide supra ad p. 27. n. 11. 61.

2. ὑδὲ ἁμαρτεν οἶον τι ἦν] Vide supra ad p. 5. n. 6.

1. Τις γὰρ—] Refertur istud γὰρ non ad id quod præcedit, sed ad id quod elegantius reticetur. Tu ipse fac apud Aftyagen mentionem; Nam *quisnam*, &c. Vide Iliad. α, 123. 152. 4, 22. annotante viro acutissimo S. Clarke, qui et alibi passim hanc particulam in clarâ demum luce reposuit.

2. οἷός τ' εἰμι,] Vide supra ad p. 5. n. 6.

3. Ἡν δὲ τοσούτοι ἐπιθιδῶ,] Angl. *and if I go on at this rate, διδοῖκα, I am afraid.* Vide supra ad p. 27. n. 4.

4. ὑπὲρ ἡμῶν,] Angl. *in our behalf.*

5. τοῖς ἐπὶ σοί] Vide infra ad p. 85. n. 9.

6. διαπραξέτω] Vide supra ad p. 27. n. 11.

7. Ὄρα νῦν,—] Ordo est: εἴη νῦν ὥρα σοι—παρὰσκινᾷς ἔτι ὅτε [i. e. ἐν ᾧτινι τροπῇ] ματιγώσεις με, tempus ergo tibi fuerit—para-te quo me verberes.

1. τὴν μὲν καταγλῶντα—τοὺν δὲ τινὰ καὶ ἐπαινῶντα—] hunc quidem deridere—illum vero laudare—τὴν μὲν κατα[γλῶ]τα, i. e. γλῶντα κατὰ τὴν μὲν. 63.

2. ὑδ' ὅπωςτιν φθονέως.] sine ulla prorsus invidia.

VOL. I.

G

3. ἀπῆκε.]

3. *συνε.*] Vide suprà ad p. 59. n. 5.
 4. *ὅπου αἶον τι ἐστίν.*] Vide suprà ad p. 5. n. 6.
 5. *συνέειπεν τῇ Κερῇ.*] i. e. *ἔφη σὺ τῇ Κερῇ.* Vide suprà ad p. 59. n. 5.
 6. *τα—ἐπιχρημα*] supple *ἐπιταξιματα, instituta patria. ἀποτέλλου, perficeret*, pro *ἀποτέλλου*, Atticè.
64. 1. *αὶ τῷ—*] i. e. *αὶ τῷ*, &c.
 2. *ὅς ἂν παθεῖν μακάριος ὡς Μεδος ἦεν.*] *ut qui apud Medos delicatè vivere edozius tenisset.*
 3. *μαλὸν—αὖ προδιόμιον.*] Angl. *rather than desiring any addition to it.* Nam ea est vis præpositionis *πρὸς* in comp. *τοῦ ἑαυτοῦ μερὸς*, vide suprà ad p. 53. n. 3.
 4. *ἰδοὺ.*] Vide suprà ad p. 46. n. 1.
65. 1. *ὃ καὶ τῷ—*] Vide suprà in p. 64. lin. 9.
 2. *τῇ τι γυναίκα.*] *mulierem*, de qua mentio facta fuerat suprà.
 3. *καὶ οὐχὶ—ον.*] Vide suprà ad p. 7. n. 5.
 4. *ἔφαινετο διαφικνύσα.*] Angl. *she plainly surpassed*—Vide suprà ad p. 46. n. 1.
 5. *αἰσχροὶ—συναισχροὶ.*] Vide suprà ad p. 3. n. 7.
 6. *τῇ ἰσμεν.*] Haud dubiè ista sunt delenda consensu MSS. Bodleiani, Guelferbytani, et Philelphi. ZEUNIVS.
 7. *ἰσηκυία*] Vide suprà ad p. 60. n. 8.
 8. *Δηλα ὅτι—*] Angl. *And her tears were evidently trickling down*—Vide suprà ad p. 46. n. 1.
66. 1. *ἐν ἰσθί ὅτι.*] Si post *ὅτι* intelligis, *τὸ αὐτὸς ἐστίν*, vel simile quid, vehementius affirmat. [Hoogevenen ad Viger. cap. 5. § 8. reg. 16. ubi vide plura,] *ἔν μιντοι ἐξαιρῶμαι σὺ ἀνδρὶ*,—*nunc quidem te seligimus viro*,—*ἐν ἰσθί ὅτι* [*ἐξαιρῶμαι*] quin *prohè scito nos seligere*—&c. Verùm ante τὸ εἶδος—*τὴν γυναικα*, subauditur *κατὰ*, ut benè docerunt tirones.
 2. *οὐ σὺ ἰσθί το ἀπο τοῦδε.*] *cujus tu deinceps eris*,—*το ἀπο τοῦδε το χροῦ*, Angl. *henceforth*.
 3. *περικατεψάξατο—τοὺ ἀνωθι πικλον.*] Angl. *she tore her upper garment quite in pieces all round her.* Ubi tironibus notanda vis et V. M. et duplicis præp. in comp.
 4. *φύται μὲν γινώσκει*] *φύται, natum esse: γινώσκει, fuisse*, illuc delatam ex locis exteris. ZEUNIVS.
 5. *σὺ ἀκύνεις.*] i. e. *καὶ* vel *ἀπο σὺ*.
 6. *Οἱ γὰρ.*—] Perperam hoc in loco vir cæteroquin accuratissimus Thom. Hutchinson; “Vocula *γὰρ* interrogationi “hic intervians, vim suam *causalem* amittit.” Audiendus potius vir egregius Sam. Clarke. “*γὰρ*, non refertur ad “quod proximè præcedit, sed ad id quod elegantius retice-
 “tur.” *Cur ita loqueris? Tunc ENIM existimas*, &c. Vide suprà ad p. 62. n. 1. et vide Coll. Gr. Min. ad p. 51. n. 15.
 7. *πρῶτον*

7. *παραίειν παρὰ το βίλιτιον;*] Angl. *to sit [beside]* CONTRARY TO *what is best*. Nam ita significat sæpissimè præp. *παρὰ*.

8. *οὕτως ἐπιφύκει,*] ita à naturâ comparatâ efficitur.

9. *τῶν μὲν ἐρῶσι, τῶν δ' ὄχι*] *alios quidem amant homines, alios autem non.* καὶ ἄλλος γὰρ ἄλλῳ, supple *ἐρᾷ*—et *alius alium amat*.

10. *φόβος καὶ ἰσχυρὸς*] est in *δια* δύειν, pro φόβος τῷ ἰσχυρῷ, metus quem inficit lex. ZEUNIVS.

1. *γὰρ*] De hac part. vide inf. ad Xen. Mem. lib. 3. cap. 1. 67.

2. *εἰ ἐθελῶσι εἶ το ἐρασθῆναι,*] *Si voluntarium quiddam est amor.* το ἐρασθῆναι, quasi dicas Angl. *the being captivated by love*. Ubi observandum *ἐρασμαι* in v. pass. ab *ἐρᾷ*, amo, significare (non amor sed) amore capior. Attamen *ἐρασμένος* in part. Latine sonat *amatus*.

3. *ὥσπερ καὶ τις ἄλλος νοστὶ ἀπαλλαγῆναι,*] amore, non scilicet atque morbo quovis alio, liberari.

4. *πολλὰ καὶ εὐκὴ ὑπερτενόντας*] *valdè et inaniter obsequiosos.* HUTCH.

5. *Ποῦτοι γὰρ,*] Vide suprà ad p. 66. n. 6; item ad p. 62.

n. 1.

6. *μυρίων δ' ὥσων μηχανῶν ἀπαλλαγῆς τε βίῃ,*] *cumque rationes è vita excedendi sunt innumerae*— HUTCH.

7. *ὥστ' μὴ ἀπτεῖσθαι αὐτῶν,*] Vide suprà ad p. 39. n. 8.

1. *ἴσως γὰρ θάπτεον ἀπὸ τοῦ*] Angl. *Perhaps you ALWAYS go away sooner.* [Vide suprà ad p. 19. n. 6.] *ἡ ἐν ὅσῳ χρόνῳ ὁ ἔρως πεφύκει συσκευαζέσθαι ἀνθρώπων;* i. e. *ἡ ἐν τοσούτῳ χρόνῳ ἐν ὅσῳ, κ. τ. λ. than within the time in which Love naturally gets possession of a man.* συσκευαζέσθαι, *omnia mea in fasciculum colligo.* Angl. *I pack up my baggage;* uti planè indicat vox. med. Undè pulcherrimè hic usurpatur de amore irretiente hominem. Cæterùm *πεφύκει*, à *φύω*, benè redditur Latine, *naturâ comparatus sum.* Vide suprà ad p. 66. n. 8.

2. *Καὶ πύρος γὰρ τοι ἐστὶ θίγοντα*—] *Etenim fieri quidem potest, ut qui tangit, &c,*

3. *ἔκων εἶναι ἀπτόμαι,*] Infinitivus *εἶναι*, apud Atticos præsertim cum voce *ἔκων*; i. e. *lib:ns, libentur*, interdum abundat. VIGERUS, cap. V. sect. 6. reg. 10. Vide suprà ad p. 39. n. 8.

4. *ἐπιμελῆ αὐτῆς*] *τῆς καλῆς ψυχῆς*, scilicet.

5. *Βελομένος δὲ—αὐτῇ,*—] Transiit casus à nominativo ad dativum. Nimirum non observârat auctor, se, progressu sententiæ, verbum tandem usurpaturum, quod dativum omninò postularet; nec, si observâsset, ea esset Græcæ Linguae ratio ut ulla demùm mutatione opus fuisset.

1. *οἰκῶσα συνελθόν φίλους ἀνδρας.*] *amicos inter se committere verba.* HUTCH.

2. *ὑπερτενόντας*

2. ὑπηρετήσῃ τῇ τύχῃ ἃ ἐβούλετο,] *è re fore ad ea quæ volebat consequenda.*

3. τὸν εὐτυχὸν] τὸν pro τινι Atticè.

4. ἀνθρώπος τι οἶδα, — οἷα πιπνοῦσιν] *eadem sunt ac si dixisset τι οἶδα οἷα ἀνθρώποι πιπνοῦσιν.*

3 καὶ αὐτός —] *atque ipse intellexi istum in me esse impotentiam, ut non possum formosos spernere, si cum his una essem. ZEUNIVS.*

70. 1. ἐκποδὼν ἔχον ἑαυτοῖς,] *Angl. To keep myself out of the way. To abscond.*

2. ὡς ἡδικοῦλος ἐμὲ μίσαλα.] *quippe qui injustissima admisit.*

3. αἶος τ' αἰ —] *Vide supra ad p. 62. n. 2.*

4. Εἰ γὰρ γινώτο, —] *Utinam vero — existat aliquod, in quo tibi rursus opportunè usui esse possim. "ei per se solum, [potius] cum particulâ γὰρ, ut rectè observat Hoogeveen ad locum] "aliquandò fumitur pro εἴθι' i. e. utinam!" VIGERUS, cap. VIII. § vi. reg. 1.*

5. καὶ ὑπο τῶν φίλων οἶδα ἔτι, ὡς σὶ πεφύγῃς, λόγος αὖ παρέχομαι.] *Ordo est: καὶ οἶδα ἔτι αὖ παρέχομαι λόγος ὑπο τῶν φίλων ὡς πεφύγῃς σὶ, et novi me præbiturum amicis copiam dicendi tanquam ac te fugissem. Observat Zeunius dignatâ esse constructionem verborum turbatum homine valdè commoto et perturbato.*

6. Ὡς πορεύομαι] *ὡς idem quod ὅτι: subauditur ἵνα ἢ vel tale aliquid.*

7. τὸ δοκεῖ με, — ἐκπεφύγῃς.] *Angl. my seeming to have made my escape — μὴ δυνάσθαι παθεῖν τι ὑπο σοῦ, when on the eve of suffering some hardship from you: — of being punished by you.*

8. Δύο γὰρ, ἔφη, —] γὰρ refertur ad id quod eleganter reticetur, — δύναμαι, *potero, NAM* — *Vide supra ad p. 68. n. 1. item ad p. 66. n. 6.*

71. 1. ὡς αὖ αὐτοῖς τὰ παρὰ σὺ λεγόμενα ἐκποδὼν μάλισ' αὖ εἴη αὖ βυλόνται πρᾶττειν,] *ut quæ abs te dicuntur, maximo sint ipsis impedimento ad ea quæ facere voluerint. HUTCH.*

2. ἐμβαλεῖν πῦ τῆς κεινῶν χώρας.] *invadere alicubi ipsorum agrum; i. e. ἐμβαλεῖν ἡμᾶς αὐτὸς πῦ εἰς τι μέρος τῆς κεινῶν χώρας. Vide supra ad p. 39. n. 4. et ad p. 53. n. 3.*

3. ὅτι πλείστοι χροῖον.] *quam diutissime. Vide infra ad p. 86. n. 5.*

4. μετατασσέσθαι γὰρ ἐκίησιν.] *nam vererentur aciem mutare.*

5. εἰς ὑπόγυα παραχθονται.] *Angl. they will immediately get into confusion.*

6. καὶ δύναμις δι —] *Ordo est: καὶ οἶδα ὅτι παρὶς σοὶ ἔχον [τοσαύτην] δύναμιν ὅσοην αὖ δύνηται [ἔχειν.]*

72. 1. ὁμοῖα κεινῶν.] *Non debet corrigi ὁμοῖα τοῖς κεινῶν sc. ἀρμασι, — sed ita explicari. ZEUNIVS.*

2. Συνεζεύξατο

2. Συνζεύξατο δι τοῖαυτ ἀρμα τετραρῦμον—] *Angl. and he yoked his own carriage with four poles—Zeunio facile assentior existimanti temones illos juxta se aptatos fuisse axi, qui quidem multò longior nostris fuit.*

1. θιλαυσις ὕφισταται τὴν κατὰ πρῶτον τῆς αὐτίας φαλαγγος 73. τὰξιν ἔχει,] *ultrò in me recipio, ut hunc è regione phalangis adverse locum obtineam. HUTCH.*

2. καὶ εἰλαχεν Ἀβραδάτης ἡπτερ ὕφιστατο,] *et sortitus est Abradas uti ipse in se recipere statuerat. ἡπτερ, supple τῇ ὁδῳ.*

3. σπονδαὶ ποιησαμένοις,] *quum libassent inter se: uti planè significat v. med.*

4. ἐξαπλίζοντο—] *se armabant—in voce med. ἀπλίζον—ἱππυς, armabant equos—in v. act.*

5. καὶ τὰς μὲν μοιππὺς παραμυρῖδιος,—] *Angl. and the single horses with cuisses, and the chariot horses with side pieces. Προηστραπτο* repofui, cum Zeunio, *ηστραπτει* ex duobus MSS. Nam hoc verbum non in usu est in voce pass.

6. πόδηρ, σολιδάτωι τὰ κατω,] *Angl. that reached down to his feet, and hung in folds at the bottom; or, was pucker'd at the bottom.*

7. Ταῦτα δι ποιεῖσάτω,] *hæc autem ipsa facienda curaverat.—εὐμετρησαμένη τὰ ἑκείνη ὅπλα, postquam illius armorum mensuram instituendam curasset.*

1. Ἀλλ' ὅτι μὲν,] *Abundat ὅτι, more Atticorum. ZEUNIOUS. 74.*

2. σοὶ πιθανώτερα παρεσχέσθαι—] *tibi fide digniora præbuisse—*

3. ἐπομνυα σοὶ τὴν ἔμην καὶ σὴν φιλίαν,—] *Ordo est: ἡ μὲν εἰς ἐπομνυα σοὶ τὴν ἔμην καὶ σὴν φιλίαν, βυλίσθαι αὐτὸν ἐπισκασθαι γῆν κοίτην μετὰ σὺ γινόμενῳ ἀγαθῷ ἀνδρὶ, μάλλον ἢ ζῆν αἰσχυρομένη μετ' αἰσχυρομένου. Angl. Verily I swear to thee, by my friendship and thy own, that I would choose to enshrine myself in the Earth, in common with thee, if thou wert a brave and worthy man, rather than live—myself dishonoured, along with thee in dishonour. ἐπισκασθαι, aor. i. inf. med. ab ἐπισκω idem quod ἐπισπνυμι, vel ἐφηνυμι, induo. Recensetur à H. Steph. inter vocabula poetica, quibus interdum utitur Xenophon. Dicitur autem (uti idem H. Steph. observavit) poetica quadam audaciâ ἐπισκασθαι γῆν, i. e. induere terram, qui terrâ conditur, quasi eâ amictatur.*

4. Πρὸς δι,] *supple τυτοῖς, præterea.—ἀπιστῇ αὐτῷ, i. e. ἰστῇ ἑαυτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, defecit ab ipso. Vide supra ad p. 71. n. 2.*

1. κατιφιλήσῃ τὸν διφρον,] *Angl. she earnestly kissed the seat. 75.*

2. τῇ σκῆνῃ.] *Meâ sententiâ ἡ σκῆνη est pars currus coriis et pellibus tecta.—Hæc scená igitur eunuchi tegebant mulierem, h. e. scenam totam antea rejectam nunc attrahebat et demittebant. ZEUNIOUS.*

3. ἐπαισάτω

3. *ἐπαισάτο ἀπὸ τοῦ μηροῦ,*] *femur utique proprium percussit* : [uti plane indicat vox med.] quod dolentis signum erat.
76. 1. *ἤλαυνεν ἐπὶ τὸ παθος,*] i. e. *ἤλαυνεν ἑαυτὸν ἐφ' ἵππου ἐπὶ τὸ παθος.* Angl. *he rode to the scene : to the fatal spot.* Vide supra ad p. 3. n. 7.
2. *ἵποι αὖ αὐτοὶ πυνθάνηται ὄντα,*] Syntaxis scriptoribus Græcis familiaris.—Pro αὐτοὶ ὄντα, idioma Latinum postulat *autem* *illum esse.*
3. *ταλῶα*] scil. *μὲν τὸ σῶμα.* ZEUNIVS.
4. *ὅγῃ δ' ἡ παρακλινομένη, ζῶσα παρακαθήμεναι*] Imago fanè exquisita ; et ad commovendos affectus apprime accommodata ! Angl. *and I, who advised him, am sitting here beside him alive !*
5. *ἐπισφαιγῶνται αὐτῷ—*] *immolabuntur apud sepulchrum ejus.*
77. 1. *οἷς ἀνδρες—*] i. e. *τοῖς ἀνδρῶς, οἷς—*et *τοὺς ἀνδρὰς οἷας γυναῖκας—*i. e. *τοὺς ἀνδρὰς τοῖς γυναῖκας, οἷας καταλιπόν—*Vide infra ad p. 86. n. 4.
2. *ἀποσθῆναι*] supple *ἑαυτὸς secedere.* Vide supra ad p. 71. n. 2.
3. *παρασκευασμένη,*] *having provided for herself—*part. perf. pass. in sensu med.
4. *σπασαμένοι—ἀποσφαιτῶνται,*] Ubi observanda vis vocis mediæ.
5. *Καὶ νῦν τὸ μνημα μέχρι [τῷ νῦν] τῶν ἐοικένων κεισθῆναι λέγεται*] Vir accuratus Thom. Hutchinson legendum conjicit, *Καὶ μὴν τὸ μνημα, &c.* “Sensus autem efficitur si deleveris τῷ νῦν, *Etiamnum monumentum dicitur exstructum esse, quod pertineat usque ad Eunuchos, h. e. ad locum cum, ubi eunuchi se jugulant.*” ZEUNIVS.
6. *ΣΚΗΗΤΟΥΧΩΝ*] Leunclavius se coram vidisse ait, Constantinopoli ad portam Osmaneam eunuchos in illius Sultani seraio, verè *sepectuchos* sive *septrigeros* esse, more de Persis hoc antiquissimo à Turcis usurpato. Gestant enim sceptras, quæ dignitatis et officiorum insignia sunt, ut apud Romanos, fasces, apud Græcos imperatores Christianos recentiores, baculi, qui linguâ Græcorum *σκηπτρων* adpellationem habent. HUTCH.
7. *καὶ τῶν μὲν ἡ εἰς, ἐπιμειλῆς,*] i. e. *ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἡ εἰς αὐτὸν, κ. τ. λ. et horum quidem, cum par erat, ei cura fuit—*
78. 1. *τὸ ἑβδόμην ἐπὶ τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς.*] Angl. *the seventh time during his reign.*
2. *καὶ τὴν χορὴν ἤγαγον Περσῶν κατὰ τὰ πατρία,*] supple *ἡθ.* *Et religiosam pompam Persarum duxit, secundum patrium institutum.*
79. 1. *οἱ δ' ἐτυχον συνελθόντες αὐτῷ,*] *qui fortè cum sequuti sunt.* Vide supra ad p. 7. n. 5.

2. *Συ τῇ χροίῃ τι προῖοντι αἰ—*] *Quin et progressu temporis vires meas una audias animadvertere videbar : adeo ut senectutem meam adolescentia nunquam imbecilliolem factam senserim, neque quidquam vel adgressum me vel expetisse, quod non adsequutus sim.* HUTCH. *ἰτα.* Atticè pro οὕτως. “Libidinosa etenim et in-
“temperans adolescentia effatum corpus tradit senectuti.
“Cyrus quidem apud Xenophontem eo sermone, quem mo-
“riens habuit, cum admodum senex esset, negat se unquam
“sensisse senectutem suam imbecilliolem factam quam adoles-
“centia fuisset.” CICERO, de Senect. 9.

3. *ὃδ' εὐφραίνεσθαι ἐκπύλασμινας.*] *neque effusè letari, ἐκπύλασμι-
νας, adv. pro ἐκπύλασμινας, à perf. part. pass. verbi ἐκπύλασμι-
ναι.* Vide Xenoph. *Απομν.* II. 1. 22. item *Iliad.* μ. 122.

4. *ὥς τίς πως ἔσ' αὖ ἐσ', —*] Ordo est : *ὥς τίς πως ἔσ' αὖ μακαρίζομαι,*
ἔσ' αὖ δικαίως τῷ χαίρομαι μνησκός [κατὰ] τοῦ αἰ χρόνον ; Angl. *ferè*
ad verbum, So that, how is it possible that I, thus happy, should
not justly obtain an everlasting remembrance ?

1. *σαφηνισαῖνα καταλιπεῖν,*] Angl. *to make an explicit settle-* 80.
ment—

2. *καὶ ὄδον, καὶ θάκων, καλὸν ὑπείκειν.*] i. e. *πρῶτα μὲν θάκων,*
κ. τ. λ. cedere primas viarum, et sedilium, et in loquendo.

3. *ὥς ἐν παλαιῇ—*] *ὥς cum participio est exquisita dicendi*
ratio et elliptica, qua intelligi debet νομιζόντες. Sic Memor. I.
3. 2. ὥς τις θύας καλῶς εἰδοτάς, &c. pro νομιζὼν τις θύας καλῶς
εἰδέναι. ZEUNIVS. Melius forsan hanc sententiam sic resolve-
ris—οὕτως διχισθαι [ταῦτα] ἀπ' αὐτοῦ ὥς λεγόντος παλαιῶ. κ. τ. λ.

4. *Τὸ δὲ δυσκαταπρακτοτέρων ἱρῶν,—*] Angl. *But to be ena-*
moured of things that are difficult to obtain, and to be solicitous
about a multitude of objects, and not to be able to enjoy tranquillity,
(being stimulated with an emulation of my exploits ;) and
the forming of designs, and the having designs formed against
one's self,—these should necessarily accompany the reigning Prince
rather than thee. Atqui exquisitam hoc in loco Xenophon-
tex elocutionis felicitatem nulla alia lingua assequi po-
test.

5. *Οὐδὲ μὲν ἐν καὶ σὺ ὡς Καμῖου,*] Confer Sallust *Bell. Ju-*
gurth. cap. 10.

1. *μηδὲ μὲν πρότερον ἀρχῇ—*] *nequaquam prius aliunde initium* 81.
facito, quam ab eo, qui loco tecum eodem ortus est. HUTCH.

2. *Μοῦ τοι,—ἐφικνέται.*] Sensus loci est, interprete Gefne-
ro, Quemcumque alium principem consilii tui posueris, illi inuidebunt
alii ; fratri, si apud fratrem primum locum habeat, nemo. Μοῦ τοι,
κ. τ. λ. sunt Gen. Abf.

1. *Τὰς δὲ τοῖς ἀδικοῖς παθόντων—*] *An necdum animadvertistis* 82.
quos terrores illorum animi, qui vim et injuriam passi sunt,
homicidis incutiant ? quos scelerum vindices nefarius immit-
tant ?

tant? HUTCH. De furiis illis theatralibus loquitur, de quibus etiam Cicero pro Roscio Amer. cap. 24. GESNER.

83. 1. το αξιοπιστοι ειναι αποβαλεται.] Angl. *You will forfeit your credit. το ειναι αξιοπιστος, the being worthy of credit.*

2. Ει μιν εν ογμ—ει δι μιν,] Ea scilicet est Græcæ Linguæ ratio, ut, in hujusmodi sententiis, membri prioris Apodosis, (καλος οχμ) semper ferè reticeatur; idque elegantissimè. SAM. CLARKE, ad Iliad α, 135—137. Vide plura ad locum citatum.

3. αδελφους.] vocem αδελφοι, quam sensus hic postulare videtur, in textum recepit Zeunius.

4. Αλλα γαρ.] *Sed plura dicere prohibeor; nam, &c.* ZEUNIVS.

5. ιδουπτε,] H. e. à quibus corporis partibus, v. c. pedibus. manibus, oculis, lingua, &c. Id.

6. ως τοις,] *Ut solet fieri e lege nature.* Id.

84. 1. οποσα εν' ανδρι ευδαιμονι νομιζεται,] H. e. *quæcunque solent exhiberi in funere viri beati. qualis ego sum habendus.* Id.

2. μινησθε μιν,] i. e. τι μιν.

3. απαγγαλιντι ως παρ' εμου,] Intell. *χαρειν, et matri vestra meis verbis dicite vale.* ZETNIUS.

✎ Operæ pretium esset inspicere quæ ex hac admirabili oratione transtulit Cicero in Catonem Maj. sive de Senectute, sub finem.

85. 1. ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Α.] Expeditionis, qua de his in libris agitur, Historia Græcè inscribitur *Αναβασις*, propterea quod Cyrus urbem versus, Artaxerxis regiâ nobilem, atque adeo superiores Asiæ partes, dirigebat iter. Nam *primum* Græcorum moris erat de urbibus quarumlibet regionum illustriissimis ita loqui, quasi perindè situ atque honore eminent: undè, eo qui profisciscuntur, *αναβαιναι* dicantur. HUTCH. Eodem modo loquuntur nostrates de iis, qui *Londonium* iter faciunt—*They go up to London.* Cæterum visum est tirones monere, *Cyrum*, cujus Expeditionem hic narrat Xenophon, non illum esse *Cyrum Majorem*, cujus institutionem in alio libello exposuerat, Cambyfis nempe et Mandanes; sed *Cyrum Minorem*, Darii ac Parysatidis, filium.

2. γιγνεται παιδις δυο.] Historicis solenne est, de præterito verba facientibus, tempus præsens usurpare; non utique per mutationem temporum, quam *Enallagen* quidem nuncupant, (quod esset ineptissimum) sed ut narrationem magis vividam reddant. Sic paulò inferiùs, *Τισσαφέρνης διαβαλλει τον Κυρον*, *Tissaphernes criminatur Cyrum.* Et, *αποτιμνει παλιν.* Angl. *sends*

sends him away again. Atque in locis aliis innumeris. Vide 85. Longin. de Sublim. § 25.

3. παρὶν ἐνυγχαν·] Angl. *happened to be present*. Vide supra ad p. 7. n. 5.

4. Κυρὸν δὲ μεταπειπνέτω] μεταπειπνέωμαι, in v. med. est quasi dicas, *mitto post aliquem ut illum ad me venire faciam*, i. e. arcesso.

5. συνέτακται ἐποίησεν·] Συνέτακται, Ἀρχηγοί, στρατηγοί, Παισι καὶ ἡ λεία. HESYCHIUS. αὐτοὶ ἀπιδείκναι. Angl. *constituted him*.

6. ἐπλιτας·] Angl. *heavy-armed soldiers*. το ἐπλιτικοί, ἔχει θώρακας, καὶ ἀσπίδας παραμυθεύς, καὶ μαχητὰς καὶ δοράτα, ὡς Ἕλληνας, καὶ σαρισσας, ὡς Μακεδόνας. ARRIAN.

7. κατεῖη ὡς τῷ βασιλεὶ Ἀρταξέρξης,] κατεῖη supple ἑαυτοῦ. Angl. *established himself*. Vide supra ad p. 3. n. 7.] vel fumitur in sensu pass. *was established*.

3. ἐξαίτησάμην αὐτοῦ,] Angl. *having begg'd him off for herself*: ut planè indicat vox med. cum præp. ἐξ.

9. βυλιεῖται ὅπως μήποτε ἐπὶ ᾧται ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ,] Angl. *deliberates how he shall no longer, at any time, be DEPENDENT UPON his brother*. Nam hanc esse significationem præp. ἐπὶ cum dativo, ostendunt loci innumeri apud optimos scriptores. [Vide ad p. 56. n. 1.] Cæterum de tempore præf. quod hic usurpat Xenophon, vide supra n. 2.

10. ὑπῆρχε τῷ Κυρῷ,] *stavebat Cyro: à Cyri partibus stabat*.

1. καὶ συνῴκως ἔχουσιν αὐτῷ·] i. e. ἔχουσιν ἑαυτοῦς, et erga cum benevolè se haberent. Vide ad p. 3. n. 7.

2. ὡς μάλιστα ἰδυάλο ἐπικρυπτομένους,] *quàm poterat occultissimè*.

3. ὅτι παρασκεινοτοτάτοι] *quàm imparatissimum*. Angl. *as much off his guard as possible*. Ὅτι, cum superlativo tam nominis quàm adverbii, videtur quandam adverbii rationem induere, idèmq; valere, quod apud Latinos *quàm*; ut ὅτι βέλτεστα, *quàm optimè*, ὅτι ταχιστα, *quàm celerrimè*, ὅτι πλείεστα, *quàm plurimi*. Quo sensu etiam cum substantivis quibusdam conjungitur; ut, ὅτι ταχος, *quàm celerrimè*. VIGERUS, Cap. VIII. sect. 9. reg. ii.

4. Ὅτι ἐν ἑκάστῳ τῇ συλλογῇ,—] τῇ συλλογῇ [τῶν vel τοῦτων φυλακῶν] ὅπως φυλακὰς εἶχε—*Quando igitur delectum haberet præfidiariorum militum, quoscunque præfidiarios milites habebat*—Nimirum in omni linguâ, syntaxis relativi cum antecedente, plenis notis exarata, repetitionem postulat antecedentis unâ cum relativo; qualis in isto Cæsaris de Bello Gall. Lib. I. haud longè ab initio: *Erant omnino itinera duo, quibus itineribus domo exire possent*. Quæ orationis structura Cæsari, scriptorum Romanorum omnium elegantissimo, præ cæteris attriuisse videtur. Plerumque verò negligitur repe-

86. tio antecedentis cum relativo ; quod etiam tironibus satis notum. Interdum tamen ea est ratio sermonis, tum Græci, tum Romani, ut vox antecedens, prius suppressa, posterius unâ cum relativo in casu relativi exprimitur. Sic apud Virgilium, *Æn.* I. 577. *Urbem quam statuo vestra est ;* i. e. *Urbs, quam urbem, &c.* Similiter in isto Terentii : *Eunuchum, quem dedisti, nobis, quis turbas dedit ?* i. e. *Eunuchus, quem Eunuchum, &c.* Atque adeo in hoc loco Xenophontis. Vide *Iliad.* ζ. 396. annotante viro ornatissimo Sam. Clarke. Cæterum *πρὸς αὐτὸν οὐκ ὄντων*, exprimitur Angl. *to hold a review or muster of troops under one's own command ;* ut planè indicat vox med.

5. *ὅτι πλείους καὶ βίλτις,*] Vide suprà in n. 3. hujus pag.

6. *ὡς ἐπὶ βουλευτοῦ Τισσαφέρνης ταῖς πόλεσι*] Angl. *As if Tissaphernes had a design upon those cities.* Part. *ὡς*, sæpe construitur hoc modo cum genitivo, ut vocant absolute.

7. *Τισσαφέρνης*] genit. possessionis. *ἐν ἀρχαίῳ*, adverbialiter, olim.

8. *ἀπέστησαν*] supple *ἰντας*, *defecerant*. Vide suprà ad p. 3. n. 7.

9. *τὸς ἐκπέπτακτος.*] *ekules. ἐκπίπτω, excido, inde expello.*

10. *ἐν γυγασίν ἔχον.*] Vide suprà ad p. 7. n. 5.

11. *τοῖσι τοῖς τρόποι*] supple *κατὰ*, *ad hunc modum.* *ἴδε, ἴδε, τοῖσι*, idem quod *οὗτος αὐτὴ ταῦτα, hic, hæc, hoc.*

12. *μνηστὴς δαρείου*] *Δαρείος*, nummus erat aureus Persicus, valens, secundum Suidam, Harpocracionem et Scholiastem in Aristophanem, idem ac *χρῆστος* Atticus, vel viginti drachmæ argenteæ, quæ valebant idem ac pars quinta minæ argenteæ, quarum sexaginta talentum efficiebant, quod valebat 193 libras, 15 solidos *Sterlinenses*. Erant igitur decem millia daricorum triginta tria talenta, ac unius talenti triens ; hoc est, L. 6458 : 6s : 8d *Sterl.* Nomen autem sortitus est a Dario Persarum rege, sive is erat ille Hyfaspes pater Xerxis, sive alter vetustior ejusdem nominis.

87. 1. *Τὸτο δ' αὖ οὕτω τριφοῖμιον ἐλάτταν αὐτὸ το ἑξακτῖμα.*] *Atque hæc etiam copie ei clam alebantur.* “*Ἀνέβαιναι*, cum participio “*jungi solet, tumque Latine per adverbium clam explicatur “ut ἐλάττω ὑπεφυγον, clam aufugit.*” VIGERUS, de Gr. dict. Idiotism. p. 202. Edit. H. Hoogeveen, Lugd. Bat. 1742.

2. *ὡς οὕτω περιγυομαιὸς ἐν ταῖς ἀντιστάσεσιν.*] *quod se hoc pacto superiorem contrariis partibus fore consideret.* Rectius nos *περιγυομαιὸς* scripturos arbitratur Leunclavius. Sed nil mutandum : nam particula *αὖ* aoristo solet vim futuri in sensu potentiali tribuere. HUTCH. Cæterum *πρὸς* in compos. *προβασίαν* sæpè denotat, et post se habet genitiv.

3. μη προσθὶ καταλυσαι—] Angl. *not to come to a final accommodation with the insurgents, until he should first consult with him.*

4. ελάνθανεν αὐτὴν τριφομένην] Vide suprà in n. 1.

5. πορευεῖσθαι αὐτῶν,] A maritimis, nimirum, atque depresso-ribus locis, in Asia mediterranea. HUTCH.

6. συνάλλαγναι πρὸς τοὺς οἰκοί,] *compositione cum civibus initâ.* HUTCH.

7. ξινικῶν.] i. e. μισθοφορικῶν στρατιωμάτων: Passim enim Græci dicunt πικρῶν, ἰπτικῶν, ναυτικῶν, Ἑλληνικῶν, Περσικῶν, &c. subaudiendum lectoribus relinquentes στρατιῶμα vel πλῆθος. HUTCH.

1. καταπραΰνειν ἰφ' ἃ ἰσχυαίντο.] Ante ἰφ' ἃ subaudiuntur 88. τὰ πρᾶγματα. καταπραΰνειν, Atticè προ καταπραΰνει. Angl. *he should accomplish the purposes for which he was undertaking the expedition.*

2. τῶν ἀμφὶ Μιλήτων—] Vide suprà ad p. 53. n. 3.

3. ὡς βασιλείᾳ] Atticè usurpatur ὡς loco τῆς πρὸς. HUTCH.

4. ἡ] i. e. ἐν τῇ ὁδῷ ἡ—

5. ἐλάσσει] Angl. *he advances.* Supple ἑαυτὸν καὶ τὸ στρατιῶμα. Nam ἐλαύνει est agito. Vide suprà ad p. 3. n. 7.

6. σταθμῶν] Σταθμός, cujus crebra est in Ἀναβάσει mentio, est Hefych., et Suid. στρατιωτικὴ καταλυσις, (*militare diversorium. Statio.*) Hos autem σταθμούς quidam *mansiones*, alii *castra*, nonnulli *stativa* interpretantur. Apud Græcos utique historicos dies itineris σταθμοῖς, apud Latinos *castris*, idcirco numerari solebant, quod singulis diebus in σταθμοῖς vel *castra stativa* divertebant milites. HUTCH.

7. παρασαγγᾶς] Δύναται—ἡ—παρασαγγῆς τριηκόντα στάδια. Herodot. lib. 2. c. 6. cui adstipulatur Hefychius. Refert autem Strabo aliis esse sexaginta, aliis triginta vel quadraginta stadia. Secundum verò Etymologicum Magnum παρασαγγῆς apud Persas triginta fuit stadia, apud Ægyptos sexaginta. Verisimile est Xenophontem mensuram Persicam adhibuisse. Erat autem *stadium* centum οργυιαί. Angl. *fathoms.*

8. πλῆθρα] Πλήθρον, auctore Suidâ, erat centum pedes.

9. πάλταστας] Angl. *targeteers.*

1. ἐμβαλεῖν] scil. ἑαυτὸν. Angl. *discharges itself.* Vide suprà 89. ad p. 3. n. 7.

2. τὰ Λυκαία] supple θυμᾶτα. Angl. *the Luperalian sacrifices.*

3. στρογγίδες] *strigiles*: instrumenta scil. quibus veteres corpora sua in balneis radere solebant.

1. Ὁ δὲ ἐλπιδας λέγων διηγῆς] Angl. *he continued always giving them hopes: amusing them with hopes.*

2. οὐ γὰρ ἦν πρὸς τὴν Κυρὸς τροπὴ,] Angl. *for it was not Cyrus's turn—or, Cyrus's way.*

3. Ἐκλιπῶς

3. Εξαίρουσι δὲ τὰς ἑλμας, —] Ordo est : καλῶντι δὲ τὰς ἑλμας ταχθῆναι εἰς μάχην οὕτω ὡς νομος [ἡ] αὐτοῖς—*Græcis autem mandabat ut se ad pugnam instructent, sicut iis mos erat—ταχθῆναι*, hic sumitur in sensu medio. [Vide suprâ ad p. 7. n. 10.] καὶ οὕτως, supple ἰσότης. Vide suprâ ad p. 3. n. 7.

4. ἐπὶ τετραῶν] in quaternis.

5. ἐφ' ἀρμαμαξίης.] Lexicon Græco-lat. vetus, Ἀρμαμαξία, *Carpentum*. Q. Curtius ipsum nomen retinet l. 3. c. 3. Mollis autem et ferè muliebris vehiculi genus fuisse constat ; nam ubi apud Nostrum, *barmamaxarum*, ibi et mulierum mentio fieri solet.—De *barmamaxa* plura si velis, videbis Schefferum de re vehiculari, lib. 2. c. 17. p. 217. НУТСН.

6. Ἐνυ δὲ παντας παραλαβόντες,] i. e. ἐνυ δὲ πᾶσι αὐτῶν πᾶσι παντας, cum omnes prætervehebant effect. Vide suprâ ad p. 3. n. 7.

91. 1. Ἐκ δὲ τούτου,] supple του χρόνου, deinde, ὁρῶντες, *celerius*.

2. ἀπο τοῦ αὐτομάτου ὁρῶντες ὅλην τοὺς στρατιώταις] Angl. *the soldiers ran of their own accord*.

3. οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς,] Angl. *the sutlers*.

4. φοινικιστὴν βασιλῆων,] Nonnulli interpretantur, *regium purpure tinctorem* ; alii *purpuratum*. i. e. *aulicum* : quia olim aulici purpurâ erant vestiti.

5. ἵσχιον τίνα τῶν ὑπαρχόντων δύνασιν,] *alterum quendam qui inter præfectos valebat*.

6. ἰσθαλῆν] *irrumperè*. Vide suprâ ad p. 39. n. 4.

92. 1. ἵππεϊ ποθέτω το, τι Μενωνος στρατιῶμα ὅτι—] Notanda est hic constructio conjunctionis ὅτι. In secundo hujus periodi membro ordo est : ἵππεϊ ποθέτω το, τι στρατιῶμα Μενωνος ὅτι οἱ ἐν τῇ Κιλικίᾳ, κ. τ. λ. posteaquàm animadvertisset copias Μενωνος quod essent—i. e. *copias Μενωνος esse*—Nam στρατιῶμα est accusat. casûs ; et familiaris est hujusmodi Græcis auctoribus constructio ; sæpè autem apud scriptores Atticos αἰσθηταί, αἰσθη, aliaque verba sensûs accusat. adfiscunt. Attamen in membro postremo, paulò est difficilior ejusdem conjunct. syntaxis : καὶ ὅτι τριήρης ἡνυκὶ περιπλῶσας ἀπὸ Ἰωνίας εἰς Κιλικίαν Ταμῶν ἐχόντων, τὰς Λακιδαιμονίων καὶ αὐτὴ Κυρῦ, i. e. καὶ ἡνυκὶ τὰς τριήρεις Λακιδαιμονίων καὶ αὐτὴ Κυρῦ, ὅτι περιπλῶσας εἰσὶν ἀπὸ Ἰωνίας εἰς Κιλικίαν, Ταμῶν αὐτὰς ἐχόντος, ac adisset trirēmes Lacedæmoniorum et ipsius Cyri [quod circumnavigarent] circumnavigare ex Ionia in Ciliciam, duce Tamone. [De usu multiplici voculæ ἐν vide Viger. de Gr. dict. Idiotism. Edit. Zeunii. p. 533.] Κατέρων Ταμῶν flectitur more Attico : Gen. Ταμῶν, dat. Ταμῶν, accusat. Ταμῶν : Ut et ἡμῶν, paulò infrâ, pro ἡμῶν. scil. in genere neut. Nom. ἡμῶν, genit. ἡμῶν, dat. ἡμῶν, accusat. ἡμῶν. Vide Coll. Gr. Min. ad p. 6. n. 3.

2. σπασμοὶ καὶ μέλιθη καὶ καρχῶν—] Angl. *Sesame, and Panic, and Mullet, &c.* De quibus plantis consule Theophrastum H. P. lib. 3. c. 2. lib. 8. c. 1. et 3.

3. ἡς

3. *ως χωριον οχυρον*] subauditur *πορευεσθαι*, Angl. *to go to a fastness*—

1. *και την χωραν μακρην ἀρπαζεσθαι*.] Angl. *and his country to be no longer plundered: and to his country, security from being plundered*. Pulcherrima quidem est structura membri postremi hujus periodi, et meritò laudatur a Demetrio Phaler. in libello περί Ἑλληνικας.

2. *εκ ἰφασαν ἱσαι τε προσω*] *ulterius se perreduros negabant*. *ἱσαι τε προσω*, i. e. *ἱσαι εἰς τι μέρος τε χωρὶς οὗτος προσω*.

3. *ἔβιαζετε*] Angl. *began to force them*—

4. *χαλιπας φερει*] Ut Latini dicunt, *molestè ferre*; sic Græci *χαλιπας φερει* hoc discrimine, quod tunc *φερει*, non tantum jungatur cum accusativo, ut Latine, sed etiam cum dativo et præp. *ἐν*.—Imo quod rariùs videtur, cum solo dativo: Xen. lib. I. Exp. Cyr. *ἄνδρες στρατιῶται, &c. Nolite mirari, me præsentem rerum statum molestè ferre*. VIGERUS.

5. *ἀλλ' ὕδὲ καθήδυνπαθησα*] Hæc particula *ἀλλὰ* refertur ad *ἰδακάνων*. sed alio interjecto sententiæ membro [*ὕδὲ καθήδυνπαθησα*], quod in animo loquentis repente exortum esset, necessariò repetitur eadem particula. Angl. *which when I received them, I did not lay up for my own use, but—nor did I squander them away, but expended them upon you*.

1. *βυλομινος ἀφαιρεσθαι τας νοικωντας Ἑλληνας την γην*.] Angl. 94. *when they wanted to deprive the Grecian inhabitants of their land*.

2. *ωφειλοιη αυτοι, ανθ' αν εὐ επαθον ὑπ' ἐκεῖνου*,] *prodessem ei pro beneficiis, quæ ab eo acceperam*. *ωφειλοιη*, more Attico pro *ωφειλοισι*, contractè *ωφειλομι*, ab *ωφειλω*, *prosum*.

3. *Νομιζω γαρ—συν ἡμιν μιν αν ἵσαι τιμιος*,] *Arbitror enim—vobiscum quidem me honoratum fore*—Frequens est apud Græcos scriptores syntaxis nominativi cum infinitivo. Cæterum vocula *αν* tribuit hic vim futuri infinitivo.

4. *Κυρος δι τυτοις απορην*] i. e. *εἰ τυτοις τοις πραγμασι*—*Cyrus in hoc rerum statu inops consilii*—[Vide supra ad p. 4. n. 3.] *μυνημπετο, arcessebat*—Vide supra ad p. 85. n. 4.

5. *ως καταστησονται τυτων εις το διο*] Angl. *since these things would turn out favourably*, *ως* sæpè construitur cum gen. absoluto.

1. *το μεν μεγαλει, αισχυνημινος, εἰτι συνιδα εμαυτη παντα ψευδομαι αυτον*.] Angl. *chiefly being ashamed, because I am conscious to myself of having proved false to him in every thing*. *κατα* subauditur ante *παντα*, item ante *αυτον*. *συνιδα εμαυτη ψευδομαι*, constructio scriptoribus Græcis perquam familiaris. Idioma Latinum postulare *συνιδα εμαυτη με ψευδομαι*, *mibi conficius sum me mentitum esse*—*ψευδα fallo; ψυδομαι*, in voce

ce

ce med. *mentior*; et perf. pass. hic sumitur in sensu *maed.* ut sæpe fit apud scriptores Græcos.

2. διὰν ἐπιθῇ ὦν—] i. e. ἀν' ὦν. *Supplicium de nos sumat propter ea—*

3. οἷα εἰν ἀπορία,] Vide suprà ad p. 4. n. 3.

4. συσκευάζεσθαι—] Vide suprà ad p. 68. n. 1.

96. 1. τῇ ταχίστην—] i. e. κατὰ τὴν ταχίστην ἰδοῦ.

2. μὴ φησάντι—καταλαβόντι—] non antecedunt nos his occu-
pandis. Vide ad p. 55. n. 6.

3. Ὡς μιν ἐρασησέοντα—] *Nemo vestrum dicat fore, ut ipse
mihi hoc imperatorium suscipiam.* HUTCH. Vide suprà ad p.
31. n. 11.

4. ὡς δὲ—τῷ ἀνδρὶ, ἐν αἷς ἱλησθε, πειραμαὶ ἢ δύναται μάλιστα—] *sed
ut ei, quemcumque delegeritis. pro viribus obtemperem.* Vulgatam
lectionem, quam libri omnes, quos quidem vidi, tuentur,
commode satis retineas licet, modo locutionem hanc ellipticam
esse statuas, hac ratione supplendam—πειραμαὶ ἢ δύναται μάλι-
στα, οὕτω λίσσεται—vel οὕτω τῇ γυνάμει ἔχεται. HUTCH.

5. ὃ λυμαινόμεθα τὴν πρᾶξιν—] *cujus institutum labefactamus.*
Ad rectam ab obliquâ jam, more suo, transit orationem.
HUTCH.

6. οὐκ οἶμαι—] Atticè pro comm. οὐκ οἶμαι, contraçtè οὐκ οἶμι. αὐ-
ταῖς ταῖς τριῶσι, supple *συν*.

7. πρὸς Φιλίαν—] supple *χωρῶν*, in *regionem præstatam*.

97. 1. ὅτι ἄγει—] supple *αὐτὸς*. Angl. *that he was leading them—*
in ejusmodi locutionibus post imperf. Græci utuntur tempore
præf. Vide Zeunium ad Viger. p. 533. ad fin. Edit. Zeunii,
1777.

2. Προσκαιτεῖς—] Angl. *to them demanding an augmentation of
pay.* Uti planè indicat vis præp. in compos.

3. ἡμεῖς ἅπασιν πᾶσι δώσειν οὐ πρότερον εἰσέρον,] i. e. οὐκ οἶμαι μισθὸν, οὐ
[vel ὦν] πρότερον, κ. τ. λ.—*Se stipendii. quod priùs ferebant sesqui-
plum omnibus daturum.*—Articulus Græcorum concordat cum
antecedente, vel expresso vel subaudito, non solum in genere
et numero, verum etiam sæpissimè in casu.

4. τῷ μηνὶ, τῷ στρατιωτῇ—] Duplex hic ellipsis notanda venit:
priori, in τῷ μηνὶ adde *δια*: posteriori, in τῷ στρατιωτῇ, *ἐκαστῷ*.
singulis in mensem militibus. HUTCH.

98. 1. ἀποστάντες—] supple *αὐτοὺς*, quàm defecissent. Vide suprà
ad p. 3. n. 7.

2. πέτραι ἡλίσσεται—] Angl. *inaccessibiles rocks.* ἡλίσσεται, quasi
dicas, *tam altus, ut uni soli sit pervius.* Ex ἡλῖος, *sol*, et βασις,
vado. Vox est Homero usitatissima. Vide Iliad. ε., 273.
619: item π', 35. &c.

3. ἐφιστάμεναι—] idem quod ἐφιστάμεθα, Angl. *stood near*.
3. pl. plusq. ind. act. verbi ἐφίσταμαι, juxta colloco. Post ἐφί-
σταμαι,

ἐκείνων, subauditur pronomen reciprocum. [Vide suprà ad p. 10. n. 5.] Cæterum tempus est quod ritè vocant *Præteritum perf.* uti ἐφισακα est *Præsens perf.* ἐφισακα, (supple ἑαυτον,) Angl. *I have set myself near*, i. e. *I stand near*. ἐφισακεν, (ἑαυτον) *I stood near*. Vide Iliad. α, 37. annotante Sam. Clarke.

4. ἀποδιδρασκον] Atticè pro ἀποδιδρασαι, opt. aor. ab ἀποδιδρα, *trajicio*. βιασάμενοι, Angl. *having forced*, à βιάζομαι, vi *efficio*, *opprimo*. Th, βια, vi.

5. τούτο ἐποίησατο,] Vide suprà ad p. 37. n. 6.

1. εἰ δ' ἄν τις αἰσχρονομῇ. Angl. *Others began to pity them* 99. *if they should be caught*. ἀλωσονται [quod est 3. pl. fut. 1. opt. m.] sub formâ mediâ passivam habet significationem; quod quidem nonnullis aliis verbis, in hoc tempore, itidem interdum usu venit. [De qua re consule Kusterum de vero verborum med. sect. III.] Nisi quis cum doctissimo D'Orvillio consentire mallet, qui ad Charitonem p. 692 hæc habet.—“Occurrunt passim media futura notione passivâ: tamen si *codices* consulas, sæpè profecta, non ab auctoribus, sed à librariis, qui syllabam unam, quâ passivum futurum, sæpè superat medii futurum, neglexerunt.” Quod si verum est, ἀλωσονται erit, librariorum oscitatione, pro ἀλωθησονται. [Vide autem infra ad p. 250. n. 2. Cæterum de verbo ἀλίσκω, hoc porro observandum est, id quoque sub formâ activâ usurpari in sensu passivo, in quibusdam temporibus. Vide suprà ad p. 34. n. 2.]

2. καὶ ἀποδιδρασκουσιν,—ὅτι ἀπεπιφύγουσιν,] Angl. *they are neither gone into concealment—nor have they made their escape*.

3. ἰσταν αὖ,] ἰσταν, Atticè pro ἰστωσαν. Angl. *let them be gone*. [Vide suprà ad p. 25. n. 2. 3.] αὖ i. e. *in belandam*, *if they have a mind*. Qui est pulcherrimus hujus voculæ usus. Mirum est igitur virum doctissimum H. Stephanum putasse hanc particulam hic malè subjungi.

4. ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα στερησονται.] Angl. *But they shall not even deprive themselves of these: forfeit these: salvo sensu medio in στερησονται*.

5. εἰς ζώνην δίδωμαι.] *in cingulum donati*. Sed ζώνη est lectio Hutchinsoniana, monentibus Mureto et Jungermano: Cui tamen vulgarem prætulerim, ζώνη scil. ut sensus sit *ad vitam sumptus donati*. Quanquam enim mos erat Persicorum regum, *plures* (ut testatur Cicero) *uxores habere: his autem uxoribus civitates adtribuere, hoc modo; hæc civitas mulieri redimiculum præbeat, hæc in collum, hæc in crines: constat tamen ex pluribus auctoribus, alias etiam donatas esse, quæ panem præberent, alias quæ vinum, &c.* ut meminit præsertim Corn. Nepos, in vitâ Themistoclis.

1. ψηφισσονται]

100. 1. ψηφίζονται] ψηφίζω, calculos colligo, seu calculis collectis, vel subduâs computo: item, suffragia colligo, vel sententias rogo. — At ψηφίζομαι, in med. facio suffragia mea colligi, vel curo sententiam me rogari: et ex consequenti, suffragium fero, seu suffragio lato aliquid statuo, decerno, vel scisco. KUSTER, de verb. mediis Sect. II. 9. Ubi vir doctus sensum etiam verbi ψηφίζω clarâ luce perfudisse videtur. Cæterum ἀποψηφισάναι, paulò infrâ est—secus statuerint, ut planè indicat ἀπο in composit.
101. 1. ἀπικνέειν πάντες οἱς τυμπάλιν.] Singularem vim habet hoc in loco ἀπικνέειν in tempore præf. Angl. *We all instantly re-turn.* τυμπάλιν, pro τοῦ τυμπάλιν. Vide suprâ ad p. 50. n. 5.
 2. ὡς φίλιν τιυξισθὶ Κυρῷ,] i. e. ἀπὸ Κυρῷ.
 3. τοῦ ἄλλο στρατιώτα, — ἀπὸν.] Angl. *all the rest of the army—*
 4. στρυβοὶ οἱ μεγάλαι.] Angl. *Ostriches.* ὠτιδῖς, bustards. δοξκαδῖς, roe-deer.
102. 1. ἀνεστησαν.] Vide suprâ ad p. 98. n. 3.
 2. ταῦτα] pro τὰ αὐτὰ, Angl. *the same.*
 3. ὥστ' οὐκ ἦν λαβεῖν, εἰ μὴ διασπῆντες οἱ ἵπποις θηρῶν διαδοχομί-
 νοι τοῖς ἵπποις,] Angl. *so that it was impossible to catch them, εἰ μὴ οἱ ἵπποις διασπῆντες,* [Vide ad p. 3. n. 7.] *unless the horsemen, having posted themselves at a distance from each other, [or, having disposed themselves in the manner of relays] θηρῶν διαδοχομένοι τοῖς ἵπποις, had managed the chase in succession with fresh horses.*
 4. πολὺ γὰρ ἀπικνέει ἀποφινύμενα,] Angl. *for it flew away to a great distance, in making its escape.* [ἀπικνέειν, 3. sing. imperf. ind. verbi ἀποκνέω, avolo, id. quod ἀφικνέμαι, vel ἀφικνέταμαι.] *ταῖς μὲν ποσσὶ δρομῷ, ταῖς δὲ πτερύξιν ἀεράτα, supple ἑαυτὴν.* Vide ad p. 3. n. 7.] *ὥσπερ ἐν ἰσθμῷ χερμῖτι. pedibus quidem cursu, alis vero sublata, tanquam velo usa.* Pulcherrima quidem, nec minùs vera, fugâ Struthiocamelinæ descriptio!
 5. οὗς ἀλίστας] lapides molares.
 6. ἐν τῇ Κυρῷ βαρεβαρικῇ,] supple στρατιώματι. Vide suprâ ad p. 87. n. 7.
 7. ἀλιυρὸν ἢ ἀλφίτων.] *farina triticea vel bordeacea.*
 8. Ὁ δὲ σιγλός—] Ὁβολός, quorum, secundum Xenophontem, septem et alterius dimidium σιγλόν efficiebant, nummus erat Atticus valens sextam partem Atticæ drachmæ. [Vide suprâ ad p. 87. n. 12.] *χοινῆς, quarum binas capiebat καπνὸς, cava erat mensura Attica.* “Erat autem octava pars μο-
 “dii, binósq̃ue capiebat sextarios. Diog. Laërt. l. 8. segm.
 “18. *Χοινῆς* est ἡμερησῖος τροφή: Athen. l. 5. c. 20. dicitur
 “ἡμεροτροφίς: quod utique victum præstet diurnum unius
 “hominis. *ΗΥΤΗΝ.*

1. *Ἡ δὲ τούτων τῶν σαδμων,*] supple *τις*. [Vide suprà ad p. 103. § 3. n. 3.] *διατίλειται*, supple *τὴν ὁδόν*.

2. *ἐπιτῇ ὁ Κυρὸς*] supple *ἑαυτοῦ*. *Substitit*. Vide suprà ad p. 3. n. 7.

3. *λαβόντας τὴ βαρβαρικῇ*—] scil. *μερὸς τι*.

4. *εὐτυχὴν ἰσηπας,*] Angl. *happened to be standing*. Vide suprà ad p. 3. n. 7.

5. *Καὶ συνιδὼν δ' ἢ τῇ προσέχοντι τοῖς ἑν—*] Angl. *And any one who considered with attention might perceive—* ἡ βασιλεὺς ἀρχὴ ὡσα ἰσχυρὰ πλεθεὶ μὲν χώρας καὶ ἀνθρώπων—that, on the one hand, the king's empire was powerful in point of extent of country, and multitude of people, [Ubi notandum, 1. Latinum idioma hic postulare accusativum ante infinitivum, Græcum autem usurpare nominativum atque participium; ordinemque syntaxeos sic se habere, καὶ ἡ ἀρχὴ βασιλεὺς ἢ τῇ προσέχοντι τοῖς ἑν συνιδὼν [to see, or to be seen] ὡσα ἰσχυρὰ, κ. τ. λ. 2. Vocem πλεθεὶς hic significare et quantitatem et numerum,] τῇ δὲ μερὲι τοῦ ὁδοῦ, καὶ τῇ διασπασθῆαι τὰς δυνάμεις, αὐθιγῆς, but, on the other hand, weak by reason of the length of the roads, and the separation of its forces—[Ubi observandum, articulum, more Græco, construi cum infinitivo, sic: Nominat. τὸ διασπασθῆαι the being separated: genit. τοῦ διασπασθῆαι dat. τῇ διασπασθῆαι, &c. simulque accusativum adhiberi, sic τὸ τὰς δυνάμεις διασπασθῆαι, the forces being separated: or the separation of the forces: gen. τῶν τὰς δυνάμεις διασπασθῆαι, of the separation of the forces, &c. De articulo autem supplente vicem pronominis, vide suprà ad p. 3. n. 16.] εἰ τις δια ταχίων τοῦ πολέμου ποιοῖτο, if any one should suddenly wage war with it. δια ταχίων, celeriter. Sic Thucyd. lib. 1. cap. 8. δια βραχίων, breviter.

6. *συνήγον καὶ συνίσπαν,*] Angl. *they joined and fastened* [or *sew'd*] together. *συνίσπαν*, contractè pro *συνίσπαν, α συνίσπαι, contrahō*.

1. *προσηλυνει.*] Angl. *was riding up*. Vide suprà ad p. 76. 104. n. 1.

2. *ἴσασιν ἀπορῶντος τῷ πραγματι.*] Vide suprà ad p. 3. n. 7. item ad p. 4. n. 3.

3. *εὐτυχὴ γὰρ—προσίων,*] Vide suprà ad p. 103. n. 4.

4. *ὡς το μίτοι ἀμφοτέρων ἀγων,*] supple *τὴς ἑαυτοῦ*, in medium inter utrumque ducens suos, οὕτω τὰ ὅπλα, καὶ ἰδεῖτο—Angl. *he adjusted his arms, and began to beseech*—

1. *ἦεν ἱλαυνει*] Vide suprà ad p. 76. n. 1.

105.

2. *κατακοψίσθαι,*—] Angl. *will be instantly cut to pieces*. Paulò post fut. inf. verbi *κατακοπτω, trucidō*.

3. *κακῶς—εχόντων,*] *malè—habentibus*—Vide suprà ad p. 3. n. 7.

Vol. I.

I

4. τὰ

4. τὰ πολυμικα] i. e. κατὰ τὰ πολυμικὰ πρῆγματα.
5. κωλύει—πυρσύνει] Vide suprà ad p. 27. n. 11. τοῦ καίειν, subintellige αὐτοῦ. ὥς μὴ ποτὶ δύνασθαι αὐτοὺς, constructio Græcis scriptoribus familiaris, ὥς scil. cum accusat. et infinit. Latinum idioma sic se habet, *ne ii unquam possent*—
106. 1. τὴν αὐτὴν.] Οὗτος, αὐτὴ, τὸ—δύχονται τοὶ προσχηματισμοὶ τῇ, δια πλεονα δείξιν. Phavorinus, citante Hutch.
2. ἀποστὰς εἰς Μυτιλήν.] Vide suprà ad p. 3. n. 7.
3. Ἡ γὰρ ἀνάγκη.] γὰρ refertur ad id quod reticetur: *Fateor, necesse enim est.*
107. 1. ἐκποδὶν ποιησθαι ὡς ταχιστα.] Angl. *should be dispatch'd as soon as possible.* Vide suprà ad p. 86. n. 2.
2. τὸ κατὰ τούτου εἶναι.] *quod ad hunc attinet*, i. e. κατὰ τὸ εἶναι κατὰ τούτου. Secundum autem philologos, εἶναι redundat Atticè. Vide suprà ad p. 68. n. 3.
3. τῆς ἀλλῆς προσβῆσθαι.] scil. τῇ ψῆφον. [Vide suprà ad p. 57. n. 2.] Respicit autem sententiam ferendi rationem, usū quæ vigeat in primis apud Athenienses; quibus

*Mos erat antiquus, niveis atrisque lapillis,
His damnare reos, illis absolvere culpā.*

Ovid. *Met.* l. 15. v. 41. HUTCH.

4. ἐπὶ θανάτῳ.] i. e. ὡς αὐτοῦ ὄντος ἐπὶ θανάτῳ, Angl. *since he was close upon death*: or, *as the sign that his death was at hand.* Ita enim sæpè significat ἐπὶ, quando regit dativum; atque eodem ferè sensu fumitur paulò infra. [Vide etiam suprà ad p. 14. n. 2.] Cæterum de hoc more Persarum, ut qui capite damnati essent zonâ prehensi ad supplicium traderentur, vide Diodor. Sic. l. 17. monente Hutch.
5. σκηπτύχων.] Vide suprà ad p. 77. n. 6.
6. τιθινατά] pro τιθινηκῶτα. Vide Iliad. ζ, 464. annotante Sam. Clarke.
7. φωνῇ.] Vide suprà ad p. 7. n. 10.
8. τῇ δέξιν χειρὶς ὑγιαίνει.] Vide suprà ad p. 3. n. 3.
108. 1. ἀπορῶν—] Vide suprà ad p. 4. n. 3.
2. Ὅπως ἐν ἰσότητι—] Vide suprà ad p. 57. n. 4. Obiter autem notandum, quam artificiosè Cyrus, hoc Libertatis encomio, benevolentiam capter Græcorum. Nihil enim auribus Græci hominis gratius esse potuisset sono τῆς ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.
3. ταῖα—] κατὰ τὰ ἄλλα, Angl. *in other respects*, καὶ αἰσχυνοῦμαι μοι δοκᾷ—*methinks I am even ashamed.*
4. μνησθῆναι] Secundum quoddam, præf. est opt. ab inusitato μνησθῆναι, idem significante ac μνησθῆναι, *recordor*. Potius 2. sing. perf. opt. ab ipso μνησθῆναι. Vide suprà ad p. 27. n. 7.
5. σατραπικῶν.] Vide suprà ad p. 85. n. 5.

I. Oia

1. *Θαι γαρ σαι.*] Quare ita loqueris? *Existimásne enim*— 109.
[Vide supra ad p. 70. n. 8.] *σαι* eleganter redundat.

2. *αυταις*] Pro *αυτιδοφοροι*, ut *ιπποις* pro *ιπποις*. Similiter *abstractum* pro *concreto*, etiam Latinos apud auctores, sæpius legitur. HUTH.

3. *υστερησι της μαχης ημερας πιντε, εκ Φοινικης ελαινων.*] Angl. *arrived five days after the battle, coming out of Phœnicia.* Vide supra ad p. 76. n. 1.

1. *πυθαινται Κυροι προσελαινοντα,*] Vide supra ad p. 85. n. 110.

2. item ad p. 76. n. 2.

2. *δαριους τρισχιλις—δικα ταλαντα.*] Vide supra ad p. 86. n. 12.

1. *αμφι αγοραν πληθυσαν,*] Est medium tempus inter ipsam 111.
mane et meridiem. Vide Xenophon *Απομν.* lib. I. cap. I. 10.

2. *ουθα μιμλε καταλυσιν,*] Angl. *where they were to encamp.*

3. *ελαινων κατα κρατος ιδρυται τη ιππη.*] Angl. *riding at full speed, his horse all in a sweat.*

4. *εσσα και βαρβαρικως και Ελληνικως,*] Angl. *be called out both in Persian and in Greek.*

1. *μισον ημερας, —δειλη*] Dio Chrysost. orat. sec. de Gloria 112,
rià, p. 614. edit. Morel. divisione diei facta, primo loco memorat *πρωι*, 2. *πληθυσαν αγοραν*, 3. *τας μεσημεριας*, 4. *δειλην*, 5. *ιππεραν*. Atque ista sanà divisio ad Xenophontis narrationem hanc, quæ primum *αγοραν πληθυσαν*, deinde *μισον ημερας*, et paulò post *δειλην* exhibit, optimè convenit. HUTH.

2. *Η δὲ γυνη ην, ως—ελωτων και διακοφουτων.*] *Consilium autem erat ut agerent in ordines Græcorum et discinderent.* Notandus est elegans iste usus particulæ *ως* cum participio; quod enim Latini exprimunt per præ. vel. fut. infinitivi præcedente accusativo, Græci efferunt per participium aoristi aut futuri, præcedente *ως* cum genitivo absolutè sumto. VIGERUS, cap. viii. § 10. reg. 3. ubi Zeunius ostendit idem fieri non solum cum genit. sed etiam cum aliis casibus; ubi *ως* reddi debet *tantum, quasi, ut, &c.* Cæterum *ελωτων* est pro *ελασσουτων*, Atticè. Vid. Dawes. Misc. Crit. p. 80. edit. Burges.

3. *αλλα σιγη ως ανους,*] *sed quanto maxime silentio poterant, valet enim κατὰ τὸ δυνατόν, vel κατὰ δύναμιν.* HUTH.

4. *πανθ' ημιν πεποιται,*] Angl. *our business is completely done.* Ubi observandus pulcherrimus usus temporis quod ritè nuncupant *Præf. perf.* Vide supra ad p. 27. n. 4. et ad p. 85. n. 2.

5. *Κυρι*] subauditur *εκ.*

1. *ατ' ετι εν τη αυτη μινι,*] *τη αυτη, supple ταυτη, quippe qui* 113.
eodem adhuc in loco maneret.

2. *Ιδων δε—*] Quam modeste scriptor nobilissimus de se mentionem inducit!

3. *ιπιλασης*

113. 3. *ἰσχυρῶς*] scil. *τοὶ ἑαυτοὶ ἰσχυροί, equo nonnihil incitato, ut recte interpretatus est Hutch.* Nam *ἰσχυρῶς* in comp. vim vocis simplicis minuit. Sic, apud Latinos; *rideo, I laugh; subrideo, I smile; albus, white; subalbidus, whitish, &c.*

4. *ὁ δ' ἐπισπῆσας*] supple *ἑαυτοῦ*. [Vide supra ad p. 4. n. 7.] Angl. *and he, having batted upon this.* Nam ea vis præp. *ἐπὶ* in comp.

5. *τὰ ἵακα καὶ τὰ σφαγία*] *exta et bofia.*

6. *τὰ συνθήματα*] *Συνθήματα*, Græcis sunt Historicis propriè *συμβολὰ φωνικὰ*, seu *Signa Vocalia*, quæ sc. humanâ voce pronunciantur; et præfectis primam inferioribus ab ipso Imperatore propter confusionem evitandam data ad totum deinde exercitum per successionem perveniebant. Erant plerumque fausti voces ominis, aut numinum quorundam nomina, a quibus felicem inceptorum exitum expectabat Imperator. HUTCH. *τὰ συνθήματα*, Angl. *the word.*

7. *ὡς*] Vide supra ad p. 3. n. 5.

8. *ἐκκυρμαίνει τι τῆς φάλαγγος*] Angl. *a part of the line fluctuated.*

9. —*ᾗρξατο δρομὸν δεῖν* καὶ ἅμα ἐφθόγγεοντο πάντες, αἶον περ τῇ ἐντολῇ ἐλαλιζέσθαι,] Angl. *began to run with speed: And they all shouted at once, just as when they raise the warlike shout to the god Mars.* “*ἐλαλιζέειν* est proferre *ἐπιφώνημα* illud seu *ἐπιφθόγγην* “*πολεμικὴν* quod dicitur *ἐλαλεῖν.*” HUTCH.

10. *ἐκκυνεσθαι*] supple *οἱς ποταμοῖς.*

11. *κατὰ κρατος*] *totis viribus: pro virili.*

12. *οἷ δ' ὡς τις καὶ κατελαβῆται, ὥσπερ ἐν ἵπποδρομῇ, ἐκπλῆγας*] Angl. *and one was even caught by surprise, as if in a hippodrome.* *οἷν ὡς*, idem significat ac *τις* [vide supra ad p. 32. n. 11.] de qua locutione observat inter cætera doctissimus Hoogeveen, *οἷ* et *οἱ* semper præsentī tempore effectri, licet reliqua oratio de re præteritâ vel futurâ instituatur.

114. 1. *τὸ κατ' αὐτὸς*] i. e. *τὸ βαρβαρικῶν στρατευμάτων.*

2. *Καὶ γὰρ ᾗδει αὐτοὺς, ὅτι*] Vide supra ad p. 92. n. 1.

3. *οὐν τοῖς ἑξακισίοις*] Angl. *with the 600 formerly mentioned.* *τῶν ἑξακισθίλων*, *the 6000—formerly mentioned.*

4. *καὶ ἰσθῆναι αὐτὸς τὸ τραῦμα φησι*] Vide supra ad p. 103. n. 5.

115. 1. *περιπίπτει αὐτῷ*] Angl. *to have fallen and clasped him in his arms.* Ea enim est vis præp. *περὶ*.

2. *τῶν Κυρῶ δοκῶντων ἐν πειρᾷ γινώσθαι*] Angl. *who were well known to be acquainted with him.* [Vide ad p. 46. n. 1.] “*ἐν πειρᾷ γινώσθαι*, i. e. *esse particeps, frui usu alicujus*; atque “*indè quali sit ingenio præditus, perspicere.* Infra. l. 2. “*propè fin. rem eandem noster aliâ orationis expressit for- “mâ: Κλεισεύχος, ὁμολογούμενος, καὶ πάντων τῶν ἐμπειρῶν αὐτῷ γινώσκων.*” HUTCH.

3. *ἀρχῆν*—] Vide supra ad p. 46. n. 1.

4. καὶ τοῖς ἴπποις ἀρετὰ χρῆσθαι.] subauditur ἰδοὺ· ἀρετὰ sumitur adverbialiter.

5. Ἐκρίνον] scil. ἀνθρώποι.

6. ἐπιφρομένη] Vide supra ad p. 48. n. 2.

1. ἐτι πρὸς πλείους ποιῶτο, εἰ τῷ [τινι] σπεισάτο, καὶ εἰ τῷ συν- 116.
θεῖτο,—] Angl. *that he reckoned it a matter of the utmost importance, if he made a treaty with any person, and if he made an agreement with any person; or if he promised anything to any one, never to prove false.* σπεινῶ, voce act. libo. σπεινῶσθαι in voce med. *mutuò libare*: quod fieri solebat in fœderibus ineundis: hinc σπεινῶσθαι, [undè σπεινῶ] *fœdus inire, icere, ferire vel percutere.* συντινῶσθαι, in v. med. *componere mutuò*, i. e. *pacisci*: de ψευδισθαι, vide supra ad p. 95. n. 1.

2. πρᾶξαι—ποιῆσαι] Vide supra ad p. 27. n. 11.

3. Φανερὸς δ' ἦν,—νικᾶν περιρμαινός.] Angl. *It was plain that he endeavoured to surpass*—Vide infra ad p. 124. n. 2.

4. ἔς τι νικῶ] ἔς τι, *donec.* νικῶν, Atticè pro νικᾶν, contractè νικᾶν.

5. ἀλίζομαι.] Angl. *in requiting them.*

6. —τῶν ἐφ' ἡμῶν,] *hominum nostræ ætatis.*

7. προεσθαι.] Hesych. Προεσθαι, προδυναί· qua notione verbum illud paulò supra—ἐτι καὶ ἡδὲ τὰς Φιγυγίας προεσθαι,—adhibuit Xenophon. Hic autem valet, *tradere in potestatem, permittere arbitrio, &c.* HUTCH.

8. —ἃν ἴδων] *videre erat.*

9. ἔχοντι ὁ, τι προχωρεῖν.] Angl. *When he had to do whatever might be for his own advantage.* προχωρεῖν, Atticè pro προχωρεῖν, εἰ.

1. ὥςτι Φαινέσθαι τὴν μὲν ἀγαθὴν,—] *adeo ut viri fortes palam essent beatissimi, ignavi vero digni, qui his servirent, haberentur.* 117.
HUTCH.

2. Εἰς γὰρ δὲ δακαιοσύνην,] *Quod verò ad justitiam attinet.* Locutio videtur elliptica, hunc in modum supplenda: Το μὲν εἰς δακαιοσύνην ἦσαν vel ἦσαν. HUTCH. εἰ τις αὐτῷ φανερὸς γινώσκτο ἐπιδεικνύσθαι βυλόμενος, Angl. *if any one plainly appeared to him eager in showing a regard for it*—

3. καλῶς ὑπερεταύειν,] *pulchrè navasset operam.* Vide supra ad p. 116. n. 2.

4. ὄρεσθαι] Vide ad p. 116. n. 4.

5. καὶ προεσθαι ποιῶντα,] Angl. *and improving the revenue for him*—ἴδιον αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἀφαιεῖτο. scil. ταυτὴν τὴν χρεῖαν ἀφαιεῖται habet duplicem post se accusativum. Vide Iliad. α., 182. Interdum etiam dat. cum accusat. Vide Iliad. α., 161.

6. πεπρωτο] pro ἐπιπρωτο, 3. sing. plusq. ind. verbi πειραισάμεναι, *acquirere.*

7. Φίλος—ἴσως ποιησαίτη,] *amicos—quoscumque sibi faceret—*
 Uti planè indicat vox med. και ἑνὺς γινώσ ONΤΑΣ, ac *benevolos*
 esse animadverteret, uti postulat idioma Latinum; quod
 quidem et Græcum fert, ut videre est in eo, quod proxime
 sequitur; και ἑκὺς κρείσς συνεγὺς ΕΙΝΑΙ, *judicaretque idoneos*
 esse *adjutores*—[quod unum è multis exemplum est miræ
 varietatis hujus omnium linguarum nobilissimæ.] ὁ, τι τῶν
 χαρὶς βυλοῦσιν· [Vide ad p. 7. n. 5.] καταργασθαι, *jus rei*
quancumque conficere vellet. Ante ὁ, τι subintelligitur *εἶναι*
πρωγματος. [De κρείσς, vide ad p. 27. n. 11.] κραισσιότες—
γινεσθαι διεκπίνων, cum obsequiis demerendi fuisse permissum.

8. Και γὰρ αὐτοῦ τῦτο,] scil. και' αὐτοῦ τῦτο. *Etenim quod ad*
hoc ipsum attinet—

118. 1. πρὸς τοὶ τροποὶ ἑαυτοῦ σκοποῦν,] Vide suprà ad p. 90. n. 2.
 2. Και το μὴ τὰ μεγάλα—] i. c. Και μὴ το [αὐτοῦ] νικᾶν τὰς
 φίλους ἐν πᾶσι τα μεγάλα—Angl. *and indeed his surpassing his*
friends in conferring great favours.
 3. τῦτο ἐν σοὶ ἐκμψι] Nihil pulchrius, nihil exquisitius esse
 potest hac obliquæ in rectam orationem subitâ mutatione.
 Similiter Miltonus, princeps ille apud Anglos heroici carmi-
 nis poeta :

*Thus at their shady lodge arriv'd, both stood,
 Both turn'd, and under open sky ador'd
 The God that made both sky, air, earth, and heaven,
 Which they beheld, the moon's resplendent globe,
 And starry pole :—ΤῆΟΥ also made'st the night,
 Maker Omnipotent, and Thou the day.—*

Par. Loft, B. IV. 720.

4. ὡς μὴ πεινῶντες τὰς ἑαυτοῦ φίλους ἀγῶσιν.] Angl. *that starv-*
ing animals might not carry friends of his. Mirè elucet in his
 rebus minutis depingendis *Muse Attica* jucunda simplicitas.
 Neque ullum unquam fuit paulò cultius ingenium, cui sefe
 hæc non commendaverit.

119. 1. ἵστανται, ἀλλὰ φεύγουσι] Vide suprà ad p. 85. n. 2.
 2. οἱ εὐχοῦνται—ἐχούσιν·] Vide suprà ad p. 7. n. 5.
 120. 1. Και οἱ μὴ Ἑλλήνεις συστραφεῖν παρὰ κινεῖσθαι, ὡς ταῦτα
 προσιόντες και διέξουσιν·] ταῦτα—supple ἔδω. Angl. *And the*
Greeks having at once wheeled about, make ready to advance thi-
way and receive him. Vide suprà ad p. 85. n. 2.
 2. προταγοῦν] Vide suprà ad p. 3. n. 7.
 3. και ποιησασθαι ὀπίσθιν τοῦ πόλεμου.] Vide suprà ad p. 37. n. 6.
 4. Ἐν ᾧ δὲ] i. c. Ἐν τῷ χρόνῳ ἐν ᾧ—
 3. παραμεψάμενος εἰς το αὐτο σχῆμα,] *quùm permutasset pha-*
langem in eandem, quâ antea, formam.

Γ. ἀλλ

1. ἀλλ' ἐκ πλείονος, ἢ τοῦ προσβῆναι,] *sed effusius quam antea*— 121.

2. Ἐνταῦθα δ' ἰσῆται] Vide supra ad p. 3. n. 7.

3. καὶ γὰρ ἠδίσταν αὐτοὶ τῶν ἡκοῦσα, —] *neque enim mortuum cum esse nōrant, sed vel insequendis hostibus intentum abiisse, vel ad occupandum aliquid provectum esse conjiciebant.* HUTCH.

4. ἀμφὶ δόρεσιν,] *sub cāne tempus.* Idem.

1. ἀδείκνυσι] et ἀναρίστοι dicuntur, ut Latine *incānes* five *incēnati et impransī.* De temporibus δαίπνυ et ἀρίστῃ sic Athen. 122.

1. 1. c. 10. Ἀρίστον μὲν ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῇ ἐν λαμβανόμενον. δαίπνοι δὲ μεσημέριον, ὃ ἡμέας ἀρίστον. δόρεον δὲ τὸ ἰσπεριον. Idem.

2. ΕΚ Τῶ ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Β'.] H. c. EX CYRI EXPE-
DITIONIS libro secundo. Post Cyri interitum, Græcis in pa-
triam redire cupientibus Tissaphernes comitem et ducem iti-
neris se ultro obtulit. Pactæ sunt cum illo induciæ. Ambo
exercitus simul discesserunt. Ad Zabatum fluvium perven-
tum est. Ibi nonnullæ suspiciones mutuò ortæ sunt. Clear-
chus Tissaphernem convenit ad eas amovendas. Hic illi per-
suasit sinceram esse suam voluntatem erga Græcos; illumque
comiter accipiens, cænæ participem fecit. Clearchus, invi-
tante Tissapherne, Græcorum duces et cohortium præfectos
ad eum ducere pollicitus est, ut ex eo de suspicionum aucto-
ribus certiores fierent. Ad portas Tissaphernis aderant; du-
ces intrò arcessiti sunt, Proxenus Bæotius, Menon Thessalus,
Agias Arcas, Clearchus Lacædæmonius, Socrates Achæus;
præfecti cohortium ad portas manserunt. Signo dato, ii, qui
intūs erant, comprehensi sunt, et qui extrà, cæsi.

3. ὧς] pro πρὸς, Atticè.

4. ἐτελευτήσαν] supplē τοι βίον.

5. τῶν ὑπερὶ αὐτὰ ἔχοντων,] Vide suprà ad p. 115. n. 2.

6. ἀδίκουσι.] Præsenti utuntur Græci, ubi imperfecto Lati-
ni, quoties narrant vel aliquid factum, vel quempiam admo-
nuisse, vel interrogavisse: hi enim respiciunt tempus, quo
res narratur, illi, quo res narrata accidit; respectu ergo
temporis quo facta est, indicatur præsens, quod sequuntur
Græci: rursus respectu temporis, quo res narratur, ea præ-
teritū, quod sequuntur Latini: hinc videtur tantūm apud
Græcos præsens pro imperfecto poni, quod tamen non fit.
HOOGEVEEN ad Vigerum, p. 210. Edit. Zeunii. Ubi vide
plura.

7. οἱ Εφόροι,] Suidas ad v. παρα Λακιδαιμονίοις τὸν ἀριθμὸν ἑ,
ὡς Εφόρος ἐκαλεῖται, διὰ τὸ εφορᾶν τὰ τῆς πόλεως πράγματα. Ma-
gistratus erant Lacædæmoniorum eā præditi potestate, ut
etiam reges suos in vincula conjicere possent; teste C. Nepo-
te in Pausan. HUTCH.

8. ῥῆγτο πλέον] Vide Coll. Gr. Min. ad p. 35. 13.

9. ὑπο

9. ὑπο τῶν ἐν τῇ Σπαρτῇ] Scholiastes ad Thucyd. l. 1. ferè medio: Τα τελη, οἱ προκαρχοῦντες τῶν Λακεδαιμονίων· οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι τὴν ἀρχοῦντας τελεῖν ἐκαλεῖν, διὰ τὸ αὐτοὺς τὰ τελεῖν τοῖς πρῶτοι τοῖς τιθέναι. HUTCH.

10. μύριος δαρείκις.] Vide suprà ad p. 86. n. 12.

11. εἴρει καὶ ἦν αὐτοῖς.] Vide suprà ad p. 33. n. 3.

123. 1. εἶον] fumitur absolute, ut alibi sæpissime.

2. ὡς ἐκ ἀπίστου ἐν Κλεάρχῳ.] *Clearchi imperium minimè detestandum esse.* Rectè quidem addita est particula negativa; sed ἀπίστου in ἀπειστῶν mutatum nollem. Infra paulò Noster ἀπίστῳ adhibet pro ἀπειστῶν. HUTCH.

3. ἰσθ' ἐστὶ.] Sæpè scribitur ἰσθ' ἐστὶ, quod verbatim significat, *est quando*, fumitur absolute pro *poti* vel *inoti*, *interdum*, tam initio periodi, quam in medio. VIGEVVS. Est et ubi in fine invenitur: ita ut Ælianus claudit cap. 12. lib. 4. Αἰσχροὶ ἐν ἰσθρῷ Σωκράτης ἰσθ' ἐστὶ. Quibus aliquandò Socrates utebantur. HOOGEVEEN.

4. φυλακὰς φυλαξέειν.] Vide suprà ad p. 31. n. 11.

5. ἀρχομένους] Reponendum videtur ἀρχομένοις: nam participium hoc passim denotat ὑπάρχους vel στρατιώτας.—Sensus itaque idem erit, ac si scripisset, καὶ εἶον τοὺς στρατιώταις πρὸς αὐτοὺς (scil. στρατηγὸς) ἀπιναι: nam vocibus στρατιώταις, et ἀρχομένοις paulò post promiscuè utitur. HUTCH. Vide suprà ad p. 41. n. 1.

124. 1. το, τι γὰρ πρὸς τοὺς πολέμους.—] *nam et adversus hostes audacter se gerendi aderat occasio, et quod ab illo metuerent supplicium, id verò ordinis eos observantes reddebat.* HUTCH.

2. καὶ φοβούμενος μάλλον ἢ φανερός το ἀπικτανισθαι τοὺς στρατιώταις,—] *magisque eum metuere perspicuum erat, ne militibus esset odio, quàm milites, nè parùm ei dicto audientes essent.* Id. φανερός ἢ φοβούμενος, locutio solennis apud scriptores Græcos, idem sonans ac si diceret φανερός ἢ αὐτοὶ φοβείσθαι. Sic paulò infra, δῆλος ἢ ἐπιθυμῶν. et ἰσθλός ἢ ἐπιθυμῶν. De ἀπιναι, vide suprà ad p. 123. n. 2.

125. 1. Καὶ παρ' οἷς μὲν ἐπιχειρεῖ πρῶτισιν φιλεῖ,—] *Ac apud quos quidem principem in amicitia locum obtinere nitebatur, hos sibi conciliandos putabat illorum criminatione, qui primi apud eos essent.* HUTCH.

126. 1. Ἡστὴν pro ἡτὴν, Atticè.

FINIS

ANNOTATIONUM IN EXCERPTA EX HISTORICIS.

NOTÆ PHILOLOGICÆ

AD

EXCERPTA EX ORATORIBUS.

III. NOTÆ IN LYSIAM.

1. **E**X LYSIA.] Lyfias, orator difertiffimus, natus eft 129. Athenis, Olymp. LXXX, 2. ante Chr. N. 458. Patrem habuit Cephalum Syracufanum, hominem divitem, qui invitante amico fuo Pericle, Athenienfi illo illuftriffimo, Athenas commigraverat. Quindecim annos natus Lyfias Athenienfium coloniæ, Thuriot in Magnam Græciam jam tum deducendæ, unâ cum Herodoto et Thucydide fe comitem adjunxit. [Vide fuprà ad p. 3. n. 1.] Ibi, florente coloniâ, per annos triginta duos commoratus eft. Verùm fub finem belli Peloponnefiaci, cum cives Thuriotum defectionem ab Athenienfibus meditabantur, Lyfias, una cum aliis, quorum fides erga Athenienfes inviolata permanfit, domum reverfus eft. Reditus ejus in fummas Reipublicæ turbas et calamitates incidit. Belli Peloponnefiaci eventus fuerat Athenienfibus admodum infelix ac detrimentofus. Urbs à Lyfandro capta dominationem xxx Tyrannorum pati coacta eft; qui fummam crudelitatem in cives infontes exercebant. Multos quidem, indictâ causâ, morte multabant; inter quas Polemarchum Lyfiæ fratrem, qui Athenis degebat dives inquilinus. Ipfe Lyfias fugâ vitam fuam fervebat. Ope verò et pecuniâ Thrafybulo, patriæ libertatis vindici, auxiliabatur. Poft expulſos à Thrafybulo tyrannos et Athenas in libertatem vindicatas, in urbem rediit, atque ad ſtudium eloquentiæ, cui olim Thuriis, ſub præceptoribus Syracufanis Tifiâ et Niciâ vacaverat, ſe contulit, nullâ prætermiſſâ occasione in crudeles tyrannos et hoſtes patriæ invehendi. Multas quidem orationes aliis conſcripſit, ipſe autem nullas, quæ ad noſtram ætatem pervenere, ſi unam contra Eratoſthenem xxx virum excipias, egit. Obiit Athenis Olymp. C. 2. vel 3. annos natus LXXX, vel LXXXI, biennio poſt natum Demoſthenem. Vita ejus ſcripta invenitur apud Dionyſium Halicarnaſſenſem, Plutarchum, Photium et Suidam: atque inter recentiores, in hâc paleſtrâ ſe diligenter exercuit vir doctus Johannes Taylor, in limine ſplendidiſſimæ ſuz Oratorum Lyfiæ editionis: ubi veterum quoque de
- Vol. I. K Lyfiâ

129. *Lyfiâ testimonia adjecta inveniuntur. Erat Lyfias, Ciceronis j. dicio, "egregie subtilis scriptor atque elegans, quem "jam propè andreas Oratorem perfectum dicere." [In Brut. 17.] Ex multis orationibus, quæ literis consignabat, tantum 34 ad nos pervenerunt; quarum quædam sunt imperfectæ, omnes ferè mendosæ; et peritissimi, siquæ aliæ, indigentes editoris. In his autem emaculandis præcipuè desudârunt viri doctissimi Joan. Taylor, Jer. Markland, et Joan. Jac. Reiske.*

EDITIONES LYSIÆ.

1. *Lyfiæ Atheniensis oratoris Apologiæ et Orationes. Græcè. Extant inter Rhetorum Græcorum Orationes, 2 part. Venetiis, apud Aldum, 1515, in fol.*

2. ————— Græcè, inter eorundem Rhetorum Græc. Orationis, cum interpretatione Lat. quarundam Lyfiæ, &c. *Lotetia, apud Henr. Stephanum, 1575, in fol.*

3. ————— Orationes xxxiv. Gr. Lat. cum notis per Iodocum vander Heidium. *Hanovia, 1615, in 8vo.*

4. ————— Græcè, cum vander Heiddi versione et argumentis, et præfatione Joannis Burchardi Maii. *Marpurg, 1683, in 8vo.*

5. ————— et Fragmenta, Græcè et Lat. Ad finem cod. MSS. recensuit, &c. Johannes Taylor, A. M. Accedunt Jer. Marklandi conjecturæ. *Londoni, apud Guliel. Bowyer, 1739, in 4to.* Repetita est hæc editio, quibusdam ex apparatu omisiss, versione tamen emendatâ, indiceque aliquantò auctiore. *Cantabrigiæ, 1740, in 8vo.*

6. ————— Græcè et Lat. Extant in Editione Oratorum Græcorum, quam curavit Jo. Jac. Reiske. *Lipsiæ, 1770, et seqq. 12 tom. in 8vo.*

2. ΑΥΕΙΟΥ ΚΑΤΑ—] hoc, LYSIÆ contra ERATOSTHE-
NEM *Triginta virum, quam ipse habuit* LYSIAS. Additur ὁ
αὐτοῦ καὶ Ἀντιόχου. Noster enim, qui plurimas causas scripsit,
nullam fortasse exi, hæc unica exceptâ. TAYLOR.

ARGUMENTUM.

Eratosthenes, cum unus de Triginta Tyrannis esset, Lyfiæ fratrem, Polemarchum nomine, indiçâ causâ, necari jufferat. Quare nunc de eo supplicium vult sumi Lyfias. CANTERUS.

3. Οὐκ ἀγέλατος—] Ordo est: οὐκ ἀγέλατος, οὐ δὲ καὶ παρ

67611

αὐτοὶ ἀπὸ τοῦ ἀρχαῖου τῆς κατηγορίας, ἀλλὰ [μοῖς] λέγουσι πῶς αὐτοὶ 129.
 θαι. De ἀρχαῖου vide supra ad p. 46. n. 1.

2. αὐτοῖς.] Eratostheni ejusque collegis atque fatellitibus.
 REISKE. Nam cum triginta tyranni, præpositi a Lacedæmo-
 niis, servitute oppressas tenerent Athenas, plurimos cives,
 quibus in bello pepercerat fortuna, partim patriâ expulsi-
 sent, partim interfecissent, plurimorum bona publicata inter se di-
 visissent; non solum princeps [Thrasylbulus,] sed et solus initio
 bellum his indixit. CORN. NEPOS, in vita Thrasylb. το μὲν οὖν
 —τοῖς αὐτοῖς—subauditor κατὰ. εἰργασθαι αὐτοῖς, Angl. *are*
perpetrated by them. Vide Coll. Gr. Min. ad p. 18. n. 10.

1. ὥστε μὴτ' ἂν ψευδομῶσι,—] ordo est: ὥστε μὴτε ψευδομῶσι
 αὐτοὶ δυνατὸν κατηγορεῖσθαι δυνατὸν τοὺς ὑπαρχόντων, μὴτε βουλευμένοι,
 ἀπὸ τοῦ πολλοῦ [αὐτοὶ δυνατὸν εἶπαι] ἀπαντα. Notandum, conjunc-
 tionem ὥστε plerumque construi cum infin. interdum cum in-
 dicativo.

6. ἀλλ' ἀνάγκη ἢ τοῦ,—] Mavult Stephanus, ἀνάγκη οὐκ ἔ-
 στω, κ. τ. λ. Non opus, puto, ut quidquam mutetur; subin-
 telligas modò ἔτι post ἀνάγκη. MARKLAND.

7. ὡς τὸ πρὸ τοῦ χρόνου,] i. e. ὡς τὸν χρόνον πρὸ τοῦ, in tempore an-
 tebac: vel simpliciter antebac. πρὸ τοῦ est pro πρὸ τούτου. supple
 χρόνον. Vide Eurip. Med. 701. Τυραννοὶ—πεισισθῆναι—Vide
 Coll. Gr. Min. ad p. 39. n. 2.

8. πρὸς τοὺς φεγόντας] in reus. Angl. *against the defendants.*
 φεγω significat interdum reus sum. ἀποφεγω, absolvor. Cæ-
 terum ἐπιδείκναι τὴν ἐχθρὰν ἡμῖς ἐστὶν—exponere suam inimicitiam
 quoniam efficit—structura est, quâ præsertim delectantur scrip-
 tores Attici. Nec insolita est apud auctores Latinos. Vide
 supra ad p. 92. n. 1.

1. αὐτ' ὅτι] Atticè pro αὐτ' ὅτινους, ut ὅτι non solum sit 130.
 masc. generis pro ὅτινους, sed etiam fem. Quare non opus est
 ut, cum Reiskio, subintelligamus ἑργῶ, vel γεγενησῶς, vel συμ-
 βῶντες: nedum, eodem monente, legendum ὅτις, quæ ne vel
 vox esse videtur.

2. ἀλλ' ὅτι ἡμῶν—] Angl. *but because, on the present occa-
 sion, all of us have much reason to be enraged either on account
 of our own, or of the public calamities.* Sensum oratoris, post
 se nequicquam vexatos, prorsus hic pessunderunt Taylor et
 Reiske, quippe quos in fraudem induxerit particula ἢ, Latine
 sonans, secundum eos, *quam.* Atqui nequaquam hic reddi
 debuit *quam.* sed *vel,* subintellecτὰ scil. eadem particulâ post
 ὅτις. Nec intolita est hujusmodi ellipsis in sermone Græco.
 Vide Hoogveen Doctr. Part. L. G. pp. 441, 442.

3. κατὰ τὴν] supple ἑαυτοῦ. [Vide supra ad p. 85. n. 7. et
 ad p. 3. n. 7.] ὥς πολλὰς οἱ πόλιν ἀνῆλθεν κατὰ τὴν, Angl.
inasmuch that I frequently feel extreme anxiety.

130. 4. τὴν κατηγορίαν ποιῆσαι, —] Angl. *I should prefer this accusation OF MINE in behalf of my brother and myself.* &c. Sic paulò supra, τὴν λόγους ποιῶμαι, *I make this speech OF MINE, I say so.* Adeo ut longe aliud sit τὸν λόγον ποιῆσαι, et τὸν λόγον ποιητῆσθαι: nimirum hoc significat *verba facere*, illud autem alteri orationis argumentum dare, alterum ad dicendum excitare. Nam in voce act. ad alterum, in voce med. ad ipsum agentem refertur. Interdum tamen, sed raro, τὸ ποιῶν referri invenitur ad ipsum agentem, pronomine scilicet reciproco subintellecto. [Vide supra ad p. 3. n. 7.] Sequentia sunt exempla ab ipso *Lysia* petita. τὸ αὐτὴν τὴν βίαν τελευτῆς σκοπεῖσθαι, *i. item una finem sibi paraverunt.* [ΕΠΙΤΑΦ. ΤΟΙΣ ΚΟΡΙΝΘ. ΒΟΗΘ.] Θάνατον αὐτοῖς ποιῶσι τὴν ζήμιαν, *mortem illis penam statuit.* [ΑΠΟΛ. ὑπὲρ τῆς ΕΡΑΤ. Φονῆς.] περὶ ελαττοῦρος τὰς ἡδονῶν ποιῆσαι, subintellige σιαυτῶν vel σοι. *tuis deliciis possidui.* [Ibid.] Sed multò frequentius dicitur in v. med. ποιῶσθαι περὶ πλειονος, ποιῶσθαι περὶ ελαττοῦρος, κ. τ. λ. Vide hujus verbi amplam et dilucidam enarrationem apud KUSTER. de Verbb. Medd. § I 32

5. δι' ελαχίστων] *Breviter, stricte.* “*δια* cum genit. ali-
“ quando adverbialiter redditur, ut, *δια ταχίων, citò.* Thu-
“ cyd. lib. I. c. 8 *δια βραχίων, breviter.* Plat. Tim. in initio.
“ *δια βραχυτάτων, brevissime.* Ibid.” &c VIGERUS. de Idi-
otism. p. 423. n. 70 Edit. L. B. 1742.

6. ἡμεῖς, — Se ac fratrem intelligit. *δικὴν οὐτὶς ὑδικασαμένα, οὐτὶς φεινομένη,* Angl. *We neither appeared as plaintiffs, nor defend-
ants.* *δικάζω*, in v. act. *jus dico*, *δικάζομαι* in v. med. vel *δικὴν
δικάζομαι τινί, jus mihi contra aliquam dicendum curo judicio cum
aliquo contendo.* Angl. *I go to law with, I act as plaintiff.*
Vide supra ad p. 47. n. 5. et ad p. 31. n. 11. item ad p. 129.
n. 7.

7. οὐς τὴν ἀρχὴν κατεστήσαν[supple *ἑαυτοὺς.* Vide supra ad
p. 130. n. 3.

8. πάντως δὲ τὴν μὲν πόλιν γινῆσθαι τὴν ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων]
Post *γινῆσθαι* licet subintelligere *εὐτὼ ὥς.* Angl. *that, in short,
the State was in such a situation, that the Government stood in need
of money.*—Sed locus videtur depravatus.

9. περὶ ὕδινος—] *περὶ ὕδινος ἡγισθαι* *nihili pendere, περὶ πολλῆς
ποιῆσθαι, magni facere.* Vide supra ad p. 130 n. 4.

130. 1. πεποιηκότες] Cave ne mutes in *πεποιηκότες*, ut concordet
cum αὐτοῖς, prout postulat constructio grammatica; his enim
casuum mutationibus gaudent Attici, quando nihil est obscu-
ritatis vel ambiguitatis in sensu. MARKLAND. Vide ad p.
43. n. 6.

2. τελευτῶν] Vide ad p. 86. n. 12.

3. ἡν

3. *Ἐπει δὲ οὐχ ἴσται*—] Constructio est : *ἔπει δὲ ἔχει ἡ [μονὴ προσέταται] ἴσται ἀμολογήσκειν [δύναται]* Angl. *and when he had got not only what I had consented to give.*

4. *κυζικηνὸς*] *κυζικηνὸς* valebat 28 drachmas.

5. *δαρείκας*,] Vide ad p. 86. n. 12.

6. *ὁ δ' ἀγαπήσκειν με ἐφασκεν*,] Angl. *But he said that I should be contented.*

7. *οἱ τὰ τῶ ἀδελφεῖ*] supple *δύματα*.

8. *οἱ Δαμνίππου*,] supple *το δῶμα*.

1. *Ἐν τούτῳ δ' οὔτι μοι κινδυνεύει ἰδεῖναι*,] *Ἐν τούτῳ subauditur 132. παύειν vel τεύει.* REISKE. Angl. *In such a situation I thought of risking an experiment—ὡς γὰρ ἤδη τῷ ὑπαρχόντος ἀποθανεῖν*, [gen. absolut. cum *ὡς*, more Attico.] *Since now at any rate I was to die. Since now it was but death at any rate.*

2. *ἀνιγμῆναι ἐτυχόν.*] Angl. *happened to be open.* Vide supra ad p. 7 n. 5.

3. *οἱ Ἀρχινῶ*—] supple *το δῶμα. Ἀρχινῶς, -ω.* Atticè *Ἀρχινῶς, -ω, κ τ. λ.*

4. *παρεγγυλαί*—*το ἐπ' ἑκείνων ἐπιστάταιν παραγγυλαί*,] *denuntiā- runt—solutum ista astate edictum—ἐπ' ἑκείνων est, eorum astate illo tempore, quo illi summâ rerum potiebantur.* REISKE. Vide supra ad p. 31. n. 11.

5. *οὐτὼ πολλὰ ἰδοὺς κριθῆναι*,—] Angl. *So far was he from being tried—*

6. *περιεῖναι αὐτόν.*] *eum exponendum curarunt.*

1. *ἀλλ' οὕτως οἱς ἡμῶς, διὰ τὰ χρηματά*,—] *sed haud aliter in 133. nos, propter divitias nostras, sevierunt, ac alii, qui ob magnas injurias irascantur.* [Ante *μεγάλων* subauditur *ἰσχυρά*] *ἡ τῶν αἰτίων γὰρ οὕτως τῇ πόλει*, neque ita de civitate meriti eramus.

2. *χορηγίας χορηγησάντας*,—] *Χορηγός*, unde *χορηγεῖν*, ap. Atticos scriptores dicitur propriè, qui suis sumptibus *χοροὶ* comparat, instruit, omnibus rebus ornat, et in eo genere exerceri curat, in quo eum vult certare : nam diversi generis erant *chori*, tanquam *Cyclii*, s. *Dithyrambici*, quod soli essent orbiculares, *Tragici*, *Comici*. qui *τετραγωνοὶ*. v. Schol. ad Aristoph. *Nubes* v. 311. et *Avēs* 1405. ad Equ. 586. et Salmas. ad Solin. p. 596. a. Quia autem his *choris* utebantur in theatris, propterea *χορηγοὶ* dicuntur, qui sumptum scenæ præbent in totam fabulam, non in solum chorum, v. Salmas. de *Ufuris* p. 58. unde dicuntur etiam *χοροὶ δίδοναι* cum poeta alicujus fabulam in theatrum producunt, ipsi autem poeta *λαβεῖν χοροὶ*. v. Kuster. ad Arist. *Equit.* 510. De insigni autem et pænè infano Atheniensium studio in hoc genere vide Spanhem. ad Callim. p. 363. ERNESTI. Vide H. Steph. *Thef. in voc. χορηγός* et *χορηγία*. Vide etiam supra ad p. 31. n. 11.

3. *μετακινῆναι*,

3. μετακινῶντας, — ἐπολιτίνοντο.] Lysias scilicet et Polemarchus μετοικῶντες erant, Trigitaviri autem πολῖται.

4. μετὰ γὰρ αὐ καὶ ἐμοὶ —] *Et ergo hujus boni non tantum partem obtinuissem.* i. e. Si culpa eorum aliquo modo minui potuisset, minor etiam fuisset mea injuria.

134. 1. ἀναβῆσθαι μενέος] *cum cum ascendere fecerim ad me—in fugestum nempe, undā Lysias verba faciebat ad judices.*

2. ἐπὶ σοὶ μόνῳ ἐγγίστε] *Angl. it depended upon thee alone.* Vide supra ad p. 85. n. 9.

3. εἴθ' ὅτι μοι, ὡς φης, ἀντιπαῖν, ὡδὴ ἀφελήσας. —] *Itane vero, cum adversando, uti tu dicis, nihil profeceris, vir prudens haberi possulas? cum autem illum correptum interfeceris, non putas mihi ad illis in te sevitum iri?* Elucet hic loci Lysiae subtilitas, quam laudant veteres Critici.

4. Ἐπειτα τῷ [i. e. τινὶ Atticē] ἴσθαι ἐπὶ τοῦ —] *Deinde, cui nam verisimile est hoc minus mandatum fore, ἢ [κεῖνῳ] ἐπὶ τοῦ, n. τ. ὡς quam ille qui fortē contradixisset, atque istam sententiam suam palam protulisset?*

135. 1. παρὰ τῷ] *tu pro τινος Atticē. παρὰ τῷ, à quo, &c.* Vulgaris lectio est παρ' αὐτοῦ, nullo sensu. Canterus reposuit παρὰ τοῦ.

2. καὶ μὴδὲν δὴ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ ἰδῇ ταῦτον αὐτοῦ, καὶ τὰς ταῦτοις ἐψηφισμένα, ὅς συλλαβεῖν ἀπηγαγόν.] *Hic locus certē depravatus est. Vir doctus Johannes Taylor sic emendavit, καὶ ΜΗΝ ΗΔΗ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ ΚΑΤΑ τὰς ταῦτοις ἐψηφισμένα, ἀλλ' ἐν τῇ ἰδῇ ταῦτον ΑΥΤΟΝ συλλαβεῖν ἀπηγαγόν. Accedit autem, quod non domi uti ab iis erat decretum, sed in itinere salutem sibi querentem, hunc comprehensum abduxit, Ubi vides, (inquit ille) istud ὅς ante συλλαβεῖν oriri ex priore voce exeunte. Cetera omnia eadem ferē sunt literæ. TAYLOR.—ὁμοῦ δὲ παντί, ἀργυρίζοις (non ἀργυρίζοις) ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἔλθοι τὰς ἰσχυρίας. κ. τ. λ.—Pro αὐτοῖς rescripti αὐτὸν, scilicet, de Fratre enim suo loquitur: et delevi ὅς, natum fortē ex præcedente syllabā. Ante ὅσοι intelligendum est αὐτοῖς: quæ Ellipsis Nostro et omnibus usitatissima est. MARKLAND. Ceterum totus hic locus, [οὐ δὲ παρὰ τῷ ποτὶ—ἐξελχέσθαι] ita emendatus, hoc modo reddi possit. Nunc verò de quo tandem supplicium fometis, si nempe triginta tyrannis dicere licuerit se triginta tyrannorum iussa fecisse? Quin et Bratosthenes fratrem meum jam non domi, secundum eorum decreta, sed in viâ publicā salutis consulentem, comprehensum abduxit. Vos autem omnes in eos succensebatis, quicumque à Triginta missi ædes vestras ingressi essent [Vide supra p. 131. l. 3.] aut vosmet ipsos aut è rebus vestris aliquid requisitum. Atqui si iis hominibus, qui sue salutis causā alios perdant ignoscere oportet, illis, qui à tyrannis mittebantur, etiam majore jure ignoscere debetis: nam si vel*
missi

παῖσι non ierant, vel si, quos quæterent comprehenss, se tamen comprehendisse negaverant, periculum æquè adiissent: Eratostheni autem dicere licebat se Polemarcho non obviam factum fuisse, deinde non novisse: hac enim neque investigationem, neque questionem per tormenta admittunt, adeò ut ab inimicis volentibus refelli possint.

3. ἐπὶ ταῖς ὥρῃς] penes hos est. Vide suprâ ad p. 134. n. 2.

1. τὴν] scil. ἐποιεῖς, aut ἐποίησται. REISKE. οὐ καὶ ἀδελ- 136.

φοι οὐτὶς ἐτυχῆτε αὐτῷ, vide suprâ ad p. 7. n. 5.

2. ἀποψήφισαί τε;] Vel deesse videtur αὐ, vel legendum ἀποψήφισαί τε. MARKLAND. τί αὐ αἰ, κ. τ. λ. Quid faceretis, si fratres liberive Eratosthenis essetis? Videtur post hoc vocabulum ἀποψή deesse responso ὡς ἀποφθεῖται; & neutiquam. REISKE.

3. τὴν διαψήφισιν] Angl. your decision.

4. ἀπαισιν.] Vide suprâ ad p. 50. n. 5.

5. Ὅσα δὲ ζῶσι—καὶ διακίωσι.] Peregrini autem quotquot nunc in urbe vestra versantur, scient, jure ne, an injuriâ, triginta tyrannos suis quique ex oppidis agrisque sub præconis voce exterminent. REISKE.

6. Εἰ γὰρ δὲ ζῶσι—τις αὐτοῦ.] Angl. For truly if those who were cruelly used by them, shall suffer them to escape, when they have them in their power, surely those strangers will think they have given themselves a great deal of superfluous trouble in your behalf.

7. Οὐκ ἔστι δὲ αὐτοῖς.—] Hæc sententia interrogationem continet, et definit in voce καταζῆσθαι; ἡ γὰρ αὐτοῖς κενὴν τῇ τῶν ἀνδρῶν ἀρετῇ παρ' αὐτοῖς δικὴν λαβεῖν arbitramus hoc virtuti defunctorum debere, ut de iis supplicium sumeritis: [de τιμωρίᾳ, vide Fragm. Gram. Gr. p. 22. Edin. 1782.] Hic autem alludit Lysias ad pugnam navalem apud Arginusas, [Vide Xenoph. Ἑλλην. Lib. I. cap. vi. 19, 20.] ubi de Peloponnesiis Atheniensium viCTORIAM reportaverant. Quum autem Atheniensium duces, post pugnam, nequicquam tentassent, obstantibus vento ac hieme, cadavera naufragorum, ut ritè sepelirentur, recipere, [ταῦτα δὲ βυλομένης ποιεῖν ἀνέμους καὶ χερμαὶ αὐτοῖς διακίωσι. μέγας γινόμενος. Xenoph. Ἑλλην. Lib. I. cap. vii. 11.] Athenienses non tam propter victoriam lætati, quam in duces, ob cives insepultos relictos, infesti, eorum oculo in judicio damnarunt; ex quibus qui aderant sex erant interempti. [Vide elegantem totius hujus rei enarrationem. Xenoph. Ἑλλην. Lib. I. sub fin. Vide etiam Xenoph. Ἀπομν. Lib. I. cap. i. 18.] ταῦτα δὲ δὴ, οἱ ἰδιώται μὲν οἷσις—&c. hos autem utique, qui quidem, privati quum essent, quantum in ipsis erat, fecerunt ut mari infelices essemus; et summum imperium adactis, nullo fatentur se multos cives, indiçâ causâ, interfecisse;

ἀπὸ

annon, inquam, oportet ipsos eorumque liberos à vobis extrema supplicia pati?

8. *πειρασαν*] Aut ante aut post hoc vocabulum deest *ἱππας*, in culpâ fuerunt, ut vos prælio navali vinceremini. Designant illam Athenienibus fatalem ad Ægospotamos pugnam. REISKE.

9. *τα κατηγορημένα*] *ea quæ hæcenus sum criminatus.* TAYLOR.

10. *τῷ φευγοντι ἀξία αἰγασθαι*] Ordo est: *ὡς ἀξία θάνατον αὐτῷ δοῦναι αἰγασθαι τῷ φευγοντι*, donec à reo digna morte videantur patrata esse. *αἰγασθαι*, hic sonat passivè, ut interdum fit in verbis aliis deponentibus. [Vide suprà ad p. 16. n. 2.] *τῷ φευγοντι*, idem est ac *ὑπὸ τοῦ φευγοντος*. Post etiam idque eleganter, dici Latine, *patratum est reo*, Angl. *It is perpetrated by the defendant*. Vide suprà ad p. 129. n. 8.

137. 1. *δικὴν δυναι δυναιντ' αὐ.*] *Si his, inquit, pro singulis eorum facis moriantur, non possunt penas dare.* Dicere debuit *ῥῆσας* penas; hoc vero videtur esse, *δικὴν δυναι* ΑΞΙΑΝ δυναιντ' αὐ. MARKLAND.

2. *Οὐ [αὐτῶν]—*] Veruntamen superesse video nonnullas causationes, quas me decet Eratostheni eripere. *Æquum enim profectò non est*, &c. REISKE. Vide suprà ad p. 62. n. 1.

3. *παρὶ δὲ ὅσων αὐτῶν ἑτέρα λεγόντες ἐπιτιμᾶται*,] Angl. *but by mentioning other things concerning themselves, they impose sometimes upon the judges,—i. e. they divert them from the main question.*

4. *Ἐπεὶ—*] Si enim hujusmodi dicant, jubete illos demonstrare, &c. MARKLAND. Rectè, ut opinor, nam *ἐπεὶ* hic sonat *γὰρ* et refertur ad id quod reticetur.

5. *Ἀλλὰ γὰρ—*] *γὰρ* refertur ad aliquid subauditum; *ἀλλὰ* sed quid hujusmodi asserere possunt? *nam tot arma hostibus detraxerunt quot à nobis abstulere?* Vide Vigerum, edit. Zeunii, p. 458.

6. *ἀλλ' οἷς αὐτοῖς*] Lege *ὅτι* vel *ὡς αὐτοῖς—*

7. *Οὐ γὰρ νυν πρώτος—*] articulorum, nunc quidem hiantium, hic est nexus: *ὅτι δὲ ὑπὸς τοιούτοις ἐστὶ νυν ἐτιμᾶξιν*. Ejusmodi sceleratum autem esse Eratosthenem, nunc demonstratum eo, scil. qui et ipse scelera committere haud dubitet aliosque facinorosos laudet. REISKE. Nempè *γὰρ* refertur ad id quod eleganter reticetur. Vide suprà ad p. 62. n. 1. et ad p. 66. n. 6.

8. *τα ἐναντία ἐπράξιν*,] Videtur excidisse vox *οὐτος*, vel *Ερρατοσθένης*. MARKLAND.

9. *ἐκ τῶν τετρακοσίων*] *tempore Quadringentorum*, qui summam potestatem Athenis antehac injuste usurpaverant, quorum tamen imperium minus esset diuturnum. Vide Thucyd. lib. 8.

I. 9

1. ἡ ναυμαχία.] Pugnam illam infelicem intelligit apud *φυλάρχην* Ægos, ubi Lyfander classis Athenienfium potitus est. 138.

2. ὅθι τις τάσις ἤξεν.] Gemino modo hæc possunt accipi, aut pro parentheticis (*unde quoque molitionem suam rerum novarum auspiciati sunt*) aut pro interrogatione. Undè tandem res novus moliri cepere? ut respondeat πῦντι—quinqueviri—REISKE.

3. φυλάρχης τι ἐπὶ τῆς φυλακῆς—] constituebant phylarchos ad custodias vel vigilias obeundas, et ad præsidendum in locis urbis opportunis. REISKE.

4. ἐπιβουλίσθῃ.] Angl. *you were ensnared*, ὥπως μὴ ἀγαθὸν μανθῇ ψηφισθῇ, *that you could neither pass any decree for the advantage of the state, and should be oppressed by a variety of wants.* Ubi observandum, tempus futurum, ut ψηφισθῇ, ἴσθῃ, et paulò infra ἴσονται, &c. post aliud verbum, reddi debere tanquam imperf. subj.

5. οἷσι τι ἴσονται.] Vide suprà ad p. 5. n. 6.

6. συμπραττόντας.] Collegas suos—ἀλλὰ τὴν αὐτῶν Ἐρατισθένην ἀκυσάντας, *eos qui ex ipso Eratisthene audiverunt.*

7. καταμαρτυροῦναι αὐτῶν.] *testimonium perhibuissent contra illos*—nempe Quinqueviros.

8. καὶ τὴν ὁρμὴν.] Ordo est: καὶ μὲν, εἰ ἰσχυροὶν, καὶ νομοῦν τὴν ὁρμὴν πίστες ἐπὶ τοῖς κακοῖς τῶν πολιτῶν, ῥαδίως δὲ παρεκκλίνον ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τῆς πόλεως. *Et quidem, si sana mentis essent, non sana esse illa juramenta putassent, quæ ad civium damnum perlinerent, pro emolumento autem civitatis eadem sine scrupulo violassent.*

9. καὶ Βατραχὸς—] Subaudi παραδείγματα; ἵνα, *exempli causa, nec Batrachus nec Æschylides vera indicant; sed pro veris, quæ confecta essent a Trigintaviris, deferunt, &c.* Nodum in scirpo quæsisivisse hoc in loco videntur viri docti Taylor et Markland; atque ipse etiam Reiske, qui eos sæpè nimis petulanter reprehendit.

1. ὅσοι κακοὶ ᾔσαν—] Angl. *whoever were enemies in their heart to your popular state*—οὐδὲν ἐλάττω εἶχον σιωπῶντες, *lost nothing by their silence; ἑτέροι γὰρ ᾔσαν—for there were others, who said and did the most ruinous things, which could possibly be done to the state.* 139.

2. εἰ δὲ μή—] Videtur hic ellipsis esse vocum τὰτο μὲν αὐτῶς ἔχει, *hoc se bene haberet.* [Vide suprà ad p. 83. n. 2.] ἴσως δ' αὖ ἔχει εἰπεῖν, κ. τ. λ. Sensus sic Angl. exprimi potest—*But perhaps (and some of you may think this a sufficient apology) he may say, that he was afraid of seeming to oppose the Thirty by speaking out his sentiments: This indeed would have been well—it would have been a good reason, if it had*

Vol. I.

I.

been

139. been true. *οὐδὲ μὴ*—but if this was not really the case, *ὑπάρθεος ἄλλος ἔσται*—*κ. τ. λ.* then it will be plain, both that those deeds of theirs were perfectly agreeable to him, and that he had such influence with them as to run no risk of sustaining any hardship in consequence of his opposition. Quod omnino sapit subtilitatem Lysiae.

3. *αὐτὸς οὗτος*—] Eratosthenes scil.

4. *μοι πάντα κρατεῖν*,] Malle, *πάντα κρατεῖν*. MARKLAND. —Mihi dubium nullum est, leg. esse *μονοι πάντα κρ. ὑπὲρ σοφί* omnia sint acri, h. e. rebus in omnibus dominaturi, nihil non pro arbitrio suo et ex libidine suâ gesturi. REISKE.

5. *Θρασυβουλὸν Φύλην καταληφτοῦς*,] Hic enim (*Thrasymbulus* scil.) quum Phylen confugisset (quod est castellum in Atticâ munitissimum) non plus habuit secum quam triginta de suis. NEPOS in Vita Thrasyb. cap. 8. ubi vide plura.

6. *συνομιαν*,] Opinor *ἑνωσιαν*. MARKLAND. Nullus dubito Marklandum verum vidisse. REISKE.

7. *καταψηφισατο*,] *καταψηφίζομαι*, sententiam fero adversam, damno. *τινὸς θανάτου καταψηφίζομαι*, Angl. to condemn one capitally. Vide supra ad p. 57. n. 2.

8. *καὶ αἱ ταραχαὶ γινώμεναι ἦσαν*,] Angl. and the disturbances were over. Nam ea est vis temporis, quod vulgò vocant *Perfessum*, ut, in nonnullis verbis, dum *Præsens* exhibet *Tempus* rei *perfectæ* (undè ritè vocatur *Præsens Perf.*) simul denotet id quod est omninò diversum à verbi vulgari significatione: veluti quùm Latinè dicimus.—FUIT Illium, *Illium hath been*, i. e. *Illium is no more*. Virg. Vixerunt, *they have lived*, *they have done with living*; i. e. *they are dead*. Sic etiam Græcè *αἱ ταραχαὶ γινώμεναι εἰσι*, the disturbances are done with being: i. e. they are over, they are finished. *αἱ ταραχαὶ γινώμεναι ἦσαν*, the disturbances were over. Quod quùm minus intelligeret Jo. Taylor, sensum oratoris hic prorsus extinxit, hoc modo reddens—*dissentiones in urbe factæ sunt*—neque alteri illi Latino Lysiae interpreti Jo. Jac. Reiske perspectior fuit vis hujus temporis, tametsi sententiam oratoris ex contextu satis acutè perceperit. “Leg. videtur, inquit “ille, *καὶ αἱ ταραχαὶ γινώμεναι κατέστησαν*, prioresque tumultus “conquieverant.” Vide pulcherrimam hujus temporis enarrationem in libro, cui titulus HERMES, [lib. I. cap. vii.] auctore JAC. HARRIS nuper defuncto, viro non solum Græcè eruditissimo, sed summâ modestiâ atque probitate prædito; cujus interitum plorant, diuque plorabunt Græcarum literarum fautores.

140. 1. *ἵνασιν αὐτοὺς ἀπὸ Πύρρου*] *αὐτοὺς* designat oppidanos, à Pirænsibus acie devictos: hos sinebant exules in Piræo collecti salvos in urbem redire. REISKE.

2. *κατέστησαν*

2. κατισησαι,] supple *ἑαυτὺς*. Vide suprà ad p. 85. n. 7.

3. τοῖς ἐξ αἰτίας] Lege *τῶς*. TAYLOR.

4. τῶνθεοῖς] Vide suprà ad p. 107. n. 6.

5. τὴν ἱερὰν ἐμποδῶν οὐτῶν,] *quod res divina impedimento essent.*
TAYLOR.

6. ἑκατὸν ταλάντα] Vide suprà ad p. 86. n. 12.

7. ἡν ἔχη ἐπικυρῶς μισθῆναι.] Vide suprà ad p. 3. n. 14.

1. καὶ τιλευτῶντες] Vide suprà ad p. 39. n. 7.

141.

2. τῶν μὴ συμμαχῶν] scil. τῶν τοῖς Λακεδαιμονίοις ὑπαρχόντων.

REISKE.

3. οἱ δὲ ἀνδρες ἀγαθοί,] scil. ἐκώλυθησαν, vel τὸτο ἐνεδίσθη.

REISKE—οἱς ὑμεῖς δηλώσατε—κ. τ. λ. Angl. *unless they had been prevented by brave men : to whom do you prove that you are ready to make a requital, by inflicting punishment upon their enemies.*

4. ὁμῶς δ'·] i. e. ὁμῶς δὲ παρέξομαι, Angl. *however I will produce them, &c.*

5. ὡς πλείον,] ἐπὶ interpone, aut πλείων lege. REISKE.

6. διὰ βραχυτάτων] Vide suprà ad p. 130. n. 5.

7. καὶ μηδὲν τὸτο παρεῖν,] Angl. *And let not this supposition be entertained by any one, ὡς Ερατοσθένης κινδυνεύοντος, Θεραμένης κατηγέρῳ, that while Eratosthenes's trial is depending, I enter upon the accusation of Theramenes ; and thus deviate from the question before you. What I am going to say of Theramenes is exactly in point. [Vide infra ad n. 8.] γὰρ πῶθ' αὖτις αὐτὸν ἀπολογησάμεναι, for I understand that Eratosthenes's apology is, ὅτι ἱκανοὶς φίλος ἦν, that he was in habits of friendship with Theramenes and his party—those, viz. who had opposed the violence of the other tyrants, particularly that of Critias, καὶ τῶν αὐτῶν ἔργῳ μετείχε. and shared in the same meritorious transactions with them. καίτοι σφόδρ' αὖ αὐτὸν οἶμαι μετὰ Θεμιστοκλέους πολιτευόμενον, προσποιεῖσθαι πράττειν ὅπως οἰκοδομηθῶσι τὰ τεῖχη. And truly I have a violent suspicion that he is a person who, if concerned in the administration with Themistocles, would have affected to cooperate in the building of the walls : [Vide Thucyd. lib. I. et Corn. Nep. in vitâ Themist.] ὅποτε καὶ μετὰ Θεραμένηους, ὅπως καθαιρεθῶσι. But when concerned with Theramenes he joined in demolishing them.*

8. καὶ γὰρ μοι δοκῶσι ἴσῳ ἀξιοῖ γένησθαι.] Ante voces καὶ γὰρ nonnulla deesse puto : nisi corrupta sit vox γὰρ. MARKLAND. Nequaquam corrupta est vox γὰρ, sed, per notam ellipsin, refertur ad id quod eleganter reticetur. ἀλλὰ μάτην, sed frustra, καὶ γὰρ μοι δοκῶσιν, &c. non ENIM mihi videntur—[Vide suprà ad p. 66. n. 6. item ad p. 62. n. 1.] but in vain, for Themistocles and Theramenes do not appear to me to be entitled to equal honour. Pro vulgari lectione ἴσῳ δοκῶσιν.—H. Steph. in proponit. Markland mallet ἴσῳ, quam dedit Reiske.

Sed

Sed n'hil opus: vulgaris *οὐκ* rectè se habet; usurpatur ac-
tè ad: erbialiter.

9. *Ἄξιόν μοι γὰρ καὶ*—] post *γὰρ* subaudiri debet *ἔστιν*. REISKE.
10. *ἐνὶ χρεῖν—πρωτῶν*] Vide suprà ad p. 7. n. 5.
142. 1. *πρωτῶν; αὐτῶν*—] *πρωτῶν*. SCHOT. CANTER.
2. *τῶν*] redit ad Theramenem ejusque patrem. REISKE.
3. *πρὸ αὐτῶν*] Pisandrum et Calleschrum. REISKE.
4. *πραγίτης μὲν τῆς ἐν Ἀρείῳ πατρὶς βουλῆς οὐταρίας*] *cum sena-
tus Arcopagiticus de salute v-stra erat sollicitus*. TAYLOR.
143. 1. *καὶ*] Potius *καὶ*. Lacædemoniis scil. TAYLOR.
Sed et vulgaris ferri possit.
2. *γινώσκεις τὴν παρασκευὴν*—] *παρασκευὴ* est oratoribus Atticis
conjuratio fictionis, clandestina machinatio sceleratorum, qui
secretis consiliis inter se agitatis in id consenserunt, ut operæ
fraudisq; et gratiæ et potentiæ quicquid possent conferrent,
ad efficiendum, ut jus æquum pervertatur, et libertas civilis
opprimatur. REISKE.
144. 1. *τοῖς Φιγυρίῳ*] non illis qui à Phylà, post sublatam xxx
tyrannorum tyrannidem, domum redissent, qui reditus cæde
Theramenis est posterior, sed his qui post cccc viros, dudum
ante. REISKE.
2. *Καὶ τοῦτων*—] hic absolutà excursionē de Theramene,
redit orator ad propositum conficiendum, quod hoc est. Era-
tothènes fudit Theramenis amicitia, per eamque sperat se
elapsurum. Atqui Theramenes inimicis reip. vestræ fuit in-
festissimus. Ergo Eratothènes quoque est. Ergo puniri de-
bet. REISKE.
3. *αἰτίαι γέννηται*] scil. Eratothènes cum sodalibus. Ego
vero malim legi *αἰτίαι γέννηται*. ut ad solum Theramenem
referatur. REISKE.
4. *τούτων*] Vide suprà ad p. 106. n. 1.
145. 1. *ἡμεῖς δὲ νῦν εἰς κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν καθίσταμεν*] Angl.
*but now we are in such a state as to give an opportunity not only
for accusation but for defence*. *καθίσταμεν* pro *καθίσταμεν*. Supple
ἡμῶς αὐτοῖς. Vide suprà ad p. 3. n. 7. et ad p. 27. n. 4. item
ad p. 29. n. 4.
2. *λαβεῖν*] post *λαβεῖν* videtur *ἰκανὴν* deesse. REISKE. [Vide
suprà ad p. 137. n. 1.] *πῶς οὐκ αἰσχρὸν ἡμῖν καὶ ἄντιον ἀπολείπειν
ἥτινα τις βυλῶτο παρὰ τούτων λαμβάνειν*; Angl. *how shameful
would it not be for you to omit any punishment whatever, that any
person should wish to inflict upon them?* *ἥτινων* accus. sing. F.
ab *ἐτίμῳ*, quicumque. *ἥτινα*, Relativum est.
3. *τοῦτον δ' ἡμῶν καὶ ἀπεφρονῶν, ἢ ἑτέροις πεπιστευκῶν*] Aut de-
lendum est hoc *δὲ* aut cum *ἢ* mutandum. REISKE. Forſan
scribendum *δ' ἢ*. [Vide Hoogev. de L. Gr. Particulis, p. 248.]
And thus, he either despises you, or confides in some other men.
[Vide

[Vide suprà ad p. 27. n. 4.] ὡς ἀμφοτέρων ἀξίον [εἶναι ὑμῖν] ἐπι- 145:
 μελεσθῆναι ἰσχυμένους, ὅτι καὶ ἑαυτὰ δυνάμει ποιοῦν, καὶ ἑτέροις συμ-
 πρῶσσαντων, both of which circumstances it is worth your while to
 mind, when you reflect that you could have perpetrated those things
 without the assistance of others, καὶ αἱ οὐ ἐπείχεσθαι εἶναι, [pro-
 εἶναι Taylor legit εἶναι, vel εἶναι, vel εἶπαι, nor would they now
 have attempted to speak (or, to come hither) in order to defend
 themselves. Reiske mallet εἶναι.] καὶ ὑπο τῶν αὐτῶν οἰομένοι
 σωθῆσθαι, unless they had expected preservation from the same
 accomplices, οἱ καὶ ταῖς ἡμεῖς βοηθοῦντες, who do not come
 merely with a design to abet them, ἀλλὰ ἡγούμενοι πολλὰν ἀδίαν
 σφισιν εἶναι τῶν πεπραγμένων, but upon the supposition that their
 own fear on account of what they have already perpetrated, will be
 in a great measure removed, καὶ τοῦ λοιποῦ [πολλὰν ἀδίαν σφισιν εἶ-
 ναι] ποιοῦν ὅ, τι αὐτοὶ βούλονται, αἱ, κ. τ. λ. and that for the future,
 they will be under no restraint in doing whatever they have a mind,
 if, &c.

4. Ἀλλὰ καὶ τῶν συνεστῶτων αὐτοῖς ἀξίον θαυμάζειν,] Angl. but
 with respect to those who are advocates for them, one might wonder
 —[Pro vulgari συνεστῶτων Reiske dedit συνεστῶτων. Sed vul-
 garis videtur satis recte se habere,—those who cooperate with
 them,—ponitur in gen. post θαυμάζειν, per notam syntaxis—
 one might wonder] ποῦτος ὡς καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ αἰστανται, whether
 as good and worthy men—whether in virtue of their own mer-
 it, they will desire a pardon for Eratosthenes and his associates, τῶν
 αὐτῶν ἀρετῇ πλείους ἀξίαι ἀποφαίνοντες τῆς πονηρίας, [supple
 κεινῶν] demonstrāting their own virtue to be superior to the crimes
 of their clients. (βούλομαι μὲν αὐτοὺς οὕτω προθυμῶς εἶναι σῶσαι
 τὴν πόλιν, ὥστε οὕτοι ἀποδύναι, and truly I should wish that these
 pleaders had been as eager to save the state, as their clients have
 been to subvert it.) καὶ ὡς δύναι λαγεῖν ἀπολογηθῆναι, or, trusting to
 the force of their rhetoric, will they apologize for them, καὶ τὰ του-
 τῶν ἔργα πολλὰ ἀξία ἀποφαίνουσιν; and even demonstrate their deeds
 to have been meritorious?

1. σφῶδρα ἐπιλησμονίας—ἐπ' ἐκφορᾷ εἶναι.] vos nimirum socor- 146:
 des et obliviosos esse ducentes, si existiment se securē per populum vest-
 rum posse triginta viros servare, cum per Eratosthenem ejusque socios
 periculum erat interfectorum exequias ire. TAYLOR.

2. Οὐκ ἔστι δύναι—] In hoc loco primum, pro αἱ leg. videtur η
 vel εἰ. Sic καὶ δύναι η. grave et insandum sit. hic inficit
 oratio paululum. tum de novo sic orditur τῶν μὲν ἀδικῶς—de-
 inde, pro καὶ ἐκφορᾷ legendum arbitror καὶ ἐπ' ἐκφορᾷ, uti-
 que, profectō, procul dubio, exsequias ibunt, honoris causā.
 tertio, βοηθεῖν ē Taylori annotatione adici, pro vulgari βο-
 ῦναι. REISKE. Forfan sententia interrogationem continet—

Οὐκ ἔστι

146. Οὐκ οὐν δεινὸν [ἴσθι] Angl. *It is not an extraordinary circumstance—*εἰ τῶν μὲν ἀδικῶς τεθνηῶτων οἱ φίλοι συνεπαθόντο, *that the friends of those who had suffered an unjust death usually perished along with them* [if they ventured, to wit, to perform their funeral exequies:] αὐτοῖς δὲ τοῖς τῶν πολλῶν ἀπολείπον, ἢ πῶς ἐκ κήρυον πολλοὶ ἔχουσιν, ὅποτε βοηθεῖ τοσούτοι παρασκευάζονται; *and that great numbers will certainly attend the funeral rites of those who ruined the state, since so many now appear in their behalf?* i. e. *will do them honour by attending their funeral rites when they die; if we may be permitted to judge from the crowds that are now ready to plead their cause?* Apud Græcos nempe, res erat summi momenti ut defunctorum exequiis ritè celebrarentur.

3. αὐταῖς περ,] id est, h. l. κατηγορεῖν. καὶ μὲν δὲ πολὺ βῆσαν ἴσθαι—ἀπολογησάσθαι. Tametsi multò est, meà quidem sententià, faciliùs hos accusare de injuriis, quas vobis dederunt, quam his est crimina purgare. REISKE.

4. ὡς Ερατοσθένη—κακὰ ἐργασται,] Vide suprà ad p. 136. n. 10.

5. ὅτι δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων—] —in omnibus Græcis simul sumtis, qui vos bellis unquam exagitârunt, nemo est, qui vos pluribus affecerit damnis, quam hic unus Eratosthenes. REISKE.

6. ἐκ οἰονταί] subaudi διὰ τούτο. REISKE.

7. καὶ ἀνέφικτος,] Atticè pro καὶ ἀνέφικτος—καὶ ἀνέφικτος, damno. ἀποφικίζομαι, absolvo. Vide ad p. 43. n. 6. et ad p. 57. n. 2: item ad p. 139. n. 7.

147. 1. οἷσθι] 2. pl. præf. imperat. m. ab obsoleto ὦν, fero.

2. Βυλαμαι—] Ordo est: Βυλαμαι δὲ καταβαίνειν ἀναμνηστικῶς ἐκατέρωσιν ὀλίγα, volo descendere, i. e. descendam [de suggesto nempe—Vide suprà ad p. 134. n. 1.] postquam utrisque in animos pauca revocavero.

3. σφῶδες ἐχέσθι,] Vide suprà ad p. 46. n. 1.

4. ὡς ἢ ἡττημένοι;—] in quo si vinceremini, pari eratis loco futuri atque victores; h. e. perinde servi xxx tyrannorum, atque illi, a quibus victi fuissetis, erant. REISKE.

5. τούτοις,] scil. xxx tyrannis.

6. ἐκ τῶν πραγμάτων] subauditur τῶν τότε ὑπαρχόντων. Sæpe vocab. πρᾶγματα malo sensu usurpatur pro molestiis, negotiis turbulentis et luctuosis, ex illis negotiis calamitosiis, in quibus versabantur. REISKE.

7. Συνωφελίσθαι μὲν γὰρ ὑμᾶς ἐκ ἡμῶν, συνδιαβάλλεσθαι δ' ἄνθρωποις. nam vos quidem haud dignos existimabant, qui ullum cum illis emolumentum perciperetis, cogeant autem infamia participes esse.

8. φυλακῆς

8. φυλακας της σφαιρας αρχης—] *custodes sue dominationis*—
per φυλακας intelligit milites præfidiarios Lacedæmoniorum.
Pro vulgari ὑμειρας Reiskius dedit σφαιρας, monente Mark-
lando.

9. πρωτοι μιν των οπλων αναμνησθητε,—] *primum quidem arma
vestra in animos revocate,—quod post multas pugnas in alieno solo
à vobis pugnatas, armis vestris, non ab hostibus, sed ab his homini-
bus, tempore pacis, spoliaremini.* αφαιρω sæpè habet post se dupli-
cem accusativum, quorum alterum vox passiva retinet.

1. και υδι ταφης της ναμιζομενης εισαν τυχαν'] *neque siverunt* 148.
ut sepulturam legibus constitutam obtinerent. Vide supra ad p.
146. n. 7. sub fin.

2. της παρα των θιον τιμωριως.] *quam ut divina vindicta labe-
factari possit.* TAYLOR.

3. αυτοι μιν αν—] Ordo est: αυτοι μιν αν σφειρατι δεσαντες
μη παθησι τοιαυτα οια και προτιρον. Angl. You would have fled
*impressed with the fear of suffering the same sad calamities as
before.*

4. δια της των τροπης,] *propter horum hominum mores*—τρο-
πος est ingenium, mos, indoles, &c. quasi dicas Angl. a turn or
cast of mind.—derivatur à perf m. verbi τροπω, verto.

5. επι ξινης,] supple χωρας.

6. μικρον αν ινικα συμβολαιων ιδυλεον,] *propter parvum es
alienum in servitutem redacti fuissent.*

7. Αλλα γαρ—] SED non opus est ut hæc enarrare pergam,
NAM.—Vide supra ad p. 62. n. 1.

8. Όμως δε της μιας προθυμιας υδιν ιθαλειπται.] inter προθυμιας
et ιθαλειπται interpolui υδιν. Ego studium contentionemque me-
am haud passus sum desiderari. REISKE. Sed hoc est sensum
oratoris in contrarium mutare: Nec υδιν ullo modo inter-
poni debuit. Non enim hoc dicit Lysias, se nihil omisisse
quod dictum oportuit pro templis deorum, &c. sed animi
fervorem sibi deficere ad verba facienda pro templis deo-
rum, &c. Nam όμως δ' non hic est tamen, attamen; sed atque
adeo—ιθαλειπται της μιας προθυμιας υδιν των ιερων—and accord-
ingly my eagerness to speak for the temples is insufficient—it is
inadequate to the subject; which would require the joint ef-
forts of many—Atque hanc esse primigeniam significationem
particulæ όμως monstravit vir doctissimus Henr. Hoogeveen,
Doct. Part. Gr. L. p. 817.

9. τα μιν αποδοτε,] intelligit Orator vasa, donaria, et cæ-
teras res sacras in Templis repositas, quas Illi vendiderunt fur-
reptas. MARKLAND.

1. οis υμεις, επειδη ζησειν επαμυναι εκ ηδυιασθι, αποδαντες βοη-
θει.] quibus vos, quoniam vivis auxilium ferre nequivistis, jam
desunatis succurrite. 149.

2. αποζημισατε

2. ἀντιφροσὶς—καταφροσὶς.] Vide suprà ad p. 146.
 n. 7.
 3. τιμωρίας πειραιεύς.] Videtur *φαινητορίας* interponendum.
 REISKI,

II. NOTÆ IN ISOCRATEM.

151. 1. **E**X ISOCRATE.] Isocrates Theodori filius Athenienſis, magnus ac nobilis rhetor et philoſophus, natus eſt Olymp. LXXXVI. 1. ante Chr. 436. Vixit annos prope centum et obiit Olymp. cx 3. Præceptores ferè habuit Prodicum Ceum, Georgiam Leontinum, Tiſiam Syracuſanum. Propter imbecillitatem vòcis, et magnam verecundiam, rariùs in publico dixit, nec rempublicam geſſit. Nobiliſſimis autem adoleſcentibus erudiendis, et graviſſimis orationibus ſcribendis, opes et gloriam intra domeſticos parietes confeſcutus eſt. Primum apud Chios, deinde Athenis ludum aperuit, “è quo, “ ut ait Cicero [de Orat. II. 20.] innumeri principes exierunt; et domus ejus officina habita eloquentiæ eſt.” Orationes ejus ad noſtra tempora pervenerunt una et viginti; et quædam Epistolæ. Doctrinà ſuperiores rhetores vicit, et diſcipulos primus docuit in ſoluto ſermone modum et numerum quandam ſervare. “ Genus orationis [verba ſunt Hieronymi Wolfii] numeroſum, purum, et ornatum, delectationi honeſtæ et ingeniorum culturæ magis eſt, quam forenſi contentioni accommodatum. Sententiæ in eo paſſim graviſſimæ ſunt, tam philoſophiæ, quam ad vitam civilem pertinentes. Docet rationem ſtudiorum: dat gerendæ reipublicæ præcepta: et imperandi et parendi diſciplinam tradit: rectè facta magnificè exornat: argumentorum gravitatem ſuaviſſimæ orationis concinnitate quaſi condit et demulcet, ut non abs re Attica Siren fuerit appellatus. Cum igitur utile dulci miſcuerit, nec tantum doceat, ſed moveat etiam et delectet: omne tuliffe punctum, ut ait Horatius, videri poteſt, et omnibus honeſtatis et eloquentiæ ſtudioſis quam commendatiſſimus eſſe debet.”—“ Nam (ut verbis utar Ciceronianis) qui Iſocratem maximè mirantur, hoc in ejus ſummis laudibus ferunt, quod verbis ſolutis numeros primus adjunxerit. Quum enim videret oratores cum ſeveritate audiri, poëtas autem cum voluptate, tum dicitur numeros ſecutus, quibus etiam in oratione uteremur, cum jucunditatis cauſâ, tum ut varietas occurreret ſatiitati.” [In orator.] Vitam Iſocratis ſcripſerunt Plutarchus

Xarchus, Philostratus, Dionysius Halicarnassensis : quos illi 151.
adeant qui de Isocrate plura velint. Videant etiam Fab.
Biblioth. Gr. Lib. II. cap. 26. et Harles. Introd. in Hist.
Ling. Gr. p. 157.

EDITIONES ISOCRATIS.

1. Isocrates, ejusque Vita à Plutarcho, Philostrato, et Dionysio Halicarnassense descripta, Græcè, Curâ Dem. Chalcondylæ, Mediolani per Hen. Germanum et Hen. ex Postremulo, 1493. in fol. [Quæ editio ibi repetita est eodem anno in 8vo.]

2. Isocrates, Alcidasantis, &c. Orationes, Græcè, Venetiis apud Aldum, 1513. in fol.

3. ————— Hagencæ ex officinâ Secerianâ, 1533, in 8vo. [Quæ est repetitio Aldinæ.]

4. Isocrates nuper accurate recognitus et auctus. Græcè, Venetiis, in ædibus hæredum Aldi Manutii et Andrea Asulani, mense Julio, 1534, in fol.

4. Isocratis Scripta quæ quidem nunc extant omnia, Græco-latina postremò recognita : Hieronymo Wolfio Oetingensi interprete, annotationibus novis et eruditis illustrata, &c. Basileæ, ex Officinâ Oporinianâ, 1570, in fol. [Quæ sæpè ibidem repetita est, notis brevioribus, in 8vo.]

6. ————— Gr. et Lat. ex Hieronymi Wolfii interpretatione, et H. Stephani diatribis VII. in Isocratem. Apud ipsum Stephanum, 1593, in fol.

7. ————— Lutetiæ apud Paulum Stephanum, 1604, in 8vo.

8. ————— Gr. et Lat. curâ J. T. B. A. Parisiis, apud Chappelet, 1621, in 8vo.

9. ————— Ibidem, apud Jo. Libert, 1621.

10. ————— Genève, 1636, in 8vo.

11. ————— Varias Lectiones, versionem novam, ac notas adjunxit Gul. Battie, M. D. 2 vols. Lond. 1749, in 8vo, [Idem antea ediderat orationes VII. et epistolas IX. Cantabr. 1729, in 8vo.]

12. ————— Gr. et Lat. cum versione nova, triplici Indice, variantibus lectionibus et notis. Edidit Athanasius Auger. 2 tom. Parisiis, 1783, in 8vo. [Editio pulcherrima.]

☞ Quædam ex orationibus Isocratis sæpè sunt editæ ferorū ; quas longum foret enarrare.

2. ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ.—] I. C. ISOCRATIS AD DEMONICUM ORATIO.

SCRIBITUR hæc Oratio ad Dæmonicum quemdam Atheniensem
VOL. I. M

151. *ensem privatum hominem et adolescentem, filium Hipponici, viri divitiis et virtutibus commendatissimi, qui Isocratis amicus et familiaris fuerat; ipsi dat præcepta quibus vitam non tantum rectè et honestè, sed etiam suaviter et commodè exigat.* AUGER.

Partes hujus libelli sunt tres: Principium, Doctrina de moribus, et Peroratio. Sunt enim perquam artificiosè præceptiones in medio cohortationum collocatæ. WOLF.

3. *διαγιναι*] *differentes*, pro *διαγινωσκας*, *διαγινωσκων*, *διαγινωσκων*, Atticè pro *διαγινωσκων*, *-ων*, *-ας*. Vel potius, pro *διαγινωσκων*, *ων*, *-ας* perf. med. ab obsoleto *διαγινωσκω*, fut 2. *διαγινωσκω*, p. m. *διαγινωσκω*. Sed si sit act. v. subauditur pronomen reciprocum *ιαντας*: et est præf. perf. Vide suprâ ad p. 27. n. 4. et ad p. 29. n. 4.

4. *ελληφασιν*] Nota hic, ut et alibi millies, aoristum sumi non solum in sensu præsentis, sed in sensu SOLEO FACERE. *Ελληφασιν*, capere solent: sic *διελυσι*, dirimere solet. AUGER. Sed mirum est virum doctum non observasse *ελληφασιν*, [Atticè pro *ελληφασιν*] non utique aoristum esse sed perf. i. e. *præf. perf. πολυ δι μεγιστη διαφορα ελληφασιν*—Angl. *but they have assumed by far the greatest difference*, i. e. *they differ most of all*—Cæterum de Græcorum Aoristo in sensu maxime indeterminato vide suprâ ad p. 19. n. 6.

5. *τας δε των σπουδαιων φιλιας υδ αν ο πας αιων εξαλειψαν.*] Angl. *but even eternity itself would not be able to obliterate the friendships of the Worthy.* Vide suprâ ad p. 27. n. 11.

6. *της δοξης ορεσμεν.*] *eos qui gloriam appetunt.* BATTIE. *ορεσμεν*, in v. act. *porrigo*, *ορεσμαι*, in v. med. *porrigo* incipsum ad aliquod captandum. inde *appeto*, *cupio*.

7. *παιδιας αντιποιμινος*,] *αντιποιμω*, *E contrario facio*, *Vicissim facio*. *Par pari reddo*, *αντιποιμωμαι*, *Vendico*. *Attribuo tibi*, *Αττογο tibi*. Genitivo jungi solet. H. STEPHANUS.

152. 1. *ακμην φιλοσοφας*,] *ακμην* adverbialiter sumitur subaudiendo *κατα*. Nonnulli interpretantur, adhuc, etiamnum; sed melius forsan interpreteris; vivide, ardentè, studiosè—Nota apud Isocratem *φιλοσοφειν* significare sæpius, literis studere, sicut *ει φιλοσοφει*, viri litterati. AUGER.

2. *της προτρεπτικης λογης*,] *Orationes hortatorias*, nempe hic ad eloquentiæ studium. AUGER.

3. *υ μιν περι γε το κρατιστου της φιλοσοφιας διαλεχουσιν*] *non in eo tamen versantur, quod est in disciplinarum studio præstantissimum.* Hic rursus nota vocem *φιλοσοφια* non eo semper iensu accipiendam esse apud scriptores Græcos, et nominatim apud Isocratem, quo vulgò apud nos accipitur PHILOSOPHIA, sed sæpius interpretandum esse studium litterarum. AUGER.

4. *αλλ' οπως τα των τροπων*—] Ordo est: *αλλ' οπως δεξονται πειθακναι σπουδαι* [*κατα*] *τα ηδη των τροπων*, *sed quomodo honorifi-*

his moribus ac ingenio præditi videbuntur. πικρὸν, *naturâ sum comparatus, sum.* τρόπος, *mores, à τρεπω, verto, quasi dicas Angl. a turn of mind.*

5. ἡ παρακλῆσις—ἀλλὰ παραινεῖσιν—] Apparet ex hoc loco per παρακλῆσιν intelligi debere, hortationem ad eloquentiam, et per παραινεῖσιν, hortationem ad virtutem : undè hæc oratio inscribitur πρὸς Δημοτικὸν παραινεῖς, vel παραινετικὸς λόγος. AUGER.

6. Καὶδὸς μὲν γὰρ ἡ χρόσις ἀνέλπει, ἡ τοσὺς ἡμερῶν.] Angl. *For eithèr time consumes, or disease impairs beauty.* De Aoristo in sensu maxime indeterminatio vide supra ad p. 19. n. 6.

7. Ῥωμῇ—οφείλεις,—ἐλπίει.] De aoristo vide supra ad p. 19. n. 6.

8. τῶν ασκυντῶν] Potest hic intelligi ἰσυνῶς, qui sese exercent, οἱ ἀλλήτοι. WOLF.

1. τῶν ἱκανῶς πεπραγμένων.] Vide supra ad p. 136. n. 10. 153.

2. Οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ] *Quinetiam.* Quod si ἢ μὲν, ἀλλὰ, simpliciter reddimus, *Enimvero,* vel, ut aliquando fit, *sed,* perit tota negatio, quam adfert το ἢ, vel ἢ μὲν. Negat nempe ἢ μὲν, vel superiora, vel aliud quid extrinsecus advocandum, cui το ἀλλὰ vi διαφορικῇ diversum quid opponit. Totius itaque το, ἢ μὲν, ἀλλὰ, usus est ἐπαγορευτικός, tollens superius, et quod aptius est reponens.—Ast ubi post ἀλλὰ invenitur καὶ ἐπιδοτικός, priora quidem neque prorsus, neque partim tolluntur, sed iis nobilior pars additur : manet tamen ἐπαγορευτικός, qua is, qui ita loquitur, indicat se pro rei dignitate, magnitudine, aut atrocitate non satis dixisse, quare superaddit id, quod maxime palmariam videtur. HOOGEVEEN, doctrina Particularum L. Græc. pp. 951, 955.

3. καὶ τοῖς φίλοις κοινός.] *et cum amicis omnia communicans.* Gallicè *Dévoué sans réserve à ses amis.* AUGER.

4. Ἀλλὰ το μὲν ἀκριβὲς αὐταῖς—] Sive perfectionem dicas, sive certitudinem, sive accuratam rationem, sive diligentiam, sive quid aliud, parum commodum erit : Si vero το ἀκριβὲς αὐταῖς δηλωσώμεν, sic efferas, ἀκριβὲς ἢ ἀκριβεστερον αὐταῖς δηλ. commodius explicabitur Latine, *accuratè aut accuratius eas declarabimus.* WOLF.

5. ἐπαρνεσάμεν,] Angl. *We have produced, or exhibited,* 1. pl. perf. M. Atticè pro ἐπαρνεσάμεν, ab obsoleto παρνεσάμεν, idem quod φημι. perf. M. παρνεσάμεν, Atticè παρνεσάμεν.

6. Οὕτω δὲ τῶν γυναικῶν—] Ordo est : —ὅτι ἀδυνατεῖ [εἶ] το μὲν πεπληρωμένον πάλαι καὶ καλῶν ἀνδράων οὕτω διατεθῆναι τῶν γυναικῶν, *impossibile autem est ut ille qui multis præclarisque præceptis non est instructus animum suum ita disponeret.* διατεθῆναι, 201. 1. pass. in sensu medio. Vide supra ad p. 7. n. 10.

2. αὐξάνει

154. 1. αὐξῆσθαι πύφου.] Angl. *It is naturally improved.* Vide supra ad p. 68. n. 1.
 2. συνταμίως ὑποδιδῆσθαι.] *brevitur submittere mōnita quædam mea, ut planè indicat v. med.* Cæterùm δοκεῖς, est optativus Atticus, pro δοκεῖς, δοκεῖς. Vide supra ad p. 94. n. 2.
 3. αὐθαδῆς.] Angl. *conceited.*
155. 1. Εὐλαβεῖς τὰς διαβολὰς.] *Caveo a criminationibus,—*
 2. εὐδοκίμοις,—] Atticus opt. pro εὐδοκίμοις, [Vide supra ad p. 94. n. 2.] *benè audire licet,—α φαινοῖο τὸντα μὴ κρατῶν, si planè hæc non admittas,—* Notandum est [verba sunt “Thomæ Hutchinsonson ad Xenoph. de Cyri Inist. propè initium] verba δοκεῖν, φαίνεσθαι, νομίζεσθαι, ita à Græcis adhiberi solere, ut per ea significant (non dubii quidpiam aut ambigui, non quod videtur, sed) quod *revera* est.” Cæterùm ἐπιτιμῶς est Att. opt. pro ἐπιτιμῶς, ab ἐπιτιμῶν, *reprehendo, objurgo, &c.*
156. 1. τοῖς αὐτοῖς] *cum iisdem hominibus,—πρὶ τῶν αὐτῶν, de iisdem rebus,*
 2. ὕψ’ ὃν κρατεῖσθαι—] Ordo est: —*πολλὰν ὑμῶν ἐκείνῳ παύσαι τῶντι ὕψ’ ὃν ἀσχεροῖ [εἶν] τὴν ψυχὴν κρατεῖσθαι, exercito imperium in hæc omnia, &c.* Εἴη δὲ ὡς τῷ καρδὸς τῶντος, Angl. *And, in the case of gain, or interest, thou shalt obtain that end—*
 3. ἀξιωματικῶς.] Vide supra ad p. 27. n. 11.
 4. Δεῖ γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς—] Construe —*γὰρ δὲ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι φαίνεσθαι παρεχόμενους τροποὶ πιστοτέρους ὄντων. Nam oportet probos viros planè ostendere mores suos jurejurando veraciores.* Vide supra ad p. 155. n. 2.
 5. Ὅρκον ἐπακτεῖν—] *juramentum ad te delatum—*Angl. *An oath required of thee, an oath tendered to thee—*
 6. Φιλοχρηματικῶς εἶναι.] *avarè te gerere, avarus esse.* Vide supra ad p. 86. n. 1.
157. 1. Μὴ τυχὼν μὴ γὰρ.] *scilicet πιστῶς καὶ σιγῆς.* WOLF.
 2. Παραπλήσιον—πασχυτίν.] Angl. *are in a like situation—*
πασχῶν, I am in a situation, whether good or bad..
158. 1. Περὶ τοῦ πλουτοῦ χρημάτων—] —non facile est verum sensum hujus sententiæ attingere. Mihi pendere videtur hic sensus à verbis ἀπολαύειν et κταῖσθαι. Si conjecturas meas licet edere, ἀπολαύειν, meo quidem judicio, significat, uti ad commoditates vitæ, et κταῖσθαι uti ad ejusdem vitæ necessitates; ita ut χρημάτων sit superfluum quo quis utitur ad vivendum cum splendore convenienti, et κταῖσθαι necessarium quo quis utitur ad vivendum simpliciter. AUGER. Discrimen inter χρῆσθαι et ἀπολαύειν hoc plerique constituunt, ut alterum ad necessitatem, alterum ad voluptatem referatur: *frui nos aliqua re, sine respectu ad alia commoda, ut amici colloquio, jocos, voluptatibus;*

voluptatibus; uti propter aliud, ut libro, discendi gratiâ.
WOLF.

2. τὴν τι ζημιῶν μὲν γὰρ ἐκτισθεῖς] *Angl. both in order to make up for a great loss.*

3. ὥσπερ τοὺς τυχευτάς,] *Angl. as at indifferent persons—i τυχαῖν, quilibet.*

4. Εὰν ἀποδεχῇ τῶν φίλων τῆς,] *si eos amicorum amplecteris qui morem tibi gerunt in eo quod ad pessimum ducit, non habebis in vitâ, [i. e. nunquam dum vivis habebis] qui in odium tuum incurrent monstrantes quod ad optimum ducat. Augerus sic Gallicè dedit, —si vous regardez comme vos meilleurs amis ceux qui vous flattent dans vos défauts, vous ne trouverez personne qui, pour vous en corriger, veuille encourir votre haine.*

5. καὶ ὑπομένει. *Angl. can endure. Vide supra ad p. 24. n. 11.*

6. ἐργιζόμενοι τυχευτάσιν.] *Vide supra ad p. 157. n. 2.*

1. ἐπὶ πᾶσι καὶ οἱ πόλλοι.] *Angl. which is the case with the 159. bulk of mankind. Vide supra ad p. 7. n. 5.*

2. Ἀθανάτα μὲν φρονέει—] *Gall. Par l'élévation de vos sentimens, montrez que vous aspirez à l'immortalité; et par un usage modéré des choses, suivez voir que vous vous reconnoissez mortel*
AUGER.

3. προσζημιῶσι] *damno insuper afficit. Vide supra ad p. 19, n. 6. item ad p. 97. n. 2.*

1. Μὴν τὰ τῶν βασιλέων ἤδη—] *Gall. Prenex leurs mœurs 160. et leurs usages,—sans doute, pourvu que ces mœurs ne soient criminelles; autrement cette maxime ne seroit point d'une saine morale.—Isocrate, écrivant à une jeune homme élevé sous un gouvernement populaire, et transplanté à la cour d'un monarque, lui recommande la soumission la plus parfaite aux volontés du prince sous les loix duquel il vit. AUGER.*

2. Εἰς ἀρχὴν κατασταθεῖς,] *Magistratum adeptus. AUGER.*

3. Μὴδὲν ποιεῖν πραγμάτων,] *Nulli actioni improbe aut adfis aut patrocinis. BATTIE. παριστάμεν, Verbum hoc ad advocatos pertinet, qui etiam tacentes suâ personâ reo patrocinantur: quod Latini dicunt stare ab aliquo. συνγορεῖ, Hoc ad oratores pertinet, et causidicos, qui oratione defendunt reum.*
WOLF.

4. ἐργασθῆναι τῆς δικαιοσύνης,] *justitiam appetere. Vide supra ad p. 151. n. 6.*

1. ἀλλ' ἢ ἐλπίσι γὰρ—] *idem est [ἀλλὰ scilicet] quod, at certè, 161. vel saltem; quo tamen sensu particulas γὰρ ἢ, vel ἢ γὰρ, vel γὰρ, sæpius adjunctas habet. VIGERUS, de Gr. dict. Idiotismis, p. 342. Edit. L. Bat. 1742.*

2. γινῆναι δὲ τοῖς ἀλλοῖς μὴδ' ἢ ἑτέροις ἢ καταδολοῖς,] *Ordo est: δὲ γινῆναι ἢ καταδολοῖς τοῖς ἀλλοῖς ἢ μηδέτεροις. In neutris autem sis plius manifestus.*

162. 1. ἡ πιπρωμένη] *fatum*. quasi πιπρωταμένη, ἡ πικρατων, *finis*.
 2. χρεὶν σχοιῆν] *gratias haberem*. σχοιῆν Attice pro σχοιῶν.
 Vide suprà ad p. 94. n. 2.
 3. ἡ ἰχθυὶ—τυγχάνω] Vide suprà ad p. 7. n. 5.
163. 1. αἱ λυπαὶ τὰς ἰδοῖαις παραπιπῶσαι.] Angl. *pains cling to pleasures*. πιπῶσαι, perf. m. ἃ πηγνυὶ vel πηγνυμι, *compingo*, *infigo*: in v. med. *compingo meipsum*, *rigeo*: *infigo meipsum*, *adherco*. Apud Græcos nomina virtutum, vitiorum, &c. articulum adficiunt: necnon apud hodiernos Gallos, sic, ἡ λυπη, *la peine*: ἡ ἰδοι, *le plaisir*.
 2. τὰς τρυφὰς εὐλακίους] *εὐλακίους ἰδοι* ea voluptas est, quæ nihil molestiæ vel adjunctum habet vel consequens. WOLF.
 3. Φυλακὶς ἀνδύχεται τὰ τυχεῖα πράττειν] *hominibus improbis quævis facere licet*, [Vide suprà ad p. 158. n. 3.] (*ὅπως γὰρ τοῦ βίου τοιαύτην πεποιῶται τῇ ὑποβίῳ*) *aperit enim viæ suæ talem jecerunt fundamentum*, i. e. nam talem sibi vitæ rationem palam proposuerunt. πεποιῶται usurpatur hic in sensu medio, ut sæpe fit in perf. pass.
 4. ἢ οἴοντι] Vide suprà ad p. 5. n. 6.
164. 1. ορεγέσθαι τὰς καλοκαγαθίας.] Angl. *to aspire after every thing fair and good—after all moral virtue*. Vide suprà ad p. 151. n. 6.
 2. τὰς τῆς φύσεως ἀμαρτίας ἐπικρατῆσαι.] Angl. *should be able to subdue the depravity of his nature*. Vide suprà ad p. 27. n. 11.

III. NOTÆ IN DEMOSTHENEM.

165. 1. **E** DEMOSTHENES.] Demosthenes Demosthenis filius Atheniensis, omnium oratorum, qui unquam extitere, faciliè princeps habitus est. De anno quo natus est non consentiunt auctores. Alii quidem putant eum lucem aspexisse Olymp. xcix. 4. alii autem Olymp. ci. 2. et ante C. N. 357. [Vide Saxii Onomast. part. I. pap. 70. edit. 2.] Tradit Plutarchus, ex Theopompo, Demosthenis oratoris patrem ex optimatibus esse inter cives Atheniensium, cognoménque ei inditum Μαχαίρεσιον, propterea quod officinam teneret ubi gladii fabricarentur, servósque haberet ejus artificii peritos. Dubitat autem idem Plutarchus de eo quod Æschines orator de Demosthenis matre narraverit, eam scilicet ex Gylone quodam, qui ob crimen proditionis patriâ exulaverat, atque, ex barbarâ matre natam esse. Patrem amisit septem annos natus, qui ei magnas opes legaverat, quarum autem à tutoribus magnâ parte fraudatus est. Ab
 ineunte

incunte ætate infirmâ valetudine utebatur. Philosophiæ pri- 165.
 mum se dedidit sub Platone et Euclide Megarensi. Verum
 audito aliquandò Callistrato oratore, qui magnâ cum populi
 admiratione causas egebat, in studium eloquentiæ, præcipuè
 sub Isæo oratore et Andronico histrione, unice incubuit. In
 Demosthene "tantum studium fuisse (verbis utor Ciceronis,
 "solius ferè digni qui Demosthenem æmuleretur) tantûsque
 "labor dicitur, ut primùm impedimenta naturæ diligentia
 "industriâque superaret; cùmque ita balbus esset, ut ejus
 "ipsius artis, cui studeret, primam literam non posset dicere,
 "perfecit meditando, ut nemo planius eo locutus putaretur:
 "deinde cum spiritus ejus esset angustior, tantum continen-
 "dâ animâ in dicendo est affecutus, ut unâ continuatione
 "verborum (id quod ejus scripta declarant) binæ ei con-
 "tentiones vocis et remissiones continerentur. Qui etiam
 "(ut memoriæ proditum est) conjectis in os calculis, sum-
 "mâ voce versus multos uno spiritu pronuntiare consuece-
 "bat; neque id consistens in loco, sed inambulans, atque
 "adscensu ingrediens arduo." [De Orator. Lib. I. 61.]
 Non solum ipse Cicero, sed multi alii scriptores veteres de
 Demosthene testantur, cum per varia naturæ impedimenta
 ad fastigium eloquentiæ tandem pervenisse, omnèque alios
 oratores arte dicendi longè superâsse, atque adeo plurimum
 in republicâ potuisse. "Commemorato ejus nomine, (verba
 "sunt Val. Maximi) maximæ eloquentiæ consummatio ani-
 "mo oboritur audientium." [VIII. 7.] "Sequitur orato-
 "rum (inquit Quintilianus) ingens manus, cum decem si-
 "mul Athenis ætas una tulerit: quorum longè princeps
 "Demosthenes, ac pænè lex orandi fuit: tanta vis in eo,
 "tam densa omnia, ita quibusdam nervis intentâ sunt, tam
 "nihil otiosum, is dicendi modus, ut nec quid desit in eo,
 "nec quid redundet invenias." [Inst. Orat. Lib. x. 1.]
 Egregiè clucebat ars dicendi Demosthenica contra insidias
 quas strueret Philippus ille Macedonum rex in Atheniensium
 totiusque Græciæ libertatem. Mira quidem fuit elo-
 quentiæ vis, quâ summus orator languidam et pænè deperdi-
 tam civium suorum virtutem in hostem illum patriæ subinde
 excitaverit. Sed dolendum est propriam ipsius virtutem,
 belli fortunam expertam, tam misere defecisse. In prælio
 apud Chæroneam commisso, ubi Philippus Athenienses de-
 vicit, Demosthenes, abjecto clypeo, fugâ salutem quæsit.
 "Cùmque id ei (uti nobis narrat A. Gellius) quod fugerat
 "probrosè objiceretur, versu illo notissimo elusit, *Αντὶς ὁ Φίλι-
 "ππος καὶ πάλιν μάχονται.*" Lib. xvii. 21.] Mors Philippi,
 quæ brevi post victoriam suam accidit, summo erat Atheni-
 ensibus, et præsertim Demostheni, gaudio. Spes magnas de
 libertate

165. libertate recuperandâ fovere cœperunt; quæ tamen citò periere. Alexander Phillippi filius, rebus domi compositis, cum exercitu in Bœotiam progressus est. Ferocia Atheniensium concidit: animus Demosthenis obtorruit. Tandem hicce orator celeberrimus, largitione ab Harpalo se corrumpi passus, famam eloquentiæ multum obscuravit. Ab Areopago damnatus, in carcerem coniectus est. Quibusdam autem adjuvantibus se fugâ subduxit. Tulisse exilium imbecilli animo fertur. Post mortem tamen Alexandri, Athenienses Demosthenem, pristinæ ejus gloriæ memores, ab exilio revocarunt. Triremem miserunt, quæ eum ex Æginâ reduceret. Progredientem ex Piræo in urbem universa civitas, obviam ei facta, eum læto animo excipiebat. Post reditum tamen patriâ diu frui ei non erat concessum. Nunciatum est Antipatrem, qui Alexandro in regno Macedoniæ successerat, et Craterum quondam Alexandri comitem, Athenas appropinquare. Demosthenes cum suis clam in fugam se recepit. Templum Neptuni, in insulâ Calauriâ, supplex petit. Ibi in ædis parte interiore, sumpto veneno quod secum clam habuerat, moritur; anno ætatis 62do. Unde Juvenalis—

—*Servus et illum*

Exitus eripuit, quem mirabantur Athene

Torrentem et pleni moderantem frena Theatri.—Sat. x. 126.

Vitam ejus et laudationem scripserunt Plutarchus, Lucianus, Libanius, Suidas. Extant sub ejus nomine orationes 61, proœmia ad orationes 65, et epistolæ 6; quas orationes singulatim recensuit doctissimus Fabricius Bibliothecâ Gr. [Lib. II. cap. 26.] De hoc oratorum Principe vide plura passim apud Ciceronem et Quinætilianum.

EDITIONES DEMOSTHENIS.

1. Demosthenis Atheniensis, Oratorum principis Opera; sive Orationes LXII. Græcè, cum Libanii Sophistæ argumentis. *Venetius, apud Aldum, 1504, in fol. duabus partibus.* [Hanc editionem Aldum repetivisse videtur eodem anno. Vide Reiskii præf. ad suam Oratorum Edit. p. vii et lxxxv.]
2. ————— Græcè, cum commentariis Ulpiani. *Basil. apud Joannem Hervagium, 1532, in fol.*
3. ————— Græcè, curâ Jo. Bernardi Feliciani. *Venetius, ex officinâ Francisci Bruciioli, 1543, 3 voll. in 8vo.*
4. ————— Græcè, corrigente Paulo Manutio Aldi filio. *Venetius, 1554, 3 voll. in 8vo.* [Scatet hæc Edit. mendis typographicis.]

5. Demosthenis

5. Demosthenis Atheniensis, Oratorum principis Opera; 165. five Orationes LXII. Græcè et Latine, cum translatione, notis et Gnomologiâ Hier. Wolfii; item Ulpiani commentarii cum Wolfii versione. *Basileæ apud Oporinum, 1549 in fol.* [Ter prodiit separatim Wolfii versio Latina. Prodiit quoque *Basil.* 1569, Specimen Demosthenis, à Wolfio recogniti.]

6. ————— Græcè *Lutetia, apud Johannum Benenatum*, five, ut tituli quidam habent, *apud Michaelem Sonnium, sub scuto Basiliensi, viâ Jacobea, 1570, in fol.*

7. ————— et Æschinis Opera, cum utriusque auctoris vitâ et Ulpiani commentariis novisque scholiis, ex quartâ eâque postremâ recognitione, Græco-Latina, &c. *Basileæ ex officinâ Hervagianâ per Eusebium Episcopium, 1572, in fol.*

8. ————— et Æschinis Opera, cum utriusque auctoris vitâ, &c. Gr. et Lat. *Francofurti, 1604*, five, ut tituli quidam habent, *Aurel. Allobrog. 1607, in fol.* [Universè est eadem cum Basiliensi, nisi quod opusculorum nonnullorum sedem mutavit. REISKE. Repetita est sine Wolfii adnotationibus, *Genevæ, 1607.*]

9. Δημοσθένης, Αἰσχίνης, Δεικνύου καὶ Δημάδου τὰ σωζόμενα. Græcè et Latine. Edidit Johannes Taylor, L.L.D. Coll. D. Joanis Cant. Socius, &c. *Cantabrigiæ, vol. 3 et vol. 2. in 4to.* [Mortuo Editore, cætera nondum edita sunt.]

10. Oratorum Græcorum, quorum princeps est Demosthenes, quæ supersunt monumenta ingenii, &c. Gr. et Lat. edidit Johannes Jacobus Keiske. *Lipsiæ, 1770, et aliis annis, 12 voll. in 8vo.* [Opus sane egregium et utilissimum. Plenam editt. enarrationem vide in hujus præf.]

*** Separatim sæpè editæ sunt quædam ex orationibus Demosthenis. Exempli gratia: 1. Demosthenis Orationes de Republicâ ad populum, Latio donatæ à Vincentio Lucchefino, cum textu Græco è regione apposito et notis criticis et historicis. *Romæ, 1712, in 4to.* 2. Demosthenis et Æschinis οἱ περὶ τῆς παρακρίσεως λόγοι ἀντιδικοί, cum Latinâ Hier. Wolfii versione, &c. curâ Henrici Brooke. *Oxon. 1721, in 8vo.* 3. Αἰσχίνης ὁ κατὰ Κτησιφάντος καὶ Δημοσθένους ὁ περὶ στίφαι λόγος. Interpretationem Latinam et vocum difficultiorum Explicationem adjecerunt P. Foulkes, et J. Friend. Ed. 4to. *Oxon. 1726, in 8vo.* 4. Demosthenis Selectæ Orationes. Ad codices MSS. recensuit, &c. Ricardus Mountney. *Lond. 1731, in 8vo.* [Quæ sæpè repetita fuit.] 5. Demosthenis Orationes Philippicæ duodecim, Græcè. In imâ paginâ—emendationes nonnullæ proponuntur. *Glasg. 1762, in 8vo.* 6. Demosthenis Orat. de Coronâ, cum Wol-

165. fii, Marklandi, Palmerii et J. J. Reiskii, suisque Animadversionibus edidit Theoph. Christoph. Harles. *Altenburgi*, 1769, in 8vo. 7. Æschinis in Ctesiphontem et Demosthenis de Coronâ Orationes. Gr. et Lat. Versionem recudit et notas adjecit Jos. Stock. *Dublin. 2 voll. in 8vo.* 8. Orationes Philippicæ omnes. Interpretationem denuo castigatam et notas aliquot adjecit Jos. Stock. *Dublin. 1774, 2 voll. in 8vo.*

2. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑ—] hoc est DEMOSTHENIS contra PHILIPPUM prima. Vulgò nominatur PHILIPPICA I.

Quicumque in Demosthenicâ lectione adhuc hospes est, eloquentiam autem hujus summi oratoris quodammodo degustare cupit, sciat is difficultatem in studio Demosthenis ferè totam oriri, non ex verbis quibus utitur, (hæc enim plerumque usitatissima sunt,) sed ex eorum compositione, totiusque orationis structurâ exquisitissimâ, quâ peritissimus ille dicendi artifex cunctis aliis oratoribus longè antecellit. Nam, ut ait Dionysius Halicarnassensis, in libello qui inscribitur Περὶ τῆς λεκτικῆς Δημοσθένους δεινότητος, [vol. VI. p. 1112. Oper. Dion. Hal. Edit. Reiske, Lips. 1777, in 8vo.]— ὁ τοσαύτης δόξης ἡξιμῶντος ἀνὴρ ἐπὶ λόγοις, ὅσης ὑδαὶς τῶν προτέρων, κίβητις εὐσιπλισμένος ἔστα, καὶ τὰ πάντα βασανίζοντι χρόνῳ παραδίδουσι, ὅθεν ἐκ τοῦ ἐπιτυχόντος ὑγρὰ φθιν' ἀλλ' ὅσπκις τῆς ἐν τοῖς νοήμασιν ἀκρονομίας πολλὰν ἐποιεῖτο δόσιν, οὕτω καὶ τῆς ἐν τοῖς ὁνομασίαις ἀκρονομίας. Hoc est, Ille qui tantum ex eloquentiâ gloriam perseperit, quantum è prioribus nemo, æternum duratura componens opera, atque temporis res cunctas examinati tradens, nihil fortuito et temerè scripsit: sed quemadmodum magnam in sententiarum distributione, ita et in compositione verborum operam impendit. Vide totum hunc Dion. Hal. libellum, in quo Admiranda Vis dicendi in Demosthene optimè enarratur. Consule etiam Dissertationem II. quæ inscribitur *De Compositione Veterum; præsertim Demosthenis*; adjunctam tomò 2do libri cui titulus, *Of the origin and Progress of Language.* Edin. 1744, in 8vo.

3. ΦΙΛΙΠΠΟΥ] τῷ Μακεδονίῳ βασιλεὺς, ἐξ ἧς καὶ Ολυμπιάδας, Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας ἐγέννηθη. Harum orationum tanta fuit celebritas, ut et M. T. Cicero, quas in M. Antonium habuit, infelici et exemplo et æmulatione, Philippicas, quam Antonianas inscribere maluerit. Nam et Philippi atque Alexandri successores Antipater ad necem compulit Demosthenem; et Cicero crudeliùs etiam interfectus est. WOLF.

IN ARGUMENTUM.

4. ὙΠΟΘΕΣΙΣ—] ARGUMENTUM &c. Hoc argumentum auctorem habet LIBANIUM SOPHISTAM qui Antiochiæ famili-

liâ nobili ortus, maturè dedidit se literis. Floruit circiter 165. annum post natum Christum 350; et varia scripsit Græcè, in quibus Argumenta orationum Demosthenis. Atticæ dictionis amantissimus, non tamen venerem verè Atticam affectus est.

5. *καὶ εὐχαριεῖται, πῶς ἂν ἀρίστα τῷ πολέμῳ προσενχθεῖν*] et illis *audior est quâ ratione ad bellum se optimè accingerent*. προσενχθεῖν, per sync. pro προσενχθεισαν, 3 pl. aor. 1. opt. pass. verbi προσφέρειν, offero, admoueo; [Vide supra ad p. 153. n. 5.] et in v. m. *admoueo meipsum, accingo me* &c. aor. autem pass. sæpè sumitur in sensu medio. [Vide supra ad p. 7. n. 10.] De hujusmodi tamen locutione ita vir eruditissimus H. Stephanus: "Possumus autem ἢ τῷ προσφερισθαι τῷ πολέμῳ vel τοῖς πολέμοις, reddere, Ita me gero in bello, vel Ita gero seu administro bellum. Vel, Ita res bellicas tracto." L. Gr. Thef. tom. iv. c. 118. f. ubi vide plura.

6. *πολιτικῇ*,] Angl. *consisting of citizens*—*πρὸς τὰς τῶν ἐπικαιρῶν χρεῖας ἑτοιμὸς ὑπαρξέει*, *shall be ready on occasional emergencies*.

7. *παραιμι[μνων] δὲ*,] ita tamen ut sint permissi civibus. Subintelligitur scil. *πολίταις*.

8. *μηδὲ ἐκ τῆς πόλεως ποιεῖσθαι τὰς βοηθείας*] neque ex urbe opem ferre.—"βοηθείας ποιεῖσθαι ex Æschine pro Auxilia suppedita-
" re." H. STEPH.

9. *οὐδὲ πρὸς τῇ Μακεδονίᾳ ἀναστρέφεισθαι*,] sed circa Macedoniam versari.

10. *τὰς ἐτησίας*] scil. *ανιμῶς*.—Plinius Aquilones vocat lib. ii. cap. 11. "Caniculæ, inquit, exortum diebus octo fer-
" mē Aquilones antecedunt, quos Prodromos vocant. Post
" biduum autem exortus, iidem Aquilones constantius per-
" stant, diebus quadraginta, quos Etesias vocant." Hos Aristoteles, libello de Mundo, permittos esse scribit ex Aquilonibus et Favoniis.—Cum autem Athenæ meridionaliores sint,—Macedonia septentrionalior: Athenis in hanc navigaturis aduersi erunt Etesia: ex Macedonia Athenas, secundi. Hiberno autem tempore, quamvis Austri familiarius flent, periculosa per se omnis navigatio. WOLF. Vide H. Steph. L. G. Thef. tom. I. c. 1296. a.

IN IPSAM ORATIONEM.

1. *Εἰ μὴν περὶ καὶνῶν τινος πραγμάτων πρῶτιτό*—*λέγου*,] Si 166. *de novâ aliquâ re dicere proponebatur; πρῶτιτό* Atticè pro *πρῶτιτό*.

2. *ἐπιεχῶν*] Angl. *having restrained myself*—subauditur scil. *ἐμαυτοῦ*. [Vide supra ad p. 3. n. 7.] Cæterum Particula

αἰ

166. αἰ refertur ad ἡγόν infra. Hæc enim vocula sæpè est tanquam prænuntia modi subj. vel opt. interdum et indic. scil. quando indicativus sumendus est in sensu subjunctivi; ita tamen ut, post voces aliquot interjectas, una cum verbo suo repetatur; ut hic, *ἐπιχειρῶ αἰ ἵνα οἱ πλείοι, κ. τ. λ.—ἡσυχίαι αἰ ἡγόν.* Tales autem elegantiz non solum linguis recentioribus, verum etiam ipsi Latinæ prorsus sunt ignotæ.

3. οἱ πλείοι τῶν αἰσθάνων γινώσκοντες ἀπεφηνήσαντο.] Angl. *the great number of those who have been accustomed to speak, had declared their opinion*, ut planè indicat. v. med. Alludit orator ad legem Solonis, per quam sancitum erat ut, qui suprà quinquagesimum erant ætatis annum; ii primum verba facerent, deinde quivis civium pro ætate et per vices. Hæc autem lex illo tempore non vigeat. [Vide ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ λόγος, prope init.] Legis tamen aequitatem Demosthenes agnoscere videtur, etiam quum in eam peccat: rationes autem reddit satis idoneas.

4. τοῖς αὐτοῖς ἐπιχειρῶν.] Angl. *than even I myself would have attempted*—ἀ γινώσκω, λέγειν i. e. λέγειν τὰ πραγματὰ ἃ γινώσκω· εἰπεῖν βέλτερον, Angl. *to mention the things which I know to be best.*

5. Ἐπειδὴ δὲ—περὶ ὧν—] i. e. περὶ τῶν πραγμάτων περὶ ὧν—[Vide suprà ad p. 86. n. 4.] Angl. *but since it happens even now that we are considering about the things, about which these men have formerly spoken frequently*, ἡγῆμαι καὶ πρῶτος ἀναστὰς, αἰκτὰς αἰ συγγινώσκων τυγχάνει. Angl. *I imagine that, though I have stood up first, I shall with reason meet with indulgence.* Constructio tironibus notanda, ἡγῆμαι ἀναστὰς, et ἡγῆμαι ἀναστὰς τυγχάνει, et αἰ τυγχάνει. Vide suprà ad p. 94. n. 3.

6. συμβουλευσάν—βουλευσθαι.] συμβουλευσάν in activo, consilium dare: at συμβουλευσθαι, in medio curare sibi consilium dari, sive consulere aliquem. ΚΥΣΤΕΥΣ de Verbb. Medd. § II. 15.—βουλευσθαι, inter se conferre consilia; seu deliberare, consultare inter se: cum nempe de pluribus dicitur. At de uno cum dicitur, significat, secum deliberare, vel consultare: utι λογισθαι, secum reputare: νοθυμῆσθαι, secum cogitare, &c. Id. § I. 37.

7. ἀδυματίων,] supple εἰν ὑμῖν.

8. φαυλὸς ἔχων.] Vide suprà ad p. 86. n. 1.

9. Ἐπειτὰ νοθυματίων,] supple εἰν ὑμῖν, Deinde considerandum est vobis, καὶ παρ' ἄλλων ἀκούει, et qui ab aliis auditis, καὶ τοῖς ἰδοῖν αὐτοῖς ἀναμνησκόμενοι, et qui vobis vosmet ipsi recordantes,—

10. ἐξ ἡ χρόνος ἢ πολὺς,] i. e. ἐξ οὗ χρόνου καὶ εἰ πολὺς χρόνος, ex quo tempore non est multum tempus, i. e. non ita pridem.

11. ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων.] Angl. *in behalf of the rights of Greece.*

12. ἥς κρατεῖται] Vide suprà ad p. 3. n. 3.

13. καὶ τῇ νυν ἰβρεὶ τῆς,] Φιλίππου scil. Iſtius Philippi, qui Græciæ dominatum invadere conabatur, et in Atticam nuperime, superatis Thermopylarum angustiiis, irrumpere tentaverat. JUVENCIVS. Vide quanto cum contemptu de Philippo loquitur: alibi passim eum αἰθρων, Regem vix semel quidem appellat. MOUNTENEY.

14. καὶ το—τὰ χωρία ταῦτα πάντα ἀπολωλῆναι τῇ πόλει,] καὶ το—1. ε. σκοπῶν καὶ τὸ το πρᾶγμα, κ. τ. λ. Angl. and viewing also the following circumstance, viz. that all these strong places are lost to the State—

1. οικίον—κυκλῶ,] κυκλῶ—Angl. all around, οικίον, in alliance with us.

2. κατιστραπταί] Perf. pass. in med. sensu, ut sæpè fit. Vide suprà ad p. 95. n. 1.

3. καὶ ὑμεῖς ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἐβλήθητε γίνεσθαι γυνῆς νυν,] Angl. you also were willing to become intent upon such a sentiment now, πικρῶτερον ἢ πρότερον, since, to wit, you were not willing formerly.—

4. συνιλοντι δ' [ἀπλῶς] εἰπών] subauditur λογ. εἰπών δ' ἀπλῶς, Angl. to speak simply. λογ. συνιλοντι, in a word comprehending every circumstance together, i. e. ut simpliciter et summatim dicam. Cæterum conjicit doctissimus Reiskius vocem ἀπλῶς è Scholio natam.

5. ἢ ὑμῶν αὐτῶν ἐβλήθητε γίνεσθαι,] Angl. if you chose to be your own masters—

6. τὰ κατεβιβασμῆναι] Διὰ βιβυμίας προσιμῆναι ὑφ' ὑμῶν, καὶ ἀπολωλῶτα. WOLF.

1. ἐν] pro ἐντι, ut ἐπὶ pro ἐπτι. sed ἐπὶ præp.

168.

2. κατεκτηχὲ μιν οἱ ταῦτα πάντα νυν,] Obsuſeſcunt nunc quidem hæc omnia, κ. εἰχοντ' ἀποστροφῇ, quippe quæ refugio destituantur—κατεκτηχὲ est præf. perf. à κατακτησῶ, obsuſeſco. Vide suprà ad p. 29. n. 4.

3. οἱ—αὐτοῦ γειας] Angl. to what a pitch of arrogance,—

4. καὶ οὐχ οἷός τις εἶναι, ἔχον ἃ κατιστραπταί, μιν ἐπὶ τούτων,] Angl. and though in possession of the places which he hath subdued, is incapable of remaining upon them—cannot be contented with them.

[Vide suprà ad p. 5. n. 6.] ἀλλ' αἰεὶ τι προσπιρρῶσθαι, but perpetually throwing around them something additional for himself—

i. e. is constantly enlarging his conquests all around. Nam προσπιρρῶσθαι refertur ad ἃ κατιστραπταί suprà. Cæterum de vi præpos. πρὸς in comp. vide suprà ad p. 97. n. 2; vide etiam ad p. 167. n. 2.

3. περιτοίχεται.] κ. μεταφορᾷ τῶν κυνηγῶν· κατὰ γὰρ τὰς ὑδρῆμας τῶν θηρίων, ὅρθα ξύλα ἰσίσαι, ἃ καλεῖται στοιχεῖς, ἢ στοιχοῦς περιπταίνοντις αὐτῶν δίκτυα, ἵνα ἰαὶ αὐτοῖς ἐκφυγῇ τὰ θήρια, οἷς τὰ δίκτυα

168. *διττοι μπιτοι.* Schol. Sed hoc forsan commentum est Scholiastæ, et *περιστοιχιζεται* hic reddi potest simpliciter, *cingis, circumdat*. Non tamen dissimulandum virum eruditissimum H. Stephanum hic à partibus Scholiastæ stare videri. [Thef. Gr. L. tom. III. c. 988. f.] Quod genus hominum nimis certè floccificat acerrimus Reiskius his verbis, “Nugantur plerumque Scholiastæ, et mihi quidem nunquam non animus ab eorum consortio refugit, hominum ineptorum, quorum stultitiam sæpè nescias utrum rideas magis an misereris.—Per me si stetisset, Scholiorum prorsus nihil Demostheni meo addidissem, pleraque enim cassa nuce inaniora, futilia, insulsa, trivialia, puerilia sunt.” [Præf. in Schol. ad Demost.] Sed hoc est supra modum stomachari; nam quod de Ennio dixerit Virgilius, idem de Scholiastis verè prædicari potest,—nempè—“ex illorum stercore aurum sæpè colligendum esse.”

6. *ὡς μιν γὰρ νομῶμαι—τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχυνὴν εἶναι,*] Angl. *for truly I am of opinion that disgrace hanging over their conduct, &c.*

7. *περιόστις αὐτῶν*] Angl. *going about here—κατὰ τὴν ἀγορὰν, along the forum.* Quam autem aptæ sunt hæ Interrogationes et Percontationes, quæ hic occurrunt, optimè notavit Longinus de Sublim. § 18.

8. [*νοῖο [αὐτῶν]*] Refertur istud [αὐτῶν] non ad id quod proximè præcedit, sed ad id quod eleganter reticetur. Imò verè aliquid novi dicitur. NAM potest esse aliquid magis novum—&c. [Vide suprà ad p. 62. n. 1.] Ineptiunt planè qui dicunt γὰρ in talibus locutionibus per pleonasmum poni.

9. *ὅπως βουλευθὶ διακησαιοθὶ*] nullus—*dubito quin ex animi vestri sententiâ negotium conficeretis.* Nempè Macedoniam redigeritis in vestram ditionem. Utitur autem de indubiis verbo ambiguo et obscuro, ut acuat vincendi cupiditatem, et audiendi. Quod interpreti accurato servandum, ne clariùs efferat quæ obscuriùs dicta majorem vim et dignitatem habent. JUVENCIUS.

10. *ὡς δὲ οὐκ ἐχρῆς,*] supple *ἐκλύης.* Angl. *but as you now behave.—ἀπερητημένοι καὶ ταῖς παρασκευαῖς, καὶ ταῖς γνώμαις. being in suspense, or indecisive, both in your preparations and sentiments.*

169. 1. *Ὡς μιν ἐν δεῖν.*] Ordo est: *μὲν ἐν παύομαι λέγων ὡς δεῖ πάντας ὑπαρχειν, ὁλοκλήρως ἐτοιμὰς ποιεῖν τὰ προσήκοντα.* Angl. *on the one hand then I give over mentioning, that it is necessary for all to be willing readily to execute the things which are suitable, ὡς γνωστόν ὑμῶν καὶ πεπεισμένων, since you know and are convinced of it.*

2. —*ἐν ἀπαλλάξει αὐτῶν.*] Ordo est: *ἐν ἡγῶμαι αὐτῶν ἀλλάξει ὑμῶν ἀπὸ τῶν τοιούτων πραγμάτων.* Vocula αὐτῶν tribuit hic vim futuri infinitivo, Vide suprà ad p. 94. §.

3. καὶ γὰρ οἱ ταχὺ καὶ τήμερον εἰπόντες μάλιστα εἰς διόν λέγουσιν.] *Angl. for those who tell you to proceed instantly and this very day, by no means speak most to the purpose.*

4. ἀλλ' ὅς ἐν δεῖξῃ] i. e. ἀλλ' ὁ κείνος λέγει μάλιστα εἰς διόν ὅς ἐν δεῖξῃ, κ. τ. λ.—λέγει μάλιστα εἰς διόν, *Angl. speaks most to the purpose.*

5. τῶς ἐν ἡ διαλύσασθαι, πεισθέντες, τοὶ πόλεμοι,—] *Angl. until either, being persuaded, we shall finish the war, or prove victorious over our enemies.*

6. καὶ τὸ λοιπὸν] i. e. διὰ τὸ λοιπὸν χρόνον—*Angl. no longer for the future.*

Quod restat hujus orationis non minus exquisitum est. Sed operis nostri ratio specimina quædam feligenda tantum admittit. Habita erat hæc PHILIPPICA Olymp. cvii. 1. Ætat. Demost. 30.

1. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΣ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ Α'] hoc est DEMOS- 170.
THENIS OLYNTHIACA I.

OLYNTHUS, Thraciæ urbs, in Peninsulâ Pallenes sita est, inter Sinum Thessalonicum et Toroneum. Plures ei cum Amyntâ Philippi patre contentiones interfuerant. Philippo etiam, quum imperium ingressus esset, obstiterat. Diod. l. xv. Isoc. in Archid. et Paneg. Is tamen iracundiæ suæ initio non paruit, sed è contra amicitiae indiciis maximè fallacibus. eos, quos ad cladem destinabat, consopire studuit: eoque certiozem sibi reddidit vindictam, quo tardius atque occultius procedebat. Tandem Olynthum obsidione cingit, atque hoc illud est quod tribus Olynthiacis materiam præbuit. Has ego eodem ordine quo Dionys. Halicarn. Epp. ad Amm. colloco; eique ipsa ratio suffragatur. Namque initio hujus Olynthiacæ, quam ego primam facio, Orator Atheniensibus instat de fœdere citò cum Olynthiis ineundo; in duabus autem reliquis id fœdus initum supponit, inque id solum incumbit, ut ostendat quam necesse sit, quæ ex eo tenebantur facere, ut faciant. Consequentia cuius facillè patebat. ΤΟΥΡΕΛΛΟΥ, apud MOUNTENEY.

Ex Libanio autem et Ulpiano vulgò nominatur ΟΛΥΝΘΙΑΚΑ Secunda: et oratio illa cuius hæc verba sunt initium, ANTI πόλεων ἐν, ὡ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, χρημάτων, κ. τ. λ. vulgò nominatur Olynthiaca I. cuius Argumenti, cum fuerit à Libanio plenius descriptum, primam partem, quæ est tanquam præfatio ad cunctas orationes Olynthiacas, libet hic apponere.

ΥΠΟ-

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὀλυνθίος ἢ πολὺς ἐπὶ Θράκης· Ἕλληνας δὲ ταυτὴ τῶν ἐκκεντῶν τὸ γένος ἀπὸ Χαλκίδος τῆς ἐν Εὐβοίᾳ· ἢ δὲ Χαλκίς Ἀθηναίων ἀποικίας· πόλιν δὲ πολέμου καὶ ἐνδοξὴν τῆς Ὀλυνθοῦ· Ἀθηναίους τι γὰρ ἐκπαλμητὶ ἀρχοῦσι τῶν Ἑλλήνων τοὺς παλαιούς, καὶ αὐτοὺς Ἀκεδαιμονίους· χρῶνται τὴν εἰς δύναμιν προέλθῃ μεγάλῃ, καὶ τῶν συγγίνῃ πόλεων ὑπερῆχιν· (α') ἢ γὰρ ἐπὶ Θράκης πολὺ τι γένος Χαλκιδίκον. Φίλιππος δὲ τῇ Μακεδονίᾳ βασιλεὺς συμμαχίαν οἱ Ὀλυνθίοι ποιήσαντες, καὶ πολιεύειν μετ' αὐτοῦ πρὸς Ἀθηναίους τεταράχας, (β') καὶ, τῷ μὲν, Ἀθηναίους παρὰ τῇ Μακεδονίᾳ οὐλομένους, πόλιν ἀμφισβητήσαντες Μακεδόνες καὶ Ὀλυνθίοις, τὸ δὲ, Ποτιδαίαν, ἢ Ἀθηναίους ἐχούσαν ἀποπολιορκήσας ὁ Φίλιππος, Ὀλυνθίους παρεδῆκεν, (γ') ὅτεροι ὑποπλῖναι ἡξήσαντο τοῦ βασιλέως, ἐκείνους αὐτοῦ ταχέως καὶ πόλιν τὴν αὐξήσει, ἢ πιστῇ δὲ τῇ γυνάμιν· ἀποδιδόντες δὲ τηρεσάντες αὐτοὶ, περὶ πάντας περιστάσεις πρὸς Ἀθηναίους, καὶ ἰλυσαῖο τοῦ πρὸς αὐτοὺς πολέμου, πρῶντις τὸ (δ') παρὰ τὰς συνθήκας τὰς πρὸς Φίλιππον· (ε') συντίθειν γὰρ καὶ κινήσας πόλιν πρὸς Ἀθηναίους, καὶ αὐτὸς τι δεῖξαι, (ς') κατὰ σπουδασθαι· ὁ δὲ Φίλιππος, παλαιὰ μὴ προφανέως ἐκ' αὐτοῦ διαμαρτυρῶν, τότε διὰ τῆς λαβῆς, ὡς τὰς συνθήκας παραβυδαίοντες, καὶ πρὸς τὰς ἐχθρας τὰς ἐκ τῆς φίλων ἰσχυρισμοῖς, πόλεμον ἐπαινεῖται· οἱ δὲ πτωχεύοντες περιστάσεις εἰς Ἀθῆνας περὶ βοηθείας· οἱ δὲ Δεμαστῆς συνάγουσιν, βοηθεῖν καλεῖται τοὺς Ὀλυνθίους· καὶ φασὶ τὴν Ὀλυνθίαν σωθήσεται, ἀσφαλῆσαι τὴν Ἀθηναίαν εἶναι· συζόμενοι γὰρ τῇ Ὀλυνθίᾳ, οὐδέποτε ἔστιν εἰς τὴν Ἀττικὴν Φίλιππον. * * *

NOTÆ IN ARGUMENTA.

I. (α.) ἢ γὰρ ἐπὶ Θράκης πολὺ τι γένος Χαλκιδίκον.] *Angl. for a considerable number of people of Chalcidian extraction dwell in Thrace.*

(β.) καὶ τὸ μὲν—τὸ δὲ] *idque—partim—partim—Vide supra ad p. 6. n. 4.*

(γ.) ὅτεροι ὑποπλῖναι ἡξήσαντο τοῦ βασιλέως,] *postea regem suspectum habere ceperunt.* De ἡξήσαντο vide supra ad p. 46. n. 1.

(δ.) παρὰ τὰς συνθήκας.] *Angl. contrary to the treaty—Præp. παρὰ sæpè usurpatur in hoc sensu.*

(ε.) συντίθειν] *pacem fuerant.* συντίθειναι, in v. act. componere: συντίθεσθαι in v. med. componere inter se, pacisci. Vide supra ad p. 116. n. 1.

(ς.) κινήσας πόλιν.] *et isque paulo infra.* Vide supra ad p. 116. n. 1.

* * *

II. 2. Προσέειπον μὲν τὴν περιστάσιν—] *Admisserant legationem Olynthiorum Athenienses, atque illis opitulari statuerunt.* Talis est nempè rerum status quando infit orator verba facere.

3. καὶ

3. καὶ διδασιν [τείνος scil.] — παρελθὼν ὁ Δημοσθένης,] *et ad 170.*
illis metu percussos quòd prodissset Demosthenes —

4. ἀσθενεῖς εἶναι καθ' ἑαυτούς.] *infirmos esse per se.*

IN IPSAM ORATIONEM.

5. ΕΠΙ πολλῶν μὲν ἂν τις ἴδῃ, — δοκεῖ μοι —] *Angl. methinks that one indeed may perceive on many emergencies, &c. ἐπὶ πολλῶν*
supple παθήματων, vel tale aliquid. τις δοκεῖ μοι ἂν ἴδῃ. ἂν non
solum sæpè tribuit vim futuri infinitivo aorist. sed et interdum
vim δυνατικῇ. Vide Viger. de Gr. L. Idiotism. Cap. VIII.
 § 11. Reg. xv.

6. το γὰρ —] *Angl. for the following circumstance —*
τις [ἀνθρώπων] πολέμουςσας Φιλίππῳ — that the men who are on
the eve of a war with Philip. γένησθαι κεκτημένους καὶ ὁμοῖον χωρὸν,
καὶ τινὰ δύναμιν, are in possession both of a contiguous territory, and
of considerable force — &c.

7. Δεῖ τῶν — αὐτοῦ —] *αὐτοῦ spiritu leni, promiscuè signifi-*
cat, vel aliquem alium, vel seipsum. VIGERUS. Videtur hic
subintelligi ἡμᾶς.

8. χεῖρας — τῶν ὑπαρχόντων.] *Id est τῆς τύχης, τῶ καίρῳ, τῆς*
θεῖας εὐεργεσίας. Utendum occasionibus et fortunæ benigni-
tate: divina liberalitas amplectenda. WOLF. Idem (par-
ticipium scil. verbi ὑπαρχῶ) neutrum plurale — pro Deo ipso
vel fortuna, vel alio quovis ponitur, quo autore, talis aut ta-
lis sit rerum nostrarum status. Demosthen. Olynth. 2. cum
dixisset Deos, et fortunam populo Atheniensi favere, cum ne
sibi desit cohortatur, μὴ χεῖρας εἶναι δοξαμέναι περὶ ἡμᾶς αὐτοῦ τῶν
ὑπαρχόντων, ne deterius nobis, quam Dii ipsi, à quibus ea habemus
presidia, consulere videamur, aut simplicius, deterius quam presens
rerum status exigat. VIGERUS, Cap. VI. § 14. Reg. x.

9. ὥς ἐστὶ τῶν ἀσχυρῶν,] *Angl. since it is, or since it would be*
of the number of things which are base — ὥς ἐστὶ idem est ac ὥς
αὐτῇ. Vide supra ad p. 122. n. 6.

10. φανισθαι προΐμνους,] *Angl. to be plainly given up, —*
[Vide supra ad p. 155. n. 2.] “ Interdum verò, et sæpè qui-
dem, dicitur προΐσθαι τι, non adjecto dativo, pro Amittere è
“ manibus, Sinere sibi elabi, vel pro derelicto habere. Qua in fig-
“ nificatione jungitur etiam Genitivo à Demosthene, Olyn-
“ thiac. 2. circa principium, μὴ μοι πολὺν, κ. τ. λ.” H.
STEPH. Thef. voce Προΐμναι.

11. Το μὲν ἂν, — τὴν Φιλίππῳ ῥώμην διακινῆσαι,] *Philippi vires*
et potentiam commemorare. Quæ initio parva cum esset,
nunc amplificata est ejus sedulitate: quam si vos imitaremī-
ni, vestrum etiam imperium cresceret. WOLF.

VOL. I.

O

I. ἀσχυρῶν

171. 1. *μισοχρησι αφλακται.*] Demosthenes eleganti hâc metaphorâ, à debitoribus sumptâ, qui Gr *οφλοῖσι* dicuntur, sive iis qui iudicio damnantur, maximo perè uti amat.—bene dicuntur *μισοχρησι* *οφλοῖσθαι*, *probum debere* aut *luere*. MOUNTENEY.
2. *Ὅτι ἐν,——τῶν ἐχθρῶν τοι καὶ τοι ταῦτα λέγειν.*] —idem est ac si dixisset, *ἐχθρῶν τοι καὶ τοι ταῦτα λέγειν*. REISKE. τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν πικροῦσιν αὐτοὺς—illis qui pro ipsius commodo republicam administrârunt.
3. *ἂ δὲ καὶ χάρις τῶν ἐν,*] *ἐν* pro *ἐν*στι. Vide suprà p. 168. n. 1.
4. *Το δὲ πᾶν, ὅσα*—] Verba sic ordinanda sunt, mutato propter relativum pronomen participio in verbum: *το δὲ πᾶν ἐστι πάντα, ὅσα Φιλίππος ἐπὶ τῶν πατρῶν, καὶ ἐλπίσιν αὐτῶν ἐφ' ἑκάστῃς ταῖς, συμβαίνει καὶ δεῖσθαι λόγῳ βραχέως, καὶ ἵσμεν συμφέρειν εὐρεῖσθαι, ἵνα δύνῃ.* Hyperbolica propositio, referenda tantùm ad *ἐπιτοκὰ καὶ ἀπίστα ἔργα*, quorum tria tantum, sed magna recenset, deceptos Athenienses, Olynthios, Thessalos. WOLF.
5. *τῷ τ' ἰκεῖνο,——φῶλον φαίνεται.*] i. e. *τῷ [ἵνα] τῷ ἰκεῖνῳ φαίνεται*—*tum ut ille improbus videatur*, &c.
6. *καὶ τῷ τῷ ὑπερεκπληγμένῳ,——*] i. e. *καὶ [ἵνα] τῷ τῷ, ὑπερεκπληγμένῳ τοῦ Φιλίππου ὡς τινὰ ἀμαρτῶν, ἰδὲν ὅτι ἐξελθοῖς διὰ πάντα αἰ, παρακρυνομένης προτέρῳ, τοῦ πύξῃς μίγας, καὶ τῷ πρῶτον αὐτῷ ἦεν πρὸς αὐτὴν τὴν τελευταίαν. tum ut qui obfuscati admirantur Philippum, tanquam invidium quendam, videant eum jam cuncta exantlâsse, quibus homines superiori tempore circumvenientes, magnus nuper evaserit, atque ad ipsum jam finem res illius appropinquare.*
7. *ἐνρίσκω, τῇ*—] Hunc locum, cujus difficultatem agnoscit Wolfius, sic construe:—*ἐνρίσκω [τοῦ Φιλίππου μιν] προσέμουσιν τῇ ἡμέτρῳ συνθεῖαι τοκαίᾳρχας. ὅτι τινες ἀπὸ λαοῦ ἐνδοξοῦς βυλομένης διαλεχθῆναι. τῷ—Angl. I find Philip, on the one hand, first taking advantage of our simplicity, (when certain persons were driving away from this place Olynthian deputies, who wanted to confer with us,)—taking advantage of our simplicity by this circumstance—τῷ by the circumstance, viz. [ἰκεῖνο] φάσκον, that he said, &c. καὶ τῷ and also by this, τῷ [ἰκεῖνο] κατασκευάσαι ἑκείνῳ ποτὶ θρυλλομένῳ ἀποφύκτον, viz. his having hatch'd that once much-talk'd-of secret; on purpose to gull the Athenians. “κατασκευάσαι benè habet, eo quod argutis strophis clandestinisque amicorum, quos Philippus Athenis alebat, molitionibus, effecit hoc, ut fides haberetur illi quondam celebri, vulgi crebris sermonibus jactato arcano. κατασκευάζειν est imposturam quasi compaginare, “commachinari, et, ut vocabulum Græcè sonat, convasare, “h. e. comminisci, consuere.” REISKE. Qui plura velit de arcano illo omnium ore jactato, adeat Suidam V. τι ὡς το, &c.*

ἔκ. [tom. 3. p. 467. Edit. Kuster.] ibidemque notatum. *ἐν δ' Ολυθίων φιλίαν*—scil. *ἐνρίσκω κενοὶ προσαγωγίμοι*, uti suprà, —Angl. *and on the other hand I find him enticing the alliance of the Olynthians*—τῷ ἐξελειν, &c.

1. *τὰ τελευταία*] *postremo*, ut *τὰ πρῶτα*, *primum*, et ejusmodi 172. multa. Sic paulò infra *τὰ πρῶτα* et *τὰ λοιπὰ*.

2. *πολεμοὶ—πολεμήσειν*] Vide suprà ad p. 31. n. 11.

3. *βία καθίξειν αὐτοὶ τὰ πράγματα*,] Angl. *will retain his possessions by force*, τῷ—*προεληφθῆναι*, *by having seized beforehand*.

4. *ἀνχαίτισι*] significat hoc v. primitus crines vel pilos animantium retro, antrorsum, à tergo ad frontem reagere. hinc, quicquid est, in adversum retorquere. REISKE. De hoc sensu aorist. vide suprà ad p. 19. n. 6. Consule etiam Vigerum de Gr. Dict. Idiotism. Cap. V. § 111. Reg. xi. et quæ ibi annotavit vir plane egregius Henr. Hoogveen, Edit. L. Bat. 1742.

5. *οἱ μὲν ἀπαξ*] hic deesse videtur *προχωρεῖ*, vel tale quid. *Semel quidem succedunt*.

6. *ἀν τύχη*] *si fors ita tulerit*.

7. *τῷ χρόνῳ δι' ὧραται*,] *tempore autem fures deprehenduntur*. Est nempe metaphora.

8. *περὶ αὐτὰ*] ipsa a semet ipsis, per semet ipsa destruantur, et super semet corruunt. Simile, ductum à nive in semet contabescente. REISKE.

1. *οὕτως ἀρίσκει μοι*] scil. *μαλιστα*. Sicut *το ὅπως* superlati- 173. vos habet, *ταχιστα καὶ καλιστα*. *Idem*.

2. *ἐξηλευθέρωσιν ἡμῶν ἀξίως τῆς πόλεως, καὶ ὅταν ἐπὶ τοῖς πράγμασιν*] *prosebis nobis ut decet civitatem et in res nostras intentis*.

3. *τὸ τοῦ συνιαφοτέρου*,] scil. ἡ τῆς Μακεδονικῆς καὶ ἡ Ολυθιακῆς *δυναμεις*. WOLF.

4. *ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐσθῆτος*] *Adversus Pitholaum et Lycophronem, qui cum sorore Thebe adjunctrice, affinem Alexandrum occidissent, tyrannicidæ habiti: non multo post ipsi eandem tyrannidem occupârunt*. *Idem*.

1. *τὸ τοῦ ἐξήλας*] *τὸ τοῦ* designat insequens *καὶ παθεῖν τι κινδυνεύων*. hoc studet, ad hoc contendit, ut nempe, si necesse sit, et casus sic ferat, vel corporis ipsius artuumve jacturam patienter perferat. REISKE.

2. *ὡς ἐπὶ τοῖς ἔργοις*.—] *ἔργα* sunt arva et fata omnia, vites, horti, quibus colendis vita toleratur, victus quaeritur. *τὰ ἴδια* sunt propria cujusque domicilia, artes manuaræ, quas exercet, et res familiares. *Idem*.

3. *ὡς ὅς' αὐτὸς ἀρίσκει*—] Ordo est: *ὡς ἔχοντες [δυναμεις] διαφέρειν ταυτὸ ὅς' αὐτὸς ἀρίσκει [ἑαυτοῖς] οὕτως ὅπως αὐτὸς δυναται*.

4. *πῶς ἔταμεν*,] sic dicti quasi pedites socii. WOLF.

1. *συνκακοποιῶμαι*

5. συσκευροῦνται τα τε πολέμῳ] δεινὸν πολέμῳ.—Videtur non tam fortitūdinem et peritiam rei militaris, (etsi has quoque) quam concordiam et mutuas operas significare. WOLF.

6. τινος ἡμεῖς,] i. e. ἐκ vel ἀπο τινος. ὑδάμῳς αἶν τε—Vide suprà ad p. 5. n. 6.

7. αἶος ἡμπερὸς—] ταῦτος αἶος, id est, αἱ τῆς ἡμπερὸς ὅστις πολέμῳ. Elegantis pleonasmī speciem habet. WOLF. αἶος videtur vitiose redundare, atque tollendum esse, ut natum ex αἶος posteriore syllabâ vocabulī αὐταῖς, quod modo præcessit. REISKE.

175. 1. Καλλιαν ἐκείνῳ τῷ δημοσίῳ,] Gall. *ce Callias esclave public*. —Il y avoit des esclaves qui appartenoint à la ville, et qui étoient consacrés à ses plaisirs, à des fonctions publiques, sacrés ou profanes. Tel avoit été Callias, qui probablement avoit obtenu sa liberté et s'étoit retiré auprès de Philippe. AUGER. δούλοι. Suidas, δημοσίως ἐλαγον τῆς τῆς πόλεως δούλους. Et Æschines: ἀνθρώπων δημοσίον, αἰκετὴν τῆς πόλεως. WOLF.

2. νῦν μὲν ἀποσκοπεῖ τούτοις τὸ κατορθῶν] Angl. *At present however [τὸ κατορθῶν, his bring successful]—his prosperity [obscurer them] throws them in the dark.*

3. αἱ δὲ τι πταισῶσι] *si verò quid impeerit.* Vide suprà ad p. 27 n. 12.

4. δεῖξιν ἢ εἰς μακρὰν,] supple. ὥραν, *brevi offensurus.*

5. καὶ ῥήματα, καὶ τραῦμα, καὶ ἄλλο τι τῶν ὑπαρχοῦντων σάθεν ἢ] Angl. *whether it be a fracture, or whether it be a sprain, or any thing else about us that is unsound.*

6. Οὐ μὴ ἀλλ'] Vide suprà ad p. 60. n. 3 et ad p. 153. n. 2.

7. ἢ ἐν δ—] ἢ ἐν [ἐν] αὐτῷ ἀρ[ε]ν[τ]α ἐπιτατ[ε]ται ὑπὸ τοῖς φίλοις ποιεῖν τι ὑπὲρ αὐτοῦ. μὴ [ἐν] αὐτῷ δὲ [ἐπιτατ[ε]ται] τοῖς θεοῖς ἢ [ποιεῖν τι ὑπὲρ αὐτοῦ] Angl. *but it is not allowable for a person while himself remains inactive, to be commanding even his friends to do any thing in his behalf,—it is not surely allowable for him at least to be commanding the gods to do any thing for him.* Confer Sallust. in orat. Catonis: nam tanti est.

176. 1. ἡμῶν μαχομένων. καὶ ψηφίζομένων, καὶ πυνθαγομένων περιγινώσκαι.] *nos cunctantes et suffragia ferentes et percontantes superet.* περι in comp. sæpè denotat excellentiam, et habet post se gen. perinde ac si esset gradus compar.

2. ἡμῶν ἐξόν,] ἐξόν scil. absolute sumitur, ut similia participia neutra.

3. τα ἡμέτερά αὐτῶν ἀνελίσκεται εἰσφέροντις.] Angl. *you were spending in contributions your own proper resources.* “εἰσφέρειν” plerumque usurpatur de contributione pecuniaria. REISKE. Index Græcitatē Demosth. Cæterum τα ἡμέτερά αὐτῶν, *vestra ipsorum*, constructio est Græcis scriptoribus familiaris. [Vide Viger.

Viger. Cap. IV. Reg. v.] Sic paulò inferiùs, ἡμετέρων αὐτῶν 176.
κτημάτων, idem quod, ἡμῶν αὐτῶν κτημάτων.

4. καὶ καθ' ἓνα αὐτῶν ἕκαστον ἐν μέρει.] *et eorum singulos per vices.*—ἐν μέρει, vel κατὰ μέρος. aliquando significat, non tantum figillatim, sed etiam vicissim. VIGER. Cap. III. § VII. Reg. ii.

5. ὁ χρόνος ἀπας διαληλυθεν.] *Angl. the time is quite gone.*
Vide supra ad p. 27. n. 4.

6. Εἰδ' οὕτως ἀγωνιμονὸς ἔχεις,] *Quid ergo, adeòne stolidi esis.*—
Vide supra ad p. 86. n. 1.

7. ἀλλ' ὡς ὑλογοῖ, ὡς ἔχον ἐστὶ φύσει τὸ τοιοῦτον.] *Cum multis accusativis jungi solet [ἐχὼν scilicet.] Rarior illa est, cum accusativo φύσει, conjunctio, quam habet Demosth. Olynth. 2. ἀλλ' ὡς ὑλογοῖ, κ. τ. λ. At hoc quidem neque rationi consentaneum est, nec habens naturam, i. e. neque cum naturâ congruit: præter naturam est.* VIGERUS, Cap. V. § VIII. Reg. xv.

8. πολὺ γὰρ ῥᾶον—πιφύκει.] *natura enim comparatum est ut sit multo facilius, &c. Elegans est admodum usus Præteriti perf. activi verbi φύω. et πύφωκα notat: Ita natura comparatus sum, ita soleo, ingenium fert, vel simile quod. HOOGEVEEN apud Vigerum.*

9. Αὐτῶν ὡς ἡμῶν ἔργων τὸ τοιοῦτον ἔστι.] *supple ἐστὶ—vestrum igitur ipsorum hoc jam officii est.*

10. τῶν πραγμάτων κρατήσῃ.] *Vide supra ad p. 3. n. 3.*

1. τὰς προφασεὶς ὃ ἀφίλει καὶ τὰ καθ' ἡμᾶς ἐλαίματα.] *Angl. 177. and to remove the pretexts formerly alledged, and the former delinquencies, as much as in you lies. per ἐλαίματα, quidam hic intelligunt Reliqua, h. e. quod reliquum est stipendii nondum perfolutum. Angl. arrears: nescio qua syntaxi. Hic potius simpliciter sonare videtur delicta. Augerus, nuperus Gallicè Demosthenis Interpres, sic vertit, ôter à vos Guerriers tout prétexte et tout sujet de plainte.*

2. οἱ δὲ κινδύνοι τῶν ἐπιτηκτονῶν ἰδίοι.] *supple ἐσσι. pericula autem sunt Imperatorum.*

3. καὶ δι,] *Angl. but there, i. e. in their own enterprizes. Opponitur ad ἐνταῦθα μὲν supra. κινδύνοι μὲν [ἐστὶ] ἐλατίσεις, τὰ δὲ λαμβάνματα [ἐσσι] τῶν ἐπιτηκτονῶν, κ. τ. λ. the hazards, on the one hand, are less; and on the other, the prizes are the property of the captains, &c.—*

4. δόντες λόγον.] *Angl. having granted them liberty of speech.*

5. ἀποφίρεται κατὰ συμμορίας.] *tributa conferebatur per classes. De συμμορία vide H. Steph. Thes. in voce.*

6. οἱ μὲν ὥς τῆς, οἱ δὲ ὥς ἡμεῖς.] *alii ad hos, alii ad illos.—ὥς Atticè pro πρὸς.*

7. Δοὶ δὲ τὰντα ἱκανῶς,] *vos sanè oportet, his derelictis, atque*

atque vobismet ipsis jam nunc etiam vestri ipsorum juris factis communem reddere tum dicendi, tum consulendi, tum agendi facultatem.

8. Εἰ δὲ, τοῖς μὲν—] verborum nonnihil insolentiùs trajectorum hæc est sententia, ac si dixisset : τοῖς μὲν ἡμῶν ἀποδόντες μοι τὸ ἐπιτάττειν, ὥσπερ ἔχουσιν ἐξουσίαν τυραννικῇ. REISKE.

178. 1. μὴ ἂν ὁ δῶνα, ἢ ὁ δῶνα εἴπῃ.] *non ea que hic vel ille dixerit. Δῶνα, ὁ vel ἡ, vel το. gen. δῶνος, dat. δῶν, acc. δῶνα. Vocabulum quo utuntur (præfixo articulo) loco nominis ejus de quo loquuntur : ut quum Gallicè dicimus un tel. H. STEPH. Thef. ad vocem. Ubi vide plura. Vide etiam MOOR Elementa G. L.*

Dicta erat hæc OLYNTHIACA, Olymp. cvii. 4. Ætat. Demost. 33.

179. 1. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ Β'] h. e. DEMOSTHENIS OLYNTHIACA II. Vulgò nominatur Tertia. Tres autem Orationes Olynthiacæ videntur dictæ eodem anno ; secundum ordinem quem hic sequuti sumus.

NOTÆ IN ARGUMENTUM.

2. οἱδὲ γὰρ ὅτι καὶ Ἀθηναῖοι, καὶ ἄλλοι πῦ τισι;—] novit enim et Athenienses et alios quosdam esse quidem sollicitos ne res suas perdant, minùs autem de ulciscendis adversariis laborare. h. e.—quippe qui nôset non solum Athenienses sed et vulgus hominum, cum ne res suas perdant sunt solliciti, non adeo de ulciscendis adversariis laborare.

3. —τῆς περὶ τῶν θωρικῶν χρημάτων συμβουλῆς φανερωτέρου ἐπιτεταί,] *consilium de pecunia theatriali apertius attingit, —apertius nempe quam in illâ oratione quam Libanius, hujus argumenti auctor, Olynthiacarum primam numerat. Cæterùm de τοῖς θωρικαῖς. et de lege ejus hic mentio facta est, vide Potteri Archæol. Gr. B. I. Ch. xv. et Ch. xxvi.*

4. ὅσα ἀδεια ἢ τῇ συμβουλευεῖν τὰ βέλτιστα.] *ut omnibus detur facultas optima consilia proponendi,*

5. καὶ στρατιωτικῇ σωμασιν οἰκίῃς.] *et ipsi cives militent.*

IN IPSAM ORATIONEM.

6. ΟΥΧΙ ΤΑΥΤΑ—] Ordo est : οὐχὶ περὶσταται μοι γινώσκειν ταῦτα, Angl. *It is not in my power to form the same judgment.* —Observent tirones differentiam inter ταῦτα, hæc, et ταῦτα vel ταῦτα, i. e. τὰ αὐτά, eadem.

7. Οὐδὲ

7. Οὐδὲν ἢ ἄλλο—] Sic ordinanda sunt verba : οὐτὰ ταινο-
σαι λεγοῦντι, δοκεῖ μοι οὐδὲν ἄλλο ἀμάρταναι, ἢ τὴν ὑπόθεσιν, ἢ τὴν
ἡσάν περὶ ἢς βουλευσθε, παρίσταται ὑμῖν, PRO ἢ ὅτι ἢ παρίσταται.
Qui igitur talia didicant, non in alio delinquere mihi videntur,
nisi quod à totius vestre deliberationis scopo aberrant : τὴν ὑπόθεσιν,
ἢ τὴν ἡσάν, id est, ἢ τὴν ἀλήθειαν, περὶ ἢς βουλευσθε *proponunt*
vobis argumentum, non verum illud, de quo deliberatis. Erat
autem ἡ ἡσά, ut Olynthii strenuè juvarentur : quo clamosi
oratores omisso, ad Philippum ulciscendum hortabantur.
WOLF.

1. ἐπ' αὐτῷ] *meâ etate.*

2. ταῦτ' ἵκανον προλαθεῖν εἶναι ἡμῖν τὴν πρώτην,] *satis esse nobis si*
*hoc primum antevertimus, τὴν πρώτην—*scil. ὁδόν, τῆς τοῦ πρώ-
του, ὑπερῆματικῆς. WOLF.

3. τότε καὶ περὶ—] τότε ἐξεῖναι σκοπεῖν καὶ περὶ τῆς—Angl. *then*
it will be lawful for us to consider also about the following cir-
cumstance, viz. [κατὰ] τινὰ τρόπον τις τιμωρησεται ἱκανόν.

4. ἐν τῇ προ—] ἐκ τῆς ἐνὶ τῇ δημηγορίᾳ πρὸς χάριν, Angl. *from*
the circumstance that certain persons barangued the people with a
view to favour.

5. μὴ μὲν ἢ καίμακτῃων] *mensis quidem erat November.* De
anno Attico omnino consulendi sunt *Fasti Attici*, auctore Edo-
ardo Corfinio, viro his rebus longè omnium eruditissimo.
Hic autem Studiosis explicandus venit, vivâ voce, inter do-
cendum.

6. ταλάντα ἱξήκοντα] Vide suprâ ad p. 86. n. 12.

7. ἱκτομβάιον, μετὰγετινίαν, βοδρομίαν.] Supple ἢν. *Julius,*
*Septilis, September—*secundum Corfinium.

8. μετὰ τὰ μυστήρια.] *post mysteria, Cereris* scil. *Eleusinia dicta.*
De his vide Potteri Archæol. Gr. B. II. Ch. xx.

1. Διασποθῆ—] Διασποθῆ [καθ' ἢν τρόπον ὑμεῖς ἐνὶ τῇ ἰσχυρῇ
γηγοῦσι ὑπὲρ Φιλίππου [κατὰ] πάντα. Angl. *You'll see how you*
shall have become, to all intents and purposes, Generals, in the ser-
vice of Philip. 181.

2. ὅτι Φιλίππος θαρρῆναι τῆς,] dictio benè Græca est θαρρῆναι
τινὸς, pro, securus alicujus causâ esse, nil mali sibi ab eo metu-
ere. citat h. l. Lexicon vetus apud Montfaucon. Bibl. Coislin.
p. 497. REISKE.

3. ἐπὶ τῇ αὐτῇ] Supple πρὸς αὐτὸν.

4. καὶ δυσχερεῖς, id est καὶ ταῦτα πάντα τὰ δυσχερεῖς. impedimen-
tum aliquod idque imprimis durum et impeditum. REISKE.

5. πολλὴν μεγάλην διηλασμένην πρὸς ἡμᾶς ἐφο-
ρῶν τοῖς ἱαυτοῖς καίροις. *Civitatem magnam, nobis reconciliatam in*
satione imminere occasionibus ejus, scil. ut illum invadant.

6. ὅπως δύνωσι.] *quodcunque.*

7. μὴδὲν

7. μηδὲν δ' ὑποδὸν οὐκ Φιλίππῳ] *nulla existente re, quæ Philippum impediat, καταστρεφικῶν τα παρὸντα, superatis quæ jam instant difficultatibus, ἐπικλίνει πρὸς ταῦτα τα πρᾶγματα, quo minus se ad hæc negotia convertat. εἶναι vel γινῆσθαι ὑποδὸν, phrasis est, cui opponitur εἶναι ὑπερδὸν. Angl. to be in the way, to be out of the way, ἐπικλίνει, supple ἑαυτον. Vide supra ad p. 107. n. 1. et ad p. 3. n. 7.*

8. οὐς τὸ ἀναβαλλόμενος] *ποιῇται τα δυντα, Angl. to such a degree procrastinates the discharge of his duty,—“Observetur constructio cum futuro et sine articulis, quod quidem frequens est Demostheni, cū infinitivis loco, nominum utitur. Fortassis etiam dubites, an pro ποιῇται, legi posset participium ποιῇτων. Usitatius dici videtur, ἀναβαλλόμενος, ἢ ἀναβαλλόμενος, το ποιεῖν, ἢ το ποιῇται, τα δυντα, τυτίσι, τῇ ποιῇται, ὡς εἰπὼν, τὸν δυντα.” WOLF.*

182. 9. εἴθ' ἂν αὐτῷ—*cum liceat ei audire—Vide sup. ad p. 176. n. 2.*
1. Νομοθέτας καθίστασι] *De τοῖς νομοθεταῖς vide Potteri Archæol. Gr. B. I. Ch. XIII.*

2. ἐν δὲ τούτοις τοῖς νομοθεταῖς,—*Angl. but by means of these magistrates—[nam præp. ἐν sæpe denotat causam, modum, vel instrumentum.] μὴ θεῖται νομον μὴδινά. ἐπὶ τοῦ λαοῦ. “Θεῖται “νομον, semper dicitur de Legislatore, sive eo, qui legem “Populo ponit: at θεῖται νομον dicitur ipse Populus, qui legem à Legislatore sibi ferri facit, curat, vel mandat: vel “legem à Legislatore latam volens accipit, eamque suffragio “suo confirmat.” KUSTER. de Verb. Medd. § II. 12.*

3. περὶ τῶν θυμῶν.] *Vide supra ad p. 179. n. 3. σαφὲς οὕτως, scil. καὶ λιγν, atque adeo aperte dico. οὕτως pro οὕτως. Atticè.*

4. στρατιωτικά] *scil. χρήματα—pecunia militaris.*

5. τὸς ἀτακτοῦντας] *eos qui detrahant militiam. “ἀτακτοῦν. “cum exeundum in castra esset, domi manere, militiæ suæ “munia defugere, pati se in acie et castris desiderari.” REISKÆ Ind. Gr. Demosth.*

6. τα πρᾶγματα,] *hic sign. Angl. the State. rempublicam universam.*

7. τοῖς τότε θούσι] *scil. τὸς νόμους—to them who then propose the laws.*

183. 1. ἢ περὶ ὧν γραφὴ διακρεῖσθαι,] *i. e. τα πρᾶγματα περὶ ὧν, κ. τ. λ. pro γραφῇ, quod valdè durum est. Wolfius proponit γραφῇ in subjunct, aor. 2. pass. ut sit—quibus de rebus scripta fuerint [τα ψηφισματα scil.] ad eas res conficiendas.*

2. Οὐχ οὐ, εἰ πολυμνησται,] *Ordo est: ἢ οὐ, οὐ, εἰ πολυμνησται, εἰτοιμῶς ὑποσχεσθαι οὐκ οὐκ, οὐ πολυμνησται; Nonne quibus, si bellum gererent, nos opitulaturos libenter pollicebamur, hi nunc petuntur? ἢ ἔχθρος, nonne hostis est?*

3. ἀπαρτα

3. ἀπάντα ταῦτα ἐστάντις] scil. γυγνισθῆαι, καὶ ἡ κἀλωσσύνης αὐ-
τά. REISKE. καὶ μονοῦχι συγκατασκευασάντις αὐτῶν, et tantum
operâ cum eo non navatâ, toti ζητησόμεν τὴς αἰτίας τῶν αἰ τινος αἰ-
σι, [i. e. τινος αἰσι αἰ αἰτιοὶ τῶν.] iam quætemus auctores harum
rerum qui sint.

1. ἀγαθὴ τύχη] *felici augurio, faustis ominibus, diis juvantibus.* 184.
—Locutio frequens apud Græcos scriptores.

2. πλην εἰ, διοὺς εὐχασθαι, παραλαίπει] το εὐχασθαι scil. Angl.
unless, when he ought to pray for your prosperity, he neglects that
duty. διοὺς fumitur absolute. Vide suprà ad p. 126. n. 2.

3. εὐχασθαι μὲν γὰρ,—] Ordo est: μὲν γὰρ—ῥαδιον [ἵστιν]
ἀθροισαῖα εἰς ταυτοῖς, εὐχασθαι καὶ ὅσα τις βυλεται ἐν ὀλίγῳ [χρόνῳ].
Nam facile quidem est, in eundem fasciculum collecta [cum col-
legisset] omnia quæcunque quis velit brevè novere. Subintelligi-
tur aliquid ad quod γὰρ referatur: *Sed quivis ita precari potest,*
NAM—

4. ἔχει—ἰαν] *potest relinquere.* ἔχει, nempè τὴν δύναμιν.

5. εἰ τῷ ποτὶ ἀνθρώπων] *si cui unquam mortalium—τῷ pro τινι,*
Atticè.

6. ἐπὶ τῶν προγόνων] *temporibus majorum—*Vide suprà ad p.
180. n. 1.

1. τοὶ ὁμῶντες ἑαυτῶν,] alterum nempè illum Demosthe- 185.
nem, ducem illustrem tempore belli Peloponnefiaci.

2. προπιπτοταί] *προπίνειν, cum potû, quem tu alii offeras,*
unâ aliud quoque quidpiam donare, hinc prodere, προπιπτοταί
τῆς αὐτῆς ἡδονῆς καὶ χρηρίτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα. vendita et
prodita est resp. [*Index Græc. Demosthen.*] τῆς ἡδονῆς, κ. τ. λ.
supple ἰνικα. τοιαυτῇ, Atticè.

3. τίς αὐ—ἔπειν ἔχει,] *quis commemorare possit—ἔχω, sæpe*
sonat δυναμαί. Subauditur αὐτῇ τὴν δύναμιν. Vide suprà ad
p. 184. n. 4.

4. τῶν Ἑλλήνων ἡρέξαν] Vide suprà ad p. 3. n. 3. et ad p.
46. n. 1.

5. ἐπὶ τοῖς ἔργοις—] Angl. *UPON account of their deeds.* ἐπὶ
—τῶν Ἑλληνικῶν, i. e. ὅτε, ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, *while*
they were UPON, i. e. while they superintended the affairs of
Greece.

1. εἰς περιουσίαν.] ad opulentiam indè colligendam. πρὸς το 186.
χρηματίζεσθαι ἐξ αὐτῆς, καὶ πλεῖστοι γυγνισθαι. REISKE.

2. ὑπὸ τῶν χρηστῶν τῶν νῦν—] i. e. τῶν ὄντων νῦν—*sub bonis il-*
lis, qui nunc sunt, Ironice.

3. ἀρα] ἄρα, cum accentu circumflexo, adv. est, et reddi-
tur *utrum?* “ὁμοίως καὶ—malim ὁμοίως ἢ καὶ παραπλησίως. fim-
“iliter, aut saltem quodammodo, propemodum. ut hoc mi-
“nus sit, quam illud.” REISKE.

4. Ἀλλ’ ὅσος ἀπάντις ὄρατι ἰσημῖας ἰσηλαμμένοι,] Constructio
VOL. I. P est.

est: *ἀλλ' ἐπελόμενοι* [τοῦτον] *ἐμμελὲς ὄντος ἀπαντὲς ἴσατε*, Angl. *But after having attained to such a freedom from rivalry, as you all perceive—ἐπελόμενοι*—est (ut sæpè fit) perf. pass. in sensu medio, *having got for ourselves*: [Vide suprà ad p. 167. n. 2.] et regit ὄντος in genitivo. Nam verba fruendi, &c. habent post se genit. et apud Græcos relativum sæpè concordat cum antecedente, (sive hoc sit expressum, seu subauditum) non solum in genere et numero, verum etiam in casu. [Vide suprà ad p. 86. n. 4.] *ἐρημία*, solitudo: hic autem denotare videtur *amulorum absentia*. Inter Athenienses et Lacedæmonios diuturna, ut bene notum est, intercefferat æmulationo.

5. *ἐξοι' ὅ κεν*] Vide suprà ad p. 176. n. 2.

6. *ὦ ταν*] pro *ὦ ταν*—*O bone!* in usu apud Atticos scriptores. Vide H. Steph. Thesaur. Gr. L. t. 1 c. 1282. d.

7. *ταῖς ἐπαλξῆς, ἃς κοιμῶμαι*] *propugnacula quæ calce dealbumus*—

8. *ἑοὶ κατισκυνασμένοι.*] *extruendas sibi curarunt*. Perf. pass. in medio signif. Vide suprà ad p. 176. n. 2.

9. *γέγονε*,—*εὐχεται.*] Vide suprà ad p. 27. n. 4.

187. 1. *διοκτὴς τῶν πολιτευομένων ἡ.*] *dominus erat magistratuum. πολιτῆν εἶναι, civilem vitam agere ad legum præscriptum. item, versari in gestu honorum et negotiorum civilium.*

2. *καὶ ἀγαπήτοι ἡ*] *ἑκάστῳ τῶν ἄλλων*, Angl. *and every one of the rest was contented.*

3. *ἀ[παντὲς ἰαν μεταδίδου]* Vide quod proximum est suprà, [item ad p. 131. n. 6.] Cæterum observent tirones vim præp. *μετα* in compositione, *ἰαν μεταδίδου*, Angl. *if they distribute among you—if they give you WITH others*—et, paulò suprà, *μεταλάβειν*, *to take WITH others—to partake of. περιεργασμένοι χρηµατα*, *quite stripp'd of your wealth—stripp'd, as it were, all around, περι.*

4. *ἰαν—ὕμιν βεῖδια*] *boves macras et annis confectas, περιψύσειν* *ὑτοι.* REISKE, Ind. Gr. Demosth.

5. *τῶν ὑμετέρων*] supple *ἂντι.* *χαρὶν προσφεύγετε*, Angl. *you are moreover thankful for what is your own.*

6. *ὅποι', ἅτινα*] *of what sort soever. ἅτινα*, pro *τινα*, vel *ἅτινα*.

7. *τοιούτοις ἀναξίᾳ καὶ τῷ φρονήματι ἔχειν*] *talent eos et indolem possidere necesse est.* Vide suprà ad p. 129. n. 6.

8. *τῶν πεποινημένων αὐτὰ γινέσθαι*] *quam illis qui in causâ erant ut isthæc evenirent.* REISKUS mallet, *ἡ ἑκάστῳ τῶν πεποινημένων ἑκάστῳ γινέσθαι*, quam unicuique eorum qui in causâ fuerunt, ut isthæc quæ dixi, ita ut dixi, evenirent. Pro *γινέσθαι* DIONYS. HAL. dat *ἑκάστῳ*. REISKIUS retinet utrumque, inserto etiam *α* ante *ἑκάστῳ*, quod post *βλαβε* facile elidi potuisse suspicatur. Sed nihil opus.

9. *ἀπαλαγνίτης τέτων τῶν ἰδῶν*—] i. e. *ἀπαλαγνίτης ἀπὸ τούτων τῶν ἰδῶν*, *bisce stribus derehñis.*

10. *ἔτι*

10. ἐπὶ τὰ ἐξω τῶν ἀσίων—] i. e. ἐπὶ τὰ τῶν ἀσίων ἐξω. Angl. directed towards the acquisition of external advantages.

11. καὶ τῶν τοιούτων λαμμάτων ἀπαλλὰ[ει]ς.] Angl. and would forego such profits—

12. Οὐκὲν σὺ μισθοφορεῖν λογίς ;] i. e. οὐκὲν σὺ λογίς δαίς ἡμᾶς, δίκην ξίνοι, μισθὸν παρὰ τῆς πατρίδος φέροι ; [tunc dicis nos oppor-tere, tanquam milites mercenarii, stipendium à patriâ ferre ?] μισθοφορεῖν, conditio militis mercenarii ; quæ erat contempta. REISKE.

1. Καὶ παραχρημα γὰρ τῇ αὐτῇ συντάξει ἀπάντων,] scil. Φημι 188.
δεῖν εἶναι, et protinus quidem, sine cunctatione, sine ambagi-
bus planis verbis aio, civium omnium eadem esse debere sti-
pendia : seu aio fas esse cives singulos quosque stipendia ferre
eadem. Idem.

2. οἰκοὶ μὲν οὖν βελτιῶν] si domi manes, in meliore statu es, ἡλ-
λαγμῆτος ἀπὸ τοῦ ποιεῖν τι ἀσχερὸν ὁ ἴδιος ἀναγκή, liberatus ab ad-
mittendo quid turpe per inopiam inuitus.

3. τὰ νῦν ;] scil. συμβαίνει. tempora si qua inciderint his si-
milis, ἢ βελτιῶν eris vir fortis, civis bonus, ὑπαρχὸν δὲ κατὰ τὴν
αὐτὴν, eo, quod miles sis, non demum conscribendus, neque
exercendus, sed jam conscriptus dudum auctor et exercitatus, et
paratus ad interveniendum patriæ, et quidem αὐτὸς, in corpore
tuo, non alieno, quod in tui vicem mittas. REISKE.

4. ὡς ἴση τάξι] Respicit ex opposito ad præmissum ἀτακτίας.
Nunc accepit quisque, ait, sine certo ordine suum theoricum,
alias plus, alias minus ; ut alii pensiones spissiores, alii te-
nuiores ; hoc mense cum tulisset parum quid, prætereunt
mensēs rursus complures, quibus prorsus nil aufert. Jam
verò secundum eam dispensationem, cujus ego auctor sum,
unusquisque mense quoque ratam, et sibi semper parem au-
feret pensionem ; et omnes pensiones ferent inter se pares,
nemo ampliorem quam alter. Idem.

5. τῇ αὐτῇ] coheret cum τάξει, non præmissō, sed inse-
quente—Constructio est : πᾶσι τῇ πόλει εἰς τὰ ξίνα, ποιῆσαι [id
est, δια τὴν ποιῆσαι] τῇ αὐτῇ τάξει τὴν στρατιωσθαι, τὴν λαμβάνειν,
κ. τ. λ. Idem.

6. εἶχον] subaudi ποιῶν, facere possit. Idem. Vide supra ad
p. 185, n. 3.

7. ὅτ' αὐτοὶ μὲν ἀργῶν—] Angl. nor that we ourselves should
be indolent, lazy, and at a loss what to do, to such a degree as
only to learn this by hearsay, viz. that the mercenaries of a certain
General are victorious. De τῷ δυνάμει, vide supra ad p. 178. n. 1.

189. 1. *Εκ τῆς ΔΗΜΟΣΘΕ.—*] hoc est.—*EX DEMOSTHENIS* Oratione de *Coronâ*. Inscribitur etiam *ἐπεὶ Κτεσιφώντος*, pro *Ctesiphonte*: ut oratio *Æschinis*, cui hæc Demosthenis opponitur, *κατὰ Κτεσιφώντος*, contra *Ctesiphontem*. Nam cum esset *lex Athenis*, [verba sunt M. T. Ciceronis] ne quis populi scitum faceret, ut quisquam coronâ donaretur in magistratu, priusquam rationes retulisset: *et altera lex*, eos, qui à populo donarentur in concione donari debere, qui a senatu, in senatu: *Demosthenes curator muris reficiendis fuit, eosque refecit pecuniâ suâ*. De hoc igitur *Ctesipho* scitum fecit, nullis ab ipso rationibus relatis, ut coronâ aureâ donaretur; eaque donatio fieret in theatro, populo convocato, qui locus non est concionis legitimus: atque ita predicaretur, eum donari virtutis ergo benevolentiaque, quam erga populum Atheniensium haberet. Hunc igitur *Ctesiphontem* in iudicium adduxit *Æschines*, quod contra leges scripsisset, quoniam *Demosthenes* nec vir bonus esset, nec bene meritis de *Republica*. [Lib. de opt. gen. Oratorum.] Verum totius concionis fortuna non in coronâ, aut ferto duabus virgulis *oleaginis* factio, posita esse, sed ad civitatem ipsam totamque rempublicam spectare videbatur. TAYLOR. Mos autem per totam Græciam, et Athenis maxime, ut ad studium, animique benevolentiam declarandum, Civibus bene merentibus textilia quædam ferto publicè decernerent, quibus lemnisci aurei interponebantur: atque ut istius Decreti Memoria et Recitatio aliquando fieret in maximâ Urbis frequentia, in Comitibus nempe aut Ludorum celebritate, cuiusmodi fuerunt *Panathenæa* aut *Dionysia*; aut in Græcorum omnium conventu, qui in communi et publico loco agebatur. *Idem*.

Cæterum hæ duæ orationes nobilissimæ eruditis nunquam non mirè se commendârunt, adeo ut de iis idem *Johannes Taylor* affirmare non dubitaverit, nihil habere humaniores literas vel elegantia limatius, vel facundia disertius, vel gravius oratione: nihil aut verborum ornatu cultius, aut sententiarum maiestate elatius, vel ab omni denique laudis genere felicius. [Præf. ad *Æscin.* contra *Ctesiph.*] Hanc præsertim Demosthenis (cujus quod hic exhibetur brevissimum tantum specimen est, scil. creandi causâ in animis Juventutis ingenuæ desiderium totius orationis diligenter evolvendæ), idem vir doctus disertè laudavit, in præf. ad Demosth. de *Coronâ*.

2. *Ὁ συνέβουλος καὶ ὁ συνεφαρτής,—*] Dum sua erga rempublicam Atheniensem merita enumerat, quod necesse erat in criminationibus repellendis ab *Æschine* allatis, Demosthenes, orationis dimidio jam dicto, decretum suum, per quod amicitiam ac societatem inter Thebanos et Athenienses peperisset, recitari jubet. Quo recitato, affirmat orator, "hoc initium esse,

esse, atque primam confirmationem mutuz inter Athenas 189,
 Thebasque consuetudinis, turbatae ad id tempus ac diremp-
 tae dolis Æschinis aliorumque improborum hominum :
 hoc autem decreto imminens tunc temporis civitati peri-
 culum, tanquam nubem, evanuisse : fuisse igitur æqui ci-
 vis aliquid his melius, si potuisset, tum omnibus monstrare,
 non nunc (uti facit Æschines) ista criminari :” Et pergit
 his verbis, Ὁ γὰρ συμβουλὸς καὶ ὁ συκοφαντὴς, κ. τ. λ. Athenis
 olim *Sycophantæ* appellabantur qui eos indicabant qui ex
 Attica ficus clam exportassent, quarum nempe exportatio
 aliquando erat vetita : [Vide Potteri Archæol. Gr. B. I.
 Ch. xxi.] quod indicium cum non rarò falsum esset, *συκο-*
φαντὴς postea dictus est *fraudulentus homo, delator, calumniator*.
 Alibi etiam describit Demosthenes τὸν συκοφαντὴν. τὸτο γὰρ ἐστὶ
 ὁ συκοφαντὴς, ἀλλισσασθαι μὲν παῖσι, ἐξελυγῆαι δὲ μηδὲν. [ΛΟΓ. πρὸς
 ΕΥΒΟΛΑ.] Quod cum hoc loco optime convenit.

3. καὶ διδῶσι αὐτοὶ ὑπευθῦνοι τοῖς πεισθεῖσι,—] Angl. *and renders himself responsible to those who have been persuaded by his advice, to Fortune, to occasional emergencies,—to any one who chooses to inquire into his conduct.*

4. Ἡν μὲν γὰρ, ὅτε εἶπον, κεῖνος ὁ καιρὸς,] scil. quando de fo-
 cietate cum Thebanis contra Philippum agebatur—καὶ τὸν
 δίκαιον λόγον, Angl. *and for honest advice.*

5. Ἐγὼ δὲ τὰς αὐτὰς ὑπερβολὰς ποιῶμαι, ὅτι,] Angl. *and I am even so extravagant—I even go so far beyond bounds, that—ποιῶμαι ὑπερβολὰν* phrasis est quæ reddi potest Angl. *I am extravagant.* De *ποιῶμαι* vide suprà ad p. 130. n. 4.

6. Εἰ γὰρ ἴσθ' ὁ, τί τις νῦν ἔργαζεν,] Angl. *For, if any one now sees any thing.*—Vide suprà ad p. 29. n. 4. et ad. p. 98. n. 3 ;
 item ad p. 32. n. 11.

7. καὶ τῶν φαινόμενων—κ. τ. λ.] i. e. καὶ [ἐχρην αὐτοὶ] ἵλεσθαι
 τὰ κρείτιστα τῶν φαινόμενων, καὶ νοῦνται : quæ Augerus, nuperus
 Interpres Gallus, sic reddit, *ne devoit il point, parmi tous les*
projets réels et possibles, choisir le plus utile ?

8. τὰ μέλλοντ' ἵσθαι ;] *quæ sunt eventura*—μέλλω adsciscit
 infinitivum vel præf. vel fut. vel aor. Vide Vigerum, Cap. V.
 § viii. regg. iv. v.

9. λόγος] h. l. est ratio, via, modus agendi, institutum acri
 et subtili meditatione excogitatum. REISKE.

1. τῶντοι ;] τῶντοι—Athenienses intelligit.

2. μὴ τὰ συμβαῖντα συκοφαντεῖς.] *eventa ne calumniaris.* Vide 190.
 suprà ad p. 189. n. 2.

3. ὁ συμβαῖς σκηπτός, ἡ χημὼν,] duo postrema vocabula viden-
 tur aut scholium v. σκηπτός, aut ejus varians lectio esse. REISKE.

1. ἀρ' οὐστὶ ἐπὶ νῦν αὖ τῆμαι,—] Angl. *Do you imagine that 191.*
now you still would have stood,—assembled,—breathed ?

2. πολλὰ

2. πολλά μὲν ἡμέραι καὶ δύο καὶ τρεῖς ἰδοὺς τοὺς αἰς συνταραχῆναι τὴν πόλιν· τότε δ.] *nulla dies unus duo et tres tribuerunt coram quo ad salutem civitati afferendam consuevit: tunc autem—! scil. dic mihi, quid futurum fuisset, quid evenisset.* Εἰτ' ἀποσιωπέσθαι. Ἰπὲς orator se comprimit, dicens αὐτῷ ὡς αἶψα, rerum piget pudētque ea commemorare, quorum ne gustu quidem imbuat numinis benevolentia. Nam pro α ἢ γι μὰ θεοὺς παρὰ δέδωκεν de meo α ἢ γι μὰ θεοὺς παρὰ. ne periculi vel experimenti quidem ergo, ne gustandi quidem atque deliberandi. REISKE. ἰσχυρὰ τῶν θεῶν, καὶ τὸ τὴν πόλιν προβαλεῖν ταύτην τὴν συμμαχίαν, Angl. *the kindness of some god, and the state's having fortified itself with this alliance—with that of the Thebans viz.*

3. τὰ πάντα] vi suā non caret. idem est ac si dixisset πάντα, καὶ τὰ πάντα ὄντα, πρὸς ἡμᾶς ἐστὶ μὲν ἐνέργεια. hæc omnia, tam verbosa, ad vos pertinent. hæc tota, quamvis tam copiosa, oratio ad vos directa est. REISKE.

4. τὸ τοῦ πεποιθὸς ἐπὶ τοῖς συμμάχοις ἐξήτασθαι,] ἐξήτασθαι πεποιθὸς, *Compertus es fecisse, pro, Te fecisse constat.* WOLF.

5. οἱ καθάπαξ ἐχθροὶ] professi, vel præcise, abruptè, rebus in omnibus, et citra spem reconciliationis. REISKE.

6. καὶ ἐν συνταραχῇ—] *et cui eadem quæ reipublice hostibus tempora profunt,—συνταραχῇ, 3. pl. perf. ind. M. a συμφορᾷ, confero. et est præf. perf. [Vide supra ad p. 29. n. 4. et ad p. 189. n. 6.] ἐν pro ἐν.*

192. 1. Νυνὶ μὲν γὰρ ἀπόλυτον δοκεῖ τὸν πρὸς [μαλόν],] *NAM quidem propositis tantum excidisse videtur.*

2. πρὶν ἂν ὕδνα κινδυνεύῃ ὅτιν' ἢ ὑπάρκειν οἱ προχῶν,] *Vide supra ad p. 86. n. 4.*

3. τίς αἰ ἢ κατισχύσει αἰ ἐμ;] *Angl. who would not have spit upon thee? μή γάρ γε τῆς πόλεως γέ, μὰ θεοὺς. for indeed I do not say upon the state, nor upon me: i. e. for truly I do not choose to suppose that any one would have spit upon the state, or upon me.*

4. εἰ τὰ μὲν πρᾶγματα, αἱς ὅτις νυνὶ, περιεστῇ;] *νυνὶ non est Temporis, sed significat, in hoc casu, hac suppositione, i. e. si temp. sine contentione ullâ et pugnâ projecissemus. Plane fuisset, ὡς ὅτις νυνὶ περιεστῇ. Si res eo redactæ fuissent, qua, in hoc casu, fuissent redactæ.* MARKLAND.

5. τοὶ δ' ὑπὲρ τῆς μὴ γίνεσθαι.—] *Ordo est: ἵνα δὲ χάρις ἡμῶν πεποιθῆται ἵνα τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς μὴ ταῦτα γίνεσθαι. alii autem sine nobis contentionem ne hæc fierent iniissent.* Observat Vigerus semel atque iterum [De Idiotism. Gr. dict. Cap. V. § 1. Reg. xiii. et § 111. Reg. xiv.] πεποιθῆται sæpissimè usurpari pro πεποιθῆ. Εἰτ' potius perf. pass. in medio sensu. Sic πεποιθῆμαι τὸν ἀγῶνα, *facio certamen pro meipso, i. e. in eo certamen cum aliquo.* Vide supra ad p. 186. n. 4.

6. καὶ

6. καὶ παρὰ τῶν ἐν τῶν πρότεροι—Λακεδαιμονίων,] *atque à 192.*
Lacedemoniis qui etiam ante eos facti fuerant potentes.

7. μετὰ πολλῆς χάριτος—προσγιναι. | Hæc Sententia egregium exhibet idioma, nobisque hodiernis mortalibus primo intuitu facilius intellectu, si hoc modo exprimeretur, μετὰ πολλῆς χάριτος τῶν' αὐτῶν ἀπομνησθῆναι τῇ πόλει, ὅ, τι βυλεται λαβεῖν, καὶ τὰ ἑαυτῆς εἶχον, το καλυμμένοι ποιῶσι, καὶ ἑωσὶ ἑτέροι τῶν Ἑλλήνων προσγιναι. *Angl. would, with many thanks, and willingly, have granted to the state whatever she pleased to accept, as well as the possession of her own territories; as long as she did what she was desired, and allow'd another to put himself at the head of the Greeks.* Sed sine dubio fatis eleganter se habent ipsissima ipsius Oratoris verba. Atque si verum est quod de Demosthene prædicaverit summus ille Romanus Orator M. T. Cicero, (et ipse Sermonis peritissimus artifex) non temere quis Stylum Demosthenicum reprehenderet. “*Non enim, (inquit) jam querimus, quid sit Atticè, sed quid sit optimè dicere: ex qua intelligitur, quoniam Græcorum Oratorum præstantissimi sunt ii, qui fuerunt Athenis, eorum autem princeps facile Demosthenes: hunc si quis imitetur, eum et Atticè didurum et optimè.*” [De opt. gen. Orat.] Quare immeritò hic stomachari videtur Jo. Jac. Reiske: “*Dura (inquit) utique et in consentanea est sententia, datum hoc civitati fuisset in gratiæ et beneficii loco, ut regi Persarum, aut cuicumque alii ferviret. Servendi necessitas profectò nulla est gratia, neque indulgetur roganti, nemo enim eam rogat. Sed sic debuisset dictum esse. Civitas si voluisset imperata facere, aliique principatum Græciæ permittere, licuisset ei, datumque et concessum fuisset, ut non modo sua pristina bona salva retineret, sed insuper etiam nova, quæcunque modo vellet, ad delectum suum adipisceretur.* Verùm illa participiorum consecratio Græcos haud rarò in manifestas et ridiculas absurditates implicat imprudentes.” Hæc ille: et immeritò, inquam, hic stomachari videtur vir apprimè sagax et acutus, elegans non item: de Græcis tamen Literis cæteroquin præclare meritis.

1. ἀλλ'—] ἀλλὰ διατελεῖ πάντα τὸν αἰῶνα ἀγωνίζουσα περὶ 193.
πρωταίων—sed permansit per omne ævum in certamine de primis partibus—

2. Κυρσίλον] Athenienses Cyrsilum quandam, suadentem ut in urbe manerent, Xerxemque reciperent, lapidibus obverrunt. [Cicero, offic.] Historia Themistoclis satis nota.

3. τοὶ τῆς συμφορῆς—] malim τοὶ ἀπὸ τῆς συμφορῆς. mortem cuique è fatali quâdam necessitate, ut vulnere, morbo, submersione in undis, à fulminis ictu, et quæcunque alia fatalia sunt, obvenientem, καὶ τοὶ αὐτοματῶν. et mortem eam, quæ sponte suâ, necessariò tandem aliquando senio exinanitis venit,

nit, per leges naturæ, tametsi neque morbus, neque ulla alia vis externa accedat. REISKE.

194.

1. α γαρ, υχ ω; υ τα βιλτια] dedi auctius de meo sensu. α γαρ υχ, ω; υ τα β. nam si hunc condemnare omitteris, ideo quod consilia mea non videantur vobis fuisse auspiciatissima. — Post *υπαρλακειαι δεξις* videtur deesse *τα γινωσκω* voluntate, intelligentiâ, prudentiâ, aut inferendâ sententiâ quasi judiciali, in decernendo et deligendo. *Id.* Sed quid sibi velit Reiskius, inferciendo hic loci voculum υχ, fateor me non intelligere. Vulgaris lectio satis est perspicua—*Nam si hunc virum, quasi ego reipublice non optime præsuerim, condemnabitis, &c.* [Mirâ negligentia hoc reddidit vir doctus Joan. Taylor—*nam si hunc virum quasi reipublice non optime præsuerit, &c.*] *τουδι* pro *τουδι* Attice. i. e. *τουτι*, scil. *Κταλφωτος*. De *καταψηφισει* vide supra ad p. 146. n. 7.

2. *τοι—κινδυνος αραιωσι*] qui periculum illud adiistis. *τοι* usurpatur emphaticè: illud nempe periculum quod in infelici pugna Chæronensi adiistis. Appositè Quintilianus:—“*Demosthenes, inquit, jurando per interfectos in Marathone et Salamine, id agit, ut minore invidia cladis apud Chæroneam acceptæ laboret.*” Orat. Inst. L. IX. c. 12.

3. *υ μεν τις εν Μαραθωνι*—] Hæc est celeberrima illo *jurandi figura*, istud ΣΧΗΜΑ ΟΜΟΤΙΚΟΝ cuius Proprietatem ac Sublimitatem tam pulchrè enarravit Longinus, in lib. *της ιδεας*, § XVI. Meritò etiam laudatur à multis aliis.

☞ Quod ad Eventum hujus litis spectat, sufficit dicere, eum qui in Foro semper dominabatur, hic dominari maximè; Æschinémque in exilium cecidisse. TAYLOR. Rhodum nempe se contulit, ibique Rhetoricen docuit. Ad quod alludit Cicero his verbis. “*Actio, inquam, in dicendo una dominiatur: sine hac summus Orator esse in numero nullo potest: mediocris, hac instructus, summus sæpè superare, Huic primas dedisse Demosthenes dicitur, cum rogaretur quid in dicendo esset primum: huic secundas: huic tertias.* Quo mihi melius etiam illud ab Æschine dictum videri solet, qui cum propter ignominiam iudicii cecisset Athenis, et se Rhodum contulisset, rogatus à Rhodiis, legisse fertur orationem illam egregiam, quam in Ctesiphontem, contra Demosthenem dixerat: quæ perlectâ, petatum est ab eo postridie, ut legeret illam etiam, quæ erat contra à Demosthene pro Ctesiphonte edita. Quam quàm suavisissimâ et maximâ voce legisset, admirantibus omnibus: “*Quanto, inquit, magis admiraremini, si audissetis ipsum.*” [De Orat. Lib. III.] Vide quæ in has orationis scripsere ac congestere viri docti Jo. Taylor et Jo. Jac. Reiske.

FINIS

ANNOTATIONUM IN EXCERPTA EX ORATORIBUS.

NOTÆ PHILOLOGICÆ

AD

EXCERPTA EX PHILOSOPHIS.

I. NOTÆ IN XENOPHONTEM.

1. **E** XENOPHONTE.] De vitâ Xenophontis vide suprâ ad 197.
p. 45. n. 1.

2. ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΞΕΝΟΦ.—] i. e. E XENOPHONTIS DE SOCRATE COMMENTARIIS. “Hi libri titulum *Απομνημονευμάτων* *Σωκράτους* habent, quod Socratis mores, ac vivendi ratio, cum iis quæ ad familiares suos differere solet, in eis exponantur. Equidem hos *απομνημονευμάτων*, dixi *Memorabilium libros*, quia sic loqui Xenophontem consuevit; *λογές* *απομνημονεύεται*, vel *εργον απομνημονεύεται*, dictum factumve memoratur. LEUNCLAVIUS.

3. *τις ποτε*—] Cave putes otiosum esse *ποτε*. verte; quibus tandem argumentis. ERNESTI.

4. *οι γραφάμενοι Σωκράτην*] *accusatores Socratis*. *γραφισθαι τινα*, *accusare aliquem*. unde *γραφη*, *accusatio*. Max. Tyr. Diff. 9. *Σωκράτην*, inquit, *Μελίτος μιν εγραφε*, *Αντοξ* *δε εισηγαγε*, *Λυκαν* *δε ιδικε*, *κατεδικασαν δε Αθηναιοι*, *εδηται δε οι ιδικα*, *απεικτεινι δε ο υπηρετης*, κ. τ. λ.

5. *τοιαδε τις ην*.] Eleganter Græci verbo *τις* exprimunt illud Latinorum *ferè*; neque *δε* planè abundat, *hujuscemodi ferè erat*. ERNESTI.

6. *Αδικει Σωκράτης*, &c.] Formula est hæc Criminationis allatæ. *Anonymus*.

7. *Πρωτον μιν εν, ος*—] duplex erat Socratis accusatio. Prima pars erat, qua accusabatur, non eosdem habere cum civitate deos, aliosque novos introducere; altera, qua affirmabant eum juvenes corrumpere. Prius ita non esse ostendit defendendo Socratem Xenophon hoc primo capite, idque indicat verbo *πρωτον*. Alterum crimen, quod nempe corrumpere juvenutem, refutavit capite secundo toto. Reliquis libris et capitibus demonstravit, qualis et verbis et factis totaque vitâ fuerit, quas habuerit de virtutibus et vitiis opinionones, quem vitæ cursum tenuerit, &c. adjunctis denique, in fine libri IV, constantiæ Socraticæ in perferendâ morte documentis.

VOL. I.

Q

Atque

Atque hæc dicta sufficiant de œconomiâ operis in universum. HINDENBURGIUS. *ὡς* pro *ὅτι*. Ubi observandum, *ὡς* et *ὅτι* elegantur præmitti posse, ut quodd et quàm apud Latinos quæ apud Gallos. VIGER. de Gr. Dict. Idiotism. p. 403. Edit. L B 1742.

8. *ἔπειτα τε γὰρ φανερὸν ἔστι*] Etenim palam sacrificabat,—*ἄλλος, φανερὸς*, et alia significationis ejusdem, cum participiis cujusslibet temporis eleganter conjunguntur, tumque resolvuntur per accusativum. et infinitivum aut particulum *ὡς* vel *ὅτι* et indicativum: sic *ἄλλος ἐστὶ παρανομήσας*, pro *ἄλλος ἐστὶν αὐτὸν παρανομήσας*, certum est cum contra leges fecisse. Demosth. pro Coronâ. [Id. p. 61.] Sic paulò infra *καὶ μαντικῇ χρημίνος καὶ ἀφ᾽ αὐτῆς ἤν*. nec divinatione clam utebatur. *μαντικῇ* scil. *τιχῇ*.

198. 1. *ὅθεν δὴ καὶ μάλιστα*] Ex quo certè vel maximè. ERNESTI.

2. *μαντικῇ ἱεροζῶντι*.] supple *τιχῇ* εἶναι.

3. *οἰωνοὶ τε χρεῖνται καὶ φημαὶ καὶ συμβόλοι καὶ θυσιαι*.] *οἰωνοίς*, *auguriis*. *φημαὶ*, *ominibus*, h. e. *vocibus*, vel divinis, quæ in lucis aut templis aut in ullo alio loco audiebantur, vel humanis, quæ tanquam rerum futurarum prænuntii interdum habebantur. *συμβόλοις*, *signis*, quale illud de apibus labiis Platoni in cunis infidentibus, cujus mentio facta est à Cicerone. [De divinât L. I. c. 36.] *θυσιαι*, *sacrificiis*, ubi scil. victimarum exta consulebantur: undè extispicium, quod extispicium vel haruspicum erat.

4. *ὕψις τῶν ἀπαρτῶντων*] *homines* intelligas an vero *animantes*, idem est: namque *ὑπογῶντος* occurru auspiciū factum, ut natum est. HINDENBURG.

5. *ὁμολογήσειν*] Vide suprà ad p. 27. n. 11.

6. *καὶ ψευδομένος εἵπαιτο*.] Vide suprà ad p. 95. n. 1.

7. *ὅτι καὶ αὐτὸς προλεγειν εἰ μὴ ἐπιστῇν ἀληθεύσειν*.] Angl. *that he would not have predicted any thing, unless he had believed that he was going to speak truth*. Ubi observandum particulam *καὶ* hic tribuere vim s. conjunctivi indicativo, et postulare ut verbum proximè sequens post id quicum conjungitur ponatur etiam in indicativo. Quod solenne est apud Græcos Scriptores.

8. *ταῦτα δὲ τις αὐτὸς πιστεύσει ἢ οὐκ*.] i. e. *κατὰ ταῦτα*. Angl. and with respect to *these things* *who would repose confidence in any other being than a God?* Vide suprà ad p. 27. n. 11.

9. *Ἄλλα μὲν, &c.*] *Præterea quidem et hæc facere solebat ad familiares*: hoc quoque se diis fidem habere ostendens, *τα μὲν γὰρ ἀναγκαῖα res ENIM necessarias, &c.* refertur scil. *γὰρ* ad id quod reticetur. [Vide suprà ad p. 141. n. 8.] Cæterum *τα ἀναγκαῖα* sunt, ut rectè observat Ernestius, quorum eventus certus est, quia est *necessarius*: et opponuntur iis, quorum eventus obscurus et incertus est.

10. *μυστηριώδεις*]

10. *μαρτυρομενους*] Leunclavius vertit *oracula consultum*, *mallem deos consultum*. Nam *μαρτυροσθαι* est *μαρτυρικη χρησθαι*. SIMPSON.

1. *Και τις μαλλοντις*—*τιςτοις μιν γαρ, κ. τ. λ.*] Nimirum 199. *oracula consulenda*, [potius dii consulendi] non eo consilio, ut constet ædificandæ domus vel urbis condendæ ratio: *ταυτα γαρ ανθρωπω γινωμη αρεστη*. Sed ut certi sumus num expediat nobis hoc agere, nec ne. HINDENBURG.

2. *Τα δε μάλιστα των εν τωτοις*] *Consuetudo Græcorum more dictum pro τα μεγαιστα κεινων, α εν τωτοις ενι ες. μεγαλα*. *maxima eorum, quæ his rebus inesse, vel cum his rebus conjuncta esse reperiantur*, qualia quæ sunt ex sequentibus apparet. Sic III. 6. 1. *τα καλα των εν ανθρωποις*. *Idem*.

3. *εξεροσται της πολιως*.] Vide supra ad p. 99. n. 4.

4. *δαιμονοι*] *Furiosum sæpè notant phrasæ δαιμονιοι εχων, δαιμονιζοσθαι, δαιμονοειν, et παροδαιμονοειν*. SIMPSON.

5. *μαθυσι διακρινειν*.] Semel hic tirones monendi sunt, Græcos non solos accusativos, uti Latini ferè, nisi ubi Græcos imitantur, sed omnes casus jungere infinitivis, eum scilicet, in quo est subjectum, ad quod refertur.—Hic tamen mox est: *α μιν μαθοστας ποιων εδωκαν οι θιοι*, pro *μαθυσι*, scilicet quia dativus *ανθρωποις* non diferte præcessit. ERNESTI. Sed accusativus refertur ad ellipsin *ανθρωπων* post *δεν*. ZEUNIVS.

6. *επιστηνη*] Attice pro *επιστηται*, -φ. Vide supra ad p. 155. n. 2.

7. *εποστας*] *ιστημι, colloco, statuo*: hinc *pondero*, ut hic.

8. *δια μαρτυρικης*] Vide Ciceronem de Divin. lib. 1. c. 1.

9. *ιλιω*,] nomin. pl. Atticè pro *ιλαοι, propitii*. Vide supra ad p. 92. n. 1. ad fin.

10. *ηει*,] 3 sing. imperf. ind. Atticè verbi *ειμι, eo, και πληθος αφορας*, vide supra ad p. 111. n. 1. et ad p. 112. n. 1.

1. *ως το πολυ*,] *plerumque*.

2. *ηπει*] i. e. *εν τη οδω ηπει*, *quemodo*.

200.

3. *τισιν αναγκαις*] *Αναγκη*. Vis et ordo naturalis, quo res fiunt. Eodem modo Latini *Necessitatem* dicunt. ERN.

4. *Και πρωτοι μιν [περι] αυτων σκοπει*,] *Ac primum de iis hoc considerabat*.

5. *ερχοσται επι το περι των ταυτων φροσινειν*,] *Angl. they enter upon the examination of such subjects*,—

6. *Εδωκεμαζι δε, ει μη φανερων αυτοις εσιν*,] *Mirabatur etiam quod iis non jam esset manifestum*.

7. *επι και τις μάλιστα φροσινειας επι τη περι τωτων λογειν*,] *Angl. since that even those who pique themselves most upon discoursing concerning these subjects, η ταυτα δοξαζεν αλληλοις, are not of the same sentiments with one another, αλλα—διακωσται, but are affected, &c.*

8. *και*

8. *καὶ ξυλὰ τὰ τυχεύοντα*] *hæna qualibet*—Vide suprà ad p. 158. n. 3.
201. 1. *ἡ τῶν τοιούτων ἰσχυρὰ γίνεσθαι.*] i. e. *τῇ ὁδῷ ἡ*—*quo pacto*—
2. *Αὐτοὶ δὲ*—] Quam pulcherrima totius *Ethices* materiæ descriptio!
3. *παρρηγοῦνται τὴν δίκασιν.*] *perperam vel præter jus statuisse iudices.* ἡδίσαν pro εἰδικασίαν Atticè. *θαυμάστον εἰ μὴ—ἐνθυμηθῆσαν*—Angl. *It is surprising they did not comprehend*—Vide suprà ad p. 200. n. 6.
4. *Βυλυσσας γὰρ ποτὶ.*] Thrasyllus et Erasfinides Duces accusabantur naufragos cives, in prælio navali victores, dolo perire passos. Jus erat singulatim de unoquoque suffragia ferri. Populus variâ arte concitatus unâ omnes sententiâ damnari vult. Socrates qui præflet comitiis tanquam *ἐπιστάτης*, non vult populum hac de re in suffragia mittere s. suffragiorum illi potestatem facere. Tota res copiosè enarratur ab ipso XENOPHONTE parte posteriori L. I. *τῶν Ἑλλήνων.* GESNER. Vide suprà ad p. 136. n. 7.
5. *τὴν ἀμφὶ Θρασύλλου καὶ Εἰρασινίδου.*]—scil. *Thrasyllum et Erasfinidem cum collegis.* οἱ ἀμφὶ et περὶ τινὰ sæpe dicitur de personis singulis, vide Græv. Lect. Hesiod. c. 9. Sed propriè de eo, qui nominatur cum suis, cum comitibus. Actor. xiii. 13. οἱ περὶ τοὺς Παύλου sunt Barnabas, Paulus, et Joannes: sed quod inter eos facile princeps erat Paulus, certè de eo ibi imprimis commemoratur, ideò ipse potius nominatur, quam Barnabas aut Joannes. Sic quoniam Erasfinides primus accusatus, et in vincula ductus est, ut Xenophon tradit, et fortasse Thrasylo quoque aliquid præcipui in hac causâ accipit, ideò hi duo potius quam reliqui nominantur. ERN.
6. *οὐκ ἠθέλησεν ἐπιψηφισαί.*] *nolebat populum in suffragia mittere.* Angl. *he refused to put the vote*—Nam ita significat *ἐπιψηφίζων*, in voce act. Vide suprà ad p. 100. n. 1. et vide Demosth. Edit. Taylor, tom. II. p. 269.
7. *πῶς—πλείονος ποιήσατο*] *plures fecit*—Vide suprà ad p. 130. n. 4.
8. *καὶ φυλαξασθαι τὴν ἀπειλάντας.*] *et cavere à minitantibus.* φυλάσσω, in v. act. *custodio*, in v. med. *caveo*.
202. 1. *οἱ τροπὴν*] scil. *καθ' ἣν τροπὴν, quâ ratione.*
2. *ὥςτις παννύμια κικλήσκοντες, παννύμνως ἔχον ἀρκύντα.*] *ut valde modica possideant, ea tamen sufficientiâ facillimè haberet.* Ubi observandum ὥςτις construi cum infinitivo.
3. *ἀλλ' ἐπ' αὐτοῖς μὲν [ἀπο] τῶντων πολεῖν.*] *sed multos his vitiis ut defisterent effecit.* *παννύμνως, cessare facio.* *παννύμνως*, in v. med. *cesso, desino, quiesco.*
4. *ἀλλὰ τὴν φανερόν ἐστιν.*] Ordo est: *ἀλλὰ τὴν εἶναι φανερόν ἐστιν τοῦτον.* Angl. *but by his plainly being such a person.*
1. *ὑπερβαίνει*

1. ὑπερορῶντο τοὶ καθεστῶν νόμων τὰς συντάξας,] *familiares suos efficiebat ut leges receptas contempnerent.* καθίστανται, pro καθισταμένων, à καθίστημι, consilium.

2. τὰς μὲν τῆς πόλεως ἀρχοντας ἀπὸ κυμῶν καθίστασθαι,] *magistratus civitatis à faba constitui.* Cum Magistratus sorte eligerentur, fabis utebantur Athenienses. Unde Thucydides senatum Βουλὴν ἀπὸ κυμῶν, et Senatores Βουλευτάς ἀπὸ κυμῶν vocat. Vide illust. D. Potter. Archæol. Gr. I. 18. SIMPSON. Hæc sunt illa fabarum suffragia, ad quæ etiam respexisse volunt quidam ΠΥΘΑΓΟΡΑΜ, cum fabis abstinere suos, id est à rep. administrandâ se removere, jussert. GESNER. Cæterum, modum fortiendi per fabas describit Sigonius de Rep. Atheniens. c. 3. ZEUNIVS.

3. τῆς καθίστασης πολιτείας,] *presentem reipublicæ statum.* καθιστάσης, N. καθίστας, καθίστασα, καθίστας, G. καθίστατος, καθίστασης, καθιστώντος, pro καθιστακώς, -ως, -ος, κ. τ. λ. Vide suprà n. 1.

4. εἰδότες] pro εἰδυκότες, quippe qui sciant,—διὰ δὲ τοῦ πείθειν, persuadendo vero—

5. ᾔδισαν δὲ,] *noverant autem.* ᾔδισαν, pro εἰδυκέναν.

6. Σωκράτη—ζῶντα,] Latini dicunt, *Socratem vivere*, αὐταρκείᾳ, Angl. *most contentedly.* furnitur nempe adverbialiter.

1. ορεῖσθαι τῆς ἰμικλίας αὐτοῦ,] *expetivisse consuetudinem ipsius.* 204, Vide suprà ad p. 151. n. 6.

2. ἰλίσθαι αὖ αὐτῷ] *Autæ ipsi, i. e. ultrò*—Sic Virgil.

Ipse lætæ domum referent distenta Capellæ,

Ūbera—

ECL. IV. 21.

Ipse, i. e. ultrò, sponte sua. Anon.

3. ἰὺς ἀποκηδέναντι Σωκράτη,] Angl. *having instantly refiled from Socrates.*

4. Σωκράτους ἀρεχθάνην,] *Socratis studiosi fuerant.* ἀρεχθάνην in sensu med. Vide suprà ad p. 7. n. 10.

5. συνῆται,] 3. dual. imperf. ind. pro συνῆται, à συνίμι, una sum, consuetudinem habeo. Vide suprà ad p. 126. n. 1.

6. ἐκεῖνα δ' ἀπαλλάγναι,] i. e. δι' ἀλλήλων ἀπ' ἐκεῖνα, quæ autem ab eo discessissent. ἀπαλλάγναι, nom. dual. aor. 2. part. pass. in sensu medio, verbi ἀπαλλάσσω, dimitto. ἀπαλλάσσομαι, in v. med. abeo, discedo. Vide suprà ad p. 7. n. 10.

7. ὑπο πολλῶν καὶ δυνατῶν καλακίῃν ἀνθρώπων διαβρυπτομένους,] *adum à multis adulandi periis hominibus mollitiæ corrumpebatur.*

1. οὐ μὴν [κατὰ] ταῦς ἀλλὰ οὕτω κρίνεται,] Angl. *surely men do not judge so—at least in other cases.* 205,

2. συνδιατρέφειν τῷ,] *cum aliquo degens.* τῷ pro τινι, Atticè.

3. ἀλλ' οἷς πατέρες αὐτοῖς συνόντες τοῖς υἱοῖς,] *ye non abundat, verè, ipsi parentes, parentes adèd.* Sed forte legendum, ἀλλ' οἷς γὰρ

5. ὅς τις θύς καλλιτεῖα εἰδεται.] *Pro τῇ θύῃ εἰδεται.* [seu pro ἱερῶν τῆς θύς καλλιτεῖα εἰδεται. ZEUNIVS.] Semel hic tironum causâ dixisse sufficiet, Atticos non solum genitivis consequentiæ uti, sed etiam nominativis, dativis, et accusativis; in quo ferè casum substantivi, aut vim verbi precedentis respiciunt. Hic sunt accusativi, quia præcedit accusativus θύς, de nominativis agit Kusterus ad Aristoph. Plutum. p. 6 b. de nominativis, dativis, et accus. vide Sylburg. ad Pausan. p. 930 931. Dukeri ind. rerum in notis ad Thucyd. ut alios prætermittam. ERN. Cæterum ὅς sæpè præponitur genitivo etiam absoluto. Vide suprà ad p. 94. n. 5.

6. πολλὰ καὶ μεγάλα—] pro πολλὰς, κ. τ. λ. Solenne est Græcis negligere genus præcedentis substantivi, et neutrum ponere, ut intelligatur χρεῖμα, ἔργον. Latini *quæ res* aut *quod scil.* *negotium* ponunt post nomina formarum, tanquam, *pecuniam, pulchritudinem.* ERN.

1. Καθδυναμῖν—] pro κατὰ δύναμιν, *quantum potes.* Hesiod. 209. Ery. καὶ Ἡμερ. 336.

2. καὶ ἐκ αὐτοῦ ἀπορῆσαι τοσαύτης δαπάνης,] *nec opus est tanto sumptui. ἀπορῆσαι,* pro ἀπορῆσαι. Vide suprà ad p. 27. n. 11.

3. ὥς ἐκ οὐδ' αὖ τις,—] Angl. *inasmuch that I am not sure if any one could earn so little by his labour, as not to obtain a competency for Socrates.*

4. ἦτοι] *accedere solebat.* Atticum imperf. ab εἰμι, eo. [Vide suprà ad p. 199. n. 10.] διψῶν, Atticè pro διψῶμαι, -φ.

5. τοῖς δὲ Ὀδυσσεύσιν—] Vide Homeri Odyss. κ'. 280. Item Hor. lib. I. ep. 2.

6. καὶ ἀποσχόμενοι τε—ἀπτισθαι,] Angl. *and that he abstain'd from touching.* Notandum ἀπτισθαι in v. med. idem esse ac εἶχον ἑαυτοὺς ἀπο. de ἀπτισθαι, vide suprà ad p. 39. n. 8.

1. μολιχαλιόμενοι.] Intell. τι. ERN. *molientem aliquid.* Absē 210. μολιχαλιόμενοι in MS. Vossiano, nec vertit Bessario. ZEUNIVS.

2. εἰς ἡμῶν ἀνθρώπων τελευμακάς ἐπὶ σοφίᾳ;] Angl. *Do you admire some men on account of excellence?* Vide suprà ad p. 32. n. 11 et ad p. 98. n. 3; item ad p. 27. n. 4.

3. Διθυραμβῶν] Vide suprà ad p. 3. n. 10.

4. τῶν δὲ ἀτεκμαρτοῦ ἐχόντων,] *earum rerum quæ nullam præbent conjecturam,* [Vide suprà ad p. 86. n. 1] ὅτι [οὐτις] ἐνεκα ἐστὶ, *cujus causâ existant*—

5. Οὐκ οὐ δοκεῖ σοι—] Incipit hoc loco bellissima fabricæ humani corporis descriptio, ex qua Deum esse, eundemque providere rebus humanis Socrates demonstrat. HINDENBURG. Hinc incipit demonstratio oppidii elegans, qua Aristodemum πρὸς μικρὸν religionum contemptorem in viam revocare conatur Socrates. GIESNER.

211. 1. ε δὲ καὶ σὺ καὶ τοὶ τέτταρες ἄλλοι ἀνδρες,] *Angl. and does not this also appear to you to be by an operation of providence, viz. since the sight is delicate, το θῆρας αὐτῷ βλέφαραις, the fortifying it with eye lids in the manner of doors, ε ἀνεκταννύσκει, κ. τ. λ. which open when there is any occasion for using it, συγκλείσκει δὲ, κ. τ. λ. and close during sleep? ὡς δ' αὖ περὶ ἀνθρώπων, κ. τ. λ. and that not even the winds may hurt it, ἀφύστων βλέφαριδας, ἴδμεν, the making eye-lashes to grow by way of a strainer, or sieve, τι ἀποχεκνύσκει τὰ [μαρτ] ὅτι τῶν ἐπιμαστων ὀφρῶν [pro ὀφρῶν, quod exhibent libri, lege ὀφρῶν, nam penult. brevis est. Vide Iliad. ε. 528.] and the guarding the parts over the eyes with eye brows in the manner of eaves, so that not even the sweat, &c. Ubi observandum, 1. Nihil opus esse ut cum eruditissimo Ernestio ad Enallagen vocum confugiamus, quasi θῆρας, — ἀφύστων, — ἀποχεκνύσκει (et paulò infra, κατακείναι, ἀποστρέφει, ἀπινύσκει) vim haberent passivam; si modo ex æquo singularis infinitivis usurpatur Art. τα. quæ constructio Græcis est solennis. 2. ἀνεκταννύσκει, — συγκλείσκει — esse in v. med. scil. ἀνεκταννύσκει, in v. act. aperio; in v. med. aperio meipsum. *Angl. I open, in sensu intransitivo. συσφάλλω, in v. act. claudio; in v. med. claudio meipsum, Angl. I close, in sensu intrans.* Confer Ciceronem de Nat. Deor. Lib. II. § 57.*

2. καὶ τὴν μὲν προσθὴν ὀδόντας — οἷος τιμῶνται εἶναι,] *Angl. and that the foreteeth are able to cut — τὴν δὲ γομφίους οἷος, κ. τ. λ. and the grinders, upon receiving the food from them, have the power of chewing it. Vide supra ad p. 5. n. 6.*

3. ἐκὶ δὲ τὰ ἀποχεκνύοντα δυσχερῆ,] supple ἵσθι, et quoniam quæ per alvum excernuntur sæda sūt, —

4. ἢ δύναται προσηύδατο —] *quam remotissimè. —* Femininum ἢ, in dativo sumitur inturdam pro ὡς. *VIGER. de Gr. L. Idiom. Cap. II. Occurrit aliud exemplum Mem. Lib. II. Cap. I. § ix. ubi Ernestius — “Sunt, inquit, qui malunt ὡς, “ignorante Græci sermonis. Nam ἢ eleganter superlativis “jungitur pro ὡς. Exempla Stephanus suppeditabit in Thes. “sauro.” Vide supra ad p. 86. n. 2.*

5. το δὲ μίφυσται —] i. e. καὶ τοδὲ ὃ δόκει σοι τοικῶσαι ἄλλῃ προνοίας, το μὲν μίφυσται, κ. τ. λ. — nimirum loquitur Socrates; cui respondet Aristodemus, ἀμειλί καὶ ταῦτα τοῖς μηχανήμασι τινος βουλευσάμενος ζῶει εἶναι. *proseñdò hæc quoque videntur facta ex cogitationibus alicujus qui secum statuerat ut essent animalia.*

6. ἀμειλί] q. d. noli sollicitus esse, utique, quin, sanè, *proseñdò, scilicet. GESNER.*

7. Μα δὲ, ἴσθι.] *Ita, per Jovem, inquit Aristodemus. [De μα δὲ vide Hoogveen, Cap. 25.] In proximè præcedentibus interrogaverat Socrates, an putaret Aristodemus hæc amplissima,*

suma, numeróque infinita per dementiam quandam tam compositè ornatèque se habere: cui hic respondet, *Μα Δι', ita per Ζουετ.* *η γαρ ὁρῶ τις κυρίως*—supple *τι κοσμου, non enim cerno mundi dominos*—&c.

8. *ὡς γαρ*] Modus dicendi est elegans et ellipticus pro *ου καλῶς λέγεις*: *ὡς γαρ*, κ. τ. λ. ΖΕΥNIUS.

1. *κυν, εφη,*] *Σωκράτης*, scil. *Proseûd, inquit Socrates, quan-* 212.
tò magnificentius tui curam gerere dignatur, tantò magis—*τιματιον*
[*εσι σοι*] *αυτο*; *honorandum est tibi illud?* Nam, ut rectè Ernestius, *Θραπικυν* Dii homines dicuntur, quando eorum curam gerunt; homines Deos, quando eos cultu et veneratione prosequuntur.

2. *αυτοισιν*] Vide suprâ ad p. 94. n. 2. *παντ' ηκ*—ait nempe Socrates.

3. *οιαν*—*αρθεν τι την φωνην*] *ut possit*—*vocem articulare*. Vide suprâ ad p. 5. n. 6. Porro notandum quando *οις* hoc modo reddatur, adjunctum habere *τι*, plerumque sed non semper. Vide paulò suprâ—*τις μιν οδους*—*οις*—*ειναι*—*τις δι γομφιως*, *οις*—

1. *Ω γαθι, εφη,*—] Adjectivum *αγαθος*, præterquam quod 213.
bonum, peritum, &c. significat, quando cum præcedente Adverbio *ω* tam strictè conjungitur, ut unam vocem efficiat, in Vocandi casu positum Latini per *Quæso, Obsecro*, vel etiam *Age*, exponunt. Vide Plat. Georg. p. 491 lin. 25. Edit. Serrani. *Αλλ' ω γαθι. Sed, ô bone, i. e. quæso vel agedum.* HOOGEVEEN ad Vigerum, Cap. III. § III. Reg. 1.

2. *και ἀρα παύων επιμαλινθαι αυτω*] Sermo scil. fit ex æquo de numine et de diis. *το θεον, το δαιμονιον, ὁ θεοι*. Cæterum quæ hic loci profert SOCRATES, planè sunt admiranda.

3. *Εμοι μιν*—] Hæc ex suâ personâ loquitur XENOPHON. Videri nempe illud de præsentia Deorum dogma Socratis homines meliores reddere. Quod quidem usque eo verum est, ut nec ipsa divinitus revelata religio aliquid habere videatur ad omnem virtutem potentius. GESNER.

1. *ὡσαντως*] Similiter scil. ac suprâ dicta de viâ ad Virtutem 214.
per labores. confirmata auctoritate Hesiodi ac Epicharmi. *αποφαινται*, *sententiam suam exponit, pronuntiat*: ut planè indicat Vox Med.

2. *επι την δι' αρετης ὁδον τρεψονται επι τον βιον*] Intell. *κατα*. ERN. Angl. ad verbum—*Whether they will turn themselves along the road leading through virtue towards life,*—

3. *εξελθοντα*—] concordat scil. cum *Ἡρακλεια* suprâ.

4. *απορρυτα, ποτιζαν*—] Intell. *κατα* vel *εις*. Angl. *at a loss into which of the roads be should turn.*

5. *Και φωνηται*—κ. τ. λ.] Persequitur nempe constructionem accusativi ante inf. De *φωνηται* in sensu med. vide, suprâ ad p. 7. n. 10.

Vol. I.

R

6. το

214. 6. το αὐτο σῶμα—] hic et in sequentibus intell. αὐτο.

7. τὴν κεφαλὴν—αὐτὴν τὴν κεφαλὴν τοῦ σώματος,] Angl. *having her countenance so exposed as plainly to appear possessed of a great*

8. καταλλεστικῶς—το χρῶμα, ὥστε—α. τ. λ.] Angl. *having her complexion so improved as plainly to appear possessed of a great*
or share of red and white when it had in reality.

9. τοὺς οὐρανούς.] i. e. καταλλεστικῶς ὥστε τοὺς οὐρανούς, Angl.
and having her figure set off in such a manner that she seem'd taller than she naturally was.

10. τοὺς ὀφθαλμοὺς οὕτως ἀντανακλάσας,] Angl. *and had eyes that were glaring—meretricious,—si ἀντανακλάσας est pro ἀντανακλάσας perf. part. pass. ab ἀντανακλάσας, uti vulgò putatur. E Lexico autem Regio MS. sequentia secum communicasse clar. Ruhnkenium, refert Gilbertus Koen, ad Gram. Leidensis opusc. p. 310. V. σιταται αὐτὸν ἐν ἱστίῳ, ἐστιακα, ἐστιακαί, ἐστιακαί, ἐστιακαί, καὶ πλεονασμὸς τοῦ σιταται Ἀνακλάσας, α. τ. λ.* Itaque si ἀντανακλάσας est ab ἀντανακλάσας, reddi possit, *oculos huc illuc volutantes* : cui interpretatione favere videtur Hinderburgius, in Animadversionibus suis ad Xenoph. Mem. p. 65.

11. τοῦ αὐτοῦ τρόπου.] *Eodem modo quo antea incesserat equibilibi incessu.* ΖΕΥΝΙΩΣ.

215. 1. φροῦτιος.] Att. fut. pro φροῦτιος. φροῦτιον, α. τ. λ. Atticè φροῦτιον, -ας, -α, ut fut. 2. Et in voce med. φροῦτιον, -ας, -α, αὐται, α. τ. λ. ut nōruat, vel saltem nōsse debent, etiam tirones.

2. διαγῆ] fut. à διαγῆ.—non est hoc verbum contra ἀναλογίαν, et habet hoc loco eam vim, quam διατελεῖν, διαγῆν, διαβῆναι, Ern.

3. πῶς ἵππων σπανίως ἀφ' οὗ—α. τ. λ.] i. e. τέτοιον τὸν πρῶτον μόνον ἀφ' οὗ—α. τ. λ. ἢ φοβῶς [ἵππ] μὴ ἀγαγῶ σὲ πῶς τε καὶ ταλαιπωρητὰ τῇ σαρμάτι καὶ τῇ ψυχῇ ἐπὶ τοῖς πολεμικοῖς ταῖς. *nihil est quod metuas ne eo te deducam ubi laborando, et arumnis tum animi tum corporis tolerandis hec tibi compares.*

4. ἀλλ' οὕτως—α. τ. λ.] ἀλλὰ ἐν χρησὶ τέτοις οὕτως—α. τ. λ. Relativum scil. concordat cum antecedente non solum in genere et numero, verum sæpè etiam in casu.

5. ὕδινος ἀπτοχρῆμος.] Vide supra ad p. 209. n. 6.

6. ἱπποκρίζουσαι] Angl. *speaking diminutively of me—ἱπποκρίζουσαι, proprie sign. infantem ago sermone* : ἀ κρῶς, puellus. “Hi, ut observavit Gesnerus, et apud hos α) diminutivis “utuntur : Nomina rerum prout ipsorum refert β) in meliorem partem γ) in pejorem corrumpunt. Hæc tria significat ἱπποκρίζ.” Index ad Chrestom. Gr.

216. 1. οἱ δὲ διδόναι, τα ὅσα διηγήσασθαι μετ' ἀληθείας.] Ita omnes, quas vidi Editiones. Mihi distinguendum videbatur sic : ἵππ' οἱ δὲ διδόναι τα ὅσα, διηγήσασθαι μετ' ἀληθείας. HINDERBURG.

BURG. Angl. *I will give a true account in what way the gods ordain the things that are.* ἡπτε, supple ὅθι.

2. ἰλιος] Atticè pro ἰλαως. Vide suprà ad p. 92. n. 1. ὁ-
γαπῶντων, supple ἐς σοι. et sic in sequentibus. Cæterum locus
hicce pulcherrimus lectorum etiam hebetissimis nequit quin
se commendat.

3. πρὶν μὲν πῆνν,] Monendi sunt tirones in usu esse πῆνν
pro πῆνν contractè ex πῆνν, *esurire*: sic δὲ ψην, *stire*: et ζην,
vivere: et χρησθαι, *uti*.

4. καὶ [δια] τῷ θεῷ χροῖα περιβύσσει ζῆταις] *ad diluendum sci-*
licet refrigerandumque vinum, estatis tempore:—Veteres enim
nivem et glaciem in subterraneis scrobibus ad hunc usum reconde-
bant, ut notavit Neander ad h. l. HINDENBURG.

1. τὰ ὑπόδαρκα—] ὑπόδαρκα vulgò vertunt; *lectorum fulcra*, 217.
sustentacula. Falsò, namque ea solent ποδῶς Græci appellare.
Ἵπόδαρκα h. l. sunt *tapetes*, quibus delicatuli homines solebant spon-
darum pedes imponere; ut molliùs cubarent. Idem.

2. πιστεύει—] ἰσχυρίζεται—τολμῶσιν—Vide suprà ad p. 27.
n. 11.

3. τὴν σὺ διασπ—] *De turbâ, quæ tuas partes seclatur.* Θιασος
autem *pompa* significat, quæ Bacchum comitabatur, vel cæ-
tum saltantium, et in voluptate vitam exigentium. SIMPSON.

1. μὴδαι τὰ διοῖτα πράττειν] *omittunt quæ oportet facere*—218.
μὴδαι, in 3. pl. μὴδισι, et μὴδισι.

2. τὸ πεπραμμένον τέλος] *finis fato constitutus.* Vide suprà ad
p. 162. n. 1.

3. τοὶ αἰὶ χρόνον—] i. e. κατὰ vel δια τοὺς αἰωνίους χρόνους.

De PRONICO vide Fab. Biblioth. Gr. Vol. I. p. 793.
Nihil autem celebrius hâc ipsius de Hercule fabulâ, nec
quod plures tum inter veteres tum inter recentiores naçtum
est imitatores. Apud Anglos eam pulcherrimè enarravit III.
Comes Shaftesburiensis, [in Tom. III. operis ejus, quod in-
scribitur *Charactèristicks*] suamque enarrationem eleganti ta-
bulâ æneâ ornandam curavit. Invenitur Anglicè reddita, sed
parum fideliter, in libro notissimo *The Tatler*, [No. 97.]
Eandem numeris Anglicis adumbravit Poëta suavissimus,
qui, dum viveret, “flumina amabat sylvasque.” Gul. Shien-
stone. In hâc autem palæstrâ se felicissimè exercuisse vide-
tur hujus fabulæ auctor paraphraseos poëticæ, quam in libro
suo, cui titulus *Polymetis*, inseruit Jos. Spence. [p. 155.]
Illius autem paraphraseos auctor, uti accepimus, vir erat ille
venerabilis, non solum in sacris, sed in omni politionis doctri-
næ genere versatissimus, Robertus Lowth, Episcopus Londi-
nensis, nuper defunctus.

4. *ταυτο μιν γαρ δι παλιν εφη αυτων.*] *παλιν* regitur ab *α* sub-
intellecto. *εφη αυτων*, *dicebat se audire*. Sic *φωι αυτων*, *dice me*
audire, *φωι αυτων*, *dicis te audire*. &c. Nam ubi reciprocatio
fit ad personam, Græci accusativo ante infinitivum non utun-
tur. Quod tironibus notandum. Sic *εφη δι*, *se autem videre*.

5. *οτις εις τι*,] Intell. *οτι*, vel potius *γ*. *quantum possint*.
Vide supra ad p. 212. n. 3.

219. 1. *το πλεος αυτων*] Vide Cicer. de Amic. 17.

2. *παλιν ταυτα αναριθμει*] *τοι αυτων παραδιδωκε*, *ταυτα*—Ita
lego pro *ταυτα* et interpretor, quos in numero amicorum jam
retulerant. retractare et in aliam classem reponere, ut fit in
lusu XII Scriptorum, s. *παιγνα* Græcorum, ubi licet *αναριθμει*.
GOSNER. Cæterum de hoc ludo, qui est ille ipse, qui hodie
Schachicus dicitur [Angl. *Chefs*.] aut ei saltem simillimus,
Græcis recentioribus *ζωττικος*, diversus a ludo *αλεξ*, in quo
præter calculos etiam tolleris opus, qui a ludo Scriptorum ex-
ulant, in quo uno ingenio et arte opus est, vide præter cæte-
ros eruditissime disputantem Salmas. ad Vopisc. Proculum,
c. 23 T. II. Hist. Aug. p. 736. seqq. ERM. [Clav. Ciceron.
Ind. Lat. V. *Scriptorum ludus*.] Vide etiam Du Cange Gloss.
ad Script. Med. et inf. Græcitatis, V. *ζωττικος*. Joan. Meurs.
de ludis Græc. in Gronov. Thes. Antiq. Græc. tom. VII. p.
982. et Dan. Souterii Palamed. Ibid. p. 1110

3. *τα μιν συνιστασκειν*, *τα δι συμπρωτων*] *partim*, *unà* *famp-*
tus *faciens*, *partim*, *unà* *agens*.

4. *οφθαλμοις δι πλετα σπαιροθων*] *titubantes vero plurimam*
sustinent.

5. *ταυτων—υδινος λειπτται*] Angl. *fails in none of these*.

6. *υκ εξεργασατο*] *nunquam facit*,—De aor. vide supra ad
p. 19. n. 6.

220. 1. *ΕΔΟΚΕΙ δι μοι,—*] *Mibi autem videbatur etiam homines*
prudentes reddere in amicis explorandis quales dignum esset ut posse-
derent, hujuscemodi proferens.

2. *πως αν επιχορηγημαι σκοπει*] Angl. *in what way should*
we enter upon the investigation? Vide supra ad p. 94. n. 2.

3. *οτις αρχη γαρτος τι*] Vide supra ad p. 46. n. 1.

4. *Ουκιν τι μιν υπο ταυτων αρχομεν*] Vide supra ad p. 46.
n. 1.

5. *Τι γαρ*] Locutio hæc est planè elliptica, et naturæ
Dialogi convenientissima: *Quid?*—NAM liceat mihi inter-
rogare te ulterius, quoniam rem acu nondum tetigerimus.—
Vide supra ad p. 66. n. 6. Operæ pretium tamen esset in-
spicere quæ de hac phrasi observavit vir doctissimus H. Hoo-
geveen ad Vigerum, p. 359. Edit. L. Bat. 1742.

6. *τι δι*] *quid autem de hoc censes?*

7. *αφικται*

7. αφεστιον και τετα,] *ab hoc quoque abstinendum*, inquit Critobulus, scil.

1. ευ δε πασχων ανεχεται,] *sinis autem ut beneficiis afficiatur*,— 221.

2. Ανωφιλης αν ειη και ουτος.] εφη scil. ο Κριτοβουλος.

3. Φιλον ποιεισθαι ;] *amicum sibi facere*, ut indicat vox. med.

Vide supra ad p. 130. n. 4.

4. αν τυγχανει,] Vide supra ad p. 7. n. 5.

5. Φιλονικος προς το μη ελκεισθαι ευ ποιων τις ευεργετητας ιαυτον,] *Angl. zealous of not falling short of his benefactors in conferring his favours*,—

6. τις υστερος ευεργετησεν.] idem ac τις υστερος ευεργετησεν, posterioribus benefactorum esse.

7. καταπειν συ προς αυτον,] *Angl. to speak against you to him, —to complain of you to him*—Gusta, qui potes, mel apud Atticæ in vocibus καταπειν et κατηγορειν, quæ accusare significant, vel deferre, hic ειρονηα planè Socraticâ pro commendatione ponuntur. GESNER. Cæterum de ειρονηα Socraticâ vide Fragui-er doctè disputantem Mem. de l' Acad. des Inscrip. et B. L. tom IV. 12mo.

8. Εαν δε ου προσκατηγορησω.] *Angl. but if I should farther accuse you*,—Vide supra ad p. 97. n. 2.

9. αγασθαι α.τ.ε. και ευνοικως εχεις προς αυτον,] Vide supra ad p. 3. n. 3. et ad p. 86 n. 1.

10. αρα μη διαβεβησθαι δοξεις υπ' μου ;] *Angl. shan't you think that you are slandered by me ?*

1. εκ αποκαμινεις μηχανωματος.] *non defessus es conando*. 222.

2. συνθηρον των αγαθων φιλων.] *convenerent bonorum amicorum*. Quod etiam sapit ειρονηα Socraticam.

3. ωσπερ εκ σοι σοι ου,] *Angl. as if it did not depend upon yourself*,—[Vide supra ad p. 85. n. 9] ου usurpatur more absoluto, ut composita ου, εχον ιαπε apud Atticos Scriptores.

4. Ασπασιας] Quam Socrates Eloquentiâ magistram habuit. GESNER. Qui plura velit de Ασπασια adeat Plutarch. in Pericle, et Diction. Bayle, v. *Pericles*, not. O, et denique Maximum Tyrium Diff. 22. qui et reliquos Socratis magistros commemorat : uti indicavit Simpsonus.

5. τας αγαθας προμηθεϊδας,] *Angl. that good match-makers —δειναι ειναι συναγειν—have great effect in uniting—&c.* ψυδομηναι, vide supra ad p. 95. n. 1.

6. ορθως εχειν ηγουμεν,] *rectè se habere arbitror*. εκ εξουαι μοι λογειν ουκ επι σε non licere mihi dicere aliquid de te επαινωτι [quod concordat cum μοι] laudanti. *Angl. in the way of praise*.

1. ει δε μη φανερον ουτω σοι,] *Angl. but if this so stated be not clear to you, εκ τωδε σκεψαι, reflect farther*. 223.

2. επαινωειν,] Vide supra ad p. 94. n. 2. et ad p. 96. n. 6.

3. επιτερεψαι

223. 3. ἐπιτεψαι] Vide suprâ ad p. 27. n. 11.

4. ἢ εἰ σοὶ πείσκειμι—] Ordo est: ἢ εἰ κοινῇ πείσκειμι τὰς πόλιν ἢ ἐπιτεψαίῃ αὐτὴν σοὶ ὡς στρατηγικῇ τε καὶ δικαστικῇ καὶ πολιτικῇ, ψευδομένης, Angl. *or if I should publicly persuade the state that it might commit itself unto thee as one skill'd in military, judicial, and political affairs, while this was not the fact.* Particula αὖ, uti observat doctissimus Hoogeveen, potestatem δυνάμειν servat etiam cum infinitivis. [p. 66.] Ubi vide copiosam et acutam enarrationem hujus voculæ.

5. ἰδίᾳ] *privatim.* Opponitur scil. τῇ κοινῇ suprâ.

6. —φασιν, —ὅτι φωνήεντα—] Postquam Aristarchus à Socrate didicisset quo pacto pauperes cognatos, apud se degentes, ad quæstum utilem faciendum adigeret, ad Socratem tandem rediit, cumque de monitorum ejus prospero successu magnâ cum voluptate narrâset, simulque observâset, se ab iis reprehendi, quippe qui solus in domo otiosus jam comederet: Socrates eum hanc de cane et ovibus fabulam illis recitare jussit.

7. ὃ, τί ἂν μὴ] *nisi quod—*

8. τῷ—κυνὶ μεταδίδως οὐπὲρ αὐτὸς ἔχεις σίτην.] i. e. μεταδίδως τῷ κυνὶ [μέρος] σίτην οὐπὲρ αὐτὸς ἔχεις, *cum cane communicas cibum, quo ipse vesceris.*

9. Ναι μά Διὰ] Intell. ὁρθῶς ποιεῖ. ERN. Vide suprâ ad p. 211. n. 7.

224. 1. οὕτω καὶ ὁδε—] Amicus cui persuaserat, ut exercitus ducendi artem disceret a Dionysodoro. GESNER.

225. 1. ΚΕΦ. 1.] In hoc capite, cum artificibus de ipsorum Artibus differit Socrates.

2. τὰ γὰρ κοῖλα—σχηματὰ διὰ τῶν χρωμάτων ἐκμυμεισθῆς.] Angl. *at least however you represent, by a likeness in colours, objects that are hollow—&c.* De particula γὰρ hæc, inter cætera, observat vir eruditissimus H. Hoogeveen “Nota—argumentationis est ἂν, sed το γὰρ limitationem ex consuetudine indicat, quam pro naturâ suâ affirmativè urget. Atque ita hæc particula optimè convenit iis, qui argumenta suggerere re malunt quàm obtrudere, undè fit ut sæpius per γὰρ et “non per γὰρ ratiocinentur.” Doctr. Part. L. Gr. p. 236.

3. ποιεῖμεν γὰρ, εἴη, οὕτως.] Sic fecit. Zeuxis apud Cicer. Invent. II. initio. ERN. Cæterum γὰρ refertur ad id quod reticetur.—Rectè dicis, inquit, NAM sic facimus. Vide suprâ ad p. 66. n. 6.

4. Τί γὰρ;] Vide suprâ ad p. 220. n. 5.

5. Πῶς γὰρ ἂν, εἴη, μιμητὸν εἴη,] Cur ita interrogas? *quo ENIM ratio possit esse imitabile?* Vide suprâ ad p. 220. n. 5.

226. 1. διὰ τῶν σχημάτων,] Angl. *by means of the attitudes.* ἰσχυρῶν.—Vide suprâ ad p. 151. n. 3.

3. Εἴη

2. *Ἐπὶ δὲ ἀπορῶν ὁ Κλειτῶν*—] *But when Clito being at a loss*
—Vide *suprà* ad p. 214. n. 4.

3. *Ἀρ' ἔφη,*] ὁ Σωκράτης *nempè.*

4. *Οὐκ οὐν τὰ τι ὑπο τῶν σχημάτων κατασπώμενα*—*ἀποκλῶζον,*] *Angl. Don't you, in representing those parts in bodies, which by the particular attitudes are drawn down, and those, which are drawn up; those, which are contracted, and those, which are dilated; those, which are extended, and those, which are relax'd*
—&c.

5. *Το δὲ*—*ἀπομιμῆσθαι.*] *Angl. but the imitating*—&c.

1. *τοῦ θωρακοποιῶν*] *Angl. the armourer*—

227.

2. *ὥτι πολυτελείς*] *neque è pretiosiori materiâ.* SIMPSON.
πλείονος πωλείς;—*pluris vendis?* i. e. *ἀντι πλείονος.*

3. *ευρυθμοτέρως*] *Angl. better proportion'd.*

4. *Τὸν ῥυθμὸν δ', ἔφη,*] *Nempè omnis rythmus quidem numero judicatur, et hoc ipso, ut Aristoteles ait, delectat, quod certo numero continetur: sed numerus ille esse in diversis rebus potest. in dimensione, pondere, tempore, motu, &c. hinc Socrati ῥυθμός ἐν μετρῇ καὶ τάμει.* *ERN.*

5. *ἀλλὰ τῇ Δι', ἔφη ποίω.*] *ποίη* refertur ad *ἀρμολογίας*, non ad *ἰσὺς* aut *ὁμοιύς.* *Idem.*

6. *οἱ δὲ ἀρμολογῶντες, διελημμένοι τὸ βάρος,*] i. e. *κατὰ τὸ βάρος,* *Angl. but those that suit well having their weight properly divided, τὸ μὲν ὑπο τῶν κλειδῶν καὶ ἐπ' αὐτῶν, partly by the collar-bones, and the parts near the shoulders, τὸ δὲ ὑπο τῶν ὤμων, partly by the shoulders, &c.*

1. *ὀλίγῃ δὲν κ. φορηματι, ἀλλὰ προσθηματι ἰσικατίν,*]—*μικρῷ δὲν,* 228.
ὀλίγῃ δὲν, absolute ponuntur pro *Propemodum.* HOOGEVEEN ad Vigerum, p. 163. *Angl. they are scarcely felt as a weight, but only as a small appendage.* *ὀλίγῃ δὲν*, locutio est elliptica, et suppleri potest hoc modo, *ὥς δὲν ὀλίγῃ πραγματός.*

2. *καὶ τὰ νῦν ὁρθῶς ἀποδιχῇ'*] *et nunc recte rem capis.* *τὰ νῦν* i. e. *κατὰ τὰ πραγματά νῦν ὄντα.*

3. *ἀλλοι μὲν ἔν*—] *Ordo est: ἀλλοι μὲν ἔν παρασηνομένοι αὐτῷ οὕτως ὁμιλῶντι πρὸς ἀλλῆς διηγντο.* *Et qui quidem ei ita fermocinanti adefsent sermones ejus alii aliis enarrabant.* Ubi notandum *διηγντο* esse in temp. imperf. Vide Harris Herm. p. 137. Edit. 3tiæ.

4. *ὣν δὲ*] *Nempè Xenophon ipse.*

5. *ἐκ μοι γιν.*] scil. *ἐπαλθῆν.* *nequaquam mihi venit in mentem.* Sermo Romanus *emphaticum* *τῷ μοι γιν* assequi nequit. *Angl. I for my part have not thought of the subject.*

1. *ἀλλ' οἶσθα γ', ἔφη,*] *Angl. But at least you know, said he,*— 229.

2. *καλῶς τοι ἀναπαυτήριον*] *ἀναπαυτήριον* proprie significat *locum quietis*; nam sic ferè dicuntur verba in *ἡσυχίᾳ* definitia, ut *κολατήριον* de loco supplicij, et *καίμητιον*, de loco in quo dormitur.

dormitur. Interdum tamen hæc verba usurpantur *de re, quæ habet eam vim, quam etymologia efficit.* Sic h. l. *αναπαυταρι* dicitur *res quieti captanda accommodata, tribuiturque eleganter nocti.* HINDENBURG.

3. Το δ', ἐπι—] δι, Angl. *and farther*, ἐπι διαμίσθας τροφῆς *since we stand in need of food, το αναδιδόναι τωτων—their giving it*—&c. Vide supra p. 210 seqq. passim.

230. 4. ὡς γὰρ συνλάττει εἶπαι,] Vide supra ad p. 167. n. 4.
1. ὥν καιρὸς διαλυθεῖν—] Angl. *whose season is past.* 2. ὡς αἰ—ωφελισίη;] Vide supra ad p. 94. n. 2. et ad p. 96. n. 6.

3. γιγνομένων.] Vide supra ad p. 211. n. 1.

4. ὥς λαμβάνειν ἡμᾶς—] Angl. *so that we are imperceptibly placed in either extreme.* Locutio est idiomatica. Sic λαμβάνω ἡμᾶς καθίσταμαι, *clam me constitutus sum, vel non animadverto me me constitutum esse.* Vide supra ad p. 87. n. 1.

5. τι—εργον.] Intell. αἰδο. SIMPSON.

6. Οὐ γὰρ καὶ τὸτο—φανερὸν,] Intell. τι καὶνο μπεδοῖς σε; *quare istud tibi impedimento est? γὰρ καὶ τὸτο—α. τ. λ.* Vide supra ad p. 225. n. 3.

7. ἡμῖν μὲν γὰρ δοκεῖ πλεον τῶν φυτῶν.] *Mibi videntur homines plura ex animalibus commode, quàm ex plantis capere; δοκεῖ, intell. αἰσθητός.* Est autem ἀνακλυθεὶς pro δοκῶσιν quod proxime præcedens αἰσθητοὶ requirit. ERN.

8. τρεφονται γὰρ,] Vide supra ad p. 225. n. 2.

231. 1. Το δ' (ἐπειδὴ—] δι, Angl. *and farther*, το προσθεῖναι, *their having added*—&c. Sermo est adhuc de diis.

2. καὶ νόμος τιθιμὲθα] *et leges ferimus.* Vide supra ad p. 182. n. 2.

3. το—ταυτὴ αὐτὸς ἡμῖν συνεργον,] Angl. *their assisting us in this*—ταυτὴ, intell. μερίδι, vel tale quid.

4. ἢ αἰ κρίσῃ] ἢ, intell. ἢ ὁδῷ.

5. Σοὶ δ', ἐφη, ὁ Σωκράτης,] Alludit Euthydemus ad το Δαίμονιον sive Genium Socratis, de quo—“Esse divinum quiddam, inquit Cicero, quod Socrates Dæmonion appellat, cui semper ipse paruerit, nunquam impellenti, sæpè revocanti.” [De Divinat. c. 34.] Sed operis nostri brevitās impedit quo minus proferemus, quæ de hoc Dæmonio scripserint varii, tum inter veteres tum inter recentiores. Vide Socr. ipsum apud Blaton. in Theag. Apuleii lib. de Dæmonio Socratis. Fraquier Diff. in Mem. de l'Acad. des Inscrip. et B. L. tom. IV. 12mo. J. Clerici Syl. Phil. c. 3. Jortin. Hist. Eccl. v. I. p. 117, &c. Vide etiam Forsterum ad Platon. Euthyphron. not. ad p. 22. ubi alii de hac materiâ Scriptores indicantur.

232. 1. οὕτως ὑποδεικνύουσιν.] Intell. ἐαυτοὺς. *se quodammodo nobis ostendunt.* Vide supra ad p. 113. n. 3.

2. ὅγῳ]

2. *ὄγμ*] Idem Atticè quod *ὄγμ*. Malè scribitur in Edit. Glasg. [et in Edit. 4. Simpsoni,] cum iota subscripto. Confer quæ dicit Cyrus moriens, hujus operis p. 78.

3. *ὅτι μοι δοκεῖ*.—] Ordo est: *ὅτι ὕδ' ὅτι εἰς ἀνδραπνὴν δοκεῖ μοι αἰ ἀμειβόμεναι τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν θέναι ἀξίαις χάρισι.*

1. *τιμὴν θέναι*] Vide suprâ ad p. 155. n. 2.

233.

2. *Φανερὸς—αὐτὴν τιμὴν θέναι*.] Vide suprâ ad p. 197. n. 8.

3. *καὶ γὰρ παρ' ἄλλων*.—] Ordo est: *γὰρ τις γ' ἐλπίζει μὴ ζῶντες ἄλλων ἢ παρὰ τῶν δυναμένων ἀφελαι τὰ μάλιστα καὶ ἀσφαλερώς.* Vide suprâ ad p. 155. n. 2.

4. *Τῶν δὲ Σωκράτην*.—] Sequitur jam totius hujusce operis Xenophonteî exquisitissimi ac jucundissimi peroratio. Ordo est, *πάντες δὲ οἱ ἐφικμένοι ἀρετῆς τῶν γινώσκοντων Σωκράτην, οἷος ἦν, ὅτι καὶ οὗν διατελοῦσι πόθοντες κεινοὶ μάλιστα πάντων, κ. τ. λ.* Cæterum *τῶν γινώσκοντων Σωκράτην, οἷος ἦν*, est locutio frequens apud Græcos scriptores, Angl. *of those who knew what manner of person Socrates was*.—Item, *διατελοῦσι πόθοντες κεινοί*, cui optime convenit ejusmodi phrasis Anglicana, *continue regretting him*.—

1. *τοιοῦτος—οἷος*] *ἀρετὸς γὰρ καὶ εὐδαιμονιστάτος ἄνθρωπος ἦν.* 234.
Angl. *such as a most excellent and completely happy man should be.* Confer cum hoc eulogio quæ scripsit Plato in fine Phædonis. Hujus Oper. p. 252.

¶ Sed hæc hæc hactenus. Verùm fore speramus ut hoc quod dedimus specimen hujus libelli præstantissimi excitet in animis INGENUÆ JUVENITUTIS totius diligenter evolvidi desiderium. Quo perlecto, si quis pectus tam obtusum gestat ut jucundâ quadam admiratione atque *τῆς Καλοῦς αἰδίας* amore id non valde delentum senferit, iste nos auctores habeat ut, politionibus Literis valere jussis, ad quamlibet artem ignobilem quæstus faciendi gratiâ, inter vulgus hominum illico se conferat. Confer celeberr. Heynium ad Virg. *Æn.* l. 630. et ix. 176.

I. NOTÆ IN PLATONEM.

1. **E** PLATONE.] Plato Atheniensis, summus philosophus 235.
et scriptor sublimis, natus est Olymp. LXXXVII. 4. ante C. N. 430. Obiit. Olymp. CVIII. 1. octoginta et unum annos natus. Patrem quidem habuit Aristonem, matrem verò Perictionem nomine. Usque ad annum ætatis vicesimum athleticæ, picturæ, et musices poeticæque studiis, disciplinæque etiam philosophicæ Heracliti, se dedit. Quibus valere jussis, cæpit audire Socratem, philosophiæ moralis

Vol. I.

S

ralis

235. ralis parentem : cuius interitum luctuosum tam pulcherrimè enarravit in fine dialogi illius celeberrimi, qui inscribitur *Phædon*. [Vide huius Operis p. 252.] Defuncto Socrate circiter Olymp. xev. i. ut invidiam Atheniensium effugeret, ille, cum cæteris Socratis discipulis, Megaram ad Euclidem se contulit, quem magistrum in dialecticâ habuit. Deinde in Italiam profectus est, eo consilio ut cum doctrinis Socraticis disciplinam Pythagoræ conjungeret. Tum Cyrenas adiit ut ubi Geometriam sub Theodoro disceret. Mox in Ægyptum navigavit, et ab Ægyptiorum prophetis astrologiam, artemque numerandi, et scientiam theologicam didicit. Ex Ægypto reversus in Italiam, ad Pythagoreos Archytum et Eurytum rursus venit. Athenas rediit rem publicam gerere noluit ; sed in Academiâ, quod gymnasium suburbanum erat arboribus confitum, Scholam aperuit : et discipuli ejus nomen Sectæ Platonice vel Academicæ postea adepti sunt. Ter adiit Siciliam, ibique et gratiam et indignationem utriusque Dionysii expertus est. Ingenium quidem ejus tyrannum adulando minus erat aptum. Dioni tamen multisque aliis principibus viris charissimus erat. Tanta fuit Academicæ ejus celebritas, ut permulti ad eam undique confluerent discipuli, in quibus Hyperides, Isocrates, Demosthenes. Docuit quidem more Socratico ; in multis tamen à doctrinâ Socratis discessit, quippe qui varia, ex Scholâ Pythagoricâ et aliunde petita, cum disciplinis Socraticis immiscuerit ; adeo ut novam philosophandi viam ingressus esse videretur. Innumeros quidem nactus est discipulos et laudatores. Non tamen defuerunt multi qui famæ nominis ejus officere conarentur. Inter quos eminebat Diogenes Cynicus. Senex tandem et cælebs mortuus est, successore in Academiâ relicto Speusippo sororis filio. Dictio Platonis plerumque est ornatissima, et sæpe ad Pœsædæ regiones exsurgit. Sunt qui putant eum styli splendorem nimis affectasse. Miram quidem locutionis nec minorem ingenii ubertatem possidebat. In laudibus ejus multus est Cicero, qui eum appellat “ non intelligendi solum, sed etiam dicendi gravissimum auctorem ” et magistrum, et longè omnium, quicumque scriperunt aut locuti sunt, et suavitate et gravitate principem : longè omnium in dicendo gravissimum et eloquentissimum ; in oratoribus irridendis ipsum oratorem summum ; eundem illum “ non linguæ solum, verum etiam animi ac virtutis magistrum.” [Ciceron oper. passim.] “ Philosophorum, inquit Quinctilianus, ex quibus plurimum se traxisse Eloquentiæ M. Tullius confitetur, quis dubitet Platonem esse præcipuum, sive acumine disserendi, sive eloquendi facultate quadam divinâ et Homericâ : multum enim supra profam orationem

“orationem, et quam pedestrem Græci vocant, surgit; ut
 “mihi non hominis ingenio, sed quodam videatur oraculo
 “Delphico instinctus.” [Inst. Orat. X.] Unde sæpè vocatur
Divinus Plato. A Cicerone memoratur “quasi quidam
 “Deus Philosophorum, Deus ille noster Plato.” Quanquam
 poetarum lectione magnoperè delectabatur, et eorum dictionem,
 uti jam observavimus, sæpè imitatus est, tamen in libris
 de epulâ a se scriptis, novâ suâ civitate poetas omnino exulare
 voluit. Jurène an injuriâ inter eruditos disceptatum fuit.
 Platonis dialogi recensentur à doctissimo Fabricio in
 Biblioth. Gr. Lib. III. cap. 1. et illuc lectorem, atque ad
Notitiam Literariam Edit. Plat. Bipont. præfixam, qui plura
 de Platone atque scriptis ejus velit, relegare visum est; item
 ad Vitam Platonis, Græcè scriptam à Diogene Laertio; Jac.
 Bruckeri Hist. Crit. Phil. Rom. I. P. II. L. II. c. 6. *Stan-*
ley's Hist. of Philosoph. Saxii Onomast. Literar. Vol. I. p.
 61. Harlesii Introd. in Hist. Gr. L. p. 176. et libros ibi
 indicatos.

EDITIONES PLATONIS.

1. Platonis Atheniensis philosophi Opera omnia, Græcè,
Venetis apud Aldum, 1513, in fol.

2. ————— Opera omnia, Græcè, cum com-
 mentariis Procli in Timæum et politica. *Basilea apud Jo.*
Valderum, 1534, in fol.

3. ————— Opera omnia, Græcè. *Basilea,*
apud Henricum Petri, 1556, in fol. [Vulgo nominatur Secun-
 da Basiliensis.]

4. ————— Gr. et Lat. ex Joannis Serrani
 interpretatione, perpetuis ejusdem notis illustrata, &c. *apud*
Henr. Stephanum, 1578, 3 tom. in fol.

5. ————— Gr. et Lat. cum versione Marfilii
 Ficini. *Lugd. apud Gul. Læmarum, 1590, in fol.* [N. B. Ver-
 sio Ficini separatim sæpius edita erat, (et primò Venet.
 1495.) antequam ipsa Opera Platonis prodierunt Græcè.]

6. ————— Gr. et Lat. Marfilio Ficino inter-
 prete. *Francos. apud Claudium Marnium, &c. 1602, in fol.*

7. ————— Græcè ad editionem Henr. Steph.
 accurate expressa, cum Marfilii Ficini interpretatione, No-
 titiâ Literariâ; et dialogorum argumentis à Diet. Tiede-
 mann. *Biponti 1781, 11 tom. in 8vo.*

••• Scorsum sæpè editi sunt quidam ex Platonis dialogis,
 Sed ejusmodi omnes editiones recentere nimis longum foret.
 Paucas tantum notabimus. 1. Platonis de rebus divinis dia-
 logi selecti, Gr. et Lat. Socratis Apologia, Crito, Phædo,
 liber

235. liber X legum, Alcibiades II. curâ Jo. Northi, *Cambr.* 1683, in 8vo. 2. Amatores, Eutyphro, Apologia Socratis, Crito, Phædo, notis Nath. Forster, *Oxon.* 1745, et iterum, 1752, in 8vo. 3. Phædo. five dial. de animæ immortalitate, Gr. et Lat. Versionem Ficini emendavit, &c. commentationesque philosophicas adjecit Jo. Henr. Winckler, *Lipſiæ*, 1744, in 8vo. 4. Quosdam ex Platonis dialogis, Græcè, cum notis, ter edidit Jo. Frid. Fischerus, *Lipſiæ*, 1760, 1770, et 1783, in 8vo. item alios, *Lipſiæ*, 1770, aliisque, *idem* 1774, in 8vo [Editor hic in virum summum, et de Græcis Literis, siquis alius, optime meritum, H. Stephanum, nimis acerbè invehitur.]

2. ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΚΡΙΤΩΝ—] h. e. PLATONIS CRITO, SIVE DE EO QUOD AGENDUM EST.

SUMMA DIALOGI. Crito intinuit Socratis amicus, illum in carcere inuifit, inſtante mortis die: quumque ei ſepiùs ſignificaffit ut ſineret ſe è carcere educi, tum verò maxime illi auſior eſt, ut id patiatur: quod perſacile ſit, rebus ad præſtandum amicorum ſuorum diligentia comparatis. Niſi hoc fecerit, futurum id et maxime amicis ſuis indecorum, et ſibi ipſi ac familie ſue injuſtum. Socrates non prius id ſe ſacurum teſtatur quàm ſibi certis argumentis conſideret an id rectè fieri poſſit. Quid ſtatuerit, ex ipſius verbis facile eſt intelligere. FICINUS.

3. ΤΙ τῆνικαδὲ ἀφίξαι,] Cur ad hoc tempus veniſſi,—Apud Moſchopulum in collect. vocum Att. ex Philoſtr. legitur τῆνικαδὲ. “ Πῆνικα καὶ ἥνικα ὁρᾷς δηλωτικὰ ὁρᾶντος καὶ πῆνικαδὲ.” “ ὡς το, τι πῆνικαδὲ ἀφίξαι, α Κριτῶν, α καὶ πρὸς ἐνι ἐγὼ;” ἀφίξαι, art thou come. Vide ſuprà ad p. 27. n. 4 et ad p. 29. n. 4.

4. Πάνυ μιν ἐν,] Omnino certe. Vide Hoogveen de L. Gr. Part. p. 684.

236. 1. τῷ χρόνῳ,] ſupple ἡμῶν, ob mores tuos.

2. ἐν τῇ νῦν περιεσσοῇ συμφορᾷ,] in calamitate qua nunc inſtat. Vide ſuprà ad p. 151. n. 3.

3. ἀλλ’ ἡ ἡλικία οὐδὲν ἐπιλοῦνται αὐτοῖς το μὴ ὑπὸ ἀγωνιαστικῇ τῇ περιεσσοῇ τυχῆ, ſed tempus ætatis [i. e. ſenectus] illis non concedit facultatem non conquerendi in præſenti fortuna.

4. ἐν ἡγῶν, ὡς μιν δοκῶν, ἐν τοῖς βαρυτάτοις αἰς ἐνγυμνασμοῖς,] quem ego equidem ſi quiſquam alius, graviffimè, ut arduor ſeram. Poſt βαρυτάτοις αἰς nobiſcum ſubaudi participium φέρειν. FORSTER. βαρυτάτοις nempe ſumitur adverbialiter.

5. το πλοῖον,] De hac navè ita Plato ipſe: Τὸτο ἐστὶ τὸ πλοῖον, ὡς φασὶν Ἀθηναῖοι, ἐν ᾧ Θῆτιος αἰς Κρητὴν τῆς δις ἑπτα κλισίας ὀχλοῦ ἀφ’ ὧν, καὶ ἰσχυρὸς τε καὶ αὐτὸς ἰσχυρὸς. Τῶ ἐν Ἀπολλωνίῳ εὐχάρτο, ὡς λεγόμενον, τότε, αὐτὸς οὐδὲν, ἑαυτοῦ ἐντὺς διαμεῖναι ἀπαφῆναι αἰς Δελφῶν· ὡς δὲ αὐτοῖς καὶ

και τον εις εξ αυτων και εναντιον τη δια τιμωρειν. Επειδαι εν αρχη 236.
της διατριβης, ναμος εστιν αυτοις, εν τη χρονω τυτη, καθαριουνι την πο-
λαν, και δημοσιαι μεδισια αποκτινυνται πριν αν εις Αηλοι αφικηται το
πλοιοι, και παλιν διουρο. Τυτο δ ενιοτι εν πολλω χρονω γινεται, οται
τυχουσι οι ανωτοι αποκλιδουσι αυτης. Αρχη δ ενι της διατριβης, επη-
δαι ο ιερευς τη Απολωνιος επιψη την προνομνι τε πλοια· τυτο δ εν-
χαν, απτη λεγν, τη, τη προδεραια της δικης γενοιος. Δια ταυτα και
ο πολυς χρονος ενιοτη τη Σωκρατι εν τη διατριβη, ο μεταξυ της δικης
σε και τη διατριβη. [Phæd. prope initium.] Qui plura velit,
ad:at (præter eos qui de festis Græcorum ex professo ego-
runt) Meursium in Theæco, c. 16. Petit. Comm. in Leg. Att.
p. 50. Reinæii Var. Lect. L. 3. 5. Carpentar. in Vit. Socr.
Dorvill. Misc. Obs. vol. 7. et quæ concessit Spanhemius in
suo ad Callimach. Hymn. in Delum Commentario. FORSTER.
Vide etiam Potteri Archæol. Gr. B. 11. c. 9.

6. τυχη αγαθη·] *Quod bene veriat : quod felix faustumque sit.*
Nimirum veteres utebantur hæc formulâ in rebus lætis, quum
ipsi fusciperent aliquid, aut quum aliis, qui aliquid fuscipe-
rent, bene præcari vellent. FISCHER, Ind. Theophr, Sallie-
rus reddit Gall. à la bonne heure.

7. τυωτη] i. e. εν τυωτη τη εδφ.

8. και κινδυνους εν καιρω τινη κε εμεσαι με.] *et videris opportunè
me non excitasse.* Nam ita interdum redditur κινδυνου cum
infm Vide H. Steph. in voce.

1. Ημετοι αν τριωτη—] Il. 4. 363. Scilicet ista Achilles 237.
verba sunt ad Ulyssæm, quibus ostendit, se injuriis Agamem-
nonis commotum, domum rediturum esse, quo speret se ven-
turum esse tertio die. FISCHER. Vide annot. Sam. Clarke
ad hunc versum Hom.

2. υδμου ερυφορα—] Pro υδμου Sallierus scriptum reperit
in MS. Reg. Par. υ μια, κ. τ. λ. rejectâ voce αλλη, natâ scil.
ex sequenti αλλη, quomodo et Ficinus reddidit, non una tantum
calamitas—quantum et vulgata ferri possit.

3. ως εις τι εν σε σωζεν, cum te servare potuissem, vide supra
ad p. 5. n. 6. Pro αμελησαιμιν dedit Fischerus αμελησαι.

4. περι πλοιοις ποιωσθαι] Vide supra ad p. 130. n. 4.

5. αρα γι με ανω προμωθη—] *nonne sollicitus es causa mei, meo
nomine*—scil. ενι· ανω.

1. οι ευκοφανται] Vide supra ad p. 189. n. 2. 238.

2. εξεν ευκαιρια] Angl. *When you have an opportunity to save
yourself.* Vide supra ad p. 7. n. 10.

1. και το σοι μερος,] *et quantum in te est,*—scil. κατω το σοι 239.
μερος.

1. Ει πρωτοι μιν τυλοι τον λογον—] Angl. *If we should resume 240.
this argument, which you make use of, about the opinions of men,
πρωτοι καλως, κ. τ. λ. I mean—whether it was at all times right-
ly*

ly asserted or not, that we ought to pay regard to some opinions, and to others not : ἡ πρὶν μὲν ἡμῖν δοῦν ἀποθνήσκειν, καλὸς ἐλπίς, or that such an assertion was right before I was under a necessity of dying, τὸν δὲ παρὰ τοὺς [λόγους scil.] ἀεὶ ὄντο, κ. τ. λ. and that it only just now forthwith became evident that it was made at random, merely for the sake of argument, ὃ δὲ παιδία καὶ φλοῦρα αἰς ἀληθείας, and was in reality childish trifling. De voce αἰς observat Vigorius, eam præmitti quibusdam adverbis positivi gradus, quorum tamen ad significationem nihil addit : et adverbia illa usitatiora esse ἀληθῶς, verè, ἀσφαλῶς, βεβαίως, ἰσχυρῶς, aliter. De G. L. Idiotism. Cap. VIII. § x. Reg. ix.

2. αἱ τι μοι ἀλλοιότερος φαίνεται,] λόγους nempe. utrum argumentum illud diversum aliquid tibi apparebit. ἐπεὶ γὰρ ὡς ἔχω [ἡμῶν] κύπε ἴσα μοι δοκεῖ. ἢ ὁ αὐτός, an idem, ac antea ; καὶ ἡσυχίαν χαίρειν, κ. τ. λ. ac nobis permittendum fuit ut id valere judicemus, an ei obtemperandum.

3. ὥς γὰρ τὴν ἡνθρωπείαν,] scil. ἔχω. quantum res humana se habent—Angl. at least in all human probability, ὡς αἱ τε μὲν ἀποθνήσκειν αὐροῖ, you stand in no chance of dying to-morrow.

241. 1. Φερε δὲ, πῶς αὖ τὰ ταῦτα εἰρηγό;] Angl. But come, I ask again—upon what grounds were such things asserted? ἡ γυμναζόμενος αὐτῶς καὶ τὸ τοῦτο πρᾶττω, qui corpus exercere solet, et hoc tantum agi.—

2. ὡς αὖ τυχάνοι ἡσυχίαν καὶ παιδοτέλειαν αἱ.] Corpora enim alii roboris, alii sanitatis acquirendæ gratiâ, exercebant. Horum erat medico præsertim obtemperare, illorum pædotribæ. DACIER.

242. 1. ἡμῶν δὲ αἱ ἀποθνήσκειν αἱ καὶ πρῶτες.] Libri hic variant. Forsterus ita hæc reddidit : mibi certè,—diversus quidem priorque videtur : vix ullo sensu. Fischerus in editione suâ secundâ dederat : ἡμῶν δὲ αἱ ἀποθνήσκειν αἱ καὶ πρῶτες in tertiâ autem sic : ἡμῶν δὲ αἱ ἀποθνήσκειν αἱ καὶ ὁ πρῶτος quod unice verum videtur. “Nimirum, (inquit ille) antea ostenderat Socrates, et Crito concesserat, in usu rerum ad tuendum corpus pertinentium, h. e. cibi et potionis, sequendum esse judicium peritorum : quod præstaret vita jucunda et sua vis vitæ miseræ, quam corpus morbidum pareret. Eadem verò ratione docuit, in faciendis iis, quæ ad tuendum animi pertinent, ne vitiis inquinaretur, sed esset integer, h. e. iustis, bonis, honestis, audiendam esse unius veritatis vocem : quod præstaret vita iusta, honesta, vitæ miseræ, quam pareret conscientia peccatorum et delectorum : h. e. οὗτος γὰρ ὁ λόγος ἐν διακρίσει, ἡμῶν δὲ αἱ ἀποθνήσκειν αἱ καὶ ὁ πρῶτος.” Recte, ut opinor. Nam—ἡμῶν καὶ ὁ πρῶτος [similis atque superior, vel similis superiori] idem ac ταῦτος αἰς ὁ πρῶτος. Vocula αἰς recte scribitur disjuncta.

2. καὶ

2. μη ὡς ἀληθῶς ταῦτα, —] Subauditur ἰσθι. Vide, μη ταῦτα ἢ ὡς ἀληθῶς σκεπάζετε τούτοις τοὺς πολλοὺς ῥαδιῶς ἀποκτινύντα, ne hæc reuera sint cogitationes huiusce multitudinis, quæ homines temerè perimit, καὶ ἀναδιδωσκουσιν γ' αὖ, καὶ οἷοι τι ἦσαν, ὡδὴν ζῶντων, et quæ ad vitam eisdem revocarent, si possent, se nulla ratione. De ὡς vide supra ad p. 240. n. 1. Vocula αὖ interdum reperitur, ut hic, cum participio conjuncta.

1. Σκοπῶμεν, α ἡγάθει. —] Vide supra ad p. 213. n. 1. 243.

2. ἐλαβομεν ἡμᾶς αὐτοὺς παῖδων ὡδὴν διαφερόντος;] non animadvertimus, nos à pueris nihil differre. Λανθάνω cum participio explicatur interdum per verbum Ignoro, non animadvertis. HooGEVEEN ad Vigerum. Vide supra ad p. 87. n. 1; item Coll. Gr. Min ad p. 220. n. 6.

1. Τί δὲ;] Vide supra ad p. 220. n. 6. 244.

1. ἢ πείθειν αὐτοὺς ἢ τοὺς δικαίους πείθειν;] vel illi secundum justitiam naturam persuadere? Vide supra ad p. 154. n. 1. 246.

1. τῶ ἐξουσίαν —] Sensus est: eo, quod potestatem facimus Atheniensium civis, qui quidem uti hæc potestate velit. FISCHER. 247.

Ordo est: τῶ πεποιθέναι τῶ Ἀθηναίων βυλομένη —

2. καὶ ὡδὴν ἡμεῖς τῶν νόμων ἀποδοῦν ἔσιν —] Nec ulla è nobis, quæ leges sumus, impedimento est —

3. ποιῶν.] pro ποιῶν, rescriptit Fischerus ποιῶν, et serie orationis jubente, et auctoribus Ficini libris. Vertit enim, in horum acutrum facis. Idem tamen Fischerus in 31â suâ edit. reposuit ποιῶν.

4. ἵσως αὖ μου δικαίως καθάπτουσιν,] fortasse jure me remoderent — Vide supra ad p. 39. n. 8.

5. Ὅτι ἐν τοῖς πολλοῖς Ἀθηναίων ὅγῳ αὐτοὺς ἀμολογῶντες τυγχάνω ταυτὴν τὴν ἀμολογίαν,] ita evenisse ut ego præcipue inter Athenienses hanc illis sponsionem sponderim. Vide supra ad p. 7. n. 5. et ad p. 31. n. 11.

1. ἐνδοῦ πολιτευομένου.] nobiscum passus es te in republicâ versaturum. Vide supra ad p. 116. n. 1. 248.

1. καὶ ἀναίσχυνητοις διαλέξουσιν τινὰς λόγους — ἢ οὐσπερ ἐνθάδε,] et impudenter facies alia quedam verba ac ea quæ hic faciebas? Intell. scil. αἰδώς, monente Fischerō. 249.

1. τί δὲ;] Vide supra ad p. 244. n. 1. 250.

2. ἀρροφονται —] Vide supra ad p. 99. n. 1.

1. ὡσπερ οἱ κορυβαλιῶντες τῶν αὐλῶν δοκῶσιν ακουεῖν,] quemadmodum Idææ Matris æstro percussæ tibias se audire putant. Idææ Matris cultores ita describit Lucretius. 251.

Tympana tenta tonant palmis, et Cymbala circum

Concava, raucisonâque minantur Cornua cantu,

Et Phrygiæ stimulat numero cana TIBIA mentes.

L. 2. v. 617. &c.

Similiterque

Similiterque de *καρτεριότητι* αἴσθητο Philostratus, *μενέας μὲν καρτεροὶ καὶ ΑΥΛΟΪ* *μεγαλ.* Ep. 15. p. 920. FORSTER.

252. 1. Ἡ ΤΟΥ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ—] i. e. SOCRATIS VITÆ FINIS EX PHÆDONIS: qui inscribitur etiam ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ, DE ANIMO. Hic nimirum est celeberrimus ille dialogus, ubi Plato Phædonem inducit narrantem Echecrati sermones de immortalitate animorum à Socrate in carcere habitos eo ipso die quo ille, veneno hausto, mortuus est. Quod hic exhibetur tantum est dialogi conclusio, ubi Phædon morientem Socratem, verbis ad commovendos affectus admodum accommodatis, describit. Dolendum est instituti nostri rationem impedire quo minus totum dialogum ante oculos ingenue juventutis ponamus; dignum illum quidem qui iterum atque iterum legatur.

2. *καρὸν λυσι*] Moris hujusce frequens apud auctores, tragicos præsertim, fit mentio. De eo vide Meurs. de Funere, c. 4. Kirchmann. de Fun. Romam. L. I. 7. et Archæol. Græc. L. 4. 3. ubi idem ab aliis ante mortem ipsorum factum fuisse notatur, quod hic de Socrate narrat Plato. FORSTER.

3. ὅ, τι αὖ σοὶ ποιῆτε ἡμεῖς, ὡς χάριτι μάλιστα ποιῶμεν;] quod nos faciendo, maxime tibi gratum faciamus.

4. καὶ ὑμεῖς καὶ τοὺς ὑμεῖς καὶ ὑμεῖς αὐτοὺς ὡς χάριτι ποιῆτε αὐτῷ ὡς ποιῆτε] et mihi et meis et vobismetipsis grata facietis quacunque faciatis. καὶ μὴ τὸν ἡμελοῦσθαι. tametsi non nunc promiseritis. αὐτῷ pro αὐτῷ quod hic pro αὐτῷ. ponitur etiam sæpe pro *tu*.

5. *προθυμασμένα, ἔφη,*] scil. ὁ Κρίτων.

6. Θάπταμεν δὲ τινα σε τροπῶν;] Confer Cicer. Tusc. I. 43.

253. 1. Ὅτι δὲ ἔγωγε παλαιὸν πολλὸν λόγον πεποιήμεαι,] quod autem ego jamdudum longo sermone prosequutus sum.—Vide supra ad p. 130. n. 4; et ad p. 167. n. 2.

2. Εἰςγνήσασθι ὡς με πρὸς Κριτῶνα, ἔφη, τὴν ὑπ᾿ αὐτοῦ ἐγγυῶν, ἢ ὡς οὗτος πρὸς τοὺς δικαστὰς ἡγυῖται.] Vades igitur vosmetipsos, inquit pro me Critoni date, contraria prorsus spondentes, quam que ipse iudicibus meis spondedit. FORSTER. Vide supra ad p. 31. n. 11. et ad p. 247. n. 5.

3. θῆνα αὐτῷ] gravia quadam. αὐτῷ spiritu leni, aliquando significat nonnulla quadam. VIGERUS. Cap. II. Reg. xix.

4. ὡς ἢ προτίθεται Σωκράτη, ἢ ἐκφέρει, ἢ καταρτίζει.] cum vel collocare Socratem, vel efferre, vel sub terram condere. De ritibus et locutionibus funebribus, vide Potteri Archæol. Gr. B. IV.

c. 3. 4.

5. ἢ δ' ὅς,] inquit autem ille. ἢ pro ἔφη.

6. καὶ φανταί τῶνον σῶμα θάπτειν,] et dicere te meum corpus (non me) sepelire.

1. ἰ τῶν Ἑνδεκά ὑπηρέτης,] *Undecimvirum minister.* Οἱ Ἑνδεκά, 254.
Νομοδουλακί; quoque dicti, ex populo eligebantur, singulos fin-
 gulis decem tribubus mittentibus, quibus additus est *Γραμμα-*
τεὺς, sive *Scriba*. Horum erat, inter cætera, capite damnatos
 ultimo supplicio afficiendos curare. Vide Potter. *Archæol.*
Gr. B. I. c. 13 et vide supra ad p. 197. n. 4.

1. ταῦρεδοι υποβλεψας] Eundem semper in omni vitâ Socra- 255.
 tis fuisse vultum eandemque frontem passim notârunt veteres.
 Vide Cicer. de Offic. L. I. 26. eundemque in Tusc. Disp. L.
 3. 15. Arrian. in diss. Epict. p. 131. aliósq;e alibi. FOR-
 STER. *Vultu iaurino vel torvo intuitus*—

2. Ἀλλ' ἔμε γε, βίη καὶ αὐτοῦ,] Bas. 2. ἀλλ' ἔμεγε αὐτοῦ βίη καὶ
αἰσθητικῇ, non male. H. c. *memet invito, fusè adeo et copiosè volue-*
bantur lacryma per ora. FISCHER.

1. ὕδρια ὅτινα καὶ κατακλαυσι τῶν παρόντων,] Κατακλαίω—est 256.
 hoc loco *lacrymas mouere, facere ut quis fleat.* Id.

2. ψυχολογεῖτε καὶ πησυντε.] Forſan πησυντε. STEPH. [Vide
 supra ad p. 163. n. 1.] πησυντε, imperf. m. sine aug. a πησυνμι.

3. τῷ Ἀσκληπιοῦ οφείλομαι ἀλεκτρυονά.] *Æsculapio debemus Gal-*
lum. Observat Perizonius Gallum adeo proprium fuisse ac
 sacrum Æsculapio, ut Pictores vel Figuli formare eum fue-
 rint soliti, ita, ut Gallum manu gestaret. [ad Ælian. V. H.
 L. v. c. 17.] Cæterum per Gallum, quem Socrates moriens
 dixit se debere Æsculapio, medicorum principi, nihil aliud
 significari videtur, quàm grati animi sacrificium τῷ Θανάτῳ,
 summo illi vitæ malorum medico, manus ei jam admoturo
 debitum. Vide quæ de hac re dicta sunt in lib. cui titulus,
Oeuures de Mr. L. Racine. Tom. II. p. 274.

4. συνλαβὲ το σμα—] Extremi huiusce, quod mortuis ab
 amicis vel propinquis persolvebatur, muneris varia passim
 exempla notârunt, qui de ritibus antiquorum funebribus ege-
 runt. Vide Kirchmann. de Fun. Roman. L. I. c. 6. et Ar-
 chæol. Gr. L. 4. c. 3. FORSTER.

5. ἀνδρες] Vide supra pd p. 284. n. 1.

III. NOTÆ IN ARISTOTELEM.

1. ΕΧ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕ.] Aristoteles, philosophus egregius 257.
 et inter primos celeberrimus, natus est Olymp.
 xcix. 1. ante C. N 382. Stagyræ, quæ urbs erat Thraciæ
 in littorè sinûs Strymonici coloniis Græcorum occupata;
 unde cognomen Stagyrîtæ adeptus est. Patrem quidem ha-
 buit Nicomachum Amyntæ Macedoniæ regis, Philippi Pa-
 tris,
 Vol. I. T

257. tris, medicum primum et amicum; Matrem verò Phætiada. Post obitum parentum, Proxenus Atarnensis eum literis humanioribus imbuendum curavit. Venit Athenas, et xvii annos natus disciplinæ Platonis se tradidit. Defuncto Platone, atque in Academiâ succedente Speusippo, Aristoteles, Academiâ relicta, primum ad Hermiam Atarnensium tyrannum concessit, deinde profectus est ad Philip-pum Macedoniæ regem, qui eum humaniter excepit, eique filium suum Alexandrum, postea Magnum dictum, decimum quintum ætatis annum agentem, erudiendum tradi-dit. Hoc munere honorifico, summâ cum approbatione et Philippi et Alexandri, per quinquennium fungebatur. Post necem autem Philippi, Alexandro in Asiam proficis-cente, Aristoteles Athenas reversus est, anno ætatis quin-quagesimo; ibique per tredecim annos docuit in Lyceo, quod locus erat suburbanus, ab illustri Pericle conditus, et ambulacris, fontibus, arboribusque ornatus. Ingens undi-quæ ad Scholam Aristotelis venit auditorum frequentia: et ipse Philosophus *Peripateticus* dictus est, ex eo, ut verisimili-mum videtur, quod de rebus ad philosophiam spectantibus ad auditores *obambulans* differeret: undè discipuli nomina quoque *Peripateticorum* sortiti sunt. Magnopere dilectus est ab Alexandro, qui eum prope parentis loco habuit, donec cognatus ejus Callisthenes, qui regem in Asiam comitatus es-set, propter suspicionem insidiarum morte multatus est. Ex illo tempore gratiam regis planè dilabentem sensit. Nullam autem fidem meretur quod nonnulli tradunt, eum scilicet, ulciscendi desiderio commotum, venenum, quod regi daretur, parasse. Post mortem Alexandri, pertimescens inimicos, quorum magnum numerum nova ejus doctrina famâque exci-taverant, fugâ salutem consuluit, Chalcidémque urbem Eubœæ fecissit. Ibi sequente anno ventriculi infirmitate laborans, vel, ut quidam putant, aconito hausto, diem obiit supremum, Olymp. cxiv. 4. successore in Lyceo Thephrasto relicto. Vir quidem fuit ingentis eruditionis atque ingenij acuminis planè admirandi. Conciso scribendi genere utebatur, adeo ut singulâs sententias singulis ferè verbis absolvere sæpè vi-deatur. Undè in scriptis ejus nonnihil interdum oritur ob-scuritatis, eoque magis quod subtilitate quâdam cogitandi gauderet. Varia monumenta ingenii ejus atque eruditionis ad nostra tempora pervenere, quæ in quasdam classes vulgò dispartuntur; de quibus omnibus accuratè disseruit doctissi-mus Fabricius in Biblioth. Græc. [Vol. II. p. 109. seqq.] Amplam quidem materiam et laudis et vituperationis Ari-stoteles præbuit. Philosophia ejus, quæ a Platonicâ et Stoicâ per multa secula obscurata fuit, tandem seculo sexto post Christum

Christum natum, præcipuè inter Christianos, magnam aucto-
ritatem obtinuit, atque ad tempora illustrissimi FRANCISCI
BACONIS *Viccomitis Sti Albani*, ferè unice in Scholis et Aca-
demiis invaluit. Quomodo autem auctoritatem suam paula-
tim perdiderit, atque nova philosophandi methodus in ejus
locum suffecta fuerit, explicare non hujus loci est. Utcun-
que verò de philosophiâ Aristotelicâ judicare fas sit, nunquam
suâ laude fraudanda sunt, quæ de Rhetoricâ, Ethicâ, Po-
liticâ, atque Poeticâ scripta reliquerit. De Aristotele et scrip-
tis ejus qui plura velint adeant Fab. Biblioth. Gr. ubi supra,
Bruckeri hist. crit. Philos. Tom. I. pag. 786. sqq. cæterósque
scriptores, tam veteres quam recentiores, ibi indicatos.

EDITIONES ARISTOTELIS.

1. Aristotelis Opera omnia Græcè, cum scriptis Theo-
phraſti, &c. *Venetius, apud Aldum, 1498, IV Voll. in fol.*

2. ————— Græcè, summâ cum vigilantia
excusa. curâ Def. Erasmi Roterodam. et Simonis Grynzi.
Basilea, 1531, in fol.

3. ————— Græcè, Conradi Gefneri et
Sim. Grynzi studio recensita. *Basilea, apud Michael. Isingri-
nium, 1550, in fol.*

4. ————— Græcè, cum Theophrasti
operibus, curante Jo. Baptista Camotio. *Venetius, apud Al-
dum, 1552, VI. Voll. in 8vo.*

5. ————— Græcè, operâ, et studio Frid.
Sylburgii Veterenensis. &c. *Francfurti, apud heredes Andreae
Wecheli, 1587, XI. Voll. in 4to.*

6. ————— Gr. et Lat. cum variorum
interpretatione Latinâ, ex variis lectionibus castigationibusque
ab Isaaco Casaubono in ora libri adscriptis, &c. *Luguni,
apud Guil. Lemarium, 1590, in fol. et Geneva, sive Colonia Al-
lobrogum, 1605. [Hæc Editio locis aliis diversis repetita
fuit.]*

7. ————— Gr. et Lat. cum variorum
interpretatione Latinâ, ex recognitione Guil. du Vallii.
*Parisiis, 1619, et 1629, II. Voll. in fol. et majoribus typis,
1639, et 1654, IV. Voll. in fol.*

*** Quùm philosophia Aristotelica in Scholis summum
imperium tamdiu obtinuerit, scripta varia Aristotelis ingen-
tem turbam editorum et interpretum nacla sunt, de quorum
plenâ notitiâ consulendæ sunt Fab. Bib. et Bruckeri Hist. crit.
Philos. ubi supra. Quasdam tantum Editiones Ethicorum,
Rhetorices, et Poëtices hic recensēbimus.

EDI-

EDITIONES ETHICORUM.

257. 1. Aristotelis Ethica et Politica Græcè, *Ven. apud Aldum*, 1552. 2. Aristotelis Ethicorum Nicomachiorum Libri x. ex Dionysii Lambani interpretatione Græco-Latini, Theod. Zuingeri Argumentis atque Scholiis, Tabulis quinquetiam novis methodicè illustrati, &c. *Bislee, Eusebii Episcopii operâ et impensâ*, 1581, in fol. 3. ——— recogniti, &c. à Gulielmo Wilkinson, A. M. *Oxon.* 1716. in 8vo.

EDITIONES RHETORICES.

1. Aristotelis de Rhetoricâ Libri tres, ex recensione et cum commentario luculento Petri Victorii, *Venetius*, 1508, in fol. 1. Idem cum commentario M. Anton. Majoragii. *Ibid.* 1572, 1591. 3. Idem Gr. et Lat. Huic Editioni accessere Notæ quædam è Victorii, Majoragii, ac Fab. Paulini commentariis selectæ, &c. *Cantab.* 1728, in 8vo. 4. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΑ ΤΡΙΑ. ΕΞ ΘΕΑΤΡΟΥ ΟΖΟΝΙΑ, ΕΤΩ αΨθ. [Editio quidem utilissima, cum Notis Latinis Anonymi cujusdam. Excusa est sine accentibus.]

EDITIONES POETICES.

1. Aristotelis de Arte Poeticâ Liber. Gr. et Lat. cum versione et commentariis Francisci Robortelli, Utinensis, &c. *Florent.* 1548, et *Basil.* 1555, in fol. 2. Idem, è recensione Dan. Heinsii, qui ut sibi saltem visum fuit, capitibus VII. et XIII. transpositis, ordini suo restituit. Latine vertit et librum de Tragicâ constitutione, &c. addidit. *Lgd. Bat.* 1611, in 8vo. 3. Idem Gr. et Lat. ex versione Theod. Goulstoni, et cum notis perpetuis ejusdem, &c. *Cantab.* 1696. in 8vo. 4. *Les Quartes Poëtiques d' Aristote, d' Horace, de Vida, de Despreaux, avec les traductions et des remarques, par M. P. Abbé Batteux.* Paris, 2 tom in 8vo. 5. Idem cum notis T. Winstanley. *Oxon.* 1780, in 8vo. 6. Idem Gr. et Lat. Lectionem constituit, &c. Thomas Tyrwhitt. *Oxon.* 1794, in 4to. et 8vo.

2. ΕΚ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ—] h. e. EX ARISTOTELIS DE MORIBUS AD NICOMACHUM LIBRO QUARTO. Cicero hos libros ipsi Nicomacho attribuit. lib. v. de Finibus: *Quare tenemus Aristotelem et ejus filium Nicomachum: cujus accurate scripti de Moribus libri, dicuntur illi quidem esse Aristotelis, sed non video cur non potueris patris similis esse filius.* Consentiens tamen et una vox est Aristotelis interpretum, horum librorum auctorem esse Aristotelem ipsum.—Est verò hoc opus hominis in disciplinis consummatissimi. Orta ex eo hæc opinio, quod
Nicomachum

Νικομαχεια Ηθικα inscripti sunt hi libri, quia eos Nicomacho filio pater προσφώνησι. MENAGIUS ad Laert. p. 203. et 391.

3. ΚΕΦ. ζ. Περὶ μεγαλοψυχίας, ὅτι περὶ τιμῆς ἐστὶ μαλίστα.] CAP. VII. De magnanimitate, eam de honoribus maximè versari. Aristoteles autem, quo meliùs explicet quid sit hic magnanimitas, eum qui illo animi habitu præditus sit hic considerat: Concretum nempe hoc loco quàm Abstractum mavult.

4. ὁ γὰρ μὴ κατ' ἀξίαν αὐτο ποιοῦν, ἡλίθιος.] Angl. For he who behaves so, not from a sense of dignity, is a fool. τῶν δὲ κατ' ἀρετὴν ὡδεῖς, ἡλίθιος ὡδ' ἀνοήτος. but of those who act according to Virtue no one is a fool, or insane.

5. το καλὸς ἐν μεγάλῳ σωματι.] Vide Xenoph. Cyrop. L. v. prope init. [hujus oper. p. 65.] et quæ Hutch. in suâ Edit. ibi notavit ad V. τῷ μεγάλῳ, κ. τ. λ.

1. ὁ δὲ μείζονα ἢ ἀξίος, ἢ πᾶς χαννός,] i. e. ὁ δὲ ἀξίων αὐτὸν 258, μείζονα ἢ ἀξίος ἐστὶ καὶ ἐπὶ πᾶς χαννός.] Angl. But one who thinks himself worthy of greater things than he deserves is not entirely vain. Nam πᾶς sæpè redditur adverbialiter. Gaudet autem Ellipsi, siquis alius, Aristoteles.

2. τι γὰρ ἀν' ἐπὶ οἷς, εἰ μὴ τοιούτων ἢ ἀξίος;] Qui enim ex pusillanimitate magnis honoribus se indignum judicat, quibus dignus est: quam pusillanimitas tum foret, si iis non esset dignus? ZUINGERUS.

3. Ἐστὶ δὲ ὁ μεγαλοψυχός, τῷ μὲν μεγάλῳ ἀκρὸς.] Est sanè magnanimus in magnitudine quidem summus; τῷ δὲ, ὡς δέ, μέσος. in eo autem in quo oportet medius. h. e. animus ejus quippe qui in maximis versetur, summus est: in cogitando autem, ut cogitare oportet, medius, i. e. ad neutram extremam partem accedens; τῷ γὰρ κατ' ἀξίαν ἑαυτὸν ἀξίος: nam se dignum putat eo quod est secundum ejus meritum,—vel eo quod re verà meretur. οἱ δ' ὑπερβαλλοῦσι καὶ ἰσχυροὶ illi autem, viz. ὁ χαννός, (Angl. the vain man) καὶ ὁ μικροψυχός, (Angl. the mean spirited man) nimii sunt et deficiunt, i. e. nimis alter arroganter, alter nimis submisit de se cogitat.

4. περὶ ἐν μαλίστα ἀν' αὐτῇ.] de unâ re maximè versaretur, [τι αὐτῇ ἐστὶν, καὶ τῆς ἀξίας λαμβάνων. quenam igitur hæc res sit ex dignitate intelligere est. absunt hæc verba in quibusdam libris.] ἢ δὲ ἀξία, &c. dicitur autem dignitas quatenus ad externa bona atinet. Hoc autem maximum ducere debemus, quod diis tribuimus, quodque maximè expetunt ii, qui in dignitate sunt: et quod rerum præclare gestarum præmium est.

5. καὶ αὐτοὶ δὲ λόγῳ φαίνονται οἱ μεγαλοψυχοὶ περὶ τιμῆς εἶναι.] ac sine ope ratiocinationis, magnanimi planè versantur de honore. i. e. non opus est ratiocinatione ad probandum, &c.

6. ὡς ἀλλῶς.] Vide suprâ ad p. 240. n. 1.

7. καὶ

7. και δεξαι ὅτι εἰναι μεγαλοψυχον, το ἐν ἰσότη ἀρετῇ μεγα.] *Aliquis quod inest magni unicuique virtuti, id viri magnanimi esse videretur.*

259. 1. καὶ μὴν ἀλλ' ἀποδείχεται γὰρ, τῷ μὴ ἔχειν αὐτὸς μεζὺν αὐτῷ ἀπο-
τηναι,] *Vcruntamen accipiet, quoniam nihil majus quod ei tribuam
habent.* [Vide supra ad p. 153. n. 2.] τῷ μὴ ἔχειν αὐτὸς idem
est ac δια τὴ μὴ ἔχειν αὐτὸς.

2. παρὰ τῶν τυχευτῶν] Vide supra ad p. 158. n. 3.

3. οὐδὲ γὰρ περὶ τιμῆς οὕτως ἔχει, ὥς μεγιστὴν εἶναι.] *neque enim de
honore sic occupatur, utpote quod omnium maximum sit.*

4. ΚΕΦ. η. Τινες αἱ κατὰ μεγαλοψυχίαν πράξεις.] CAP. 8.
Quanam sunt actiones quæ magnanimitati conveniunt.

5. ΔΙΟ καὶ ὑπεροπταὶ δοκεῖν εἶναι.] *Idcirco et contemptores vi-
dentur esse.* Scil. Magnanimi. Alludit ad ea quæ tradita
sunt in fine superioris capituli.

6. το δ' ἀγαθὸν ὑπερῆχον πᾶν, ἐπιμνηστεύει.] *Quodcumque autem
aliquo bono eminet, eo honoratius est.* διὸ καὶ τὰ ταῦτα μεγαλο-
ψυχότερες ποιεῖ. *quapropter et talia homines magis magnanimos
reddant,*

260. 1. μικροκλιδνους,] *qui parva pericula suscipit.* [in quibusdam
exemplaribus legitur πενικλιδνους, qui crebris se periculis obijci.]
—φιλοκλιδνους, periculis adeundi cupidus.—μεγαλοκλιδνους, qui
magna pericula adit. Vide H. Steph. Thes. L. G. tom. 2. c.
209. a.

2. Καὶ ἀντιτιμωγῆτος πλεονεχῶν.] *et remuneratur alios majoribus
quàm quæ ab illis acceperat.*

3. οὕτω γὰρ προσοφθαλμοὶ ὁ ὑπαρξῶν,] *Sic enim is, qui de eo prior
bene meritus fuerit, ei insuper aliquid debet.* [Vide supra ad p.
97. n. 2.] καὶ ἵσται ἐν πικρονδῶν. *et beneficio affectus fuerit.*

4. ὅν δ' ὅν παύσιν, κ.] i. e. ὅφ' ὃν, κ. τ. λ. à quibus autem
beneficio affecti fuerint, non meminerint.

5. Διὸ καὶ τὴν Θέσιν—] Vide Iliad. α, 396. et 504.

6. ὃδ' οἱ Λακωνικοί—] Cum in Lacedæmoniorum fines The-
banj invasisent, Lacedæmonii ab Atheniensibus auxilium
petiverunt: id ut obtinerent, non sua in illos, sed illorum
in se beneficia præterita commemorarunt. ZUING.

261. 1. καταφρονητικὸς γὰρ—] Duo codices MSS. alter Victorii,
alter Turnebi, aliam exhibent Lectionem, eamque multò
meliorem, viz. παρρησιαστικὸς γὰρ, δια το καταφρονητικὸς εἶναι· κατὰ-
φρονητικὸς δὲ, δια το παρρησιαστικὸς καὶ ἀληθυϊκὸς εἶναι· quæ Lam-
binus ita reddit: *Apertus enim et liber est, quiu contemptor
aliorum. Contemptor autem est aliorum, quia liber et veritatis
studiosus.* πλην ὅσα μὴ δι' εἰρωνείαν, nisi ubi dissimulanter loquitur.
i. e. πλην [κατὰ τοσούτα] ὅσα μὴ [εἰς παρρησιαστικὸς καὶ ἀλη-
θυϊκὸς] δι' ἡγεμονίαν. Angl. except in so far as he is not so
from a false pretence. εἰρωνία [εἶναι] δι' πρὸς τὴν πόλιν, and that
be

he is a pretender only to the multitude. Καὶ πρὸς ἄλλους μὴ δύνασθαι ζῆν ἀλλ' ἢ πρὸς φίλον, and that he cannot live to indulge any man but a friend. [ἀλλ' ἢ, but truly he can do it to a friend.]

2. σπουδαζοντος γὰρ [ἵστι] οὕτως εἶχει πρὸς ταῦτα.] *Eß enim hominis nimium studium nimiamque curam in res humanas conferentis sic affectum esse.* LAMBINUS.

1. ΚΕΦ. 9' Περὶ κ. τ. λ.] CAP. 9. *De pusillanimiti et gloriofo.* 262.

2. ὡρῆγτο γὰρ ἂν ὢν ἀξίος ἡ,] *alioquin ea exsuperet quibus dignus est.* Vide supra ad p. 151. n. 6.

3. ἀφίστανται δὲ καὶ τὰν πράξιν—] *Angl. and they revolt from, &c. ἀφίστανται idem quod ἱστασι ἑαυτοὺς ἀπο.*

1. ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒ. Η'. ΚΕΦ. κ. 'Ὅτι πρὸς φιλίας, κ. τ. λ.] 263. *De amicitia considerandam : et ipsius laus.*

2. Μετὰ δὲ ταῦτα, πρὸς φιλίας ἵκνται ἂν διαθεῖν] *His autem expositis [de quibus scil. in libris superioribus] proximum esset de amicitia differere.*

3. καὶ τοῖς δὲ πρὸς το ἀναιμαρξήλον,—] *Aique adolescentibus opitulatur amicitia ne quid peccant, senibus ut colantur, et ut, quibus ipsi in rebus agendis interesse non possunt propter etatis infirmitatem, ex ab amicis conficiantur ac transfigantur.* LAMBINUS: qui pro βουλεύει, legit βουλεύει.

4. —Σὺν τι δὲ ἔρχομαι—] *Iliad. κ'. 224. Duobus quippe simul euntibus.* Ad quem locum vide quæ annotavit vir egregius Sam. Clarke.

1. Καὶ τὰν δικαίων το μάλιστα φίλικον εἶναι δοκεῖ.] Quæ verba 264. sic explanat Aspasius: Cum multa sint juris genera, civile, paternum, et id quod dominus in servos utitur: horum id quod maximè jus est, nempe civile, quod quidem in æqualitate potissimum positum est, ad amicitiam pertinet maximè.

1. ΕΚ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ—] h. e. Ex ARISTOTELIS ARTIS RHETORICÆ LIB. II. CAP. 12. Περὶ παλῶν καὶ ἱζῶν τῶν νῶν. *De affectibus ac habitibus juvenum.*

In hoc capite ac sequentibus, usque ad finem decimi septimi, Aristoteles de moribus qui diversarum hominum ætatum et conditionum proprii sunt, quatenus illorum cognitio Oratoris intersit, differit. Cognitis enim Oratori auditorum moribus, eorum animos quo velit facilius impellere poterit.

2. Τα δὲ ἡδὲ ποιοῖ τινεῖς, καὶ τὰ παθὲ—κ. τ. λ.] *Quod ad mores autem quales sint [diversi auditores nempe] quodque ad affectus, et habitus, et fortunas, post hæc [post ea scil. quæ jam dicta sunt] enarramus.* Libri hic multum variant: adeo ut quænam sit vera lectio valde est incertum. In quibusdam exemplaribus, pro καὶ τὰ παθὲ scribitur κατὰ τὰ παθὲ: et ante καὶ τὰς τύχας inseruntur καὶ τὰς ἡλικίας, pro quo aliter κατὰ τὰς.

της ηλικίας. Commodior lectio est ea, quam exhibet *Gesneri* Chrest. p. 145.] Τα ἤδη τοιοῦ τινος. καὶ τὰ παθῆ, καὶ τὰ ἐξου, κατὰ τὰς ηλικίας, καὶ τὰς τύχας, διελθόμεν—κ. τ. λ. De phraſt πως τις ita Vigerus. Jam verò τῆς, cum indefinitè ponitur—elegantè περιλάμ. additurque aliis vocibus ornamenti causâ. [C. III. § vi. R. xi.] Audiendus potius Ernestius. Vide suprà ad p. 197. n. 5.

3. καὶ ποῖα προαίρυνται ἵνασθαι, καὶ ποῖον πρακτικοί,] *et qualia cæteris singuli præferunt, et qualium rerum sunt effectores.*

4. τὰ ἤδη αἰὶν επιθυμητικοί, καὶ αἰεὶ ποιοῦν ἂν αὐ ἐπιθυμῶσιν.] *Angl. are of ardent dispositions, and fit for executing what they desire.*

5. ἐπιλαβεσθαι δὲ καὶ ἀψίκοις πρὸς τὰς ἐπιθυμίας.] *Angl. fickle and fassidious with respect to their desires.* “ἀψίκοις, qui citò alicujus rei fassidium capiunt, ac simulatque attingere, satiat” *ti illa sunt et expleti.* *Anonym.*

266. 1. ἵπτος οἱ τὴ θυμῷ] *sunt ira prada; inferiores, et viâi ab irâ discedunt.* *Id.*

2. ἀμφὶν ταῦτα] *i. e. φιλοτιμίαι καὶ φιλονικίαι.*

3. Πιττακὸς ἔχει ἀποθνήσκειν—] ὁ Πιττακὸς ὠδὶν τῇ Ἀμφιάρου χρεμάτα, ὃ ὅτι ἐκ ἀβίλητος λαβὼν. ὅθεν ὁ Πιττακὸς λόγι πρὸς αὐτοῦ. Σὺ δ' ἐκὼ χρεῦται ἔστω, ἢ γὰρ αὐ χρεῖας ἵτοιμας εἴχες λαβὼν. *Schol.*

4. τῇ γὰρ πρώτῃ ἡμέρᾳ,] *Hoc est in primâ parte ætatis constituti.* *GESNER.*

5. ἢ γὰρ πῶ καλὰ—] *quia nihil aliud adhuc honestum esse putant, nisi quod ex institutione, legibûsque didicerunt.* *Anon.*

6. ὑπο τὴ ἰαμῇ μοιόν.] *Consuetudinem hic intelligit ab educatione contractam, unde fit ut stupeant ad ea, quibus nondum assuefacti sunt.* *GESNER.*

7. ἀναγκάζειν] *ad vitam traducendam necessaria; qua ad vitæ necessitatē faciunt.* *Anon.*

8. τὰ καλὰ] *Id est speciosa, non semper verè honesta, sed quæ magnitudine quâdam videntur implere posse oculos hominum.* *GESNER.*

267. 1. τῇ γὰρ θείῃ ζῶσι—] *indolem et naturam suam potius sequuntur, quàm ratiocinationem.* *Anon.*

2. τῇ συζῇ.] *Vide suprà ad p. 216. n. 3.*

3. παρὰ τὸ Χιλωνίων.] *contra Chiloni dictum, viz. μηδὲν ἀγαθόν.*

4. δύσχευρίζονται.] *Angl. contend obstinately.*

5. τὰ ἀδικήματα ἀδικῶσιν] *injurias faciunt—Vide suprà ad p. 31. n. 11.*

6. τὴς πλάς] *i. e. τὴς οὐτῶς πλάς, eos qui sunt propè. i. e. proximos.*

7. ἢ γὰρ εὐτραπείᾳ πεπαιδευμένη ὕβρις ἐστὶ] *festivitas erudita contumelia est.* “Sales, joca, facetiæ, sunt eruditum convicium”

“clum, et quod cum artificio quodam tractatur: nisi enim
 “modus adhibeatur, scurrilitas erit. Hunc locum penè ex-
 “preffit Cicero, Orat. pro M. Caelio. *Maledictio autem nihil*
 “*habet propositi præter Contumeliam, quæ si petulantius jactatur,*
 “*convicium; si facilius, urbanitas nominatur.*” Anon.

8. *ὅτι διαδοχαιῶνται ὕδιν.*] Angl. *they assert nothing positively.*

9. *καχυποπτοὶ εἰσι.*] *suspiciosi, et mala semper, atque incommoda*
metuentes: quia nemini credunt. Anon. In quibusdam legitur
καχυποπτοὶ.

1. *Βίαντος ὑποθήκην.*] Vide Cic. de Amicit. cap. 16.

268.

2. *ταὶ πρὸς τοὺς βίον ἐπιθυμῶσι.*] *rei tantum ad vitam necessarias*
capunt. Anon.

3. *τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ,*] Vide supra ad p. 266. n. 4.

4. *ἀπλῶς.*] honestas vero absolute bonum est. Anon.

5. *διατίλῃσι γὰρ τὰ γινόμενα λεγόντες.*] Vide Nestoris oratio-
nes apud Hom. Iliad. æ. et Evandri apud Virg. viii.

O mihi præteritos referat si Jupiter annos,

Qualis eram, &c.—Idem.

1. *πάντα γὰρ οἰοῦνται εἰς ὅς ἐστι αὐτοῖς παθεῖν.*] Angl. *for they* 269.
think they are just going to suffer every sort of misery: τὰτο δ' ἔν
ἐλεητικῷ, and this is the cause of their being prone to Pity. Ubi
 notandum ὅτι imperfecti usurpari perinde ac esset præsentis.
 Ita interdum etiam Latini. [Vide Hor. L. I. Od. 37. *prope*
init. Tempus erat, &c.] *τὸ ἐλεητικόν, the being prone to Pity.*

2. *θρασύτης γὰρ τὸ τοιούτον.*] *nam hujusmodi ratio agendi est*
audacia. In quibusdam exemplaribus scibitur *θρασύτητος,*
quod eodem fere reddit.

1. *περὶ τὰ ἑπὶ δὲν πνιγμένα.*] *circiter undequingenta.* 270.
 Quod Latini expriment per *unde*— et *duode*—, id a Græcis,
 per participium verbi *δω* cum eo numero qui deest, significa-
 tur. Anon.

2. *δι' ὅσα αὐτῶν καὶ τὰ ἢ ἢ πῶς αὐτὰ συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις,*
 Non de omnibus fortunæ bonis disputare proponit, sed de iis
 tantum quorum adventus aut discessus mores hominum alios
 alióque fingit. *Id.* Angl. *by means of which of those, viz.*
what particular dispositions are incident to men. πῶς αὐτὰ,
quenam. Vide Viger. C. II. R. 19. et Zeunium ad locum.
 Edit. 1777.

3. *ἡ δὲ συγγένεια, ἐτιμώτης τῆς προγονοῦ ἐστὶ.*] Angl. *But nobility*
of birth is a sort of honour derived from ancestors, καὶ καταφρο-
νητικὸν [ἵστι πρᾶγμα] καὶ τὸν ὅμοιον τοῖς προγονοῖς τοῖς αὐτοῖς, and
yet it is a thing which despises even the persons who resemble
the ancestors of its own possessors. transit scil. ab Abstracto,
[ἡ συγγένεια] ad pronomen Concretæ, [αὐτῶν.] “nobiles non so-

Vol. I.

U

lām

270. "lām despiciunt abjectos homines, et qui nullos honores
"consecuti sunt, sed eos etiam qui ad aliquas dignitates
"pervenerunt, si novi sint; demūque eos omnes, qui iis
"dem honoribus modo usi sunt, quibus olim majores ipso-
"rum." *Anon.*

4. διὰ τε.] Vel lege *δια* τε, uti habent quædam exemplaria,
vel cum Gesnero, elide *εἶναι*, ac subaudi *εἶναι*.

5. ἐπαλαζονεῖται.] sunt ea quæ ita præclara sunt, ut mag-
nam facultatem intolerantiū nos jactandi præbere nobis vi-
deantur. *Anon.*

6. γινώσκουσιν δὲ, κατὰ τὸ μὴ ἐξιστάσθαι ἐκ τῆς φύσεως.] *Generositas*
est cum posterī respondent factis majorum: cum non dege-
nerant. *Id.*

7. πάλιν ἀναδιδόναι.] retrò fertur, i. e. in pejus ruit: sæpè
tamen significat *ἀναδιδόναι*, *emitto*, *surgere*, *pullulo*: si cui igitur
hæc verbi significatio magis arrideat, hic erit loci sensus:
posteaque rursum, interjecto aliquo tempore, emittit et producit viros
bonos et insignes. *Id.*

8. οἱ ἀπ' Ἀλκιβιάδου, —] —parentes sæpè in prole revivif-
cunt; certè parentibus liberi similes sunt, non vultum modò
et corporis formam, sed animi indolem et virtutes, et vitia.
—Claudia gens diu Romæ floruit, impigra, ferox, superba;
eadem illachrymabilem Tiberium, tristissimum tyrannum,
produxit; tandem in immanem Caligulam, et Claudium et
Agrippinam, ipsūque demum Neronem, post sexcentos an-
nos desitura. *Conspect. Med. Theor.* auctore Jac. Gregory,
M. D. par. 16.

271. 1. εὐσείμα.] f. γένε, familiæ ingenio stabili firmoque prædi-
tæ: quæ stabilitatem et gravitatem habent, *οὐκ ἀεὶ ἀλλοτρίων καὶ*
νοθευτάτων in *soliditatem et tarditatem.* *Anon.*

2. πασχόντες τι ὑπὸ τῆς κτήσεως τοῦ πλούτου.] *Angl. somewhat*
affected by the possession of riches. Majoragius sic reddit, *hanc*
verò labem inurit eis divitiarum copia.

3. καὶ σαλακωνίης.] *Salacon* vir quidem fuit, qui, cum effet
pauper, tamen volebat haberi ditissimus, unde *Salacones*
dicti, sunt qui propter copiam rei familiaris et ingentes opes,
sibi multum tribuunt. Theophrastus (quemadmodum He-
fychius scribit) *Salaconem* appellavit eum, qui sumptum facit
quando minimè opus est. *MAJORAGIUS.*

4. σολεοί.] *Solæi* ii vocantur, qui vitiato et barbaro ser-
mone utuntur, à Solis quæ civitas Ciliciæ fuit, unde etiam
Solecismus: hic autem Aristoteles vult eos qui inaniter se
ostentant. *Id.*

5. τὸ οἰσθῆναι.] *Int. ἀπο τοῦ κοινῆς, δια.* *GESNER.*

6. οἱ ἀνεπαρκεῖς τῶν ἐχόντων.] *qui auxilio indigent habentium.*

7. το

7. το αἰσθῆναι] i. e. συλλαβῶν; τί αἰσθῆται καὶ γὰρ αἰσθῆται, καὶ τ. λ.

8. ὡς ἐν κεφαλαιῷ] supple αἰσθῆται, — αἰσθῆται ἰσχυροῦς ἡδύς, καὶ τ. λ. ut paucis multa complectar, qui mores beati alicujus hominis insipientis essent, iidem divitum sunt. Anon.

1. δια το ἐπισθῆναι ἔργων] quia cupiunt tractare res, quarum 272. administrandarum magnam habent potestatem, facultatem. (ἐκυσίαν) propter potentiam. Id.

2. Καὶ σιμωτικὴ καὶ βαρυτικὴ] duo genera gravitatis facit: alteram virorum bonorum et sapientium, quæ est posita in colendâ virtute, hanc σιμωτικὴν vocat; alterum, quæ molesta est et odiosa, hanc vocat βαρυτικὴν, ut est divitum gravitas. Sensus, "et gravitatem potius veram, inquit, quam fictam "et molestam sectantur." Id.

3. ἀφαισθητικὴ] dignitas, ac splendor ille vitæ facit, ut conspicui magis sint, et omnium oculi in eos conjiciantur: et hæc causa est, cur modestè se gerunt, (μυτριάζουσι) nec insolentius efferuntur. Id.

4. μαλακῇ] mollis quæ non offendit quemquam. εὐσχημῶν, decora, speciosa, honesta.

5. μικροδικηταὶ] ac si ab jure quandòque discesserint, injusteque aliquos violaverint, non pusillæ, quas inferunt, injuriæ minutæque sunt, sed et magnæ, et quæ fortunæ, potentiaque ipsorum respondeant, Id.

6. ἡ δ' εὐτυχία] prospera autem fortuna, secundum partes suas, habet mores eorum, quæ commemorata sunt; scil. nobilitatis, divitiarum, et potentia. Id.

7. κατὰ το σῶμα] ut sis formosus, bonâ valetudine &c.

8. ἡ δ' ἀπολυθεὶς] prosperæ autem fortunæ unus comitatur optimus mos; — quod homines fortunati sunt Deorum cultores, et ad rem divinam quodammodo magis quàm alii affecti: iis enim confidunt propter bona sibi a fortunâ data: putant enim se voluntate deorum ea obtinuisse. Id.

1. το αὐτοὶ ποιεῖν] cum ipse orator fingat aliquid, comminiscaturque quod nunquam gestum fuerit. Id. 273.

2. πρὸς βασιλείαν] scil. Persarum. Vide Xenoph. Anab. passim.

3. ἐπιχειρήσει] Xerxes non antea Græcos subigere aggressus est quam Ægypto potitus est. Anon.

4. καὶ οὐ δὲ τῶν κληρωτῶν ἀρχῶν] magistratus non esse creandos sorte. Id. Vide suprâ ad p. 203. n. 2.

5. καὶ τῶν πλωτῶν] i. e. τῶν. vel sorte ductâ nautarum aliquem deligat, qui navem gubernet, quasi quem fors voluerit, non qui ejus artificii peritus sit. Id.

6. ὡς ἰππὸς] Vide Coll. Gr. Min. p. 6. et Hor. l. 1. ep.

10.

1. ἐπεὶ

274. Ἦντις ἡμῶν ἐστὶν ἐκ φιλοσοφίας.] quod ii facile faciunt qui sapientie studiis incubuerunt. ἡμῶν μιν ἐν πορίσασθαι, τα διὰ τῶν λόγων, χρησιμώτερον δὲ, κ. τ. λ. ac fabula quidem facilius excogitantur, sed in deliberationibus exempla longè sunt utiliora: nam quæ futura sunt, plerumque paria, similique sunt iis, quæ jam facta sunt. MAJORAGIUS. ἡμῶν, nom. pl. neut. contractè pro ἡμῶν, scil. adverbialiter sumitur.

FINIS

ANNOTATIONUM IN EXCERPTA EX PHILOSOPHIIS.

NOTÆ PHILOLOGICÆ

AD

EXCERPTA EX CRITICIS.

I. NOTÆ IN ARISTOTELEM.

1. ΕΚ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΟΥΣ—] h. c. EX ARISTOTELIS 277. DE ARTE POETICA LIBRO.

Fuit apud omnes literarum elegantiorum veros cultores hocce aureum opusculum maximi semper habitum; utpote à summo philosopho elaboratum, in gente omnium ad humanitatem excultissimâ, ubi non solum Poësis, sed et cunctæ aliæ artes ingenuæ ad fastigium excellentiæ jamdudum pervenissent. Quicumque igitur ad hujus lectionem animum diligenter adhibuerit, is demum sentiet quæ exquisitè exco- gitata, quam accuratè expressa, quam ibi non supervacanea sint omnia. Ad mentem autem acutissimi hujus philosophi facilius capiendam, discuntibus opus foret perpetuâ, plenâ ac luculentâ enarratione. Quam tamen quo minus contexamus prohibet instituti nostri brevis. Eam igitur ex variis copiosis, qui in hac palæstrâ sudaverint, scriptoribus, colligendam, ac discipulis vivâ voce tradendam docto præceptorî relinquimus. [Adeundum præcipuè editionem optimam hujus libelli à Tho. Tyrwhitt; et *Aristotle's Treatise on Poetry, translated, with Notes, &c. By Thomas Twining, M. A. ed. Lond. 1739, in 4to.*] Nostrum erit in his notulis, locutione quasdam ellipticas et insolentiores, atque siquid aliud id genus difficultatis obvenerit, indicare, et quam paucissimis expedire. Qui cognoscere velit quæ de toto hoc Aristotelis libello, vel de ejus aliquâ parte, commentati sint varii docti ac ingeniosi homines, illum ad libros, inter cæteros, quorum tituli sequuntur, relegare visum est. Dan. Heinsius de Tragœd. Constitutione, suæ Edit. Arist. de Poët Adject. Lugd. Bat. 1611. La Poétique, d'Aristote, traduite en François, avec des Remarques, par Mr. Dacier. Les Quatres Poétiques d'Aristote, d'Horace, de Vida, de Despreaux, avec les Traductions et des Remarques, par M. l'Abbé Batteux, 2 tom. Principes de la Littérature, par M. l'Abbé Batteux, 5. tom. Traité du Poëme Epique, par Bossu. La Poétique de M. Marmontel. De sacrâ Poësi Hebræorum, Prælectiones Acad. Oxoniæ.

277. Oxonii habitæ à Roberto Lowth. Q. Horatii Flacci Epistolæ ad Pisones et Augustum. With an English Commentary and Notes, by the Rev. Dr. Hurd. 2 vols. Dr. Moore's Essay on the End of Tragedy, according to Aristotle. Harris's Three Treatises, p. 86. Lond. Ed. 1772.

2. ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ.] N. B. Vulgata distributio, per capita, denotatur signis Arabicis, 1. 2. 3. &c. Tyrwhittiana autem Græcis Literis minusculis, α. β'. γ'. &c. In Vulgatis Editt. hoc primum cap. ita inscribitur, *Τὰ τεχνῶν διαφέρειν ἐν οἷς ποιεῖται τὴν μιμήσιν.* i. e. *In quibus rebus Artes differunt in suâ imitatione exprimiendâ.* Περὶ ποιητικῆς αὐτῆς—*ἀρχαίαν, ἀρχαίαν καὶ τ. λ.* Angl. *Let us treat concerning the art of Poetry in general, and the effect which each species of it produceth, and concerning the manner in which its Fables should be constructed, if the poetry is to be exquisite: and also of the number and quality of its constituent parts; and so of whatever other circumstances are incident to the same Art: beginning according to the natural order, with the very first principles.* Περὶ ποιητικῆς—supple *τεχνῆς* vel *μυθεύειν*, quam vocem usurpat paulò inferiùs; item in eodem sensu in initio Cap. xix.

3. καὶ ἡ διδυραμικὴ ποιεῖται,] supple *τεχνῆς*. Angl. *the art of making Dithyrambic verses*,—[Vide suprà ad p. 3. n. 10; item Hor. Carm. Lib. 4. Od. 2. 10.] καὶ τῆς αὐλητικῆς [τεχνῆς] ἡ πλειοψηφία [μυθεύει] καὶ κιθαριστικῆς [τεχνῆς,] Dicit Arist. MAJOR PARS artis Auleticæ et Citharisticæ; quia quanquam in genere hæ artes sint cujusdam affectûs imitatio, non tamen earum omnis pars, sicut præludia: uti observavit doctissimus Dacierus.

4. πᾶσαι τυχόντων ἐστὶν μιμήσεις το ἐνολοί.] supple *κατὰ*. Vide suprà ad p. 7. n. 5.

278. 1. ἢ γὰρ τῷ γίνεσθαι.] Sic construe: γὰρ [διαφίεσθαι] ἢ τῷ μίμνεσθαι ἰτεροῖς γίνεσθαι, ἢ τῷ [μυθεύεσθαι] ἰτεροῖς, καὶ μὴ [κατὰ] τοῖς αὐτοῖς τροποῖς. Angl. *for they differ either in imitating with things that are different, or in imitating different things, or in imitating differently, and not in the same manner.* i. e. They differ with respect to the instruments, the subjects, and the mode of their imitation.

2. Ὅστις γὰρ καὶ χρομασθῇ—] Angl. *For as certain persons (some of them through art, and some through mere habit) produce various imitations by colours and figures; and others do it by means of their voice, &c.* “Si perspicuitati studuisset philosophus, scripsisset fortè ἰτεροῖς δι τῇ φωνῇ.—Media autem illa αἱ μὴ διὰ τεχνῆς, αἱ δὲ διὰ συνήθειας parenthetice ponuntur.” TYRWHITT.

3. ἐν ῥυθμῷ.] Rhythmus in genere spatium est definitum temporis, ad aliud ejusdem diuturnitatis respondens. Gutta, quæ à subgrundis cadit, Rhythmum distinguit, non item
annis

amnis fluens. *Les Quatres Poétiques, par Batteux.* [Tom. I. p. 249.] Ubi vide plura. [Vide etiam supra ad p. 227. n. 4.] —*ἢ ῥυθμῶν καὶ λόγων καὶ ἡρμονίας.* Hæc poëtice imitationis instrumenta infra paulò aliter designatur: ῥυθμῶν καὶ μέλων καὶ μέτρων, ubi μέλος pro ἡρμονία et μέτρον pro λόγος ponitur. TYRWHITT. apud quem vide plura.

4. *τυλχανοῖσιν ὅσαι τοιαῦται [καὶ] τὴν δύναμιν.] tales sint quod ad vim imitatricem.* Vide supra ad p. 7. n. 5.

5. *διὰ τοὺς σχηματίζουσαν ῥυθμῶν] per figuratos Rhythmos—* scil. quos gestu efficiunt. *Angl. measured pantomime.* [Pro οἱ τῶν ἀρχαίων, paulò supra, vir doctissimus T. Twining legendum conjicit, οἱ τοὺν, κ. τ. λ.] ἢ δι' ἱκανοῦς μόνον τοὺς λόγους ψιλλοὺς ἢ τοὺς μετροῖς.] *εἰρηστικά* verò solum oratione nudà, sive metris; ut rectè interpretatur Tyrwhittus. Nam, ut observat vir doctissimus, conjunctio ἢ explanandi sive declarandi vim habet.—Epoëiæ autem λόγοι sive metra, ψιλλοὶ dicuntur, quod modis musicis destituuntur: τῶν ψιλλομετρῶν infra vocat.

6. *εἴθ' ἢν τινὶ γὰρ χρῶμεν τῶν μετρῶν τυλχανοῦσα [ὡς] μίχρη τυτῶν.] Angl. or happening to make use of only one particular sort of measure [the hexameter, viz] as has been the case hitherto.*

7. Οὐδὲν γὰρ αὖ ἔχομεν οἰομασθαι, κ. τ. λ.] γὰρ refertur ad id quod subauditur: Vocem *Epoëiæ* sensu tam laxo usurpo, alioquin ENIM nullum haberemus commune nomen—&c.

8. *τῶν Σωφρονος—μῖμος—]* De his, &c. vide Twining, Note 6. et Tyrwhitti annot. p. 116: ubi vir doctissimus ostendit Sophronis mimos non profaicè sed poëticè scriptos fuisse.

9. *συναπτοῦντες τῷ μετρῷ το ποιεῖν,] adjungentes cuilibet metro ποιεῖν, [facere,] hoc quidem elegiopoῦτος, &c. TYRWHITT.*

1. *ἐξ ἀπαρτῶν τῶν μετρῶν καὶ ἡδὴ καὶ ποιῶν—]* Supra dixerat, 279. scriptores, qui non imitantur, licet metro Epico vel Elegiaco scripserint, ἱκανοῦς et εὐγενικοῦς malè nominari: addit nunc poëtam, si quis per metra omnigena imitationem fecerit, ut Chæremon fecit, non idcirco ex metris omnigenis nominari debere *παρμυτροποιῶν*, scil. titulo, vel aliquo ejusmodi. Ut hic sensus, qui mihi quidem verus videtur, ex hoc loco eliceretur, interpunctionem tantum post μετρῶν sublatam post ῥαψωδίας posui. Quod si codd. MSS. fuerent, voces illas *μικτῶν ῥαψωδῶν* penitus delerem, quas ex glossemate ortas suspicor. TYRWHITT.

2. *Ἐπὶ δὲ μίμνεται, κ. τ. λ.]* Hoc caput secundum ita inscribitur in vulgatis. —Ποιῶν ἀνάγκη μιμνεσθαι. i. e. *Qualis oportet imitari.* In Tyrwhitti editione argumentum hujus cap. ita se habet: § 4. [cap. ii.] Differentia secunda circa subiecta. Vide supra ad p. 278. n. 1.

3. *πῶς βέλτιον ἢ καὶ ἡμῶν, —]* aut meliores, quàm qui nostrâ *atate*

state vivunt, aut peiores, aut denique tales, necesse est imitari; &c.
TYRWHITT.

4. πρὶ τῶν λούϊς καὶ τῇ φιλομετρίας.] Vide sup. ad p. 268. n. 5.

5. ὡς πηγῶς, καὶ Κυκλώπας.] Lectio vulgaris est ὡς Παρθένος, n. τ. λ. Sed in editt. vett. teste Tyrwhitto, est πηγῶς, mendo, ut ille putat, manifeste. Proponit ingeniosè locum ita refingendum: ὡς πρὶς ΑΡΓΑΣ Κυκλώπας, ΚΑΙ Τίμοθεος, καὶ Φιλοξένος. μιμησάμενοι αὐτοῖς. qualiter Argas Cyclophas, et Timotheus, et Philoxenus, imitetur aliquis.

6. Ἐν αὐτῇ—διαφορᾷ—διεφεύει.] Vide suprâ ad p. 27. n. 4.

7. Ἐτι δὲ—] Hoc tertium cap. in vulgatis ita inscribitur, Πᾶς ἵνι μιμησθαι. Quomodo sit imitandum. In Tyrwhitti edit. § 5. [cap. iiii.] Differentia tertia circa modum—De origine nominum Dramatis, Tragœdiæ, Comœdiæ. Ἐτι δὲ τῶν τριῶν διαφορᾶν, n. τ. λ. Angl. Moreover there is in these a third difference, viz. the manner in which one should imitate each of these objects. Καὶ γὰρ μιμησθαι ἵνι τὰ αὐτὰ ὡς τοὺς αὐτοὺς, for one may imitate the same object by the same means, ὅτι μὲν [ἵνι αὐτῷ αὐτῷ] ἀπαγγέλλοντα [μιμησθαι] when he may do it in the way of narration (either by assuming another character, as is the case with Homer; or remaining in his own person without any change,) or he may do it by representing all the imitating characters employed in action.

280. 1. οἱ Μεγαρεῖς, οἱ τι ἰσταῖνα,] i. e. Megarenses in vicinâ Athenarum; erant enim alii Megarenses in Siciliâ ex illis oriundi, uti videre est paulò inferiùs. Omnes autem erant Dorientes. DACIUS. De ἀντιποιεῖν, vide suprâ ad p. 151. n. 7.

2. οἷα τὰν ἐν Πιλοπονησῶν] scil. Δωριέων.

3. Εἰκασι δὲ—] Hoc quartum cap. sic vulgò inscribitur. Τὰ τῇ ποιητικῇ γινώσκοντα, καὶ πῶς διακρίνεται οἱς διαφορὰς εἶδη. Quæ res Poëticam genuerunt, et quomodo dispersita fuit in varias formas. In Tyrwhitti edit sic: § 6. [cap. 4.] Poëticæ artis causæ duæ physicæ, Imitandi studium et Harmoniæ amor.

4. καὶ τὸ χαίρειν τοῖς μιμημασὶ πάντας.] scil. συμφυτοῖς τοῖς ἀνθρώποις. Angl. That all take delight in Imitations is also natural to man.

281. 1. ἀλλ' ἐπὶ βραχὺ κοινωνοῦσιν αὐτῷ.] ἀλλὰ κοινωνοῦσιν αὐτῷ—Angl. but they [these last viz.] partake of it, ἐπὶ βραχὺ to a small degree—compared with the philosophers.

2. τυχὴ πρῶταρχικῆς] Vide suprâ ad p. 7. n. 5.

3. καὶ τὸ ῥυθμῷ] Vide suprâ ad p. 178. n. 3.

4. ἐξ ἀρχῆς οἱ πρῶτοι πρὸς αὐτὰ μάλιστα.] Angl. these having naturally the most original genius for these things—

5. ἐκ τοῖς αὐτοσχιδμασιν.] Angl. from their contemporaneous productions.

6. κατὰ

8. κατὰ τὰ οἰκία—] In Tyrwhitti edit. hæc Sectio ita inscribitur : § 7. Duo genera Poëseos orta ex diversis tractantium moribus, cum hi sibi res graves et pulchras, illi tenues et inhonestas imitandas delegissent —κατὰ τὰ οἰκία ἢ—secundum proprios poetarum mores— GOULSTON.

7. Καὶ ἔγνωτο—] In Tyrwhitti edit hæc Sectio ita inscribitur : § 8. Ex antiquis igitur alii Heroicorum argumentorum Poëtæ, alii Jambicorum

1. Παράδεισος—] Hæc Sectio ita inscribitur in Tyr. edit. 282.

§ 9. Mox hi pro Jambis Comœdiam, illi pro Epicis Tragœdiam aggressi sunt. Tragœdia et Comœdia ab initio ambæ extemporales, hæc a poetis Dithyrambicis, illa a Phallicis incrementa cepit.

2. προαγορεύει ὅσον ἔγνωτο φανερὸν αὐτῆς.] Gall. *chaque chose à leur beauté à mesure que l'on decouvroit ce qui convènoit à leur caractère.* DACIER. Cæterum pro αὐτῆς Winstanleius legendum conjicit αὐτῆς.

3. Καὶ πολλὰς μεταβολὰς—] In Tyr. edit. ita inscribitur hæc Sectio : § 10. Progressus Tragœdiæ historia.

4. καὶ τὰ τε χοροὺν ἡλῆττωτο.—] *et partes chori minuit ; καὶ τοὺς λ. τε. παρ. personam primarum partium instituit ;* TYRWHITT. Paulo aliter in suâ versione Th Twining :—*and made the dialogue the principal part of the Tragedy.*

5. Ἐν δὲ τῷ μεγέθει—] Angl. *And while it grew into magnitude from short fables expressed in ludicrous diction. it was late in assuming dignity, on account of the transition made from the satirical and farcical form in which it had at first appeared.*

1. Ἡ δὲ κωμῶδις ἔστι—] Hoc quintum cap. ita vulgò inscribitur. Περὶ Κωμῶδιος καὶ Ἑποποιίας καὶ Τραγῳδίας διαφορὰ. *De Comœdiâ : item Epopeia et Tragœdia differentia.* In Tyrwhitti edit. § 11. [cap. v.] Progressus Comœdiæ historia. 283.

2. αἰδᾶ τε αἰσχρὸν ἐστὶ τὸ γελοῖον μέρος.] Angl. *but it is the ridiculous part of what is base, or mean*

3. καὶ γὰρ χοροὶ κωμῶδον οὐκ ἐπὶ τοῖς ἀρχαῖς ἔδωκαν.] *Etenim aborum co-nadorum magistratus, qui ludis præpositus fuit, serò poetis è sumptu publico dedit ; αἰδ' ὀφείλονται ἦσαν. Sed à principio sponte qui volebant, chorum ingrediebantur partesque ejus canendo sustinebant.* GOULSTON. Il y avoit à Athènes un Magistrat qui regloit tout ce qui avoit rapport aux spectacles. BATTEUX. Erat nempe unus Archontum.

4. πῶς—ἡρῶν.] i. e. πρῶτος ἐποίησαν. GOULSTON.

5. πρῶτος ἡρῶν, ἀφῆκεν τῆς ἰαμβικῆς ἰδίας.—] Angl. *was the first who having renounced the lampooning exhibition of individuals, composed dialogues or fables of general manners.*

6. Ἡ μὲν ἔν ἑποποιᾷ—] In Tyr. edit. hæc Sect. ita inscribitur : § 12. Epopeia cum Tragœdiâ in nonnullis convenit,

VOL. J.

X

in

in aliis differt: Sed cum Tragedia partes easdem, quas Epopœia, complectatur omnes, et etiam plures, de illâ in primo loco tractandum est. Ordo est: Ἡ ἐποποιία μὲν ἐν καλῶτασιν τῇ τραγῳδίᾳ μέχρι μὲν αὖτις μιμητικὴ στυλίων [διὰ] μετρου, Angl. *The Epopœia followed. Tragedy in as far as it is an imitation of illustrious characters by means of verse.* Goulstonus delenda censet μετὰ λόγῳ, quod probat Tyrwhittus.

7. Περὶ μὲν ἐν τῇ ἐν ἑκάστη—]. Hoc sextum cap. in Vulgatis ita inscribitur. Περὶ τραγῳδίας, καὶ τῶν αὐτῶν μέρων. *De Tragœdiâ, ejusque partibus.* Tyr. edit. sic: § 13. [cap. vi.] Tragediæ definitio. τῇ ἐν ἑκάστη μίμητικῃ Poësin Epicam intelligit.

8. ἀπολαύοντες—] *assumptâ definitione natura ipsius actâ ex ostendit.*

284. 1. Ἔστιν ἐν τραγῳδίᾳ μίμησις—δρατῶν—] Vulgata lectio est—Ἔστιν ἐν τραγῳδίᾳ μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας, μέγεθος ἔχουσης, ἡδυσμῶν λόγῳ, χωρὶς ἑκάστῃ τῶν αἰδῶν ἐν τοῖς μορίοις δρῶντων, καὶ ἐ δὲ ἀπαγγελίας, ἀλλὰ δὲ ἑλπίς καὶ φόβος περικυκλῶν τὴν τοῦτο κατὰ μέρη καθαροῖν. “Rescribendum est: δρῶντων καὶ ἐ δὲ ἀπαγγελίας, καὶ δὲ ἑλπίς καὶ φόβος περικυκλῶν τῶν τοῦτο κατὰ μέρη καθαροῖν. “Quæ lectio, quin ab Aristotelis manu fluxerit, nullus dubito, siquidem conjunctionem αὐτῶς nec Codd. manu exarati, neque ipsa rerum ratio admittant. Nullam enim inter “φόβον et ἀπαγγελίαν oppositionem intercedere jamdudum “viderunt interpretes.” WINSTANLEY. Sententiæ forsitan constructio casu aliquo hic turbata fuit, quæ facili negotio, integritati suæ ita restitui posset: Ἔστιν ἐν τραγῳδίᾳ μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας, μέγεθος ἔχουσης, ἡδυσμῶν λόγῳ, Οὐ Δὲ ΕΠΙΓΓΕΛΙΑΣ, ΑΛΛΑ χωρὶς ἑκάστῃ τῶν αἰδῶν ἐν τοῖς μορίοις δρῶντων, καὶ—ἐ δὲ ἑλπίς καὶ φόβος περικυκλῶν τὴν τοῦτο κατὰ μέρη καθαροῖν. Angl. *TRAGEDY then is an imitation of a transaction important and complete, of a certain extent, in a pleasurable style, nor proceeding in the way of narration, (like Epic Poetry.) but by the acting [or the dramatic exhibition] of each of its forms in their several departments: and effectually producing, by means of PITY and FEAR, the refinement [purification or improvement] of such affections.* Hæc est celeberrima illa Tragediæ definitio, quæ item tantam inter interpretes movit. Ejus partem posteriorem non ita pridem tractavit Jac. Moor, in Acad. Glasg. Litt. Gr. P. in libello singulari, Anglicè conscripto. Glasg. 1763, 8vo. Sed in interpretatione suâ omnino falsus est vir doctus. Nimirum affirmat ille vocem καθαροῖν nunquam significare id quod est Angl. *passions*, sed semper calamities: et vocem καθαροῖν non hic loci sonare id, quod est Angl. *purgation, purification, refinement*; sed id, quod est *a removal*: Et sensum Aristotelis ita esse contendit

contendit ac si dixisset: "Tragœdiam sibi proponere tales ca- 284.
lamitates quales ipsa repræsentat è vitâ humanâ, affectibus
" misericordiæ ac terroris, tollendas:" *It proposes to effect the
removal of such calamities out of human life by means of excit-
ing the passions of pity and terror.* Sed hoc nequaquam di-
visse summum Criticum cuius facili apparet inaspicienti quæ A-
ristoteles ipse scripsit [in lib. suo de Republ. Lib. VIII. CAP.
VII.] et quæ differuit Batteux, [Les quatre Poétiques, Tom.
I.] item vir doctus Th. Twining in notis suis Anglice con-
scriptis, p. 231. sqq. Cæterum sensus satis dilucidus ex in-
terpretatione nostrâ oriri videtur.

2. και παλιν ἑτερα δια μέλει:] Alludit ad cantum Chori in
Tragœdiâ Græcorum.

3. Επει δι πρῶτοντος—] Edit. Tyr. § 14. Tragœdiæ par-
tes, secundum qualitatem, sex, viz. Fabula, Mores, Sensus,
Dictio, Repræsentatio, Melodia. Paulo infra: ἔχει παναν.—
Reponendum est omnino πασι pro παναν, [quæ est vulgaris
lectio] quod ante Heinsium vidit Madius, et in versione suâ
expressit Ricobonus, sic: "quod manifestum omnibus vim
" habet." WINSTANLEY.

4. Ταῖς μὲν ἢ ἐκ ὀλίγοι αὐτῶν—ἀσυντάς.] Edit. Tyr. § 15.
De his sex partibus Tragœdiæ generaliter. Il n'y a pres-
que point de Poète, pour ainsi dire, qui n'employe ces six
parties dans ses piéces Tragiques, il est vray aussi qu'elles se
trouvent dans toutes sortes de sujets. DACIER. Quidni po-
tius legeris, mutatione leviculâ: ταῖς μὲν ἢ ἐκ ὀλίγοι αὐτῶν ὡς
ἀπειν, καὶ ῥηται τοῖς εἰδοῖς και γὰρ οἷον ΟΥΚ ἔχει παν (sub. δρι-
μα) και ἡδὸς και μῦθοι και λῆξι η̄ διανοιῶν ἀσυντάς, h. e. Pauci his
omnibus, velut formis, uti dicam, usi sunt. Neque enim
unicuique ita felici esse contingit, ut omnes numeros expleat,
atque pariter (ἀσυντάς) in moribus, constitutione rerum, dic-
tione, &c. elaborandis præstet. WINSTANLEY.

1. οἷον και τῶν γραφῶν Ζευξος προς Πολυγῶντοι πίκεσθιν.] veluti 285.
etiam ex rithoribus, Zenxis ad Polygnotum se habet. GOULSTON.
Vide supra p. 289. seqq.

1. ὅτι ἐπὶ τῶν λῶν της πολιτικῆς και ῥητορικῆς—] —respondet 286;
βιβλῳ voci τὰ ἀρμεστορτα antea posita. In Tragœdiâ enim,
juxta philosophum, SENTENTIA tertium occupat locum. Id
autem est, dicere posse ea omnia, quæ rei de qua agitur, in-
sunt et conveniunt. Quod quidem circa orationes perficere,
et Politicæ scientiæ munus est, et facultatis Rhetoricæ. Nam
ut communis fert consuetudo atque ad rem propositam, τὰ
πῶς τῶ πρᾶσσι, locuti sunt. Qui verò nunc, inquit, vivunt
oratores, utpote qui intima præcepta artis hausierint, laxatis
eloquentiæ habenis τὰ ἀρμεστορτα τῶ πρᾶγματι, ex comuni-
bus locis derivata, quæ tamen ad rem quodammodo atti- 288
nere

286. nere videntur, ut auditorum animos pervertant, orationibus admiscant, quod profecto *ῥητορικῆς ἔργον ἐστίν*. Cf. ipsum magistrum, Rh. L. I. c. 1. WINSTANLEY

2. *Ἐστὶ δὲ ἄθος μὲν*—] *Battexius* sic legit, uti scriptum reperit in MS. Regio Paris. *Ἐστὶ δὲ ἄθος μὲν τὸ ταῦτα, ὁ δὲ ἄλλος τὴν προαιρέσιν ὅπου τις ἐστὶν διακρίει καὶ ἔχουσιν ἄθος οὗτοι τὸν λόγον, ὅς τις καὶ ἐστὶ δηλόν, ὅτι προαιρέσεται ἢ φαντασίαν ὁ λέγων.* h. e. Angl. *Manners are what discover the predilection of the speaker: Wherefore some compositions are without manners, in which it is impossible to discover what are the objects of the speaker's choice or disposition,*

3. *τὸν μὲν λόγον ἢ λέξιν.* Mihi—nihil quidquam alium significare videtur *λόγος*, quam *verbum*, aut *orationem*—Per *λέξιν* autem nonnisi recitationem atque elocutionem intelligi crediderim. WINSTANLEY,

4. *Τὸν δὲ λαμπρὸν πῶτι*] *Madius* et *Victorius* *πῶτι*.—Sed retinenda est, me iudice, vulgata lectio, [*πῶτι*] ut constructio sit, *τὸν δὲ λαμπρὸν πῶτι* (scil. *ἡδυσμάτων*) ἢ *μελοποιῶν μεγιστον*. Praemiserat enim *Philosophus* in hac anacephalᾶσι τοὶ μυθοί, utpote sine qua καὶ αἱ γίνονται τραγωδία, ἀρχὴν εἶναι καὶ οἷον ψυχῇ istius dramaticis. Cæteras igitur partes numero quinque nonnisi *ἡδυσματα* quædam et condimenta esse liquet: horum verò maximū condimentum jure *μελοποιῶν* appellatur. *Idem*.

5. *Διαρριζήσονται δὲ τῶν,*] Hoc cap. septimum ita vulgò inscribitur: *Ποιᾶν τίνα δοὶ τὴν εὐστασίαν εἶναι τὴν πραγματικὴν. Qualem esse oportet rerum constitutionem.* Edit Tyr. § 16. [cap. viii.] *Fabulam oportet esse imitationem actionis integræ et, quantum satis sit, magnæ,*—

6. *ἢ ὡς ἐπιτοκεῖν*] Quia finis quidam est necessarius, alius non necessarius. Non necessarius accedit plerumque aut raro. Necessarius finis est post ortum, mors animalis. Non necessarius plerumque, ut, post jacta fundamenta et erectos parietes, imponatur tectum; non necessarius raro, ut aliquis post repulsam amatæ puellæ amans laqueo collum sibi frangat. WINSTANLEY.

287. 1. *Μυθος ὅστις ἐστὶν ὡς*—] Hoc, cap. octavum vulgò inscribitur *Περὶ Μυθοῦ, De fabulâ*. Tyr., Edit. § 17. [cap. viii.] —et denique unius tantum.

2. *τὴν γένεσιν*] Legendum conjicit *Victorius* *τὴν γ' ἐκ*.

288. 1. *Φανταζομεν δὲ καὶ τὸν ἱστορικόν,* Hoc cap. nonum ita vulgò inscribitur, *Τί καὶ ποιῶνται καὶ τὸ διαφέρει οἱ ποιῆται ἱστορικῶν. Quid poëtae munus, et quomodo differat poëta ab historico,* Tyr. Edit. § 18. [cap. ix.] In fabulis Poëta non veritatem sed verilitudinem sectari debet. Historiæ et poëseos differentia. De fabulis in parte et in toto fictis. Fabulæ episodice pessimæ.

289. 1. *Ὁν μὲν ἄλλω καὶ*] Vide supra ad p. 60. n. 3.

2. *ἔπειτα*

2. *ἔστι δὲ αὖ μοῖρα*—] Tyr. Edit. § 19. Quales Fabulæ ad excitandum terrorem et misericordiam maxime idoneæ sunt.

1. *Ὅτι δὲ οὐ τοχαζοῦται*,—] Hoc cap. decimum tertium in vulgatis ita inscribitur. *Ὅτι δὲ τοχαζοῦται, καὶ ἂν οὐλαβοῦσθαι συνίσταται τῆς μύθου* καὶ ποῦν ἴσται το τῆς τραγῳδίας ἔργον. *Quæ oportet qui fabulas constituunt spectare, et à quibus cavere: et unde conficitur tragædia opus.* Tyr Edit. § 25. [cap. xiii.] De constitutione Fabulæ. Qualium virorum quales casus scenæ maximè conveniunt.

2. *μη ἀπλῶν, ἀλλὰ πεπλεγμένων*—] *non simplicem sed implexam*,— De fabulâ autem simplice, deque complexâ Aristoteles differit in cap. x. quod hic omittitur.

1. *Ἀτυχία ἀγαθή*—] Tyr. Edit § 26. Ex fabulæ pulcherri-
mæ sunt quæ infelicitur exeunt—*ἀπλῶν εἶναι μάλλον ἢ διπλῶν*, Simple ici est l'opposé de double, et non d'implexe. Il entend double dans se catastrophe, c'est-à-dire *heureuse pour les bons, malheureuse pour les méchants.* BATTEUX.

2. *πρὸ τοῦ μὲν*] i. e. *πρὸ τινος χρόνου μὲν, ante aliquod (tempus) quidem*—

3. *ἀν κατὰ βούλησιν*.] *si benè constituantur.* TYRWHITT.

4. *διὰ τὴν τῶν διακρίων ἀσυνέθειαν*] *Θαυτὸν* hic scribi debere commode notavit Madius. WINSTANLEY.

5. *καὶ γὰρ*—] *ibi enim (in comædiâ) si qui inimicissimi fuerint in fabulâ, vel ipse Orestes, atque Ægisthus: amici tandem facti, è scenâ exeunt, neque ab alio quisquam confossus occumbit.* GOULSTON.

1. *Ποτερον δὲ βέλτιον*—] Hoc cap. vigesimum sextum ita 292.
vulgò inscribitur, *Ὅτι βέλτιον ἢ τραγῳδικὴ μίμησις ἡ ἐποποιητικὴ.* *Quod Tragicæ imitatio Epicæ præstantior est.* Tyr Edit. § 47. [cap. xxvi.] Epopœiæ collatio cum Tragœdiâ.

2. *ἢ ἥττω φορτικὴ*.] Gall. *la moins chargée, la moins forcée.* *Φορτικὴς, grossier, digne des mercenaires.* BATTEUX.

3. *ὅτι ἡ ἀπάντα μιμνῆσθαι*] *eam qui omni modo [numero, sermone, et harmoniâ] imitatur*,—GOULSTON.

4. *ὡς μὴ αὐτοὶ προσθῇ*] *Tâquam enim spectatores nihil percipiant, nisi actor ipse apponat, multimodis motibus moventur actores.* Eodem sensu dixerat supra, § 43. *πάντες γὰρ προστιθέντες ἀπαγγέλλουσιν*,—*omnes adjicientes aliquid rem gestam narrant.* TYRWHITT.

5. *οἷον, οἱ φαῦλοι αὐληταί*—] *velut; inepti tibicines, qui non confisi imitationi tibiz, vorunt se circumquaque, si disci circumstationem fingant; et Syllam si naves attrahentem cecinerint, præcentorem suum ad se trahunt.* *Ac tragædia quidem hujusmodi imitatio est; quemadmodum etiam histriones prisca, (quorum simplicior pariorque gestus) eos qui postea subsecuti, plus satis gesticulatorios putabant.* GOULSTON.

6. *Πινδαρῷ*]

292. 6. Πῶδαρ] Utrum Πῶδαρ, Τῶδαρ aut Δαρεν legas, parum aut nihil refert, si minimum omnino Aristotelem notasse oportuerit. WINSTANLEY.

7. ὡς δ' ὅτις ἔχουσιν πρὸς αὐτοὺς—] Sicut autem juniores isti ad grandiores illos se habent, ita universa tragœdiæ ars, ad epicam ;—

8. Τῶ μὲν γὰρ πρὸς διωγμὸν ἐπιμαρτυρεῖται—] Quæ Batteuxius sic Gallicè reddidit, D'où on conclut que l'Épopée est la Poésie des bonnêtes gens, des hommes modérés, qui n'ont pas besoin qu'on accompagne de gestes ce qu'on leur dit ; et que la Tragédie est pour ceux qui sont d'un caractère tout opposé ; celle-ci est donc moins parfaite que par l'Épopée.

9. ἐπεὶ οὖν περιεργάζονται τοὺς στίχους καὶ περισφύττειν.] Angl. since even a Rhapsodist [i. e. a reciter of the verses of Homer] may overcharge his recitation with gestures.

10. καὶ γὰρ τὸ μῆτρον ἔχοντι χεῖρσιν.] Scil. τὸ μῆτρον τῆς ἑξαμετρίας, quod est hexametrum.

11. δ' ἥς αἱ ἰσομετρίας συνιστάνται περιεργάζονται.] per quam volaplates evidentissimè constituuntur. TYRWHITT.

293. 1. καὶ ἐν τῇ ἀναγωγῇ, καὶ ἐν τῇ ὑπογωγῇ.] Deinde etiam evidentiam habet, tam in lectione, quam in auditione. Idem.

2. Ἐπὶ ἡττοῦ μίαν ὁμοίαν μίμησιν ἢ τῶν ἐπεικῶν.] Præterea, minus unica ac simplex (quocunque illa sit) est qualibet epicorum imitatio. GOULSTON.

3. Ὅτις γὰρ μὲν ἐν μόνῳ—ἴδαμεν.] Quæ doctissimus Dacier sic reddidit, Que si pour éviter ce défaut un Poète héroïque s'attachoit absolument à un seul objet, comme le Poète tragique, arriveroit nécessairement, ou que la brièveté de sa matière seroit paroître son Poème étiropié et imparfait, ou s'il vouloit, à quelque prix que ce fût remplir la juste étendue qu'on lui donne d'ordinaire, cette longueur dénuée de matière le rendroit lâche.

4. ἐν δὲ πλείοσι. Sin autem plures fabulæ complexi sunt, velut si e pluribus aliquibus constet fabula ; non jam erit una. TYRWHITT.

5. οὐ γὰρ ἐν τῇ τυχούσῃ ἰδέσθαι πᾶσιν αὐτοῖς,] τραγῳδίαις, scil. αἷμα τῇ ἀρχαίᾳ. (Angl. for it is not any sort of pleasure which Tragedies must give, but such as is mentioned above.)—Vide supra ad p. 284. n. 1. et ad p. 290. n. 8.

6. καὶ πρὸς ἐπισημασίᾳ καὶ λυσιῶν,] des critiques et de la manière d'y répondre. BATTEUX.

II. NOTÆ IN DIONYSIUM HAL.

I. **E** DIONYSIO HALICARNASSEO.] Dionysius Alexandri 295. filius, (vulgò Halicarnasseus vel Halicarnassensis dictus, quia, ut antea Herodotus, ex Halicarnasso urbe Cariae esset.) Rhetor, Criticus et Historicus præstantissimus, in Italiam venit Cæsaris Augusti temporibus, circiter Olymp. clxxxvii. 2. annūque ante C. N. 30. Romæ commoratus per annos xxii, linguam Latinam didicit, et ad Historiam Romanam scribendam variis subsidiis se instruxit, tandemque opus egregium atque utilissimum Græcè edidit de Romanorum genere, originibus, Republicâ et rebus gestis, ab Urbe conditâ usque ad initia primi belli Pûnici, Libris xx, quorum tantum extant priores xi, et cæterorum quædam fragmenta. Scripsit quoque de Structurâ Orationis, Artem Rhetoricam, varias Epistolas et libellos criticos in quibus de Historicis. Oratoribus et Philosophis judicium acutum et perspicax, sed non ubique subactum, profert. Dictio ejus, quanquam nequaquam cum Xenophontea, Thucydidea, reliquorumque Scriptorum nobilium, qui optimis Græciæ seculis floruerint, comparanda sit, tamen, si tempora quibus ipse vixerit respicis, elegans est atque perspicua. Scripta ejus de Romanis historica in omni ævo fidem lectorum insigniter meruerunt. De Dionysio Halicarnassensi vide plura apud Fab. Biblioth. Gr. Vol. II. p. 779. Harles. Introd. ad Hist. Gr. L. p. 301. et libros ibi indicatos.

EDITIONES DIONYSII HALICARNASSENSIS.

1. Dionysii Halicarnassei Opera Græcè. *Lutetie, apud Rob. Stephanum, 1546, in fol.*

2. ————— Opera omnia. Gr. et Lat. ex Sigismundi Gelenii versione, à Frid. Sylburgio recognita, &c. *Frankofurti, 1586, in fol.* [Hæc Editio repetita fuit *Lipſiæ, 1691. in fol.*

3. ————— Gr. et Lat. ex Æmylii Porti versione emendatâ, cum variis lectionibus et notis Sylburgii, &c. curâ Joannis Hudsoni, cumque ipsius notis, *Oxoniæ, 1704, 2 tom. in fol.*

4. ————— Gr. et Lat. cum annotationibus H. Steph. Frid. Sylburgii, &c. et Jo. Jac. Reiske. *Lipſiæ, 1774—1777, 6 tom. in 8vo.*

*** Quædam

*. * Quædam Dionysii Halicarn. opera minora excelsa fuerunt sensu n. c. g. 1. De Structura Orationis, ex recensione Jac. Uptoni, cum ejusdem alexinque notis, *Acc. Lond.* 1710, in 8vo. et tertium, *ibidem*, 1743, in 8vo.
2. Selecti Dionysii Halicarn. de priscis Scriptoribus tractatus, Gr. et Lat. cum annotationibus Gulielmi Holwell. *Lond.* 1766. in 8vo. Hæc Ed. acc. sit Dissertatio de vero Medie Vocis usu docti Typographi Gul. Bowyer nuper defuncti. Vide Biographical and Literary Anecdotes of William Bowyer, Printer, F. A. S. by John Nichols. *Lond.* 1782, in 4to.

2. ΠΕΡΙ 'ΗΡΟΔΟΤΟΥ—] Hoc est, *De Herodoto et Thucydide et Xenophonte, à Dionysii Halicarnassensis ad Ca. Pompeium Epistolâ.*

296. 1. ἀνωτέρω] Vide supra ad p. 153. n. 5.

2. καὶ ὅτι αὐτοὺς ἔγραψεν.] Pro καὶ ὅτι, Sylburgius legendum conjicit καὶ ὅτι.

3. ὅτι τοὶ ἀναγνῶντες το προοίμιον—αὐτοὶ.] Angl. *informing that those who have read the introduction lose all curiosity about the subject, when they are going to hear such an account of Grecian affairs.* In hoc autem judicio falli videtur egregius Criticus; nihil enim est quod animos lectorum magis alliciat et attrahat, quam cujusvis magnæ calamitatis enarratio.

4. βουλευόμενοι δὲ μὴ ταῦτα ἴσους γράψαι.] Angl. *but wishing not to write the same thing with other historians.*

297. 1. καὶ μέχρι τοῦ προελθεῖν δι.] μέχρι τοῦ, pro μέχρι τῶς, non interrogative, ut perperam Sylburgius, sed indefinite.

2. ἀφ' ἧς πρῶτον καλῶς πρῶτον το 'Ελληνικῶν.] Angl. *from the cause which first rendered the Grecian affairs successful.* [Vide supra ad p. 31. n. 10.] Pro καλῶς quidam legunt κακῶς.

3. καὶ ταῦτα.] Angl. *and that too*—Phrasis quæ effertur Græcè. plurali numero.

4. καὶ οὕτως γὰρ φανερόν.] Mirum quidem est id Thucydidi vitio vertisse Dionysium, quod in ejus historiâ veras rerum causas, etiam contra populares suos facientes, protulerit, quàm, ut rectè Cicero, "Historici sit, inquit, ut nequid falsi dicere audeat, ne quid veri non audeat." Sed judicium Critici quodammodo suffulciunt quæ dicta sunt infra p. 299. ἢ δὲ Θουκυδίδου διαθεσις, κ. τ. λ.

298. 1. τοὶ συγγαδι τοὶ ἀπο Φολῆς.] Vide supra ad p. 139. n. 5.

2. λαμπροὶ θυνοειδῆς.] Vide supra ad p. 219. n. 5.

3. φησὶ ὁ Πινδαρος.] Vide Nem. Od. vii. 78. Memoriter hæc citasse videtur Dionysius.

299. 1. τῇ μὲν.] *Thucydidi*, scil. τῇ δι, *Herodoto.*

2. πραγματικῆς.] *ejus historie partis quæ ad materiam refertur; ἢ λεκτικῆς, ea pars quæ ad elocutionem spectat.* Μίαν δ' ἰδίαν ἐκτελεστικῆς

μενηθησονται πραγματικῆς. Angl. *I will mention one circumstance affecting the form of the facts,—one appearance given to the facts.*

1. αἰδᾶ μηδὲν ἔγω παρὰ τούτο.] Angl. *but let there be nothing 300. contrary to this.* i. e. contrary to perspicuity.

2. Καικιλίῳ] Cæcilius rhetor Siculus, de quo vide, quæ annotavit vir doctus Jo. Toup. ad initium Longin. de Subl.

1. οἱ τριμυνητα] Vide Lyfæ contra Eratoſthenem oratio 301. nem, passim, p. 129. sqq.

1. ὥσπερ ἀπογνοῖς αὐρᾶς, ταχὺς ἐβλήνεται.] *tanquam terrestris 302. aura, cito exstinguitur.* Iniquior paulò videtur Criticus noster in Xenophontem. Sed “trahit sua quemque voluptas.”

III. NOTÆ IN LONGINUM.

1. **E** LONGINO.] Dionysius Longinus, quem Cassius vo- 303.
cant Photius et Suidas, natus est anno Christi 213;
periit anno 273. De patriâ ejus minùs convenit inter aucto-
res. Verisimile quidem est eum Athenis primam lucem asper-
xisse. Præceptorem habuit Phrontonem, Græcum Rhetorem,
qui, dum vixit, Longinum in filii modum amavit, et moriens
honorum suorum hæredem scripsit. Ab ineunte ætate varias
regiones peregrinans lustravit, et multos claros philosophos
Academicos, Stoicos, Peripateticos, ipse vidit. Ammonio
autem Saccæ, Origenique, Academicis, se potissimum tradi-
dit, iisque audiendis multum temporis consumpsit. Cùm au-
tem magnas doctrinæ copias à variis philosophis summo studio
parâsset, eas Athenis juventuti tradere atque explicare insti-
tuit; tantâque cum auditorum approbatione docuit, ut fama
doctrinæ ejus latè disseminaretur, et ipse *Spirans Bibliotheca*
diceretur. Postquam diuturnum tempus Athenis, erudiendâ
juventute et præclaris ingenii monumentis condendis, exegisset,
in Orientem profectus est, forsân ut consanguineos Emisæ ha-
bitantes inviseret. Nomen ejus statim Zenobiæ, quæ Orientis
imperium tunc temporis tenebat, innotuit. Ipsa Longinum
præceptorem Literarum Græcarum adhibuit; et ille hanc oc-
casionem arripuit Zenobiæ persuadendî, ut jugum Romano-
rum excuteret. Idem auctor erat ut Zenobia nobiles ad Au-
relianus literas mitteret; quæ ipsi Longino tandem exitio
erant. Nam Aurelianus, iis perlectis, supremum, postquam
Vol. I. Y Palmyra

303. *Palmyra expugnata effecit, supplicium de Longino summi iussit.* Mortem instantem, uti decuit philosophum, summâ fortitudine tulit, Socratem æmulandi studiosus, ad cuius exemplum studiorum et vitæ rationem formare conatus effecit. Multa scripsit, quæ omnia temporis iniquitate deperdita sunt, exceptis quibusdam fragmentis, et de *Sublimitate* Commentario; sed et is valdè mutilus ad nos venit. Longinus in *Sublimitate* depingendâ ipse sublime genus scribendi affectat. Dictionem Platonice præ cæteris amasse videtur. Interdum tamen nimis est verbosus. Sed mirum est ingenium tam audax, iudiciumque adeo liberum sæculo tertio, servitate oppresso et penè barbaro, extitisse. Plura de hoc scriptore luculentissimo volentes consulant Fab. Bib. Gr. Vol. VI. p. 82. seqq. edit. Harles. Bruckeri Hist. Crit. Phil. Vol. II. p. 214. seqq. Harles. Introd. ad Hist. Ling. Gr. p. 450. seqq. Item Editionem Tollii, cui accedit Versio Gallica celeberrimi Boilavii: Mori Præf. ad suam Edit. et præsertim Dissert. Philologicam de Vitâ et Scriptis Longini, Auctore Petr. Jo. Schardam, [Davide Ruhnkenio] Edit. Toupianz præfixam.

EDITIONES LONGINI.

1. Dionysii Longini de Sublimitate Liber, Græcè, edente Francisco Kobortello. *Basilee*, 1554, in 4to.

2. ————— Græcè. *Venetis, apud Paulum Manutium*, 1554, in 4to.

3. ————— Græcè, unâ cum Hermogene et Aphthonio. Edidit Franciscus Portus Cretensis. *Genève, apud Crispinum*, 1569, in 8vo.

4. ————— Gr. cum versione Lat. et notis Gabrielis de Petra. *Coloniae Allobrogum*, 1612, in 12mo.

5. ————— Gr. et Lat. per Gerardum Langbzinum. *Oxonii*, 1636 et 1638, in 8vo.

6. ————— Gr. et Lat. cum notis Tanaq. Fabri. *Salmurii*, 1663, in 12mo.

7. ————— Gr. et Lat. ex versione Jac. Tollii, cum notis ejus et aliorum: addita est Boilavii Versio Gallica, cum notis, &c. *Trajecti ad Rhenum*, 1694, in 4to.

8. ————— Gr. et Lat. cum notis J. Hudsoni, &c. *Oxonii*, 1710—1718, et 1750, in 8vo.

9. ————— Gr. et Lat. ex versione, et cum notis Zachariæ Pearcii. *Lond.* 1724, in 4to. [Repetita est *Amstel.* 1733, in 8vo. et sæpius *Londini*, in 8vo.]

10. ————— Gr. et Lat. cum versione et notis Germanicis edidit Car. Henricus Heinekius. *Dresde*, 1737, et 1742, in 8vo.

11. Dionysii Longini de Sublimitate Liber, Græcè, ex 303.
recensione Zach. Pearceii, cum versione et Notis Sam. Fr.
Nathan. Mori. *Lipsiæ*, 1769, in 8vo.

12. ————— Gr. et Lat. et re-
censione et cum notis Joannis Toupïi. *Oxon.* 1778, in 4to.
[Editio altera, *ibidem* in 8vo.]

2. ΕΚ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΛΟΓΓΙΝΟΥ ΠΕΡΙ 'ΥΨΟΥΣ.]
Hoc est, *E Dionysio Longino de Sublimitate.*

3. — Ακροῦς καὶ ἐξοχῇ τις λόγων ἔστι τὰ ὑψηλά.] *Sublimia sunt summum quiddam et excellens in scriptis:—PEARCE.*

4. καὶ ταῖς ἐαυτοῦ περιλαβοῦς ευκλείαις τοῖς αἰσιν.] Vir doctus Jo. Toupïus, in locum vulgaris περιβαλον, suffecit, de suo, περιλαβοῦς, et ita reddit, *Suisque laudibus sæcula circumdederunt.*

5. τὰ ὑπερφύα.] Monendus est Lector hoc in opere Longinum pro τὸ ὑψος et τὰ ὑψηλά usurpare (varietatis gratiâ) τὰ ὑπερφύα, τὰ μεγαλὰ, τὸ ὑπερτίταμιον, τὰ μεγάλα, τὸ μεγαλοφύα, τὸ θαυμασιον, ὁ οὐκός, τὸ βειδός, τὰ διηρμένα, κ. τ. λ., quæ omnia Synonyma sunt, et significant vel *Sublimitas*, vel *Sublima*: at quæ ultra id, quod sublime est, præcedunt, à Longino vocantur *μιτῶρα*, *παρὰτραγῶδα*, κ. τ. λ. PEARCE.

6. παντὶ δὲ γὰρ οὐκ ἐκπλήξει.] Ordo est: δὲ γὰρ παντὶ τὸ θαυμασιον οὐκ ἐκπλήξει αἱ κραταὶ τὰ πιδανὰ καὶ τὰ πρὸς χάριν. εὐγὴ, κ. τ. λ. ubique autem id quod admirabile est obstupesciendo plus efficit quàm persuasio et venustas: siquidem, plerumque, persuasio in nostrâ sit potestate. τὰντα δὲ scil. ὑπερφύα.

1. ὑψος δὲ πῦ.] Vide supra ad p. 19. n. 6.

2. θαυμαστοὶ γὰρ.] Vide supra ad p. 25. n. 2.

3. Τῇ δὲ πῦ.] i. e. ἐν τῇ δὲ τῇ ὁδῷ πῦ. —Angl. *March in the same way*, —ἐπὶ τῶν διηρμένων, *respecting remarkable things.*

304.

4. ἔχει τοιαύτην.] Pro αὐτῇ in vulgatt. MS. Par. τοιαύτην. rectè. Scil. qualem supra memoratam. —*ἀναπτυσσομένα δὲ ἀπλῶς ἐνδοσκοῖτο χαννα*, *Quæ si fortè explicueris, tumida omninò atque inania inveniuntur. Ἀπλῶς χαννα*, non nisi tumida atque inania. TOUP.

1. ἀδυνατός ἡ κατῆχανασαίς.] Vox elegans, et quam non ad- 305.
sequitur lingua Latina. Eam non male exponit Pearceius. *Cui impossibile est obistere. Quod deprimere vel diminuire nequeas. Idem.*

2. ὅταν γὰρ τοῖς ἀπο.] solus interpretum rem vidit Paganus: *Quando enim unum quiddam et idem simul de iisdem rebus visum fuerit omnibus, qui institutis, vitâ, studiis, atate, LINGUÆ, inter se differunt, tunc, &c. Idem.*

3. ὡς κρείσσις καὶ συγκαταθέσις.] *quasi judicatio et consensus.*

4. τὸ περὶ τὰς νεύσεις ἀδρεπῶσιν.] *felix in sensibus audacia.* PEARCE.

5. ἔτι

5. ἥτις ποῖα τῶν σχημάτων πλάσις,] nempè, et (quæ est fons tertius) certa quædam figurarum conformatio. *Idem.*
6. Ἰσσοῦ δι πν ταῦτα] σχήματα scil.
7. ἡ γυναικὶ φρασὶς] *splendida Elocutio* (quæ quartus est fons.) PEARCE.
8. ἵεν ἂ παρὰ λειπν] Vide suprâ ad p. 32. n. 11.
9. Ἀλλ' εἰ μὴ ὡς ἐν τι ταῦτ' ἀμφω—] Locus ita vertendus: *Sed si hæc duo, quasi unum idémqne essent, coëxistere etiam illi, et connata esse viderentur, fallitur.* TOUR.
306. 1. Ἀλωαδῆς] Sc. Otum et Ephialton Gigantes, quos Iphimedia, uxor Aloëi, à Neptuno compressa in lucem edidit: cùm illi cælum rescindere aggredierentur, à Dianâ et Apollinē jaculis confixi erant. PEARCE. Vide Homeri Odyss. λ', 314.
2. καὶ οἶοντι φοβεῶζον τὴν λογὸν.] *et quasi plena Phæbo efficiens scripta.*
307. 3. Οὐ μὴν ἀλλ'] Vide suprâ ad p. 289. n. 1.
1. ἐν Νεκρῶν] Ita inscribitur Lib. xi. Odyss. quem vide 565. item Æneid. vi. 469. Ibidemque excurs. I celeberrimi Heynii.
2. Ἐγὼ μὴν ἀν ἤκεσθην] Darius, cum jam fractus suas res viderit, seque multis cladibus debilitatum, legatos ad Alexandrum misit, qui pacem peterent, offerrentque ei Darii filiam et dimidium regni Persiæ: quas conditiones pacis cum offerri senserit Parmenio, dixit, *Ego eas acciperem si essem Alexander; cui Alexander, et ego, quidem, si essem Parmenio.* PEARCE.
3. εἰ Ἀλεξάνδρος ἦεν] Hæc verba usque ad τὸ ἐπ' ἑκατόν, non male suppeditavit vir bonus Gabriel de Petrâ. Sed et MS. Vat. exhibet ἤκεσθην το. Undè unâ voce auctiorem Longinum præstabo. Rescribo, Ἐγὼ μὴν ἀν ἤκεσθην ΤΟΥΤΟΙΣ. *Ego quidem hisce conditionibus acquiescerem.* TOUR.
4. τῆς Ἐριδος] *Discordie*: De qua scil. Hom. loquitur.
5. Ὡς ἀνομοῖον γὰρ τὸ Ἡσιόδειον ἐπὶ τῆς Ἀχλὺος.] *Cui dissimile est illud Hesiodi de Tristitia, ἐγὼ Ἡσιόδῳ καὶ τὴν Ἀσπίδα διτιμῶ, siquidem statuendum sit etiam poema illud dictum Scutum esse Hesiodi.* PEARCE. Vide Hesiod. Scut. Herculis, 267.
6. Ὁ δὲ πῶς] Homerus scil. Vide Iliad. ε', 770.
308. 1. Ἀμφὶ δ' ἰσαλπιγέει—] Vide Iliad. υ', 61. et quæ ibi annotavit et citavit vir doctus Sam. Clarke, F.
2. Ἀλλὰ ταῦτα φοβεῖρα μὲν, πλὴν ἈΛΛΩΣ εἰ μὴ κατ' ἀλληγορίαν λαμβανοίτο, πανταπασι ἀβία, καὶ ὡς σῶζοντα τὸ πρῆπον.] Quod Græcè abundantix est. Locus ita vertendus: *Hæc quidem terribilia sunt; sed nisi allegoricè accipias, impia omnî et præter decorum.* TOUR.
309. 1. —παταῖς δὲ κητὶ ὑπ' αὐτῶν] Ὑπαταῖς αὐτῶν, illi subblatantur,

diebantur, blandimentis regem suum agnoscebant. *Idem.* Vide Iliad. v. 18. &c.

2. *εχωρησι, καὶ ἐφην*] Lego et distinguo: *Ἐπειδὴ τὴν τῷ θεῷ δυναμειν κατὰ τὴν ἀξίαν εχωρησιν, ἐγνωρισ καὶ ἐξήφην.* *Cum Dei majestatem pro dignitate concepisset, agnovit et indicavit.* TOUR.

3. *γενεθω φως*—] Vide quæ de hoc loco disputârunt viri ingeniosi, Clericus, Huetius, Boilavius, aliique, ad finem operum Boilavii, Edit. Amst.

4. *ἐν στί τῷ Ποιητῷ*] Homerum, κατ' ἐξοχὴν, intelligit.

5. *Ζεῦ πατὴρ*] Iliad. ε'. 645.

6. *καὶ ἡ ἀλλοτὶ*] Sensus est: Ipse etiam secundum ventum sibi aspirantem habet: non solum pugnantium certamina, sed Poëtæ etiam animus quasi æstuat et turbatur. PEARCE.

1. —*ὁ Κικέρων*] Insignis Demosthenis Ciceronisque collatio. 310.

2. *ὁ μὲν*—] Ita Quintilianus: *In eloquendo est aliqua diversitas: densior ille, hic copiosior: ille concludit asstrictius, hic latius pugnat.* Institut. Orat. lib. 10. c. 1.

3. *Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὑμεῖς*] Vos Latini scil.

4. *ὑπερῆλθαι μὲν*] Vox *ὑπερῆλθαι* substantivè hic accipitur, et significat idem quod *ὑψος*. PEARCE. Nihil minus. *το Δημοσθηνικὸν καὶ ὑπερταμνικὸν ὑψος* est *Sublime illud, quo nihil sublimius, et in quo solus regnat Demosthenes.* TOUR.

5. *Οὐκὲν καὶ*—] Hic monet Longinus ut optimi quique auctores ante oculos nostros in scribendo ponantur.

1. *πρὸς τὰ ἀνεῖδυλοποιούμενα μετὰ.*] *ad illos Sublimitatis terminos quorum imaginem ob oculos posuimus.* PEARCE. 311.

2. *τοδὲ τι*] minus intellexerunt nostri Editores. *Τοδὲ τι* est *hoc vel illud.* TOUR.

3. *ὑπαίχειν*—*εὐθυίας καὶ μὴ παιζῆαι.*] Hæc est lectio Manutii. *Idque serid et citra omnem jocum.* Quæ Gabrielis interpretatio est. Haud incommode. Sed MSS. plerique omnes, *ὑπαίχειν εὐθυίας παιπαίχθαι*, quæ vera lectio, sed editoribus nostris parùm perspecta. *ὑπαίχειν εὐθυίας παιπαίχθαι* est *finigi sive fingere te rationes reddere.* Nam hic non vera res agitur, sed ficta scilicet et *παιπαίγμην.* *Idem.*

4. —*ἀτιλὴ καὶ τυφλὰ ὥσπερ ἀμβλυσθαι,*] *imperfecta et ceca quasi abortum palientia.* *τὰ ἔργα τοῦ τῆς ὑστεροφημίας ἄλλης μὴ τελειοφύμενα χρόνον.* omnino non perducta ad tempus same apud posteros videntis. PEARCE.

5. *Αὐτοὶ μὲντοι*] Incipit hic Longinus de Figuris, quæ sunt tertius Sublimitatis fons, dicere. *Idem.*

6. *ἡ μὲν ἀλλ'*] Vide supra ad p. 299. n. 1.

1. *Οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμαρτεται,*] Videtur Longinus hæc memorer citasse. Vide supra ad p. 194. n. 3. 312.

2. *καὶ ζῶναι καὶ ὑπερφυῶν ὅρκων ἀξιοπιστῶν,*] *et in eam fidem, quæ merito*

quam minus perspectam habuerunt Interpretes. *αὐταῖς τις βίη;* est *R.* familiarem una cum ipsis viris. TOUR.

3. *Οὐ γὰρ ἐπὶ κρίσει μὲν τις δικάσῃ*] Hic locus non emendatione sed interpretatione eget. Reddunt, *in judicio quis pretio corruptus.* Imperitè id quidem et nullo judicio. *Ἐπὶ κρίσει δικάσθῃναι,* est *corrumpi ob sententiam dandam.* Idem.

4. *τὰ οἰκία μὲν φαίνεται καλά*—] Voces *τὰ οἰκία* significant causam ejus à quo pecuniam accepit; judex enim corrupentis causam suam facit: bene igitur dicit Longinus *τὰ οἰκία.* PEARCE.

1. *ἑκάστος πρὸς τοῖς ἑαυτοῦ ἡδονῇς ὑδραποδισμῶν*] *Unusquisque à 317.* voluptatibus suis in servitutem redactus. TOUR.

2. *καδικῶς*] *et non muneribus corruptum.* pro *καὶ ἀδικῶτον,* et ex conjectura Tollii, pro *καδικῶτον* in prioribus Editt.

3. *ἀλλὰ μὴ τῆς ζῆλῳ καὶ τιμῆς αἰτίας ποτὶ ὠφελείας.*] *non autem ob id commodum, quod dignum est emulatione et honore.* PEARCE.

FINIS

ANNOTATIONUM IN EXCERPTA EX CRITICIS.

NOTÆ PHILOGICÆ
AD
EXCERPTA MISCELLANEA.

I. NOTÆ IN THEOPHRASTUM.

321. 1. **E**X THEOPHRASTO.] Theophrastus Eresius, ex Lesb. insulâ, philosophus celeberrimus, natus est Olymp. xcviij. 1. Profectus Athenas admodum juvenis, primum Platonem, deinde Aristotelem audivit. Aristotele defuncto, dignus habitus est Theophrastus, qui scholæ Peripateticæ curam susciperet. Eruditus, facundus, acutus, elegans, tantâ laude docuit, ut auditorum immensa multitudo ad eum conflueret. Atheniensibus valdè fucundus erat, et apud eos ad provecam senectutem pervenit. Ipse nobis narrat, in præmio ad *Charaïeres*, se vixisse annos *εβδομήκοντα ὡς, nonaginta novem*. Sed pro *εβδομήκοντα*, quidam putant veram lectionem esse *σεβδομήκοντα, septuaginta*. Multa quidem conscripsit; quorum magna pars periit. Quæ ad nos pervenire eorum pleraque sunt physici argumenti. Omnia diligenter enarrantur à doctissimo Fabricio in Biblioth. Gr. [Vol. II. p. 234. seqq.] Extat quoque Theophrasti libellus exquisitissimus, qui inscribitur *Ἡθικὰ Χαρακτῆρες*, i. e. *Morum Notationes*, in quibus quorundam hominum suæ ætatis, ingenium et stultitia, mirâ felicitate exhibentur. De Theophrasto vide plura apud Diogenem Laërtium, [Lib. V.] Fabricium in Bib. Gr. [ubi suprâ] Harlesii Introd. ad Hist. Ling. Gr. p. 228, seqq. et cæteros libros qui ibi indicantur.

EDITIONES THEOPHRASTI.

1. Theophrasti Eresii Opera, Græcè, cum Scriptis Aristotelis. *Venetius, apud Aldum, 1498, in fol.* Et iterum, curante Camotio. *Ibidem apud eundem 1552, in 8vo.* [Vide suprâ, ad p. 257. n. 1.]
2. ———— Vita et Opera, Græcè, per Joannem Oporinum. *Basil. 1541. in fol.*
3. ———— Opera pleraque, Gr. et Lat. per Dan. Farlanum et Adrian. Turnebum. *Hanov. apud Wechelium, 1605, in fol.*
4. ———— Opera omnia, Gr. et Lat. ex recensione et cum emendationibus Dan. Heinsii. *Lugd. Bat. 1613, in fol.*
5. Theophrasti

5. Theophrasti Eresii de Hist. Plantarum, libri x. Gr. et 221.
Lat. Theodoro Gaza Interprete :—totum opus absolutissimis
cum notis tum commentariis : item rariorum plantarum ico-
nibus illustravit Jo. Bodæus à Stapel. &c. *Amst.* 1644, in fol.

* * Sed nimis longum foret diversas Editiones diversorum
operum Theophrasti enumerare. Quasdam tantum *Charac-*
terum hic recensebimus.

EDITIONES CHARÁCTERUM ETHICORUM.

1. Theophrasti Characteres, cum interpretatione Lat. per
Bilibaldum Pirckeymerum, &c. *Noremburgæ*, per Jo. Pe-
treium, Anno 1527, in 8vo. 2. Iidem, Gr. Lat. If. Casaubo-
nus recensuit, in Latinum Sermonem, et libero commentario
illustravit. *Lugduni*, 1638, in 8vo. 3. Iidem, Gr. Lat. cum
notis If. Casauboni et aliorum. Accedunt Jac. Duporti præ-
lectiones, &c. Recensuit, et notas adjecit Pet. Needham.
Canabr. 1712, in 8vo. 3. Iidem, recensuit, animadversioni-
bus illustravit, &c. Joh. Frid. Fischerus. Accessit commen-
tarius Isaaci Casauboni. *Coburgi*, 1763, in 8vo. [Hæc est
editio præstantissima. Præfatio plenam complectitur aliarum
Editionum enumerationem.] 4. Les Caractères de Théop-
hraste d'après un MS. du Vatican contenant des Additions
qui n'ont pas encore paru en France. Traduction nouvelle,
avec le Texte Grec, des Notes critiques, et un Discours pré-
liminaire sur la Vie et les Ecrits de Theophraste. Par Co-
RAY, Docteur en Médecine de la Faculté de Montpellier,
A Paris, l'an VII (1799.) in 8vo.

2. ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΗΘΙΚΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ.] h. e. THEO-
PHRASTI CHARACTERES ETHICI, sive NOTATIONES MORUM.

3. ἐπισήσεις τὴν διανοίαν.] Quàm advertissem animum : quàm
rem tecum considerarem et reputarem. FISCHER.

4. τί γὰρ διπλῶς] Quidnam tandem causæ sit. Idem.

5. τὴν αὐτὴν τάξιν τῶν τρόπων] Angl. the same set of manners. 222.

1. Ἐκθῶν δὲ σοι—] Ordo est: Ἐκθῶν δὲ σοι κατὰ γένος ὅσα
τε γὰρ τρόποι τυγχάνει προκειμένα τέλει, καὶ [καθ'] ὃν τρόπον χρεω-
ταί τῇ οἰκονομίᾳ. Angl. And I will explain to you separately,
what sort of manners they happen to possess, and what particular
mode of economy they observe in the exhibition of them. "Expo-
nam tibi singulatim, de singulis generibus virtutum et vitiorum,
" h. e. non exponam universè de vitiis et virtutibus, non differam
" de omnibus vitiis et virtutibus simul, verùm separatim de vitio et
" virtute quaque, ita ut non solum demonstrẽ quæ vitia virtutisve
" insint cuique, sed et ut etiam doceam, quomodo virtutem quisque
" vitiumve ostendat et proferat." FISCHER.

VOL. I.

Z

2. πεινρομένη

2. ποιησθαι τὸν λόγον] Vide suprà ad p. 130. n. 4.

3. ἀπὸ τῶν τὴν ἐκρήναις ἐλαφύτων] *ab iis qui studiōs sunt simulationis et dissimulationis.*

4. καὶ ἐν τῇ τρεπὶ κατηνύκται] Angl. *and to what sort of deportment he is prone.* κατηνύκται, Atticè pro καίνυται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi κατίνυμι pro quo in usu καταφύγω.

5. τὰ ἄλλα δὲ τῶν παθόντων, ὡς περὶ ὑπὸ μιν,] *ceteras affectiones, quemadmodum proposui.* Vide suprà ad p. 284. n. 1.

6. ὅς τις λαβὼν,] *si quis velit describere.* FISCHER. Hæc formulæ et similibus, quæ initio capitum recurrunt, excusatur definitio non nimis accurata. GESNER.

7. προσποιεῖς ἐπὶ χεῖρ] q. d. affectatio in deterius. Nimirum εἶναι non modò dissimulator est generatim hoc loco, aut qui, quod Socrates facere solebat, [Vide sup. ad p. 221. n. 7.] boni finis causa sententiam suam premit: sed homo versutus qui fallendi causa alienam personam sumit, insidiosus, &c. GESNER.

8. ταῦτα τις αἶς—] subauditur ἐπὶ: Angl. *is such a person as to be capable of approaching his enemies, and speaking to them in such a manner as to disguise his hatred.* Vide suprà ad p. 212. n. 3.

9. καὶ τοῖς ὀλιγάρων—] Ordo est: καὶ προτᾶν τοῖς βυλαρῶν κατὰ σπουδὴν ἐκπύλθων et jubere eos redire qui cum voluit consessim convenire.

10. καὶ προσποιεσθαι—] *et præ se ferre se modò domum advenisse, aut servum fuisse, aut agrosisse.* καὶ πρὸς τὰς δανειζομένους καὶ ἐκρινόντας, ὡς ἡ πάλαι. *et mutuantiibus aut stipem ab eo exigentibus, se non vendere.* Hoc nimirum dicit, vel quasi non intellexisset, quod vellent: (ut rectè Gesnerus) vel quasi pecuniam non haberet. Εἶνος autem (unde ἐκρινόν) est, secundum Fischerum, Pecunia quæ confertur ab amicis ditioribus ad sublevandam amici inopiam justam et legitimam, hæc lege ut eam reddat si deus dederit meliora.

323. 1. δοξαι μὴ προσποιεσθαι] Angl. *he will seem not to mind it.*

2. ἡ ταῦτα πρὸς ἐμὴ διέημι,] *non hæc mihi dixit, s. narravit.* FISCHER.

3. ἀπ' αὐτοῦ ἀρχάμενος πάντας,] Angl. *that all having begun with THE VERY MAN,* [ipsum hominem intelligi quem ipse adulator alloquitur.] ἐπὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατηνύχθηναι, *concluded on his very name.*

4. ἀφελὲν κραιδίαν] Floccos legere solenne adulationis genus. GESNER. Αφαιρῶν κραιδίαν ἐπὶ τὴν πάντα ποιούντων ἱνικὰ κολακείαν. SUIDAS.

324. 1. πολλῶν] supple τριῶν.

2. ἀμείβει δὲ καὶ τὰ ἐκ γυναικείας ἀγορᾶς διακονεῖται δύναται ἀπαιεῖν] *γυναικεία ἀγορὰ, Forum muliebri, h. e. ubi venduntur va-*
la

fa et utensilia omnisque generis obsonia, præter carnes, imprimisque pisces. FISCHER. Voluit—Theophrastus his verbis declarare, quod Plutarchus ait esse adulatoris proprium: circa minuta quædam et sordida officia quæ verus et ingenuus amicus, ut se indigna spernit versari, ea obire atque exsequi. —Ideo ait *απνυσι*, hoc est sedulo, propter et quasi uno spiritu. IS. CASAUBON. De *αμιλαι*, vide supra ad p. 211. n. 6.

3. *και τα παιδες—αφιλαμινος τα προσοφθαλμια, αυτος υποτασσει.*] Angl. *and snatching away the cuspions from the servants, lays them under him with his own hands.*

1. ΠΕΡΙ ΑΔΟΛΕΣΧΙΑΣ.] *De Garrulitate.*

325.

2. *α Διονυσιον*] Cum plura fuerint Dionysia Athenis sive Liberalia; verna intelligunt, qui simpliciter ea nominant. GESNER. Vide Potteri Archæol. Gr. Vol. I. c. 20.

3. *ματα*] *ματα, Αττικως το μαλλον στος, Έλληνως.* MERIS.

4. *μυγιστην δαδα ισχυι*] *facem maximam posuit* s. *accendit ante fores.* FISCHER. Cum facibus opus esset ad nocturna sacra, æmulationi locus fuisse videtur, quis maximam adferret. GESNER.

5. *Ωιδειν*] Vide Potteri Archæol. Gr. B. I. c. 8.

6. *μυταριμ—Απαταριμ*] Vide Potteri Archæol. Gr. B. II. c. 19.

7. *παρασποντα*] *παρασπον* propriè est *manus jactare*, ut solent ii qui properant. intel. *τας χειρας.* valet *jactatis et demissis manibus fugere.* FISCHER.

8. *διαρριμινον*] *διαρισθαι* propriè *crura sua diducere et distendere.*—verba *παρασποντα και διαρριμινον απαταρισθαι* videntur tanquam proverbium dicta esse de iis qui velis remisque, ut aiunt *fugerunt.* Idem.

9. *ιγνοι γαρ συνιχεσθαι*] *συνιχεσθαι τιμι, durare cum aliquo,* GESNER.

10. ΠΕΡΙ ΑΚΑΙΡΙΑΣ] *De Importunitate.*

1. *δικην ωφληκοτα ισγυς*] *δικην ωφληκως ισγυς* dicitur is qui *326*, *spondit pro aliquo, et quoniam is pro quo spondit, non est solvendo, damnatus est ut ipse creditori satisfaciatur pecuniàmque reddat.* Est formula fori Attici. FISCHER.

2. *δανος—προσωνιν*] *Δανος* propriè significat *terribilis*: deinde ita dicitur *is qui in aliquo genere præstat et excelsit*, in utramque partem. [Vide infra ad p. 346. n. 2.]—Sed hoc in libello legitur passim *de eo qui aliquid facere solet*, sequente Infinitivo, ut *δανος χρησθαι* *Solet* uti, s. *utitur.* Idem.

3. *και παρων διατη*] *Διατα* *Arbitrium*: quum quis aut honoris causa [*αιστος*] ab his qui controversiam habent, aut forte [*κληματος*] legitur, ut litem dirimat ex fide bonà, ex æquo et bono.—*παρων διατη*, *Captus arbiter*—*Συγγρευνει* *Conciliare*: commemoranda jura utriusque partis. Idem.

4. ΠΕΡΙ

4. ΠΕΡΙ ΔΕΙΣΔΑΙΜΟΝΙΑΣ.] *De Superstitione.*

5. Ἀμυλῆ.] Vide suprâ ad p. 211. n. 6.

6. περιψάσμενος.] Περιψάσμενος *Se adspargere* f. *corpus spargere aquâ lustrali.* Quæ aqua fiebat titione ex arâ raptâ et in aquâ extincto. FISCHER.

7. λιπαρὸν λίδον.] Vide Genesios cap. xlviii. 18. et cap. xxxv. 14.

8. ὑδουομαι.] Hoc verbum et *emendi*, et *excutiendi* procul à se significationem habet. CASAUBON.

327. 1. λῆχει.] Λῆχος *Lechus puerpera.* FISCHER.

2. τελεσθησόμενος.] Τελεσθαι *Initiari* : imbui mysteriis Orphicis,

3. καὶ ἱερείας καλίστας, σκίλλῃ ἢ σκυλλὰ καλῆναι αὐτὸν περιπαθεῖν.] *piatricibus etiam ascitis, jubet se squilla aut catuli circumlatione purgari.* CASAUBON.

4. ΠΕΡΙ ΜΙΚΡΟΦΙΑΟΤΙΜΙΑΣ.] *De honoris aucupio*—*è rebus frivolis.*

5. καὶ τοὶ υἱοὶ ἀποκείραι—] Athenis fuit hic mos : Juvenes comam alebant ad annos pubertatis : tum à parentibus ad tribules adducebantur, ut comam tonderent, quæ μάλλας et σκυλλας dicebantur.—qui supra vulgus existimari volebant comam filiorum suorum Apollini Pythio consecrabant. CASAUBON. Nempe comam quam ponerent Juvenes, eam Deo alicui consecrari apud Græcos, pariter ac Romanos moris fuit. GESNER.

6. καὶ ἀποδοῦς μὴν ἀργυρίῳ, καὶ νοτὸν ποιεῖν ἀποδοῦναι.] *qui etiam, si minam argenti velit solvere, laboret ut reddat in aspero.* Καὶ νοτὸν intelligo nummum recens percussum et novum, tales enim nummi veteribus et usu tritis ac sordidis præferuntur. CASAUBON.

7. τὸ περιστάπιδιον ἀφαντικὸν τῆς οὐδοῦ προσπατάλλουσιν.] *pelliculam frontis contra introitum, paxillis suspendere.* FISCHER.

8. Σοιματῖον.] *Cum transcehebantur equites Athenis, veste erant amicti purpureâ et variâ.* CASAUBON.

9. ΚΑΛΔΟΣ ΜΕΛΙΤΑΙΟΣ.] *Soboles Melitea.* Nam poëtæ vocabulis κλαδός, γένος, aliisque similibus utuntur de hominibus. Μικροφιλοτιμος catulum suum sepelit ut hominem. FISCHER. Ceterum olim canes Melite usque magni habiti fuerunt. Vide Coll. Gr. Min. ad p. 7. n. 21.

10. ἀναβῆς δακτυλίου χαλκῶν ἐν τῷ Ἀσκληπιῷ, τῶν ἐκτρέφειν ἐφ' αὐτῶν.] *Suspendit arcum annulum in templo Æsculapii, cumque corollis ornando atterit.* Intelligo autem locum sic. Μικροφιλοτιμος Æsculapio dedicat annulum æreum; hunc corollis iusto crebrius onerat : nam annulus ipse non potest atteri appendendis corollis. FISCHER.

11. συνδιδωκεσθαι παρὰ τῶν πρυτανῶν.] *Sibi à Prytanibus mandari jubere.* Idem.

328. 1. ὅς κατ' ὑπερβολὴν εὐμαρῆς.] *Se summè felicem esse.* Idem.

H.

II: NOTÆ IN POLYÆNUM.

1. **E**X POLYÆNO.] Polyænus, gente Macedo, floruisse di- 329.
citur circiter annum Chr. 165. Utrum aliquando
stipendia mereret incertum est. Constat autem eum fuisse Rhe-
torem, et in foro versatum. Ad Imperatores M. Antoninum
et L. Verum, stylo non ineleganti, scripsit *Στρατηγημάτων βιβ-
λία εκτω, de Stratagemetis illustrijum belli ducum libros VIII.* Quo-
dam autem eorum deperdita sunt. Nam ex 900 quæ scrip-
sit, restant tantum 833. Vide Fab. Biblioth. Gr. Vol. III.
p. 482, seqq.

EDITIONES POLYÆNI.

1. Polyæni Macedonis Stratagematum libri octo. Græcè
primùm edidit, cum notis suis et Versione Vulteii, Isaacus
Casaubonus. *Lugd. Bat. 1589, in 12mo.*

2. ————— Justo Vulteio In-
terprete. Pancratius Maaſvicius recensuit, If. Casauboni nec
non suas, notas adjecit. *Lugd. Bat. 1690, in 8vo.*

3. ————— interpretationem e-
mendavit, et indicem adjecit Græcum Sam. Mursinna. *Bero-
lini, 1756, in 8vo.*

2. ΕΚ ΤΩΝ ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ, κ. τ. λ.] h. l. Ex POLYÆNI
DE STRATAGEMATIS LIBRIS.

3. ταυτη] scil. αυτη—δημιουργουν, efficiunt, fingunt.

4. Η γαρ Διονυσ] Conjicit Uptonus vocem ετι, aut ejusmo-
di aliquid hic excidisse, η γαρ ετι, κ. τ. λ. tempus erat cum—

1. Πανι κλιζομεν] *Pani tribuimus, vel nuncupamus.* Bo- 330.
CHARTUS. *Pannia* Casaubonus: Sed nihil opus.

2. Βασιλευς] Xerxes, scil. —ος Βασιλευς, Atticè pro πρὸς
Βασιλευς.

3. αλλων] Prius enim ad Xerxem alium de pugnâ cum
Græcis committendâ, clam miserat Themistocles. UPTON.

4. η—εκατος, η μη ηε γιγνησθαι το ταχος.] *negabat omninò
muros edificari.*

1. διπολετισμοτο] *contrarias in republicâ sequebantur partes.* 331.
UPTON.

2. και των Βασιλευς] Supple χηραν.

3. εφ' ετι βασιλεα πωσαι, Οσκι πολεις—] *quo regi persuade-
ret, ut quotquot essent Græcia Civitates in Asia, eas demitteret libe-
ras.* UPTON.

1. εξυβειλεις] Vocem εξυβειλεις haud facillè dixerim debeâsne 335.
cum καταπιπτας conjungere, an substantive accipere. Nam
εξυβειλεις appellatur affinis catapultæ machina militaris, quâ
tela in hostem mittuntur. Sed malo επιβουλιαις accipere.
CASAUBON.

1. ἀπαρτας] *trecentos nempe Spartanos qui cum Leonidâ suo* 336.
in ipſis angustiiis erant positi.

2. Μω

2. *Μηω*] Genitivus, Atticè.
 337. 1. *ποταμοι μεγη*] Thamefin. *ΥΡΤΩΝ*.
 338. 1. *ἐπιμαυειν*] Vide suprà ad p. 113. n. 3.

III. NOTE IN ÆLIANUM.

339. 1. **E**X ÆLIANO. Ælianus, qui et Claudii prænomen habuit, floruit circiter annum Chr. 225. Natus est Præneste in Italia, et distinguendus est ab Æliano Tactico. Audivit Pausaniam Rhetorem; et quanquam è finibus Italiæ vix unquam egressus esset, tamen Græcorum, Græcæque Eloquentiæ amantissimus, stylum benè Græcum assequutus est. Cœlebs obiit ultra sexagesimum ætatis annum. Ex Scriptis ejus restant Variæ Historiæ Libri XIV. Historiæ animalium Libri XVII. quædam fragmenta et Epistolæ. Quæ scripsit eorum pleraque ex aliis collegit, nec insignis est ingenii acumine aut sagacitate. Scriptor tamen non inutilis est nec injucundus. Vide Fab. Biblioth. Gr. Vol. III. p. 696. et Harlesii Introd. in Hist. Ling. Gr. p. 435. et seqq.

EDITIONES ÆLIANI VARIÆ HISTORIÆ.

1. Claudii Æliani Varia Historia, Græcè. Edidit Camillus Peruscius, cum commentario ex Heraclide de rebus publicis, &c. *Romæ*, 1545, in 4to.
 2. ————— Gr. et Lat. cum Notis Schefferi, et indice. *Argent.* 1647, in 8vo. et iterum, 1662, in 8vo.
 3. ————— Gr. et Lat. editionem paravit Joach. Kuhnii, &c. *Argent.* 1685, in 8vo. [Quæ Edit. repetita est curante Jo. Henrico Lederlino, *ibidem*, 1713, in 8vo.]
 4. Claudii Æliani opera omnia, Gr. Lat. cum notis Jac. Perizonii. *Lugd. Bat.* 1701, 2 Voll. in 8vo.
 5. ————— Gr. Lat. cum notis variorum et interpretatione Vultei, curante Abr. Gronovio. *Lugd. Bat.* &c. 1731, 2 Voll. in 4to.
 2. *ἡ ναυς*] Navem intellige singularem: 'quam et *Δαλινδα*, et Salaminiam vocavere. *ΥΡΤΩΝ*. Vide suprà ad p. 236. n. 5.
 3. *τῶν Σακερῶν ὁ Αποδοδύρας.*] Hanc ellipsin defendi posse vix arbitror. Præpositio *προς* inferenda videtur. *ΥΡΤΩΝ*.
 4. *προς τῆς ἀρετῆς τῶν Κριτῶνα*—] Vide suprà ad p. 201. n. 5.
340. 1. *τῶν ὀλίγων ἔτητων*—] Vide Socratis vitæ finem è Phædone: p. 252, seqq.
2. *ὅτι ἴστω το ἱλιον*] Vide suprà ad p. 34. n. 2.
 3. *καὶ πάντ' Ἑλληνικῶς ταυτο ἐκνεύσαν*] et more omnino Græco hoc per præcones denunciabant.

4. *ἐπιστολῶν*

4. ἀπώσαν] *abscesserunt.* Vide suprà ad p. 7. n. 10.

5. ὁμῶς λοίστημα κρατᾶσι,] *tamen rectam rationem possidebat.*

1. ἴτερος οὐκ ἔστι τῶν τραυματίων.] Locutio elegantissima. Ver- 341.
bum ὅπως cum adverbis et gignendi casu, notat qualitatem,
vel quemcunque corporis aut animi affectum. Itaque ἴτερος
ἔστι τῶν τραυματίων, est *alia*, seu *avverso corpore vulnera excerpisse*;
quod apud Lacedæmonios probrosum erat. KUHNIUS.

2. ὡς ἐν μαλίστα, λαβεῖν σπουδᾶσι,] *quam maxime ut laterent*
studiosius. ὡς ἐν μαλίστα est locutio elliptica ita supplenda, ὡς α-
νοί ἐν τοῖς μαλίστα λαμβάνουσι.

3. πολυανδρῶ] Ita vocabantur loca publica, ubi pauperes
communiter sepeliebantur, vel abjiciebantur, quæ loca variis
in oppidis erant, in petris excisa. PERIZONIUS.

4. ψυφισσῶνται—αψφισσῶνται] Vide suprà ad p. 100. n. 1.

1. ὁ δέκατος] Ὁ τῶν ἰδίων ἡκατηκῶν, *undecim vinorum liquor* : 342.
cui commissum erat, venenum damnatis afferre. UPTON. Vide
suprà ad p. 254. n. 1.

2. ἀλλὰ τῆς γὰρ τῆς θρόνης ἀσβελῆς κατεχρίσας] *sedes, inquam,*
has fuligine resperferunt. VULTEIUS.

1. ἀσβελὴν κλῆν.] Vide Iliad. i, 186.

343.

2. Ἀργολικῆν] Quæ hic nominantur arma, pro optimis ha-
bita apud Græcos veteres. UPTON.

3. οὐκ ἔστιν αἰσθητικῶς] Elegans circumlocutio *tu somnolentus*,
quod est, *Sibi esse consciunt alicujus rei, ejusque sensum intus perci-*
pere. KUHN.

4. ἀναπλῆς] ὁ π, η̄ flectitur Atticè. Vide suprà ad p. 92. n. 1.

1. ἀντικεινῶν] Vide Iliad. ε', 263. annotante Sam. Clarke. 344.

2. Τετραλογίαν] If. Casaubonus in De Satyricâ Poësi : Mos
Tragicorum Græcorum fuit Athenis, ut modò singulas com-
mitterent fabulas, modò plures. Unde τετραλογία et τετραλογία
πραγμάτων sunt appellatæ : semper autem postrema
fabula Satyrica fuit. UPTON.

3. τῶν Διονυσίων] Quo festo Poëtarum fiebant carmina.
SCHEFFER.

1. ὅσα μιν ἴδεν] Mutavi verborum seriem, structurâ postu- 345.
lante ; cum prius legeretur, ὅσα μιν οὗτος ἴδεν, perverso satis
ordine. Sed planè vox οὗτος otiosa est. UPTON. Atqui vir
doctus perperam sollicitat vocem οὗτος : nequaquam enim su-
pervacanea est. Vide quæ annotavit vir longè acutissimus
Sam. Clarke, ad Hom. Iliad. γ', 409.

2. ἀνακτορῶν.] Si Hesychio fides, ἀνακτορῶν propriè Cereris
est templum ; ἀνακτορῶν τοῦ Διὸς. UPTON.

3. πλην ἐκ ἀπληθῶς ταῦτα ταῦτα ποιεῖν.] *verum hæc longè secùs*
eveniunt. Hæc particula ποιεῖν hoc loco fere expletiva est, ut
ἀλλοθι ποιεῖν, elegantix potius quam necessitatis gratiâ. Idem.

4. καὶ ὁ μὲν περὶ τὴν Βακχεῖαν οὐκ ἔστιν.] *et totus erat in celebrandis*
Orgiis occupatus.

1. τὸ

346. 1. το παρτακον] alludit ad ea quæ cecinit Homerus, *Iliad.* 8, 161.

2. και ιχη δυναμι φρεσικον,] Angl. *if it possess a proper power of expression, μηδεν ασθενεστερον* [αιται] *ισα βαδιται δικτυοις των ανδρων των κατα χειμεριαν δαυαν, is no less capable of exhibiting what it pleases than persons who excel in the manual operation of painting.* υ το μιν μίλος, κ. τ. λ. Angl. *which stretch in length about five miles, and in breadth a hundred paces, or, in some parts, more.* HURD, in his Discourse on *Poet. Imitation.* ευδαις—πλωδον—Vide suprà ad p. 88. n. 7, 8.

3. εις καλως τοτε φιλοτιμωσαμενης,] *ad venustatem se ambitiosè componentis.* VULTEIUS.

4. και τριηλε] Vide suprà ad p. 29. n. 4.

5. σμυλαξ.] Botanists give it the name of *oriental bindweed.* It is said to be a very rambling plant, which climbs up trees, and rises to a great height in the Levant, where it particularly flourishes. HURD.

6. Παναγυρις.] Elegans imprimis metaphora. Sic Horat. *Omnia copia parium.* Dicitur etiam κακων παναγυρις, de malis agminatim ingruentibus, et sibi invicem succedentibus. UPTON.

347. 1. λιος] Vide suprà ad p. 343. n. 4.

2. περι το Κρεττον,] Περι του Διον, seu το Διον. UPTON.

3. καθαμεσθαι] *se purgasse* propter occisum Pythonem. Vide suprà p. 7.

4. εκ της αυτη δαφνης] Hæc verba uncinis includenda curavi: etenim suspicor à malâ esse manu. UPTON.

348. 1. ενος ενωτου] Tanto enim tempore exulâsse dicitur, et tum demum expiatus esse à cæde Pythonis. SCHEFFER.

2. ερω—ο Θεος] *amans Deus*—Apollinem intelligit, qui perditæ Daphnin, Penei filiam amabat, in lauram postea mutatam. Sed cum à quibusdam meritò suspecta est hæc vox, quid si αφ' ἰσπικε εν, vel conjunctè ἰσπικεν, legamus? UPTON.

3. Πιλαγονιας] Ortelius Πιλασγονιας legendum censet. *Idem.*

4. των Έσπεριων] Locros intellige Ozolas sive Hesperios. *Id.*

5. ικανοι οι] Præponendum *οι*, legendumque *οι ικανοι, illi ipsi*, scil. *Melienfes, Dorienfes, &c.* vel planè delendum. KUHΝ.

6. Υπερβορειων] Populi, ultra Scythiam: tangit autem Hyperboreorum quædam sacra Delphos deportata; de quibus Herodotus, lib. 4to, est consulendus. UPTON.

FINIS

ANNOTATIONUM IN EXCERPTA MISCELLANEA.

APPENDIX ad COLL. GR. MAJ. VOL. I. in
qua indicantur Subsidia quædam selecta, Lin-
guæ Græcæ Studiosis utilissima.

I. TIRONIBUS.

MOOR *Elementa Linguæ Græcæ*.—*Elementa Linguæ Græcæ*; novis plerumque, regulis tradita, &c. Pars Prima, complectens Partes orationis declinabiles; &c. Studio Jacobi Moor LL.D. Edit. noviss. *Edin.* 1798, in 8vo. [Hæc comitari solent *Fragmenta Grammatices Græcæ*, ad usum Tironum in Literis Græcis in Acad. Edinens. *Edin.* 1782, in 8vo. pp. 64. Edit. 6ta, 1798, continet pp. 72.]

POSSELI *Syntaxis*.—Joannis Possellii *Syntaxis Græcæ*. *Wützb.* 1561, 1586, &c. *Lipf.* 1704, 1725, in 8vo. [Sunt et aliæ editiones alibi.]

FRANCKLIN *Opteronia*.—*Tractatus de tonis in Lingua Græcæ-nica*, &c. in duos libros digestus; scriptus per R. F. *Lond.* 1630, in 12mo.

LABBE *de Accentibus*.—*Regulæ Accentuum et Spirituum Græcorum*, novo ordine in faciliores et difficiliores pro captu scholasticorum distributæ, &c. operâ P. Philippi Labbe. *Rotomagi*, 1743, in 8vo. Item editio auctior, *Parisiis, sumibus Fratrum Barbou*, 1725, in 12mo.

The Port-Royal Greek Grammar.—Nouvelle méthode pour apprendre facilement la Langue Gréque, &c. Nouvelle édition, corrigée et augmentée de nouveau. *A Paris*, 1754, in 8vo. [N. B. Hunc librum Angl. vertit T. Nugent.]

HUNTINGFORD'S *Greek Exercises*.—An Introduction to the writing of Greek, by George Isaac Huntingford, D.D. Part the first, 5th edit. *Lond.* 1793. Part the second, 4th edit. *ibid.* 1791, in 8vo.

SCAPULÆ *Lexicon*.—*Lexicon Græco-Latinum novum*, &c. Operâ et studio Joan. Scapulæ. *Bafil.* 1579, in fol. [Bona est editio, quæ prodiit *Lond.* curante Harmaro, 1637. Optima autem quæ *Lugd. Bat. & Amst. apud Elzevirios & Hackium*, 1652.

VOL. I.

A 2

SCHREVELII

SCHREVELII Lexicon.—Cornelii Schrevelii Lexicon manuale Græco-Lat. et Latino-Græcum, &c. Edit. nova &c. *Lond.* 1774, [Edit. 15. *ibid.* 1791,] in 8vo. [Multæ sunt hujus libelli editiones. Nuperrimæ est *Glasgowensis*, 1798.]

HEDERICI Lexicon.—Benjamini Hederici Græcum Lexicon manuale, &c. *Lipsiæ*, 1722, in 8vo. *Lond.* à Patrick, 1736, in 4to. à Morell, 1796, *ibid.* in 4to. [Optima est, *Lipsiæ* & *Lond.* in 8vo.]

MORELLI Thesaurus.—Thesaurus Græcæ Poeseôs, &c. cui præfigitur de Poësi, seu Prosodia Græcorum tractatus. Auctore T. Morell, s. T. P. *Etone*, 1762, in 4to.

SEALE on the Greek Metres.—An Analysis of the Greek Metres. By. J. B. Seale, M. A. 2d edit. *Cambr.* 1789, in 8vo.

VIGERUS de Idiotismis.—Francisci Vigeri de præcipuis Græcæ dictionis Idiotismis Libellus. Illustravit, perpetuis animadversionibus et quamplurimis idiotismis auxit Henricus Hoogveen. *Lugd. Bat.* 1742. iterum, 1752, tertium, 1766, in 8vo. [Post Hoogveenum bis quoque edidit hunc libellum Jo. Car. Zeunius. *Lips.* 1777 et 1789.]

BOS Ellipses Græcæ.—Lamberti Bos Ellipses Græcæ, &c. cum doctorum viroborum observationibus; quibus et suas adjecit M. Nicolaus Schwebelius. *Norimberg.* 1763, in 8vo. [Eorundem edit. octava, novis observationibus B. D. Christ Michaelis aucta. *Hale*, 1765, in 12mo. Optima autem est Schwebelii, *Norimb.* 1763, in 8vo.]

KUSTER de Verbis Mediis.—Lud. Kusterus de vero usu Verborum Mediorum, &c. item veteres poëtæ citati, &c. sive Index vocabulorum in quibus anceps Vocalis pro longâ habenda est. Curâ Edw. Leedes. *Lond.* 1750, in 8vo. De verbis Græcorum Mediis commentationes Lud. Kusteri. Jo. Clerici et Erasmi Schmidii recensuit, sham adjecit Christ. Wollius. *Lips.* 1752, in 8vo.

DRESIGIUS de Verbis Mediis N. T.—Segim. Frid. Dresigii Commentarius de Verbis Mediis N. T. nunc primum editus curâ Joh. Frid. Fischeri. Addita est, præter Lud. Kusteri libellum; Joh. Clerici Dissertatio de eodem genere Verborum Græcorum, è Linguâ Franco-Gallica in Lat. conversa. *Lipsiæ*, 1755, in 8vo.

DEVARIUS de Particulis.—Matthæi Devarii de particulis Linguae Græcæ liber particularis. *Amstel.* 1700, in 12mo. [Multis accessionibus locupletatus est et emendatus à Joan. Gottfr. Reufmanno. *Lips.* et *Slæma*, 1775, in 8vo.]

HOOGVEEN

HOOGEVEEN de Particulis, brevavit SCHÜTZ.—Henrici Hoo-
geveen doctrina particularum Linguz Græcæ recensuit,
brevavit et auxit Christ. Godof. Schütz. *Deſſavie et Lip-
ſiæ*, 1782. et *Lipſiæ*, 1788, in 8vo.

POTTER'S Antiquities.—Archæologia Græca: or, the Anti-
quities of Greece. By John Potter, D. D. late Lord Arch-
bishop of Canterbury. In 2 vols. The 2d edit. *Lond.*
1720, in 8vo. [Multæ sunt hujus libri editæ. Sed nulla
præstantior est 2da.]

ROBERTSON'S Ancient Greece.—The History of Ancient
Greece, from the earliest times till it became a Roman
Province. By William Robertson, Esq. Keeper of the
Records of Scotland. The 3d edit. *Edin.* 1786, in 8vo.

ADAM'S Geography and History.—A Summary of Geography
and History, both antient and modern; &c. By Alex.
Adam, LL. D. Rector of the High School of Edinburgh.
Edin. 1794, in 8vo.

HARWOOD'S View.—A View of the various Editions of the
Greek and Roman Classics, with Remarks. By Edward
Harwood, D. D. Second edit. corrected and enlarged. *Lond.*
1778, in 8vo. [N. B. Est quoque 3tia, *ibid.* 1789.]

WALCH Introductio.—Jo. Ern. Imman. Walch Introductio
in Linguam Græcam. *Jenæ*, 1772, in 8vo.

HARLESII Introductio.—Theophili Christophori Harles In-
troducio in Historiam Linguz Græcæ. *Altenburgæ* 1778,
in 8vo. [Eadem auctior, 1797, 3 voll.]

II. PROVECTORIBUS.

CHALCONDYLÆ Grammatica Græca.—Demetrii Chalcondylæ
Erotēmata, five Institutiones Grammaticæ, initiandis Græ-
cæ Linguz Studiosis, vel magno Budeo teste, accommo-
datissimæ: unâ cum Melioris Volmarii Erythropolitani
præfatione, in qua de ratione discendæ Linguz Græcæ
nonnulla, dignissima cognita. Accessit item, Emanuelis
Moschopuli de Nominum ac Verborum Syntaxi Libellus.
Basilæ, 1546, in 12mo.

MOSEOPULI Grammaticæ.—Emanuelis Moschopuli Gram-
matica artis methodus, &c. *Bafil.* 1550. in 4to.

CHRYSOLORÆ

CHRYSOLOGÆ Grammatica.—Emanuelis Chrysolozæ Byfantini Græcæ Grammaticæ Institutiones. Latina è regione opposita sunt Græcis, &c. Dominico Sylvio interprete. *Venetis, apud Joannem Farreum & Fratres, 1542, in 12mo.* Multæ sunt hujus libelli editiones; rarissima est, quæ unâ cum versione Latinâ interlineari impressa est, sub hoc titulo: *Erotemata Chrysolozæ.* De formatione temporum ex libro Chalcondylæ. Quartus Gazæ de Constructione. De anomalis verbis. De encliticis. Sententiæ monostichi ex variis poetis. Additur in fine: *Impressum in Compluti academia ab Arnaldo Guillelmo Brocurio. Anno Dom. 1514, in 4to, min.* Exemplar pulcherrimum hujus editionis pretiosissimæ asservatur in Biblioth. Acad. Edin. ex donis celeberrimi Gul. Drummond de Hawthornden.]

CONSTANTINI LASCARIS Grammatica.—Compendium octo orationis partium et aliorum quorundam necessariorum, editum a Constantino Lascare Byzantino. *Venetis, apud Aldum, 1512, in 4to.* [Vetustissima hujus libri editio prodiiit *Mediolani, 1476, in 4to,* et liber est inter primos Græcæ excusos. Vide Panzer. Ann. Typ. vol. ii. p. 25.]

GAZÆ Grammatica.—Theodori Gazæ Introductionis Grammaticæ libri quatuor, una cum interpretatione Latinâ, &c. *Basilæ, apud Valentinum Curionem, 1523, in 8vo.* [Sunt multæ aliæ hujus libri editiones.]

VERWEY Grammatica.—Nova Via docendi Græca, &c. edit et accuravit omnia Joannes Verwey, &c. *Gauæ, 1702, in 8vo.*

WELLERI Grammatica Græca.—Jacobi Welleri Grammatica Græca nova, antè ab Abrahamo Tellero, quod ad dialectes attinet, completa; post verò ab ipso auctore novis notis et indicibus locupletata; cui nunc, præter observationes, tabulas. versûsque memoriales Christ. Daumii, accesserunt Lamberti Bosii brevissima Syntaxis, et accentuum ratio. Curavit iterumque edidit Joh. Frid. Fischerus. *Lipsiæ, 1781, in 8vo.*

HULEWICZ Grammatica Græca.—Alex. Gabr. de Woiutyæ Hulewicz, nobilis Poloni, Institutiones Linguae Græcæ, &c. *Lugd. Bat. 1746, in 4to, min.*

HOOGVEERN de Particulis.—Doctrina particularum L. Græcæ, auctore Henr. Hoogeveen. *Delfis, 1769, 2 voll. in 4to.*
POLLUX

POLLUX.—Julii Pollucis *Onomasticon*, sive Vocabularium, &c. Opt. edit. est, quam Jo. Henr. Lederlinus, et, hoc mortuo, Tib. Hemsterhusius. Gr. et Lat. curârunt. *Amst.* 1706, in fol.

HESEYCHIUS.—Hesychii Lexicon, cum notis doctorum viro-
rum integris, &c. ex autographis partim recensuit, partim
nunc primum edidit, &c. Joannis Alberti. 2 voll. in fol.
Lugd. Bat. vol. i. 1746. vol. ii. 1766. in fol. [Vide Præf.
2di vol. a celeb. Dav. Kuhnkenio.]

SUIDAS.—Suidæ Lexicon Græcum et Lat. Textum Græcum
cum MSS. codd. collatum et plurimis mendis purgatum
et versione Æmyl. Porti indicæque Ludolphi Kusteri locu-
pletatum. *Cantabr.* 1705, 3 voll. in fol.

TOUP Emendationes in Suidam, &c.—Emendationes in Sui-
dam et Hesychium, et alios Lexicographos Græcos.
Scripsit Jo. Toup. *Oxon.* 1790, 4 voll. in 8vo.

PHAVORINUS.—Varini Phavorini Camertis Lexicon Græcè.
Rome, 1523, in fol. *Basil.* 1538, cum indicibus duobus
uberrimis; et *Venetis* 1712, in fol.

ETYMOLOGICUM MAGNUM.—Etymologicum Magnum, seu
Magnum Grammaticæ penu; &c. Operâ Frid. Sylburgii
Veter. *E Typogr. Commelini*, 1594, in fol.

CONSTANTINI Lexicon.—Rob. Constantini, Medici Cado-
menfis Dictionarium Ling. Græcæ. *Genev.* 1562, 2 voll.
in fol. [Item cum additionibus Francisci Porti aliorum-
que, *ibid.* 1592, edit. opt.]

HENRICI STEPHANI Thesaurus.—Thesaurus Græcæ Lingux,
ab Henrico Stephano constructus, &c. *Anno* 1572, excu-
debat Henr. Stephanus, 5 voll. in fol. [Alterâ est editio hu-
jus operis præstantissimi; sed sine anno, et cujus titulus
hanc epigraphen exhibet; *Quidam interpretor me, capulo tenuis
abdedit ensen: Æger eram à Scapulis, sanus at huc redeo* :—
ad Scapulæ scil. Lexicon alludentem, quod ex Stephani
priore ferè totum desumptum est. Verum nihil refert, qua
editione ad Lingux Græcæ studium uteris. Vide Fab.
Bib. Gr. vol. vi. p. 663. sqq. edit. Harles.]

TIMÆI Lexicon Platonicum.—Timæi Sophistæ Lexicon
Vocum Platonicarum. Ex cod. MS. Sangermanensi
nunc primum edidit, atque animadversionibus illustravit
David Ruhnkenius. *Lugd. Bat.* 1754, in 8vo.

APOLLONII Lexicon Homericum.—Apollonii Sophistæ Lexi-
con Græcum Iliadis et Odysseæ. Primus ex cod. Sanger-
manensi

manens in lucem vindicavit, &c. Joan. Baptista Casparus D'Ansse de Villoison, &c. *Lut. Har.* 1773, 2 tom. in fol. [Idem editum ab H. Tollio. *L. Bat.* 1788, in 8vo.

SEBERI Index Homericus.—Index Vocabulorum in Homeri Iliade atque Odyssæ, cæterisque quotquot extant Poematibus. Studio M. Wolfgangi Seberi Sulani. Edit. nova, *Oxon.* 1780. in 8vo. Cum Appendice, *ibid.* 1782, in 8vo.

DAMM Lexicon Homericum et Pindaricum.—Novum Lexicon Græcum Etymologicum et Reale, cui pro basi substratæ sunt concordantiæ et elucidationes Homericæ et Pindaricæ, cum indice universali Alphabetico. Collegit et digessit Christianus Tobias Damm. *Berol.* 1765, in 4to.

ÆMYLII PORTI Lexica.—Æmylii Porti Lexicon Ionicum. *Francos.* 1603, in 8vo. Lexicon Doricum. *Ibid.* 1603, in 8vo. Lexicon Pindaricum. *Hanov.* 1606, in 8vo.

MÆRIS ATTICISTA—Mæridis Atticistæ Lexicon Atticum, cum Jo. Hudsoni, &c. aliorumque notis. Secundum ordinem MSS. torum restituit, emendavit, &c. Jo. Pierfonus. Acc. Ælii Herodiani Philetærus è MSS. nunc primum editus, &c. *Lugd. Bat.* 1759, in 8vo.

PHRYNICHUS—Phrynichi Eclogæ nominum ac verborum Atticorum, cum versione Latinâ Pet. Joan. Nunnesei, et ejusdem ac Dav. Hoeschelii notis, &c. curante Jo. Corn. de Pauw, qui notas quoque suas addidit. *Traj. ad Rhenum,* 1739, in 4to.

THOMAS MAGISTER.—Thomæ Magistri vocum Atticarum Eclogæ, ex dispositione Nic. Blancardi, cum vetustis Lamb. Bosii, et novis Heinsii, Fr. Junii &c. animadversionibus, collegit partim digessitque Jo. Stephan Bernard, m. d. qui et suas notas adjecit. *Lugd. Bat.* 1757, in 8vo.

AMMONIUS.—Ammonius de affinium vocabulorum differentiâ. Accedunt opuscula nondum edita, &c. Ammonium, ope MS. primæ edit. Aldinæ, et aliunde, emaculavit et notis illustravit, reliqua ex codd. MSS. Bibl. Lugd. Bat. nunc primum vulgavit Ludovicus Casparus Valckenær. *Lugd. Bat.* 1739, in 4to.

HARPOCRATION.—Valerii Harpocrætionis de vocibus liber, cum notis, &c. Jac. Gronovii. Accedunt diatribe H. Stephani, &c. item notæ, &c. Henr. Valefii *Lugd. Bat.* 1696, in 4to. [In quibusdam editionibus inscribitur *Ἀσπρον δὲ καὶ ἰσχυρὸν*.

C. T.

- G. T. ERNESTI** Lexicon Technologicum.—Lexicon technologicæ Græcum rhetoricæ. Congessit et animadversionibus illustravit Jo. Christ. Theoph. Ernesti. *Lipsiæ* 1795, in 8vo.
- GREGORIUS de Dialectis**.—Gregorius, Corinthi Metropolitæ, de Dialectis. E codd. MSS. emendavit et notis illustravit Gisbertus Koen. Accedunt Grammatici Leidenfis et Meermannii de Dialectis opuscula. &c. *L. Bat.* 1766, in 8vo.
- HEUSELUS de dialectis**.—Canones de Græcorum Dialectorum proprietatibus, &c. Autore Georg. Freder. Heuselio. *Argent.* 1712, in 12mo.
- MAITTAIRE Dialecti**.—Græcæ Linguae Dialecti, in Scholæ Regiæ Westmonasterensis usum recognita, operâ Mich. Maittaire: præfationem et appendicem ex Appollonii Dyscoli fragmento inedito addidit J. Fr. Reizius. *Hagæ, Comitum*, 1738, in 8vo.
- BUDÆI Commentarii**.—Gulielmi Budæi Commentarii Linguae Græcæ. *Par.* 1529. *Bibl.* 1530. [Opt. est *Par.* 1548, in fol.]
- DAWES Miscellanea Critica**.—Ricardi Dawes Miscellanea Critica: iterum edita. Curavit et Appendicem Adnotationis addidit Thomas Burgess. *Oxon.* 1781, in 8vo.
- LENNEP Etymologicum**.—Jo. Daniel a Lennep Etymologicum Linguae Græcæ, &c. editionem curavit, atque animadversiones cum aliorum, tum suas adjecit, Everardus Scheidius, &c. *Trajæct. ad Rhen.* 1790, 2 partibus, in 8vo.
- VALCKENAER et LENNEP**.—L. C. Valckenaerii Observationes Academicæ, quibus via munitur ad origines Græcas investigandas, Lexicorumque defectus resarciendos; et Jo. Dan. a Lennep de Analogiâ Linguae Græcæ, &c. recensuit, &c. Everard. Scheidius, *Traj. ad Rhen.* 1790. in 8vo.
- HEPHÆSTION**.—Hephæstionis Alexandrini Enchiridion de metris et poematis, Græcè, cum Scholiis Græcis. *Parisi*, 1553, in 4to.
- FOSTER on Accent and Quantity**.—An Essay on the different Nature of Accent and Quantity, &c. By John Foster, M. A. 2d edit. *Eton.* 1763, in 8vo.
- HEATH in Poëtæ Tragicos**.—Notæ sive Lectiones ad Tragicorum Græcorum, &c. quæ supersunt Dramata, &c. Autore Benjamin Heath. *Oxon.* 1762, in 4to.
- De Rhythmo Græcorum liber singularis**, in usum Juventutis Coll.

Coll. Æn. Naf. olim conscriptus, et nunc demum in lucem editus. *Oxon.* 1789, in 8vo.

HERMANNUS de Metris.—Godofredi Hermanni de Metris Poëtarum Græcorum et Romanorum Libri III. *Lipf.* 1796, in 8vo.

HAVERCAMPI Sylloge.—Sigeberti Havercampi Sylloge Scriptorum, qui de Lingux Gr. vera et recta pronuntiatione commentarios reliquerunt, &c. *Lugd. Bat.* 1736, in 8vo. Sylloge altera, &c. *ibidem*, 1740, in 8vo.

MONTFAUCON Palæographia Græca.—Bernardi de Montfaucon Palæographia Græca, sive de ortu et progressu literarum Græcarum. *Paris*, 1708, in fol.

BENTLEY *against* BOYLE.—A Dissertation upon the Epistles of Phalaris: with an answer to the objections of the Honourable Charles Boyle, Esq. By Richard Bentley, D. D. *Lond.* 1669, in 8vo. [N. B. Diff. ipsa primùm prodiiit, unà cum Wotton's Reflections on Anc. and Mod. Learning. *Lond.* 1697. Nova edit. nuper prodiiit *Lond.*]

SIMONIS Introductio in Linguam Græcam.—Introductio Grammatica-critica in Linguam Græcam, qua de lingux illius origine, &c. differitur, edita a Joh. Simone. Editio altera, &c. *Hale Magdeburg.* 1771, in 8vo.

FABRICII Bibliotheca Græca.—Joannis Alberti Fabricii Bibliotheca Græca, sive notitia Scriptorum veterum Græcorum, &c. *Hamb.* 1706—26, 14 voll. in 4to. [Editionis novæ multò locupletioris, curante Gottlieb Christophoro Harles, sex Voll. jam prodierunt. *Hamb.* 1790—98, in 4to.]

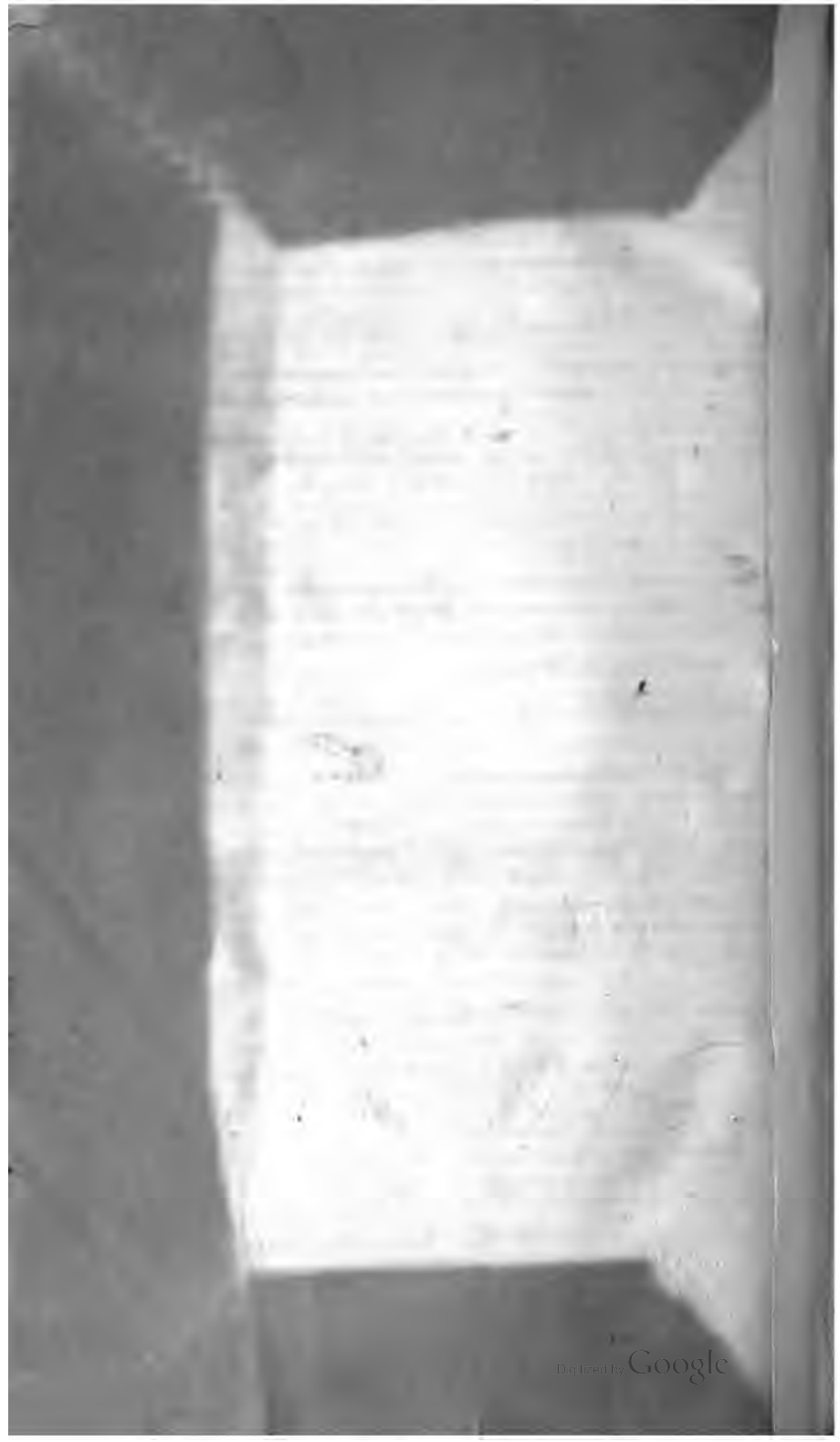
CORSINI Fasti Attici.—Fasti Attici, in quibus Archontum Atheniensium Series, &c. per Olympicos Annos disposita describuntur, &c. Auctore Edvardo Corsino. 4 voll. *Florent.* 1744—47—51—56, in 4to.

Voyage du Jeune Anacharsis en Grèce, dans le milieu du quatrième siècle avant l'ère vulgaire. 4. voll. avec recueil de cartes géographiques. *A Paris*, 1788, in 4to. [N. B. This book is translated with the following title: Travels of Anacharsis the younger in Greece, during the middle of the fourth century before the Christian æra. By the Abbé Barthelemi, &c. *Lond.* 1790, in 7 vols. in 8vo. and an 8th in 4to. containing maps, &c.]

FINIS.

prole us
epitaph

ai al

YB 38052

M187351

FA260
D2
1811
v.1

THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY

